STEPHANI BYZANTII

ΕΘΝΙΚΩΝ

QUAE SUPERSUNT.

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GRAEC. ET ROM. IN UNIV. LIPS. P. P. O.

LIPSIAE,

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXXXIX.

PRAEFATIO.

Stephani Byzantii epitomen ut denuo ederem impulit me et libri quantumvis mutili ac male habiti utilitas, et vitiorum quibus scateret quaeque magnam partem corrigi et posse et debere viderentur multitudo, et editionum antiquiorum raritas, novissimae caritas. Antiquiores dico quas post Aldinam (1502) et Iuntinam (1521) curaverunt Guilielmus Xylander Basil. 1568, Thomas de Pinedo Amstelod. 1678, cui novus titulus praefixus est a. 1725, Abrahamus Berkelius Lugd. Bat. 1688 et 1694, quae iam dudum in bibliothecarum latebras confugerunt: novissimam Guilielmi Dindorfii, quae voll. 4. prodiit Lips. 1825. Dindorfio autem non placuit ad illustrandum sive emendandum Stephanum de suo quicquam addere, sed textum Berkelianum et priorum editorum, ad quos accessit Lucas Holstenius (cuius notas et castigationes postumas primum ediderat Theodorus Ryckius Lugd. Bat. 1684, tum 1692), commentarios ad verbum repeti curavit. Sic factum est ut, quamvis multi viri docti ad Stephanum forte fortuna adducti passim eius verba aut explicare aut corrigere studuerint, iamiam tamen annus centesimus et quinquagesimus agatur ex quo non exstitit qui totam suam operam in hoc scriptore emendando ponere voluerit. Itaque haud scio an nova Stephani eaque omnibus parabili editione apparanda operae pretium fecerim.

Iam quid hac editione efficere voluerim aut potuerim paucis explicandum est. Scilicet propositum erat, textum ad exemplar Aldinum, quod omnium proxime abesset a libris manu scriptis, conformare atque ubi opus esset lectionum ope post a viris doctis e variis codicibus enotatarum corrigere, deinde textui subiicere adnotationem qua et criticus apparatus omnis contineretur et ex-

plicaretur si quid esset quod explicatione indigeret. Sed brevi hoc ut abiicerem consilium coegerunt me miseriae in quibus iam versantur studia antiquitatis. Quippe noluit impraesentiarum quicquam redemptor honestissimus praeter nudum textum a me curari; quem ubi satis multi fuissent qui emerent, tum demum adnotationem criticam ad instar appendicis a me scribendam se redempturum esse mihi recepit. Itaque cum facile esset ad praevidendum, non plures huius quam aliorum eorumque multo praestantiorum librorum futuros esse emptores, nihil iam reliquum erat quam ut mutarem consilium atque talem ederem Stephanum qualis etiam sine adnotatione critica legi posset. Missum feci igitur textum Aldinum et iterum ad Berkelianum memet contuli, qui sine dubio, quamquam multis locis a libris manu scriptis recedit, omnium tamen maxime talis est quem sine magna offensione legere possimus. At longius etiam quam, ut confido, par esse haud paucis videbitur progredi ausus sum. Nam cum deesset adnotatio quae, si quid falsi dubiive in textu ad fidem librorum manu scriptorum anxie conformato legeretur, lectorem adverteret statim ac doceret qua ratione emendari illud posset, coactus eram ea quae falsa esse appareret e textu eiicere atque aut meas aut aliorum virorum doctorum coniecturas atque emendationes recipere. Verum ne putent lectores me sine modo ac temere in Stephanum grassatum esse, immo locos pene innumerabiles eosque magnam partem iam ab aliis tentatos intactos reliqui, quos intellexissem aut refingi quidem, sed non sanari posse, quoniam non tam a librariis quam ab epitomatore ipso corrupta esse viderentur, aut sanari non debere, quo pertinet inprimis ingens copia locorum ex veteribus scriptoribus ab auctore adductorum, quos quomodo ille ipse scriptos repperisset scire multum interesset. Quae cum ita sint, non solum lectorum, verum etiam mea ipsius caussa pervellem res bene cederet redemptori, quo in appendice critica olim scribenda nanciscerer occasionem ostendendi, quibus rationibus in textu constituendo usus essem. Sed ne omnia quae huc faciant desiderentur, iam de ipso Stephano et eius epitomatore, de ethnicorum opere deque libris in quibus illud exstat manu scriptis paucis exponendum est.

De Stephani aetate, vita, scriptis parum liquet. Nam neque alius quisquam eorum scriptorum quos habemus de ea re loquitur, et quae in ipso quod etiamnunc exstat opere ad eam illustrandam aliquid conferre videantur num ab ipso Stephano an eius epitomatore potius profecta sint ambigitur inter periti-

ssimos. Scilicet s. v. Ἀνακτόριον legitur: καὶ Εὐγένιος δέ, ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι σχολὰς διακοσμήσας, ἐν συλλογῇ λέξεων διὰ διφθόγγου φησίν. Qui Eugenius sine dubio est grammaticus Augustopoli Phrygiae urbe natus, cuius libro περὶ λέξεων ad litterarum ordinem contexto usum esse sese dicit Suidas in prooemio, quemque idem s. v. Εὐγένιος magna cum laude Constantinopoli iamiam senem docuisse dicit sub Anastasio saeculo quinto exeunte sive sexto ineunte. Deinde apud nostrum scriptorem s. v. Γότθοι legitur: ὡς εἴρηταί μοι ἐν τοῖς Βυζαντικοῖς, et s. v. Αἰθίοψ: περὶ τοῦ Αἰθιόπισσα πλατύτερον ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν προτεχνολογήμασιν εἴρηται. Quae omnia sunt qui ab epitomatore potius adscripta esse censeant, in quibus est praeter editores etiam G. I. Vossius d. hist. graec. lib. 2. c. 22. p. 325; ipsum autem epitomatorem esse volunt Hermolaum aliquem, de quo sic Suidas: Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ. Alia ratione nescio qua ut de Constantino Porphyrogenneta coniecturam faceret adductum esse apud Passovium (opusc. p. 233.) lego L. Holstenium in epistolis a Boissonadio editis 9. p. 45. Sed hoc cum nimis incertum sit neque quicquam faciat ad Stephani aetatem eruendam, in Hermolao subsistendum est. Huius ut ponamus nostram esse epitomen, quae supra attulimus aut ipse de suo addidit aut apud Stephanum inventa repetiit. Si verum est prius, sequitur ut ante Iustinianum aliquanto vixerit Stephanus; certe, ut verbis utar Th. Ryckii in praef. ad adnot. Holstenii, viventis adhuc Stephani opus eum mutilasse parum verisimile est. Est autem quod obstet quo minus ego quoque in hanc sententiam concedam. Quid enim? adeone aetas Iustinianea magistrorum penuria laboravit, ut non esset quem scholis praeficerent praeter grammaticum ignobilem, qui aliorum demum scriptis misere lacerandis gloriolam captavit? Tamne mediocriter doctum hominem ipsum quoque plures libros composuisse dicemus? At vide quam commode ista omnia in Stephanum quadrare videantur. Ac primum quidem patet, quantum praestet quod ipse primum inveneris atque in medium protuleris eo quod hinc rursus facili negotio aliquis excerpserit, tantundem in omni genere doctrinae praestare epitomatore suo Stephanum, ut hunc certe digniorem aliquanto moderatorem habuerint scholae Constantinopolitanae. Deinde scripta illa s. v. Γότθοι et Αἰθίοψ laudata vel maxime

doctrinam Stephanianam redolent: res Byzantiorum scripsisse consentaneum est eum qui Byzantius ipse fuit; προτεχνολογήματα τῶν ἐθνικῶν autem ad instar praefationis ipsi τῶν ἐθνικῶν operi praefixa fuisse videntur. Tum nusquam epitomator, quantum augurari licet, auctorem ipse agit, sed ea tantum suo modo tractat quae Stephanus scripta reliquit. Itaque vix me contineo quin asseverem Stephanum, ethnicorum et rerum Byzantiarum scriptorem, cumque christianum, uti apparet ex v. Βήθλεμα, vixisse ineunte et medio saeculo sexto sub Iustiniano imperatore, aetate hominum doctorum in eodem genere litterarum laborantium fertilissima. Aequalis igitur fuerit Petri Patricii, qui mortuus est non multo post a. 562, ut iam appareat cur hunc solum praeter consuetudinem summa laude ornet s. v. Ἀκόναι; quamquam erunt qui hunc quoque locum ab epitomatore demum adiectum esse opinentur. Quae si recte a nobis disputata sunt, nihil iam reliquum est quam ut Iustinianum, cui epitomen Hermolaus dedicavit, non primum, sed alterum esse ponamus, qui imperium orientale nactus est a. 685.

Opus Stephani quin ἐθνικά inscriptum fuerit dubitare non permittit Eustathius, qui eius inscriptionis locis permultis mentionem facit; qua de re infra accuratius dicetur. Sed quaenam fuerit inscriptio epitomae dubitari vel maxime potest; miris modis enim ea differt in libris et manu scriptis et editis. Scilicet in Aldina inscribitur περὶ πόλεων, quam inscriptionem habet etiam Dindorfius, in Iuntina περὶ πόλεων καὶ δήμων, quod item pro textus inscriptione habet Berkelius, dum in titulo operis Στεφάνου Βυζαντίου ἐθνικὰ κατ' ἐπιτομήν. Denique Salmasius scribi voluit Στεφάνου Βυζαντίου περὶ ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν. Quae omnia aliquatenus nituntur scriptorum librorum auctoritate. In cod. Vatic. (olim Palat.) 1. legitur ἐκ τῶν Στεφάνου περὶ πόλεων ἀξιομνημόνευτα κατὰ στοιχεῖον, in Vatic. (olim Palat.) 2. Στεφάνου Βυζαντίου περὶ πόλεων καὶ δήμων κατὰ ἀλφάβητον, in cod. Voss. Perus. Vratisl. ἐκ τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου κατὰ ἐπιτομήν. Hanc veram esse inscriptionem et alii intellexerunt et confirmat Eustathius in comm. ad Hom. Iliad. 2, 735. p. 332. τῷ δὲ γράψαντι τὴν τῶν ἐθνικῶν ἐπιτομήν. Quod vero sub finem plurimorum codicum legitur τέλος τῶν τοπικῶν Στεφάνου, id falsum esse apparet videturque exortum esse ex subscriptione versificata, qualis exstat in codice Seguieriano: τῶν τοπικῶν Στεφάνου σοφῆς στάζοντα μελίττης. Certe Gronovius in duobus anti-

graphis tum Rulaei tum Copesii se ipsum τῶν ἐθνικῶν legisse testatur. Ficta autem non minus est inscriptio item versus caussa sic producta a Tzetza in chil. 3, 100. τῷ περὶ νήσων, πόλεων καὶ δήμων δὲ βιβλίῳ Στέφανος ὁ Βυζάντιος οὐ γράφε περὶ ταύτης, quam quae legitur s. fin. fragm. ex litt. Δ. in cod Seguier. plenior haec: Στεφάνου γραμματικοῦ Κωνσταντινουπόλεως περὶ πόλεων, νήσων τε καὶ ἐθνῶν, δήμων τε καὶ τόπων, καὶ ὁμωνυμίας αὐτῶν καὶ μετωνομασίας καὶ τῶν ἐντεῦθεν παρηγμένων ἐθνικῶν τε καὶ τοπικῶν καὶ κτητικῶν τε ὀνομάτων.

Totum opus Stephanus non solum ad ordinem litterarum digessit, sed etiam in libros divisit. Verum hac etiam in re libri manu scripti aliquantulum discrepant. Ex codice Vratislaviensi Passovius initia librorum 31 (lib. 1—22. 30—36. 51. 52.) enotavit, quae nos quoque in adnotatione indicavimus, ac recte, ut videtur, in extrema parte octo librorum notitiam intercidisse existimavit, ita ut summa librorum fuerit sexaginta. Consentit cum eo codex Perusinus, ex quo notavit Iac. Gronovius eadem initia librorum 2. 4—20. 22. 30. 33—36, consentit etiam Palatinus (Vatic.) recentior quem Salmasius vocare solet in libris 2. 13. 14. 16—20. 22. 33—36; sed idem ante v. Τάβαι: ἀρχὴ τοῦ τ. βιβλίου α, et post v. Τιτωνεύς: ἀρχὴ βιβλίου βου (et sic alii etiam codd. mss., si fides habenda est Holstenio). In quo postremo loco cum cod. Vratisl. habeat ἀρχὴ βιβλίου νβ, idem etiam in Palat. scriptum esse suspicatur Passovius; sed quid tum faciendum vv. βιβλίον α post v. Τάβαι obscurum est, nisi ponamus, in Palatino librum 51. non v. Συρακοῦσαι, ut in Vratislaviensi, sed v. Τάβαι demum exorsum esse, in aliis iterum v. Τιβαρηνία; nam hoc etiam loco libros esse qui ἀρχὴ βιβλίου β adscriptum habeant notavit Salmasius. Certe non est cur inde a litt. Τ novam seriem librorum incepisse statuamus. Alia vero series fuerit necesse est in codice Seguieriano, cum sub finem fragmenti ex litt. Δ inde editi legatur βιβλίον ια, ut ubi in reliquis codd. incipit liber 14, ibi liber 11. exordiatur. Sed cum is quoque pertineat in cod. Seg. usque ad v. Ἕλωρος, ut infra docebitur, quemadmodum in reliquis liber 14, haud scio an corruptus sit numerus ΙΔ in ΙΑ, quamvis clare ibi ια legi asseveret Montefalconius.

De immensa quam deperdito Stephani opere litterae fecerunt iactura nolo rursus conqueri. Videndum potius quantum eius interciderit, quantum restet. Epitomatorem, ut solent fa-

cere qui excerpunt scripta aliorum, ipsis plerumque verbis Stephani, quibus iniuriam non fecit, usum esse cum per se consentaneum est, tum intelligitur ex comparatione excerptorum cum fragmentis integri operis. Itaque proprie quae exstant Stephaniana sunt omnia. Sed non pari ubique diligentia in excerpendo versatus est epitomator. Scilicet ab initio, ubi integrae vires erant, ipse quoque uberior est ac pene integer Stephanus: sensim defervescente studio decrescit etiam epitome et quasi marcescit pedetentim atque inde a voc. *Πάτραι* usque ad mediam litteram *Σ* ad nuda fere nomina descendit: hinc iterum auctis nescio quo pacto viribus accrescit, uberior fit atque copiosior litt. *Τ* et *Υ*, integer denique Stephanus evadit litt. *Χ*—*Ω*, id quod recte ex descriptione rerum ampliore, dicendi ratione minus concisa et dissecta, nexu quodam sententiarum artificiosius conformato auctorumque non nudis nominibus amplius, sed integris locis laudatis iam conclusit A. Wellauerus in comm. de extrema parte operis Steph. d. urbb. in Friedem. et Seeb. misc. crit. 2, 4. p. 692 sqq. Multum hanc in rem facit quod in cod. Vratisl. novem prima capita litt. X decurtata leguntur hoc modo:

Χαραβηνοί. ἔθνος. Εὔδοξος α΄ γῆς περιόδου. — Χαδισία. πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ. οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία. — Χατραμωτῖται. ἔθνος παρὰ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτοῦ. — Χαζήνη. σατραπία πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀριανὸς ιγ΄ Παρθικῶν. — Χαιρέον. πόλις Αἰγυπτία. κατὰ ἔλλειψιν τοῦ πόλις. ἐθνικὸν Χαρεῶτις ὡς Νικεώτης. — Χαιρώνεια. πόλις πρὸς τοῖς ὅροις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Χαιρωνεὺς, τὸ θηλυκὸν Χαιρωνὶς, καὶ Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. — Χάλαιον. πόλις Λοκρῶν. τὸ ἐθνικὸν Χαλαῖος. Θουκυδίδης γ΄. — Χαλδία. χώρα τῆς Ποντικῆς. Μένιππος ἐν τῷ περίπλῳ τῶν δύο τόπων. — Χαλέστρα. πόλις Θρᾴκης περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον. ἔστι καὶ λίμνη τῇ πόλει ὁμώνυμος. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὡς ἀπὸ Χαλαστραῖος Χαλαστραῖα φησίν. ἡ μὲν παρὰ τὴν λίμνην Χαλαστραῖα, ἐν ᾗ τὸ λίτρον γίνεται.

Ex his, cum epitomen ipsam rursus decurtatam esse non sit verisimile, colligere licet, librarium primum quidem in epitome describenda perrexisse, sed post cum in ipsum Stephanum incidisset integra eius verba usque ad finem proposuisse.

Itaque cum vera Stephaniana in his cum excerptis coniuncta sint, eo minus dubitavi quae aliunde haberemus fragmenta

integri operis praeeunte Berkelio in textum recipere. Duobus ea locis leguntur, s. v. *Δύμη* usque ad finem litt. *Δ* et s. v. *Ἰβηρία*. Et prius quidem fragmentum copiosissimum et pretiosissimum primum ex codice bibliothecae Seguierianae edidit cum notis Samuel Tennulius Amstelod. 1669. 4, deinde A. Berkelius cum Hannonis periplo et monumento Adulitano Lugd. Bat. 1674. 8, atque partem quae tractat de Dodone Iac. Gronovius Lugd. Bat. 1681. 4. Eundem codicem post accuratius contulit Bernardus de Montfaucon quasque repperit lectiones foras dedit in biblioth. Coislin. p. 281—292, unde repetiit Dindorfius t. 1. p. XCVI sqq. Alterum fragmentum servavit Constantinus Porphyrogenneta in lib. d. administr. imper. c. 23. p. 76 sq. imper. orient. ed. Banduri t. 1. Iam ut quo modo epitomator verba Stephani contraxerit lectores ipsi iudicare possint, locos istos hic subiiciam quemadmodum in libris epitomati leguntur.

Δύμη, πόλις Ἀχαΐας, ἐσχάτη πρὸς δύσιν. ὁ πολίτης Δυμαῖος καὶ Δυμαία. λέγεται καὶ Δύμιος. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα ταύτην φησὶν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ.

Δύνδασον, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Δυνδασεύς.

Δυρβαῖοι, ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῃ· χώρα δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται· Δυρβαῖοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ δίκαιοι, οὔτ' ἀδικοῦντες οὔτ' ἀποκτιννύοντες ἄνθρωπον· ἐὰν δ' εὕρωσιν ἐν τῇ ὁδῷ ἢ χρυσὸν ἢ ἄλλο τι.

Δυῤῥάχιον, πόλις Ἰλλυρική, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἧς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος Δυῤῥάχιος. ἀφ' ἧς τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν. Ἀλέξανδρος δ' ἐν Εὐρώπῃ Δυσράχιον αὐτὴν καλεῖ μετὰ τοῦ σ·

Δυσράχιον τ' Ἐπίδαμνος ἐπ' ἀγχιάλου χθονὸς ἀκτῆς.

ἔστι καὶ ἄλλη Λακωνική, μία τῶν ἑκατόν. καὶ ἡ χώρα τῆς Ἰλλυρίας Δυῤῥαχία, ἧς τὸ ἀρσενικὸν Δυῤῥάχιος· νῦν δὲ Δυῤῥαχηνοὶ λέγονται, ὡς Ἑρέννιος Φίλων ἐν τοῖς ἰατρικοῖς· Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυῤῥαχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἰατρεύσας δ' ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία με.

Δυσπόντιον, πόλις Πισαίας, ἀπὸ Δυσποντίου τοῦ Πέλοπος. τὸ ἐθνικὸν Δυσποντεύς. ἔδει δὲ Δυσποντιεύς.

Δύστος, πόλις Εὐβοίας. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Θύστιος.

Δωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεύς, καὶ

Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου.

Φιλόξενος δὲ δύο φησί, Θεσπρωτικὴν καὶ Θετταλικήν, κακῶς. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον καὶ [Βωδω]ναῖον. Ζηνόδοτος δὲ γράφει Φηγωναῖε, ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο. ἄλλοι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε. πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται. εἴρηται ἀπὸ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν ἢ ἀπὸ Δωδώνου, τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης, ἢ ἀπὸ Δώδωνος ποταμοῦ. λέγεται δὲ καὶ Δωδών, ἧς τὸ ἐθνικὸν οὐχ εὕρηται, σχηματίζεται δὲ Δωδώνιος. τὸ δὲ θηλυκὸν Δωδωνίς. ἔστι δὲ καὶ παροιμία Δωδωναῖον χαλκεῖον ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, ἢ ὅτι τὸ χαλκεῖον πληττόμενον ἠχεῖ ὑπὸ μάστιγος, ἢ ὅτι τῇ βίᾳ τῶν ἀνέμων ἠχεῖ, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

Δωνεττῖνοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς τετάρτῃ Θεσσαλικῶν·

αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ' ὀτρηροὶ Κεραῖνες.

Δῶρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ. ὁ νησιώτης Δωρίτης. εἰ δὲ τῷ τῆς χώρας τύπῳ, Δωρηνός, ὡς Ἀραξηνός.

Δώριον, πόλις μία τῶν τριῶν. Ὅμηρος·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον.

Δοσίθεος ἐν αὐτῇ τῇ πόλει φησὶν ὑπὸ Θαμύρα εὑρεθῆναι τὴν Δώριον ἁρμονίαν. τὸ ἐθνικὸν Δώριος καὶ Δωριεὺς καὶ Δωριάν. καὶ θηλυκὸν Δωρίς.

Δῶρος, πόλις Φοινίκης, ὡς καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι. τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης. Παυσανίας δὲ Δωριεῖς αὐτούς φησιν. ἔστι καὶ Καρίας πόλις.

Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετῴκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία. ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἐλάτου κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ Δώτιος ἢ ἀπὸ Δώτου. ὁ πολίτης Δωτιεύς. τὸ θηλυκὸν Δωτηίς καὶ Δωτιάς.

Ἰβηρίαι δύο, ἡ μὲν πρὸς τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἑτέρα πρὸς Πέρσας ἐστί. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἴβηρ. καὶ ἀπὸ τῆς Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρίς. καὶ Ἰβηρικὸς καὶ ὁ Ἴβηρος. φασὶ δ' αὐτοὺς ὑδροποτεῖν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφιστῶν δευτέρῳ· καὶ μονοσιτοῦσι διὰ μικρολογίαν καὶ ἐσθῆσι κέχρηνται πολυτελεστάταις ὡς πλουσιώτατοι

Praeterea in libris de thematis etiam quamquam auctore

non nominato Stephanum exscripsit idem Constantinus, velut in *Αἰγαῖον πέλαγος* I. 17, *Ἀρμενία* I. 2, *Θρᾴκη* II. 1, *Καππαδοκία* I. 2, *Κύπρος* I. 15, *Μακεδονία* II. 2, *Παφλαγονία* I. 7, *Πελοπόννησος* II. 6, *Σάμος* I. 16. Immo integrum eum adhuc tractasse Stephanum apparet ex II. 9, ubi quae de Dyrrhachio habet ad verbum pene conspirant cum veris Stephaneis. Denique sub ipso Stephani nomine satis longum fragmentum de Sicilia affert ibid. II. 10. hoc:

Ἔσχε δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ καλεῖσθαι Σικελία ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης, καθὼς ὁ γραμματικὸς Στέφανος γράφει. Σικελία ἐκλήθη, ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἱερείων τῆς Ἥρας β· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Αὔσονες ὑπὸ τῶν Ἰαπύγων ἐξ Ἰταλίας ἀνέστησαν, ὧν ἦρχε Σικελός, καὶ διαβάντες εἰς τὴν νῆσον τήν τε Σικανίαν καλουμένην περὶ τὴν Αἴτναν καθιζόμενοι ᾤκουν αὐτοί τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Σικελὸς βασιλείην ἐγκαταστησάμενος, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενος ὁ Σικελὸς οὗτος πάσης ἤδη τῆς νήσου τότε ταύτης Σικελίας καλουμένης ἀπὸ τοῦ Σικελοῦ τούτου, ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσε. καὶ Μένιππος δὲ ταῦτά φησιν· ἐλθόντες εἰς Σικελίαν στρατὸς πολὺς ἐξ Ἰταλίας τούς τε Σικανοὺς κρατήσαντες μάχῃ ἀπέστειλαν εἰς τὰ μεσημβρινὰ καὶ τὰ ἑσπέρια μέρη αὐτῆς καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες. μεγίστη δὲ αὐτὴ μαρτυρεῖται τῶν ἑπτά, καθά φησιν Ἀλέξις ὁ κωμικός·

τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μέν, ὡς λόγος,
ἐστὶ μεγάλη, καὶ δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δὲ ἡ Διὸς Κρήτη τροφός
Εὔβοια πέμπτη στεινοφυής, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ᾽ ἔχει.

τῶν δὲ νησιωτῶν οἱ μὲν ἰθαγενεῖς πάλαι Λίγυες ἐξ Ἰταλίας Σικελοὶ λέγονται, οἱ δὲ ἐπήλυδες Ἕλληνές εἰσι Σικελιῶται, ὡς Ἰταλιῶται.

Quorum in excerptis vix vestigium comparet, ita ut non ausus sim in ipsum textum ea recipere.

Integrum item Stephanum ante oculos habuisse videtur auctor Etymologici magni, qui s. v. *Σφήκεια* haec habet: *Σφήκεια ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο καὶ Κε-*

ϱαστία, ὡς Μένανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐνοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη. Quibuscum conferenda sunt quae habet epitome s. v. Κύπρος et Σφήκεια, quibus affinia erant, nisi fallor, quae scripta erant s. v. Κεραστία. Eudociam contra integrum Stephanum habuisse cum per se non admodum est credibile, tum intelligitur ex eis quae habet de Dodone p. 126, quamvis ibi laudetur ὁ τῶν ἐθνικῶν καταγραφεύς. Idem valet de Suida, ex quo quae olim s. v. Νακώνη et Νάξης sub ethnicographi nomine ex nostra epitome deprompta legebantur nuper eiecit Gaisfordius. Denique quem tanquam testem profert Scholiastam ad epigrammata graeca ed. Brodaei Francof. 1600. lib. 3. p. 302. ad v. Γάδαρα et lib. 2. p. 239. ad v. Γάργαρα Berkelius in praefatione, quibus locis addi potest lib. 1. p. 119. ad v. Τρεμιθοῦς et alii fortasse, ubi sub nomine Stephani quaedam item ex nostra epitome afferuntur, hunc iam procul abire iubemus, quippe quem graeculum recentissimum esse iam intellexit Holstenius in not. p. 81. a.

Difficilior aliquanto quaestio est de Eustathio, qui multis locis commentariorum ad Homeri Iliadem et ad Dionysii periegesin scriptorem ethnicorum diversis modis laudat eiusque verba adducit. Quod quoniam multum valet ad epitomen nostram illustrandam atque emendandam, indicem locorum, quos quidem molem istam indigestam pervolutanti invenire contigit, hic subiiciam. Eustathius igitur scriptorem ethnicorum laudat s. v. Ἄβυδοι ad Dionys. v. 513 (κατὰ τὸν γράψαντα τὰ ἐθνικά), s. v. Ἀγάθυρσοι ibid. v. 310 (ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας), s. v. Ἄγκων ad Iliad. 2, 697. p. 324. ed. Rom. (ὁ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας), s. v. Ἄγραῖοι ad Dion. v. 954. (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Ἀδραμύττειον ad Iliad. 6, 397. p. 649 (Στέφανος ἐν τοῖς ἐθνικοῖς), s. v. Ἀδράστεια ibid. 2, 828. p. 355 (ὁ τῶν ἐθνικῶν γραφεύς), s. v. Ἀθύρας ibid. 10, 268. p. 804 (κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα), s. v. Αἰγιαλός ibid. 2, 855. p. 362 (ὁ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς εἰπών), s. v. Αἰθικία ibid. 2, 744. p. 334 (ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας), s. v. Αἶνος, ibid. 2, 749. p. 335 (κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐθνικῶν), s. v. Αἴπεια ibid. 9, 152. p. 743, s. v. Αἶπυ ibid. 2, 592. p. 297. (ὁ τῶν ἐθνικῶν γραφεύς), s. v. Αἰσύμη ibid. 8, 304. p. 714 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v.

Αἰτωλία ibid. 2, 638. p. 311 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἀλήσιον* ibid. 2, 617. p. 304 (ὁ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης), s. v. *Ἁλίαρτος* ibid. 2, 503. p. 268 (ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγραψάμενος), s. v. *Ἁλιζῶνες* ibid. 2, 857. p. 363 (ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐπιλεξάμενος), s. v. *Ἅλος* ibid. 2, 682. p. 320 (κατὰ τὸν ἐνδιατρίψαντα τοῖς ἐθνικοῖς), s. v. *Ἀνεμώρεια* ibid. 2, 521. p. 208 (ἐν τοῖς ἐθνικοῖς), s. v. *Ἄνθεια* ibid. 9, 151. p. 743, s. v. *Ἀραβία* ad Dionys. v. 927 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἀραιθυρέα* ad Iliad. 2, 571. p. 291 (ἐν τοῖς τοῦ-ἐθνικογράφου), s. v. *Ἄργουρα* ib. 2, 738. p. 333 (κατὰ τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικά), s. v. *Ἀρμενία* ad Dionys. v. 694 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἀσκανία* ad Iliad. 2, 863. p. 365 (κατὰ τὸν ἐθνικογράφον), s. v. *Ἄτλαντες* ad Dionys. v. 66 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἄτραξ* ad Iliad. 2, 754. p. 337 (ὁ ἐθνικολόγος), s. v. *Αὔσων* ad Dionys. v. 78 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Βοίβη* ad Iliad. 2, 711. p. 327 (ὁ ἀπογραψάμενος τὰ ἐθνικά), s. v. *Βούδεια* ibid. 16, 571. p. 1076 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Βουπράσιον* ibid. 2, 615. p. 303 (ὁ τῶν ἐθνικῶν γραφεύς), s. v. *Γελωνοί* ad Dionys. v. 310 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Γλαφυραί* ad Iliad. 2, 712. p. 327 (ὁ ἐθνικογράφος), s. v. *Γλισσάς* ibid. 2, 504. p. 269 (ὁ γράψας τὰ ἐθνικά), s. v. *Γόννοι* ibid. 2, 749. p. 335. coll. 2, 573. p. 291 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Γύρτων* ibid. 2, 738. p. 333 (ὁ τῶν ἐθνικῶν συναγωγεύς), s. v. *Δακία* ad Dionys. v. 305 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Δαραχηνοί* ibid. v. 954 (ὁ τῶν ἐθνικῶν ἀναγραφεύς), s. v. *Δαυλίς* ad Iliad. 2, 520. p. 274 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Δάφνη* ad Dionys. v. 916 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Δῖον* ad Iliad. 2, 538. p. 280 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Δουλίχιον* ibid. 2, 625. p. 305 (ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐκθείς), s. v. *Δωδώνη* ibid. 2, 750. p. 335 (ὁ τῶν ἐθνικῶν καταγραφεύς), s. v. *Ἕλος* ibid. 2, 584. p. 295 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἐνετοί* ibid. 2, 852. p. 361 (κατὰ τὸν ἀναγραφέα τῶν ἐθνικῶν), s. v. *Ἐνόπη* ibid. 9, 150. p. 743, s. v. *Ἐπίδαυρος* ibid. 2, 561. p. 287 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἐρυθινοί* ibid. 2, 855. p. 362 (ὁ γρ. τὰ ἐθν.), s. v. *Ἐρυθρὰ ἡ θάλασσα* ad Dionys. v. 38 (παρὰ τῷ γράψαντι τὰ ἐθνικά), s. v. *Ἔφυρα* ad Iliad. 13, 301. p. 933 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ζέλεια* ibid. 2, 824. p. 354 (κατὰ τὸν ἐθνικολόγον), s. v. *Ἦλις* ibid. 2, 615. p. 303 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Ἠλώνη* ibid. 2, 739. p. 333 (ὁ τὰ

ἐθν. γρ.), s. v. *Θαυμακία* ibid. 2, 716. p. 329 (ὁ τῶν ἐθνικῶν συλλέκτης), s. v. *Θέσπεια* ibid. 2, 498. p. 265 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Θρύον* ibid. 2, 592. p. 297 et 11, 711. p. 880 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Θύμβρα* ibid 10, 430. p. 816 (ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγράψας), s. v. *Ἰάλυσσος* ibid. 2, 656. p. 315 (ὁ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας), s. v. *Ἰθώμη* ibid. 2, 729. p. 330 (κατὰ τὸν ἀναγραφέα τῶν ἐθνικῶν), s. v. *Ἴμβρος* ad Dionys. v. 524 (ἐν τοῖς ἐθνικοῖς), s. v. *Ἱρά* ad Iliad. 9, 150. p. 743, s. v. *Κάλυμνα* ad Dionys. v. 530 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κάμιρος* ad Iliad. 2, 656. p. 315, s. v. *Κάνωπος* ad Dionys. v. 11 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Καρδαμύλη* ad Iliad. 9, 150. p. 742 (ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγράψας), s. v. *Καρία* ibid. 2, 867. p. 367 (κατὰ τὸν ἐπιλέκτην τῶν ἐθνικῶν), s. v. *Κάσιον* ad Dionys. v. 260 (ὁ γρ. τὰ ἐθν.), s. v. *Κίκονες* ad Iliad. 2, 847. p. 359 (κατὰ τὸν ἐθνικολόγον), s. v. *Κορυφάσιον* ibid. 2, 591. p. 296 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κορώνεια* ibid. 2, 503. p. 268 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κροκύλειον* ibid. 2, 633. p. 307 (ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐπελθών), s. v. *Κρώβιαλος* ibid. 2, 855. p. 362 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κρῶμνα* ibid. 2, 855. p. 362 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κύθηρα* ibid. 15, 432. p. 1024 (ὁ γρ. τὰ ἐθν.), s. v. *Κυλλήνη* ibid. 2, 603. p. 300 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Κύτωρος* ibid. 2, 853. p. 361 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Λακεδαίμων* ibid. 2, 677. p. 318 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Λάρισσα* ibid. 2, 841. p. 358 (ὁ τῶν ἐθνικῶν ἐπιλέκτης), s. v. *Λίνδος* ibid. 2, 656. p. 315 (ὁ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας), s. v. *Λύκαστος* ibid. 2, 647. p. 313 (κατὰ τὸν γραφέα τῶν ἐθνικῶν), s. v. *Λύκτος* ibidem (ὁ γρ. τὰ ἐθν.), s. v. *Μαριανδυνία* ad Dionys. v. 787 (ὁ γρ. τὰ ἐθν.), s. v. *Μεθώνη* ad Iliad. 2, 716. p. 328 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Μίλητος* ibid. 1, 7. p. 21 (ἐν τῇ τῶν ἐθνικῶν καταγραφῇ), s. v. *Μυκάλη* ibid. 2, 869. p. 368 (κατὰ τὸν ἐθνικολόγον), s. v. *Μυκῆναι* ibid. 2, 569. p. 289 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Νύσαι* ad Dionys. v. 625 (οἱ τὰ ἐθνικὰ γράψαντες), s. v. *Ὀγχηστός* ad Iliad. 2, 506. p. 270 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Οἴτυλος* ibid. 2, 585. p. 295 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Οἰχαλία* ibid. 2, 596. p. 298 (κατὰ τὸν ἀναγραψάμενον τὰ ἐθνικά), s. v. *Ὀλοοσσών* ibid. 2, 739. p. 333 (ὁ τοῖς ἐθνικοῖς ἐνδιατρίψας), s. v. *Ὀρνειαί* ibid. 2, 571. p. 291 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. *Πανόπη* ibid. 2,

520. p. 274 (ἐν τοῖς ἐθνικοῖς), coll. 17, 307. p. 1108 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Παρρασία ibid. 2, 608. p. 302 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Πήρεια ibid. 2, 766. p. 341 (ἐν τῇ κατὰ στοιχεῖον συλλογῇ τῶν ἐθνικῶν), s. v. Πύρασος ibid. 2, 696. p. 324 (κατὰ τὸν ἐθνικογράφον), s. v. Σκάνθεια ibid. 10, 268. p. 804 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Σκάρφεια ibid. 2, 532. p. 277 (τῷ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Σμίνθη ibid. 1, 39. p. 34 (ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐπιτεμών), s. v. Σύλειον ad Dionys. v. 815 (κατὰ τὸν τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Τάρνη ad Iliad. 5, 44. p. 520 (ὁ γράφων τὰ ἐθν.), s. v. Τέγεστρα ad Dionys. v. 356 (κατὰ τὸν ἀναγραφέα τῶν ἐθνικῶν), s. v. Τελμισσός et Τερμισσός ad Dionys. v. 859, s. v. Τίτανα ad Iliad. 2, 735. p. 332 (τῷ γράψαντι τὴν τῶν ἐθνικῶν ἐπιτομήν), s. v. Ὑρμίνη ibid. 2, 616. p. 304 (ὁ τὰ ἐθνικὰ ἐκθέμενος), s. v. Φαιστός ibid. 2, 648. p. 313 (ὁ ἐθνικογράφος), s. v. Φάρις ibid. 2, 582. p. 294 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Φέα ibid. 7, 135. p. 671 (ἐν τῇ κατὰ στοιχεῖον ἀναγραφῇ τῶν ἐθνικῶν), s. v. Φενεός ibid. 2, 605. p. 301 (κατὰ τὸν ἀναγραψάμενον τὰ ἐθνικά), s. v. Φθία ibid. 1, 155. p. 71 (ὁ τὰ ἐθν. γρ.), s. v. Φθίρ ibid. 2, 868. p. 368 (ὁ ἐθνικογράφος), s. v. Φία ibid. 7, 135. p. 671, s. v. Φλεγύα ibid. 13, 301. p. 933, s. v. Ὤλενος ibid. 2, 617. p. 304 (ὁ καταγράψας τὰ ἐθνικά). Accedunt in utroque commentario loci pene innumerabiles ex eodem fonte, sed auctore non nominato, plerumque sub nomine τῶν παλαιῶν (cf. Const. Porph. them. 2, 9.) deprompti, quos duce Homero atque Dionysio facile ipsi lectores invenire poterunt.

In his pleraque cum epitome Stephaniana ad verbum concinunt, ut dubitari non possit quin, sicuti apud antiquos scriptores ὁ ῥήτωρ est Demosthenes, ὁ φιλόσοφος Plato, ὁ ποιητής Homerus, ὁ συγγραφεύς Thucydides, ὁ γεωγράφος Strabo, ita ὁ ἐθνικογράφος sive ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας etc. sit Stephanus noster Byzantius. Sed inprimis attendendum, Eustathium nunc epitomatorem (s. v. Σμίνθη et Τίτανα), nunc ipsum ethnicorum auctorem, quin semel etiam (s. v. Ἀδραμύττειον) ipsum Stephanum nominatim advocare. Scilicet Eustathius et integrum adhuc Stephanum et eius operis epitomen tractavit. Quamquam cur utroque uti maluerit quam ex uberiore Stephano sua omnia depromere obscurum est.

Dicat aliquis, epitomatorem non nominare eum nisi ubi ab eius opinione recedat. Sed item a Stephano nonnunquam discrepat (ut s. v. *Φέα, Φία*), neque si quid falsi dictum est id epitomatori, sed ipsi quem excerpserat ille scriptori in culpam vertendum erat. Itaque opinetur aliquis, Eustathium credidisse, ista s. v. *Σμίνθη* et *Τίτανα* ab epitomatore de suo adiecta esse. Verum sic quoque quominus te ex hac difficultate expedias obstat universa epitomae natura atque indoles. Erat igitur cum crederem, sua omnia Eustathium ex nostra ethnicorum epitome hausisse. Verum ab hac quoque opinione mox recessi, cum quae ille habet a nostris haud raro valde discrepare intellexissem, ita ut nihil iam reliquum esse videatur quam ut ponamus, Eustathium promiscue prout scribenti ad manus essent libri nunc integrum nunc decurtatum opus adhibuisse.

Scilicet quod dixi, plerosque locos Eustathianos cum epitome nostra ad verbum concinere, non sic accipiendum est, quasi vellem ea omnia Eustathium ex ipsa epitome, non ex uberiore opere deprompsisse, — quamquam hoc etiam affirmanti non magnopere repugnarem — namque cum non esset cur ad illustrandum Homerum atque Dionysium totum Stephanum describeret, ipse quoque quodam modo epitomatorem egit atque ex ethnicorum opere potissima quaeque excerpsit (id quod ex eo quoque apparet, quod saepe numero ordinem rerum ex arbitrio pervertit), ita ut non mirum esse debeat, sicubi in eadem cum Hermolao verba incidit. At leguntur tamen etiam apud Eustathium Stephaniana, quae in nostris exemplaribus frustra quaeras.

Ac primum quidem nobis multo integriorem Stephanum habuit Eustathius. Ingens enim nostris in libris lacuna est post v. *Κέλαιθρα*; desunt ibi quae litteris *Κη*, *Κι*, *Κλ*, *Κν* incipiunt omnia et pars eorum quae litteris *Κε* et *Κο*; aliae minores lacunae sunt inter vv. *Λάρισσα* et *Λῆμνος* et inter vv. *Ὀρεστία* et *Παλική*, quamquam harum nullum quod sciam exstat in libris manu scriptis vestigium. Haec integra, ut videtur, habuit Eustathius, certe ad Iliad. 2, 847. p. 359. haec affert: *Κίκονες δὲ Θρᾳκικὸν ἔθνος, πράγματα τῷ Ὀδυσσεῖ παρασχόν, ὡς ἡ Ὀδύσσεια δηλοῖ. οὐ μακρὰν δὲ ἦσαν οὗτοι Μαρωνειτῶν, ὡς δηλοῖ κατὰ τὸν ἐθνικολόγον ὁ γράψας οὕτως· Εὐάνθης δ᾽ ᾤκησεν ἐν Κικονίᾳ ἵνα Μαρώνεια καλέεται. βαρύνεται δὲ τὸ Κίκων κατὰ δύο κα-*

νόνας, οὓς ἐκτίθενται οἱ παλαιοί, οἳ καὶ δύο φασὶ γενέσθαι Ὀρφέας Κίκονας, ὧν ὁ εἷς τοῦ Οἰάγρου παλαιὸς καὶ πολλῷ προγενέστερος τοῦ ὑστέρου, καὶ ὡς αὐτοί φασιν ἕνδεκα γενεαῖς. Idem ad Iliad. 2, 571. p. 291. Ὀρνειαὶ δὲ ἢ δίχα τοῦ ι Ὀρνεαί, τοῦτο γὰρ μάλιστα ἐν κοινῇ χρήσει κεῖται, κώμη ἐστὶν Ἀργείας κατὰ τὸν γεωγράφον. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ταύτην δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας πόλιν λέγει, οὐ κώμην. πληθυντικῶς δὲ καὶ αὗται λέγονται, ὡς καὶ αἱ Κλεωναί. γράφονται δὲ διὰ διφθόγγου αἱ Ὀρνειαί, ὡς καὶ Βρυσσειαὶ καὶ Αὐγειαί. καλεῖται δὲ οὕτως ἢ ἀπὸ Ὀρνέως υἱοῦ Ἐρεχθέως, ἢ ἀπὸ Ὀρνίας νύμφης, ἢ ὅτι ἐφ' ὕψους κεῖνται ἢ ὁμωνύμως Ὀρνέᾳ τῷ ποταμῷ, κ.τ.λ. Itaque haud scio an item quae habet Eustathius ad Dionys. perieg. v. 288. s. v. Κελτοί, ibid. v. 494. s. v. Κέρκυρα, ad Iliad. 1, 38. p. 33. s. v. Κίλλα, ibid. 2, 570. p. 290. s. v. Κλεωναί, ad Dionys. v. 536. s. v. Λέσβος, ibid. v. 78. s. v. Λευκὴ Πέτρα, ibid. v. 914. s. v. Ὀρθωσίς, idque genus alia Stephano nostro partim debeantur.

Tum etiam in eis quae etiamnunc exstant nostris uberiora habet haud pauca Eustathius. Mitto locos eos qui duobus tribusve verbis tantum auctiores sunt, ut v. Κορυφάσιον, Φέα, Φία, alia, eosque qui num mere Stephanei sint dubitari vel maxime potest, ut v. Γλαφυραί, Λακεδαίμων, quanquam recte hinc Berkelius epitomen supplevit, alia. Graviores autem et ad nostram rem illustrandam accommodatiores sunt hi. Comm. ad Dionys. v. 78. ad v. Αὔσων· λέγονται δὲ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρῶτος τῶν κατὰ Ῥώμην βασιλεῦσαι πρός τινων ἱστορεῖται, Ὀδυσσεῖ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης, ἢ κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ἄτλαντι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτέ. λέγει δὲ αὐτοὺς παρὰ τὸν Αἰγυστικὸν εἶναι τόπον, ἀρξαμένους ἀπὸ βορέου καὶ διήκοντας ἕως τῆς Λευκῆς πέτρας. — ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Αὔσονος παράγωγον Αὐσονεύς, ὡς καὶ Αἰθιοπεύς, ἡγεμονεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι διὰ δακτύλου συγκρότησιν Αὐσονιεύς, ἐξ οὗ τὸ Αὐσονιῆες. Comm. ad Iliad. 2, 852. p. 361. ad v. Ἐνετοί. Ἐνετοὶ δὲ ἔθνος περὶ Παφλαγονίαν, ὅπου ἡμιόνων γένος, φασίν, ἐπενοήθη. ἣν δὲ κατὰ τὸν ἀναγραφέα τῶν ἐθνικῶν καὶ ἔθνος παρὰ Τριβαλλοῖς Ἐνετοί, λέγονται δέ, φησί, καὶ Ἐνετίδες ἵπποι. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς

καὶ ὅτι αἱ θήλειαι ἵπποι τῶν Ἐνετῶν πρὸς ζευγηλασίαν ἄρισται. ἦν δὲ καὶ πόλις Ἐνετός, φησίν, ἀφ' ἧς Μύρμηξ ὁ διαλεκτικὸς φιλόσοφος. Ibid. 2, 561. p. 287. ad v. Ἐπίδαυρος. Ἐ. δὲ θηλυκῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, εἰπόντα ὅτι τὸ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου θηλυκόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ ψολόεντος ἐχίδνης παρὰ Νικάνδρῳ, καὶ τὸ ἠμαθόεντος Πύλου καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐκαλεῖτο δέ ποτε Λειμηρὴ διὰ διφθόγγου ὡς λειμῶνας ἔχουσα ἢ καὶ διὰ τοῦ ι ὡς πολυλίμενος κατὰ Ἀρτεμίδωρον, οἱονεὶ Λιμενηρά τις οὖσα. ἔστι δέ, φασί, τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου. ἐκλήθη δὲ καὶ Μιλησία καὶ Αἱμηρὰ διὰ τὸ συχνὰ αἱμάσσεσθαι θύμασι τὸν ἐκεῖ βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὃς κατ' ἐξαίρετον ἐτιμᾶτο. εἶτα Ἐπίταυρος ὠνομάσθη καὶ ἐκεῖθεν Ἐπίδαυρος. Ibid. 2, 498. p. 265 sq. ad v. Θέσπεια. γράφεται δὲ κοινῶς διὰ τοῦ ι ἡ παραλήγουσα, ὡς τὸ Λάμια, Ἰάμνια, Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ τὴν ει δίφθογγον χαρίζεται αὐτῇ. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας παρασημειοῦται ὅτι θαῦμα, πῶς τὸ ἑνικὸν διὰ διφθόγγου γράφεται, ὡς ἐντεῦθεν διαφορεῖσθαι μὲν τὰ ἑνικὰ τῶν Θεσπιῶν, τὰ δὲ πληθυντικὰ διὰ μόνου διχρόνου γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ αὐτός, τὰ μὲν ἑνικὰ ταύτης προπαροξύνεσθαι· ἡ Θέσπια γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς· τὰ δὲ πληθυντικὰ ὀξύνεσθαι· Θεσπιαὶ γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. ταὐτὸ δὲ πάσχει καὶ ἡ Πλάταια κτλ. φησὶ δὲ ὁ τῶν ἐθνικῶν συγγραφεὺς καὶ ὅτι τὸ Θέσπια καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ· σοφὴ δὲ τὴν ποίησιν ἡ Κόριννα· καὶ ὅτι κτίσμα ἐστὶν ἡ Θέσπια Θεσπιάδου, κατὰ δέ τινας Θεσπίου υἱοῦ Τεύθραντος τοῦ τοῦ Πανδίονος, κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἐθνικοῖς φέρεται καὶ Θεσσαλικὴ Θέσπια καὶ Σαρδῷα. ἐν δὲ τῇ κατὰ Βοιωτοὺς ἐπίγραμμα Φιλιάδου τοῦ Μεγαρέως τοιοῦτον ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν· ἄνδρες θ' οἵ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος, λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὁ Πραξιτέλους Ἔρως ἐν Θεσπιαῖς εἶναι, ὃν ἔγλυψε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ ἡ ἑταίρα Γλυκέρα ἐκεῖθεν οὖσα, λαβοῦσα δῶρον παρὰ τοῦ τεχνίτου, κτλ. Comm. ad Dionys. v. 524. ad v. Ἴμβρος. ἡ δὲ Ἴμβρος Θρακική μέν ἐστι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων καὶ αὐτή, ὄνομα δὲ δαιμόνων οἱ Κάβειροι. ἐτιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ἀναγράφεται. Comm. ad Iliad. 2, 656. p. 315. ad v. Λίνδος. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας καὶ Σικελικὴν πόλιν

Λίνδον ἱστορεῖ. Ibid. 2, 647. p. 313. ad v. *Λύκαστος.* *Λύκαστος δὲ ἀπὸ Λυκάστου, φασίν, αὐτόχθονος ἢ παιδὸς τοῦ Μίνωος. ἔστι δὲ καὶ Ποντικὴ Λύκαστος κατὰ τὸν γραφέα τῶν ἐθνικῶν, ὅς λέγει καὶ ὅτι τὴν Κρητικὴν Λύκαστον ὀξύνουσιν οἱ ἐγχώριοι. οὐκ ἐπικρατεῖ δὲ, φησίν, ἡ ἐθνικὴ παράδοσις, τουτέστι παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐκ ὀξύνεται.* Comm. ad Dionys. v. 787. ad v. *Μαριανδυνία.* *οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ οὗτοι καλοῦνται ἀπό τινος Αἰολέως Μαριανδύνου οὕτω καλουμένου. καὶ τὸ ἐθνικὸν δὲ Μαριάνδυνος μὲν λέγεται προπαροξυτόνως κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὥς φησιν ὁ γράψας τὰ ἐθνικά· ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὀξύνει αὐτὸ κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς νος ἐθνικῶν. οὐ παραλήγεται δὲ τῷ η, ὡς τὰ ὅμοια ἐθνικά, διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τῇ γραφῇ τοῦ ὁμωνύμου κυρίου ὀνόματος.* Comm. ad Iliad. 2, 569. p. 289 sq. ad v. *Μυκῆναι.* *Μυκήνη ἀπό τινος νύμφης, φασί, Λακωνικῆς ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ Μυκηνέως υἱοῦ Σπάρτωνος, ἀδελφοῦ Φορωνέως, ἢ ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους, ὃ ἐφόρει Περσεὺς, οὗ πεσόντος, φασί, κατὰ κέλευσιν Ἑρμοῦ τὴν πόλιν ἐκεῖ ἔκτισε κτλ. κατὰ δέ τινας Μυκήνη ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν Ἰῶ, βοῦν ἐκεῖ γενομένην. λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς Μυκήνη καὶ πληθυντικῶς. ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς οὐ μόνον Μυκηναῖος, ἀλλὰ καὶ Μυκηνεὺς κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα. ἐταπεινώθησαν δὲ, φησί, μετὰ τὰ Τρωικὰ αἱ Μυκῆναι. καὶ οἱ τὸ Ἄργος ἔχοντες εἶχον καὶ Μυκήνας συντελούσας εἰς ἕν. χρόνοις δ' ὕστερον κατεσκάφησαν ὑπ' Ἀργείων, ὡς μηδ' ἴχνος εὑρίσκεσθαι τῆς Μυκηναίων πόλεως* (quae extrema verba sunt Strabonis 8. p. 372). Ibid. 2, 766. p. 341. ad v. *Πήρεια.* *καὶ εὕρηται οὕτω καὶ ἐν τῇ κατὰ στοιχεῖον συλλογῇ τῶν ἐθνικῶν, ἔνθα κεῖται, ὅτι Πήρεια χωρίον Θετταλικὸν, ὅπερ τυχὸν ἐλῶδες ἦν καὶ ἀγαθὸν τρέφειν ἵππους.* Ibid. 2, 532. p. 277. ad v. *Σκάρφεια.* *ἡ δὲ Σκάρφη κεῖται, φασίν, ἐγγὺς Θερμοπυλῶν, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σκαρφείας ἐνδόξου τινὸς γυναικός, κτλ. καὶ ὅρα ὅτι καὶ Σκάρφην τὴν αὐτὴν λέγει* (*ὁ γεωγράφος*) *καὶ Σκάρφειαν, ὡς δοκεῖ καὶ τῷ τὰ ἐθνικὰ γράψαντι.*

His profecto pleniorem et integriorem Eustathio Stephanum suppeditasse abunde satis confirmatur. Quaedam tamen, quae eodem referri possint, librariorum potius oscitantiae deberi vix potest dubitari: cuiusmodi est quod s. v. *Καρδαμύλη* in nostris exemplaribus non amplius legitur

πόλις Μεσσηνίας, quod legit adhuc Eustathius ad Iliad. 9, 150, sive quod in editionibus desideratur s. v. Γόννοι quod affert idem ad Iliad. 2, 749. καὶ λέγει ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ὅτι Αἰολεῖς ὄντες οἱ Περραιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα Περραιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, quae tamen nos non ex Eustathio, sed ex codice Vratislaviensi restituimus.

Hinc facile est ad coniiciendum, librarios, qua solent esse ignorantia atque socordia, non modo in nominum formas, quod iam Eustathii tempore factum esse apparet ex eius adnotatione ad Iliad. 2, 582. et ad Dionys. v. 927, grassatos esse, verum etiam eo negligentiae progressos, ut totas enuntiationes adeoque totos locos plane omitterent. Quod quam verum sit elucebit, cum quae ex libris manu scriptis enotata passim sunt inter se comparaveris. Paucis liceat exemplis rem molestiis plenam absolvere.

In codice Seguieriano sub finem litt. Δ subiectus est index capitum libri 11. (sive 14.) hic: βιβλίον ια (sive ιδ), οὗ τὰ κεφάλαια ταῦτα (male teste Montefalconio Tennulius legit: ὀγδοήκοντα κεφάλαια τάγε ταῦτα· sunt enim revera tantum septuaginta sex)· Ἔαρες. ἔθνος. Ἐβόρας. πόλις. Ἐβραῖοι. ἔθνος. Ἐβρών. πόλις. Ἐγγάδα. κώμη. Ἐγγελᾶνες. ἔθνος. Ἐγγύιον. πόλις. Ἔγεστα. πόλις. Ἔγρα. πόλις. Ἐγχελεῖς. ἔθνος. Ἔδδανα. πόλις. Ἐδεβησσός. πόλις. Ἔδεσσα. πόλις. Ἐδουμαῖοι. ἔθνος. Ἕδρα. ἡ καθέδρα. Ἐθνέσται. ἔθνος. Εἰδομένη. πόλις. Εἴζιλος. φρούριον. Ἐλάσιον. πόλις. Ἐληθυίας. πόλις. Εἴνατος. πόλις. Εἰρεσίδαι. δῆμος. Ἐκαδήμεια. τόπος. Ἑκάλη. δῆμος. Ἑκατήσια. πόλις. Ἑκατόννησοι. νῆσος. Ἑκατόμπυλος. πόλις. Ἐκβάτανα. πόλις. Ἑλαία. πόλις. Ἑλαιεύς. δῆμος. Ἐλαίου τεῖχος. πόλις. Ἐλαιοῦς. πόλις. Ἐλαιοῦσσα. νῆσος. Ἐλάτεια. πόλις. Ἐλαυία. φρουρά. Ἐλαφόννησος. νῆσος. Ἐλβέστιοι. ἔθνος. Ἐλβοντίς. πόλις. Ἐλβώ. νῆσος. Ἔλγος. πόλις. Ἐλέα. πόλις. Ἐλέεια. χωρίον. Ἐλένειος. τόπος. Ἐλένη. νῆσος. Ἐλευθέρα. Κιλικίας μέρος. Ἐλευθεραί. πόλις. Ἐλευθέριον. πόλις. Ἐλευθερίς. πόλις. Ἐλευθερίσκος. πόλις. Ἐλευθέρνα. πόλις. Ἐλευσίς. δῆμος. Ἐλεύτιοι. ἔθνος. Ἐλεφαντίνη. πόλις. Ἐλεών. πόλις. Ἐλιβύργη. πόλις. Ἐλίκη. πόλις. Ἐλίμεια.

πόλις. Ἐλινοί. ἔθνος. Ἐλίζοια. νῆσος. Ἐλίκυσοι. ἔθνος. Ἕλα. χωρίον. Ἕλλας. πόλις. Ἑλληνόπολις. πόλις. Ἑλληνικὸν καὶ Καρικόν. τόπος. Ἑλλήσποντος. ἡ χώρα. Ἑλλόπια. ἡ χώρα. Ἑλλόπιον. πόλις. Ἐλμαντική. πόλις. Ἕλος. πόλις. Ἔλουροι. ἔθνος. Ἐλοῦσα. πόλις. Ἕλπια. πόλις. Ἐλυμαῖα. χώρα. Ἐλύμνιον. νῆσος. Ἕλυρος. πόλις. Ἕλωρος. πόλις. Apparet ex hoc indice, in nostris editionibus post v. Ἐλεφαντίνη excidisse lemma Ἐλεών, πόλις [Βοιωτίας κτλ.], de qua urbe verba facit Eustathius in comm. ad Iliad. 2, 500. p. 267, ubi quae leguntur, κατὰ δέ τινας ὁ Ἐλεὼν ἀπὸ Ἐλεῶνος ὠνόμασται, υἱοῦ Ἐτεωνοῦ, fortasse ex Stephano profluxerunt.

Porro codex Aldinus, quem liceat sic vocare, ex quo Aldina prodiit, uno auctior est lemmate post v. Ἱεράπολις. Legitur ibi Ἱεράεα, χωρίον Λιβύης· ἡ δὲ σύμπασα γῆ ἐκείνη ἐλέγετο Κυρήνη. Quae quamquam absunt a reliquis, quod sciam, codicibus omnibus, nec quid sibi velint facile est perspectu — aperte enim corrupta sunt, cum nec ordo litterarum Ἱεράεα hoc loco toleret, nec haec ipsa forma genuina esse videatur — tamen vel corrupta eo loco a me recipienda erant, ne quid interiret quod a Stephano profectum esse videretur. Ceterum iamiam quid rei sit intelligere mihi videor. Scilicet scriptum erat in codice Ἱέρασα, quae longior est forma v. Ἴρασα, de quo paullo post Stephanus: Ἴρασα, τόπος Λιβύης κτλ. Praeterea perraro codex Aldinus, si singulas particulas vel articulos mittimus, quos multis locis cum libro Vratislaviensi communes habet, aliquanto plenior est, ut in v. Παμβωτάδης; s. v. Τρικάρανα consentit cum eo Vratislaviensis quoque et s. v. Φάρβηλος idem atque Vossianus. Aliquam certe ubertatis speciem affectat novis male effictis lemmatis, uti s. vv. Κάνωπος et Κόσυρα, id quod cum aliis etiam libris commune habet s. vv. Ἤτειος, Ἱερὰ νῆσος, Τελφούσσιον. Saepius etiam in contrarium vitium incidit ac duo diversa capita in unum sine distinctione contrahit, ut s. vv. Ἄβαρνος et Ἀβασηνοί, Αἰγαῖον πέλαγος et Αἰγαί, Ἐλεύτιοι et Ἐλεφαντίνη, Κατάνη et Κατάνειρα, quamquam idem vitium s. vv. Ἀρκὰς et Ἀρκεσίνη, Ἔδδανα et Ἐδεβησσός, Κοσύτη et Κοτιάειον, Τρινακρία et Τρινεμεῖς, Φάναι et Φανοτεύς cum eo commune habent alii quoque melioris notae libri, quemadmodum omnes habent

s. vv. Ἀκακήσιον et Ἀκαλησσός, Κάσταξ et Κάσπιον, Τειχιόεις et Τειχιόεσσα (h. l. praeter Vrat.). Est etiam ubi tota lemmata plane omittat Aldinus, ut Βαγίστανα, Κρόταλλα, Μαράφιοι, item ubi totas ac plures uno loco enuntiationes, quod factum est aut verborum similiter cadentium confusione, ut s. vv. Ἀγνοῦς, Ἀμφίλοχοι, Ἄντανδρος, Ἀρκάς, Ἀφροδίτης πόλις, Γάζα, Ζῆλα, Ἰθώμη, Ἱρά, Καβειρία, Κάλυμνα, Κανταβρία, Κάνωπος, Κάττουζα, aut alio quovis errore, ut s. vv. Ἀκυλήια, Ἀντιόχεια, Ἄρειος πάγος, Αὐτόμολοι, Βοῦρα, Γόρτυν, Κάλπαι, Καρδοῦχοι, Λίμναι, Μουνυχία, al. Itaque hic codex omnium qui in usum venerunt deterrimus existimandus est. Sed ne ultra quam par est eius pretium detractemus, aliquid sine dubio etiam ei tribuendum est, qui Stephanum hinc typis describi curavit.

Aldino codice pleniores sunt reliqui codices quod sciam omnes, quo nomine longe multumque ceteris praestat codex Vratislaviensis s. Rehdigeranus, liber omnium optimus, quem descripsit et excerpsit primum Franciscus Passovius in symbol. crit. e cod. Vratisl. deprompt. Vrat. 1820. 4. (rep. in eiusd. opp. p. 225 sqq.), deinde totum excussit eiusque lectiones ad exemplar Thomae de Pinedo collatas edidit in progr. academ. Vratisl. 1824. 4, quae omnia repeti curavit Dindorfius in praef. t. I. p. L sqq. Nova igitur ex cod. Vrat. Stephano accesserunt s. vv. Γάλλος, Γόννοι, Ἑκαδήμεια, Θεούπολις, Θέστις, Καύκασος, Μεγάλη πόλις, Μέδμη, Μυργέται, Πανέλληνες, Παντικάπαιον, Ῥῶσος, Σίγγα, Σόλοι, Σύβοτα, Τάβαθρα, Τίριζα, Χαλάστρα, Χαράκμωβα, Χῖος. Et haec quidem graviora sunt. Mitto locos qui uno vel duobus verbis nunc auctiores prodeunt, qui sunt pene innumerabiles, quamquam ibi quoque ex vera scriptoris sententia aut orationis cohaerentia restituta praestantiam codicis licet aestimare. Item vix numerari possunt loci eodem ex codice emendati, ex quibus prae ceteris memoratu digni sunt, ubi nova plane lemmata prodeunt, ut s. v. Τειχιόεσσα, aut lemmata rectius expressa, uti Ἀκρόθωοι, Ἀρβαζανοί, Ἀρύββα, Βατάναβος, Γάδρα, Γιλιγάμαι, Κότυρτα, Κύλλανδος, Λωτοφάγος, Ὀλβύσιοι, Πάτρασυς, Σκοῦποι, Ὑποθῆβαι, Φρατρία, Φρέντανον (quae duo suis locis restituit), Χελωνίτης, Χολλεῖδαι, aut versus emendati, ut s. vv. Γάζος, Τεγέα, Τευμεσσός, Χώρα, Ὤγενος, aut vera scriptorum nomina restituta, ut Apollonii s. vv. Ἀρκόνησος et Νάρκασος,

Herodiani s. v. *Γόνδραι*, Callini s. v. *Τρῆρος*, Polybii s. v. *Ἀλλάρια*. Neque tamen ab omni vitio hunc codicem esse liberum, etiamsi non dicerem, quisquam exspectaret: multa cum reliquis omnibus communia habet, proprium sibi, quod dedita opera litterarum evitat duplicationem, uti in locis qui in *ουσσα* exeunt, tum in *Φρεαροί*, *Χατηνία*, *Ψαμαθοῦς*, *Ψυτάλεια* aliisque multis.

De reliquis codicibus iudicatu difficile est, quoniam non omnibus locis quid in eis scriptum sit a viris doctis accurate enotatum est. Ac primum Salmasius, quem singularem Stephano operam dedisse ex multis apparet locis Plinianarum exercitationum et ex eo quod a. 1609. in commentario ad Florum p. 93 scripsit: *Stephanum ante annum recensuimus et castigavimus*, Salmasius igitur usus est duobus codicibus Palatinis, post Romam in bibliothecam Vaticanam delatis, altero vetustiore, altero recentiore, eorumque lectiones ad marginem exemplaris sui adnotavit, quod ipsum a. *1626*. ad L. Holstenium misit (vide Salmasii epistolam ad Holstenium in praefatione Th. Ryckii); sed sua ipse mala manu in pessima ac bibula charta scripta esse confitetur, idemque exemplar iam longo usu tantopere detritum et deturpatum fuisse queritur in sua praefatione Berkelius, qui eo usus est ab Is. Vossio sibi tradito, ut multis in locis sensum elicere non posset. Qui alii sint codices quos simul Salmasium contulisse refert ibidem Berkelius nescio. Deinde ab eodem Vossio librum accepit manu scriptum Berkelius, qui codex Vossianus appellari solet, ex quo totos locos, qui in aliis non reperirentur, Stephano se addidisse iactat. Denique abbatiae Perusinae codicem, qui hinc Perusinus vulgo dicitur, usque ad v. *Παλική* contulit Iac. Gronovius. Hos omnes melioris esse notae ex eo intelligitur, quod quae in Aldina omissa esse supra significavi aut omnia aut magnam partem eorum habent; quo augetur suspicio, istas omissiones typographo magis quam librario deberi. Saepe numero Palatini hac in re cum Vossiano consentiunt; verum cum ex Vossiano Berkelius solo nonnunquam quae in reliquis non comparerent restituerit, ut s. vv. *Ἀκυλήια*, *Βοῦρα*, *Γάζα*, *Ζῆλα*, *Κανταβρία*, *Κάνωπος*, *Μουνυχία*, hunc dixerim ad Vratislaviensem proxime accedere, deinde Palatinos. De Perusino quid dicam non habeo, quoniam eum ad exemplar Xylandri neque totum contulit Gronovius. Praeterea cum Vratislaviensi haud raro in vera lectione unus et alter, inter-

dum etiam omnes consentiunt, uti in nomine Herodiani s. v. *Γύνδραι* Pall., in nomine Apollonii s. v. *Ἀρκόνησος* Voss., in *Κότυρτα* Perus., in *Γάδρα* Pall. et Voss. (qui *ΓΑΔΔΡΑ* habet, ex quo factum est *ΓΑΔΑΡΑ*), in *Ἀκρόθωοι*, *Κύλλανδος*, *Ὀλβύσιοι*, *Πάτρασυς* omnes. Perraro tamen Vratislaviensi, ut iterum singula vocabula mittam, auctiores sunt, ut s. v. *Τέργις*, ubi quae adduntur, *οὕτω καὶ φιλόσοφος Κόρνουτος ἐχρημάτιζε Λεπτίτης*, Palatinis, ut videtur, debemus. Quam accessionem nolui supprimere, quamquam aliquid vitii subesse videtur, quoniam s. v. *Θέστις* in Vratisl. scriptum est, *ἐκ δὲ τῆς Λιβύης Κόρνουτος φιλόσοφος Θεστίτης χρηματίζων*.

Quae cum ita sint, iam hanc apparet a breviatore nostro depellendam esse ignominiam, ut epitomen talem qualis nunc exstat fecisse existimetur. Quippe Stephanum excerpsit Hermolaus, vel quodcunque ei nomen fuerit, et ita quidem, opinor, ut aliquatenus certe cuncta inter sese apta atque connexa essent; epitomen librarii quodam modo iterum in brevius contraxerunt, sive potius ita tractaverunt, ut alius alia pro arbitrio aut ob negligentiam in describendo omitteret, quo factum est ut locis plurimis omnis fere orationis cohaerentia dissoluta sit. Quod malum tam altis defixum est radicibus, ut prorsus non evelli posse videatur, praesertim cum sperare non liceat fore ut aliquando libri nostro optimo integriores reperiantur.

Reliquum est, ut errores aliquos indicem, qui partim corrigentis oculos effugerunt, partim mihi ipsi ingentem variarum lectionum molem volventi exciderunt. Scribe igitur p. 6, 9. *Μάκρις Μάκριος*, p. 10, 42. *μεμνῆσθαι*, p. 19, 22. *Ἀργαδεῖς*, p. 22, 5. *λῃστείαις*, p. 30, 18. *Ἀλαεύς*, p. 41, 25. *Μέλας*, p. 43, 11. *Πόντου*, p. 56, 11. dele uncos, p. 101, 5. scribe *Κτησίας δὲ Δερβίους αὐτούς φησιν καὶ Δερβισσούς*, p. 103, 31. *τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ*, p. 135, 26. *Τελεσίκλεες*, p. 143, 42. *Ταρτησσίας*, p. 162, 17. *Ναρυκαῖος*, p. 164, 13. *Καφηρίς*, p. 175, 36. *ἡ Ἥρα*, p. 187, 14. *Οἰχαλία Οἰχαλιεύς*. Ceterum fatendum est, me in signis [ ] et * usurpandis ab initio maxime operis mihi non satis constitisse atque significasse uncis non solum quae addenda, sed etiam quae delenda in vulgari textu esse vellem, asteriscum apposuisse non solum ubi lacuna esse, sed etiam, quamquam perraro, ubi quod exstat altius vitium contraxisse videretur.

Scrib. Lipsiae d. 30. m. Iul. a. MDCCCXXXVIII.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ

ΚΑΤΑ ΕΠΙΤΟΜΗΝ.

Ἄβαι, πόλις Φωκική, ἀπὸ εὐθείας ἑνικῆς τῆς Ἄβη. κέκληται δὲ ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ὅτι τὸ Ἄβας, ὅτε ἔθνος σημαίνει, περιττοσυλλάβως κλίνεται ἀεί, ὅτε δὲ ἐστι κύριον, καὶ ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰταλίας. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀμύκλα Ἀμύκλαι, οὕτως Ἄβα Ἄβαι. Λυκόφρων*)·

ποθοῦντες Ἄμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.

τὸ ἐθνικὸν Ἀβαῖος καὶ τὸ κτητικόν. μηδεὶς γὰρ περιττολογίαν ἡγείσθω τὴν παράθεσιν τῶν ἐθνικῶν, διὰ τὸ ἀνόμοιον. Δέρβη γὰρ φρούριον Ἰσαυρίας, τὸ δὲ ἐθνικὸν Δερβήτης καὶ Δερβαῖος, ὡς Σιδήτης καὶ Πυλήτης, ὡς δειχθήσεται, ἀπὸ τοῦ Σίδη καὶ Πύλη. ὡς καὶ Ἄλβα, τὸ ἐθνικὸν Ἀλβανός. καὶ Ἀλύβη, τὸ δὲ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος καὶ Ἀλυβεύς, οὗ θηλυκὸν Ἀλυβηίς, καὶ Ἀλυβήιος τὸ κτητικόν, ὡς βασιλήιος· ἀλλὰ καὶ Ἄλυβες. καὶ Ἀρτάκη, Ἀρτάκιος, οὐκ Ἀρτακαῖος. αἱ δὲ Ἄβαι πόλις ἐν Φωκεῦσιν, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ἦν δὲ τοῦτο τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἐν Δελφοῖς. ἔστι δὲ ἄλλη Ἄβα πόλις Καρίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν εἰκοστῷ βιβλίῳ. δύναται δὲ Ἀβεὺς τὸ ἐθνικὸν διὰ τὸν εἰθισμένον τοῖς Καρικοῖς τύπον, ὡς δείξομεν.

Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας οὐδετέρως καὶ παροξυτόνως καὶ ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ περὶ οὐδετέρων. λέγει δ' εἶναι πόλιν Καρικήν, ἣν εὑρεῖν οὐκ ἠδυνήθημεν. Σικελῶν δὲ μοῖρά τίς ἐστι. τὸ ἐθνικὸν Ἀβακαινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, ὃ οὐκ ἄηθες Σικελῶν, Μεταποντῖνος, Λεοντῖνος, Βρεντεσῖνος, Ταραντῖνος, Ἀρρητῖνος, Ἀσσωρῖνος, Ἐρυκῖνος.

Ἀβαντίς, ἡ Εὔβοια. ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς·

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ·
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τὴν τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεύς.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ἀργείου, ἢ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης, ὡς Ἀριστοκράτης. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνυμεῖ τῷ ἥρωι, ὡς Ἴων, Θεσσαλός, Ἀχαιός, Τρώς, Δαναός, Λοκρός. τὸ δὲ Τευκρὸς διήλλαξεν· ὀξύνεται γάρ. τὸ κτητικὸν Ἀβάντειος ἢ τοῦ κυρίου ἢ τῶν Ἀβάντων, οὐ τόπου τινὸς Ἀβαντίου, ὡς τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ὡς Θόας Θοάντειος. τὸ δ' Ὑάντιος ὡς ἐθνικὸν συνέστειλεν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ

Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο.**)

ἢ παρὰ λόγον, ὡς

Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.***)

*) v. 1074. **) Argon. III. 1241. ***) Hom. Odyss. III. 190.

δοκεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος εἶναι τὸ Ἀβαντιάς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἑλικώνιος Ἑλικωνιάς, Ὀλύμπιος Ὀλυμπιάς, Δήλιος Δηλιάς. τὸ δὲ Ἀβαντὶς ἀπὸ τῆς Ἄβαντος γενικῆς, ὡς Ἑλικωνὶς τῆς Ἑλικῶνος, Βίστονος Βιστονίς, Αὔσονος Αὐσονίς. ἴσως δὲ καὶ τὸ Ἀβαντιὰς ἀπὸ τοῦ Ἀβαντὶς παρήχθη, ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος Λεσβὶς Λεσβιάς, Ἀχαιὶς Ἀχαιιάς·

Ἀχαιιάδων εὐπέπλων. *)

μαρτυρεῖ δὲ τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιὰς τὸ Ἀβαντία θηλυκόν· ὅπερ που κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐλέχθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη·

καὶ Ἀμαντίνην ᾤκησαν Ὠρικίην.

Ἄβαρνος, πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα τῆς Παριανῆς. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τετάρτῃ φησὶν, ὅτι Ἀβαρνὶς λέγεται· ἀλλὰ καὶ εἰς ος. Ἀβαρνεῖς τοὺς κατοικοῦντας, ὡς παρὰ τὸ Ἄψυρτος Ἀψυρτεῖς, Κάμιρος Καμιρεῖς, Ἁλὸς Ἁλεῖς, Τέλμισσος Τελμισσεῖς, περὶ ὧν εἰρήσεται. τὸ δὲ Ἀβαρνὶς οὐ δύναται ἔχειν τοιοῦτον ἐθνικόν· τὰ γὰρ εἰς ις φιληδεῖ τῷ ιτης τύπῳ, ὡς Μέμφις Μεμφίτης. τὸ δὲ Μακριεὺς καὶ Χαλκιεὺς καὶ Χαλκιδεὺς ἀπὸ γενικῆς προῆλθον. Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκαΐδι Ἀβαρνίδος ὑπὸ Φωκαέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. Ἀπολλώνιος**)·

Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠιόνα.

τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς ὑπομνηματίζων ἱστορεῖ, τὴν Ἀφροδίτην ἄμορφον ἐν Λαμψάκῳ τεκοῦσαν τὸν Πρίαπον ἀπαρνήσασθαι, καὶ τὴν χώραν Ἀπαρνίδα καλέσαι, ἣ κατὰ παραφθορὰν καὶ Ἀβαρνὶς καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ π Ἀπαρνίς, ὡς παρὰ Ἀρτεμιδώρῳ τῷ γεωγράφῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβαρναῖος, καὶ θηλυκὸν Ἀβαρναίη.

Ἀβασηνοί, ἔθνος Ἀραβίας. Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ· μετὰ τοὺς Σαβαίους Χατραμῶται καὶ Ἀβασηνοί. καὶ πάλιν· ἡ χώρη τῶν Ἀβασηνῶν σμύρνην φέρει καὶ ὅσσον καὶ θυμίαμα καὶ κέρπαθον· γεωργοῦσι δὲ καὶ πορφυρῆν ποίην εἰκέλην αἵματι Τυρίου κοχλίεω. ὁ τύπος ὀξὺς καὶ ἐπιχώριος τοῖς Ἄραψιν, ὡς Μηδαβηνοί, Ὀβοδηνοί, Ἀρηνοί. ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀσιανοῖς ἅπασιν, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ περὶ παρωνύμων φησί, δι' ἔθους εἰσὶ ταῦτα τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσιν, ἀλλότρια δὲ τῶν Εὐρωπαίων. οὐ γὰρ ἀπὸ πόλεως ἢ δήμου κατὰ τοῦτον ὠνόμασται τὸν τύπον.

Ἄβδηρα, πόλεις δύο· ἡ μὲν Θρᾴκης, ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ υἱοῦ Ἡρίμου Ἡρακλέους ἐρωμένου, ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο, ὡς Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι φασίν. ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Δημόκριτός ἐστιν ὁ φιλόσοφος. ἡ δὲ δευτέρα πόλις τῆς Ἰβηρίας πρὸς τοῖς Γαδείροις, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. ὁ πολίτης

*) Hom. Il. V. 424. Od. XXI. 160. ** Arg. I. 932.

Ἀβδηρίτης. καὶ γὰρ τοῦ Δίολκος τὸ Διολκίτης καὶ τοῦ Ὀξύρυγχος Ὀξυρυγχίτης. Ἔφορος καὶ τὴν πόλιν Ἄβδηρον φησίν, ἀφ' οὗ τὰ Ἄβδηρα. καὶ ἀπὸ τῶν εἰς α οὐδετέρων εὑρίσκεται, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται Εὔδοξος ἐν τετάρτῃ περιόδων καὶ Παυσανίας ἕκτῃ περιηγήσεως*) καὶ Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ**) καὶ πολλαχοῦ Ἑκαταῖός τε καὶ πολλοί. πλεῖστοι δ' Ἀβδηρῖται ὑπὸ τῶν πινακογράφων ἀναγράφονται. Νικαίνετος ἐποποιὸς καὶ Πρωταγόρας, ὃν Εὔδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιηκέναι καὶ τοὺς μαθητὰς δεδειχέναι τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν. οὗτος οὖν ὁ Πρωταγόρας καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρῖται.

Ἀβίλη, πόλις ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις Φοινίκης Ἄβιλα, ἐξ ἧς ἦν Διογένης ὁ διασημότατος σοφιστής. οὐδετέρως δὲ αὕτη ἡ πόλις Ἄβιλα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιληνός, ὡς Γέβαλα Γεβαληνός, Ἀρίνδηλα Ἀρινδηληνός.

Ἄβιοι, ἔθνος Σκυθικόν. Ὅμηρος***)·

γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου πόντου φησίν, ὡς Διόφαντος εἶπεν, οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν κατοικεῖν. δικαίους δ' εἶπεν Ὅμηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεῦσαι. ἢ ὅτι βίῳ ἑδραίῳ οὐ χρῶνται οὕτω λέγονται διὰ τὸ ἐφ' ἁμαξῶν φέρεσθαι. Δίδυμος δὲ Θράκιον ἔθνος φησίν. Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ·

ἔπειτα δ' ἥξει δῆμον ἐνδικώτατον
[βροτῶν] ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δικέλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

ὁμοίως καὶ Φιλοστέφανος φησὶ καὶ ἄλλοι. εἰσὶ δὲ Σκύθαι. οἱ πλείους δὲ τῶν ὑπομνηματιστῶν ἐπίθετά φασι τῶν Ἀγαυῶν τὸ γαλακτοφάγων καὶ τὸ ἀβίων, ἐκλαμβάνοντες οἱ μὲν τὸ μὴ βιαζομένων, διὸ καὶ δικαιότατοι, οἱ δὲ ἄοικοι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἡμῖν ὅμοιον βίον, οἱ δὲ ὁμοβίων, τουτέστιν ὁμοτόξων. τοξόται γὰρ οἱ αὐτοί.

Ἄβολλα, πόλις Σικελίας. ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ἀγύλλα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος καὶ Ἀβυλλαῖα.

Ἀβοριγῖνες, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας πρώτῃ· μέχρι μὲν οὖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνην διέσωζον, Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτω προσηγορεύθησαν. τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ. εἰκὸς οἴεσθαι τινὰς τούτου τὴν κλίσιν ἀπὸ τῆς Ἀβοριγῖνος εὐθείας, ὡς Λεοντῖνος, Ἀκραγαντῖνος. ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς****) Ἀβοριγῖνες καὶ Ἀβοριγῖσίν φησιν, ὡς Δελφῖσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη κλίσις ἐν χρησμῷ κειμένη, ὃν αὐτὸς παρατίθησιν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναῦται ναυτέων, οὕτως Ἀβυριγῖναι Ἀβοριγινέων. ἔχει δ' ὁ χρησμὸς οὕτω·

*) c. 5, 4. **) c. 120. ***) Iliad. XIII. 6. ****) Antiq. Rom. I. 9 et 19.

στείχετε μαιόμενοι Σικελῶν Σατουρνίαν αἶαν,
ἠδ' Ἀβοριγινέων Κοτύλην, οὗ νᾶσος ὀχεῖται,
οἷς ἀναμιχθέντες δεκάτην ἐκπέμψατε Φοίβῳ,
καὶ κεφαλὰς Κρονίδῃ καὶ τῷ πατρὶ πέμπετε φῶτα.

ἀλλ' αὐτὸς τῷ χρησμῷ μὴ πειθόμενος ταῖς προειρημέναις ἐχρήσατο κλίσεσιν.

Ἄβοτις, πόλις Αἰγυπτία, ὡς Ἑκαταῖος. ἣν Ἡρωδιανός φησι βαρύνεσθαι. ὁ πολίτης κατὰ μὲν τὸ ἐπιχώριον Ἀβοτίτης, ὡς Ναύκρατις καὶ Ναυκρατίτης· κατὰ δὲ Ἑκαταῖον Ἀβοτιεύς, ὡς Μάκριος Μακριεύς, Χάλκις Χάλκιος Χαλκιεύς, Ἄβοτις Ἀβότιος Ἀβοτιεύς.

Ἀβρεττήνη, χώρα Μυσίας, ἀπὸ Βρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνός, ὡς Ἀρριανός φησιν.

Ἀβρινάται, Ποντικὸν ἔθνος. ὁ δὲ τεχνικός φησι καὶ μετὰ τοῦ ρ καὶ χωρὶς τοῦ ρ λέγεσθαι.

Ἄβροι, ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ Ταλαντίνων, προσεχὲς τοῖς Χελιδονίοις, ὡς Ἑκαταῖος. βαρύνεται δέ, ὡς Κίμβροι. οὓς τινές φασι Κιμμερίους. Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς.

Ἀβρότονον. Λύκος ὁ Ῥηγῖνος χωρίον οἴεται εἶναι. Στράβων δὲ ἐν ἑπτακαιδεκάτῳ βιβλίῳ*) πόλιν φησὶ καὶ ἄλλοι. πόλις δὲ Λιβυφοινίκων. καλεῖται δὲ καὶ Νεάπολις, ὡς Ἔφορος. τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. ἡ τέχνη δὲ ἐπινοεῖ ἐξ ὁμοιότητος. ὡς γὰρ Ἄθμονον Ἀθμονεὺς καὶ Γάργαρον Γαργαρεὺς καὶ Σούνιον Σουνιεὺς καὶ Σιγειεὺς καὶ Ἰλιεὺς καὶ Λευκωνοεὺς καὶ Παντικαπαιεὺς καὶ Δουλιχιεύς, οὕτως Ἀβροτονεύς. ὁ δὲ τῶν οὐδετέρων τύπος ἔσθ' ὅτε τὸ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ηνος ἔχει, ὡς Πέργαμον Περγαμηνός, εἰ μὴ ἀπὸ θηλυκοῦ τοῦ Πέργαμος, ὡς Κύζικος Κυζικηνός. δυνατὸν δὲ καὶ ἐξ Ἀβροτόνου φάναι τὸ ἐθνικόν, πολλὰ γὰρ τοιαῦτα μάλιστα ἐν τοῖς δήμοις τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐξ Οἴου δημότης καὶ ἐκ Κηδῶν, ὡς δειχθήσεται.

Ἄβυδοι, τρεῖς πόλεις. ἡ καθ' Ἑλλήσποντον τῶν Μιλησίων ἄποικος, ὡς Διονύσιος**)·

Σηστὸς ὅπῃ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.

καὶ ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν αὐτῶν ἄποικος, ἀπὸ Ἀβύδου τινὸς κληθεῖσα, καὶ ἡ κατὰ Ἰαπυγίαν ἢ Ἰταλίαν, ἣ οὐδετέρως λέγεται, ὡς Φιλέας. ἔστι δὲ καὶ Ἰαπυγίας πολισμάτιον ἐν Πευκετίοις, οὕτω κατ' ὀρθὴν λεγόμενον Ἄβυδον. καὶ εἰ μηδ' εἰκῇ τὴν Ἄβυδον πατεῖν παροιμία, τουτέστι, μὴ καταθαρρεῖν αὐτῆς ἐπιβαίνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰκαίων. οἱ δὲ τὴν ἐν Μιλήτῳ Ἄβυδον οἰκοῦντες διεβάλλοντο ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδηνός. λέγεται δὲ καὶ τὸ Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν. σημειωτέον δὲ ὅτι τοῦ μὲν Ἄραδος Ἀράδιος καὶ Τένεδος Τενέδιος καὶ Τενεδεὺς καὶ Λέβεδος Λεβέδιος, τοῦ δὲ Ἄβυδος Ἀβυδηνός. ἴσως διὰ τὸ πλησιόχωρον Κυζικηνὸς καὶ τὰ ὅμοια.

*) p. 835. **) Perieg. v. 516.

Ἀβυδών, Ἀβυδῶνος, χωρίον Μακεδονίας, ὡς Στράβων *).
τηλόθεν ἐξ Ἀβυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. **)
ὀξύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδώνιος, ὡς Καλυδώνιος.

Ἄβυλλοι, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως.

Ἀβώνου τεῖχος, πόλις μικρὰ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. ὁ πολίτης Ἀβωνοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης τοῦ Γορδίου τείχους.

Ἀγάθεια, πόλις Φωκίδος, ὡς Ἑλλάνικος πρώτῳ Δευκαλιωνείας. ὁ πολίτης Ἀγαθεύς.

Ἀγάθη, πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτήν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τιμοσθένης δὲ ἐν τῷ σταδιασμῷ Ἀγαθὴν Τύχην αὐτήν φησιν. εἰ δ' οὕτω λέγοιτο, καὶ ὀξύνοιτ' ἂν ὡς ἐπιθετικόν, ὡς τὸ Ἡραῖον τεῖχος καὶ Ἥραιον, καὶ Ἑρμαῖος λόφος καὶ Ἕρμαιος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλων, Λιγυστίων, ἀπὸ λίμνης Λιγυστίας. τάχα δ' ἡ αὐτή ἐστι τῇ πρώτῃ, ὡς Εὔδοξος. βαρύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος. Ἅβρων γὰρ ἐν τῷ περὶ παρωνύμων τοῖς τοιούτοις καὶ αὐτὸ συνέμιξεν. εἰ δὲ καὶ κύριον εἴη τὸ Ἀγάθῖνος, οὐκ ἀπεικὸς σημαίνεῖν ἀμφότερα. Σχοινεὺς γὰρ καὶ κύριον καὶ ποταμοῦ καὶ ἐθνικόν. καὶ Λίξος, ὁμοίως Θεσσαλὸς καὶ Σικανὸς καὶ Σικελὸς καὶ μυρία. εἰ δὲ μὴ ὡς ἐθνικὸν τὸ Ἀγαθῖνος ἐκλίθη, τὸν οἰκήτορα λέξομεν Ἀγαθαῖον τῷ κοινῷ λόγῳ. ἢ Ἀγαθεύς, ὡς Θεσσαλονικεὺς καὶ Σινταρεὺς καὶ Βερενικεύς, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθεια τῆς Ἀγάθης εὑρίσκεται παραγωγή, ὡς Βερενίκεια καὶ Θεσσαλονίκεια. ἔστι καὶ νῆσος Ἀγάθη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Ἀγαθεύς. ἡ γὰρ χώρα τῷ εἰς ευς τύπῳ χαίρει, ὡς Παταρεύς, Τλωεύς, Τελμισεύς, Κρυεύς.

Ἀγαθοῦ δαίμονος, νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην ἐξ Ἀγαθοῦ δαίμονος, διὰ τὸ ἄπορον.

Ἀγάθυρσα, πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος ἐννάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθυρσαῖος. οὐ γὰρ ἀήθης ὁ τύπος τοῖς τὴν Σικελίαν οἰκοῦσι. Ἱμεραῖος γὰρ καὶ Ἐνναῖος καὶ Καταναῖός φασιν.

Ἀγάθυρσοι, ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Αἵμου. κέκληνται δὲ ἢ ἀπ' Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους, ἢ, ὡς Πείσανδρος, ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. ὁ τόνος βαρύς. τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς ἀμετάβολον λῆγον βαρύνεται. Μάγαρσος, πόλις Κιλικίας. Μαίμαρσος, πόλις Ἴστρων. οὕτως Ἀγάθυρσος, καὶ κύριον καὶ ἐθνικόν. λέγονται καὶ Ἀγαθύρσιοι κτητικῶς ἢ ἐθνικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ Καβακησὸς οἴεται Δίδυμος κατὰ συγκοπὴν Καβασσός. πόλις δὲ αὕτη τοῦ Ὀθρυονέως, περὶ ἧς βιβλίον ὅλον συνέγραψε. δειχθήσεται δὲ ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ τοῦτο ψεῦδος.

Ἀγαμήδη, τόπος περὶ Πύρραν τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀγαμήδης τῆς Μακαρίας, τῆς καὶ Πύρρας ἐπικληθείσης. ἔστι καὶ κρήνη Ἀγα-

---

*) Exc. lib. VII. p. 330. **) Hom. Il. II. 849.

μήδη, ὡς Νικόλαος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμηδεύς κατὰ τέχνην, ὡς Νικομηδεύς.

Ἀγάμεια, ἄκρα καὶ λιμὴν περὶ τὴν Τροίαν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαμον τὴν Ἡσιόνην ὑπ' αὐτοῦ παραδοθῆναι τῷ κήτει. λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμη· ὡς πρέσβεια πρέσβη, καὶ τὸ βασίλεια κατὰ συναλοιφὴν βασίλη, οὕτως Ἀγάμεια Ἀγάμη. δύναται δὲ καὶ τὸ Ἀγάμεια ἐκ τοῦ Ἀγάμη, ὡς τὸ Πηνελόπεια ἐκ τοῦ Πηνελόπη. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμεύς, ὡς τῆς Μαντινείας Μαντινεύς. λέγεται καὶ Μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν παρ' Ἑκαταίῳ. καὶ Ἀγαμείτης, ὡς Ζελείτης. εἴρηται γὰρ ἡ Ζέλεια καὶ Ζέλη. ὥστε εἶναι τοῦ Ἀγάμεια τὸ Ἀγαμειάτης, ὡς τὸ Ζελειάτης.

*Ἀγαμός, πόλις περὶ Ἡράκλειαν τὴν Ποντικήν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ παλαιᾶς βασιλίδος, ἣ στέρξασα παρθένος καὶ κυνηγὸν * αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀγάμιος.*

Ἀγβάτανα, πολίχνιον Συρίας. Ἡρόδοτος τρίτῳ.) οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται, ὡς Ῥαφάνεια Ῥαφανεῶται. Δημήτριος δέ φησιν Ἀγβάτανα διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδίας, τὰ δὲ τῆς Συρίας. Κτησίας δὲ πανταχοῦ τῶν Περσικῶν τὰ παρὰ Μήδοις Ἀγβάτανα διὰ τοῦ α γράφει. παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ε τὸ Περσικόν, ὡς δειχθήσεται. παρὰ Χάρακι δὲ καὶ αὕτη διὰ τοῦ ε, ἣν καὶ Ἐπιφάνειάν φασι κεκλῆσθαι. Ἡρωδιανὸς δ' ἐν τῷ περὶ συντάξεως στοιχείων ἐγκρίνει τὴν διὰ τοῦ κ γραφήν, παραιτούμενος τὴν διὰ τοῦ γ, λέγων οὕτω· μή τι ἄρα παρακινδυνεύει τὸ β ὑποτετάχθαι τῷ γ, ἐν οἷς ὑποτέτακται ἐν τῷ λάγβατα ὅρκια. τὴν δὲ διὰ τοῦ γ γραφὴν καὶ ἐν τῷ ε διασαφήσομεν. καὶ Ἑλλάδιος ἐν τῷ α στοιχείῳ παρέθετο τὸ ἐθνικὸν Ἀγβατανηνός. τοῖς Πέρσαις γὰρ συνήθης ὁ τύπος. λέγουσι γὰρ Καμβυσηνούς, Παραιτακηνούς, Σωφηνούς, ὡς δειχθήσεται. καθ' Ἕλληνας δὲ Ἀγβατανεύς. δείξομεν δ' ἐν τῷ β, ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Βατάνεα καὶ Βατάνεια καλεῖται, καὶ τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται.*

Ἀγγελή, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης ἐπιρρηματικῶς Ἀγγελῆθεν ἐκ τόπου· Χάρης Κλεοχάρους Ἀγγελῆθεν· εἰς τόπον Ἀγγελήνδε, ἐν τόπῳ Ἀγγελῆσιν. ὀξύνεται δὲ κατὰ δύο τρόπους, ὅτι δήμου ὄνομα, ὡς τὸ Περγασὴ καὶ Κεφαλή, καὶ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ελη μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ θέσει ἄρχοιτο, Σεμέλη, ἀγέλη, διὰ τὸ Πεντελὴ καὶ Ἀγγελή. τὸ πιμελὴ σεσημείωται.

*Ἀγησσός, πόλις Θρᾴκης, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγήσσιος, ὡς Ἀσσήσιος, Ταρτήσσιος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ περὶ * * ἢ Ἀγησσίτης, ὡς Ὀδησσίτης διὰ τὸ ὁμοεθνές.*

Ἄγιον, τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυίστωρ.

---

*) c. 4 et 92.

Ἄγκαρα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἄντια, Ἄδρια. τὸ ἐθνικὸν Ἀγκαράτης, ὡς Πολύβιος ὀγδόῃ.

Ἄγκυρα, πόλις Γαλατίας. οἱ δὲ Φρυγίας αὐτὴν ἀναγράφουσιν. ἔοικε δ' εἶναι [καὶ] Φρυγίας, διὰ τὸ ἀμφοτέρων εἶναι· Γαλατῶν γὰρ οὖσα ὅμορός ἐστι τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ. οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῆς Γαλάται, ὡς Στράβων φησὶ δωδεκάτῳ *), εἰς τούτους πλανηθέντες τοὺς τόπους τριμερεῖς τε γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ Καρικῶν ἱστορεῖ, Μιθριδάτην καὶ Ἀριοβαρζάνην νεήλυδας τοῖς Γαλάταις συμμαχήσαντας διῶξαι τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβεῖν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολισμὸν λαβόντας χώραν κτίσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτω. τρεῖς δὲ πόλεις ἔκτισαν, Ἄγκυραν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον πλεονεκτήματος, τὴν δὲ ἀπὸ Πεσσινοῦντος τοῦ ἄρχοντος, τὴν δὲ Ταυίαν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἄρχοντος. τὸ ἐθνικὸν Ἀγκυρανός. τὰ εἰς νος ἐθνικά, ἐὰν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου γένοιτο καθαρευούσης, τῷ α παραλήγει μακρῷ καὶ μιᾷ συλλαβῇ τῆς γενικῆς περιττεύει, οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου. οὐ γὰρ ὅσα τὸ α κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἔχει, ταῦτα ἐκ θηλυκῶν προῆκται. τοῦ μὲν προτέρου παραδείγματος, Ἀσιανός, Καρδιανός, Ὀλβιανός, Φασιανός, ἀπὸ τῆς Φάσιος πόλεως, Τράλλιος Τραλλιανός, Σάρδιος Σαρδιανός, Παρίου Παριανός, Βοσπορίου Βοσποριανός (ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ἐθνικά, ὡς τοῦ Ῥοδίου τὸ Ῥοδιακὸς κτητικόν, καὶ Σαμίου τὸ Σαμιακός), Κίου πόλεως Μυσίας Κιανός, Τίου Τιανός, Καρίου Καριανός, Σηλυμβρίου Σηλυμβριανός. ἡμάρτηται τὸ Βοτρυηνός, ἐὰν ἀπὸ τοῦ Βότρυος γέγονεν. ἐντεῦθεν δὲ ὁ τύπος μιᾷ περιττεύει. σπανίως δὲ δυσίν, ὡς τὸ Ταυριανὸς καὶ Σκορπιανὸς καὶ Ζυγιανός, ἅπερ ἀπὸ τοῦ Σκόρπων καὶ Ταύρων καὶ Ζυγῶν παράγειν ἐοίκασι, δυνάμενα καὶ αὐτὰ ἀπὸ τῶν προτέρων παράγεσθαι τοπικῶν, Ζυγίων, Σκορπίων, Ταυρίων. πρόσκειται οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου, διὰ τὸ Ἱππανός, Καρμανός, Καμπανός, Γερμανός, Βριττανός, Ῥητανός, Ἀφρικανός, Ὀλβανός, Ὑρκανός. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀπὸ γενικῆς καθαρευούσης. ὁ δὲ Ὧρος τὰ μὴ τῷ ι καθαρεύοντα τῷ η θέλει παραλήγεσθαι, χωρὶς εἰ μὴ τῷ ρ παρεδρευόμενα διαφοροῖτο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Ἀγκυρανός· * * καὶ Θυατειρηνός, Γερμαρηνὸς καὶ Γαγγρηνός. ὧν τὰ μὲν παρὰ τὴν Ἄγκυραν συνεξέδραμε τῷ Σωρανός, Βοστρανός, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ Θυάτειρα καὶ τὰ Γάγγρα παρῆκται. ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς λέγεται ἡ Γάγγρα, ὡς Πολύιστωρ φησίν, αἰπόλον φᾶναι περὶ τὸν τόπον αἶγας νέμοντα, κτίσαντα οὖν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι· οὕτω γὰρ ὄνομα τῇ αἰγί.

Ἀγκύριον, πόλις Ἰταλίας. δύναται ὁ πολίτης Ἀγκύριος, ὡς Βυζάντιος, ἢ Ἀγκυριεύς, ὡς Κιτιεύς, Δουλιχιεύς, Σιγειεύς, Σουνιεύς. ἀλλ' ἄμεινον διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀγκυριανός, ὡς Ἀδριανός. εἰ μὴ [Ἀγκυρῖνος] ὡς παρὰ τὸ Ῥήγιον Ῥηγῖνος, Μεταπόντιον Μεταποντῖνος. Ἰταλοὶ γὰρ μάλιστα τούτῳ φιληδοῦσι τῷ τύπῳ.

Ἀγκύρων πόλις, [πόλις] Αἰγύπτου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρισκαιδεκάτῳ Αἰγυπτιακῶν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ λιθίνας ἐκεῖ

*) p. 567.

ἔτεμνον, αἷς κατεχρῶντο, ἀγκύρας ἐκ τῆς παρακειμένης λατομίας. τὸ ἐθνικὸν ἡ τέχνη ἐκ τοῦ Αἰγυπτίων ἔθους. ὡς γὰρ Κυνῶν πόλις Κυνοπολίτης, Λεόντων πόλις Λεοντοπολίτης, Λύκων πόλις Λυκοπολίτης, Λάτων πόλις Λατοπολίτης, οὕτως Ἀγκύρων [πόλις] Ἀγκυροπολίτης.

Ἀγκών, πόλις Πικεντίνων. ἴσως δὲ βαρύνεται κατὰ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς Ἄντρων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγκώνιος, ὡς Ἀντρώνιος ὄνος (ἡ παροιμία· εὐφυεῖς γὰρ πρὸς μυλῶνας ἔχει λίθους), Καλυδώνιος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγκωνίτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

Ἀγνοῦς, δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ τῆς Δημητριάδος φυλῆς· τινὲς δὲ τῆς Ἀκαμαντίδος ἤ, ὡς Φρύνιχος, τῆς Ἀτταλίδος. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ φυομένης ἄγνου. ἐπιπολάζει γὰρ καὶ τοῦτο τὸ εἶδος παρ' Ἕλλησιν, οἷον Σχοινοῦς, Σκιλλοῦς, Πιτυοῦς, Δαφνοῦς, Σελινοῦς, Ἐρικοῦς, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις φυομένων. καθὰ τῶν Ἀθήνησι δήμων τινές, Ἀχερδοῦς, Φηγοῦς, Μυρρινοῦς. ὁ δημότης Ἀγνούσιος, ὡς Ῥαμνούσιος. ἀπὸ τῆς γενικῆς, προσόδῳ τοῦ ι, τοῦ τ φυλασσομένου, ὡς ἐν τῷ Σελινούντιος, Ὀπούντιος, Ἱεριχούντιος, τρεπομένου δὲ εἰς σ, καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ν ὑφαιρουμένου, Ἁλιμούσιος, Φηγούσιος. διακρίνεται ἡ τροπὴ τῷ ἀδιαιρέτῳ τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ Ἀττικοὶ φιλοῦσι. παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐ λέγεται Ἀγνόεις ἢ Φηγόεις ἢ Μυρρινόεις. ὅθεν οὐδὲ διὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος, ἀλλὰ διὰ τοῦ σ μετὰ τῆς ὑφέσεως τοῦ ν. τὸ δὲ Σιμοῦς Σιμόεις διαιρεῖται, καὶ Ὀποῦς Ὀπόεις. τάχα δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα διαιρεῖσθαι κυριώτερα καθέστηκεν· ὅθεν μετὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος. οὐ γὰρ Ἀττικὰ ταῦτα. τὸ τοπικὸν Ἀγνουντόθεν, καὶ ἐν τόπῳ Ἀγνοῦντι. ἐν τοῖς ἄξοσιν· ἐπειδὴ Ἀγνοῦντι θυσία ἐστὶ τῷ λεῷ. εἰς τόπον Ἀγνοῦντάδε.

Ἀγνώνεια, πόλις Θρᾴκης πλησίον Ἀμφιπόλεως, Ἀγνῶνος κτίσμα τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγνωνείτης, ὡς Μαρωνείτης τοῦ Μαρώνεια καὶ Καυκωνείτης τοῦ Καυκώνεια, κατ' ἔλλειψιν τοῦ α.

Ἀγνῶτες, ἔθνος Κελτικῆς παρὰ τὸν ὠκεανόν, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

Ἀγορά, πόλις ἐν Χερρονήσῳ. ὁ οἰκητὴς Ἀγοραῖος.

Ἀγοραῖον τεῖχος, πόλις Εὐρώπης ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγοραιοτειχίτης.

Ἀγορησός, πόλις Καρίας, κτίσμα Ἀργείων ἀποίκων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγορησεύς, ὡς Τελμισεύς, Τυμνησὸς Τυμνησεύς. δύναται καὶ Ἀγορήσιος, ὡς Λυρνήσιος.

Ἄγρα καὶ Ἄγραι, χωρίον ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς πρὸ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται, μίμημα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον· ἐν ᾧ λέγουσι καὶ τὸν Ἡρακλέα μεμνῆσθαι.

Ἀγραῖοι, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς ἐν ἑκκαιδεκάτῳ Στράβων *).

*) p. 767.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος πλησίον Ἀκαρνάνων, ὡς Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ *). τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας, Ἀγραία. λέγονται δὲ καὶ Ἀγραεῖς, ὡς Ἐρατοσθένης.

Ἀγραυλή, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Ἐρεχθηίδος φυλῆς. τινὲς δὲ Ἀγρυλὴ γράφουσιν ἄνευ τοῦ α, Ἀγρυλῆθεν. θέλει δὲ τὸ α ἀπὸ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρός. τρεῖς δὲ ἦσαν ἀπὸ τῶν αὐξόντων τοὺς καρποὺς ὠνομασμέναι, Πάνδροσος, Ἕρση, Ἄγραυλος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἀθηναίων ἄποικος ἐν Σαρδοῖ, ἀπὸ τοῦ δήμου κληθεῖσα Ἀγρυλή. ὁ δημότης Ἀγρυλεύς, καὶ Ἀγρυλῆθεν ἐκ τόπου, εἰς τόπον Ἀγρυλῆνδε. δέχεται δὲ δύο τύπους. καὶ ἐν τόπῳ Ἀγρυλῆσι.

Ἄγρη, πόλις Λυδίας. Ἡρωδιανὸς ἐν ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγραῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Ἀγρίαι, ἀρσενικῶς, ἔθνος Παιονίας μεταξὺ Αἵμου καὶ Ῥοδόπης. παρὰ Πολυβίῳ δὲ διὰ τοῦ αι. εὑρέθη δὲ ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ· τὸ γὰρ τῶν Ἀγραίων ἔθνος. λέγονται καὶ Ἀγραΐοι τετρασυλλάβως, καὶ Ἀγριεῖς, ὡς Θεόπομπος. καὶ κτητικὸν Ἀγρικόν. λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως·

εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
ἔστασαν Τλωεῖς κῦδος ἐμὸν δόρατος·
οὕνεκενων Πισίδας καὶ * * ἄνες ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τοσσοὺς ἀντιάσας στόρεσα.

τὸ κτητικὸν Ἀγριανικός, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρῳ χρονικῶν.

Ἄγρισα, πόλις Καρμανίας. ὁ πολίτης Ἀγρισαῖος, ὡς Ἔδεσα Ἐδεσαῖος.

Ἀγρός, τὸ χωρίον. ὁ οἰκήτωρ ἀγρότης καὶ ἄγροτις καὶ ἀγροιώτης καὶ ἀγρωτὴρ καὶ ἀγρώτειρα καὶ ἀγρώτης διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς Μαλλὸς Μαλλώτης καὶ Ἤπειρος Ἠπειρώτης. καὶ ἀγρώστης πλεονασμῷ τοῦ σ. καὶ συνθέτως ἄγροικος καὶ ἀγροῖκος. ἀφ' ὧν παρώνυμον τὸ ἀγροικηρός, ὡς σιγηρός. καὶ ἀγροικηρὴν φύσιν. καὶ ἀγροιῶτις καὶ ἀγρωστῖνος καὶ ἀγρεῖος καὶ ἀγρίτης, ὡς τόπος τοπίτης. καὶ ἀγρείη διὰ διφθόγγου.

Ἀγυιά, τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδόν. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκωνος παρὰ τὸ ἀΐσσω φησίν. ἔστι δὲ [παρὰ τὸ ἄγω] ὡς παρὰ τὸ ἅρπω ἅρπυια, ὀρέγω ὀρέγυια. ὁ τοπίτης ἀγυιεύς. λέγονται καὶ ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὔπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας ἀγυιᾶς. λέγεται καὶ κίων ἀγυιεὺς εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις **). καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεὺς καὶ ἀγυιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος. καὶ θηλυκὸν ἀγυιᾶτις, ὡς καὶ τὰ προπύλαια τοῦ ἀγυιέως ἀγυιάτιδες λέγονται. τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνῃ·

ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαῖον πέδον.

*) c. 106. 111. 114. **) v. 489.

ἔστιν οὖν τὶ μὲν ἀγυιεὺς ἀπὸ τοῦ ἀγυιά, ὡς Τρύφων φησὶν ἐν παρωνύμοις, πᾶν εἰς α θηλυκὸν ἰσοσύλλαβον ἔχει τῇ εὐθείᾳ καὶ τῇ γενικῇ τὸ παρώνυμον. Μοψοπία Μοψοπιεύς, Ἐρετριεύς, Φωκαεύς, Θεσπιεύς. τὸ δὲ ἀγυιάτης ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης, Καρυάτης, Καυλωνειάτης. τὸ δὲ ἀγυιαῖος ὡς ἀρουραῖος.

Ἀγύλλα, πόλις Τυρρηνίας. Λυκόφρων *)·

Ἀγύλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασεν.

ἔστι δὲ κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλίας Πελασγῶν. μετωνομάσθη δὲ Καῖρε. Θετταλῶν γὰρ κρατούντων τῆς πόλεως προσελθών τις τῶν ἀπὸ Λυδίας μετοικησάντων Τυρρηνῶν ἠρώτα τί ἂν εἴη τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, τὶς δὲ ἀντὶ τῆς ἀποκρίσεως τὸ χαῖρε εἶπεν· ὅθεν Τυρρηνοὶ κρατήσαντες Καῖρε προσηγόρευσαν. τὸ ἐθνικὸν Καιρετανοί, ὡς Στράβων **). ὁ πολίτης Ἀγυλλαῖος. Ῥιανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκόν.

Ἀγύρηνα, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀγυρηναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ Ἀγύριον ἔφη.

Ἀγχιάλη, πόλις Κιλικίας παραθαλασσία τῇ Ταρσῷ καὶ Ζεφυρίῳ. ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιάλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρός, ὡς Ἀθηνόδωρος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων, καὶ παρατιθεὶς Διόδωρον τὸν γραμματικὸν συμφωνοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ. γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιάλη, καὶ κτίζει πόλιν Ἀγχιάλην [πρὸς] Ἀγχιαλέα τὸν παρακείμενον ποταμόν. γεννᾷ δ' υἱὸν Κύδνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύδνος ἐν Ταρσῷ, ὁ δὲ Κύδνος υἱὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία. μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη. τινὲς δέ φασι Σαρδανάπαλον δύο πόλεις κτίσαι, Ἀγχιάλην σὺν Ταρσῷ, οὗ ἔστι καὶ τὸ ἐπίγραμμα ὧδε·

ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος
τερπνὰ πάθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

Σαρδανάπαλος ὁ Κυνδαράξεω παῖς Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιῇ. ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, ὡς τἄλλα τούτου οὐκ ἄξια τοῦ ἀποκροτήματος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγχιάλεια, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής ***). ὁ πολίτης Ἀγχιαλεύς, ὡς Σινώπη Σινωπεύς. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρίας ἄλλη, κτίσμα Παρίων, παρ' ᾗ κόλπος Ἐνεστηδὼν λεγόμενος· ἐν ᾧ ἡ Σχερία. ὁ πολίτης ὁ αὐτός.

Ἀγχίση, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγχίσου, ὡς Διονύσιος ἐν πρώτῃ περὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ****). τὸ ἐθνικὸν Ἀγχισεύς.

Ἄδανα, Κίλισσα πόλις, οὐδετέρως. ταύτην ᾤκισεν Ἄδανος καὶ Σάρος, Ταρσεῦσι πολεμήσαντες καὶ ἡττηθέντες. ἀφ' ὧν ἡ πόλις, ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος, Ἄδανα. τὸν δὲ ποταμὸν Κοίρανον καλούμενον Σάρον καλέσαντες. ἔστι δὲ ὁ Ἄδανος Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς, καὶ Ὄστασος καὶ Σάνδης καὶ Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ Ἰαπετὸς καὶ Ὄλυμπος. ὁ πολίτης Ἀδανεύς, ὡς Γάργαρα Γαργαρεύς, Τύανα Τυανεύς. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις ἐν μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος

*) v. 1355. **) V. p. 220. ***) v. 875. ****) c. 73.

Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιός φησιν ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ. ὁ ταύτης πολίτης οὐ δύναται Ἀδανεὺς εἶναι· οὐ γὰρ ὁ τύπος Ἀράβων, ἀλλὰ τῶν διὰ τοῦ α οὐδετέρων ὁ διὰ τοῦ ηνος. Ζόαρα Ζοαρηνός, Μήδαβα Μηδαβηνός, Τάρφαρα Ταρφαρηνός, Αὔαρα Αὐαρηνός. οὕτω καὶ Ἀδανηνός. ἢ Ἀδανίτης, ὡς Αἴλανα Αἰλανίτης. Ἡρωδιανὸς ἐν τετάρτῃ τῆς καθόλου. τὸ Ἄδανις καὶ Θήβανις θηλυκὸν τὸν Αἰολίδος ἔχει τόνον. ἐπίσταμαι δὲ ὅτι καὶ ἀρσενικόν ἐστιν. οὕτω δὲ ἄνεμος καλεῖται ἀπὸ Θήβης πόλεως πνέων τῆς Ἠετίωνος, τοῦ πατρὸς Ἀνδρομάχης. εἰ τοίνυν τοῦ Ἀδανεὺς τὸ Ἀδανεῖς, ὡς τοῦ Ταρσεὺς τὸ Ταρσεῖς, ἔδει συνοξύνεσθαι, εἰ μὴ κατ' Αἰολέας βαρύνεται, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Θήβανις εἴρηκεν, εἴ γε ὅλως ἐστὶν ἐθνικόν. ἔστι καὶ τρίτη πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. τὸ ἐθνικὸν Περσικῷ ἔθει Ἀδανηνός.

Ἀδάρου πόλις, πόλις Περσική, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. ὁ πολίτης Ἀδαροπολίτης, ὡς Ἡλιοπολίτης, Ἡφαιστοπολίτης, τῷ τεχνικῷ λόγῳ, εἰ μὴ ὀφείλοι τῷ Περσικῷ τύπῳ, ὡς Καμβυσηνός, Σωφηνός, Παραιτακηνός. ἔστι δὲ καὶ Ἄδαρα οὐδετέρως, κώμη μεγάλη τρίτης Παλαιστίνης μεταξὺ Χαρακμώβων καὶ Ἀρεοπόλεως, ἴσως ἀπὸ τῆς Περσίδος κληθεῖσα πόλεως. καὶ γὰρ φυλή τις ἐν Χαρακμώβοις Βαβυλώνιοι. τῶν δὲ Ἀδάρων τὸ ἐθνικὸν Ἀδαρηνός.

Ἀδέρκων, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἀσκάλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀδερκωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης.

Ἀδιαβηνή, χώρα μέση τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος, ἥ τις καὶ Μεσήνη ὠνόμαστο. τὸ ἐθνικὸν Ἀδιαβηνός.

Ἄδουλις, πόλις Αἰθιόπων. οἱ δὲ Πανὸς νῆσον αὐτὴν καλοῦσι. καὶ τὰ Μυσῶν βιβλία Ἄδουλι δίχα τοῦ σ. σφάλμα δέ ἐστιν. Ἄδουλις γὰρ ὀφείλει, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς εἰς λις τῶν ου παραληγομένων. ὁ πολίτης Ἀδουλίτης, ὡς Ἀξουμίτης. καὶ Ἀδουλιτικὸς τὸ κτητικόν.

Ἀδραμύττειον, πόλις τῆς κατὰ Καΐκον Μυσίας. ἡ γραφὴ διχῶς, διὰ τοῦ τ καὶ διὰ τοῦ δ, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ δι' ἑνὸς τ καὶ διὰ δύο. ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς τ, ὅταν ἔχῃ δίφθογγον, καὶ διὰ δύο τῷ ι μόνως. κέκληται ἀπὸ Ἀδραμύτου κτιστοῦ, παιδὸς μὲν Ἀλυάτου, Κροίσου δὲ ἀδελφοῦ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις καὶ ἄλλοι. τινὲς δὲ ἀπὸ Ἕρμωνος τοῦ Λυδῶν βασιλέως. τὸν γὰρ Ἕρμωνα Λυδοὶ Ἄδραμυν καλοῦσι Φρυγιστί. οὐ δύναται δὲ, ὡς Ἡρωδιανός, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ τ τὸ Ἄδραμυς. ὁ πολίτης Ἀδραμυττηνός, ὡς Ἀρτακηνός, Δαυνός, Δακηνός, Σεβαστηνός. λέγεται δὲ καὶ Ἀδραμυττῖνος διὰ τοῦ ι, ὡς Κραστῖνος.

Ἀδραμύττις, νῆσος ἐν τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραμυττίτης, ὡς Ναύκρατις Ναυκρατίτης.

Ἀδράνη, πόλις Θρακική, ἣ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερενίκης κεῖται, ὡς Θεόπομπος. Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ η τὴν μέσην λέγει ἐν τρισκαιδεκάτῃ, Ἀδρήνη. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρηνήτης, ὡς Συήνη Συηνήτης, Σελήνη Σεληνήτης. τούτων τὰ μαρτύρια ἐν τοῖς οἰκείοις.

δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος, ὡς Κυρηναῖος, Μυτιληναῖος, Παλληναῖος. δίδωσιν ἡ τέχνη καὶ τὸ Ἀδρηνεύς, ὡς Πελληνεύς.

Ἄδρανον, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Ἀδράνιος. Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

Ἀδράστεια, μεταξὺ Πριάπου καὶ τοῦ Παρίου, ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς καὶ πρῶτος ἱδρύσατο τὸ Νεμέσεως ἱερόν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον, καὶ ἡ πόλις. Διογένης οὕτως ἐν πρώτῃ [περὶ] Κυζίκου φησὶν ἀπὸ Ἀδραστείας κεκλῆσθαι μιᾶς τῶν Ὀρεστειάδων νυμφῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραστεύς. οἱ δὲ ἐπιχώριοι Ἀδραστηνὸς ὡς Κυζικηνός φασιν. ἔστι δὲ καὶ Τρῳάδος Ἀδράστεια τόπος, ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου, τοῦ [καὶ] Ἴδης, τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δευτέρᾳ. τὸ δ᾽ αὐτὸ ἐστι χωρίον καὶ ἐθνικόν.

Ἀδρία, πόλις, καὶ παρ᾽ αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας καὶ ποταμὸς ὁμοίως, ὡς Ἑκαταῖος. ἡ χώρα τοῖς βοσκήμασιν ἐστιν ἀγαθή, ὡς δὶς τίκτειν τὸν ἐνιαυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν, πολλάκις καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν, ἐνίοτε δὲ καὶ πέντε καὶ πλείους. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δὶς τίκτειν τῆς ἡμέρας, τῷ δὲ μεγέθει πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν ὀρνίθων. ὁ πολίτης καὶ ὁ πάροικος Ἀδριανός, ὡς Ἀσιανός, καὶ Ἀδριάτης, οὗ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὡς τοῦ Πτελεάτης ὁ Πτελεατικὸς οἶνος.

Ἄδροττα, οὐδετέρως, χωρίον ἐν Λυδίᾳ παραθαλάττιον καὶ κατάκρημνον. οἱ οἰκήτορες Ἀδροττεῖς. τῶν γὰρ εἰς α οὐδετέρων παρά τε τοῖς Λυδοῖς καὶ τὴν Καρίαν οἰκοῦσι χαίρει τῇ εἰς ευς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν. δύναται καὶ Ἀδροττηνός, καὶ γὰρ ὁ τύπος τῶν Ἀσιανῶν. καὶ οὕτως οἱ ἐπιχώριοι λέγουσιν.

Ἀδρύμης, Ἀδρύμητος, Λιβύης πόλις. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. κέκληται ἀπό τινος Ἀδρύμητος, τῆς γενικῆς παραχθείσης εἰς εὐθεῖαν καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυμήτιος, ὡς Βηρύτιος. ἄμεινον τὸ Ἀδρύμης καὶ Ἀδρυμήσιος. αἱ γὰρ ἀπὸ γενικῆς εὐθεῖαι δίχα ποιητικῆς φράσεως σπανιώταται.

Ἄδρυξ, ὡς Ἔρυξ, ἀρσενικῶς, πόλις Συρακουσίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυκῖνος, ὡς Ἐρυκῖνος τῆς Ἔρυκος γενικῆς. καὶ Ἀδρυκίνη, ὡς Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη.

Ἀδυρμαχίδαι, Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος. *)

**) Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος, παρὰ τὸν ἀέρα. καὶ γὰρ ἠερόεσσαν αὐτήν φασιν. οἱ ἄνθρωποι ἀέριοι, καὶ ἀερίτης, ἐκ τῆς ἀέρος γενικῆς. ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. ἔστι καὶ ἄλλη Κρήτης οὐκ ἄσημος, ἣ ἐλέγετο νῆσος Ἀερία καὶ Ἰδαία καὶ Δολιχὴ διὰ τὸ μῆκος. ἐθνικὰ τὰ αὐτά.

Ἀζανία, μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀζᾶνος τοῦ Ἀρκάδος.

---

*) IV. 163. **) Hic in cod. Vratisl. praefixa est inscriptio βιβλίον δεύτερον.

οἱ οἰκήτορες Ἀζᾶνες καὶ Ἀζῆνες. καὶ Ἀζάνιος καὶ Ἀζανία καὶ Ἀζάνιον. Εὔδοξος δὲ ἐν ἕκτῃ γῆς περιόδου φησίν· ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι· εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία. διῄρηται δὲ εἰς τρία, Παρρασίους, Ἀζᾶνας, Τραπεζουντίους. καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις ἑπτακαίδεκα, ἃς ἔλαχεν Ἀζήν. ἔστι καὶ Μασσαλίας ἄλλη, ὡς Φίλων.

Ἀζανοί, Φρυγίας πόλις. Στράβων δωδεκάτῃ*)· τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακώλεια. οἱ πολῖται Ἀζανῖται. τὸ θηλυκὸν Ἀζανῖτις. Ἡρωδιανὸς ἐν πρώτῃ συλλαβῇ διὰ τοῦ αι ἐν ά τῆς καθόλου λέγων, Αἰζὴν Ταντάλου παῖς. ἀφ' οὗ ἐν Φρυγίᾳ πόλις Αἰζανοί. τινὲς δὲ Ἀζάνιον αὐτήν φασιν. Ἑρμογένης δέ φησιν· οὐ δεῖ οὕτως, ἀλλ' Ἐξουάνουν αὐτὴν καλεῖσθαι· λέγεται γὰρ παρὰ τὸν τόπον ἀγροικίας εἶναι, λιμοῦ δὲ γενομένου συνελθόντες οἱ ποιμένες ἔθυον εὐβοσίαν γενέσθαι· οὐκ ἀκουόντων δὲ τῶν θεῶν Εὔφορβος τὸν οὐανοῦν, ὅ ἐστιν ἀλώπηξ, καὶ ἔξιν, ὅ ἐστιν ἐχῖνος, θῦσαι τοῖς δαίμοσιν· εὐαρεστηθέντων δὲ τῶν θεῶν εὐβοσίαν γενέσθαι καὶ τὴν γῆν πολυκαρπῆσαι, τοὺς δὲ περιοίκους πυθομένους ἱερέα καὶ ἄρχοντα αὐτὸν καταστῆσαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ κληθῆναι τὴν πόλιν Ἐξουάνουν, ὃ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν ἐχιναλώπηξ. ἔοικε δὲ μεταλλοιῶσθαι ἐκ τοῦ Ἐξουάνουν τὸ Ἀζάνιον. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ Βιθυνίῳ, περὶ οὗ ἐροῦμεν.

Ἀζειῶται, ἔθνος τῆς Τρῳάδος, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς περὶ Λυδίαν λέγει. ἔοικε δὲ τὸ πρωτότυπον Ἄζεια εἶναι, ἵν' ᾖ ὡς Μάρεια Μαρειώτης, Ῥάφεια Ῥαφειώτης. λέγεται δὲ καὶ Ἀζειοί.

Ἀζηνία, ὡς Πλωθία, Λουσία, δῆμος ἐν Ἀττικῇ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀζηνιεύς, ὡς Ἐρχιεύς. τὸ τοπικὸν δῆλον.

Ἄζιλις, πόλις Λιβύης. οἱ δὲ περὶ Σαλούστιον οὐ πόλιν, ἀλλὰ τόπον φασὶ καὶ ποταμὸν εἶναι. τινὲς δὲ Ἄζιριν μετὰ τοῦ ρ λέγουσι τὸν χῶρον. Χάραξ δὲ Ἄξιρον λέγει αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀζιλίτης, ὅτι πρωτότυπον εἰς ις, τῷ Λιβυκῷ χαρακτῆρι καὶ Αἰγυπτίῳ. καὶ ὡς Κάνωβος Κανωβίτης. εἰ δὲ οὐδετέρως Ἄξιρον, τὸ ἐθνικὸν Ἀξιρεύς, ὡς Σουνιεύς.

Ἄζωρος, πόλις Πελαγωνίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς Στράβων**), ἀπό τινος ἐκτισμένη Ἀζώρου. λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ἐν Ἀζώροις. ὁ πολίτης Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης. πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἄλωρος. Ἀρριανὸς Ἀζώρειαν αὐτήν φησιν. ἢ Ἀζωριάτης, ὡς Βοττεάτης, ἢ Ἀζωρεύς, ὡς Ἀλεξανδρεύς.

Ἄζωτος, πόλις Παλαιστίνης. ταύτην ἔκτισεν εἷς τῶν ἐπανελθόντων ἀπ' Ἐρυθρᾶς θαλάσσης φυγάδων, καὶ ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἄζας ὠνόμασεν, ὅ ἐστι χίμαιραν, ἣν Ἄζωτον μετέφρασαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἄζωτος Ἀχαΐας. ὁ πο-

*) p. 576. **) VII. p. 307.

λίτης Ἀζώτιος, ὡς Βηρύτιος, Ἁλιάρτιος. καὶ θηλυκῶς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πελωρία ἀπὸ τῶν Σπαρτῶν ἑνὸς Πελώρου. καὶ ἀπὸ παιδὸς Ἀζώτου Ἄζωτος.

Ἀθαμανία, χώρα Ἰλλυρίας, οἱ δὲ Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαμᾶνες.

Ἀθάρραβις, πόλις Αἰγύπτου, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν τρίτῳ. Ἀθαρραβίτης νομὸς ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ Ἀθάρραβις πόλις. Ἑκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως δι' ἑνὸς ρ καὶ τοῦ μ, Ἀθαραμβίτης νομὸς καὶ Ἀθαράμβη πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαραμβῖται.

Ἀθῆναι, πόλεις κατὰ μὲν Ὧρον πέντε, κατὰ δὲ Φίλωνα ἕξ. ἡ ἐν Ἀττικῇ, περὶ ἧς φησι Χάραξ, ὅτι ὁ Θησεὺς τὰς ἕνδεκα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ συνοικίσας εἰς Ἀθήνας συνοίκια ἑορτὴν κατεστήσατο. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ θηλυκὸν Ἀθηναία. ἡ δὲ θεὸς Ἀθηναία λέγεται μονογενῶς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοί, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ·

νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν
τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας
καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω.

Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι Ἀθηναίας λέγουσιν ἀντὶ τοῦ Ἀττικάς. ὁ δὲ Φρύνιχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνὴν καὶ θαυμάζει, πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὢν χρῆται. ἀστὰς δὲ τὰς γυναῖκας ἔλεγον, οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν Ἀθηναίας, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄνδρας ἀστοὺς ἐκάλουν. πρῶτοι γὰρ Ἀθηναῖοι τὰ ἄστη καὶ τὰς πόλεις εὑρεῖν ἱστοροῦνται, ὅθεν καὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν πόλιν ἐκάλουν κυρίῳ ὀνόματι, ὡς Ἀριστοφάνης *)·

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν.

ἐλέγοντο δὲ καὶ πατρωνυμικῷ τύπῳ, ὡς Ἄβρων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, ὅτι εἰσὶ διτταὶ προσηγορίαι παρὰ ποιηταῖς, ἀπό τε τῆς πατρίδος καὶ τοῦ συνοικιστοῦ. Ἁλικαρνασσεῖς γοῦν Ἀνθεάδαι καὶ Φαλανθιάδαι οἱ Ταραντῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τῶν διασημοτάτων παρ' αὐτοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ Κοδρίδαι καὶ Κεκροπίδαι, Θησεῖδαι, Ἐρεχθεῖδαι. καὶ ταύτας γε τὰς κλήσεις τῶν ἀπὸ τῆς πατρίδος ἐντιμοτέρας ἐνόμιζον. δευτέρα πόλις Λακωνική. τρίτη Καρίας. τετάρτη Λιγύων. πέμπτη Ἰταλίας. ἕκτη Εὐβοίας, Δίαντος κτίσμα, ὡς Ἔφορος τρίτῃ· Ἄβαντος δὲ γίγνονται παῖδες Ἄλκων καὶ Δίας καὶ Ἀρέθουσα· ὧν ὁ μὲν Δίας κτίσας πόλιν οὕτως ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασεν. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ Ἀθηναϊκός. τὰς δ' Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι. ἑβδόμη Ἀκαρνανίας, ὡς Δημήτριος· Ἀθηναίους ἐν τῇ Κουρήτιδι κτίσαντας πόλιν Ἀθήνας προσαγορεῦσαι. τὴν γὰρ νῦν Ἀκαρνανίαν Κουρῆτιν ὠνόμαζον. ὀγδόη Βοιωτίας, ἡ ἐκ τῆς λίμνης ἀναφανεῖσα μετὰ τὸ πρότερον ἐπικλυσθῆναι τῆς Κωπαΐδος, ὅτε Κράτης αὐτὴν διετάφρευσεν. ἐκλήθη δὲ ἡ πόλις, ὥς τινες μέν φασιν, Ἀθῆναι· ἄλλοι δὲ Ὀρχομενός, ὡς οἱ Βοιωτοί.

*) Plut. v. 771.

ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ χωρίον Ἀθῆναι, ὡς Ἀρριανός.*) ἔστι καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἑλληνικόν.

Ἄθλιβις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου ἐν ἧ πρὸς Ἀδριανὸν γράφων διὰ τοῦ ρ φησὶν Ἄθριβις. οὕτω καὶ Στράβων.**) ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀραβίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀθριβίτης.

Ἄθμονον, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. τὸ μέντοι Ἀθμονῆζε καὶ Ἀθμονῆσι δοκεῖ ἀπὸ τῆς Ἀθμόνη εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Ἀθμονεύς, τὸ θηλυκὸν Ἀθμονίς. ἐν τόπῳ Ἀθμονοῖ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως δῆλα.

Ἄθυμβρα, πόλις Καρίας πρὸς Μαιάνδρῳ, Ἀθύμβρου κτίσμα, ἥτις μετὰ ταῦτα Νύσσα ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρεύς, τῷ λόγῳ τῶν Καρικῶν.

Ἀθύρας, ἐπίνειον καὶ ποταμὸς περὶ τὸ Βυζάντιον. ἔστι δὲ καὶ κόλπος Ἀθύρας. κλίνεται δὲ ἰσοσυλλάβως, ὡς Εὐφορίων·

ὕδατα δινήεντος ἀμευσάμενος Ἀθύραο.

τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς αι διφθόγγου Ἀθυραῖος, ὡς Ῥήβας Ῥηβαῖος. ἔστι δὲ καὶ Σκυθίας ποταμὸς Ἀθύρας, ὡς Νυμφόδωρος.

Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἄθω γίγαντος, ὡς Νίκανδρος πέμπτῳ τῆς Εὐρωπείας·

καί τις Ἄθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρήικος ὑπ' ἄστροις
ἔκλυεν οὐ δηθέντος ἀμετρήτῳ ὑπὸ λίμνῃ,
ὃς ἀναποῦν χείρεσσι δύο ῥίπτεσκε βέλεμνα
ἠλιβάτου προθέλυμνα Καναστραίης πάρος ἀκτῆς.

βάλλει δὲ ἡ σκιὰ τοῦ ὄρους ἐπὶ σταδίους τριακοσίους. εἴρηται δὲ καὶ Ἄθοος, ὡς τὸ Κῶς Κόος. λέγεται καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἄθους. ἡ κλίσις διττή, καὶ Ἄθοος καὶ Ἄθω. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους, τοὺς ἐνοικοῦντας. τὸ δὲ δηλοῦν τὸ ἀζήμιον προπερισπᾶται καὶ διὰ τοῦ ι, ἐκ τῆς θωῆς. παρὰ τὸ ἀμφότερον τὸ θηλυκὸν Ἀθωίς. ἔστι δὲ καὶ Ἄθως πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθῳ. καὶ ὁ πολίτης Ἀθωίτης.

Αἶα, πόλις Κόλχων, κτίσμα Αἰήτου, θαλάσσης ἀπέχουσα στάδια τριακόσια, ἣν περιρρέουσι δύο ποταμοί, Ἵππος καὶ Κυάνεος, ποιοῦντες αὐτὴν χερρόνησον. ἔοικε δὲ τοὐναντίον ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰήτης εἶναι, ὡς Ἀσία Ἀσιάτης, οὕτως Αἶα Αἰάτης καὶ Αἰήτης. ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ἧς μέμνηται Σοφοκλῆς, τῆς μὲν προτέρας λέγων·

εἰς Αἶαν πλέων,

τῆς δὲ δευτέρας οὕτως·

ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία.

ἔστιν Αἶα καὶ Μακεδονίας πηγή, ὡς Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι. τὸ ἐθνικὸν Αἰαῖος, ὡς Γαζαῖος. τὸ θηλυκὸν Αἰαία.

*) Peripl. pont. Eux. p. 3. **) XVII. p. 802.

2

Αἰαμήνη, Ναβαταίων χώρα, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰαμηνός.

Αἰανή, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Αἰανοῦ παιδὸς Ἐλύμου, τοῦ βασιλέως Τυρρηνῶν, μετοικήσαντος εἰς Μακεδονίαν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Ἰχναῖος γὰρ λέγουσι καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Βεροιαῖος.

Αἰανῖτις, Ναβαταίων χώρα. Οὐράνιος Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰανίτης. προκατελήφθη γὰρ ἐν πρωτοτύπῳ. διὰ διφθόγγου. Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντὶς γράφει δίχα τοῦ ι.

Αἰβοῦδαι, νῆσοι πέντε τῆς Βρετανικῆς, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰβουδαῖος.

Αἴβουρα, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Στράβων.*) ὁ πολίτης Αἰβουραῖος, ὡς ἀρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος, πόλις περὶ Πριήνην, Ἄργουρα, πόλις Εὐβοίας, Ἀργουραῖος, Ἴουρα Ἰουραῖος, καὶ σχεδὸν πάντα τὰ εἰς ρα. δύναται καὶ Αἰβουράτης, ὡς Αἴγειρα Αἰγειράτης, Κίβυρα Κιβυράτης.

Αἶγα, τῆς Αἰολίδος ἄκρα, ὡς Στράβων,**) ἣ νῦν Κανὴ καὶ Καναὶ λέγεται. Ἀρτεμίδωρος δὲ Αἶξ εἶπε τὴν εὐθεῖαν, οὐκ ἂν ἀλόγως. τὸ τοπικὸν Αἰγαῖος. καὶ τὸ πέλαγος οὕτως. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων, ὡς Ἑκαταῖος.

Αἰγαῖον πέλαγος. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Αἰγαῖος πόντος. ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδίον συνάπτον τῇ Κίρρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ τὸν Αἴγαν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Αἰγαῖον.

Αἰγαί, πόλεις πολλαί, Κιλικίας, Μακεδονίας, ἥτις καὶ Μηλοβότειρα ἐλέγετο, τῆς Θρακησίων χερρονήσου, καὶ ἡ ἐν Μυρίνῃ ἐν τῇ Αἰολίδι καὶ Λυδίας καὶ Λοκρίδος καὶ Αἰτωλίας καὶ Εὐβοίας, ὡς Ὅμηρος ἐν τῷ ν.***) τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ μὲν δισυλλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισυλλάβου εὕρηται καὶ οὕτως, Αἰγεάτης.

Αἴγειρα, πόλις Ἀχαΐας. ἔνιοι ἀπὸ Αἰγιαλέως τὴν χώραν Αἰγιαλόν φασι, τό τε Αἴγιον. καὶ ἔστιν Αἰγείρας τὸ ἐθνικὸν Αἰγειράτης, τὸ κτητικὸν Αἰγειρατικός, ὡς Πτελεάτης Πτελεατικός. Παυσανίας δὲ ἑβδόμῳ†) λέγει, τὴν Ὑπηρεσίαν Αἴγειραν μετωνομάσθαι διὰ τοιάνδε αἰτίαν. (ἣν Ὅμηρος††) Ὑπερησίην φησίν) Σικυωνίων στρατὸς ἀφίξεσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀθροίζουσιν αἶγας καὶ τοῖς κέρασιν ἔδησαν δᾷδας καὶ ἐξάπτουσι διὰ τῆς νυκτός· νομίσαντες οὖν τὴν φλόγα τοῦ ἐπικουρικοῦ πυρὸς ἔφυγον, οἱ Ὑπηρεσιεῖς δὲ Αἴγειραν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Αἰγειράτης καὶ θηλυκὸν Αἰγειρᾶτις. Φίλων δέ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἴγειραν.

Αἰγείρουσα; πόλις τῆς Μεγαρίδος, ὡς Στράβων.†††) λέγεται καὶ Αἴγειρος, ὡς Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγειρεύς, ὡς τῆς Φιλίππου Φιλιππεύς, Ταρσοῦ Ταρσεύς. τῆς δ'

*) III. 140, ubi Ἐβοῦρα. **) XIII. p. 615. ***) Iliad. XIII. 21.
†) cap. 26. ††) Iliad. II. 573. Od. XV. 252. †††) IX. p. 894.

Αἰγειρούσης Αἰγειρουσαῖος, ὡς Σκοτουσαῖος, ἢ Αἰγειρούσιος, ὡς Πιτυούσιος. ἔστι καὶ Αἰολίδος πόλις Αἰγείρουσα, ὡς Ἡρόδοτος.*)

Αἰγεσταῖοι, οἱ Θεσπρωτοί, ἀπό τινος Αἰγέστου στρατηγοῦ, ὡς Ἀμυμναῖοι ἀπὸ Ἀμύμνου.

Αἰγηίς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος.

Αἰγηλοί, ἔθνος Μηδικόν.

Αἰγιαλός, μεταξὺ Σικυῶνος καὶ τοῦ Βουπρασίου καλούμενος τόπος, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ Ἰνάχου, ὡς Ἴστρος ἐν ἀποικίαις τῆς Αἰγύπτου. ἔστιν ἕτερος Αἰγιαλὸς προσεχὴς τῷ πόντῳ μετὰ τὴν Κάραμβιν ἄκραν, ὡς Ἀπολλώνιος. ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον. Ὅμηρος**)·

Κρῶμναν τ' Αἰγιαλόν τε.

γράφεται δὲ

Κρῶμναν Κρωβιαλόν τε.

ἔστι καὶ Θρᾴκης Αἰγιαλὸς παρὰ τῷ Στρύμονι, ὡς Ἑκαταῖος. ἔστι καὶ ἄλλος Αἰγιαλὸς μέγας καλούμενος ἐν Αἰθιοπίᾳ κατ' Αἴγυπτον. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιαλεὺς ἀπὸ τῆς Αἰγιαλοῦ γενικῆς, ὡς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρεύς. εὑρίσκεται δὲ καὶ Αἰγιαλεὺς ἐπὶ ἰχθύος. τὸ θηλυκὸν Αἰγιάλεια, καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι, καὶ Αἰγιαλίτης ἀρσενικῶς.

Αἰγικόρεως. οὐκ ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὥς τινες, ἀλλὰ φυλὴ παλαιά, μία τῶν τεσσάρων τῶν ἀπὸ Ἴωνος. τέσσαρες δ' ἐξ αὐτοῦ Αἰγικορεῖς, Ἐργαδεῖς, Γελέοντες, Ὁπλῆται. ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγικορίς.

Αἰγιλία, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Αἰγιλιεύς. τὰ τοπικὰ Αἰγιλιᾶθεν, Αἰγιλιᾶδε, Αἰγιλιοῖ. ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἰγίλεια. ὁ οἰκήτωρ Αἰγίλιος, ὡς Κυθήριος.

Αἰγίλιψ, πλησίον Κροκυλείας τῆς Ἠπείρου. Ὅμηρος***)·

καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν.

εἴληχε δὲ τὴν προσηγορίαν διὰ τὸ πετρώδη εἶναι καὶ ὑψηλὴν καὶ ἀπρόσβατον. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιλίπιος, ὡς Κίνυφος Κινύφιος, Ἄραβος Ἀράβιος, Φρυγὸς Φρύγιος, καὶ τῶν ὁμοίων.

Αἰγίμορος, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιμορίτης. δι' ἔθους γὰρ τοῖς Λίβυσιν ὁ χαρακτήρ.

Αἴγιναι, τρεῖς. νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἥτις Οἰνώνη ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Αἴγινα ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ μὲν θυγατρὸς Αἰγίνης, Αἰακοῦ δὲ μητρός. ὁ πολίτης Αἰγινεύς, ὡς Στράβων, ὡς οἱ πολλοί, Αἰγινήτης. ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος ἢ δοῦλος Αἰγινήτου. * ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακός.* Αἰγιναῖος δὲ ὁ ἔποικος ἢ κέραμος ἢ ὀβολὸς ἢ ἄλλο τι σκεῦος ἀπὸ Αἰγίνης. καὶ τὸ θηλυκὸν Αἰγιναία. λέγεται καὶ γυνὴ Αἰγιναία, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας. τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰγινήτης Αἰγινῆτις. σπάνια δὲ τὰ εἰς της ἐθνικὰ τῷ

*) I. 149. **) Iliad. II. 855. ***) Iliad. II. 633.

η παραλήγεται ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς βαρύτονα. εἰσὶ δὲ ταῦτα, Αἰγινήτης, Μαλειήτης. ἔτι δὲ κατὰ τρόπον Αἰολικὸν Κεραμιήτης. τὸ δὲ πολιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, ὡς τὸ μυθιήτης, ὅπερ οὐδ' ἐθνικόν, καὶ τὸ Ἰουλιήτης ἀπὸ τοῦ Ἰουλίτης. τὸ δὲ Βαργυλιήτης καὶ Μασσαλιήτης τέτραπται. τὸ δὲ Κωμήτης, Σιδήτης, Λιμνήτης τρισύλλαβα. ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτης Αἰγινητικὸν τὸ κτητικὸν καὶ Αἰγινητικὸς καὶ Αἰγινητική.

Αἰγινήτης, πολίχνιον καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως διὰ τὴν τοῦ πρωτοτύπου πρόληψιν. ἔοικε δὲ τὸ ὄνομα δηλοῦν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ Αἴγιναν. Παφλαγονία γὰρ τῷ Πόντῳ συνεχής.

Αἰγίνιον, πόλις Ἰλλυριῶν, ὡς Στράβων.*) τὸ ἐθνικὸν Αἰγινιεύς.

Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας, ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ. ὁ πολίτης Αἰγιεύς, ὡς ὁ χρησμός·

ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

Αἰγόσθενα, πόλις Μεγαρίδος, οὐδετέρως, ὡς Παυσανίας.**) τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Αἰγοσθενεύς, ὡς Μεγαρεύς. Πολύβιος δ' Αἰγοσθενίτην φησίν, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. Ἀρκάδιος δ' Αἰγοσθένειαν αὐτήν φησι καὶ Φωκίδος πόλιν.

Αἰγὸς Ποταμοί, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγοσποταμίτης.

Αἴγουσα, νῆσος Λιβύης, κατὰ Λίβυας λεγομένη Κατρία. τὸ ἐθνικὸν Αἰγουσαῖος, ὡς Σκοτουσαῖος.

Αἴγυπτος, καὶ ἡ χώρα καὶ ὁ ποταμός. ἐκλήθη ἀπὸ Αἰγύπτου, ὡς Χάραξ. Βήλου παῖς ὢν καὶ Ἀερίας, τῆς καὶ Ποταμίτιδος, βασιλεύσας ἔτη τετταράκοντα τρία. τὸ ἐθνικὸν Αἰγύπτιος, ὡς ἔχει τὸ ἰαμβεῖον***)·

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ πανοῦργα καὶ δόλια καὶ ὕπουλα πράττειν. τὸ θηλυκὸν Αἰγυπτία, καὶ τὸ Αἰγύπτιον. ἐκλήθη καὶ Μύαρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων καὶ Ἀερία καὶ Ποταμῖτις καὶ Ἀετία, ἀπό τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ. τὸ ἐθνικόν, ὅσον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, Ἀετιεύς, ὡς Ἀεριεύς· ὅσον δ' ἀπὸ τοῦ ἐγχωρίου, Ἀετίτης. ἀλλὰ καὶ Ὠγυγία ἐκαλεῖτο καὶ Ἑρμοχύμιος καὶ Μελάμβωλος καὶ Ἡφαιστία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Αἴγυπτος μικρά.

Αἴγυς, πόλις Λακωνικῆς, ὡς Εὐφορίων. οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Παυσανίας.†) Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτω††)·

καὶ πάντα τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἰγύας κυνός,
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὔσης καὶ ἄρρενα μὴ τεκούσης τῷ

*) VII. p. 327. **) I. 44, 4. ***) Aeschyli sec. schol. Arist. nub. 1128. †) III. 2, 5. ††) v. 850.

Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηιφόβῳ γαμηθεῖσα. Θεόπομπος δὲ Αἰγυέας αὐτούς φησιν.

Αἰγώνεια, πόλις Μηλιέων. Λυκόφρων*)·

ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν.

καὶ Ἑκαταῖος. Ῥιανὸς ἑκκαιδεκάτῃ Αἰγώνην αὐτὴν λέγει. τὸ ἐθνικὸν Αἰγωνεύς.

Αἴγωστις, πόλις Λοκρίδος ἢ τόπος ἢ χωρίον ἐντὸς τῆς πόλεως, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ὁ πολίτης Αἰγωστίτης.

Αἴδηψος, πόλις Εὐβοίας. Στράβων ἐννάτῳ**)· κεῖται δὲ κατὰ Αἴδηψον τῆς Εὐβοίας, ὅπου τὰ θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλέους. ἦν δὲ καὶ σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ μέταλλα κατὰ Εὔβοιαν. Καλλίμαχος Δαιδάλῳ·

ἐν δὲ λάχαινε μὲν ἔργα σιδήρου.

οἱ γὰρ Εὐβοεῖς σιδηρουργοὶ καὶ χαλκεῖς ἄριστοι. Ἐπαφρόδιτος δὲ μαρτυρεῖ, ἐκεῖ χαλκὸν πρῶτον εὑρεθῆναι. καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο οἱ Κούρητες οἱ μετὰ Διὸς ἐλθόντες, οὓς φύλακας τῆς νήσου καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ῥέας κατέλιπον· ἀφ' οὗ οἱ Χαλκιδεῖς ὠνομάσθησαν. ὁ πολίτης Αἰδήψιος. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ·

Ἄρκιος ἢ χείρεσσιν ἑλὼν Αἰδήψιον ἄορ.

Αἰδούσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατίᾳ. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δ.

Αἰξική, Θρᾴκης μέρος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Αἴθαια, πόλις Λακωνικῆς μία τῶν ἑκατόν. Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαιεύς. Θουκυδίδης πρώτῃ.***)

Αἰθάλη, νῆσος Τυρσηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔοικε δὲ κεκλῆσθαι διὰ τὸ σίδηρον ἔχειν τὸν ἐν αἰθάλῃ τὴν ἐργασίαν ἔχοντα. Φίλιστος δὲ ἐν ε Σικελικῶν Αἰθάλιαν αὐτὴν καλεῖ καὶ Ἡρωδιανὸς καὶ Ὧρος. Πολύβιος δ' ἐν τριακοστῇ τετάρτῃ λέγει Αἰθάλειαν τὴν Λῆμνον καλεῖσθαι, ἀφ' ἧς ἦν ὁ Γλαῦκος, εἰς τῶν τὴν κόλλησιν σιδήρου εὑρόντων. δύο γὰρ ἦσαν· οὗτος μὲν Σάμιος, ὅστις καὶ ἔργον ἀοιδιμώτατον ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς, ὡς Ἡρόδοτος****), ὁ δ' ἕτερος Λήμνιος, ἀνδριαντοποιὸς διάσημος. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ πόλις ἴσως ἐκ τῶν ἀναδιδομένων τοῦ Ἡφαίστου κρατήρων. ἐκεῖ γὰρ ἀνωμολόγηται ταῦτα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τοῦ Αἰθάλεια Αἰθαλείτης, ὡς Ζελείτης, ἐκ δὲ τοῦ Αἰθάλη Αἰθαλίτης, ὡς Σινωπίτης, Ἰοππίτης. δύναται τὸ Αἰθαλίτης ἀντὶ τοῦ Χῖος· οὕτω γὰρ ἡ Χίος ἐλέγετο. καὶ οἱ πολῖται Αἰθαλεῖς.

Αἰθαλίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Αἰθαλίδου. καὶ ὁ δημότης Αἰθαλίδης· οἱ δὲ Αἰθαλεῖς τοὺς δημότας. τὸ θηλυκὸν Αἰθαλίς. τὰ τοπικὰ ἐξ Αἰθαλιδῶν, ἐς Αἰθαλιδῶν, ἐν Αἰθαλιδῶν.

Αἰθήρ, ὁ ὑπὲρ τὸν ἀέρα πεπυρωμένος τόπος. λέγεται καὶ θηλυκῶς. τὸ παράγωγον αἰθέριος καὶ αἰθερία, καὶ τῆς αἰθέρος αἰθερίτης.

*) v. 903. **) p. 425. ***) c. 101. ****) I. 25.

Αἰθικία, ὡς Κιλικία. Θεόπομπος τριακοστῇ ἐννάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἔθνος Αἴθικες, ὡς Κίλικες. ἐν Θετταλίᾳ δ' ᾤκουν ἐν τῷ Πίνδῳ ὄρει. Μαρσύας δὲ μέσον τῆς Τυμφαίας καὶ Ἀθαμανίας κεῖσθαί φησι τὴν χώραν. τὸ δὲ ἔθνος ἐπιεικῶς παράβολόν τε καὶ βάρβαρον καὶ λῃστείας ἐπιεικῶς προσκείμενον.

Αἰθίοψ, ὡς Κίλιξ.

Αἰθίοπες, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.*)

οὐ γὰρ ἀληθὴς ὁ Ὑψικράτους λόγος, ὡς οὐδὲν εἰς οψ λήγει παρ' Ὁμήρῳ, εἰ μὴ τὸ καλαύροψ.**) εἰσὶ δὲ καὶ τὸ ὄψ καὶ τὸ μέροψ.***) λέγεται καὶ Αἰθιοπία γυνή. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ·

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα.

καὶ Αἰθιοπίς. ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρχελάῳ·

Αἰθιοπίδος γῆς ἡνίκα τακῇ χιών.

καὶ Αἰθιοπῆς ἀπὸ τοῦ Αἰθιοπεύς. ἐξ οὗ τὸ Αἰθιοπῆας παρ' Ὁμήρῳ.****) τὴν γὰρ Αἰθιοπίαν γῆν πρώτην φασὶ παγῆναι. πρῶτοι καὶ θεοὺς ἐτίμησαν καὶ νόμοις ἐχρήσαντο. ὀνομάζουσι δὲ τοὺς αἰτίους τούτων Μίθραν καὶ Φλεγύας, ἄνδρας Αἰθίοπας τὸ γένος, ὡς Φαβωρῖνος. περὶ τοῦ Αἰθιόπισσα πλατύτερον ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν προτεχνολογήμασιν εἴρηται.

Αἰθιόπιον, χωρίον Λυδίας παρὰ Ὕλλῳ, πλησίον τοῦ Εὐρίπου, ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰθιοπία. οἱ δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Αἰθίοψι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν, οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ παρὰ τὸ αἴθειν, ὡς Καλλίμαχος, οἱ δὲ, ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, ἥτις ἀεὶ δᾷδας κατέχει, ὡς Ἐρατοσθένης.

Αἰθυσσεῖς, ἔθνος Λιβυκὸν Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός.

Αἴκαλον, φρούριον τῆς Ἰταλίας. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Αἴλανον, πόλις Ἀραβίας, ἧς ὁ πολίτης Αἰλανίτης. τινὲς δὲ κόλπον Αἴλα φασί. Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν λέγει ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ, τὰ πρὸς ἕω τῆς Αἴλας. ὁ πολίτης Αἰλανίτης.

Αἴλια, πόλις Παλαιστίνης, ἡ πάλαι Ἱεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης Αἰλιώτης, ὡς Κασταλιώτης, Ἰταλιώτης. τινὲς δὲ καὶ Αἰλιεῖς αὐτοὺς καλοῦσιν, ὡς Εὐδαίμων ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφων τὸ Αἰλεία, καὶ τὸ Αἰλιεὺς διὰ τοῦ ι, ὡς τὸ Σίγειον φησὶ Σιγιεύς. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ Σίγειον καὶ Σιγιεὺς δειχθήσεται ἐν τῷ οἰκείῳ. οὐ μέντοι ἔοικε τὸ παράδειγμα. εἰ γὰρ τοῦτο, ὤφειλε δισύλλαβον τὸ Αἰλιεύς. παρὰ μίαν γὰρ συλλαβὴν εὑρίσκεται τὰ τοιαῦτα, τῆς Ἀντιοχείας τὸ Ἀντιοχεύς. ἀλλ' οὐδ' ἀπὸ τούτων γίνεται τὰ εἰς ευς ἀρσενικά, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς καὶ τοῦ Σέλευκος Σελευκεύς, ὡς Ἄβρων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων. εἰ γὰρ παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἦν ἂν Ἀλεξανδρειεύς. ἀμφοῖν δ' ὁ Ἀλέξανδρος ἀρχή.

---

*) Hom. Od. I. 23. **) Iliad. XXIII. 845. ***) Iliad. I. 250. II. 182. IV. 238. VII. 53. IX. 340. ****) Iliad. I. 423.

*) *Αἱ μ ο ν ί α*, ἡ Θετταλία, ἀπὸ Αἵμονος. Αἵμων δὲ υἱὸς μὲν Χλώρου τοῦ Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανὸς καὶ ἄλλοι. Αἵμων οὖν καὶ τὸ ἐθνικόν, ὡς Αὔσων καὶ Ἀρκὰς καὶ Μαίων καὶ Ἴων, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπὶ χωρῶν διὰ τοῦ ι προφερόμενα ἔχει προκατάρχοντα κύρια. τούτοις ἐπιεικῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικά. Κίλιξ τὸ κύριον καὶ τὸ ἐθνικόν, ὅτι Κιλικία. Φρύξ, Ἀχαϊὸς καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ Κρότων καὶ Κράννων καὶ Κολοφὼν πόλεών ἐστιν ὀνόματα. ὁ δὲ λόγος τῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον, διὰ τὸ Αἴολος, Αἰολία ἡ χώρα καὶ τὸ ἐθνικὸν Αἰολεύς. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν, ὅτι τοῖς συνοικισταῖς συνεχῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικά, δηλονότι καὶ γραφῇ καὶ τόνῳ. τὸ Τεῦκρος ὡς τριγενὲς ὠξύνθη. εὑρίσκεται καὶ πόλεσιν ὁμοφωνοῦντα τὰ τῶν κτιστῶν ὀνόματα, Κάμικος καὶ ὁ κτισὴς καὶ ἡ νῆσος. ὁμοίως Τροιζήν, Κολοφών, Κόρινθος, Κῶς, Σικυών, Κύρνος, Λέσβος. ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν εὑρίσκεται ἓν ὄνομα, κτιστοῦ, πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς τὸ Δάρδανος. λέγεται καὶ Αἱμονιεὺς τὸ ἐθνικόν, ὡς Ἀμβρακιεύς, καὶ Αἱμόνιος. καὶ Αἵμονες εἰσί. καὶ Αἱμονία, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Αἵμονος τοῦ Λυκάονος παιδός, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος.**) τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, ἕως εὕρομεν τὰ τῆς χρήσεως.

Α ἷ μ ο ς, ὄρος Θρᾴκης. λέγεται δὲ οὐδετέρως, ὡς οἱ πολλοί. ἐγένετο δὲ ὁ Αἷμος υἱὸς Βορέου καὶ Ὠριθυίας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρος.

Α ἴ ν ε ι α, τόπος Θρᾴκης, ὡς Αἴπεια, Ζέλεια, ἀπὸ Αἰνείου. Θέων δ' Αἰνειάδας ταύτην καλεῖ, ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα· Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θρᾴκην παρεγένετο καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνειάδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε. τὸ ἐθνικὸν Αἰνειεύς. ὃ καὶ παράσημόν ἐστιν, ὅτι μὴ ἐνδεῖ μιᾷ συλλαβῇ τοῦ πρωτοτύπου, ὡς εἴπομεν ἐν τῇ Αἰλίᾳ. ἔστι καὶ Αἰνεάτης, ὡς Κορσεῖαι Κορσεάτης, Ὑδρεῖαι Ὑδρεάτης, Ὀρεῖαι Ὀρεάτης, Κεγχρεῖαι Κεγχρεάτης, τοῦ ι σιγηθέντος. ἔστι καὶ πόλις Τυρρηνίας, ἧς οἱ οἰκήτορες Αἰνεῖοι.

Α ἴ ν η θ ο ς, ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος.

Α ἰ ν ί α, διὰ τοῦ ι, πόλις Περραιβῶν, καὶ Αἰνιᾶνες οἱ οἰκοῦντες καὶ Αἴνιος ποταμὸς αὐτῆς. λέγονται δὲ καὶ Αἰνιεῖς. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Μηλιεῖς οἱ αὐτοί. Στράβων δὲ ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ***) φησὶν ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιᾶνας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους. τὸ ἐθνικὸν Αἰνιάν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ κυρίου Αἰνιᾶνος γέγονεν, εὔλογος ἡ ὁμοφωνία αὐτοῦ, ὡς τὸ Τρὼς καὶ Ἀχαιός, μὴ ὁμοφωνοῦντος τοῦ Τευκρὸς καὶ Γραικός· εἰ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, εὑρεθήσεται πρότερον Αἴνιος, ὡς τῆς Λυκίας Λύκιος, εἶτα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ποταμοῦ πρὸς διάκρισιν Αἰνιὰν γενέσθαι, ὡς μέγιστος μεγιστάν. τὸ θηλυκὸν Αἰνιανίς, ὡς Βιστωνίς. καὶ τὸ κτητικὸν Αἰνιακὸς κόλπος.

Α ἶ ν ο ς, πόλις Θρᾴκης, Ἄψυνθος καλουμένη. Στράβων ζ.****) ἐν δὲ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἕβρου διστόμου ὄντος πόλις Αἶνος καὶ κτίσμα

*) Hic in cod. Vratisl. incipit *βιβλίον γ'*. **) c. 3, 3. et 44, 1. *Αἱμονιαί*. ***) p. 508. ****) p. 319.

Κυμαῖον. κληθῆναι δὲ αὐτὴν, ὅτι πλησίον τῆς Ὄσσης ἦν Αἶνος ποταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Αἴνου τοῦ Γουνέως ἀδελφοῦ δευτέρα. ἔστι καὶ πόλις Θεσσαλίας τρίτη. ἔστι Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων τετάρτη. κατὰ Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην πέμπτη. ἔστι καὶ νῆσος παρακειμένη τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Αἴνιος, ὡς Τήνιος. οὕτω γὰρ ἀναγράφεται ἐν τοῖς πίναξι. ταύτην Ἀπολλόδωρός φησιν ὠνομάσθαι Πολτυοβρίαν. ἔστι καὶ τόπος Αἶνος ἐν τῇ καταντικρὺ Ῥοδίων ἠπείρῳ.

Αἰξωνία, πόλις Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Αἰξωνεύς. ἔστι καὶ Αἰξωνὴ δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς, ὀξυτόνως, ὡς εἴθισται πολλῶν τῶν δήμων. καὶ ὁ δημότης Αἰξωνεύς, τὸ θηλυκὸν Αἰξωνίς, ὡς Ἀθμονίς. καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν· βλάσφημοι γὰρ καὶ συκοφάνται κωμῳδοῦνται. τὰ τοπικὰ, ἐκ τόπου Αἰξωνῆθεν, εἰς τόπον Αἰξώναδε καὶ Αἰξώναζε, καὶ ἐν τόπῳ Αἰξωνῆσι.

Αἰολία, νῆσος Αἰόλου. Ὅμηρος*)·

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθα.

οἱ νεώτεροι τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως καὶ ὁμόφωνον τῷ οἰκιστῇ, ὡς Θετταλός, Ἰταλός. ἀλλὰ καὶ Αἰολιώτης, ὡς Σικελιώτης. λέγονται καὶ οἱ τὴν Λέσβον οἰκοῦντες Αἰολεῖς ἀπὸ τῶν Αἰόλου παίδων, ὡς Δωριεῖς ἀπὸ τῶν Δώρου· ἀφ' ὧν ἡ Αἰολικὴ ἀποικία· οἳ καὶ Αἰολίωνες ὀνομάζονται.

Αἰόλιον, τῆς Θρᾴκης χερρονήσου πόλις. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τρίτῃ· ἐπορεύθην εἰς πόλιν Αἰόλιον τῆς Ἀττικῆς μὲν οὖσαν, πολιτευομένην δὲ μετὰ τῶν Χαλκιδέων. τὸ ἐθνικὸν Αἰόλειος, ὡς Ῥοίτειος, καὶ Αἰολήιος. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰολεὺς εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ Αἰόλειον, ὥστε γενικὸν εἶναι τοῦ ἔθνους καὶ ἰδικὸν τῆς πόλεως, ὡς ὁ Ἠπειρώτης καὶ ὁ Πόντιος τῶν γενικῶν καὶ τῶν ἰδικῶν.

Αἴπεια, πόλις Λακωνικῆς, ὡς Ζέλεια.

καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον.**)

οὕτω καὶ ἡ Κύπρου. τρίτη Κρήτης, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Αἰπεάτης, ὡς Κορσεάτης, Ὑδρεάτης. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐνίοτε μένοντος τοῦ ι ἀφαιρεῖται τὸ α, ὡς Δικαιαρχείτης, Σαμαρείτης, Ζελείτης. ἔσθ' ὅτε μένοντος τοῦ ε, ὑφαιρουμένου τοῦ ι, τὸ α εἰς ω ἀμείβεται, ὡς Ἡρακλεώτης, Μαρεώτης καὶ Ῥαφεώτης.

Αἶπυ, πόλις Μεσσηνίας.

καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ.***)

ἀπὸ τῆς ἐρυμνότητος Αἶπυ καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Αἰπύτης, ὡς Αἰγύτης.

Αἰραί, πόλις Μακεδονίας. ἔστι καὶ ἄλλη Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Αἰρεύς, τὸ δὲ τῆς Μακεδονίας Αἰραῖος. ἔστι καὶ παρὰ Ἑλλησπόντῳ, ἧς τὸ ἐθνικὸν Αἰράτης παρὰ Ἀνδροτίωνι ἐν ἕκτῃ Ἀτθίδος.

*) Odyss. X. 1. **) Iliad. IX. 152. ***) Iliad. II. 592.

Αἶσα, πόλις Θρᾴκης προσεχὴς τῇ Παλλήνῃ. Αἰσαῖος, ὡς Αἶα Αἰαῖος.

Αἰσύμη, πόλις Θρᾴκης. Ὅμηρος*)·

τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ.

τὸ ἐθνικὸν Αἰσυμαῖος, ὡς Δύμη Δυμαῖος.

Αἰσών, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἴσονος τοῦ Ἰάσονος πατρός, οὗ τὸ ὄνομα διὰ τοῦ ο κλίνεται, ὡς Ἡσίοδος.**) τὸ δὲ Αἰσονίδης ἀπὸ τοῦ Αἴσονος. [καὶ Ὅμηρος***)· Αἴσονά τ'] ἠδὲ Φέρητ' [Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.] τὸ ἐθνικὸν Αἰσώνιος. καὶ Φερεκύδης τὴν πόλιν Αἰσωνίαν φησί. τῆς δ' Αἰσωνίας τὸ ἐθνικὸν δύναται Αἰσωνιεύς, ὡς Τρωιεύς, Ὀρθωσιεύς, Ἀφροδισιεύς, Δημητριεύς, καὶ Αἰσωνιάτης, ὡς Κυδωνιάτης καὶ Κροτωνιάτης. τὸ δ' Αἰσωνὶς ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ Αἰσωνία. ὀξύτονον τὸ Αἰσών. τὰ γὰρ εἰς ων δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴν ἔχοι σημαινομένου, ὡς τὸ Κρότων βαρύνεται· ὀξυνόμενον γὰρ δηλοῖ ζωΰφιον· ἢ χαρακτῆρι ὑπάγοιτο, ὡς τὸ Ἴτων, συναπενεχθὲν τῷ Τρίτων, Γείτων, Βίτων. οἷον Ἠιών, Κράννων, Γύρτων, Νέων. σεσημείωται τὸ Οὔϊβων. ἔστι πόλις Ἰταλίας. πάντων ἡ κλίσις διὰ τοῦ ω.

Αἴτνη, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Κατάνης, Ἱέρωνος κτίσμα. ὁ οἰκήτωρ Αἰτναῖος. ἐκαλεῖτο δὲ πρὶν Ἴνησσον.

Αἰτωλία, χώρα ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, ὃς ἐκπεσὼν ἀπὸ Πίσσης ὑπὸ Σαλμωνέως συνῴκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Αἰτωλίαν. πρότερον δὲ Ὑάντις ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν καὶ Αἴτωλος καὶ Αἰτώλιος. ἔστι καὶ Αἰτωλία πόλις Πελοποννήσου, ἣν συγκαταλέγει ταῖς Λακωνικαῖς πόλεσιν Ἀνδροτίων κ' Ἀτθίδος. ὀξύνεται δὲ [τὸ Αἰτωλός]· τὰ γὰρ εἰς ωλος ἀρσενικὰ πρὸ τοῦ ω τὸ τ ἔχοντα ὀξύνεται· Καστωλός, Πακτωλός, ἁμαρτωλός. τὸ Σπαρτωλὸς θηλυκόν ἐστι. καὶ τὸ Μαύσωλος οὐκ ἔχει τὸ τ. ἔστι καὶ Αἰτωλὸς ἐπίθετον παρὰ ῥῆμα τὸ αἰτεῖν. τὸ κτητικὸν Αἰτωλικόν. λέγονται καὶ αἰτωλισταὶ οἱ αἰτωλίζοντες καὶ τὰ Αἰτωλῶν φρονοῦντες.

Ἀκαδήμεια, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, οὗ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι. κέκληται ἀπὸ Ἀκαδήμου. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ε Ἑκαδήμεια, περὶ οὗ ἐν τῷ ε λέξομεν. διὸ καὶ ἡ πλείων χρῆσις οὕτως.

Ἀκακήσιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκάκου παιδὸς Λυκάονος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῃ.****) τὸ ἐθνικὸν Ἀκακήσιος, ὡς Ἀνακτόριος, Βυζάντιος.

[*Ἀκαλησσός*, πόλις Λυκίας. *** τὸ ἐθνικὸν] Ἀκαλησσεύς, ὡς Τυμνησσεύς, ἢ Ἀκαλήσιος.

Ἀκαμάντιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, Ἀκάμαντος κτίσμα τοῦ Θησέως, ᾧ συμμαχήσαντι πρὸς τοὺς Σολύμους τὸν τόπον δέδωκε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαμάντιος, ὡς Βυζάντιος. τὸ δὲ κτητικὸν τοῦ Ἀκάμαντος διὰ τῆς ει διφθόγγου. λέγεται καὶ Ἀκαμαντίς, ὡς

*) Iliad. VIII. 304. **) Theog. 999. ***) Odyss. XI. 258. ****) c. 3, 2.

Βυζαντίς. Παρθένιος δ' ἐν Ἀφροδίτῃ Ἀκαμαντίδα αὐτήν φησι. ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης.

Ἄκανθος, πόλις Θρᾴκης ἀκάνθαις πεφραγμένη ὑπὲρ τὸν Ἄθω, ὅθεν κέκληται, ἢ ἀπό τινος Ἀκάνθου, ὡς Μνασέας. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Ἄκανθος, Μέμφιδος ἀπέχουσα σταδίους τριακοσίους εἴκοσι, δευτέρα, τῆς ἀκάνθης τῆς Θηβαϊκῆς ἄλσος εὐμέγεθες, ἐξ ἧς καὶ τὸ κόμμι συνάγεται. τρίτη ἄλλη ἐν τῇ Χερρονήσῳ παρὰ τὴν Κνιδίαν. τετάρτη ἐστὶ καὶ ἄλλη Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀκάνθιος τέττιξ, ἐπὶ τῶν ἀφώνων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης. τὸ θηλυκὸν Ἀκανθιάς. τῆς δὲ Ἀκάνθου Ἀκανθοπολίτης. λέγεται γὰρ καὶ οὕτως ὁ πολίτης, ὡς Λεοντοπολίτης καὶ Λυκοπολίτης καὶ Κυνοπολίτης, περὶ ὧν εἰρήσεται.

Ἄκανναι, ἐμπόριον περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκανναῖος, ὡς Σαβαῖος καὶ Γερραῖος καὶ Ἐρυθραῖος παρ' αὐτοῖς.

Ἀκαρνανία, χώρα κεχωρισμένη τῶν Κουρήτων πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ. διὸ καλοῦνται οἱ μὲν κειρόμενοι Κουρῆτες, οἱ δὲ ἀκούρευτοι Ἀκαρνᾶνες. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἥρωος τοὔνομα ἔχειν τὸ ἑκάτερον φῦλον, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου τοὺς Κουρῆτας εἶναί φασιν, οἱ δὲ θηλυστολοῦντας ὡς αἱ κοῦραι τοὔνομα σχεῖν. εἶναι γὰρ καὶ τοιοῦτόν τινα ζῆλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ Ἴάονας ἑλκεχίτωνας [εἰρῆσθαι] καὶ κρώβυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι, καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξῄεσαν εἰς τὴν μάχην, καταφρονηθῆναι ὑπὸ Περσῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαρνάν, ὡς Αἰνιάν, Ἀτιντάν, Ἀθαμάν, Ἀζάν· ἁπλᾶ γάρ. τὸ Τιτανόπαν σύνθετον. περὶ τοῦ Δυμᾶν εἰρήσεται. ἐκ τῆς γενικῆς τῆς Ἀκαρνᾶνος Ἀκαρνανία, ὡς Κιλικία, Φρυγία. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀκαρνανίς.

Ἀκαρασσός, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαράσσιος καὶ Ἀκαρασσεύς, σύνηθες ἀεὶ τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν.

Ἄκαρρα, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς τέχνης Ἀκαρραῖος, ὡς Γεφυραῖος, Κερκυραῖος, ἢ Ἀκαρράτης, ὡς Αἰγειράτης.

Ἀκέλη, πόλις Λυκίας. οἱ πολῖται Ἀκελῆτες, τὸ θηλυκὸν Ἀκελῆτις. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀκέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μάλιδος παιδὸς, δούλης τῆς Ὀμφαλίδος, ὡς Ἑλλάνικος. Ἡρωδιανὸς δ' Ἀκελήσιός φησιν, ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι, ὡς Μένδης· ᾧ συνᾴδει μὲν ἡ λοιπὴ χρῆσις. Ἑλλάνικος δ' εἶπεν εἰς πόλιν Ἀκέλην· ἐχρῆν γὰρ Ἀκέλητα εἶναι. ὁ γὰρ τεχνικὸς· τὰ διὰ τοῦ σιος πάντα προπαροξύνεται, κἂν τὸ τ ὑπάρχῃ πρὸ τοῦ ι, πλὴν τῶν τριβραχέων κυρίων.

Ἀκέσαι, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαῖος, ὡς Παγασαῖος, καὶ Ἀκεσίτης, ὡς Παγασίτης.

Ἀκεσαμεναί, ὡς Ἀλαλκομεναί, Κλαζομεναί, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θεαγένης. κτίσμα Ἀκεσσαμένου, ἑνὸς τῶν ἐν Πιερίᾳ βασιλευσάντων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαμένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Ἀκέστη, πόλις Σικελίας, ὡς Ἀγέστα, παρὰ τὸν Ἀκέστην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσταῖος, τὸ θηλυκὸν Ἀκεσταία.

Ἄκη, πόλις Φοινίκης. τὰ εἰς κη λήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ἢ χωρῶν βαρύνεται. αὕτη δὲ Πτολεμαῒς ἐκαλεῖτο. Κοιλοσυρίτας δ' αὐτοὺς ὠνόμαζον. Κλαύδιος δὲ Ἰούλιος ἐν πρώτῃ Φοινικικῶν φησὶν ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ Ἡρακλέους. χαλεπωτάτων γὰρ ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐν ἐπιταγαῖς ἄθλων περισχεθεὶς, τῷ τῆς Λερναίας ὕδρας ἰῷ [καὶ] τοῖς τῶν δηγμάτων ἐπονεῖτο ἕλκεσιν. ἀνεῖλε δὲ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον, ἐπ' ἀνατολὰς ἰτέον, μέχρις ἂν ἐντύχῃ ποταμῷ φύοντι πόαν τῇ ὕδρᾳ παραπλήσιον· ἐκείνης γὰρ καταπλασάμενον τῶν ἑλκῶν ἀπαλλαγήσεσθαι. εὗρε δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πυθόχρηστον πόαν, ἧς ὁ καυλὸς ἥ τε ῥίζα πάντως ἐστὶν ὀφιώδης τῷ ποικίλῳ [καὶ] ταῖς κεφαλαῖς ὁπόσας γὰρ ἄν τις ἀποκείρῃ, φύονται αὖθις ἕτεραι. κολοκάσιον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥίζαν. τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον ὄψιν ἡδεῖαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίοις. περὶ δὲ τὸν Νεῖλον φύεται πολλή. ἡ δὲ περὶ τὸν Βῆλον ἕλκη θεραπεύει δυσίατα. τριβομένη δὲ μετὰ τῆς ῥίζης λευκὸν ἀναδίδωσιν ὀπόν. τούτῳ, φησίν, καὶ Ἡρακλῆς ἰάθη. καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Ἄκην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαῖος, ὡς Βαρκαῖος.

Ἀκκαβικὸν τεῖχος, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας, ἣν ἔκτισαν Καρχηδόνιοι, ὡς ἐροῦμεν ἐν τῷ περὶ Σαλμύκης. ὁ πολίτης Ἀκκαβικοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης καὶ Χωλοτειχίτης, ὡς εἰρήσομεν ἐν τῷ χ.

Ἀκμόνια, πόλις Φρυγίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ περὶ Φρυγίας. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἄκμονα τὸν Μανέως. ἔστι καὶ ἄλλο Ἀκμόνιον λεγόμενον, ὡς Φερεκύδης. Ἀκμονίτης δὲ ἀπὸ τῆς Ἄκμονος γενικῆς. Ἀκμόνεια, ἀφ' ἧς Ἀκμονειάτης. τοῦτο δέ μοι εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ εἰς ευς ἀπὸ τῆς ου γενικῆς γίγνεται, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρεύς. ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς, Ἀπάμας Ἀπαμεύς, Τρίας Τριεύς. ἔστι καὶ ἄλλο Ἀκμόνιον ἄλσος περὶ Θερμώδοντα, ἐφ' οὗ μιγεὶς Ἄρης τῇ Ἁρμονίᾳ τὰς Ἀμάζονας ἔσχεν, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν δευτέρῳ.*) ὅθεν δὲ κέκληται, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Δοίαντος πεδίου. τὸ ἐθνικὸν ἀμφιδοξεῖται, καὶ Ἀκμονιεὺς καὶ Ἀκμόνιος.

Ἀκόναι, πολίχνιον πλησίον Ἡρακλείας. λέγεται κατὰ περίφρασιν ὁ οἰκῶν τὰς Ἀκόνας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκονίτης, τὸ θηλυκὸν Ἀκονῖτις. οὕτω γάρ τις νῆσος διαφέρουσα μὲν τῷ πανευφήμῳ πατρικίῳ καὶ τῷ πάντα σοφωτάτῳ μαγίστρῳ Πέτρῳ, κειμένη δὲ καταντικρὺ τῆς εὐδαίμονος πόλεως Χαλκηδόνος. ἐπικέκληται δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς ἀκόνας πεποιημένων λίθων. λέγεται καὶ ἀκόνιτον δηλητήριον φάρμακον, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν **), ὅτι τοὺς προφαγόντας τὸ πήγανον μηδὲν πάσχειν ἐκ τοῦ κωνείου. κληθῆναι δέ φασι διὰ τὸ προφύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις καλουμένῳ, ὄντι περὶ Ἡράκλειαν.

Ἀκόντιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκοντίου τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἑτέρα Εὐβοίας, ὡς Ξεναγόρας καὶ Ἀνδροτίων ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκοντιεύς, ὡς Δουλιχιεύς, Σουνιεύς, καὶ Ἀκόντιος, ὡς Βυζάντιος καὶ Ἀνακτόριος.

*) Arg. II. 994. **) p. 85. B.

Ἀκούτεια, πόλις Ἰβηρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀκουιτανοί, ὡς αὐτός. ἔοικε δὲ τὸ ι κατὰ πλεονασμὸν ἔχειν.

Ἄκρα, Ἰαπυγίας πόλις, κατά τινας Ὑδροῦσα λεγομένη. δευτέρα ἐστὶ καὶ ἑτέρα ἐν αὐτῇ ἔχουσα λιμένα Βρεντήσιον. ἔστι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. τρίτη ἐστὶ Συρακουσίων κτίσμα, τετάρτη Εὐβοίας, *ἕκτη Σκυθίας, ἑβδόμη Κύπρου, ὀγδόη Ἀκαρνανίας. τὸ θηλυκὸν Ἀκραία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀκραῖος. ἐννάτη ἐστὶν Ἄκρα ὑπὲρ Ἀντιόχειαν τὴν περὶ τὴν Δάφνην. Ἀκραῖται δὲ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐκαλοῦντο. δεκάτη ἐστὶ καὶ πέραν τοῦ Τίγρητος Ἄκρα. Ἀρριανὸς ἑκκαιδεκάτῃ.

Ἀκράγαντες, πόλεις πέντε Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, Συρακούσας, Γέλαν, Ἱμέραν, Σελινοῦντα καὶ Φοινικοῦντα καὶ Ἐρύκην καὶ Κάμικον, Ἀλυκόν τε καὶ Θέρμον καὶ Καμαρῖναν, ὡς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀκράγαντος τοῦ Διὸς καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ. ἔστι καὶ Θρᾴκης καὶ Εὐβοίας καὶ Κύπρου καὶ Αἰτωλίας. Πολύβιος δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς χώρας ὠνομάσθαι Ἀκράγης διὰ τὸ εὔγειον. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντῖνος, ὡς Ἰχανῖνος, Ταραντῖνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

Ἀκραιφία, πόλις Βοιωτίας. οἱ δὲ Ἀκραίφιον. Πausanίας**) δὲ Ἀκραίφνιον καὶ οὐδετέρως. ἦν δ' ἀπὸ Ἀθάμαντος κτισθεῖσα ἢ ἀπὸ Ἀκραιφέως τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὄρος κληθῆναι ἀπὸ Πτώου παιδὸς αὐτοῦ καὶ Εὐξίππης, ἢ ὅτι Λητὼ ἐκεῖ βουλόμενην τεκεῖν προσεπιφανεὶς ὁ κάπρος ἐπτόησε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφιαῖος καὶ Ἀκραίφιος· οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται· καὶ Ἀκραιφιάς, ὡς Σουνιεὺς Σουνιάς. καὶ Ἀκραιφὶς λίμνη. Ἔφορος δὲ καὶ Ἀκραιφνίους καὶ Ἀκραιφνιώτας. Θεόπομπος δὲ τὰ Ἀκραίφνιά φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφνιεύς.

Ἄκριλλα, πόλις Σικελίας οὐ πόρρω Συρακουσῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκριλλαῖος, ὡς Ἄγυλλα Ἀγυλλαῖος.

Ἀκρόθωοι, πόλις ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ἄθω. τὸ ἐθνικὸν Ἀκρόθωος καὶ Ἀκροθωίτης. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Κρῶς. πόλις δέ ἐστιν Ἀράβων. τὸ ἐθνικὸν Κρωίτης. νόμος διὰ τοῦ ω.

Ἀκροκόρινθος, ἀρσενικόν. οἱ κατοικοῦντες Ἀκροκορίνθιοι. λέγεται δὲ καὶ Κορίνθιος ἁπλῶς.

Ἀκροκύλεια, κεῖται ἐν τῷ κ.

Ἀκρόπολις, πόλις Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Ἀκροπολίτης. δύναται καὶ Ἀκροπολιεύς, ὡς Τετραπολιεύς.

Ἀκρώρεια, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρείτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρός φησιν.

Ἀκρώρειοι, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμόφωνον.

*) p. 152. **) IX, 23, 5. 40, 2.

'Α κ τ ή. οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τἀναντία φησίν. οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν· τριγώνου γὰρ οὔσης αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκταῖος καὶ Ἀκταία καὶ Ἀκταιὶς καὶ Ἀκτὶς καὶ Ἀκτίτης, ἐξ οὗ τὸ Ἀκτίτου πέτρα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ, ὡς αὐλὴ αὐλίτης. ἔστι καὶ Ἄκτιος Αἰγεύς, ὡς Εὐφορίων Διονύσῳ. ἔστι καὶ Ἀκτιὰς καὶ τὸ Ἄκτιον, ἀφ' οὗ τὸ Ἀκτιώτης, ὡς Πηλιώτης, Ζεφυριώτης. ἄμεινον δὲ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Ἀκτία τοῦ δηλοῦντος τήν τε χώραν καὶ τὴν γυναῖκα, ὡς Πελασγία Πελασγιώτης. ἔστι καὶ Ἀττικὸς καὶ Ἀττικὴ κατὰ τροπὴν διὰ τὴν εὐφωνίαν. ἔστι καὶ Ἀκτὴ Μαγνησίας, ἀφ' ἧς Ἄκτιος καὶ Ἐπάκτιος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνανίας, ἧς μέμνηται Δημάγητος. ἔστι καὶ Πελοποννήσου, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἄλλη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ἕκτη ἐν Ἰωνίᾳ. Δημήτριος δὲ τῆς σημαντικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς περὶ τὸν Ἄθω χώρας μόνον ἐμνημόνευσεν.

Ἄ κ τ ι α, πόλις Ἀκαρνάνων, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ἀρξαμένοις. ἐν ταύτῃ Ἀπόλλωνος γυμνικὸς ἀγὼν καὶ ἱππικὸς καὶ πλοίων ἅμιλλα διὰ τριετηρίδος ἦν. ὁμωνύμως δὲ λέγεται καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἡ ἄκρα ἡ ποιοῦσα τὸ στόμα τοῦ κόλπου καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ πολίτης. λέγεται καὶ Ἀκταῖος Ἀπόλλων καὶ Ἀκτιακός. λέγεται καὶ Ἀκταιῶτις θηλυκόν. Ἀρκάδιος δ' ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησίν· Ἀκτία καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ ἑορτή. ἀλλ' ἡ μὲν ἑορτὴ βαρύνεται, τὰ Ἄκτια, ἡ δὲ πόλις λέγεται οὐδετέρως, τὸ Ἄκτιον.

Ἀ κ υ λ η ί α, πόλις Ἰταλίας. Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλήιος, ὡς Μεσαπία Μεσάπιος, Λευτερνία Λευτέρνιος καὶ Λυκία Λύκιος. λέγεται καὶ Ἀκύλεια. ἔστι καὶ Ἀκυλήιος κόλπος. λέγεται καὶ Ἀκυλεήσιος Ἰταλικῷ τύπῳ.

Ἀ κ υ λ ῖ ν α, πόλις Ἰλλυρική. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλιναῖος, ὡς Κωνσταντιναῖος ἀπὸ τοῦ Κωνσταντῖνα.

Ἀ κ υ τ ά ν ι α, ἐπαρχία τῆς Κελτογαλατίας, μία τῶν τεσσάρων. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Ἀ κ ύ τ ο ς, νῆσος περὶ Κυδωνίαν τῆς Κρήτης. ὁ νησιώτης Ἀκύτιος.

Ἀ κ ύ φ α ς, πόλις μία τῆς Δωρικῆς τετραπόλεως, ὡς Θεόπομπος.

Ἀ κ χ η ν ο ί, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Οὐράνιός φησι τετάρτῃ, ἐπὶ τῷ αὐχένι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Ἀ λ ά β α ν δ α, πόλις Καρίας, ἡ ποτὲ Ἀντιόχεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλαβάνδου τοῦ Εὐίππου, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Καρῶν εὐτυχεστάτη, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία, Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη. κτίσμα δὲ Καρὸς ἦν, ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κληθεῖσα τοῦ γεννηθέντος ἀπὸ Καλλιρρόης τῆς Μαιάνδρου, μετὰ νίκην ἱππο-

μαχικήν, καὶ κληθέντος Ἀλαβάνδου, ὅ ἐστι κατὰ τὴν Καρῶν φωνὴν Ἱππόνικος. ἄλα γὰρ τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παρὰ Ῥωμαίοις βάνδον τὴν νίκην φασίν. ὁ πολίτης Ἀλαβανδεύς. οὕτως ἀναγράφεται. λέγεται καὶ κτητικὸν Ἀλαβανδιακὸς σολοικισμός, ὡς Φιλόξενος τὴν Ὀδύσσειαν ἐξηγούμενος, ὅταν ἡ μὴ ἀπαγόρευσις ἀντὶ τῆς οὐ κεῖται, ὡς τὸ

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων. *)

Ἀλάβαστρα, πόλις Φρυγίας. Ἡρόδοτος. ἐν ταύτῃ λίθος διάσημος, ὥς φησι Νικάνωρ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβαστρίτης, ὡς Ἀβδηρίτης.

Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χάραξ ὀγδόῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβούριος.

Ἀλαβών, πόλις καὶ ποταμός, ὡς Δημήτριος ἐν συνωνύμοις. κλίνεται Ἀλαβῶνος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβώνιος, ὡς Κολοφώνιος.

Ἀλαζών, ἔθνος ὅμορον τοῖς Σκύθαις. ὀξύνεται διὰ τὸ ἐπιθετικὸν καὶ φυλάττει τὸ ω πρὸς ἀντιδιαστολήν.

Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες καὶ Ἁλαὶ Αἰξωνίδες, δῆμοι, ὁ μὲν τῆς Αἰγηίδος, ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ἑκατέρου ὁ δημότης ἄνευ τοῦ ι Ἁλεύς, καὶ Ἁλῆθεν καὶ Ἁλῆσι καὶ Ἁληθένδε. Ξενόφαντος εἶπε. Τρύφων δ' ἐν παρωνύμοις Ἁλαῖος τρισύλλαβον καὶ Ἁλαιαῖοις τετρασύλλαβον, ὡς Ληναῖος Ληναιεύς, Κρηταῖος Κρηταιεύς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς κατ' ἔθος Ἀττικὸν ἔνδειάν φησι τοῦ ι. ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραύρωνος, αἱ δ' Αἰξωνίδες ἐγγὺς τοῦ ἄστεος. ἔστι καὶ λίμνη ἐκ θαλάσσης. δασύνεται δὲ τὸ Ἁλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου ἀπὸ τοῦ Ἀραφηνίσιν Ἁλαῖς διακεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅς ἐστι τόπος Ἀττικῆς.

Ἁλαί, πόλισμα Βοιωτίας. Παυσανίας ἐννάτῳ.**) καὶ ἡ πρόσχωρος τῇ Ἀργείᾳ οὕτως Ἁλὴ λέγεται ὀξύτονον. ἔστι καὶ ἑτέρα κατάντίον Μάσητος. καὶ τῆς Κιλικίας δὲ πόλις ἐπιθετικῶς λεγομένη Ἁλαί. ἀπὸ δὲ τούτου Ἀλήιον πεδίον. Ἁλαί, τὸ ἐθνικὸν Ἁλεύς. ἀφ' οὗ τὸ Ἀλήιον. ἔστι καὶ Ἅλικος κτῆμα Κιλικίας. καὶ Ἁλίκη ἡ χώρα· καὶ χωρίον Ἅλικος πρὸς τῇ Αὐγούστᾳ, καὶ ὄρος ὁμώνυμον.

Ἀλαλκομένιον, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενέως, ὃς καὶ ἵδρυσε τὴν Ἀθηνᾶν Ἀλαλκομενηίδα. οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἀλαλκεῖν, ὡς Ἀρίσταρχος· ἦν γὰρ ἂν καὶ Ἀλαλκηίς· ἀλλ' ὡς Θησεὺς Θησηίς, οὕτως Ἀλαλκομενεὺς Ἀλαλκομενηίς, ὥσπερ καὶ Βρισεὺς Βρισηὶς καὶ Νηρεὺς Νηρηίς. ἐκ τοῦ Ἀλαλκομενέως δὲ καὶ Ἀθηναΐδος τῆς Ἱπποβότου Γλαύκωπος, ἀφ' οὗ τὸ Γλαυκώπιον καὶ Γλαυκῶπις. καὶ Ζεὺς Πολιεύς. καὶ Ἀθηνᾶ Πολιάς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαλκομενιεὺς καὶ Ἀλαλκομένιος, καὶ Ἀλαλκομενία ἡ Ἀθηνᾶ ἐκεῖ τιμᾶται. τοῦ δ' Ἀλαλκομεναὶ Ἀλαλκομεναῖος.

Ἀλαμανοί, ἔθνος Γερμανοῖς πρόσχωρον.

*) Iliad. XV. 41. **) c. 24, 5.

Ἀλαρόδιοι, ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτός φησιν.*)

Ἀλανός, ὄρος Σαρματίας.

Ἄλβα, πόλις Ἰταλίας, ἣν ἔκτισαν οἱ ἀπὸ τοῦ Λαβινίου Λατῖνοι, Τρῶες ὄντες. ἔστι δ' ἡ Ἄλβα καθ' Ἑλλάδα λευκή. κλίνεται δὲ Ἄλβας, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἄλβας, ὁ νῦν λεγόμενος Τίβερις, Τιβερίνου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῷ θανόντος. λέγεται καὶ Ἀλβή. ὁ πολίτης Ἀλβανός, ὡς καὶ οἶνος Ἀλβανὸς ἡδύς τε καὶ καλός. λέγεται καὶ Ἀλβανὸς ἐν Ἰταλίᾳ τόπος, ἐν ᾧ ἱεροποιίαι ἐγένοντο. καὶ λίμνη Ἀλβανίς. ἔστι καὶ Ἄλβη πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβαῖος, ὡς Θηβαῖος.

Ἀλβανία, χώρα πρὸς τοῖς ἀνατολικοῖς Ἴβηρσιν.

Ἀλβίων, νῆσος Βρεττανική. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβιώνιος.

Ἄλγιδος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀλγίδιος, ὡς Τενέδιος, Ἀράδιος.

Ἀλέα, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἕκτῃ. ἔστι καὶ Θετταλίας, καὶ ἄλλη Καρπητάνων, ἔθνους Κελτικοῦ. ὁ πολίτης Ἀλεός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ, ὡς Δάρδανος. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Ἀλεάτης, ὡς τῆς Τεγέας Τεγεάτης. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν· ἀλέα ἐπὶ τῆς θερμασίας. καὶ ὁπότε δηλοῖ τὴν φυγήν, βαρύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὀξύνεται. ἐχρῆν δὲ καὶ τοῦτο βαρύνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλεοῦ λέγεται καὶ Ἀλεαῖος.

**) Ἀλεξάνδρεια, πόλεις ὀκτωκαίδεκα. πρώτη ἡ Αἰγυπτία ἤτοι Λίβυσσα, ὡς οἱ πολλοί, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. Ἰάσων δὲ ὁ τὸν βίον τῆς Ἑλλάδος γράψας ἐν δ βιβλίῳ φησί· τὸν μὲν οὖν τόπον τῆς πόλεως ὄναρ ἐχρησμοδοτήθη οὕτω·

νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν.

ἐκέλευσε δὲ διαγράφειν τὸ σχῆμα τοὺς ἀρχιτέκτονας· οὐκ ἔχοντες δὲ λευκὴν γῆν ἀλφίτοις διέγραφον, ὄρνιθες δὲ καταπτάντες τὰ ἄλφιτα αἴφνης διήρπασαν· ταραχθεὶς οὖν Ἀλέξανδρος, οἱ μάντεις θαρρεῖν ἔλεγον· πάντων γὰρ τὴν πόλιν τροφὸν γενήσεσθαι. ταῦτα καὶ Ἀρριανός.***) ἐκλήθη δὲ Ῥακῶτις καὶ Φάρος καὶ Λεοντόπολις, διὰ τὸ τὴν τῆς Ὀλυμπιάδος γαστέρα ἐσφραγίσθαι λέοντος εἰκόνι. ἐλέγετο δὲ κατ' ἐξοχὴν πόλις καὶ πολῖται ἐξ αὐτῆς, ὡς ἄστυ αἱ Ἀθῆναι καὶ ἀστοὶ καὶ ἀστικοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ ἐπὶ Ῥώμης λέγεται οὖρψ. ἐκλήθη δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν Σεβαστὴ καὶ Ἰουλία καὶ Κλαυδία καὶ Δομετιανὴ καὶ Ἀλεξυντηρία. τῷ δὲ συνοικισμῷ τριακοντατεσσάρων ἐστὶ σταδίων τὸ μῆκος, ὀκτὼ δὲ τὸ πλάτος, ἡ δὲ ὅλη περίμετρος σταδίων ἑκατὸν δέκα. δευτέρα ἐστὶ πόλις Τροίας, ἐν ᾗ ἐγένετο Ἡγήμων ἐποποιός, ὃς ἔγραψε τὸν Λευκτρικὸν πόλεμον τῶν Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, περὶ ἧς Δημοσθένης ἐν τετάρτῳ Βιθυνιακῶν. τρίτη

*) III. 94. VII. 79. **) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον δ'.
***) Exped. Alex. III. 2.

Θράκης πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ, ἣν ἔκτισε πρὸ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας ἑπτακαίδεκα ὢν ἐτῶν. τετάρτη πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς. πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς. ἑβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ὀγδόη τῆς Κιλικίας. ἐννάτη ἐν Κύπρῳ. δεκάτη πρὸς τῷ Λάτμῳ τῆς Καρίας, ἐν ᾗ Ἀδώνιον ἦν, ἔχον Πραξιτέλους Ἀφροδίτην. ἑνδεκάτη κατὰ Βάκτρα. δυοκαιδεκάτη ἐν Ἀραχώτοις. τρισκαιδεκάτη ἐν Σακασηνῇ, ἣν παραρρεῖ ποταμὸς Ἰαξάρτης. τεσσαρεσκαιδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῷ ἔθνει. πεντεκαιδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ. ἑκκαιδεκάτη κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον. ἑπτακαιδεκάτη ἐν τῇ Σογδιανῇ παρὰ Παροπαμισάδαις. ὀκτωκαιδεκάτη ἐπὶ τοῦ Ταναΐδος αὐτοῦ κτίσμα, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ Πτολεμαῖος ἀποφαίνεται. ἔστι καὶ τόπος ἐν τῇ Ἴδῃ τῇ Τρωικῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασι τὸν Πάριν διακρῖναι τὰς θεάς, ὡς Τιμοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου γενικῆς. τὸ θηλυκόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σινωπεὺς Σινωπίς, οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρίς. Δίδυμος δὲ παρατίθεται χρῆσιν ἐξ Ἐρατοσθένους τὸ Ἀλεξανδρίτης. Φαβωρῖνος δὲ ἐν τῷ περὶ Κυρηναΐκῆς πόλεως Ἀλεξανδρειώτην φησί, παρὰ τὸ Ἀλεξανδρειανός, ὡς Μύρλεια Μυρλειανός, Ἡράκλεια Ἡρακλειανός. λέγεται καὶ Ἀλεξάνδρειος κτητικόν. Νικάνωρ δὲ ὁ Ἑρμείου ἐν τῇ περὶ Ἀλεξανδρείας πρώτῃ ταῦτα πάντα κυροῖ, καὶ τὸ Ἀλεξανδρῖνος καὶ τὸ Ἀλεξανδρίτης, οὐ μέντοι τὸ Ἀλεξανδρεώτης. ἔστι καὶ Ἀλεξάνδρεια βοτάνη καὶ φυτόν, παρ' ἄλλοις δὲ Ἀλεξάνδρα, ἐξ ἧς ἐστέφετο Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγῶσι. τινὲς δὲ δανάην αὐτὴν καλοῦσιν, οἱ δὲ χαμαιδάφνην, οἱ δὲ ἐπιφυλλόκαρπον ἢ φυλλόκαρπον.

Ἀλήσιος, [πόλις] Ἤλιδος.

Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίου.*)

ἀπὸ Ἀλησίου τοῦ Σκιλλοῦντος υἱοῦ. οὗτος δ' ἦν τῶν Ἱπποδαμείας μνηστήρων. οἱ δὲ Γαργήττου υἱόν, ἕνα τῶν μετὰ Πέλοπος ἀφικομένων. τὸ ἐθνικὸν Ἀλησιεύς, ὡς Συμπρασιεύς. ἔστι καὶ Ἀλήσιον πεδίον τῆς Ἠπείρου, ἵνα πήγνυται πολὺ ἅλας. ὁ δὲ Εὐφορίων, οὐ γὰρ Ἀλήσιοί ἐστε, φησίν.

Ἀλθαία, πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὀλκάδες ἔθνος Ἰβηρίας, πλησιόχωροι Καρχηδόνος, ἣν ἐκάλουν καὶ καινὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλθαῖος, ὡς Αἰαῖος, ἢ Ἀλθαιάτης ἢ Ἀλθαιανός. εὕρομεν δὲ ἐν ταῖς συγγραφαῖς Δημητρίου Ἀλθαιέα.

Ἁλίαρτος, πόλις Βοιωτίας, ἀρσενικῶς. Ὅμηρος**)·

ποιήενθ' Ἁλίαρτον.

λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἁλιάρτου τοῦ Θερσάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Ἁλιάρτιος, ὡς Βοιώτιος. Ἀρμενίδας δὲ τῷ ρ Ἀρίαρτόν φησι.

Ἁλιεῖς, πολις Λακωνικῆς παραθαλασσία. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἁλιεύς. Ἔφορος ἐν τῷ ἕκτῳ, ὅτι οὗτοι Τιρύνθιοι εἰσι καὶ ἐξαναστάντες ἐβουλεύοντο οἰκεῖν τινα τόπον καὶ ἠρώτων τὸν

*) Iliad. XI. 757. **) Iliad. II. 503.

θεόν. ἔχρησε δὲ οὕτω· ποῖ τὺ λαβῶν καὶ ποῖ τὺ καθίω καὶ ποῖ τὺ οἴκησιν ἔχων ἁλιέα τε κεκλῆσθαι. ἐλέγοντο δ' οὕτω διὰ τὸ πολλοὺς τῶν Ἑρμιονέων ἁλιευομένους κατὰ τοῦτο τὸ μέρος οἰκεῖν τῆς χώρας. τὸ θηλυκὸν Ἁλίας. καὶ Ἁλικὸς τὸ κτητικόν.

Ἁλιζῶνες, ἔθνος. Ὅμηρος*)·

αὐτὰρ Ἁλιζώνων.

Ἔφορος οἰκῆσαί φησι τοὺς Ἁλιζῶνας τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυδίας κειμένην. ἴσως δὲ διὰ τὸ ὑπερήφανον τοῦ πλούτου κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ α εἰς ι οὕτως ὠνομάσθησαν.

Ἁλικαρνασσός, πόλις Καρίας. Ἄνθης φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἅλια περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζῆνος μετῴκισε, λαβὼν τὴν Δύμαιναν φυλήν, ὡς Καλλίμαχος. ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροιζῆνος, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἰσθμὸς καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων, καὶ Ζεφυρία. λέγεται ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Ἁλικαρνασσεύς, ὡς Ἀψυρτεύς. Ἀνδροτίων δ' ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος Ἁλικαρνάσσιός φησι. καὶ Ἁλικαρνασσὶς θηλυκόν, καὶ Ἁλικαρνασσοῖ τὸ τοπικόν, καὶ ἐκ τόπου Ἁλικαρνασσόθεν.

Ἁλικύαι, πόλις Σικελίας. Θεόπομπος. μεταξὺ κειμένη Ἐντέλλης καὶ Λιλυβαίου. τὸ ἐθνικὸν Ἁλικυαῖος καὶ Ἁλικυαία.

Ἁλίκυρνα, κώμη Ἀκαρνανίας. Στράβων.**) ὁ οἰκήτωρ Ἁλικυρναῖος, ὥσπερ Μηκύβερνα Μηκυβερναῖος.

Ἀλιμοῦς, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ πόλιν ἡγεῖται. ὁ δημότης Ἀλιμούσιος. τὰ τοπικὰ Ἀλιμουντόθεν, Ἀλιμουντάδε, Ἀλιμοῦντι.

Ἄλινδα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυίστωρ. ὁ πολίτης Ἀλινδεύς.

Ἀλίμαλα, χωρίον Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. οἱ ἐνοικοῦντες Ἀλιμαλεῖς.

Ἀλίνδοια, πόλις Μακεδονίας, ὡς Βέροια. τὸ ἐθνικὸν Ἀλινδοιαῖος, ὡς Βεροιαῖος.

Ἀλίσαρνα, πόλις τῆς Τρωάδος χώρας. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς Ἀλισαρναῖος.

Ἀλίφειρα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Λυκάονος παιδὸς Ἀλιφείρου. ὁ πολίτης Ἀλιφειρεύς. εὕρηται ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου.

Ἀλκομεναί, πόλις ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀλκομενεὺς ὁ Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ τῆς Ἰλλυρίας πόλις. ὁ πολίτης ἀμφοτέρων Ἀλκομενεὺς καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀλκομένεια.

Ἀλλάλια, πόλις ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκαέων, ὡς Ἡρόδοτος.***) τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαλιαῖος.

Ἀλλάντη, πόλις Μακεδονίας καὶ Ἀρκαδίας. Θεόπομπος δ' ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν Ἀλλάντιον αὐτὴν εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλάντιος, ὡς Παλάντιος.

---

*) Iliad. II. 856. **) X. p. 459. ***) I. 165.

Ἀλλάρια, πόλις τῆς Κρήτης. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαριάτης, ὡς αὐτός φησιν.

Ἀλμήνη, πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ὡς Ἀρριανός. τὸ ἐθνικὸν Ἀλμήνιος, ὡς Παλλήνιος, ἢ Ἀλμηνίτης, ὡς Σινωπίτης.

Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος. Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ ι αὐτοὺς καλεῖ Ἀλλόβριγας, Χάραξ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ Ἀλλόβρογας· οἱ πλείους δὲ διὰ τοῦ ι. ὁ δὲ Τεχνικός· Ἀλλόβροξ, ἔθνος Γαλατικόν.

Ἄλμων, πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἑλλάνικος· καὶ Σάλμον αὐτήν φησι, κακῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Ἄλμωνος γενικῆς Ἀλμώνιος καὶ Ἀλμωνία.

Ἀλμωπία, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἄλμωπες. Λυκόφρων *)·

ἐκ δ' Ἀλμωπίας
παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία·

περὶ Αἰνείου λέγων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄλμωπος γίγαντος. τὸ ἐθνικὸν Ἄλμωψ καὶ Ἀλμώπιος καὶ Ἀλμωπία, ἀπὸ Ἄλμωπος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος.

Ἀλόπη, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀλόπης τῆς Κερκυόνος, ὡς Φερεκύδης, ἢ τῆς Ἄκτορος, ὡς Φιλωνίδης. ἔστι δὲ μεταξὺ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. δευτέρα ἐστὶ καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη. τρίτη Πόντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια. τετάρτη περὶ Εὔβοιαν. πέμπτη περὶ Δελφούς. ἕκτη περὶ Λοκρίδα. Ὅμηρος τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυκίας παράλιόν φησιν·

ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστίν.

ὁ πολίτης κατὰ τέχνην Ἀλοπίτης. ἔστι δὲ καὶ Ἀλοπεύς.

Ἁλόνησος, περὶ ἧς Φίλιππος καὶ Ἀθηναῖοι διεφέροντο. τὸ ἐθνικὸν Ἁλονήσιος, ὡς Προκοννήσιος, καὶ Ἁλονησίτης, ὡς Χερρονησίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν ταυτόν.

Ἄλος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Φθιώτιδος ὑπὸ τῷ πέρατι τῆς Ὀθρύος. ἀπέχει δὲ Ἴτωνος ὡς ἑξήκοντα σταδίους. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀθάμαντα ἀπὸ τῆς συμβάσης αὐτῷ ἄλης. Θέων δέ φησιν, ὅτι Ἄλος θεράπαινα ἦν Ἀθάμαντος, ἡ μηνύσασα τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα· ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. δύο δὲ Παρμενίσκος Ἄλους ἱστορεῖ· τὸν μὲν Μαλιακὸν ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, τὸν δὲ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεύς· Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους, τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλίους.

Ἄλπεια, ἠιὼν πρὸς ἄρκτον τῆς Τυρρηνίδος καὶ Ἰωνίας θαλάσσης. οἱ κατοικοῦντες Ἄλπειοι καὶ Ἄλπεις. καὶ Ἄλπεια ὄρη καὶ Ἄλβια. διχῇ γὰρ ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ π καὶ διὰ τοῦ β. καὶ Ἀλβία ἡ χώρα διὰ τοῦ β.

*) v. 1238.

Ἀλπηνοί, κώμη πλησίον Θερμοπυλῶν. Ἡρόδοτος.*) ἔστι καὶ μητρόπολις Λοκρῶν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Ἀλπηνοί.

Ἄλπωνος, πόλις καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς Εὐφορίων. ὁ πολίτης Ἀλπώνιος. ἡ χώρα καὶ ἡ γυνὴ Ἀλπωνία. τινὲς δὲ Θετταλίας αὐτήν φασιν. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνίας.

Ἀλτός, χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄλτιος.

Ἀλύαττα, χωρίον Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀλυάττου κρατήσαντος τὸν τόπον. ὁ οἰκήτωρ Ἀλυαττηνός.

Ἀλύβας. τοῦτον οἱ μὲν Μεταπόντιον ἤκουσαν τῆς Ἰταλίας, τινὲς δὲ Θρᾴκης πόλιν, ὡς Ὅμηρος.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβάντιος.

Ἀλύβη.

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθι ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.***)

παρὰ ταύτην ἐλθεῖν Ῥέαν τὸν Δία φέρουσαν νεογνόν. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Ἄλυβες, ἀντὶ τῶν ἀργυρείων μετάλλων σιδηρᾶ ἔχοντες. οἱ νῦν Χαλδαῖοι, ὡς Στράβων.****) ἔστι καὶ Ἀλυβεὺς καὶ Ἀλυβηίς. Εὐφορίων ἐν Ἀραῖς ἢ Ποτηριοκλέπτῃ·

ὅστις μευ κελέβην Ἀλυβηίδα μοῦνος ἀπηύρα.

τουτέστι τὴν ἀργυρᾶν, διὰ τὰ μέταλλα. Ἑλλάνικος δέ φησι λίμνην εἶναι Ποντικήν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος.

Ἀλύζεια, πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἰκάρου κληθεῖσα Ἀλύζου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυζεὺς καὶ Ἀλυζαῖος.

Ἄλυκος, πόλις Πελοποννήσου.

εἰς Ἀσίνην, Ἄλυκόν τε καὶ ἄμπολιν Ἑρμιονίων,

Καλλίμαχος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλύκιος.

Ἀλύχμη, ἐν ᾗ τιμᾶται Ἀλύχμιος Ἑρμῆς. τὸ ἐθνικόν, ὡς τοῦ Βοίβη Βοίβιος, Ἀκτὴ Ἄκτιος, οὕτω καὶ Ἀλύχμιος.

Ἀλώιον, πόλις Θεσσαλίας ἐπὶ τῶν Τέμπεων, ἣν ἔκτισαν οἱ Ἀλωάδαι, καθελόντες τοὺς Θρᾷκας, ὡς εἶναι αὐτὴν ἀπὸ Ἀλωέως. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωεύς.

Ἁλώνη, νῆσος πρὸς τῇ Κυζίκῳ, ἥτις καὶ Νευρὶς καὶ Προχώνη ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνήσιος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ὁπότε οἱ ἐποικοῦντες τὴν τῶν ἅλων ἐργασίαν ἐπενόησαν. τινὲς δὲ αὐτὴν εἶπον πόλιν Παφλαγονίας.

Ἀλωνίς, νῆσος καὶ πόλις Μασσαλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνίτης.

Ἀλωπέκη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς. τὰ τοπικὰ Ἀλωπεκῆθεν, Ἀλωπεκῆνδε, Ἀλωπεκῆσι.

*) VII. 176. **) Odyss. XXIV. 303. ***) Iliad. II. 857. ****) XII. p. 549.

Ἀλωπεκία, νῆσος. Στράβων ἑνδεκάτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀλωπεκιεύς, ὡς Οἰχαλιεὺς τῆς Οἰχαλίας.

Ἀλωπεκόννησος, πόλις τῆς Ἑλλησποντίας χερρονήσου, κατὰ χρησμὸν κτισθεῖσα, κελεύσαντα, ἔνθα ἂν σκύλακας ἴδωσιν ἀλώπεκος, ἐκεῖ πόλιν οἰκίσαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωπεκοννήσιος. ἐκλήθησαν δὲ, ὅτι, ὅτε ἔκτιζον τὴν πόλιν, ἀλώπηξ σκύμνον ἄλλοθεν φέρουσα κατετίθετο.

Ἄλωρος, πόλις Μακεδονίας. ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωρίτης καὶ Ἀλωρῖτις.

Ἀμάδοκοι, Σκυθικὸν ἔθνος. Ἑλλάνικος ἐν Σκυθικοῖς. ἡ γῆ δὲ τούτων Ἀμαδόκιον.

Ἀμαζόνειον, τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἔνθα Θησεὺς τῶν Ἀμαζόνων ἐκράτησεν. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Κύμη, ἐν ᾗ αἱ Ἀμαζόνες ᾤκουν. Ἑκαταῖος δ' ἐν τοῖς Αἰολικοῖς διὰ τοῦ ι γράφει τὸ ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλο διὰ τοῦ κ Ἀμαζονικὸν ἐν Βοιωτίᾳ. ἔστι καὶ ἐν Βιθυνίᾳ Μαζαῖον κατὰ παραφθοράν, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μαζαεύς, ὡς Μιδαεὺς καὶ Δορυλαεύς.

Ἀμαζόνες, ἔθνος γυναικεῖον πρὸς τῷ Θερμώδοντι, ὡς Ἔφορος, ἃς νῦν Σαυροματίδας καλοῦσι. φασὶ δὲ περὶ αὐτῶν, ὅτι τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν διαφέροιεν, αἰτιώμενοι τοῦ τόπου τὴν κρᾶσιν, ὡς γεννᾶν εἰωθότος τὰ θήλεα σώματα ἰσχυρότερα καὶ μείζω τῶν ἀρσενικῶν. ἐγὼ δὲ φυσικὸν νομίζω τὰ κοινὰ πάντων πάθη, ὥστ' ἄλογος ἡ αἰτία. πιθανωτέρα δ' ἣν φασιν οἱ πλησιόχωροι. οἱ γὰρ Σαυρομάται ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὴν Εὐρώπην στρατεύσαντες καὶ πάντες διαφθαρέντες, τὰς γυναῖκας οὔσας μόνας, καὶ αὐξησάντων τῶν ἀρρένων, στασιάσαι πρὸς τὰς γυναῖκας. ὑπερεχουσῶν δὲ τῶν γυναικῶν καταφυγεῖν τοὺς ἄρρενας εἰς δασύν τινα τόπον καὶ ἀπολέσθαι. φοβηθεῖσαι δὲ, μή πως ἀπὸ τῶν νεωτέρων τιμωρία τις γένηται, δόγμα ἐποίησαν, ὥστε τὰ μέλη συντρῖψαι καὶ χωλοὺς πάντας ποιῆσαι. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Σαυροπατίδες παρὰ τὸ σαύρας πατεῖν καὶ ἐσθίειν, ἢ [Σαυροματίδες] διὰ τὸ ἐν τῇ Σαυροματικῇ Σκυθίᾳ οἰκεῖν. ἔστι καὶ Ἀμαζονία πόλις Μεσαπίας. λέγεται καὶ Ἀμαζὼν ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ Ἀμαζόνιον τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ι καὶ Ἀμαζονίδης.

Ἄμαθα, οὐδετέρως, τῆς Ἀραβίας χωρίον, ὅπερ μετὰ τοῦ κ νῦν λέγουσιν Ἄκμαθα. κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς ψάμμου. φασὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς Ἀραβίας ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς πάλαι κατακλύζεσθαι, οἱ οἰκήτορες Ἀμαθηνοί.

Ἀμάθη, πόλις Φοινίκης. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀμαθαί, πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀμαθαῖος.

Ἀμαθοῦς, πόλις Κύπρου ἀρχαιοτάτη, ἐν ᾗ Ἄδωνις Ὄσιρις ἐτιμᾶτο, ὃν Αἰγύπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικες ἰδιοποιοῦνται. ἀπὸ Ἀμάθους δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐκλήθη ἢ ἀπὸ τῆς Κινύρου μητρὸς Ἀμαθούσης.

Ἀμαληκῖται, ἔθνος Ἑβραϊκόν.

---

*) p. 493.

Ἀμαμασσός, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιμᾶται Ὑλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαμάσσιος καὶ Ἀμαμασσεύς.

Ἄμανον, ὄρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον. ἱστοροῦσι δὲ τὸν Ὀρέστην ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἰφιγενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσαντα τῆς μανίας λύσιν εὑρεῖν. ὁ οἰκήτωρ Ἀμανίτης. εἰσὶ καὶ Ἀμμανῖται διὰ δύο μ, γένος τῶν Ναβαταίων Ἀράβων, ὡς Ἰώσηπος.*) ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμμάνου τοῦ παιδὸς Λώτου καὶ τῆς νεωτέρας θυγατρός.

Ἀμαντία, Ἰλλυριῶν μοῖρα, πλησίον Ὠρικοῦ καὶ Κορκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστησάντων ᾠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτήν φησιν. ἧς τὸ κτητικὸν Ἀμαντινική. λέγονται καὶ Ἄβαντες. τὸ ἐθνικὸν Ἀβαντιεύς. καὶ Ἄβαντας αὐτούς φασιν.

Ἄμαξα, χωρίον Βιθυνίας, ὡς Ἐρατοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξαῖος καὶ Ἀμαξίτης. καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμαξικός.

Ἀμαξάντεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμαξαντεύς. τὰ τοπικὰ Ἀμαξαντίαθεν καὶ Ἀμαξαντίανδε καὶ Ἀμαξαντιᾶσιν.

Ἀμαξία, πόλις τῆς τραχείας Κιλικίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιεύς, ὡς τῆς Ἀμαντίας Ἀμαντιεύς.

Ἀμαξιτός, πολίχνιον τῆς Τρωάδος. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν χρονικῶν τρίτῃ Ἀμαξιτηνούς φησιν.

Ἀμαραντοί, ὀξυτόνως, Κολχικὸν ἔθνος, ἀφ' ὧν ὁ Φᾶσις ῥεῖ, ὅθεν καὶ Ἀμαράντιον τὸν Φᾶσιν φασίν.

Ἀμαρδοί, ἔθνος Ὑρκανῶν ἐγγύς. Στράβων ιά.****) εἰσὶ καὶ Περσῶν Μαρδοί, δίχα τοῦ α.

Ἀμάρυνθος, νῆσος Εὐβοίας, ἀπό τινος κυνηγοῦ τῆς Ἀρτέμιδος Ἀμαρύνθου. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαρύνθιος καὶ Ἀμαρύσιος, ὡς Τρικορύσιος· οὕτω γὰρ Παυσανίας ἐν πρώτῃ.*****) ἀναλογώτερον δέ μοι δοκεῖ τὸ διὰ τοῦ σ.

Ἀμάσεια, πόλις Ποντική, ἀφ' ἧς Στράβων ὁ στωικὸς φιλόσοφος. ὁ πολίτης Ἀμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων.†) κατὰ δὲ Καπίτωνα Ἀμασεώτης. πειστέον δὲ μᾶλλον Στράβωνι, ὡς πολίτῃ.

Ἄμαστρις, πόλις Παφλαγονίας, ἡ πρότερον Κρώμνα.

Κρῶμναν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.††)

ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμάστριδος, θυγατρὸς Ὀξυάθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου, ἣ συνῴκησε Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ. Δημοσθένης δ' ἐξ Ἀμαζόνος οὕτω λεγομένης. Ἀμάστρεως δὲ κλίνει Στράβων†††), ἄλλοι Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανός. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.††††) πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη φύεται πύξος κατὰ τὴν

*) Antiq. Jud. I. 22. **) p. 669. ***) p. 612. ****) p. 507. 523. al. *****) c. 31, 5. †) XII. p. 560. ††) Iliad. II. 855. †††) XII. p. 544. ††††) p. 543 sq.

Ἀμαστριανὴν καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. ὡς Κάλατις Καλάτιος Καλατιανὸς καὶ Φάσις πόλις Φασιανὸς καὶ Σάρδις Σαρδιανός. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν, ὡς Βάκτριος Βακτριανός. οἱ δὲ νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ κακῶς Ἀμαστρανοὺς λέγουσιν αὐτούς.

Ἄμβασον, μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. ὁ πολίτης Ἀμβασίτης, ὡς πολυίστωρ Ἀλέξανδρος.

Ἄμβλαδα, πόλις Πισιδίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ *)· εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ Τάβαι καὶ Ἴσινδα καὶ Ἄμβλαδα. ὁ πολίτης Ἀμβλαδεύς. ὅθεν καὶ Ἀμβλαδεὺς οἶνος, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος.

Ἀμβρακία, πόλις Θεσπρωτίας, ἀπὸ Ἄμβρακος τοῦ παιδὸς Θεσπρωτοῦ τοῦ Λυκάονος, ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγατρός, περὶ ἧς Φιλέας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμβρακιεὺς καὶ Ἀμβρακιώτης. Φίλιστος δὲ Ἀμβρακινός φησι, Σικελικῷ τύπῳ. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ π ἀντὶ τοῦ β, ὅθεν καὶ τὸ Ἀμπρακιώτης ἀπὸ τῆς Ἄμπρακος γενικῆς καὶ Ἀμπρακία. τὰ γὰρ εἰς ια θηλυκὰ καὶ εἰς ιον οὐδέτερα διὰ τοῦ ωτης ποιεῖ τὰ ἐθνικά, Σικελιώτης, Πηλιώτης. λέγεται καὶ Ἀμβράκιος καὶ Ἀμβρακία ἡ γυνή. τὸ δ' Ἀμβρακία ἀπὸ τῆς Ἄμβρακος γενικῆς, οὐκ ἀπὸ τοῦ Ἀμβράκιος· ἦν γὰρ Ἀμβρακιακός.

Ἄμβρακος, πολίχνιον τῆς Ἠπείρου, παρὰ τὴν Ἀμβρακίαν ἰδιάζον. ὁ οἰκήτωρ Ἀμβράκιος.

Ἀμέριον, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ῥήγιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀμερῖνος.

Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀμηστρατῖνος.

Ἀμίκου νῆσος, νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν ἐξ Ἀμίκου νήσου, κατὰ περίφρασιν, καὶ Ἀμικουνησίτης.

Ἄμιλος, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀμίλιος. καὶ γὰρ Στυμφάλιος καὶ Μαινάλιος παρ' αὐτοῖς.

Ἄμισσα, πόλις Γερμανίας. Μαρκιανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς διασήμους πόλεις. τὸ ἐθνινὸν Ἀμισσαῖος.

Ἀμισός, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα Σινώπης σταδίους ἐννακοσίους. ἔστι δ' ἐν τῷ Πόντῳ. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. [τὸ ἐθνικὸν] Ἀμισηνός. λέγεται καὶ Ἀμίσιος, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ πόλεων.

Ἀμμωνία, ἡ μεσόγειος Λιβύης. καὶ αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ Λιβύη οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἄμμωνος. ὁ οἰκήτωρ Ἀμμώνιος. ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ι. τὸ δ' Ἀμμωνεῖον διὰ διφθόγγου, ὡς Δημητριεῖον καὶ Ἀπολλωνιεῖον.

Ἀμνισός, πόλις Κρήτης. αἱ [ἀπὸ] τούτου νύμφαι Ἀμνισιάδες καὶ Ἀμνισίδες.

Ἀμοργός, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἔχουσα πόλεις τρεῖς, Ἀρκεσίνην, Μινώαν, Αἰγιάλην. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Παγκάλη καὶ Ψυ-

*) p. 570. **) c. 13, 5.

χία. ἀπὸ τῆς Μινώας ἦν Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιός, Ἀμοργῖνος λεγόμενος, ὡς Ἐρυκῖνος. λέγεται καὶ Ἀμόργιον, ὥς φησι Χάραξ. Νικόλαος δ' Ἀμόργην αὐτὴν καλεῖ, ἥν τινα Καρκήσιος ἀνὴρ ἄξιος ᾤκισε καὶ Καρκησίαν ὠνόμασε. τὸ δ' Ἀμόργινος χιτὼν χρώματος ἴδιον.

Ἄμολβος, πόλις Μαγνήτων, ὡς Βάλαγρος Μακεδονικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμόλβιος.

Ἀμόριον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀμοριεύς, ὡς Νοτιεύς, Δορυλαεύς.

Ἄμος, πόλις Καρίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄμιος, ὡς Σάμιος, Καύνιος.

Ἄμπελος, πόλις τῆς Λιγυστικῆς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄκρα Τορωναίων Ἄμπελος λεγομένη. ἔστι καὶ ἑτέρα ἄκρα τῆς Σάμου, καὶ ἄλλη ἐν Κυρήνῃ. Ἀγροίτας δὲ δύο πόλεις εἶναί φησι, τὴν μὲν ἄνω, τὴν δὲ κάτω. ἔστι καὶ Ἰταλίας ἄκρα καὶ λιμὴν καὶ πόλις. ὁ πολίτης Ἀμπελῖνος, ὡς Ἀσσωρῖνος, Ἀβακαινῖνος· ὁ γὰρ τύπος τῶν Ἰταλῶν. τῶν δὲ λοιπῶν δυνατὸν Ἀμπελίτην εἶναι.

Ἄμπη, πόλις πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Ἡρόδοτος ἕκτῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀμπαῖος, ὡς Λαμπαῖος.

Ἀμυδών, πόλις Παιονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμυδώνιος, ὡς Καλυδὼν Καλυδώνιος.

Ἀμυθαονία, μοῖρα τῆς Ἤλιδος, ἀπὸ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, ὡς Ῥιανός.

Ἀμύκλαι, πόλις Λακωνικὴ τῶν ἑκατὸν πόλεων, ἣν Ἀμύκλας ὁ Λακεδαίμονος υἱὸς ἔκτισε. κλίνεται δὲ καὶ Ἀμύκλα τὸ ὄνομα τοῦ κτίσαντος καὶ Ἀμύκλαντος, ὡς Σιμμίας ἐν μησίν·

ὃν ῥ' Ἀμύκλαντος παιδὸς ἀποφθιμένου λαοὶ κικλήσκουσι.

τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἀμύκλαι Ἀμυκλαῖος, καὶ Ἀμυκλαιεὺς ἐξ αὐτοῦ, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν τοῦ Ἀμυκλαῖος Ἀμυκλαία καὶ Ἀμυκλαΐς. λέγεται καὶ Ἀμυκλαΐτης, ὡς Θηβαΐτης. ἔστι καὶ πόλις Ἀμύκλαιον ἐν Κρήτῃ καὶ ὅρμος.

Ἄμυμνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ῥιανὸς * λέγεται καὶ Ἀμυμναῖος καὶ Ἀμυμναία.

Ἀμύνται, ἔθνος Θεσπρωτικόν.

μένος πνείοντες Ἀμύνται.

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἠπειρωτῶν πολιτείᾳ.

Ἀμύργιον, πεδίον Σακῶν. Ἑλλάνικος Σκύθαις. τὸ ἐθνικὸν Ἀμύργιος, ὡς αὐτός φησιν.

Ἄμυρος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ ἑνὸς τῶν Ἀργοναυτῶν·

πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο.

ἡ πόλις θηλυκόν. ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον·

---

*) p. 576. **) c. 20.

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο.

τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρεύς, ὡς Κάμειρος Καμειρεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμυρήιος, καὶ Ἀμυρηὶς τὸ θηλυκόν. Εὔπολις δὲ Ἀμύρους αὐτοὺς λέγει, πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας. ἐκ τούτου καὶ Ἀμυραῖοι λέγονται. Σουίδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι οὗτοι ἐκαλοῦντο Ἑορδοί. ὕστερον δὲ Λέλεγες οἱ αὐτοὶ καὶ Κένταυροι καὶ Ἱπποκένταυροι. καὶ τὴν πόλιν Ἀμυρικὴν καλεῖ.

Ἀμφαναί, πόλις Δωρική. Ἑκαταῖος ἐν πρώτῃ γενεαλογιῶν. Θεόπομπος Ἀμφαναίαν αὐτὴν καλεῖ ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι καὶ χωρίον Θετταλίας ὡσαύτως. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφαναῖος καὶ Ἀμφαναιεύς.

Ἀμφ' Ἄξιον, δύο μέρη λόγου, ποταμός. τὸ ἐξ αὐτοῦ Ἀμφαξίτης. Στράβων ἑβδόμῃ.*)

Ἄμφεια, πόλις Μεσσήνης. Παυσανίας τετάρτῳ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀμφεύς. καὶ ὁ τύπος γὰρ Ἀρκάς, ὡς τὸ Ἡραιεύς.

Ἀμφιγένεια, πόλις Μεσσηνιακή. Στράβων ὀγδόῃ.***) ἔστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. ἔχει δὲ ἡ πόλις Λητοῦς ἱερόν. φασὶ γάρ, ἐκεῖ παραγενομένην Λητὼ τεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα. Μενέλαος δέ φησι καὶ Ἀμφιγένειον εἰρῆσθαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιγενειάτης, διὰ τὸν Πελοποννήσιον χαρακτῆρα, ἢ καὶ Ἀμφιγενεύς.

Ἀμφίδολοι, πόλις τῆς Τριφυλίας. καὶ οἱ πολῖται ὁμοίως, ὡς Θούριοι καὶ Θαυμακοὶ καὶ Λεοντῖνοι καὶ Δελφοί, οὕτως Ἀμφίδολοι.

Ἀμφίκαια, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας δεκάτῃ. ὁ αὐτὸς Ἀμφίκλειαν εἶπεν.†) ὁ πολίτης Ἀμφικαιεύς.

Ἀμφίλοχοι, πόλις Ἀκαρνανίας, οἱ καὶ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος κληθέντες ἀπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ Ἀμφιλοχία ἡ χώρα. οἱ πολῖται Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀμφιλοχικοὶ ἐκ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους.

Ἀμφιμάλλιον, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀμφιμάλλου. ὁ πολίτης Ἀμφιμαλλιεὺς ἢ Ἀμφιμάλλιος. λέγεται καὶ Ἀμφίμαλλα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιμαλλαῖος.

Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, ἥ τις ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο· κεκλῆσθαι δὲ Μυρίκην καὶ Ἠιόνα. Ἀμφίπολιν δὲ διὰ τὴν περιρροίαν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ.††) ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κράδεμνα καὶ Ἀνάδραιμος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κτίσμα Σελεύκου. καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Σύρων Τούρμεδα. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιπολίτης.

Ἄμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις. παραγώγως δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ Ἄντισσα καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ Ἔπισσα, οὕτως ἀμφὶ Ἄμφισσα. ὁ πο-

*) p. 330. **) c. 5, 8. ***) p. 349. †) c. 33, 9. ††) c. 102.

λίτης Ἀμφισσαῖος καὶ Ἀμφισσεύς. τὸ ἐκ τόπου Ἀμφισσῆθεν. ἔστι καὶ χώρα τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας Ἀμφισσήνη, ὡς Στράβων ιά.

Ἀμφιτρόπη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμφιτροπαιεύς. τὰ τοπικὰ Ἀμφιτροπῆθεν ἐκ τόπου, Ἀμφιτροπῆνδε εἰς τόπον καὶ Ἀμφιτροπῆσι ἐν τόπῳ. δοκεῖ δὲ τὸ Ἀμφιτροπαιεὺς ἐξ ἄλλου εἶναι, τοῦ Ἀμφιτροπαῖος. τὰ γὰρ εἰς ευς ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν ἰσοσυλλαβεῖ τοῖς πρωτοτύποις· Σινώπη Σινωπεύς.

Ἄμφρυσος, πόλις Φωκίδος. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β φασίν. ἔστι καὶ ποταμὸς Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρύσιος, ὡς Λυκόφρων*).

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

ἔστι καὶ Ἀμφρυσεύς.

**) Ἀναγυροῦς, δῆμος [τῆς] Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀναγυρουντόθεν, ὁμοίως τῇ ἐκ τόπου, καὶ Ἀναγυροῦνταδε εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ Ἀναγυροῦντι. λέγεται καὶ Ἀναγυράσιος. ἐξήτηται δέ, πῶς ἔχει τὸ α. ἔδει γὰρ ὡς Ῥαμνούσιος. ἀλλ' ἔοικε τὸ ρ αἴτιον εἶναι, φιληδοῦν τῇ συντάξει τοῦ α, ὡς τὸ Φλιοῦς Φλιάσιος.

Ἀναζαρβά, πόλις Κιλικίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ προκειμένου ὄρους ἢ ἀπὸ Ἀναζάρβου τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναζαρβεύς, ὡς Καρυανδεύς. ἀφ' ἧς ἦν Διοσκουρίδης ὁ διασημότατος ἰατρός, χρηματίζων Ἀναζαρβεύς, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς, ὁ πολλά τε καὶ ἄλλα καὶ περὶ ποταμῶν γράψας βιβλίον.

Ἀναία, παροξυτόνως, οὐχ ὡς Λίλαια, Ἱστίαια, Κάρθαια. ἔστι δὲ Καρίας ἀντικρὺ Σάμου. κέκληται ἀπὸ Ἀναίας Ἀμαζόνος ἐκεῖ ταφείσης, ὡς Ἔφορος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Μενέλαος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος καὶ μέγας ἱστορικὸς Ἀναῖος. Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ***) Ἀναίτας φησὶ τοὺς πολίτας, καὶ θηλυκῶς.

Ἀνακαία, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀνακαιεύς. τὰ τοπικὰ Ἀνακαίαθεν, Ἀνακαίανδε, Ἀνακαιᾶσι. οἱ δὲ λέγοντες Ἀνακωνόθεν, Ἀνακωνάνδε, Ἀνακωνᾶσι οὐ καλῶς φασίν.

Ἀνάκη, ὡς Ἀνάφη, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀνακαῖος, ὡς Ἀναφαῖος.

Ἀνακτόριον, Ἀκαρνανίας πόλις, οὐδετέρως, Κορινθίων ἄποικος. Θουκυδίδης τετάρτῃ.†) ἀρσενικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ θηλυκὸν Ἀνακτόριος, καὶ Ἀνακτορία ἡ γῆ καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δέ φησι διὰ τοῦ ι·

Ἀνακτόριον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός.

καὶ Εὐγένιος δέ, ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι σχολὰς διακοσμήσας, ἐν συλλογῇ λέξεων διὰ διφθόγγου φησίν. ἔοικε δ' ἀστιγεῖ ἐντετυχηκέναι βιβλίῳ. ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦ ι εὕρομεν.

Ἀναριάκη, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. Στράβων.††)

*) v. 900. **) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον ε'. ***) c. 19. †) c. 49. ††) XI. p. 507. sq. 514.

τὸ ἐθνικὸν Ἀναριάκης, ὡς λέσχη λέσχης καὶ ἀράχνη ἀράχνης. ἐν ᾗ δείκνυσθαί φασι μαντεῖον κοιμωμένων.

Ἄνανα, πόλις Φρυγίας, ὡς Ἡρόδοτος.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀναυαῖος ἢ Ἀναυεύς· ἐπειδὴ χαίρουσιν εἰς ευς οἱ Φρύγες.

Ἀνάφη, νῆσος μία τῶν Σποράδων, πλησίον Θήρας, ἥ τις ἀπὸ Μεμβλιάρου, τοῦ σὺν Κάδμῳ πλεύσαντος εἰς ἀναζήτησιν Εὐρώπης, Μεμβλίαρος ἐκαλεῖτο. τοῖς δ' Ἀργοναύταις ὑπὸ χειμῶνος τρυχομένοις καὶ σκοτομήνης ἀναφανεῖσα Ἀνάφη ἐπικέκληται. καὶ Ἀναφαῖος τὸ ἐθνικόν.

Ἀνάφλυστος, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀναφλύστου ἥρωος. Παυσανίας δευτέρῳ·**) Τροιζῆνος οἱ παῖδες Ἀνάφλυστος καὶ Σφῆττος. ὁ δημότης Ἀναφλύστιος. τὰ τοπικὰ Ἀναφλυστόθεν, Ἀναφλυστόνδε, Ἀναφλυστοῖ.

Ἀνδανία, πόλις Μεσσήνης, ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσήνη Ἀνδανία ἐκαλεῖτο, ἣν οἰκίσαι φασὶ τινὰς τῶν Κρεσφόντου, καὶ οὕτω καλέσαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ περὶ πόλεων. ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νικήσαντα θαυμάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς, ἀνατεμόντες ἐσκόπουν εἰ παρὰ τοὺς λοιπούς ἐστί τι, καὶ εὗρον σπλάγχνον ἐξηλλαγμένον καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς Ἡρόδοτος καὶ Πλούταρχος καὶ Ῥιανός. τὸ θηλυκὸν Ἀνδανιάς. λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιος, ὡς Ῥιανός.

Ἄνδειρα, πόλις οὐδετέρως, ἐν ᾗ λίθος, ὃς καιόμενος σίδηρος γίγνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον, εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. Στράβων ιγ'***) καὶ Θεόπομπος ιγ'. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδειρηνὸς καὶ Ἀνδειρηνή. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ τῶν θεῶν ἐκεῖ. ἔστι καὶ Ἄνδειρα θηλυκῶς, Φρυγίας.

Ἀνδρία, πόλις Ἠλείας, καὶ ἑτέρα Μακεδονίας, ὡς Φιλέας ἐν περίπλοις. ὁ πολίτης Ἀνδριεύς. Τεύπαλος ὁ γράψας Ἠλειακά.

Ἄνδρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου ἢ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. τινὲς δέ φασιν Ἀνδριέα τοῦτον καὶ Ἀνίου παῖδα. τὸ ἐθνικὸν Ἄνδριος, ὡς Λίνδιος, Κνίδιος, Μύνδιος.

Ἀνεμώρεια, πόλις Φωκίδος, ἡ νῦν Ἀνεμώλεια. Ὅμηρος†)·

οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο.

καὶ Λυκόφρων††)·

πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον.

ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος [πάθους]· ὑπερκείμενον γὰρ αὐτῆς τὸ καλούμενον Κατοπτήριον χωρίον, [ἐξ οὗ] δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταιγίζεται πανταχόθεν. ἔστι δὲ μεθόριον Φωκίδος καὶ Δελ-

---

*) VII. 30. **) c. 30, 9. ***) p. 610. †) Iliad. II. 521. ††) v. 1073.

φῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ. ὁ πολίτης Ἀνεμωρεύς, ὡς Λυκωρεὺς Ἀπόλλων.

Ἀνήτουσσα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἀνητουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς ὁ Πολυίστωρ φησίν.

Ἀνθάνα, πόλις Λακωνική, μία τῶν ἑκατόν. κέκληται δὲ, ὡς Φιλοστέφανος, παρὰ Ἄνθην τὸν Ποσειδῶνος, ὃν Κλεομένης ὁ Λεωνίδου ἀδελφὸς ἀνελὼν καὶ ἐκδείρας ἔγραφεν ἐν τῷ δέρματι τοὺς χρησμοὺς ὧδε τηρεῖσθαι. Χάραξ Ἀνθήνην αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Ἀνθανεύς. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις.

Ἄνθεια, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθεύς. ἔστιν Ἄνθεια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πόλις πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, Μιλησίων καὶ Φωκαέων ἄποικος, ἧς μέμνηνται πολλοὶ καὶ Φιλέας. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ῥώμης πλησίον, ἥ τις καὶ Ἄντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται.

Ἀνθεμοῦς, πόλις Μακεδονίας καὶ Συρίας, ἀπὸ Ἀνθεμοῦντος. ὁ πολίτης Ἀνθεμούσιος καὶ Ἀνθεμουσία. ἔστι καὶ Ἀνθεμουσὶς λίμνη Μαριανδυνῶν, ἣν Ἀπολλώνιος διαλύσας ἐν τῇ Ἀργοναυτικῇ*) Ἀνθεμοεισίδα φησίν.

Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος**)·

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.

ἀπὸ Ἀνθηδόνος τοῦ Δίου, τοῦ Ἄνθου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἄβαντος. συνῴκισαν δ' αὐτὴν Θρᾷκες, ὡς Λυκόφρων***)·

ἀστῷ σύνοικος Θρῃκίας Ἀνθηδόνος.

ἢ διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις πλησίον Γάζης πρὸς τῷ παραλίῳ μέρει. ὁ πολίτης τῆς προτέρας Ἀνθηδόνιος: ἔστι καὶ λιμὴν Ἀνθηδόνιος. ἀνηγορεύθη Νίκων παγκρατιαστὴς Ἀνθηδόνιος καὶ Λεωνίδης ζωγράφος, Εὐφράνορος μαθητὴς, Ἀνθηδόνιος. τῆς δευτέρας ὁ πολίτης Ἀνθηδονίτης.

Ἀνθήλη, κώμη. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.†) Ἡρωδιανὸς δὲ πόλιν αὐτήν φησι καὶ ἄλλοι. καὶ Ἀνθήνη ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθηναῖος. καὶ Ἀνθήνηθεν ἵκοντο.

Ἄνθιον, πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος ἐν δευτέρᾳ Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος. ὁ πολίτης Ἀνθιανός, ὡς αὐτός.

Ἄνθυλλα, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ††)· τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἄνθυλλα ἐοῦσα λογίμη πόλις ἐς ὑποδήματα ἐξαιρέτως. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθυλλαῖος, ὡς Ἄβολλα Ἀβολλαῖος, καὶ Ἀνθυλλίτης, διὰ τὸν τύπον.

Ἄννα, πόλις τῆς Ἰουδαίας ὑπὲρ Ἱεριχοῦντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀννίτης, ὡς Ἰώσηπος, καὶ Ἀννιανὸς ἀπὸ τοῦ Ἀννία.

*) II. 726. **) Iliad. II. 508. ***) v. 754. †) c. 200, coll. 176. ††) c. 98.

Ἀννίχωρον. μέμνηται Ἀλκμάν. οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.

Ἀνταιούπολις, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀνταιοπολίτης. λέγεται καὶ Ἀνταίων, ὡς Ἀκταίων· ἀφ' οὗ ἡ πόλις.

Ἄντανδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην πρὸς τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρου τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀντάνδριος. Ἀριστοτέλης φησὶ ταύτην ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα διὰ τὸ Θρᾷκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι καὶ Κιμμερίδα Κιμμερίων ἐνοικούντων ἑκατὸν ἔτη. τὰ ἐθνικὰ τῆς μὲν Ἠδωνίδος Ἠδωνοί, τῆς δὲ Κιμμερίδος Κιμμέριοι.

Ἄντεμνα, πόλις Σαβίνων, μία τῶν ἀνθεστηκυιῶν Ῥωμύλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀντεμνάτης, ὡς Ῥαβεννάτης.

Ἄντεια, πόλις Ἰταλίας ὑπήκοος Ῥωμαίων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κίρκης παιδός. Ὀδυσσέως γὰρ καὶ Κίρκης υἱοὶ τρεῖς, Ῥῶμος, Ἄντεια, Ἄρδεια. ὁ πολίτης Ἀντεάτης, ὡς Ἀρδεάτης. ἔστι καὶ Ἄντιον πόλις, οὐδετέρως, μετὰ Λώρεντον τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀντιεύς, ὡς Σουνιεύς.

Ἀντιγόνεια, πόλις Χαονίας ἐν Ἠπείρῳ. ὁ πολίτης Ἀντιγονεύς. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἡ πρότερον Μαντίνεια. τρίτη Μακεδονίας, Ἀντιγόνου κτίσμα τοῦ Γονάτου. τετάρτη Βιθυνίας πρὸς τῷ Δασκυλίῳ. πέμπτη ἐν τῇ Συρίᾳ πλησίον Ἀντιοχείας. ἔστι καὶ φρούριον τῆς Κυζικηνῆς ἀπέχον τῆς προσεσπέρου θαλάσσης ὡς σταδίους ν΄. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Ἀντικονδυλεῖς, οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Κόλοι Φρύγες, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ τοὺς Θηβαίους ὅρους γεγραφώς.

Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ὡς Δημήτριος ὁ Καλλατιανός, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἐνταῦθά φασι τὸν ἐλλέβορον φύεσθαι τὸν ἀστεῖον. ὁ πολίτης Ἀντικυρεύς, ὡς Παλαιρεύς. ἦν δὲ καὶ ἀνήρ τις Ἀντικυρεύς, ὅν τινά φασιν ἐλλεβορίσαι τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὴν μανίαν. καὶ Ἀντικυραῖος, ὡς Μάρκελλος ἰατρός.

Ἀντιγονίς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀντιγόνου. ὁ φυλέτης Ἀντιγονεύς, ὡς Αἰγικορεύς.

Ἀντινόεια, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἀντινόου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Ἀντινοεύς. ἐκλήθη ἡ πόλις καὶ Ἀδριανούπολις.

Ἀντιόχεια. δέκα πόλεις ἀναγράφονται, εἰσὶ δὲ πλείους. πρώτη Σύρων. δευτέρα ἐκλήθη ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, Λυδίας. τρίτη Μεσοποταμίας, Μυγδονία καλουμένη, ἥ τις παρὰ τῶν ἐπιχωρίων Νασίβη καλεῖται· ὅθεν Ἀπολλοφάνης ὁ στωικὸς φιλόσοφος Νασιβηνὸς καὶ Φαρνοῦχος ὁ Περσικὰς ἱστορίας συγγεγραφώς· ἥ τις Νισίβη λέγεται καὶ Νίσιβις. τετάρτη Πισιδίας. πέμπτη μεταξὺ κοίλης Συρίας καὶ Ἀραβίας, Σεμιράμιδος. ἕκτη

*) p. 516.

Κιλικίας ἐπὶ τοῦ Πυράμου. ἑβδόμη Πιερίας, ἣν Ἄραδον οἱ Σύροι καλοῦσιν. ὀγδόη ἡ ἐπὶ τῆς Καλλιρρόης λίμνης. ἐννάτη ἐπὶ τῷ Ταύρῳ ἐν Κομμαγηνῇ. δεκάτη ἐν Σκυθίᾳ. ἑνδεκάτη Καρίας, ἥ τις καὶ Πυθόπολις ἐκαλεῖτο. Ἀντιόχῳ γὰρ τῷ Σελεύκου τρεῖς γυναῖκες ἐπέστησαν ὄναρ, κτίσαι πόλιν ἐν Καρίᾳ ἑκάστη λέγουσα· ὁ δὲ ὑπολαβὼν τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀδελφὴν κτίζει τρεῖς πόλεις· ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λαοδίκης Λαοδίκειαν, ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς Νύσης Νύσαν, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἀντιοχίδος Ἀντιόχειαν. Ἀντιοχὶς οὖν ὄνομα καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἐθνικὸν τῆς πόλεως καὶ φυλῆς ὄνομα. δυοκαιδεκάτη ἐν τῇ Μαργιανῇ Παρθυαίων, περὶ ἧς Στράβων ἑνδεκάτῃ.*) τρισκαιδεκάτη ἡ Ταρσός. τεσσαρεσκαιδεκάτη Ἰσαυρίας, ἡ Λαμωτὶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν πασῶν Ἀντιοχεὺς καὶ Ἀντιόχειος καὶ Ἀντιοχὶς τὸ θηλυκόν.

Ἀντιπατρίς, πόλις. Ἡρώδου κτίσμα ἐπὶ Ἀντωνίου Καίσαρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀντιπάτρης.

Ἀντίσαρα, ἐπίνειον Δατίνων. Ἡρωδιανὸς Ἀντισάρη, καὶ αὕτη πόλις. τινὲς δὲ Τισάρη γράφουσι. τὸ ἐθνικὸν Ἀντισαρεύς, ὡς Ἀντικυρεὺς τῆς Ἀντικύρας.

Ἄντισσα, πόλις Λέσβου ἐφεξῆς τῷ Σιγρίῳ· ἀφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος, διασημότατος κιθαρῳδός, ἀπὸ Ἀντίσσης τῆς Μάκαρος θυγατρός· ἐν τοῖς Φίλωνος. ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος.

Ἀντίφελλος καὶ Φελλός, χωρία Λυκίας. οἱ οἰκοῦντες Φελλῖται καὶ Ἀντιφελλῖται.

Ἄντιφρα, πολίχνιον Ἀλεξανδρείας ἐγγύς, οὐ πολὺ ἀπωτέρω θαλάσσης, οὐκ εὔοινον. τὸν δ' οἶνον καλοῦσι Λιβυκόν. ὁ πολίτης Ἀντιφραῖος.

Ἄντρον, τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης, ὡς λίχνον λιχνίτης. εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰξί, καὶ ἀντραία.

Ἀντρών, πόλις Θετταλίας. Ζηνόδοτος δὲ γράφει

Ἀγχίαλον Ἀντρῶνα.**)

λέγεται δὲ διὰ τοὺς τόπους ἀντρώδεις εἶναι. ὁ πολίτης Ἀντρώνιος. ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀντρώνιος ὄνος.

Ἄνυσις, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀνυσίτης, ὡς Ὄασις Ὀασίτης.

Ἄνωλος, πόλις Λυδίας. ἐκλήθη ἀπὸ Ἀνώλου, τοῦ Ἀσίου παιδός. οἱ πολῖται Ἄνωλοι, καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀνωλιάς.

Ἀξία, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων, ἀπὸ Ἀξίας τῆς θυγατρὸς Κλυμένου ἢ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀξίου. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Λοκρίδος Ἀξιεὺς καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀξιάς, τῆς δ' Ἰταλίας Ἀξιάτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τὸν δυτικὸν χαρακτῆρα.

---

*) p. 516. **) Hom. Iliad. II. 697.

Ἆξος, πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἄξιος.

Ἀξουμίτης, ἀρσενικῶς, μητρόπολις Αἰθιόπων. ὁ πολίτης Ἀξουμίτης.

Ἄονες, ἔθνος Βοιωτίας, ἀφ' ὧν ἡ Ἀονία. καὶ Ἄων τὸ ἔθνος, καὶ Ἀόνιος καὶ Ἀονία.

Ἄορνος, πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἀορνεύς, ὡς Ἀβαρνεύς.

Ἄορσοι, ἔθνος, περὶ οὗ Στράβων ἑνδεκάτῃ.**) ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Ἀπαισός, πόλις κατὰ τὴν Τρωάδα. Ὅμηρος***)·

οἵ τ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ.

καὶ δίχα τοῦ α ****)

ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτήμων.

ὡς Ἄταρνα πόλις καὶ Τάρνα. Ὅμηρος †)·

ὅς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος.

τὸ ἐθνικὸν Ἀπαισηνὸς καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ τῆς Δαυνίας πόλις Παῖσος κατ' Ἀργυρίππην, ἧς τὸ ἐθνικὸν Παίσιος, ὡς τῆς Ῥώσου Ῥώσιος, ἢ, ὅπερ ἄμεινον, Παισῖνος, διὰ τοῦ ν καὶ περισπωμένως τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Ἀπάμεια, Συρίας πόλις, ἀπὸ Ἀπάμας τῆς Σελεύκου μητρός. ἐκλήθη καὶ Χερρόνησος ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων, καὶ Πέλλα ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν τῇ Μεσηνῶν γῇ τῷ Τίγρητι περιεχομένη, ἐν ᾗ σχίζεται ὁ Τίγρης ποταμός, καὶ ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ μοίρᾳ περιέρχεται ποταμὸς Σέλλας, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Τίγρης, ὁμωνύμως τῷ μεγάλῳ. τὰ ἐθνικὰ Χερρονησίτης καὶ Πελλαῖος καὶ Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ τῆς μικρᾶς Φρυγίας, ἥ τις ἐκαλεῖτο Κελαιναί. τὰ ἐθνικὰ Κελαινίτης, Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ Βιθυνίας, κτίσμα Νικομήδους τοῦ Ἐπιφανοῦς, ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον Μύρλεα. τὸ ἐθνικὸν Μυρλεανός. ἔστι καὶ τῆς Περσαίας, Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους.

Ἀπασιακαί, Μασσαγετῶν ἔθνος. Στράβων ἑνδεκάτῃ ††) καὶ Πολύβιος δεκάτῃ· οἱ δ' Ἀπασιακαὶ νομάδες κατοικοῦσι μὲν ἀνὰ μέσον Ὤξου καὶ Ταναΐδος.

Ἀπάτουρον, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Φαναγορίᾳ. Στράβων ἑνδεκάτῃ.†††) ἐτυμολογοῦσι δὲ οὕτως. ἐπιθεμένων ἐκεῖ τῶν γιγάντων ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα ἔκρυψεν ἐν κευθμῶνί τινι, καὶ τῶν γιγάντων ἕκαστον δεχομένη καθ' ἕνα τῷ Ἡρακλεῖ παρεδίδου δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης. Ἑκαταῖος δὲ κόλπον οἶδε τὸν Ἀπάτουρον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. τὸ τοπικὸν Ἀπάτουρος, ἀλλὰ καὶ Ἀπατουρίτης. δύναται καὶ Ἀπατούριος καὶ Ἀπατουρεύς.

*) c. 154. **) p. 492. 506. ***) Iliad. II. 828. ****) Iliad. V. 612. †) Iliad. V. 44. ††) p. 513. †††) p. 495.

Ἀπέννιον, ὄρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον,

τὴν μέν τι μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει,
ὄν ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον.*)

τὸ κτητικὸν Ἀπέννειος. τὸ ἐθνικὸν Ἀπεννῖνος, ὡς Ῥηγῖνος, ὃ παρὰ Πεισάνδρῳ κεῖται ιγ.

Ἀπεράντεια, πόλις Θεσσαλίας. Πολύβιος εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπεραντοί, ὡς Ἀμαραντοί, ὀξυτόνως.

Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ, ἀπὸ Ἀπέσαντος ἥρωος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁρμάτων ἢ τοῦ λέοντος· ἐκεῖ γὰρ ἐκ τῆς σελήνης ἀφέθη. ἀφ' οὗ Ζεὺς Ἀπεσάντιος. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς ἰάμβοις τὸ ἐθνικὸν Ἀπέσας φησί·

κοὐκ ὠδαρείων τῷ Ἀπέσαντι
πὰρ Διὶ ἔθυσεν Ἀρκάδας ἵππους.

Ἀπία, οὕτως οἱ νεώτεροι τὸ Ἄργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἀπιδόνας, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ·

ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνέως ἦν δ' * *
ἀρχῆθεν γενεή. τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἆπις,
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

τὸ ἐθνικὸν Ἀπιεύς, δηλῶν τὸν Πελοποννήσιον· καὶ Ἀπίηθεν τὸ ἐκ τόπου· καὶ Ἀπιδόνες καὶ Ἀπιδονῆες. Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες ἀπὸ Ἀπίδονος ποταμοῦ ἢ τοῦ υἱοῦ Φορωνέως Ἄπιδος. Δημήτριος δὲ καὶ ποταμὸν Ἀπιδανὸν τῆς Τρωάδος φησίν, ἐκβάλλοντα εἰς τὴν ἑσπέρειον θάλασσαν, ὡς Τιμοσθένης. φησὶ δὲ καὶ τὰς ἀχράδας τὰς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γιγνομένας Ἴστρος ἀπίους ἀπὸ ταύτης ὑπὸ τῶν ἔξωθεν λεχθῆναι. λέγεται καὶ Ἆπις θηλυκόν, ἧς ἡ γενικὴ Ἄπιδος. οὕτω τὴν χώραν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ προσαγορεύει.

Ἀπίολα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀπιολανός, ὡς Νῶλα Νωλανός.

Ἀποδωτοί, ὡς Βοιωτοί, ἔθνος Αἰτωλίας. Θουκυδίδης τρίτῃ**)· ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα Ὀφιονεῦσιν.

Ἀπόκοπα, οὐδετέρως, κόλπος ἐν τῷ Βαρβαρικῷ μυχῷ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ τοπικὸν Ἀποκοπίτης ἢ Ἀποκοπηνός.

Ἀπολλωνία, πρώτη πόλις Ἰλλυρίας, ἣν ᾤκουν Ἰλλυριοὶ κατ' Ἐπίδαμνον. ὕστερον διακοσίων Κορινθίων ἀποικία εἰς αὐτὴν ἐστάλη, ἧς ἡγεῖτο Γύλαξ, ὃς Γυλακίαν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνιάτης καὶ θηλυκὸν Ἀπολλωνιᾶτις. δευτέρα ἐν νήσῳ πρὸς τῇ Σαλμυδησσῷ, ἀποικία Μιλησίων καὶ Ῥοδίων. γ Μακεδονίας. δ πόλις Λιβύης. ε ἐν νήσῳ τῆς Ἀκαρνανίας, μία τῶν Ἐχινάδων. ς ἐν Κρήτῃ πρὸς τῇ Κνωσσῷ. ζ πλησίον Λεοντίνων καὶ Καλῆς Ἀκτῆς. η Μυσίας. θ πόλις Μυσίας ἐπὶ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ. ι κατὰ Θυάτειρα καὶ Ἔφεσον. ια Φωκίδος, ἣν Ὅμηρος***) Κυπάρισσόν φησι,

*) Dionys. Perieg. 340. **) c. 94. ***) Iliad. II. 519.

διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν κυπαρίσσους, ὡς Δίδυμος. ιβ περὶ τὴν κοίλην Συρίαν. ιγ κατὰ Ἰόπην. ιδ τῆς Μεσοποταμίας. ιε Λιβύης, ἣ Κυρήνη ἐκαλεῖτο. ις Λυδίας. ιζ Πισιδίας, ἡ πρότερον Μορδιαῖον. ιη Φρυγίας, ἡ πάλαι Μάργιον. ιθ ἐν Σίφνῳ τῇ νήσῳ. εἰκοστὴ Συρίας κατὰ Ἀπάμειαν. κα νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. κβ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης Ἰώνων, ἥν Δημοσθένης φησίν. εἰκοστὴ τρίτη Κρήτης, ἡ πάλαι Ἐλευθέρνα, Λίνου πατρίς. ἐκ ταύτης ὁ φυσικὸς Διογένης. εἰκοστὴ τετάρτη ἐν Αἰγύπτῳ. εἰκοστὴ πέμπτη μεταξὺ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων. Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων τὸ ἐθνικὸν εἶπεν Ἀπολλωνιεύς· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ Ἀπολλώνιον, ὡς Δουλίχιον Δουλιχιεύς.

Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος προστεθεὶς τῇ Ἀτταλίδι φυλῇ. ὁ δημότης ὁμοίως Ἀπολλωνιεύς.

Ἀπόλλωνος νῆσος, ἐν Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνονησίτης. λέγεται καὶ [Ἀπολλωνο]νησαῖος.

Ἀπόλλωνος πόλις, ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τῷ μέρει τῆς Λιβύης, ἡ μικρά, ἧς μέμνηται Ἀτίων. δευτέρα ἡ μεγάλη ἐν Αἰγύπτῳ. τρίτη ἐν Αἰθιοπίᾳ τῇ Ἐρυθρᾷ παρακειμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνοπολίτης.

Ἄπρος, θηλυκόν, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ ἕκτῃ· τοῦ δ' Ἀντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν Ἄπρον. τὰ ἐθνικὰ Ἀπραῖος [καὶ Ἄπριος].

Ἄπτερα, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τῆς τῶν Μουσῶν καὶ Σειρήνων ἔριδος, τῆς ἐν τῷ μουσείῳ πλησίον τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης τόπῳ τοιῷσδε καλουμένῳ γενομένης· ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐν μουσικῇ νίκην τῶν Μουσῶν αἱ Σειρῆνες δυσφοροῦσαι τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον καὶ λευκαὶ γενόμεναι εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς· ὅθεν ἡ πόλις Ἄπτερα, αἱ δὲ πλησίον νῆσοι Λευκαί. οἱ δὲ ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Κυρηναίου. ὁ πολίτης Ἀπτεραῖος. ἔστι καὶ Λυκίας πόλις, οὐδετέρως καὶ αὕτη. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀπτερεύς.

Ἀραβία, ἡ χώρα, ὡς Αἰθιοπία. δύο δ' εἰσίν· ἡ μὲν ἀρωματοφόρος, μεταξὺ Περσικῆς καὶ Ἀραβικῆς θαλάσσης, ἡ δὲ μᾶλλον δυτική, συνάπτουσα πρὸς μὲν τὴν δύσιν Αἰγύπτῳ, πρὸς ἄρκτον δὲ Συρίᾳ· περὶ ἧς ὁ περιηγητὴς Διονύσιός φησι*)·

τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων
Ἀρραβίου κόλπου μύχατον ῥόον, ὅστε μεσηγὺ
εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀρραβίης ἐρατεινῆς.

τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος, ὡς ἡ παροιμία, Ἀράβιος αὐλητής, ἣν ἔταττον περὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκευάσασθαι τὴν αὐλητικὴν ὡς οὖσαν βάναυσον καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάροις αὐληταῖς χρῆσθαι. διὸ καὶ ὁ Ἀράβιος αὐλητής, ὃς

δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος καὶ Ἄραβος καὶ Ἀράβισσα.

*) v. 923.

Ἄραβις, ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται.

Ἀράβυζα, πόλις τῆς Καυκωνίδος, ἥ τις νῦν Πεσινῆς ὀνομάζεται. τὸ ἐθνικὸν Ἀραβυζαῖος ἢ Ἀραβύζιος.

Ἀραδήν, πόλις Κρήτης, ἣ καὶ Ἀνώπολις λέγεται διὰ τὸ ἄνω εἶναι. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἀραδήνιος, ὡς Ἀραφῆνος Ἀραφήνιος.

Ἄραδος, νῆσος Φοινίκης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος. τρίτη Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος Ἀραδία.

Ἄραζος, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Ἀράζου τοῦ ἡγησαμένου. τὸ ἐθνικὸν Ἀράζιος, ὡς Σαβάζιος.

Ἀραιθυρέα, οὕτως ἡ Φλιοῦς πάλαι. Ὅμηρος*)·

Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν.

Πανσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος**) φησίν, ὅτι Ἄραντος υἱὸς Ἄορις ἐγένετο καὶ θυγάτηρ Ἀραιθυρέα. τούτους Φλιάσιοί φασι θήρας ἐμπείρους γενέσθαι καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἀνδρείους· προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελφῆς Ἄορις ἐς μνήμην τῆς ἀδελφῆς τὴν χώραν οὕτως ἔφη. τὸ ἐθνικὸν Ἀραιθυρεὺς καὶ Ἀραιθυρέηθεν.

Ἀραί, Ἰωνίας νῆσοι τρεῖς, οὕτω λεγόμεναι διὰ τὰς ἀράς, ἃς Δωριεῖς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Πενταπολίτας, ὡς Ἀριστείδης. ἄλλοι δ' ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Ἀραῖος.

Ἀράκυνθος, ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ Ἀρακυνθιάς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῇ φήμῃ·

κλῦθί μοι εὐχάων Ἀρακυνθιὰς εὐπατέρεια.

ἔστι γὰρ Ἀρακύνθιος τὸ τοπικὸν καὶ Ἀρακυνθία.

Ἀραντία, πόλις ἡ ὕστερον Φλιοῦς, ἀπό τινος Ἄραντος αὐτόχθονος. οἱ πολῖται Ἀραντῖνοι.

Ἄραξα, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀραξεῖς, ὡς Πιναρεῖς, Λιμυρεῖς καὶ Μυρεῖς. Ἀράξαι ἢ Ἀραξοί, ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.

Ἀράξης, ποταμὸς Ἀρμενίας καὶ Θετταλίας. οὕτω γὰρ ὁ Πηνειὸς ἐκαλεῖτο ἐκ τοῦ ἀράξαντος. τὸ τοπικὸν Ἀράξιον ὕδωρ.

Ἀράφεια, νῆσος Καρίας. Παρθένιος ἐν Ἰφίκλῳ·

καὶ εἰναλίην Ἀράφειαν

καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀραφεύς.

Ἀραφήν, δῆμος [τῆς] Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀραφήνιος καὶ Ἀραφηνὶς θηλυκόν. τὸ τοπικὸν Ἀραφηνόθεν, Ἀραφηνῆσιν, Ἀραφηνάδε.

*) Iliad. II. 571. **) c. 12, 5.

Ἀραχναῖον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῃ. προπερισπαστέον δέ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ αιον ἁπλᾶ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν τετάρτην ἀπὸ τέλους διὰ τοῦ α καὶ τὴν ἑξῆς διὰ τοῦ α ἢ διὰ τοῦ υ, προπερισπᾶται· Χαλαστραῖον, Καναστραῖον, Ἀμυκλαῖον. πρόσκειται δ' ἁπλᾶ, διὰ τὸ κατάγαιον.

Ἀραχωσία, πόλις οὐκ ἄποθεν Μασσαγετῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ.*) ὑπὸ Σεμιράμεως κτισθεῖσα, ἥ τις καὶ Κωφὴν ἐκαλεῖτο. οἱ πολῖται Ἀραχώσιοι. τῆς δὲ Κωφῆνος Κωφήνοι.

Ἀραχωτοί, πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ ποταμοῦ Ἀραχωτοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρῖνος καὶ Στράβων ἑνδεκάτῃ. εἰσὶ καὶ ἄλλοι πλησίον Μασσαγετῶν, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ.**) διχῶς δὲ λεκτέον, καὶ Ἀραχώτης καὶ Ἀραχωτός.

***) **Ἀρβάκη**, πόλις ἐν Κελτιβηρίᾳ, ὡς Ἰόβας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβακαῖος.

Ἀρβάνιον, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβάνιος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἐν κοινῷ γένει, Ἀρβάνιος ἀκτή.

Ἀρβαζανοί, ἔθνος Αἰγυπτιακόν. παρέπλεον δὲ τὴν χώραν τὴν μὲν πρώτην ἔρημον, ἣν ἐνέμοντο Ὑψίκοροι καὶ Ἀρβαζανοί.

Ἀρβέλη, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβελαῖος. Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδόῃ.

Ἄρβηλα, πόλις Περσική, ἀπὸ Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.†) οἱ κατοικοῦντες Ἀρβηλῖται, τὸ θηλυκὸν Ἀρβηλῖτις. καὶ τὰ κτητικὰ Ἀρβηλικός· καὶ θηλυκῶς.

Ἄρβις, ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς. ἔθνος Ἄρβιες ἢ Ἀρβῖται. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Ἄρβιος ὄρος, ἔνθα τιμᾶται Ἄρβιος Ζεύς. Ἄρβιος οὖν καὶ ὁ κατοικῶν τὸ ὄρος.

Ἀρβουκάλη, πόλις μεγίστη τῶν ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, ἣν μόλις εἷλεν Ἀννίβας, ὡς Πολύβιος τρίτῃ.††)

Ἀρβών, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος δευτέρᾳ.†††) τὸ ἐθνικὸν Ἀρβώνιος καὶ Ἀρβωνίτης, ὡς Ἀντρώνιος καὶ Ἀσκαλωνίτης.

Ἀργαῖς, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ὁ οἰκήτωρ Ἀργαΐτης. ἔστι καὶ πρὸς τῷ Κανώβῳ μικρὰ νῆσος Ἀργαίου.

Ἀργανθώνις, ὄρος Μυσίας ἐπὶ τῇ Κίῳ, ἀπὸ Ἀργανθώνης Ῥήσου γυναικός. λέγεται καὶ Ἀργανθώνη καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὸ ὄρος. τὸ κτητικὸν Ἀργανθώνειος, ὡς τὸ Κιθαιρὼν Κιθαιρώνειος· λέπας Κιθαιρώνειον.

Ἀργάντη, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντῖνος ἢ Ἀργαντίτης.

Ἀργεννοῦσα, νῆσος πρὸς τῇ ἠπείρῳ τῆς Τρῳάδος παρὰ τὸ

*) p. 516. **) p. 513. ***) In cod. Vratisl. hic incipit βιβλίον ς'.
†) p. 737. ††) c. 14, 1. †††) c. 11, 15.

Ἀργεννὸν ἀκρωτήριον, ἀφ' οὗ Ἀργεννόεις, καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀργεννοῦς καὶ Ἀργεννοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Ἀργεννούσιος. Ἀνδροτίων ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Ἀτθίδος διὰ τοῦ ι.

Ἀργέου νῆσος, νῆσος μικρὰ πρὸς τῷ Κανώβῳ Αἰγυπτία, ἀπὸ Ἀργέου τοῦ Μακεδόνος, ἀφ' οὗ Ἀργεάδαι. οἱ οἰκήτορες Ἀργεῶται, ὡς τῆς Νικίου Νικιῶται καὶ τῆς Χαιρέου Χαιρεῶται. καὶ αὗται γὰρ Αἰγύπτου πόλεις.

Ἄργιλα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀργιλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β.

Ἄργιλος, πόλις Θρᾴκης, ὡς Θουκυδίδης πέμπτῃ*) καὶ Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπαῖς. Ἄργιλος ἡ πρὸς τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πόλις. ὠνομάσθη δὲ ἐπειδὴ ὑπὸ Θρᾳκῶν ὁ μῦς ἄργιλος καλεῖται, σκαπτόντων δὲ εἰς τὸ θεμελίους καταβαλέσθαι πρῶτος μῦς ὤφθη. λέγεται δὲ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Ἀργίλιοι.

Ἄργος, διασημοτάτη πόλις Πελοποννήσου, ἥ τις Φορωνικὸν ἄστυ ἐκέκλητο καὶ Αἰγιάλεια καὶ Ἱππόβοτον, διὰ τὸ Ποσειδῶνι νομὴν ἵππων ἀποδειχθῆναι. εἶτα Ἴασος ἀπὸ Ἰάσου, τοῦ κατ' ἐνίους πατρὸς Ἰοῦς, καὶ Δίψιον διὰ τὴν δίψαν τῶν ὑδάτων. δευτέρα Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν. τρίτη Θεσσαλίας. τετάρτη Κιλικίας, ἡ νῦν Ἀργειόπολις. πέμπτη ἐν Νισύρῳ, μιᾷ τῶν Κυκλάδων. ἕκτη κατὰ Τροιζῆνα. ἑβδόμη κατὰ Μακεδονίαν. ὀγδόη Ἄργος Ὀρεστικὸν ἢ ἐν Σκυθίᾳ. ἐννάτη Καρίας. δεκάτη τὸ Ἀργολικόν. ἑνδεκάτη ἡ Φαιάκων Ὑπέρεια. Ἄργος δὲ σχεδὸν πᾶν πεδίον κατὰ θάλασσαν. τὸ ἐθνικὸν πασῶν Ἀργεῖος, οὐ παρὰ τὸ Ἄργος οὐδέτερον· ἦν γὰρ διὰ τοῦ ι· ἀλλὰ παρὰ τὸν Ἄργον τὸν κτίστην· λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν·

οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας
μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει·

ἐγὼ δὲ Σαρδιανὸς, οὐ γὰρ οὐκέτ' Ἀργόλας.

καὶ Ἀργολὶς ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. καὶ Ἀργολικὸς καὶ Ἀργολική. καὶ Ἀργείωνες λέγονται ὡς Καδμείωνες, καὶ Ἀργειώνη, ὡς Ἀντίμαχος, καὶ Ἀργειώτης παρὰ τὸ Ἀργεῖος, καὶ Ἀργειῶτις τὸ θηλυκόν. καὶ ἀργολίζω ῥῆμα, οὗ τὴν μετοχὴν Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῃ. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς, ὡς οἱ πολλοὶ καὶ Ἡρόδωρος. ἐν μὲν τῷ νῦν χρόνῳ Ἡρακλεῖδαι, πρὸ δ' Ἡρακλέους Περσεῖδαι, πρὸ Περσέως δὲ Λυγκεῖδαι καὶ Δαναΐδαι, πρὸ δὲ Δαναοῦ Ἀργειάδαι καὶ Φορωνίδαι, οὓς Ἄβρων ποιηταῖς ἀνατίθησιν.

Ἄργουρα, πόλις Θεσσαλίας, ἡ πρότερον Ἄργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἄργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἐθνικὸν δὲ ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων. Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγου, Ἀργείους ὀνομάζεσθαι ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πε-

*) c. 18.

διὰ τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος. καλοῦνται δὲ Λεοντῖνοι ἀπὸ Λεοντέως. καὶ Ἀργούριος τὸ ἐθνικόν.

Ἄργυννος, υἱὸς Πισιδίκης τῆς Λεύκωνος τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου, ἐρώμενος Ἀγαμέμνονος, Βοιωτός, ὃς ἀνιὼν εἰς τὸν Κηφισὸν τελευτᾷ. ἀφ' οὗ Ἀργυννίδα τὴν Ἀφροδίτην ἐτίμησε. λέγεται καὶ Ἀργεννίς. Ἀριστοφάνης δὲ Ἀργύνει διὰ διφθόγγου. ὁ οἰκήτωρ Ἀργύννιος.

Ἄργυρα, μητρόπολις ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνῃ νήσῳ, ὃ ἐστι κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυρίτης ἢ Ἀργυρηνός· ἀμφότεροι γὰρ οἱ τύποι συνήθεις.

Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων. καὶ Λυκόφρων *)·

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.

Ἀργυρίππα, πόλις τῆς Δαυνίας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Λυκόφρων **)·

ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν.

αὕτη Λάμπη ἐκαλεῖτο. Διομήδης μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου ἐτείχισε καὶ μετωνόμασεν Ἄργος Ἵππιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυριππανός. Στράβων Ἀργυριπηνός φησιν. ***)

Ἄργυρος, πόλις. Φίλιστος ἐν ἐννάτῃ.

Ἀρδαλίδες καὶ Ἀρδαλιώτιδες, τιμῶνται αἱ Μοῦσαι ἐν Τροιζῆνι, ἀπὸ Ἀρδάλου τινὸς ἱδρυσαμένου ἢ ἀπὸ τόπου. ἔστιν οὖν τοῦ μὲν Ἀρδαλιῶτις τὸ ἀρσενικὸν Ἀρδαλιώτης, τοῦ δ' Ἀρδαλὶς Ἀρδαλός, ὡς Θετταλός.

Ἀρδέα, κατοικία τῆς Ἰταλίας. Στράβων πέμπτῃ. †) ἐκλήθη ἀπὸ ἑνὸς τῶν παίδων Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. αὕτη Τροία ἐλέγετο, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρδεᾶται. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων. ††) τὸ ἐθνικὸν Ἀρδιαῖος.

Ἀρδύνιον, πόλις ἐν Θήβης πεδίῳ, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρδύνιος.

Ἀρέθουσα, πόλις Συρίας καὶ Θρᾴκης καὶ Εὐβοίας καὶ κρήνη Σικελίας. ἔστι καὶ Ἰθάκης·

πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,

Ὅμηρος. †††) αὕτη Κύπαρα ἐλέγετο. Δίδυμος ὑπομνηματίζων τὴν ν τῆς Ὀδυσσείας φησίν· Ἀρέθουσαι δέ εἰσιν ὀκτώ. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τὴν αὐτὴν ὑπομνηματίζων φησίν· ἀρῶ ἐστι τὸ ποτίζω, οὗ τὸ ἄρδω παράγωγον· ἐκ τούτου ἀρέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω· ἀφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἐπιθετικῶς οὕτω λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Ἀρεθούσιος.

---

*) v. 1017. **) v. 592. ***) VI. p. 283. †) p. 228. ††) VII. p. 315. †††) Odyss. XIII. 408.

Ἄρεια, κρήνη ἐν Θήβαις καὶ τόπος, ὃν οἱ κατοικοῦντες Ἄρειοι καλοῦνται. καὶ ἔστιν ἀπὸ δύο ἓν ἐθνικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Μόψου ἑστία Μοψεάτης, καὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τὸ Μητρῷον.

Ἄρειος πάγος, ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐννάτῳ. ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μιαιφονίας. Φιλόχορος δ' ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ βιβλίῳ, ὅτι Ἁλιρρόθιον τὸν Ποσειδῶνος ἀποθανεῖν βιαζόμενον ὑπὸ Ἄρεος διὰ τὴν Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ δύο ἕν, Ἀρειοπαγίτης. ἔστι καὶ ἐν Ῥώμῃ Ἄρειον πεδίον. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀρειοπεδιεύς, ἀλλ' οὐχ ἁρμόζει Ῥωμαίοις ὁ τύπος. ἔσται οὖν τοῦ Πεδίον Πεδῖνος ἢ Πεδιανὸς καὶ Ἀρειοπεδῖνος καὶ Ἀρειοπεδιανός. ἔστι καὶ Θρᾴκης ἔρημον πεδίον χαμαιπετῆ δένδρα ἔχον, ὡς Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ.

Ἄρεος νῆσος, πρὸς τοῖς Κόλχοις ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄρειος ἐξ ἑνὸς τοῖν δυοῖν παρηγμένον.

Ἀρήνα, πόλεις δύο, Μεσσήνης καὶ Τριφυλίας. Ὅμηρος*)·

καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν.

τὸ ἐθνικὸν Ἀρηναῖος. τὸ τοπικὸν Ἀρηνῆθεν.

Ἄρης Ἄρητος, ὡς Μένδητος, χωρίον Εὐβοίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρήσιος, ὡς Μενδήσιος Ἀγρήσιος.

Ἄρια, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, Περσικὴ χώρα, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Ἄριοι, ὡς αὐτός φησι, καὶ Ἀριεύς.

Ἀριάνια, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίοις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

Ἀριαράθεια, πόλις πλησίον Καππαδοκίας, ἀπὸ Ἀριαράθου Καππαδοκίας βασιλεύσαντος, γαμβροῦ Ἀντιόχου.

Ἀριάνθη, πόλις Οἰνώτρων. Ἡρωδιανὸς ιβ.

Ἀρίνδηλα, πόλις Παλαιστίνης, Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρινδηληνός.

Ἀρίκεια, πόλις Λατίνων. Διονύσιος [ἐν πέμπτῃ] ἐπιτομῆς ς. ὁ πολίτης Ἀρικηνός.

Ἄριμα, Ὅμηρος**)·

εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος.

οἱ μὲν ἐν Κιλικίᾳ, οἱ δὲ ἐν Συρίᾳ, οἱ δὲ ἐν Πιθηκούσαις παρὰ Τυρρηνοῖς φασι γενέσθαι τὸν μῦθον. τὸ ἐθνικὸν Ἀριμαῖος. ἐκαλοῦντο καὶ Ἄριμοι.

Ἀριμασποί, ἔθνος Ὑπερβορέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀριμάσπειος.

Ἀρίμινον, πόλις Ἰταλίας. ἔστι καὶ ποταμός.

---

*) Iliad. II. 591. **) Iliad. II. 783.

Ἀρίνθη, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἀρίσβη, πόλις τῆς Τρωάδος, Μυτιληναίων ἄποικος, ἧς οἰκισταὶ Σκαμάνδριος καὶ Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου. κεῖται μεταξὺ Περκώτης καὶ Ἀβύδου. Κεφάλων δέ φησιν, ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθράκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα τὴν Τεύκρου τοῦ Κρητὸς θυγατέρα γαμεῖ Ἀρίσβην. Ἑλλάνικος δὲ Βάτειαν αὐτήν φησιν. ἔστιν ἑτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγατρός. Ἔφορος δὲ Μέροπος αὐτὴν γενεαλογεῖ καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμου γαμηθῆναι. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἰάζων Ἀρίσβαν καλεῖ ἐν πρώτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαῖος. ἔστι καὶ ποταμὸς Θρᾳκῶν Ἄρισβος. τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαιεύς.

Ἀρκάδες, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς. οἱ πολῖται ὁμοίως Ἀρκάδες. Δημήτριος δὲ οὐκ Ἀρκάδας τὴν πόλιν, ἀλλ' Ἀρκαδίαν φησίν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἀρκάδες.

Ἀρκὰς Ἀρκάδος, ἀφ' οὗ Ἀρκάδιος καὶ Ἀρκαδία, ὡς Τέμμιξ Τέμμικος Τεμμικία. ἐκαλεῖτο δὲ Πελασγία, ὡς Νικόλαος πέμπτῃ. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἑκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι, ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Παρρασία καὶ Λυκαονία. οἱ δὲ καὶ Γιγαντίδα φασὶ καὶ Ἀζανίαν καὶ Πανίαν. Ἵππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος λέγεται πρῶτος καλέσαι προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας. καὶ τὸ ἄστρον λέγεται ἐν τῷ οὐρανῷ τότε ἄρκτος κληθῆναι, ἢ ἅμαξα ἐλέγετο. Ἴστρος δέ φησιν, ὅτι Θεμιστοῦς καὶ Διὸς ὁ Ἀρκὰς ἐγένετο· διὰ δὲ τὴν τῆς μητρὸς ἀποθηρίωσιν, ἄρκτῳ γὰρ ὑφ' Ἥρας αὐτὴν ὀνομασθῆναι, ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. τὸ πατρωνυμικὸν Ἀρκασίδαι. ὤφειλεν οὖν Ἀρκαδίδης, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον οὕτως ἐγένετο. τὸ θηλυκὸν Ἀρκασίς. ἔστι καὶ Ἀρκαδία παραθαλάσσιος πόλις. λέγεται καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Ἀρκαδικὴ καὶ Ἀρκαδικὸν καὶ Ἀρκαδικά. καὶ τὸ Ἀρκάδισσα παραλόγως. ἐκ τόπου Ἀρκαδίηθεν. ἐκάλουν αὐτοὺς καὶ Ἀρκαδιώνδας τοῦ δ πλεονάσαντος. ἔστι καὶ Ἀρκαδία Αἰγύπτου πόλις.

Ἀρκεσίνη, μία τῶν τριῶν πόλεων τῶν ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ. ἦσαν γὰρ Μελανία, Μίνωα, Ἀρκεσίνη. Πολύβιος δὲ ἀρσενικῶς τὸν Ἀρκεσίνην φησί. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκεσινεύς. Ἀνδροτίων ἕκτῃ Ἀτθίδος· Ἀμοργίοις, Μινωίταις καὶ Ἀρκεσινεῦσιν.

Ἄρκη, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν Ἄρκαι καλουμένη. Ἰώσηπος ἐν πέμπτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.**) τὸ ἐθνικὸν Ἀρκαῖος.

Ἀρκιρόεσσα, πόλις ἐν Πόντῳ, Ἡρακλείας ὑποτελής. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκιροεσσαῖος, ὡς Πιτυουσσαῖος.

Ἀρκόνησος, νῆσος Καρίας. Ἀπολλώνιος ἑβδόμῃ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκονήσιος.

*) c. 151. **) c. 1.

Ἀρκτᾶνες, ὡς Αἰνιᾶνες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῃ Θετταλικῶν.

Ἄρκτων νῆσος. οὕτως ἡ Κύζικος ἐκαλεῖτο, καὶ πόθεν, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. λέγεται καὶ συνθέτως Ἀρκτόνησος.

Ἅρμα, πόλις Βοιωτίας τῆς Ταναγρικῆς. Παυσανίας ἐννάτῳ.*) ἐκλήθη ἀπὸ Ἀμφιαράου τοῦ ἅρματος, ἐνταῦθα γὰρ καταφυγεῖν φασι μετὰ τοῦ ἅρματος καὶ οὐκ ἐκδοθῆναι τοῖς διώκουσιν ὑπὸ τῶν κατοικούντων. ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἅρμα περὶ τὴν Φυλὴν καλουμένην, ὑπάρχει δὲ οὗτος δῆμος ἔχων φρούριον ὀχυρὸν, ὅμορον τῇ Ταναγρικῇ. καλεῖται καὶ λουτρὰ Ἀμφιαράου. τὸ ἐθνικὸν Ἁρματεύς. ἔστι καὶ Ἅρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδική. ἐθνικὸν τὸ αὐτό, ἢ διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἁρματηνὸς ἢ Ἁρματίτης. ἔστι καὶ πολίτης Ἁρματίτης, ὡς τοῦ Ἕρμα Ἑρματίτης.

Ἀρμένη, κώμη Παφλαγονίας. Μένιππος ἐν περίπλῳ. παρὰ δὲ Ξενοφῶντι ἐν Ἀναβάσεως ς´**) Ἁρμήνην διὰ τοῦ η. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀρμένης Ἀρμεναῖος, ὡς τῆς Κασμένης Κασμεναῖος, τῆς δ' Ἀρμήνης Ἀρμήνιος, ὡς Μεσσήνιος, Παλλήνιος.

Ἀρμενία, χώρα πλησίον τῶν Περσῶν, ἀπὸ Ἀρμένου Ῥοδίου, ὡς Ἀντίπατρος ἐν τρίτῳ περὶ Ῥόδου. οἱ οἰκήτορες Ἀρμένιοι, ὡς Εὔδοξος πρώτῃ γῆς περιόδου. Ἀρμένιοι δὲ τὸ μὲν γένος ἐκ Φρυγίας καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ λίθον τὴν γλύφουσαν καὶ τρυπῶσαν τὰς σφραγῖδας. καὶ Ἀρμενία τὸ θηλυκὸν παρὰ Ξενοφῶντι. ἔστι καὶ Ἀρμένιον ὄρος παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὑρκανίας, ὡς Διονύσιος***)·

θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.

Ἄρνα, πόλις Λυκίας. οὕτω γὰρ ἡ Ξάνθος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἄρνου τοῦ πολεμήσαντος πρωτόγονον. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος καὶ Ἀρνεύς.

Ἀρνεαί, πόλις Λυκίας μικρά, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρνεάτης. ἔστι δ' ὡς Ὀρνεαί. Ὅμηρος †)·

Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο.

Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος ††)·

οἵ τε πολυστάφυλόν τ' Ἄρνην ἔχον.

καὶ Λυκόφρων †††)·

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι.

δευτέρα πόλις Θεσσαλίας, ἄποικος τῆς Βοιωτίας, περὶ ἧς ὁ χρησμός·

Ἄρνη χηρεύουσα μένει Βοιώτιον ἄνδρα.

ἢ Κιέριον καλεῖται. θυγατέρα δέ φασιν Αἰόλου τὴν Ἄρνην. τρίτη Μεσοποταμίας. τετάρτη τῆς Ἐρασινίων πρὸς τῇ Θρᾴκῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος, τὸ θηλυκὸν Ἀρναία.

---

*) c. 19, 4. **) c. 1, 9. ***) v. 693. †) Iliad. II. 571. ††) Iliad. II. 507. †††) v. 644.

Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῃ χρονικῶν· Κελτῶν Ἀροέρνους.

Ἀρόη, πόλις Ἀχαΐας. Παυσανίας ἑβδόμῳ.*) ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῆς γῆς. λέγεται καὶ Πάτραι. τὸ ἐθνικὸν Ἀροεύς, ὡς Ἀρσινοεύς.

Ἁρπάγια, οὐδετέρως, τόπος περὶ Κύζικον, ὅθεν ἡρπάσθαι φασὶ Γανυμήδην. οἱ οἰκήτορες Ἁρπαγιανοί.

Ἁρπαλύκεια, πόλις Φρυγίας, κτίσμα Γορδιοτειχιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἁρπαλυκεύς.

Ἅρπασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Ἁρπάσου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἁρπασεύς, [ὡς] Μύλασα Μυλασεύς, Πηγασεύς.

Ἅρπινα, πόλις Ἤλιδος, ἀπὸ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἀφ' ἧς καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. ὁ πολίτης Ἀρπιναῖος, καὶ Ἀρπινῆθεν ἐκ τόπου.

Ἅρπυια, πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ παρ' Ἐγχελέαις, εἰς ἣν Βάτων ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος μετὰ τὸν ἀφανισμὸν αὐτοῦ ἀπῴκησε. Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Ἁρπυιήτης, τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἔστι γὰρ Ἁρπυιάτης.

Ἄρρα, πόλις Ἰλλυρική. τὸ ἐθνικὸν Ἀρραῖος. καὶ γὰρ ὁ τύπος συνήθης, ὡς Πελλαῖος καὶ Βεροιαῖος.

Ἀρρέντεια, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἀρρεντῖνος, ὡς Πλακεντία Πλακεντῖνος.

Ἀρρήτιον, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρρητῖνος.

Ἀρρηχοί, ἔθνος Μαιωτῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ.**)

Ἄρσα, πόλις Ἱσπανίας, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσαῖος.

Ἀρσακία, πόλις Μηδείας ἐπίσημος, ἀνατολικωτέρα Μηδείας. οἱ οἰκήτορες Ἀρσακίδαι ἀπὸ Ἀρσακοῦ, καὶ Ἀρσακὶς τὸ θηλυκόν.

Ἀρσινόη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. δευτέρα πόλις Παραιτονίου Λιβύης, ἡ πρότερον Ταύχειρα. τρίτη πόλις Συρίας ἐν Αὐλῶνι. ἡ περίμετρος αὐτῆς στάδια ὀκτακισχίλια. τετάρτη τῆς κοίλης Συρίας. πέμπτη Κιλικίας. ἕκτη τῆς Αἰγύπτου πόλις ἐπὶ τοῦ Δέλτα. ἑβδόμη Κύπρου, ἡ πρότερον Μάριον λεγομένη. ὀγδόη Αἰτωλίας. ἐννάτη Λυκίας. δεκάτη τῆς Τρωγλοδυτικῆς, ἡ πρότερον Ὀλβία καλουμένη. ἔστι καὶ ἄλλη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινοΐτης καὶ Ἀρσινοεὺς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος ἐννάτῳ. ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Λιβύῃ Ἀρσινοεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ.

Ἀρσυσία, χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρσύσιον, οὗ μέμνηται Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.***) καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας τοιῶσδε κλητέον, κατὰ συγκοπὴν τῆς σι. ἣν γὰρ Ἀρσυσιανός,

*) c. 18. 2. **) p. 495. ***) p. 645, ubi Ἀριουσία.

ἢ Ἀρσανός, ὡς Καρδία Καρδιανός, Ὀλβία Ὀλβιανός, Ἀδρία Ἀδριανός.

Ἀρταῖα, Περσικὴ χώρα, ἣν ἐπόλισε Περσεὺς ὁ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας. Ἑλλάνικος ἐν Περσικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρταῖοι. Ἀρταίους δὲ Πέρσαι, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες τοὺς παλαιοὺς ἀνθρώπους, ἥρωας καλοῦσι. τάχα δὲ καὶ ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ Ἀρταξέρξαι καὶ Ἀρταβαζοί, ὡς παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Μιλλάμωνες καὶ Παναπόλλωνες. Ἡρόδοτος*) Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἔστι καὶ Ἀρταίου τεῖχος πολίχνιον ἐπὶ τῷ Ῥυνδακῷ ποταμῷ, ὡς Κρατερὸς ἐννάτῳ περὶ ψηφισμάτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταιοτειχίτης.

Ἀρτάκη, πόλις Φρυγίας, ἄποικος Μιλησίων. Δημήτριος δὲ νησίον εἶναί φησι, καὶ Τιμοσθένης λέγων· Ἀρτάκη τοῦτο μὲν ὄρος ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς, τοῦτο δὲ νησίον ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἀπέχον σταδίον· κατὰ τοῦτο λιμὴν ὑπάρχει βαθὺς ναυσὶν ὀκτὼ ὑπὸ τῷ ἀγκῶνι, ὃν ποιεῖ τὸ ὄρος ἔχεσθαι τοῦ αἰγιαλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός. Σοφοκλῆς δὲ Ἀρτακεὺς εἶπε·

τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι;

καὶ Ἀρτάκιος εἶπε Δημοσθένης ἐν ἐννάτῳ Βιθυνιακῶν·

τάσσατο δ' Ἀρτακίοισιν ἐφέστιος αἰγιαλοῖσιν.

οὕτω γὰρ αὐτόθι ἡ Ἀφροδίτη καλεῖται.

Ἀρτακοί, ἔθνος Θράκιον.

Ἀρτάξατα, πόλις Ἀρμενίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ.**) ἣν καὶ Ἀρταξιάσατα καλοῦσι. λέγεται δὲ τὴν πόλιν οἰκίσαι Ἀρταξίαν Ἀρμενίας βασιλεύσαντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταξατηνός.

Ἀρτεᾶται, γένος Περσικόν. Ἡρόδοτος πρώτῃ.***)

Ἀρτεμίσιον, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Ἀρτεμισιάτης. Φίλιστος δὲ Ἀρτεμίτιον αὐτὴν καλεῖ, ἴσως δωρικῶς. ἔστι καὶ πόλις Εὐβοίας.

Ἀρτέμιτα, νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν Αἰθάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων. ὡς δὲ Στράβων†), πόλις Παρθυαίων. ὁ δὲ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ὅτι χερρόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ, λεγομένη Ἀρτέμιτα. ἡ γενικὴ Ἀρτεμίτας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτεμιτηνός. Ἀπολλόδωρος δ' Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ α. ἔστι καὶ πλησίον τῶν Ὀξειῶν νήσων νῆσος Ἀρτέμιτα. Ῥιανὸς η Θεσσαλικῶν·

νήσοις ὀξείῃσι καὶ Ἀρτεμίτῃ ἐπέβαλλον.

τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό, ἢ Ἀρτεμιταῖος διὰ τὸ τὸν τύπον τοῖς Πέρσαις ἀναλογεῖν.

Ἀρτύμνησος, πόλις Λυκίας, ἄποικος Ξανθίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτυμνησεύς. Μενεκράτης ἐν πρώτῃ τῶν Λυκιακῶν φησιν, ὅτι πολυανθρωπήσασαν τὴν Ξάνθον τοὺς πρεσβύτας εἰς τρία μέρη διελεῖν· τούτων δὲ τὴν μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν καὶ οἰκίσαι ἐν τῷ ὄρει λόφον

*) I. 125. **) p. 527 sq. ***) c. 125. †) XI. p. 519. XVI. p. 744.

στρογγύλον [κατοικίσαι] καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πινάραν, ἣν μεθερμηνεύεσθαι στρογγύλην. τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα Λύκιοι πίναρα καλοῦσιν.

Ἄρυββα. τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας. οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.

Ἀρύκανδα, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρυκανδεύς, ὡς Ἀλυνδεύς.

Ἀρύπη, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, ἧς οἱ πολῖται Ἄρυπες, ὡς Ἡρωδιανός.

Ἀρχανδρούπολις, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος δευτέρῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἀρχανδροπολίτης.

Ἄρωμα, πόλις Αἰθιόπων, ὡς Μαρκιανός. ὁ πολίτης Ἀρωμεύς. Στράβων **)· ἄριστος Μεσωγείτης οἶνος Ἀρωμεύς.

***) *Ἀσαί*, κώμη Κορίνθου. Θεόπομπος λβ' Φιλιππικῶν· Ἀσαὶ καὶ Μαυσὸς κῶμαι μεγάλαι καὶ πολυάνθρωποι. τὸ ἐθνικὸν Ἀσαῖος. ἔστι καὶ κώμη Θρᾴκης Ἀσαί. τὸ ἐθνικὸν τὰ αὐτό.

Ἀσβύστα, πόλις Λιβύης. καὶ ὁ πολίτης Ἀσβύστης.

οἵη τε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύσταο,

Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῃ. δύο δέ εἰσι Τρίτωνες, ὁ μὲν Λιβύης, ὁ δὲ Βοιωτός.

Ἄσβωτος, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσβώτιος. Εὐφορίων Θρᾳκί·

τὸν μὲν ἄρ' ἐκ φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες
ὑστάτιον ῥώσαντο· κονισαλέῃσιν ἐθείραις
ἵπποι καλὰ ναούσαν ἐπορνύμενοι φυγάδειαν.

περὶ τῶν ἵππων Ἀμφιαράου.

Ἀσδύνις, νῆσος κατὰ τὴν Μυρίδος λίμνην. Εὔδοξος δευτέρῳ· κατελαμβάνοντο ἐν Ἀσδύνει τῇ νήσῳ. ὁ νησιώτης Ἀσδυνίτης, ὡς Μεμφίτης.

Ἀσέα, κώμη τῆς Ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλφειὸς ῥέει, ὃς καὶ Ἀσεάτης λέγεται. καὶ ὁ κωμήτης ὁμοίως, ὡς Κορσεάτης, Ὀρνεάτης.

Ἀσία, πόλις Λυδίας παρὰ τῷ Τμώλῳ, ἐν ᾗ τρίχορδος εὑρέθη κιθάρα. διὸ καὶ Ἀσία ἡ Ἤπειρος. οἱ μὲν ἀπὸ πόλεως Λυδίας, οἱ δὲ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, ἢ ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν, τουτέστιν ἰλύν. ὁ ἐνοικῶν Ἀσιάτης. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιάτις. λέγεται καὶ Ἀσίς.

ἰσθμὸς ἄνω τέταταί τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης. †)

καὶ Ἀσιάς. τὸ δὲ Ἀσιανός, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ ††)· ἦν δὲ ἐμπόριον κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων Νομάδων. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιανή. ἔστι καὶ Ἀσιανὴ πόλις Ἠλείας. λέγεται καὶ Ἀσιαῖος. ἔστι καὶ Ἀσία νῆσος Αἰθιοπίας. ὁ πολίτης Ἀσιάτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀσιεύς, ὡς Τρία Τριεύς. ἔστι καὶ Ἀσίας λειμών. Ὅμηρος †††)·

---

*) c. 97. **) XIV. p. 650. ***) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον ζ'.
†) Dionys. Perieg. 20. ††) p. 493. †††) Iliad. II. 461.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.
ἀντὶ τοῦ Ἀσίου, γενικὴ γάρ ἐστιν, οὐκ Ἀσιανῷ. ἀγνοεῖ γὰρ Ὅμηρος τὴν Ἀσίαν ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην. ἢ μᾶλλον Ἀσίας. καὶ ἰωνικῶς Ἀσίεω. καὶ Ἀσίῳ, ὡς ἐϋμελίω.

Ἀσίνη, πόλις Λακωνικὴ ἀπὸ Ἀσίνης θυγατρὸς Λακεδαίμονος. δευτέρα Μεσσήνης παρὰ τὴν Λακωνικὴν, οἰκισθεῖσα ὑπὸ Ἀργείων. τρίτη Κύπρου. τετάρτη Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσιναῖος, καὶ Ἀσινεύς, κακῶς· ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ γῆς περιόδου.

Ἀσκάλων, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἰουδαίᾳ. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν φησιν, ὅτι Τάνταλος καὶ Ἄσκαλος παῖδες Ὑμεναίου. τὸν δὲ Ἄσκαλον ὑπὸ Ἀκιαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως αἱρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, κἀκεῖ παρθένου ἐρασθεὶς πόλιν κτίσαι, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ. λέγεται οὖν Ἄσκαλος καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀσκάλης, ὡς Δάμαλος Δαμάλης, Ἄραξος Ἀράξης· ὡς ἀπὸ τοῦ Χαράξω Χάραξος Χαράξης, Λάπιθος Λαπίθης. λέγεται καὶ Ἀσκαλώνιον ἡ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀσκαλώνιος παρὰ τὸ Ἀσκαλώνιον, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδός· καὶ Ἀσκαλωνὶς θηλυκόν. πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῆς κεχρηματίκασι, φιλόσοφοι μὲν Ἀντίοχος ὁ Κύκνος καὶ Σῶσος καὶ Ἀντίβιος καὶ Εὔβιος στωικοὶ ἐπιφανεῖς· γραμματικοὶ δὲ Πτολεμαῖος Ἀριστάρχου γνώριμος καὶ Δωρόθεος· ἱστορικοὶ Ἀπολλώνιος καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τὰ περὶ Βιθυνίας γεγραφὼς καὶ ἄλλοι. παρὰ δ' Εὐδόξῳ διὰ τῆς αι ἐν τῇ πρώτῃ. καὶ ἡ μὲν πόλις, οὗ πρῶτόν φασι τὰ κρόμμυα γενέσθαι. καὶ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων συνήθειαν Ἀσκαλωναῖα κρόμμυα.

Ἀσκανία, πόλις Τρωική. Νικόλαος τετάρτῃ ἱστορίᾳ· Σκαμάνδριος Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ἐκ τῆς Ἴδης καὶ τοῦ Δασκυλείου, καὶ τῆς Ἀσκανίας καλουμένης. ἣν ἔκτισεν ὁ Αἰνείου παῖς Ἀσκάνιος. οὐ μόνον δὲ ἡ λίμνη, ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα δισσὴ καὶ ὁμώνυμος. Φρυγίας μὲν,

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής.*)
οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.**)

τῆς δὲ Μυσίας. καὶ τῆς μὲν Φρύγιον, τῆς δὲ Μύσιον. τὸ τοπικὸν Ἀσκάνιος ὁμοίως τῷ κυρίῳ. ἔστι καὶ Ἀσκάνιος ποταμός. Εὐφορίων χιλιάσι·

καὶ Ψιλοὶ Ἀσκάνιόν τε Ναυαίθοιο.

Ψίλις Μυσίας. Ναύαιθος Ἰταλίας.

Ἀσκῖται, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ. παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Ἀσχαλιτῶν. ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος. ἔστιν οὖν παρὰ τὸν ἀσκὸν Ἀσκίτης, ὡς παρὰ τὸν ἀστὸν ἀστίτης, μέσος μεσίτης.

Ἄσκλος, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἔστι καὶ οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Ἀσκλίτης, ὡς λίκνον λικνίτης καὶ ὅπλον ὁπλίτης.

*) Hom. Iliad. II. 862. **) Iliad. XIII. 793.

Ἄσκρη, πόλις Βοιωτίας, ἰωνικῶς σχηματισθεῖσα, ὡς κόρη, Τερψιχόρη. τὸ ἐθνικὸν Ἀσκραῖος Ἡσίοδος. καὶ ἀπ᾽ Ἀσκρῆθεν.

Ἄσος, πολίχνιον Κρήτης. ὁ πολίτης Ἄσιος. οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται. καὶ Ἀσίου Διὸς ἱερὸν ἀρχαιότατον.

Ἀσπαλάθεια, πόλις Ταφίων. Νίκανδρος ἑτεροιουμένων πρώτῃ· Ἀσπαλάθεια βοήροτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπαλαθεύς.

Ἀσπαλαθίς, νῆσος Λυκίας. λέγεται οὕτω διὰ τὰς ἐν αὐτῇ πεφυκυίας ἀσπαλάθους. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπαλαθίδιος, ὡς Ψωφίδιος καὶ Αὐλίδιος, ἢ Ἀσπαλαθίτης, ὡς Μεμφίτης.

Ἄσπενδος, πόλις Παμφυλίας, Ἀσπένδου κτίσμα, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. ὁ πολίτης Ἀσπένδιος. Θεόπομπος τετάρτῃ Ἑλληνικῶν· ἀποτυχὼν δὲ τῶν Ἀσπενδίων. καὶ τὸ θηλυκὸν, ὡς αὐτός, Ἀσπένδια καὶ Ἀσπενδίς.

Ἀσπενδίδα γαῖαν.

Ἀσπίς, πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον Αἰθιοπίας τῆς κατ᾽ Αἴγυπτον, ὡς Μαρκιανὸς πρώτῃ περιόδων. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν. ἔστι καὶ Μακεδονίας, κτίσμα Φιλίππου τοῦ πατρὸς Περσέως, τὰς πόλεις ὀνομάσαντος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πανοπλίας, Ἀσπίδα, Περικεφαλαίαν. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη μεταξὺ Λεβέδου καὶ Τέω, σταδίων ὡς δυοῖν, πρὸς μέν τινων Ἀρκόνησος, πρὸς δέ τινων Ἀσπὶς ὀνομαζομένη. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη Ψύρων ἐγγύς. ἔστι καὶ ἄλλη, ὡς Κλέων ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ περὶ τῶν λιμένων, ἄδενδρος οὖσα. ἔστι καὶ πέραν Πίσσης, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν δύναται Ἀσπιδίτης, τῷ ἔθει τῶν Αἰθιοπικῶν πόλεων καὶ Λιβυσσῶν. τὸ δ᾽ ἀσπιδιώτης παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω. ἔστι δὲ τοῦτο παρὰ τὸ ἀσπίδιον. Μένανδρος·

ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον.

τὸ δὲ ἀσπιδίτης καὶ ἀσπιδοῦχος Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι·

ἀλλ᾽ ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον,
ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασι.

δύναται καὶ Ἀσπίδιος καὶ Ἀσπιδεύς.

Ἀσπληδών, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας ἐννάτῳ.*) ἀπὸ Ἀσπληδόνος υἱοῦ νύμφης Μιδείας καὶ Ποσειδῶνος. τὴν δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ**) τῆς Βοιωτίας φασὶ τοὺς Αἰολεῖς πρότερον Βοιωτοὺς καλεῖσθαι. τοὺς δὲ Ὀρχομενὸν καὶ Ἀσπληδόνα. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ α, ἀλλ᾽ οὐ παρ᾽ Ὁμήρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπληδόνιος. Ὀρχομενοῦ δὲ υἱεῖς,

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

Ἀσπουργιανοί, ἔθνος τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Στράβων ἑνδεκάτῃ ***)· τούτων δ᾽ εἰσὶ καὶ Ἀσπουργιανοὶ μεταξὺ Φαναγορείας.

Ἄσσα, πόλις πρὸς τῷ Ἄθῳ. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.****) ἔστι καὶ κώμη Σκυθίας. οἱ οἰκήτορες Ἀσσαῖοι.

*) c. 38, 9. **) Iliad. II. 511. ***) p. 495. ****) c. 122.

Ἀσσακηνοί, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἀρριανὸς τετάρτῃ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως*)· ἥει ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσακηνούς.

Ἄσσηρα, οὐδετέρως, πόλις Χαλκιδέων. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσηρίτης, ὡς Ἀβδηρίτης, Γαδειρίτης.

Ἀσσησός, πόλις Μιλησίας γῆς. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τετάρτῃ. ὁ οἰκήτωρ Ἀσσήσιος. καὶ Ἀσσησία Ἀθηνᾶ παρ' Ἡροδότῳ.**)

Ἄσσος, πόλις Λυκίας πλησίον Ἀτάρνης ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ ὀξέος καὶ δυσανόδου τόπου. πρὸς ὃν Νικόστρατος κιθαριστὴς ἔλεγε παίζων,

Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

δευτέρα πόλις Αἰολίδος κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἢ Κεκρόπειον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μυτιληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἄσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος. ἔστι καὶ λειμὼν ἐν τῷ Κελβιανῷ πεδίῳ τῆς Λυδίας περὶ τὸν Κάϋστρον ποταμόν. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Ἠπείρῳ μικρᾷ. ἐκ δὲ τῆς Ἄσσου Κλεάνθης ἦν ὁ στωικὸς φιλόσοφος, διάδοχος τῆς σχολῆς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, ἣν καταλέλοιπε Χρυσίππῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄσσιος, ὡς Ῥώσιος, καὶ Ἀσσεύς.

Ἀσσυρία, χώρα περὶ Βαβυλῶνα. οἱ οἰκήτορες Ἀσσύριοι. εἰσὶ καὶ ἕτεροι παρὰ τοὺς Σύρους. Ξενοφῶν οὕτω διαστέλλει ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῶν. λέγονται καὶ Ἀσσυρικοὶ καὶ Ἄσσυρες παρὰ Ἐρατοσθένει· ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰλλυριοί Ἴλλυρες.

Ἀσσωρόν, ὄρος Σάμου, ὅθεν ῥεῖ ὁ Ἀμφίλυσος. Εὐφορίων Ἀρτεμιδώρῳ·

δαίμονος Ἀμφιλύσοιο ῥόον.

Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσωρῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Ἀσταί, ἔθνος Θρᾴκης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ κτητικὸν Ἀστικὸς καὶ Ἀστική.

Ἄστακος, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀστάκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Νύμφης Ὀλβίας, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς ἱστορεῖ. ἔστι καὶ χώρα Βυζαντίων, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας πόλις. οἱ δὲ Κεφαληνίας ἄποικον. τὸ ἐθνικὸν Ἀστακηνός, ὡς Ῥυνδακηνός, Πριαπηνός, καὶ Ἀστακηνή καὶ Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία. ἀφ' οὗ Ἀστακιεύς, ὡς Οἰχαλία Οἰχαλιεύς· καὶ Ἀστακιήτης καὶ Ἀστακίδης πατρωνυμικόν. Πείσανδρος δεκάτῃ.

Ἀσταπαῖοι, Λιβύης ἔθνος. Ἀππιανὸς ἕκτῳ.***)

Ἀστάρτη, νῆσος ἐν Αἰθιοπίᾳ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ πρώτῃ· ἐντεῦθεν ἄρχεται Αἰθιοπία ἡ ὑπὲρ Αἴγυπτον. ἀπὸ δὲ τοῦ Βαξίου ἄκρου ἐκδέχεται Τριόνωτον ὄρος. κατὰ δὲ τοῦτο νῆσος Ἀστάρτη. τὸ ἐθνικὸν Ἀσταρταῖος ἢ Ἀσταρτίτης.

---

*) c. 25, 6. **) I. 19. ***) c. 33.

Ἀστελέβη, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν. οἱ οἰκοῦντες Ἀστελεβαῖοι.

Ἀστερία, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν. λέγεται καὶ Ἀστερίς. ὁ πολίτης Ἀστεριώτης καὶ Ἀστέριος. ἔστι καὶ νησίον Ἀστερία μεταξὺ Κεφαληνίας καὶ Ἰθάκης. Ὅμηρος Ἀστερίδα ταύτην φησίν*)·

ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα
μεσσηγὺς Ἰθάκης Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη.

Ἀστέριον, πόλις Θετταλίας. Ὅμηρος**)·

οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα.

ἡ νῦν Πιρεσία. οὕτω δὲ καλεῖται διὰ τὸ λαμπρόν, ὅτι ἐφ' ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη τοῖς πόρρωθεν ὡς ἀστὴρ φαίνεται. ἢ ἀπὸ Ἀστερίου τινός. τὸ ἐθνικὸν Ἀστεριώτης, καὶ θηλυκὸν Ἀστερηίς, καὶ Ἀστεριεύς.

Ἀστερουσία, ὄρος Κρήτης πρὸς τὸ νότιον μέρος, ἀποβλέπον εἰς θάλασσαν, ἀφ' οὗ καὶ πόλις ἐπὶ τὸν Καύκασον Ἰνδικὴ Ἀστερουσία κέκληται, Κρητῶν ἀποικίας ἐκεῖσε σταλείσης. οἱ οἰκήτορες Ἀστερουσιανοὶ καὶ Ἀστερουσιεῖς καὶ Ἀστερούσιοι.

Ἀστραία, πόλις Ἰλλυρίας. Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος α'.

οἳ δ' ἔχον Ἀστραίαν τε Δόβηρά τε.

Ἄστυ, ἡ κοινῶς πόλις. διαφέρει δέ, ὅτι τὸ μὲν κτίσμα δηλοῖ, ἡ δὲ πόλις καὶ τοὺς πολίτας. ἐκλήθη δὲ ἄστυ, ὡς Φιλόχορος ἐν α' τῆς Ἀτθίδος, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας τότε συνελθεῖν καὶ στῆναι ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὰς κοινὰς οἰκήσεις, ὅθεν οὐ μετανεστήκασιν. Ἀθηναῖοι δὲ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἄστυ καὶ πόλεις ᾤκησαν. ὁ πολίτης ἀστὸς καὶ ἀστὴ καὶ ἀστόν. ἀπὸ τοῦ ἀστὸς τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ·

οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει.

καὶ

βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας, τί γάρ;

ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ προαστίτης· οὐ γὰρ παρὰ τὸ προάστιον· ἣν γὰρ προαστιεύς, ὡς Δουλιχιεύς, ἢ προάστιος, ὡς Βυζάντιος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὑρίσκεται, προαστία γῆ, ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους·

ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας.

ἀπὸ δὲ τῆς ἄστεος γενικῆς ἄστειος· ὅπερ ἀντιδιέσταλται τῷ ἄγροικος· καὶ ἀστεΐζω καὶ ἀστεϊσμός. λέγεται ἄστυ καὶ ὁ δῆμος, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν Ἠριγόνῃ· εἶχοκε δὴ Θορικοῦ καλὸν ἵκανεν ἄστυ. ὅτι δὲ δῆμος Θορικὸς δῆλόν ἐστι. καὶ κώμη πλησίον Κανώβου παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. ὅτι δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἄστυ ἐκλήθη εἴρηται.

Ἀστυπάλαια, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Πύῤῥα

*) Odyss. IV. 844. **) Iliad. II. 735.

Καρῶν κατεχόντων, εἶτα Πύλαια, εἶτα Θεῶν τράπεζα διὰ τὸ ἀνθηρὸν αὐτῆς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀστυπαλαίας τῆς Ἀγκαίου μητρός. δευτέρα πόλις ἐν Κῷ. τρίτη νῆσος πόλιν ἔχουσα μεταξὺ Ῥόδου καὶ Κρήτης. τετάρτη πόλις ἐν Σάμῳ. πέμπτη ἄκρα πλησίον Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυπαλαιεὺς καὶ Ἀστυπαλαιάτης.

Ἄστυρα, πόλις Μυσίας, οὐδετέρως, πρὸς τῇ Τρῳάδι. λέγεται καὶ ἑνικῶς Ἄστυρον. ἔστι καὶ κώμη πλησίον τοῦ Ἀδραμυττίου, ὡς Στράβων.*) ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης κατὰ Ῥόδον, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο ἡ Ἀθηνᾶ Ἀστυρίς. ἔστι καὶ Βοιωτίας πρὸς ταῖς Ποτνίαις, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρᾳ. ἔστι καὶ χώρα Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυρηνός. ἀφ' οὗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν.

Ἄσφαξ, ὡς Ἄτραξ, ἔθνος ἐποικίσαν τὴν Κύπρον. μή τις δὲ τὸ Ἄσφαξ τὸ ἔθνος καὶ τὸ Ἄτραξ τὸ κύριον σύνθετον οἰηθείη· ἁπλᾶ γάρ ἐστιν.

Ἄσχειον, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσχειεύς, ὡς Σιγειεύς, Ῥοιτειεύς.

Ἀτάβυρον, ὄρος Ῥόδου. Ῥιανὸς ἕκτῳ Μεσσηνιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀταβύριος, ἐξ οὗ καὶ Ἀταβύριος Ζεύς. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀταβύριον, ὡς Τίμαιος. κέκληται δὲ τὰ ὄρη ἀπό τινος Τελχῖνος Ἀταβυρίου. ἔστι καὶ Περσικὴ πόλις. ἔστι καὶ Φοινίκης.

Ἀταία, πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης Ἀταιάτης, ὡς Κάρυα Καρυάτης, ἢ Ἀταΐτης ἢ Ἀταῖος.

Ἀταλάντη, ἡ ὑπὸ Ἀθηναίων κτισθεῖσα παρὰ Λοκροῖς. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.**) ἔστι καὶ νῆσος. καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πειραιεῖ. ὁ νησιώτης Ἀταλανταῖος.

Ἀταρβίκις, πόλις ἐν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀταρβικίτης, ὡς Προσωπίτης.

Ἀτάρνα, πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας πλησίον Λέσβου. ὁ πολίτης Ἀταρνεύς, ὡς Ὀδυσσεύς. καὶ θηλυκὸν Ἀταρνίς.

Ἀταφηνοί, ἔθνος μέγα Ἀραβίας, περὶ οὗ Γλαῦκος ἐν δευτέρᾳ.

Ἀτέλλα, πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας μεταξὺ Καπύης καὶ Νεαπόλεως. τὸ ἐθνικὸν οὐκ Ἀτελλαῖος, ὡς Ἀγυλλαῖος, ἀλλὰ Ἀτελλανός, ὡς Πολύβιος ἐννάτῃ· Ἀτελλανοὶ παρέδοσαν αὑτούς.

Ἀτέριον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἀτερῖνος.

Ἀτήνη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ τῆς Ἀτταλίδος φησίν. ὁ δημότης Ἀτηνεύς· Πατροκλῆς Ἀτηνεὺς ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς. Διονύσιος Ἀτηνίαν τὸν δῆμον. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τὸ Ἀτηνεύς, ὀφεῖλον Ἀτηνιεύς.

Ἀτιντανία, μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκήτορες καὶ Ἀτιντᾶνες καὶ Ἀτιντάνιοι. εἴρηται ἀπὸ Ἀτιντᾶνος, υἱοῦ Μακεδόνος. λέγεται καὶ Ἀτιντανὶς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Ἀτιντὰν καὶ Ἀτιντανία καὶ Ἀτιντάνιον οὐδέτερον.

*) XIII. p. 606. **) c. 32.

Ἄτλαντες, ἔθνος Λιβυκόν. Ἡρόδοτος τετάρτῃ.*) ἔστι καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν δύο Ἀτλάντων. Ῥιανὸς δὲ ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρᾳ Ἀτάραντας μετ' αὐτοὺς εἶναί φησι καὶ Ἄτλαντας, καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὀνείρους. λέγεται τὸ κτητικὸν Ἀτλαντικὸς καὶ Ἀτλαντικὴ θάλασσα, καὶ Ἀτλάντιος καὶ Ἀτλαντία θάλασσα.

Ἄτραι, πόλις μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος. Ἀρριανὸς ἑπτακαιδεκάτῳ Παρθικῶν.

Ἀτραμῖται, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ Ἀραβικῶν. Ἀρτεμίδωρος Ἀτραμωτίτας αὐτοὺς καλεῖ.

Ἄτραξ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας. ἐκλήθη ἀπὸ Ἄτρακος τοῦ Πηνειοῦ καὶ Βουρᾶς παιδὸς κτισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Ἀτράκιος καὶ θηλυκὸν Ἀτρακία. καὶ Ἄτραξ ὁμόφωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων**)·

καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἄτρακας λύκους.

τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν Ἄτραγος, ὡς Εὔπολις·

εἰς Ἄτραγα νύκτωρ.

ἔστι καὶ Ἀτρακὶς θηλυκόν.

Ἀτρήνη, πόλις. Φιλοστέφανός φησιν, ἀπὸ Δεύσου καὶ Ἀτρώνος καὶ Ἀτρήνης, τῶν Ἄργητος τοῦ Κύκλωπος καὶ Φρυγίας νύμφης, προσηγορεῦσθαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀτρηνεὺς καὶ Ἀτρηνίτης καὶ Ἀτρηναῖος.

Ἀτρία, πόλις Τυρρηνίας, Διομήδους κτίσμα. χειμῶνος πλεύσαντος καὶ μετὰ τὸ διασωθῆναι καλέσαι Αἰθρίαν. καὶ παρεφθάρη παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸ ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Βοιῶν, ἔθνους Κελτικοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀτριανὸς καὶ Ἀτριεὺς καὶ Ἀτριάτης. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον· συνήθης γὰρ Ἰταλῶν ὁ τύπος ὁ διὰ τοῦ ανος.

Ἀτροπατία καὶ Ἀτροπάτιος, ἡ τῆς Μηδίας δευτέρα μερίς (ἡ γὰρ προτέρα, καθ' ἣν ἦν τὰ Ἐκβάτανα, ἡ μητρόπολις καὶ τὸ βασίλειον τῆς Μηδίας), ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀτροπάτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀτροπατηνὸς καὶ Ἀτροπατηνή.

Ἀττάλεια, πόλις Λυδίας, πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα καλουμένη. οἱ δὲ τὴν Κιλικίας Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι, ὡς Δημήτριος, ἀπὸ Ἀττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. τὸ ἐθνικὸν Ἀτταλεύς. καὶ Ἀτταλικὸς κτητικὸν καὶ θηλυκόν.

Ἀτταλίς, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἣν Ἀττάλῳ ἀνέθηκαν Ἀθηναῖοι. ὁ φυλέτης Ἀτταλεύς.

Ἀττάλυδα, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ἀπὸ Ἄττυος, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ Λυδοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀτταλυδεύς.

Αὔαθα καὶ Αὔαρα, οὐδετέρως, συνοικία Ἀράβων, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκήτορες Αὐαθηνοὶ καὶ Αὐαρηνοί.

Αὐαλίτης, κόλπος ἐν δεξιοῖς μέρεσι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

*) c. 184 sq. **) v. 1309.

Αὔαρα, πόλις Ἀρυβίας, ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Ὀβόδᾳ κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρέτα. ἐξώρμησε γὰρ Ἀρέτας εἰς ἀναζήτησιν τοῦ χρησμοῦ· ὁ δὲ χρησμὸς ἦν, Αὔαρα τόπον ζητεῖν, ὅ ἐστι κατὰ Ἄραβας καὶ Σύρους λευκήν· καὶ φθάσαντι τῷ Ἀρέτᾳ καὶ λοχῶντι ἐφάνη φάσμα αὐτῷ λευκοείμων ἀνὴρ ἐπὶ λευκῆς δρομάδος προϊών· ἀφανισθέντος δὲ τοῦ φάσματος σκόπελος ἀνεφάνη αὐτόματος κατὰ γῆς ἐρριζωμένος, κἀκεῖ ἔκτισε πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Αὐαρηνός.

Αὔασις, πόλις Αἰγύπτου. ταύτην δὲ καὶ Ὄασιν καλοῦσιν, ἐοικυῖαν παρδαλέᾳ· κατάστικτος γάρ ἐστιν, ἀνύδρῳ γῇ καὶ ἐρήμῳ τὰς οἰκήσεις ἔχουσα. τὰ τοιαῦτα Αὐάσεις Αἰγύπτιοί φασι. τὸ ἐθνικὸν Αὐασίτης καὶ Ὀασίτης. Ἡρόδοτος*) δὲ καὶ Δοῦρις Μακάρων αὐτὴν ὠνόμασαν νῆσον.

Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ**) οὕτω φησίν.

Αὐγειαί, πόλις Λοκρίδος. Ὅμηρος***)·

καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς.

ἔστι καὶ Λακωνικὴ πόλις.* τὸ ἐθνικὸν Αὐγεάτης.

Αὔγιλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀπολλόδωρος β' περιηγήσεως. τὸ ἐθνικὸν Αὐγιλίτης διὰ τὸ ἐπιχώριον, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης.

Αὐγοῦσται, πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. οἱ πολῖται Αὐγουστανοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι ή.

Αὐενίων, πόλις Μασσαλίας πρὸς τῷ Ῥοδανῷ. τὸ ἐθνικὸν Αὐενιωνήσιος τῷ ἐπιχωρίῳ καὶ Αὐενίτης τῷ Ἕλληνι τύπῳ.

Αὐλαί, ἐπίνειον Κιλίκων μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Ἀγχιάλης. οἱ οἰκοῦντες Αὐλεῶται πρὸς τῶν ἐπιχωρίων ὀνομάζονται. τῶν δὲ εἰς αι οὐκ ἔστιν ὁ διὰ τοῦ ωτης τύπος, ἀλλ' ἔοικεν ὡς ἀπὸ τοῦ Ῥάφεια Ῥαφειώτης Ῥαφεῶται. εἰσὶν Αὐλαὶ καὶ Λυκίας χωρίον. εἰ δ' ἑνικῶς ἐλέγετο Αὐλή, ὤφειλεν Αὐλέτης ἢ Αὐλίτης. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η δισυλλάβων θηλυκῶν ὀξυνόμενα μὲν διὰ τοῦ ε, ὡς τὸ φυλέτης, βαρυνόμενα δὲ διὰ τοῦ η, ὡς κωμήτης, σιδήτης. ἐπιστατέον τὸ Καρνίτης ἀπὸ τῆς Κάρνης, ὡς ἐροῦμεν.

Αὐλή, ἡ ἔπαυλις.

χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον. †)

λέγεται καὶ αὖλις. καὶ σύνθετον δύσαυλις. ὁ οἰκήτωρ αὐλήτης. αἱ δ' ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκήσεις αὔλειοι, καὶ οἱ ἀπόκοιτοι τούτων θύραυλοι. λέγεται καὶ αὔλιος ὁ ἑσπέριος ἀστὴρ παρὰ τὸ ποιεῖν ἡμᾶς αὐλίζεσθαι, καὶ αὔλιον ἄντρον παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν, ὡς Ἀπολλώνιος ††)·

στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν.

Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας κατὰ Χαλκίδα, εἰς ἣν ἠθροίσθησαν οἱ Ἕλληνες. Τρύφων παρὰ τὸ ἁλισθῆναι ἀλὶς καὶ αὐλίς. βέλτιον ἀπὸ τῆς Αὔλιδος τῆς Εὐωνύμου τοῦ Κηφισσοῦ. τὸ ἐθνικὸν ἠδύνατο Αὐλιδεὺς καὶ Αὐλίς. ἔστι δ' Αὐλίδιος καὶ Αὐλιδία.

---

*) III. 26. **) p. 513. ***) Iliad. II. 532. †) Iliad. V. 138.
††) Arg. II. 909.

Αὐλών, πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν ἑκατόν. ὁ πολίτης Αὐλωνίτης. δευτέρα πόλις Ἀρκαδίας, ὁ πολίτης Αὐλώνιος. γ′ πόλις Κρήτης ἢ τόπος. ἔστι καὶ τόπος Ἀραβίας. ἔστι καὶ Αὐλὼν ὃν ἐπόλισαν Κροτωνιᾶται, ἥτις ὠνομάσθη Καυλωνία. τὸ ἐθνικὸν Καυλωνιάτης.

Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσεως καὶ Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ. *)

Αὔσιγδα, πόλις Λιβύης, οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος. Ἑκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. τὸ ἐθνικὸν Αὐσιγδοι. οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται.

Αὐσχῖται, ἔθνος Λιβύης ὑπὲρ Βάρκης. Ἀπολλόδωρος περιηγήσεως δευτέρῳ.

Αὔσων, ὁ Ἰταλός. Λυκόφρων **)·

κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι.

καὶ Αὐσονὶς τὸ θηλυκόν. καὶ Αὐσόνιος καὶ Αὐσονία ἡ χώρα, ἀφ' οὗ Αὐσονιεὺς καὶ Αὐσόνειος. Λυκόφρων ***)·

ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων.

καὶ Αὐσονίτης· ὁ αὐτός †)·

παρ' Αὐσονίτην Φύλαμον δομήσεται.

καὶ Αὐσονῖτις θηλυκόν· ὁ αὐτός ††)·

ὁ τῆς θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχούς.

καὶ Αὐσόνιος κτητικόν.

Αὐταριάται, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Χάραξ ἐν ἑβδόμῃ χρονικῶν καὶ Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπαῖς καὶ Ἐρατοσθένης.

Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. ὁ Πολυΐστωρ ἐν τρίτῃ. Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι. τὸ ἐθνικὸν Αὐτομαλακίτης διὰ τὴν χώραν, τῷ δὲ καθ' ἡμᾶς τύπῳ Αὐτομαλακεύς.

Αὐτόμολοι, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ †††)· τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι τούτοισιν οὔνομά ἐστι Ἀσμάχ. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ.

Ἀφάνναι, χωρίον Σικελίας ἄσημον, ἀφ' οὗ ἡ εἰς Ἀφάννας ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἐκτετοπισμένων. τὸ ἐθνικὸν Ἀφανναῖος.

Ἀφάκη, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφακίτης διὰ τὸ ἴδιον τῆς χώρας.

Ἀφείδαντες, μοῖρα Μολοσσῶν, ἀπὸ Ἀφείδαντος βασιλέως.

Ἀφεταί, πόλις τῆς Μαγνησίας. Ἑλλάνικος. ὅτι ἐντεῦθεν δευτέραν ἄφεσιν ἡ Ἀργὼ ἐποιήσατο ἢ ὅτι ἐκεῖ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον. κεῖται δ' ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφεταῖος, ὡς Παγασαῖος, Ἀναφαῖος.

Ἄφθαια καὶ Ἀφθαία, ἡ Ἑκάτη. ὁ Τεχνικὸς δυοκαιδεκάτῳ. δύναται καὶ Ἀφθαῖος εἶναι. ἔστι καὶ Ἀφθίτης νομὸς Αἰγύπτου.

*) c. 189. **) v. 922. ***) v. 1047. †) v. 593. ††) v. 44. †††) c. 30.

Ἄφιδνα, δῆμος Ἀττικῆς τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀφίδνου αὐτόχθονος. ὁ δημότης Ἀφιδναῖος, ὡς Πυδναῖος. τὰ τοπικὰ δῆλα Ἀφίδνηθεν, Ἀφίδναζε, Ἀφίδνησιν. ἔστι καὶ πληθυντικὸν Ἀφίδναι. ἔστι καὶ τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ἦσαν αἱ Λευκιππίδες Φοίβη καὶ Ἱλάειρα.

Ἄφνειον, πόλις Φρυγίας, πλησίον Κυζίκου ἢ Μιλητουπόλεως, ἢ ἀπὸ Ἀφνειοῦ ἢ ἀπὸ Ἀφναΐδος νύμφης. ἔστι καὶ Λυδίας πόλις. ἡ λίμνη ἡ περὶ Κύζικον Ἀφνῖτις, ἡ πρότερον Ἀρτυνία. τὸ ἐθνικὸν Ἀφνίτης.

Ἀφόρμιον, τόπος Θεσπιέων. Ἀφροδίσιος ἤτοι Εὐφήμιος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος, ὅθεν καὶ τὸν κυβερνήσαντα τὴν ναῦν τὴν Ἀργὼ Τίφυν γενέσθαι. καὶ λόγος παρ' ἡμῶν τῆς νεὼς ἀφορμισάσης ἐντεῦθεν μετὰ τῶν ἀριστέων, ἀφ' οὗπερ ἀπέπλευσεν ἡ ναῦς. ὁ τοπίτης Ἀφορμιεύς, ὡς Αἰγιεύς, Σουνιεύς.

Ἀφροδισιάς, πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Κιλικίας φησίν, ὅτι Ζώπυρός φησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης κεκλῆσθαι, γράφων καὶ ἱστορίας. δευτέρα Ἰβηρίας πρὸς τοῖς Κελτοῖς. τρίτη νῆσος ἡ πρότερον Ἐρύθεια μεταξὺ Ἰβηρίας καὶ Γαδείρων. τετάρτη ἐν Κνίδῳ. πέμπτη μεταξὺ Λυδίας καὶ Καρίας. ϛ' νῆσος Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ. ζ' πόλις Λακωνικῆς μία τῶν ρ'. η' Σκυθίας παραλία πρὸς τὴν λῃστείαν εὔθετος. θ' Αἰθιοπίας. δεκάτη Κύπρου. εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πλησίον τῆς Λιβύης. ἔστι καὶ Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀφροδισιεύς.

Ἀφροδίτης πόλις, ἡ καὶ Ἀφροδιτόπολις. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀφροδιτοπολίτης. ἔστι καὶ πόλις κατὰ Ἄθριβιν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Θρᾴκην.

Ἀφροδίτια, χωρίον Λακωνικῆς. Θουκυδίδης δ'.*)

Ἀφύτη ἢ Ἄφυτις, πόλις πρὸς τῇ Παλλήνῃ Θρᾴκης, ἀπὸ Ἀφύτου τινὸς ἐγχωρίου. ἔσχε δὲ ἡ πόλις μαντεῖον Ἄμμωνος. ὁ πολίτης Ἀφυταῖος. Θουκυδίδης ά**)· ἐξ Ἀφύτιος ὁρμώμενος. λέγεται καὶ Ἀφύτεια, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἀφύτη, καὶ Ἀφυτιεὺς καὶ Ἀφυτεὺς καὶ Ἀφυτήσιος.

Ἀχαΐα, παρὰ τὸ Ἀχαιὸς κύριον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός. καὶ σεσημείωται ὀξυνόμενον. ἔστι καὶ λόφος ἐν Καρύστῳ καὶ τόποι διάφοροι.

Ἀχαιμενία, ἡ Περσικὴ μοῖρα, ἀπὸ Ἀχαιμένους υἱοῦ Αἰγέως. λέγεται καὶ Ἀχαιμένιον.

Ἀχανοί, ἔθνος πρὸς τῇ Σκυθίᾳ, οἳ καὶ Ἀχαρνοὶ λέγονται παρὰ Θεοπόμπῳ.

Ἀχάρνα, δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. Ἡρωδιανὸς Ἀχάρνεις βαρύτονον. τὰ τοπικὰ ὡς ἀπὸ ὀξυτόνου Ἀχαρνῆθεν· μήποτε δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχαρνεὺς ἡ παραγωγή. ὁ δημότης Ἀχαρνεὺς καὶ Ἀχαρνίτης καὶ Ἀχαρναῖος καὶ Ἀχαρνικός.

Ἀχερδοῦς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀχερδούσιος. τὰ τοπικὰ δῆλα, Ἀχερδουντόθεν.

---

*) c. 56. **) c. 64.

Ἀχελῷος, ποταμὸς Ἀκαρνανίας. ἀπὸ Ἀχελῴου ἐλθόντος ἐκ Θετταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος. ἐκαλεῖτο δὲ Θόας ὁ ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ἀχελῳὸς ὁμοφώνως, καὶ Ἀχελῳὰ καὶ Ἀχελῳὶς θηλυκόν.

Ἀχέρραι, πόλις μεταξὺ τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἄλπεων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχερραῖος.

Ἀχέρων, Ἀχέροντος, Ἀχερούσιος, Ἀχερουσία, Ἀχερούσιον. ἔστι καὶ Ἀχερουσία λίμνη. λέγεται καὶ Ἀχερόντειος, ὃ διὰ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνης ἔφη*)·

Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής.
καὶ Ἀχερουντιὰς ἐξ αὐτοῦ.

Ἀχίλλειος δρόμος, νῆσος μετὰ τὴν Ταυρικήν. ἔστι καὶ νῆσος Ἀχίλλεια, ὡς δ' ἔνιοι, Λευκή. ἔστι καὶ κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. ἔστι καὶ πόλις ἐν τῷ Σιγείῳ Ἀχίλλειον. ἔστι καὶ φρούριον Ἀχίλλειον πλησίον Σμύρνης καὶ τόπος ἐν Σικελίᾳ καὶ κώμη καὶ λιμὴν Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἀχιλλειώτης καὶ Ἀχιλλείτης δύναται εἶναι καὶ Ἀχιλλειοδρομίτης.

Ἄχναι, πόλις Θεσσαλίας. ἐντεῦθεν ἦν Κλεοδάμας, ὁ περὶ ἱππικῆς καὶ πωλοδαμαστικῆς γράψας. ἔστι καὶ πόλις Βοιωτίας. ὁ πολίτης Ἀχναῖος.

Ἄχολλα, πόλις Λιβύης οὐ πόρρω τῶν Σύρτεων, ἄποικος Μελιταίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχολλαῖος.

Ἄχομαι καὶ **Ἀχόμενοι**, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ.

Ἀχραδινή, νῆσος ἔχουσα πόλιν πρὸς ταῖς Συρακούσαις, ἣν ἐπολιόρκησε Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ἀλλὰ καὶ Ἀχραδινὴ μοῖρα Συρακουσῶν. Χάραξ δὲ χώραν αὐτὴν καλεῖ καὶ νῆσον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχραδιναῖος καὶ Ἀχραδῖνος.

Ἀχραδοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὁ δημότης Ἀχραδούσιος. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις**)·

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.

Ἀχριανή, πόλις Ὑρκανίας. Πολύβιος δεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀχριανός.

Ἀψίλαι, ἔθνος Σκυθικὸν γειτνιάζον Λαζοῖς, ὡς Ἀρριανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Ἄψυνδος, πόλις Θρᾴκης. Ἀψυνθὶς δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀψύνθιος καὶ Ἀψυνθιάς. ἔστι καὶ εἶδος φυτοῦ, περὶ οὗ Βῶλος ὁ Δημοκρίτειος, ὅτι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἐννάτῳ, τὰ πρόβατα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψύνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν. διχῶς δ' ἡ γραφὴ καὶ διὰ τοῦ υ καὶ διὰ τοῦ ι.

Ἀψυρτίδες, νῆσοι πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ὑπὸ Ἀψύρτου παιδὸς Αἰ-

---

*) Ran. v. 471. **) v. 361.

ἤτου ἐν μιᾷ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Μηδείας. οἱ κτῆται Ἀψυρτεῖς καὶ Ἄψυρτοι. ἔστι καὶ τόπος ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Ἀψαρος, Ἄψυρτος πρότερον λεγόμενος. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ καὶ πόλιν [καὶ] νῆσον Ἄψυρτον ἱστορεῖ.

Ἄψωρος, πόλις Ἰλλυριάς. Ἡρωδιανὸς ὀγδόῃ. ἔοικε δ' ἡ αὐτὴ εἶναι τῇ προειρημένῃ.

Ἄωρος, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀώρας νύμφης. μετωνομάσθη δ' Ἐλευθήρα ἀπὸ Ἐλευθῆρος ἑνὸς τῶν Κουρήτων. ὁ πολίτης Ἄωρος ἢ Ἀωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης.

*) Βάβαι, πόλις Λιβύης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. ὁ πολίτης Βαβαῖος.

Βαβύλη, πόλις ἐν Ὀδρύσαις * γ.

Βαβράντιον, τόπος περὶ Χίον. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔοικε δ' ὑποκοριστικὸν τοῦ Βάβρας.

Βάβρας, πολίχνιον Αἰολίδος ἐγγὺς Χίου. τὸ ἐθνικὸν Βαβράντιος, ἀπὸ Βάβραντος. εὕρηται καὶ ἰσοσύλλαβος ἡ κλίσις ἐν ἀστιγεῖ βιβλίῳ.

Βαβυλών, Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σελευκία καλουμένη, κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφοῦ, παιδὸς Βήλου σοφωτάτου, οὐχ ὡς Ἡρόδοτος, ὑπὸ Σεμιράμιδος· ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι χιλίοις δύο, ὡς Ἑρέννιος. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαβυλώνιος καὶ Βαβυλωνεύς, καὶ Βαβυλωνὶς καὶ Βαβυλωνία τὰ θηλυκά.

Βαβυτάκη, πόλις Περσική. ὁ πολίτης Βαβυτακηνός.

Βαγαδαονία, μοῖρα Καππαδοκίας νοτιωτάτη. τὸ ἐθνικὸν Βαγαδάονες, ὡς Κατάονες τῆς Καταονίας.

Βαγίστανα, πόλις τῆς Μηδίας. καὶ ὄρος Βαγίστανον. τὸ ἐθνικὸν Βαγιστανός.

Βάδεως πόλις, τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ὁ οἰκήτωρ Βαδεωπολίτης.

Βάδιζα, πόλις τῆς Βρεττανίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαδιζαῖος.

Βαΐα, ὄρος Κεφαλληνίας, ἀπὸ Βαΐου κυβερνήτου Ὀδυσσέως. τὸ ἐθνικὸν Βαιάτης.

Βαιάκη, πόλις τῆς Χαονίας. Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Βαιακαῖος. δύναται καὶ Βαιακῖνος. ἄμεινον τὸ πρῶτον.

Βαῖβαι, πολίχνιον τῆς Καρίας. ὁ πολίτης Βαιβαῖος.

Βαίκυλα, πόλις Ἰβηρίας πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. τὸ ἐθνικὸν Βαικυλεύς.

---

*) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον η'.

Βαιταρροῦς, κώμη μεγάλη τρίτης Παλαιστίνης. οἱ κατοικοῦντες Βαιταρρηνοί. ἔστι καὶ πόλις Κελτικὴ Βαίταρρα, ἧς ὁ πολίτης Βαιταρρίτης. τῆς δὲ προτέρας Βαιταρρούσιος. κλίνεται Βαιταρροῦντος.

Βαίτιον, πόλις Μακεδονίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ. δύναται δὲ κατὰ τὴν τέχνην Βαιτιεύς.

Βαῖτις, ποταμὸς κατὰ Ἰβηρίαν, ὃς Πέρκης λέγεται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. λέγεται καὶ Βαιτικὴ ἡ χώρα ἀπὸ Βαίτιος γενικῆς.

Βαίσαμψα, πόλις ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅ ἐστιν οἶκος ἡλίου. ὁ πολίτης Βαισαμψηνός.

Βακκαῖοι, Ἰσπανίας ἔθνος.

Βάκτρα, πόλις. Στράβων ιά.*) τὸ ἐθνικὸν Βάκτροι καὶ Βάκτριοι καὶ Βακτρία τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ πόλις Βάκτριον. τὸ ἐθνικὸν Βακτριανὸς καὶ Βακτριανὴ τὸ θηλυκόν.

Βάκυροι καὶ Βακυριανοί, ἔθνος πρὸς Πάρθοις καὶ Μήδοις.

Βάκχου νῆσος καὶ Ἀντιβάκχου ἑτέρα ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Βακχονησίτης.

Βάλα, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος.**) τὸ ἐθνικὸν Βαλαῖος.

Βαλανέαι, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν Λευκάς. ὁ πολίτης Βαλανεώτης. εἰς ἣν πόλιν Ἐπικράτης ἐγκώμιον ἔγραψεν ὁ Βαλανεώτης.

Βάλβουρα, οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Βαλβουρεύς.

Βάλδος, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βαλδαῖος. τὰ εἰς δος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τῆς δ ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· Ἰνδὸς, ὅμοιον τῷ ποταμῷ· τὸ λορδὸς, μυνδὸς ὡς ἄφωνον ὀξύνεται· ἀφ' οὗ τὸ

μυνδότεροι νεπόδων

παρὰ Καλλιμάχῳ.

Βάλκεια, πόλις περὶ τὴν Προποντίδα. τὸ ἐθνικὸν Βαλκειάτης καὶ Βαλκείτης.

Βάλις, πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ, ἀπό τινος Βάλεως, οὗ καὶ ἱερὸν ἔχει. ὁ πολίτης Βαλίτης.

Βάλλα, πόλις Μακεδονίας, ὡς Πέλλα. ὁ πολίτης Βαλλαῖος. Θεαγένης ἐν Μακεδονίᾳ· Βαλλαίους μεταγαγὼν εἰς τὸν νῦν λεγόμενον Πύθιον τόπον.

Βάλοιον, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βαλοιεύς.

Βαναυρίδες, Τυρρηνικαὶ νῆσοι, ἀπὸ Βαναύρου υἱοῦ Αἴαντος. τὸ ἐθνικὸν Βαναυρεύς.

Βάντεια, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βαντιανοὶ καὶ Βαντιᾶται.

Βάντιοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ἑκαταῖος.

Βάραθρον, τόπος κοῖλος καὶ ὄρυγμα καλούμενος, ἀφ' οὗ Βαραθρίτης. ἔστι καὶ Βράαθρα πλησίον τοῦ Κασίου. τὸ ἐθνικὸν Βαραθρεύς.

---

*) p. 517. **) Antiq. VI. 6.

Βαράκη, νῆσος τῆς Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βαρακαῖος, ὡς Ἰτύκη Ἰτυκαῖος.

Βαρβάλισσος, φρούριον τῆς ἔξω περιτετειχισμένον. τὸ ἐθνικὸν Βαρβαλισσηνός.

Βάρβαρος, οὐκ ἐπὶ ἔθνους, ἀλλ' ἐπὶ φωνῆς ἐλαμβάνετο· ὡς καὶ Ὅμηρος*) τοὺς Κᾶρας βαρβαροφώνους, ὡς πολεμίους τῶν Ἰώνων. εἴρηται παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐθνικῶς, ἀφ' οὗ Βαρβαρία. ἔστι καὶ χώρα παρὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον Βαρβαρία, ἀφ' οὗ καὶ Βαρβαρικὸν πέλαγος. τὸ δὲ Βαρβαρικὸς οὐκ ἀπὸ τοῦ Βαρβαρία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Βάρβαρος. ἦν γὰρ Βαρβαριακός.

Βάργασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Βαργάσου τοῦ υἱοῦ Βάργης καὶ Ἡρακλέους, ὃν ἐδίωξε Λάμος ὁ Ὀμφάλης καὶ Ἡρακλέους, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαργασηνός, ὡς αὐτὸς ἑκκαιδεκάτῳ· ὡς Ἔδεσσα Ἐδεσσηνός, Γερασηνός, Ἐμεσηνός.

Βαργούσιοι, ἔθνος δυτικὸν πρὸς τῷ Ἴβηρι ποταμῷ. Πολύβιος ἐν τρίτῳ.**) ἔστι καὶ Βάρχουσα μικρὰ πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βαρχουσηνός.

Βαργύλια, οὐδετέρως, πόλις Καρίας, ἣν Ἄνδανον οἱ Κᾶρές φασιν, Ἀχιλλέως κτίσμα λέγοντες. ἔστι δὲ πλησίον Ἰάσου καὶ Μύνδου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βαργύλου, ὃς πληγεὶς ὑπὸ Πηγάσου τελευτᾷ. Βελλεροφόντης δ' ἀγασθεὶς ἐπὶ τῷ ἑταίρῳ πόλιν ἔκτισε Βαργυλίαν. καὶ ἡ θάλασσα Βαργυλικὸς κόλπος. ἐξ αὐτοῦ ὁ πολίτης Βαργυλιάτης.

Βαρήνη, πόλις Μηδίας ἐγγὺς Ἀγβατάνων. οἱ οἰκήτορες Βαρηνοί.

Βαρήτιον, χωρίον πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. Θεόπομπος πεντηκοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαρητῖνος, ὡς Βρεντεσῖνος.

Βάρις, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαρίτης. λέγεται Βάρις ἡ οἰκία, ὡς Ποσίδιππος, καὶ ἡ συνοικία, ὡς Ἔφορος.

Βαρκάνιοι, ἔθνος τοῖς Ὑρκανοῖς ὅμορον.

Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἥτις καὶ Πτολεμαΐς. ἦν δ' ἐκ πλινθίνων οἰκοδομημάτων συντεθεῖσα, κτίσμα Περσέως, Ζακύνθου, Ἀριστομέδοντος, Λύκου. λέγεται καὶ Βαρκαία, ἐξ οὗ τὸ Βαρκαιάτης. τοῦ δὲ Βάρκη Βαρκαῖος. καὶ Βαρκαῖον τὸν Λίβυν, φασὶ Βαρκαῖον ἔπος οἱ τὰς ἱπποτροφίας παρὰ Ποσειδῶνος, ἡνιοχεῖν δὲ παρὰ Ἀθηνᾶς ἔμαθον.

Βαρύγαζα, ἐμπόριον Γεδρωσίας τῶν σφόδρα ἐπισήμων. οἱ οἰκοῦντες καὶ ὁ κόλπος Βαρυγαζηνοί.

Βασανίσαι, ἔθνος Θρᾴκιον ἀπὸ τῆς ὁ Βασανίσης εὐθείας. τινὰ δὲ τῶν βιβλίων Βανίσαι ἔχουσι τρισυλλάβως.

Βάσηρα, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Βασηρεύς, ὡς Ἀλίφηρα Ἀλιφηρεύς.

Βασιννοί, Ἀραβικὸν ἔθνος. Γλαῦκος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας.

*) Iliad. II. 867. **) c. 35, 2.

Βάσιλις, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ *). τὸ ἐθνικὸν Βασιλίτης.

Βαστάρναι, ἔθνος ὑπὲρ τὸν Ἴστρον οἰκοῦν. Διονύσιος ἐν περιηγήσει **)·

πολλὰ μάλ᾽ ἑξείης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης
Γερμανοί, Σαμάται τε, Γέται θ᾽ ἅμα Βαστάρναι τε.

Βατάναβος, Ἀραβίας σταθμός. τὸ ἐθνικὸν Βαταναβηνός.

Βατανέαι, συνοικία Συρίας, ἢ καὶ Βατανέα ἑνικῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατανεώτης. ἔστι καὶ Βάτανα πρὸς τῷ Εὐφράτῃ.

Βατέταρα, πόλις Λιγύων, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατεταραῖος.

Βατίεια, τόπος τῆς Τροίας ὑψηλός. κέκληται ἀπὸ Βατείας τινός, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Τρωικῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πάτου τῶν ἵππων, ἤγουν τῆς τροφῆς, τροπῇ τοῦ π εἰς β, ἢ ἀπὸ τῶν βάτων. τὸ ἐθνικὸν Βατιεὺς καὶ Βατιειάτης.

Βατή, δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς, ὅθεν ἦν Ἄβρων ὁ Καλλίου ἐξηγητής, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν γεγραφώς. τὸ ἐθνικὸν ἐπιρρηματικῶς Βατῆθεν· οὐ γὰρ δεῖ ἐν πᾶσι τὸ ἐθνικὸν ζητεῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ἐπιρρήματι χρῆσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν δήμων, ἢ τῇ γενικῇ μετὰ προθέσεως ἢ τῷ ἀναλόγῳ ἢ τῷ συνήθει τῆς χώρας ὁ τὰ τοπικὰ δῆλα.

Βάτναι, πόλις τῆς Ὀσροηνῆς. τὸ ἐθνικὸν Βατναῖος διὰ τὸν χαρακτῆρα, ὡς Ἐδεσσαῖος καὶ Καρραῖος.

Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἴβηρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διάφοροι γεγόνασι δόξαι, ὅτι ἀπὸ Βέβρυκος ἢ ἀπὸ Βεβρύκης. καὶ ἄλλαι ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία. εὕρηται καὶ Βέβρυσσα, ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Θρῇσσα. ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ.

Βέλβινα, πόλις Λακωνική. Παυσανίας ὀγδόῳ. ***) Ἀρτεμίδωρος νῆσον αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Βελβινήτης, ὡς Αἰγινήτης.

Βελγική, ἡ χώρα, ὡς Βαιτική, προσεχὴς ταῖς Γερμανίαις. ὁ ῥήτωρ Βελγικός, ὡς Ἀττικός. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ Βέλγη, ὡς Ἀκτὴ Ἀττική. τὸ θηλυκὸν Βελγεία ἡ χώρα.

Βεληδόνιοι, ἔθνος παρ᾽ ὠκεανῷ. Παρθένιος ἐν Δήλῳ

οὐδ᾽ ἀπὸ τηλίστου [τῶν πόρρω] ἄκρα Βεληδονίων.

Βελιτανοί, οἱ αὐτοὶ τοῖς Λυσιτανοῖς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τρίτῃ γεωγραφουμένων.

Βέλιτρα, πόλις Ἰταλίας, οὐ Ῥώμης ἀποτέρω, ὡς φησι Φλέγων ὀλυμπιάδι ροδ΄. τὸ ἐθνικὸν Βελιτρανὸς τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Βελών, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῇ Βαιτικῇ τῆς Ἱσπανίας. ὁ πολίτης Βελώνιος.

Βεμβῖνα, κώμη τῆς Νεμέας. Ἑλλάνικος δὲ Βέμβινον καὶ πόλιν

---

*) c. 29, 5. **) v. 303. ***) c. 35, 3. Βελεμίναν.

φησίν. ὁ πολίτης Βεμβινίτης, ὡς Σταγειρίτης. παρὰ δὲ Ῥιανῷ Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπήν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτῃ·

δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος.

καὶ ἄλλως·

καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.

τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Βεμβίνηθεν, καὶ εἰς τόπον Βεμβίναδε.

Βενεβεντός, χωρίον Διομήδους ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ὅτι κτῆμα Διομήδους, ἢ καὶ Μαλοεντὸς ἐλέγετο. τὸ ἐθνικὸν Βενεβεντῖνος. ἔστι καὶ ἄλλη Καμπανίας διὰ τοῦ δ, ἧς τὸ ἐθνικὸν Βενεβενδεύς.

Βέννα, πόλις Θρᾴκης, καὶ δι' ἑνὸς ν καὶ διὰ δύο. καὶ ἡ γραφὴ διάφορος, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ε, ὅπερ κρεῖττον. τὸ ἐθνικὸν Βένναι, καὶ ὁ Βεννικὸς κόλπος. εἴρηται καὶ Βεννική. λέγονται καὶ Βεννάσιοι οἱ αὐτοί.

Βέννα, μία βουλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πέντε, ἧς οἱ βουλευταὶ Βέννιοι, ὡς Ἔφορος. ὅτι Ἄνδροκλος ὁ κτίσας Ἔφεσον, οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε καὶ πολλοὶ Ἐφέσιοι σὺν αὐτῷ. οἱ οὖν καταλειφθέντες Ἐφέσιοι ἐστασίασαν κατὰ τῶν Ἀνδρόκλου παίδων, καὶ βουλόμενοι βοήθειαν ἔχειν πρὸς αὐτοὺς ἐκ Τέω καὶ Καρίνης ἀποίκους λάβον, ἀφ' ὧν ἐν Ἐφέσῳ δύο βουλαὶ τῶν πέντε τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἐν Βέννῃ Βέννιοι, οἱ δ' ἐν Εὐωνύμῳ τῆς Ἀττικῆς Εὐωνυμεῖς. οὓς δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἐφέσῳ κατέλαβον, Ἐφεσίους φασὶ, τοὺς δ' ὕστερον ἐπήλυδας Τηίους καὶ Καριναίους ἀποκαλοῦσι.

Βεργέπολις, Ἀβδηριτῶν. τὸ ἐθνικὸν Βεργεπολίτης.

Βέργη, πόλις Θρᾴκης πρὸς τῇ Χερρονήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Βεργαῖος. Στράβων *) δὲ κώμην αὐτὴν λέγει, ἐξ ἧς ὁ Βεργαῖος Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. ἄπιστα δὲ οὗτος συνέγραψεν, ὥς φασιν· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία βεργαΐζειν ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. λέγεται δὲ Βέργιον ὑποκοριστικῶς.

Βερενῖκαι, πόλεις ἕξ. πρώτη ἡ ὑπὸ Πύρρου τοῦ νεωτέρου κτισθεῖσα. δευτέρα ἡ ὑπὸ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου. τρίτη ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ. τετάρτη ἡ πρότερον Τίος. πέμπτη ἐν Κιλικίᾳ. ἕκτη Λιβύης ἡ πρότερον Ἑσπερίς. ἐκλήθη δὲ Βερενίκη ἀπὸ τῆς Πτολεμαίου γυναικὸς Βερενίκης. ὁ πολίτης Βερενικεύς. εὕρηται καὶ Βερενίκεια. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Βερενικιάδαι. ἔστι καὶ ἄλλη περὶ Συρίαν, ἣν Πέλλαν καλοῦσι.

Βερέκυντας, γενικὴ τῆς εὐθείας ἀρρήτου. ἔστι δὲ πόλις Φρυγίας. καὶ ἡ χώρα Βερεκυντία. ἦν γάρ τις Βερεκύντης, ἀφ' οὗ ἡ Βερεκυντία χώρα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βερεκύνται ὁμοφώνως.

Βερενικίδαι, δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. δέκα γὰρ φυλὰς ἔχοντες Ἀθηναῖοι προσέθεσαν δύο, Ἀντιγονίδα καὶ Δημητριάδα καλοῦντες. ὕστερον δὲ Ἀτταλίδα καὶ Πτολεμαΐδα, διὰ τῶν ἐπωνύ-

*) II. p. 102. 104.

μῶν εὐεργετηθέντες βασιλέων. ὅθεν καὶ τὴν βουλὴν πεντακοσίων οὖσαν ἑξακοσίων ἐποίησαν· ἑκάστη γὰρ φυλὴ πεντήκοντα εἶχεν, οἳ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευον. ἀπὸ δὲ Βερενίκης τῆς Μάγα θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Πτολεμαίου, ὠνομάσθησαν Βερενικῖδαι οἱ δημόται. καὶ ἄλλα γὰρ ἐξηνέχθη πατρωνυμικῶς· Αἰθαλίδαι γὰρ καὶ Βουτάδαι. τὰ εἰς τόπον εἰς Βερενικιδῶν φασι, τὰ δ' ἐν τόπῳ ἐν Βερενικιδῶν.

Βέρεξ, ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός.

Βέρης, πόλις Θράκης, ἀπὸ Βέρητος υἱοῦ Μακεδόνος. τὸ ἐθνικὸν Βερήσιος, ὡς Φαγρήσιος, Ἀδρυμήσιος.

Βέροια, πόλις Μακεδονίας, ἣν Φέρωνα κτίσαι φασίν· αὐτοὺς δὲ τὸ φ εἰς β μεταποιεῖν, ὡς Βαλακρὸν καὶ Βίλιππον καὶ βεβαλῖνον. ἄλλοι ἀπὸ Βεροίας τῆς Βέρητος τοῦ Μακεδόνος. τὸ ἐθνικὸν Βεροιαῖος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας, ἀφ' ἧς Κασιανὸς ἄριστος ῥήτωρ. λέγεται καὶ Βερόη. οἱ δ' ἐγχώριοι Βερόιαν. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βεροεύς.

Βέρουνος, ὡς Λούγδουνος, Ἰταλικὴ πόλις μεταξὺ τῶν Νωρικων· τὸ ἐθνικὸν Βερουνήσιος, ὡς Λουγδουνήσιος.

Βέρυτις, Τρωϊκὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βερυτίτης, ὡς Ἄβοτις Ἀβοτίτης.

Βέσβικος, νησίδιον περὶ Κύζικον, ὡς Διογένης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῃ περὶ τῶν ἑπτὰ τῆς πατρίδος νήσων λέγων· Προκόνησος καὶ Φοίβη καὶ Ἀλόνη καὶ Φυσία καὶ Ὀφιόεσσα καὶ Βέσβικος, γόνιμοι καὶ λιπαραί. Ἀγαθοκλῆς δὲ ἐν πρώτῃ περὶ Κυζίκου φησίν, ὅτι κτίσμα ἐστὶ Φερσεφόνης καὶ ὄνομα ἔχει γίγαντος. οἱ γὰρ γίγαντες ἀπορρήξαντες αἰγιαλοὺς ἐκύλιον διὰ τῆς θαλάσσης, ἐγχῶσαι τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ῥυνδακοῦ ζητοῦντες. ἡ δὲ Κόρη ἀγωνιῶσα περὶ Κυζίκου τὰς πέτρας ἐρρίζωσε καὶ νῆσον ἐποίησεν, ἥτις ἀφ' ἑνὸς τῶν ὕστερον οἰκισάντων Πελασγῶν προσηγόρευται Βέσβικος, ἐφ' ἧ τοὺς λειπομένους τῶν Γιγάντων ἠφάνισε σὺν Ἡρακλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Βεσβικηνός.

Βεσκία, πόλις Αὐσόνων. τὸ ἐθνικὸν Βεσκιάτης, ὡς Ἀγκιάτης, καὶ Βεσκιανός, ὡς Ἀδριανός.

Βεύη, πόλις Μακεδονίας, καὶ πρὸς αὐτῇ Βεῦος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Βευαῖος.

Βέχειρ, ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Σάπειρ, ἢ μετὰ τοῦ σ Σάσπειρ, Ἐλεάζειρ, ὀνόματα βαρβάρων· Λίγειρ ποταμὸς περὶ Πλάταιαν, χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος, ἑκατόγχειρ τὸ σύνθετον.

Βήγεξ, πόλις Τραλλέων· οὗτοι δὲ τῶν Ἰλλυριῶν μοῖρα. τὸ ἐθνικὸν Βηγίτης τῷ κοινῷ χαρακτῆρι.

Βήθλεμα, πόλις Παλαιστίνης πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις, οὐδετέρως, ἐν ᾗ γέγονεν ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν. Ἰώσηπος*) δέ φησιν ἐκ Βηθλεεμῶν. ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἰούδα φυλῆς. ὁ πολίτης Βηθλεμίτης, ὡς Ἱεροσολυμίτης.

---

*) Ant. Ind. V. 11.

Βῆλος, ἣ καὶ Μῆλος, πρὸς ταῖς Ἡρακλέους στήλαις, ἀμφοτέρων ἐτύμως λεγομένων, τῷ τοὺς ἀρχαίους βηλὸν λέγειν τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, καὶ ταύτην κεῖσθαι παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦ ὠκεανοῦ. Μῆλος δὲ καὶ Μηλάρια, δύο πόλεις ἐπὶ τοῖς πέρασι τὴν αὐτὴν ἔμφασιν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς κλήσεως τῶν μήλων, ἃ χρύσεα λέγεται Ἡρακλῆς ἐκ τῆς Λιβύης ἀγηοχέναι. τὸ ἐθνικὸν Βηλαῖος καὶ Μηλαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος.

Βήνη, πόλις Κρήτης ὑπὸ Γορτύνην τεταγμένη. τὸ ἐθνικὸν Βηναῖος. Ῥιανὸς γὰρ ὁ ποιητὴς Βηναῖος ἦν ἢ Κερεάτης ἢ Κρής.

Βήριθρος, πόλις Τρωική. τὸ ἐθνικὸν Βηρίθριος. τὸ θηλυκὸν Βηριθρία.

Βηρυτός, πόλις Φοινίκης, ἐκ μικρᾶς μεγάλη, κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ εὔυδρον· βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς. Ἱστιαῖος δ' ἐν πρώτῃ τὴν ἰσχὺν βηρουτὶ Φοίνικας ὀνομάζειν· ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν, ὡς Ἑλλάδιός φησιν. ὁ πολίτης Βηρύτιος, ὡς Ἀζώτιος, Αἰγύπτιος. σεσημείωται τὸ Μιλήσιος ἐν τοῖς τοπικοῖς, ὅτι ἐτράπη ὡς τὸ Θεοδόσιος. τὸ γὰρ θεόδοτος καὶ ἀθάνατος καὶ ἄμβροτος σύνθετα. τὸ δὲ Χαρίσιος οὐ τοπικόν. περὶ τοῦ Περκώσιος ἐροῦμεν. τὸ δὲ υ μακρόν. Διονύσιος ὁ περιηγητής*)·

καὶ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν.

ὀξύνεται δ' ὡς τρισύλλαβον καὶ μακρὸν ἔχει τὸ υ, ὡς τὸ κωκυτός, γωρυτός, Καρδυτὸς πόλις. τὸ Σεβέννυτος τετρασύλλαβον. ἔστι καὶ πόλις Ἀραβίας ἡ πρότερον καλουμένη Διόσπολις. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος καὶ Ἡρακλέων διὰ δύο.

Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς.**)

ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως ναπώδους οὔσης. τὸ ἐθνικὸν Βησσαῖος.

Βήσσυγα, οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βήσσυγας ποταμὸς καὶ Βησσυγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὕς φασιν ἀνθρωποφάγους.

***) **Βίβαστος**, Θρᾴκης πόλις. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βιβάστιος, ὡς Φαίστιος. εἰ δὲ Βούβαστος, τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης.

Βιβλίνη, χώρα Θρᾴκης. ἀπὸ ταύτης ὁ Βίβλινος οἶνος. οἱ δὲ ἀπὸ Βιβλίας ἀμπέλου. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος τὸν Νάξιόν φησιν, ἐπειδὴ Νάξου ποταμὸς Βίβλος.

Βίδος, φρούριον ἐν Σικελίᾳ, οὐδετέρως. εὕρηται δὲ καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι. ἔστι καὶ ἕτερον ἐν τῇ τῶν Ταυρομενιτῶν χώρᾳ Βίδιος φρούριον. τὸ ἐθνικὸν Βιδῖνος.

Βίεννος, πόλις Κρήτης. οἱ μὲν ἀπὸ Βιέννου τοῦ τῶν Κουρήτων ἑνός, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἄρη γενομένης βίας, ὃν ἐνταῦθα [δεδέσθαι] φασὶν ἀπὸ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου τῶν παίδων Ποσειδῶνος, καὶ μέχρι καὶ νῦν τὰ καλούμενα ἑκατομφόνια θύεται τῷ

*) v. 911. **) Iliad. II. 532. ***) In cod. Vratisl. hic incipit βιβλίον θ'.

Ἄρει. ὁ πολίτης Βιέννιος. οἱ δὲ τιμὰς ἀποπέμπειν τῷ Τεμιλίῳ Διὶ καὶ Βιεννίῳ. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Γαλλίᾳ. αὐχμοῦ γάρ ποτε τὴν σύμπασαν Κρήτην κατασχόντος εἰς ἑτέρους τόπους ἀπῳκίζοντο, οἰκῆσαι δέ τινας Ὑδροῦντα τῆς Ἰταλίας οὔπω πεπολισμένον. χρησμοῦ δ᾽ αὐτοῖς δοθέντος, ὅπου ἑλωδέστατον τόπον θεάσονται, κατοικῆσαι, ἐλθόντες οὖν ἐπὶ τὸν Ῥόδανον ποταμὸν τῆς Γαλλίας ἑλώδη ὄντα οἰκῆσαι, καὶ τὴν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι, ἐπειδὴ μία τῶν σὺν αὐτοῖς παρθένων, Βίαννα καλουμένη, χορεύουσα ὑπό τινος χάσματος ἐλήφθη· ἧς μνημονεύει πόλεως Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ.*) τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Βιέννιος, εἰ μὴ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον Βιεννήσιος, ὡς Λουγδουνήσιος. τῆς δὲ Βιέννης Βιενναῖος.

Βιζύη, πόλις Θρᾴκης, τὸ τῶν Ἀστῶν βασίλειον. τὸ ἐθνικὸν Βιζυηνός.

Βιζώνη, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν ἠδύνατο Βιζωναῖος ἢ Βιζωνίτης. ἔστι δὲ Βιζώνιος, ὡς Παλλήνιος.

Βίθυαι, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Βίθυος τοῦ Ἄρεος καὶ Σήτης τῆς Ῥήσου ἀδελφῆς.

Βιθυνία, πρὸς τῷ Πόντῳ χώρα, ἀπὸ Βιθυνοῦ τοῦ Διὸς καὶ Θρᾴκης τῆς Τιτανίδος, ἣ ἐκ μὲν Διὸς ἔσχε Βιθυνόν, ἐκ δὲ Κρόνου Δόλογκον. τὸ ἐθνικὸν Βιθυνός καὶ Βιθυνὴ καὶ Βιθυνὶς καὶ Βιθυνιάς. τὰ δὲ εἰς νος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ υ παραληγόμενα προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὸν εἴη. τὸ μόσσυνος βαρυνόμενον σημειῶδες καὶ μακρὸν ἔχει τὸ υ. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ σ βραχὺ ἔχει τὸ υ, καὶ τὸ γέρυνος ὁ μικρὸς βάτραχος.

Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.**) ὁ οἰκῶν Βιθυνιεὺς καὶ Βιθυνιάτης. ἀφ᾽ οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικός, Ἐπαφροδίτου τοῦ Νέρωνος ὢν ἐξελεύθερος.

Βιθυόπολις, πόλις ἀπὸ Βίθυος. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Βιθυοπολίτης. εὗρον δὲ Βιθυνιοπολίτης παρὰ Ἀρριανῷ ἐν πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. δεῖ δὲ τοῦ Βιθυνόπολις εἶναι Βιθυνοπολίτης.

Βῖσα, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Βισαῖος.

Βίλβινα, πόλις Περσική. τὸ ἐθνικὸν Βιλβινάτης, ὡς Αἰγινάτης.

Βισαλτία, πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. περὶ ταύτην οἱ λαγοὶ σχεδὸν πάντες ἁλίσκονται δύο ἥπατα ἔχοντες, ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Φαβωρῖνος. τὸ ἐθνικὸν Βισάλτης. ἔστι καὶ Βισάλτης ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Βισάλτιος. ἀφ᾽ οὗ Βισαλτία ἡ χώρα. Λυκόφρων***)

τὸν μὲν γὰρ ᾐὼν Στρυμόνος Βισαλτία.

Βισάνθη, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, Ἑλληνίς, ἄποικος Σαμίων. τὸ ἐθνικὸν Βισανθηνός. ἀφ᾽ ἧς Φαίδιμος ἐλεγείων ποιητὴς Βισανθηνὸς ἢ Ἀμαστριανὸς ἢ Κρωμνίτης.

---

*) V. 1. **) c. 9, 7. ***) v. 417.

Βίστιρος, πόλις Θρᾴκης, ὡς Πίστιρος τὸ ἐμπόριον. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρίτης, ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης.

Βιστονία, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Βίστονος καὶ Καλλιρρόης τῆς Νέστου. ἀδελφὸς δὲ ἦν Ὀδόμαντος καὶ Ἠδωνοῦ. ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βιστών, τῶν εἰς των δισυλλάβων βαρυνομένων, οἷον Πλάτων, Κρίτων, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου· χιτὼν γὰρ πρὸς διαστολὴν ὀξύνεται τοῦ κυρίου καὶ ποταμοῦ, καὶ τὸ κροτὼν τὸ ζωύφιον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος, ἢ περιεκτικὸν διὰ τὸ κοιτών, ἱστών, ἢ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ο κλινόμενον, ὡς τὸ Βίστονος. τὸ θηλυκὸν Βιστονίς. ἐκτίνεται δὲ καὶ λέγεται Βιστωνὶς διὰ τοῦ ω καὶ Βιστώνιος ποιητικῶς.

Βίτελλα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βιτελλῖνος.

Βλαῦδος, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ Βλαύδου τοῦ τὸν τόπον εὑρόντος, ὡς Μενεκράτης. τὰ ἐθνικὸν Βλαυδηνός.

Βλέμυες, ἔθνος βαρβαρικὸν Λιβύης, ἀπὸ Βλέμυος ἑνὸς τῶν Δηριάδου τριῶν ὑποστρατηγῶν τῶν σὺν αὐτῷ Διονύσῳ πολεμησάντων. ἦσαν δὲ Ὀρόντης καὶ Ὀρουάνδης καὶ Βλέμυς.

Βοάλεια, πόλις Σκυθίας. Πείσανδρος εἰκοστῇ ἕκτῃ.

Βοβώνεια, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βοβωνιάτης, ὡς Ῥιθυμνιάτης, ἢ Βοβώνιος, ὡς Ῥιθύμνιος.

Βόγγναι, ἔθνος τοῖς Καρρηνοῖς παρακείμενον, μέσον Εὐφράτου καὶ Κύρου ποταμοῦ, ὡς Κουάδρατος.

Βοίβη, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος*)·

Βοίβην τε γλαφυρὰν καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν.

ἔστιν οὖν καὶ πόλις καὶ λίμνη Βοιβιάς, ἀπὸ Βοίβου τοῦ Γλαφύρου τοῦ τὰς Γλαφύρας κτίσαντος. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Βοίβη τῆς Γορτυνίδος καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βοίβη. τὸ ἐθνικὸν τῆς Βοίβης Βοιβεὺς καὶ Βοιβηὶς θηλυκόν· εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος, οὐ κωλύει. ἔστι καὶ Βοιβήιον πόλις. λέγεται δὲ καὶ Βοιβία ἡ λίμνη.

Βοΐλλαι, πόλις Λατίνων. τὸ ἐθνικὸν Βοϊλλανός, ὡς Διονύσιος ἐν ὀγδόῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.**)

Βοῖον, ἣν Ὅμηρος ἔοικε Βοίβην λέγειν. ἔστι δὲ Δωρικὴ πόλις οὐδετέρως λεγομένη καὶ θηλυκῶς. ἔστι Βοιαὶ καὶ Κρήτης πόλις. ὁ πολίτης Βοιάτης, ὡς Κάρυαι Καρυάτης, Πιτάναι Πιτανάτης, Θαλάμαι Θαλαμάτης. λέγεται καὶ Βοιαῖος, ὡς Ἔφορος. Ἡρωδιανὸς δὲ Βοιηίτης φησίν, ἴσως παρὰ τὸ Βοῖον, ὡς λίκνον λικνίτης. εἰσὶ καὶ Βοιοὶ ἔθνος Κελτογαλατῶν. ἔστι καὶ Βοιανὸν πόλις Σαυνιτῶν.

Βοιωτία, μόνη τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τρισὶ θαλάτταις διήκοντας ἔχει τοὺς οἰκήτορας, τοὺς μὲν πρὸς Πελοπόννησον ἐστραμμένους καὶ τὸν Σικελικὸν καὶ Ἀδριατικὸν κόλπον, τοὺς δὲ πρὸς Αἴγυπτόν τε καὶ Κύπρον καὶ τὰς ἄλλας νήσους, τοὺς δὲ πρὸς τὸν Εὔριπον

---

*) Iliad. II. 712. **) c. 18. Βωλανοί.

καὶ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας θάλασσαν. γενέσθαι δέ φασι Βοιωτὸν Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος, τοῦ κατ' αὐτὸν νεωτέρου τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας παίδων. Νικοκράτης δέ φησιν ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς. Εὐφορίων·

ὄφρα κε μαντεύοιτο μεθ' υἱάσι Βοιωτοῖο.
τόν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη τέκεν Ἄρνη,
Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε. τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες,
ὅττι ῥα πατρῴῃσι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις.

καὶ Εὐριπίδης·

τὸν δ' ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν.*)

Κάστωρ δὲ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης Κάδμῳ βοὸς λεχθῆναι τὴν χώραν οὕτω. τινὲς δ' ὡς οὐκ ὄντας ταῖς διανοίαις τοὺς Βοιωτοὺς ἄγαν εὐκινήτους. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀονία καὶ Μεσαπία καὶ Ὠγυγία καὶ Καδμηίς, ὡς Θουκυδίδης.**) Ἔφορος δέ φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, Θετταλοὶ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν, Βοιωτοὶ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν διφρευτικὴν ἐπιστήμην ἠσχόληνται. ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν τῶν νόμων εὐταξίαν. ἔστι δὲ καὶ Βοιωτία ἐν Θρᾴκῃ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον Βοιωτός. λέγεται καὶ Βοιώτιος καὶ Βοιωτία, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία Βοιωτία ὗς, καὶ Βοιωτίς. καὶ Βοιωτίδιον ἐκ Βοιωτίδος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν***)·

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

καὶ ῥῆμα, βοιωτιάζειν ἔμαθες.

Βόλβαι, πόλις Καρίας καὶ ποταμὸς Βολβαιώτης· ἢ τις Ἡρακλεία ἐκλήθη. ἔστι καὶ Βόλβη πόλις καὶ λίμνη. τὸ ἐθνικὸν Βολβαῖος.

Βολβιτίνη, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος. ὁ πολίτης Βολβιτινίτης. τὸ ἐθνικὸν Βολβίτινος, ἔνθεν καὶ Βολβίτινον ἅρμα.

Βολίνη, πόλις Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βολιναῖος.

Βολισσός, πόλις Αἰολικὴ ἐπ' ἄκρον, Χίου πλησίον. Θουκυδίδης Βολίσκον αὐτὴν καλεῖ ἐν ὀγδόῃ****) καί φασιν, ὅτι Ὅμηρος ἐν τούτῳ τῷ πολίσματι τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο, ὡς Ἔφορος. Ἀνδροτίων δὲ δι' ἑνὸς σ γράφει. τὸ ἐθνικὸν τῇ τέχνῃ Βολίσσιος, ὡς Λυρνήσσιος, Βολισσεύς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς, καὶ Βολισσίτης, ὡς Ὀδησσίτης. χρηστέον δὲ τῷ προτέρῳ διὰ τὸ σύνηθες.

Βολογεσιάς, πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ἐκ Βολογεσοῦ βασιλέως ᾠκισμένη. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Βολογεσιεύς, ὡς Ἀφροδισιεύς· ἀλλ' ἀνοίκειος ὁ τύπος τῇ χώρᾳ. λεκτέον οὖν Βολογεσιηνός.

Βολογεσίφορα, πόλις Περσική. τὸ ἐθνικὸν τύπῳ Περσῶν Βολογεσιφορηνός. λεκτέον δὲ Βολογεσιφορεύς.

Βόλουρος, πόλις τῶν ἐν Ἰλλυρίᾳ Τράλλεων. μοῖρα γὰρ τῶν Ἰλλυριῶν Βῆγις καὶ Βόλουρος. ἔστι καὶ πόλις Θεσπρωτίας.

---

*) Ad Melanippam retulit Musgravius. **) I. 12. ***) v. 872.
****) c. 24. ἐν Βολίσσῳ.

Βοὸς Κεφαλαί, τόπος καθ' ὃν ἐπολέμησε Προυσίας πρὸς Ἄτταλον, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ἑβδόμῃ Γαλατικῶν. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς Βουκέφαλα, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος. ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ᾤκισε Νίκαιαν Βουκεφάλαν τε, ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος. οἱ κατοικοῦντες Βουκεφαλεῖς, ἐπειδὴ ὁ δημότης Κεφαλεὺς τοῦ Κεφαλῆ.

Βορμίσκος, χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπαράκτος γέγονεν Εὐριπίδης· οὓς κύνας τῇ πατρῴᾳ φωνῇ ἑστερικὰς καλοῦσιν οἱ Μακεδόνες, ὁ δὲ ποιητὴς τραπεζῆας. ἐκ δὲ τῶν δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. τὸ ἐθνικὸν Βορμίσκιος, ὡς Τριποδίσκιος, Δορίσκιος, ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις εὑρήσεις.

Βόρσιππα, πόλις Χαλδαίων, οὐδετέρως, ἱερὰ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος λινουργεῖον μέγα. λέγεται καὶ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Βορσιππηνοί. Ἀρριανὸς δὲ Βορσιππεῖς αὐτούς φησι.

Βόρυζα, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν Βορυζαῖος.

Βορυσθένης, πόλις καὶ ποταμὸς τοῦ Πόντου παρὰ τὴν Μαιῶτιν λίμνην καὶ Τάναϊν τὸν ποταμόν. οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πρὸ τῆς Ἕλλης ἐκαλεῖτο. ἔστι καὶ πόλις Ἑλληνὶς πρὸς ἑσπέραν, Μιλησίων ἀποικία, ἣν οἱ μὲν ἄλλοι Βορυσθένην, αὐτοὶ δὲ Ὀλβίαν. ἣν ποιοῦσιν ὅ τε Βορυσθένης καὶ Ὕπανις. ὁ πολίτης Βορυσθενίτης, καὶ τὸ θηλυκὸν Βορυσθενῖτις οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. βούλεται δὲ τὴν ει δίφθογγον ἔχειν ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς ος εὐθείας ἡ διὰ τοῦ ιτης παραγωγὴ πλεονάζει μιᾷ συλλαβῇ, ὡς τόπος τοπίτης, Κανωπίτης, ὁ Ἄδωνις παρὰ Παρθενίῳ. τὸ δὲ Ἰήτης ἀπὸ τῆς Ἴου διὰ τὸ ι ἐξηνέχθη διὰ τοῦ η· καὶ ἀπὸ γενικῆς Ἀσκάλωνος Ἀσκαλωνίτης, Ἕλεος Ἑλεΐτης καὶ Ἑλείτης ὁ τὸ Ἕλος οἰκῶν, Ὠρεὸς Ὠρεΐτης καὶ Ὠρείτης. ἔδει οὖν καὶ Βορυσθενείτης διὰ διφθόγγου· οὐ γὰρ ὅμοιον τῷ Τεμενίτης οὐδὲ τῷ ἐρκίτης. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας. ταῦτα καὶ εἰκότως ἔχει τὸ ι· τὸ δὲ Βορυσθένης οὐκ εἰς ος λήγει. τί οὖν; ἐροῦμεν ὅτι ἠκολούθησε τῷ πλείονι χαρακτῆρι διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ διφθόγγου ὀλίγα, Ζελείτης, Σαμαρείτης, Δικαιαρχείτης, Μαρωνείτης.

Βοσίραρα, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Βοσιραρήτης διὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον.

Βόσπορος, πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φίλων. καὶ πορθμὸς ὁμώνυμος ἀπὸ Ἰοῦς καλούμενος. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ *)·

ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται.

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βοσπόριος καὶ Βοσπορία καὶ Βοσποριανὸς καὶ Βοσπορηνός· διχῶς γάρ, καὶ διὰ τοῦ α καὶ

*) v. 732.

διὰ τοῦ η, ὡς τὸ Τιβαρανὸς καὶ Τιβαρηνός. λέγεται καὶ Βοσπορίτης καὶ Βοσπορικὸς τὸ κτητικόν. λέγεται καὶ Βοσπόριον τοῦ Βυζαντίου λιμήν. οἱ δὲ ἐγχώριοι Φωσφόριον αὐτὸν καλοῦσι παραγραμματίζοντες, ἢ ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος διορύξαντος κατὰ τὴν πολιορκίαν εἴσοδον κρυπτὴν, ὅθεν ἀφανῶς οἱ ὀρύττοντες ἔμελλον τοῦ ὀρύγματος ἀναδῦναι, καὶ Ἑκάτη φωσφόρος οὖσα δᾶδας ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῆναι, καὶ τὴν πολιορκίαν φυγόντες Φωσφόριον τὸν τόπον ὠνόμασαν. εἰρήσεται περὶ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κύριον·

οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ.

Βόστρα, πόλις Ἀραβίας, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βοστρηνός, ὡς Γαγγρηνός, καὶ Βοστρηνὴ καὶ Βοστραῖος.

Βότρυς, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βοτρυηνός, ὡς Παυσανίας, παραλόγως· ἀπὸ γὰρ γενικῆς καθαρευούσης τὸ η ἔχει πρὸ τέλους, ὀφεῖλον τὸ α, ὡς Ὀλβιανός, Καρδιανός.

Βοτίειον, πόλις Φρυγίας, ἔχουσα λίμνην Ἄτταιαν λεγομένην, τρέφουσαν ἅλας. τὸ ἐθνικὸν Βοτιεύς, ὡς Δορυλαεύς.

Βούβαστος, πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος*) Βούβαστιν φησι διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης· καὶ ἡ πόλις Βουβαστῖτις· Βουβαστὸς τε πόλις καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος· καὶ νομὸς Βουβαστίτης. λέγεται καὶ Βουβάστιος παρὰ Θεοπόμπῳ. οἱ δ' Αἰγύπτιοι Βούβαστον τὸν αἴλουρόν φασι.

Βουβών, πόλις Λυκίας. Βουβὼν γὰρ καὶ Βάλβουρα πόλεις Λυκίας, ἀπὸ Βαλβούρου καὶ Βουβῶνος· οὗτοι δὲ λησταὶ πόλεις ἔκτισαν ὁμωνύμους. ὁ πολίτης ὤφειλε Βουβώνιος, εἴρηται δὲ Βουβωνεύς. χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ.

Βούδεια, πόλις ἐν Μαγνησίᾳ, ἀπὸ τοῦ οἰκίσαντος Βουδείου. οὕτω τιμᾶται Βούδεια ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Θετταλίᾳ. Λυκόφρων**)·

ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν αἴθυιαν κόρην,
ἀρωγὸν αὐδάξασα τάρροθον γάμων.

Ὅμηρος Βούδειον ἔφη***)·

ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ.

ἔστι καὶ Βούδεια πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ Βούδειοι ἔθνος Μηδικόν.

Βουδινοί, ἔθνος Σκυθικόν, παρὰ τὸ δινεύειν ἐπάνω ἁμαξῶν ὑπὸ βοῶν ἑλκομένων· ἁμαξόβιοι γὰρ οἱ Σκύθαι. Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν Ἰάμβων πρώτῳ.

Βούδωρον, ἀκρωτήριον πρὸς τῇ Σαλαμῖνι· Θουκυδίδης τρίτῃ.****) Ἔφορος δὲ φρούριον Βούδαρον εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Βουδώριος.

Βουθία, πόλις Ἰωνίας. Θεόπομπος δὲ χωρίον φησί. τὸ ἐθνικὸν Βουθιαῖος.

*) II. 59. 67. 137. 156. 166. **) v. 359. ***) Iliad. XVI. 572.
****) c. 51.

Βουθόη, πόλις Ἰλλυρίας. ὡς Φίλων, διὰ τὸ Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριοὺς ὁδόν. οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτήν, καὶ παραφθαρεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην. ἔχει δ' ἐπὶ τοῦ μυχοῦ Ῥίζονα πόλιν καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον. τὸ ἐθνικὸν Βουθοαῖος.

Βουθρωτός, χερρόνησος περὶ Κέρκυραν. ἔστι καὶ πόλις. ἐκλήθη δ' οἱ μὲν φασιν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ, οἱ δὲ μυθεύονται, ὅτι Ἑλένῳ ἐκ Τροίας πλέοντι ἐς ἑσπέρην, θύσαντι ἀποβατήρια ἐν Ἠπείρῳ, τὸ θῦμα ἡ βοῦς ἀποδράσασα ἐκ τοῦ βουπλῆγος ᾤχετο φεύγουσα διὰ τοῦ μεταξὺ Πόντου εἰς τὸν χέρσον ἐμβᾶσα (καὶ γὰρ τρῶμα ἐν τῇ δειρῇ εἶχεν) αὐτοῦ ἤριπε καὶ ἔθανε. καὶ κληδόνι ὁ Ἕλενος χρῆται, ἵνα ἔθηκε Βουθρωτὸν ὄνομα, ὥς φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός. τὸ ἐθνικὸν Βουθρώτιος. Λέπιδος δέ φησι διὰ τοῦ τ Βουτρώτιος.

Βουκεφάλεια, πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν. ἔστι καὶ Βουκεφάλας λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βουκεφαλῖται· οὕτω γὰρ καὶ δῆμος Θεσσαλονίκης.

Βούκιννα, πόλις Σικελίας. Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Βουκινναῖος καὶ Βουκιννάτης.

Βουλινοί, ἔθνος περὶ Ἰλλυρίαν. Ἀρτεμίδωρος δὲ οὐκ ἔθνος, ἀλλὰ Βουλίνην πόλιν φησίν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Βουλῖνος.

Βοῦλις, πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Βούλωνος οἰκιστοῦ. οἱ πολῖται Βούλιοι.

Βούναρτις, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Βουναρτίτης, ὡς Ναυκρατίτης.

Βούνειμα, πόλις Ἠπείρου, οὐδετέρως, κτίσμα Ὀδυσσέως, ἣν ἔκτισε πλησίον Τραμπύας, λαβὼν χρησμόν, ἐλθεῖν πρὸς ἄνδρας οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.*) βοῦν οὖν θύσας ἔκτισε.

Βοῦνος, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Βούννιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων.

Βουπράσιον, πόλις καὶ ποταμὸς καὶ χώρα τῆς Ἤλιδος.

οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον.**)

ἦν γὰρ κατοικία τῆς Ἤλιδος ἀξιόλογος, ἥ τις νῦν οὐκ ἔστι. τὸ ἐθνικὸν Βουπρασιεὺς καὶ Βουπράσιος, ἀπὸ Βουπρασίου τοῦ ἄρξαντος αὐτῶν· καὶ Βουπρασία τὸ θηλυκόν· καὶ Βουπρασίων, ὡς Καδμείων.

Βοῦρα, πόλις Ἀχαΐας, θηλυκῶς, ἀπὸ Βούρας θυγατρὸς Ἴωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἑλίκης. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος. Λυκόφρων***)·

Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στόλου.

ἐκ ταύτης ἦν Πυθέας ζωγράφος, οὗ ἔστιν ἔργον ὁ ἐν Περγάμῳ ἐλέφας, ἀπὸ τοιχογραφίας ὤν, ὡς Φίλων. τὸ θηλυκὸν Βουραία, καὶ πόλις οὕτω. καὶ Βουραϊκὸς κτητικόν. λέγεται καὶ Βούρειος διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς Νύσσα Νύσσιος, Βοίβη Βοίβιος.

---

*) Odyss. XI. 121. **) Iliad. II. 615. ***) v. 591.

Βουραία, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Βουραίου κτισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος.

Βούρχανις, νῆσος ἐν τῇ Κελτικῇ, ὡς Στράβων.*)

Βοῦσαι, ἔθνος Μήδων. Ἡρόδοτος πρώτῃ.**)

Βούσιρις, πόλις Αἰγύπτου. ἐν ταύτῃ Ἴσιος μέγιστον ἱερόν. ἵδρυται δ' ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἶσις δ' ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἡ Δημήτηρ. ὡς δ' ἄλλοι, ἐκεῖ λέγεται θάψαι τὸν Ὄσιριν Ἶσις, ἐμβαλοῦσα εἰς ξυλίνην βοῦν, ὥστε Βουσόσιριν εἶναι τὴν πόλιν. οἱ δ' ὅτι τοπάρχης ἦν ὁ Βούσιρις ὑπὸ Ὀσίριδος κατασταθείς. ὁ πολίτης Βουσιρίτης.

Βούσμαδις, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουσμαδιώτης.

Βουτάδαι, δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς. λέγονται γὰρ δῆμοι πατρωνυμικῶς, ὡς Αἰθαλίδαι, Κοθωκίδαι. ἔστι δὲ [ἀπὸ] Βούτου τοῦ Πανδίονος. ὁ δημότης Βουτάδης.

Βοῦτος, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρωδιανὸς δὲ κώμην αὐτήν φησιν, ἧς τινος χρηστήριον ἦν. ἐκαλεῖτο δὲ Βουτώ, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Λητὼ Βουτώ. ἔστι δὲ ἑτέρα Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βούτιος. τῆς δὲ Βουτοῦς Βουτοΐτης καὶ Βουτοίτης, ὡς τῆς Σαβοῦς Σαβοΐτης καὶ Σαβοίτης.

Βούτριον, ὡς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουτρῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Βουφία, κώμη τῆς Σικυωνίας. Ἔφορος εἰκοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βουφιεύς.

Βραισοί, ἔθνος Μακεδονίας. Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν.

Βρασιαί, πόλις Λακωνική. Παυσανίας τρίτῳ.***) ὁ πολίτης Βρασιάτης.

Βραύρων, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Βραύρωνος ἥρωος, ἀφ' οὗ καὶ Βραυρωνία ἡ Ἄρτεμις. τὰ τοπικὰ Βραυρωνόθεν, Βραυρώναδε, Βραυρῶνι, ὡς Μαραθῶνι.

Βραχία, οὕτως ἡ Ἀραβικὴ θάλασσα καλεῖται. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βράχη εἶναι πλεῖστα. ἔστιν οὖν παρὰ τὰ βράχος. τὸ τοπικὸν Βραχιάτης. Οὐράνιος δὲ Βραχιηνοὺς αὐτοὺς ἔφη.

Βραχμᾶνες, Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ Βράχμας καλοῦσιν. Ἱεροκλῆς δ' ἐν τοῖς φιλίστορσί φησι· μετὰ ταῦτα σπουδῆς ἄξιον ἐνομίσθη τὸ Βραχμάνων ἰδεῖν φῦλον, ἀνδρῶν φιλοσόφων καὶ θεοῖς φίλων, ἡλίῳ δὲ μάλιστα καθωσιωμένων· ἀπέχονται δὲ σαρκοφαγίας πάσης καὶ ὑπαίθριοι τὸν ἀεὶ χρόνον βιοτεύουσι καὶ ἀλήθειαν τιμῶσι, χρῶνται δὲ ἐσθῆτι λινῇ τῇ ἐκ πετρῶν· λίθων γὰρ ῥηγμάτα μαλακὰ καὶ δερματώδη συνεκφέρουσιν, ἐξ ὧν ὑφάσματα γίγνεται μήτε πυρὶ καιόμενα μήτε ὕδατι καθαιρόμενα, ἀλλ' ἐπειδὰν ῥύπου καὶ κηλίδος ἐμπλησθῇ χρωμένων, ἐμβληθέντα εἰς φλόγα λευκὰ καὶ διαφανῆ γίγνεται.

---

*) VII. p. 291. **) c. 101. ***) c. 21. 7. 24, 3.

Βραχύλη, πόλις Κερήτων. οὗτοι δὲ τοῖς Ἴβηρσιν ὁμοροῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βραχυλαῖος.

Βρεά, πόλις, εἰς ἣν ἀποικίαν ἐστείλαντο Ἀθηναῖοι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεάτης. ἔστι δὲ Βρεαῖος παρὰ Θεοπόμπῳ εἰκοστῷ τρίτῳ.

Βρένθη, πόλις Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς Βρενθιάτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βρενθαῖος ἢ Βρενθιεύς, ὡς εἰρήσεται παρὰ τοῦ Ὄρθη.

Βρεντήσιον, πόλις παρὰ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου Ἡρακλέους, ἢ ὡς εὔλιμενος οὖσα· ἑνὶ γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται, ὡς ἐοικυῖα τοίνυν κεφαλῇ ἐλάφου οὕτως ὠνόμασται· Βρέντιον γὰρ παρὰ Μεσσαπίοις ἡ τῆς ἐλάφου κεφαλή, ὡς Σέλευκος ἐν δευτέρῳ γλωσσῶν. τὸ ἐθνικὸν Βρεντησῖνος.

Βρεττία, νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ποταμὸν ἔχουσα Βρέττιον. ταύτην Ἐλαφοῦσσαν Ἕλληνες, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεττιανός, ὡς Πολύβιος τὸ θηλυκόν, ἐπὶ Βρεττιανὴν τόπων. νῦν δὲ Βρέττιοι λέγονται. εἰσὶ καὶ Βρεττανίδες νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ, ὧν τὸ ἐθνικὸν Βρεττανοί. Διονύσιος ὑφελὼν τὸ ἓν τ ἔφη*)·

ὠκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος, ἔνθα Βρετανοί.

καὶ ἄλλοι οὕτω διὰ τ Πρετανίδες νῆσοι, ὡς Μαρκιανὸς καὶ Πτολεμαῖος.

Βρέττος, πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι, καὶ ἡ χώρα Βρεττία καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφάνης·

μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

Ἀντίοχος δὲ τὴν Ἰταλίαν πρῶτόν φησι κληθῆναι Βρεττίαν, εἶτα Οἰνωτρίαν.

) Βρίγες, ἔθνος Θρακικόν. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. *) οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι, καλέονται Βρίγες. καὶ Βριγία ἡ Τρωική, τουτέστιν ἡ Φρυγία, ἀπὸ Βρίγου τοῦ κατοικήσαντος ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν πρώτῃ κλίσεως ὀνομάτων Βρίγαντας αὐτούς φησι· τὰ γὰρ εἰς γας λήγοντα ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, ὅτε μόνον εἰσὶ κύρια. τοῦτό δέ φημι διὰ τὸ Βρίγας. ἔθνος δέ ἐστι Βρεττανικὸν οἱ [Βρίγαντες].

Βρικιννίαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρικιννιάτης.

Βρῖσα, ἄκρα Λέσβου, ἐν ᾗ ἵδρυται Διόνυσος Βρισαῖος.

Βροῦσις, μοῖρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βρούσου, Ἠμαθίου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βροῦσσοι, ὡς Κόλχοι. τινὲς γράφουσι διὰ τοῦ υ.

Βρουτοβρία, πόλις μεταξὺ Βαίτιος ποταμοῦ καὶ Τουρδιτανῶν· δηλοῖ δὲ Βρουτούπολιν. τὸ γὰρ Βρία τοῦτο σημαίνει, ὡς Πολτυμβρία, Σηλυμβρία. ὅθεν τὸ ἐθνικὸν Βρουτοβριανός, ὡς Σηλυμβριανός, Πολτυμβριανός, Μεσημβριανός.

Βρούττια, μοῖρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρούττιοι.

Βρυάνιον, πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Βρυάνιος, ὡς Βυζάνιος.

Βρυγίας, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος.

---

*) Perieg. v. 284. **) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον ί. ***) v. 73.

Βρύγιον, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος καὶ Βρυγιεύς.

Βρύκης καὶ Βρύκαι, ἔθνος Θρᾴκης. λέγονται καὶ Βρυκεῖς καὶ Βρυκήιοι.

Βρύλλιον, πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. Ἔφορος δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ Κεῖον αὐτήν φησιν εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Βρυλλιανός, καὶ τὸ θηλυκὸν Βρυλλὶς ἡ χώρα, ἐν ᾗ Δασκύλειόν ἐστι μικρὸν πολισμάτιον.

Βρύξ, τὸ ἔθνος, καὶ Βρυγαί. τοῦ Βρὺξ τὸ θηλυκὸν Βρυγὶς καὶ Βρυγηίς, ὡς Καδμηίς. εἰσὶ δὲ Μακεδονικὸν ἔθνος προσεχὲς Ἰλλυριοῖς.

Βρυσάκιον, πόλις τῆς Παρθίνης. οἱ πολῖται Βρυσακοί.

Βρυσειαί, πόλις Ἤλιδος, ὡς Αὐγειαί, διὰ τὸ πληθυντικῶς λέγεσθαι.

Βρυστακία, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Βρυστακιάτης.

Βύβη, πόλις κατὰ Πευκετίους. τὸ ἐθνικὸν Βυβαῖος. εἰσὶ δ' ἔθνος Θρᾳκικόν. τὸ ἐθνικὸν Βύβαι, ὡς Λοκροὶ καὶ Δελφοί.

Βύβασσος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Βυβάσσου νομέως περισώσαντος ἀπὸ θαλάσσης καὶ χειμῶνος εἰς Καρίαν ἐμπεσόντα Ποδαλείριον. τὸ ἐθνικὸν Βυβάσσιος. Ἔφορος δὲ Βύβαστόν φησι καὶ Βυβάστιον.

Βύβλος, πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα, ἀπὸ Βύβλης τῆς Μιλήτου θυγατρός. Βύβλος δὲ προσηγορεύθη ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαίας βίβλου φυλακὴν ἀσινέα ἐν ταύτῃ γενέσθαι. οἱ δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ Ἶσις κλαίουσα Ὄσιριν τὸ διάδημα ἔθηκε. τοῦτο δ' ἦν βιβλίον βύβλου τῆς φυλῆς τῆς Αἰγυπτίης, ἧς ἀνέτραφε Νεῖλος ἐν τοῖς ἕλεσι. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος καὶ Βυβλίας. εἰσὶ καὶ Βυβλίοι Σκυθικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ Βύβλος ἐν τῷ Νείλῳ, πόλις ἀσφαλεστάτη. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος ἢ Βυβλίτης, τῷ τύπῳ τῷ Αἰγυπτιακῷ.

Βύζαντες, Λίβυες περὶ Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἔθνος, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Βυζάντιον. καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ. παρ' Ἡροδότῳ *) δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες. Πολύβιος δὲ Βυζακίδα χώραν εἶναί φησι περὶ τὰς Σύρτεις ἐν δωδεκάτῳ· σταδίων μὲν οὖσα τὴν περίμετρον δισχιλίων, τῷ δὲ σχήματι περιφερής. τὸ ἐθνικὸν τῷ τύπῳ Βυζακίτης εἴη· νῦν δὲ Βυζακηνοὶ λέγονται τῷ δυτικῷ χαρακτῆρι, καὶ ἱμάτια δ' ἐκεῖθεν Βυζακηνά. ἔστι δὲ διμερὴς ἡ Βυζακία, Καρχηδόνος ἐνδοτέρω. καὶ δύο ἔθνη Βυζακηνῶν, ὡς ἱστοροῦσι.

Βυζάντιον, τὸ ἐν Θρᾴκῃ βασίλειον, πόλις διασημοτάτη πρὸς τῇ Προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης. χρησμὸς δ' ἐδόθη ἐρωτησάντων εἰς Δελφοὺς Μεγαρέων τοιοῦτος·

ὄλβιοι, οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
ἀκτῆς Θρηικίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου.
ἔνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν,
στέλλειν δ' ὡς ὤκιστα, καὶ εἰς φρένα πάντα λαβόντα.

καὶ οὕτως ἐκτίσθη ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κεροέσσης, τῆς Ἰοῦς θυγατρὸς καὶ Ποσειδῶνος, ἢ ὅτι τοῦ στόλου Βύζης ἦν ἡγεμών. καὶ ὅτι οἱ ἐχῖνοι

*) IV. 194.

αἰσθητικώτατοι τῶν ἀνέμων ἐκεῖ. μετωνομάσθη δὲ καὶ Κωνσταντινούπολις καὶ νέα Ῥώμη. τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντινοπολίτης, ἄνευ τοῦ υ. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Βύζας Βυζάντιος διὰ τοῦ ι. τὸ δὲ κτητικὸν διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ Βυζάντιος ἐθνικὸν τριγενές. τὸ δὲ κτητικὸν Βυζαντιακός. λέγεται καὶ Βυζαντιὰς καὶ Βυζαντίς. ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Βυζάντεια διὰ διφθόγγου. ἀπὸ δὲ τοῦ Βυζάντιος Βυζαντία, Βυζαντιανὸς καὶ Βυζαντειανὸς διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρακλειανός. ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Βύζηρες, ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ Βυζηρικὸς λιμήν.

Βύλλις, πόλις Ἰλλυρίδος παραθαλασσία, τῶν μετὰ Νεοπτολέμου Μυρμιδόνων κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Βυλλιδεύς.

Βύμαζος, πόλις Παιόνων. Ἔφορος κζ.

Βυσναῖος, ἔθνος Βεβρύκων, ἀπὸ Βύσνου βασιλέως αὐτῶν ὑπὸ Ἴλου φονευθέντος.

Βυσσός, ἔθνος. καὶ ὀξυτόνως, ὡς Ἡρωδιανός. λέγεται καὶ Ἐβυσσός. τὸ μέντοι βύσσος θηλυκὸν βαρύνεται, ἀφ' οὗ καὶ βύσσινον.

Βωδώνη, πόλις Περραιβική, ὡς Ἀπολλόδωρος. οἱ δ' ὀρθῶς Θετταλίας. ἀπὸ Βωδωνοῦ ἥρωος. ὁ πολίτης Βωδωναῖος.

Βῶλα, ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βωλανοί, ὡς Νωλανοί.

Βώλιγγα, ἔθνος Ἰνδικόν. Διονύσιος ιη' τῶν Βασσαρικῶν·

καὶ τότε Βωλίγγῃσι μετ' ἀνδράσι Τέκταφος ὦρτο.

Βωμοί, λόφοι Αἰτωλίας. οἱ κατοικοῦντες Βωμιεῖς. Θουκυδίδης τρίτῃ *). Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς ἐπεβοήθησαν· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ βώμιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Χήσιος τὸ Χησιεύς. καὶ βωμὸς ὁ τόπος τῶν θυσιῶν, ὁ πρὸς τὴν ἐσχάραν διάφορος· ὁ μὲν γὰρ οἰκοδομητός, ἡ δὲ σκαπτή. τὸ τοπικὸν βώμιος, καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι·

καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβών.

Βῶγχις, πόλις Αἰθιοπίας πρὸς τῷ τρίτῳ Καταρράκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Βωγχίτης, ὡς Μεμφίτης.

Βωταχίδαι, τόπος Ἀρκαδίας, ἀπὸ Βωτάχου. Νικόλαος ε'· Ἰοκρίτου δὲ τοῦ Λυκούργου Βώταχος, ἀφ' οὗ ὁ τόπος Βωταχίδαι ἐν Τεγέᾳ ἐκλήθη.

Γάβα, πόλις Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας **). τὸ ἐθνικὸν Γαβηνός, ὡς αὐτὸς Ἰώσηπος.

Γαβάθη, πόλις Γαλιλαίας, ὡς Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ***) τὸ ἐθνικὸν Γαβαθηνός, τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Γάβαλα, πόλις Φοινίκης, ἣν Ἑκαταῖος θηλυκῶς φησιν. ὁ

*) c. 96. **) c. 2. ***) c. 5.

δὲ Στράβων *) Συρίας, πλησίον Λαοδικείας. ὁ οἰκήτωρ Γαβαλίτης, καὶ θηλυκὸν ἡ Γαβαλῖτις· ἀλλὰ καὶ Γαβαλεύς, ὡς Μεγαρεύς. ἔστι καὶ χώρα Ἀραβίας καὶ λέγεται ἡ πρώτη συλλαβὴ διὰ τοῦ ε Γέβαλα, καὶ τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνός, ὡς Δαρηνός, Ἀδαρηνός, τῷ τύπῳ τῶν ἐγχωρίων.

Γαβαοῦπολις, πόλις τῆς Γαλιλαίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβαουπολίτης. Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας **)· Σαοῦλος δὲ εἰς Γαβαοῦπολιν ἔχων ἑξακοσίους ἦλθε.

Γάββα, πόλις Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Γαββηνός, ὡς Παυσανίας φησί.

Γάβιοι, πόλις Λατίνων. τὸ ἐθνικὸν Γαβῖται. δυνατὸν καὶ Γαβίους, ὡς Διονύσιος ἐν τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἀμφότερα. ***)

Γάγαι, πόλις Λυκίας, ἣν καὶ παλαιὸν τεῖχος καὶ χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Γαγαῖος.

Γάγγρα, πόλις, θηλυκῶς. ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως, ὅτι Νικόστρατός φησιν αἰπόλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἶγας, μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορεῖν δ' αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ηὕρισκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὡμολόγησε τῷ δεσπότῃ. ὁ δ' ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρήσας οὖν εἶδεν ἐπί τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρός τινα πρόσβατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν βρέφους βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναι τὴν αἶγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον τόπον πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί. Ἐρατοσθένης δὲ οὐδετέρως τὰ Γάγγρα φησί, καὶ Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφιστῶν τρίτῃ ****) οὕτω. τὸ ἐθνικὸν Γαγγρηνός, ὡς Βοστρηνός. ἔστι καὶ Ἀραβίας τῆς εὐδαίμονος Γάγγρα. τὸ ἐθνικὸν δὲ Γαγγραῖοι, ὡς Σαβαῖοι. δυνατὸν δὲ καὶ ἀμφότερα, ὡς Ἔδεσσα Ἐδεσσαῖος καὶ Ἐδεσσηνός, τῷ τῆς χώρας καὶ τῆς τέχνης.

Γάδαρα, πόλις κοίλης Συρίας, ἥ τις καὶ Ἀντιόχεια καὶ Σελεύκεια ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Γαδαρεύς, καὶ Γαδαρῖς καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. ἐντεῦθεν ἦν Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος. ἔστι καὶ Γάδαρα κώμη Μακεδονίας.

Γάδδα, χωρίον Ἀραβίας. Γλαῦκος ἐν τετάρτῃ, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Γαδδηνός.

Γάδειρα, πόλις καὶ νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, στενὴ καὶ περιμήκης, ὡς οὖσα [ταινία] τῆς γῆς δειρά. Ἐρατοσθένης δὲ ἡ Γάδειρος φησὶ θηλυκῶς. ὁ πολίτης Γαδειρεύς· οὕτω γὰρ τὰ πέντε βιβλία ἐπιγέγραπται τῶν Πυθαγορικῶν σχολῶν Μοδεράτου Γαδειρέως. λέγεται καὶ Γαδειρίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ. λέγεται καὶ Γαδειραῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ Γάδειρα θηλυκοῦ, καὶ Γαδειρανοί. καὶ κτητικὸν Γαδειρικός. Εὔπολις Μαρικᾷ·

πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν;

Γάδρα, πόλις Παλαιστίνης. Πορφύριος τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας. τὸ ἐθνικὸν Γαδρηνός, ὡς Βόστρα Βοστρηνὸς καὶ Γαγγρηνός.

*) XVI. p. 753. **) c. 7. ***) c. 53 sqq. ****) p. 82. C.

Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης πρὸς τῆς Αἰγύπτου. ἐκλήθη καὶ Ἄζα. καὶ μέχρι νῦν Σύροι Ἄζαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἀπὸ Ἄζονος τοῦ παιδὸς Ἡρακλέους. μυθολογοῦσι δέ τινες ἀπὸ Διὸς κτισθῆναι, καὶ ἐν αὐτῇ ἀπολιπεῖν τὴν ἰδίαν γάζαν, οὕτω τῶν Περσῶν τὰ χρήματα καλούντων. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἰώνη, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς προσπλευσάσης καὶ μεινάσης αὐτῆς ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ Μινώα, ὅτι Μίνως σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Αἰακῷ καὶ Ῥαδαμάνθει ἰὼν ἐξ αὐτοῦ ταύτην ἐκάλεσεν. ἔνθεν καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὃ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκάλουν Μαρνᾶν, ἑρμηνευόμενον Κρηταγενῆ. τὰς παρθένους γὰρ οὕτω Κρῆτες προσαγορεύουσι, Μαρνάν. ὁ πολίτης Γαζαῖος. λέγονται καὶ Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Παυσανίας. λέγονται καὶ Γαζῖται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. καὶ οἱ κέραμοι λέγονται Γαζῖται. καί ἐστιν ὅμοιον τῷ Αἰγινῆται καὶ Αἰγιναῖοι κατὰ τὴν διαφοράν, ἐναντίον δὲ τὸ τῶν τύπων· οἱ μὲν γὰρ πολῖται Αἰγινῆται καὶ Γαζαῖοι, οἱ δὲ κέραμοι Γαζῖται καὶ Αἰγιναῖοι. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η ἔθνος Γαλατῶν χρυσαφρασοῦν, ὡς Εὐφορίων. λέγονται καὶ διὰ τοῦ α Γαζᾶται, ὡς Πολυίστωρ. ἔστι καὶ Γάζα τείχισμα Θρᾴκης.

Γάζακα, πόλις μεγίστη τῆς Μηδίας, ὡς Κουάδρατος ἐν ὀγδόῳ Παρθικῶν. Ἀρριανὸς δὲ κώμην μεγάλην αὐτήν φησιν ἐν Παρθικῶν τετάρτῳ καὶ ἑνικῶς τῆς Γαζάκου λέγων. τὸ ἐθνικὸν Γαζακηνός, ὡς τοῦ Μάζακα Μαζακηνός.

Γάζος, πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμίσασα μετὰ Δηριάδου, λινοῦν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν·

Γήρειαν Ῥοδόην τε καὶ οἱ λινοτειχέα Γάζον.
τοῖόν μιν κλωστοῖο λινοῦ πέρι τεῖχος ἐέργει,
ἀστύφελον δήοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν,
εὖρος μὲν μάλα δή τι διαμπερὲς ὀργυιῇσι
μέτρητον πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν
ὅσσον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἠελίοισιν ἀνύσσει,
ἠῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος πόσιν οἷσι.

τὸ ἐθνικὸν Γάζιος.

Γάζωρος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Γαζώριος· ἡ γὰρ Ἄρτεμις αὐτόθι Γαζωρία τιμᾶται.

Γαθέαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἧς οἱ πολῖται Γαθεᾶται. Παυσανίας ὀγδόῳ*)· Γαθεᾶται τῆς Κρωμίτιδος χώρας.

Γαιτοῦλοι, ἔθνος Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος Γαιτυλίους αὐτούς φησιν. ἡ χώρα Γαιτουλία, ἐν ᾗ μέγιστοι ἀσπάραγοι, πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος δὲ πηχῶν δυοκαίδεκα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν.**)

Γαλαάδ, χώρα Ἀραβίας· καὶ Γαλαδηνή. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας***) Γαλαδῖτιν φησι.

Γαλάδραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ. Λυκόφρων****)·

σᾶναι Γαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον.

---

*) c. 34, 6. **) p. 62, D. ***) c. 5, 7. ****) v. 1444.

ἔστι καὶ ὄρος Γάλαδρος ἀπὸ Γαλάδρου τοῦ Ἠμαθίου παιδός. οἱ δὲ ὅτι ὁ Γαλάδρας ἔκτισε τὴν πόλιν. ὁ πολίτης Γαλαδραῖος. Λυκόφρων *)·

καὶ Γαλαδραῖον πέδον.

τὸ κτητικὸν ἔδει Γαλαδραϊκόν. Πολύβιος δὲ ἐν τῷ γ' Γαλαδρικόν φησι.

Γαλάρινα, πόλις Σικελίας, κτίσμα Μόργου Σικελοῦ. λέγεται καὶ Γαλαρία χώρα. ὁ πολίτης Γαλαρῖνος καὶ Γαλαρίνη καὶ Γαλαριναῖος.

Γαλάται, πρὸς νότον τοῖς Παφλαγόσιν, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν, οἳ πλανηθέντες πολὺν χρόνον καὶ καταλαβόντες τὴν χώραν οὕτως ὠνόμασαν. παρήχθη δὲ τὸ Γαλάτης ἐκ τοῦ Γάλλος ὑφέσει τοῦ ἑνὸς λ. καὶ Γαλατία ἡ χώρα.

Γαλεῶται, ἔθνος ἐν Σικελίᾳ ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ Γαλεοῦ τοῦ υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Θεμιστοῦς, τῆς θυγατρὸς Ζαβίου, τοῦ βασιλέως τῶν Ὑπερβορέων, ὡς εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Τελμισσοῦ. τινὲς δὲ ὅτι Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. Γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης. Φιλύλλιος Αἰγεῖ·

ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας.

ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων. καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσι·

τί λέγεις; σὺ μάντις· εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι
γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι.

φασὶ δὲ τὸν πρῶτον ἐξ Ὑπερβορέων Τελμισσόν, οἷς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Δωδώνῃ, τὸν μὲν ἐπὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἐπὶ δυσμὰς πλεῖν, ὅπου τε ἂν αὐτῶν θυομένων ἀετὸς ἁρπάσῃ τὰ μηρία, βωμὸν ἐνταῦθα ἱδρῦσαι. Γαλεώτης οὖν ἐν Σικελίᾳ καὶ Τελμισσὸς ἐν Καρίᾳ ἦλθεν, ἔνθα Ἀπόλλωνος Τελμισσίου ἱερόν.

Γαληψός, πόλις Θρᾴκης καὶ Παιόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Θουκυδίδης τετάρτῃ **) ἑτέραν λέγει· καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Οἰσύμη. τὰ δὲ εἰς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται. σκινδαψός (ὀργάνου ὄνομα καὶ κύριον· τίθεται καὶ κατ' οὐδενός, ὡς τὸ τραγέλαφος), Χεραψός, Λυκαψός. ὁ πολίτης Γαλήψιος.

Γαλλία, ἐντὸς Ἄλπεων χώρα. οἱ οἰκήτορες Γάλλοι.

Γαλλήσιον, πόλις Ἐφέσου. Παρθένιος ἐν ἐπικηδείῳ τῷ εἰς Αὐξίθεμιν. τὸ ἐθνικὸν Γαλλήσιος.

Γαλιλαῖοι, ἔθνος τῆς Ἰουδαίας.

Γάλλος, ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας τρίτῳ· καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἄττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα· καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τύραν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι. ἀπὸ ἐκείνου γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα Γάλλους καλοῦσι.

Γάμαλα, κατοικία Συρίας. ὁ οἰκήτωρ Γαμαλεύς. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ***)

---

*) v. 1842. **) c. 107. ***) Potius d. bell. Iud. lib. IV. init.

Γαμβρεῖον, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γαμβρειεύς, ὡς Σιγειεύς. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου, ὡς δηλοῖ τὸ Γαμβρήιον.

Γάνδαραι, Ἰνδῶν ἔθνος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτῷ καὶ Γανδαρικὴ ἡ χώρα.

Γάνδροι, ἔθνος Ἰνδῶν ἀντιταχθὲν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τετάρτῳ. Ἑκαταῖος δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ.

Γαράμαντες, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος τετάρτῃ.*) οἳ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίαν.

Γάργαρα, πόλις τῆς Τρῳάδος ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἴδης, πάλαι Γάργαρος καλουμένη· ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων**) καὶ Ἑκαταῖος. Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν, ἐν ᾗ κατῴκουν Λέλεγες. ὠνομάσθη δ' ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, τοῦ ἐκ τῆς Λαρίσσης ἐν Θεσσαλίᾳ. ἐκεῖ καὶ Διότιμος ὁ Ἀδραμυττηνὸς ἐδίδασκε γράμματα, εἰς ὃν Ἄρατος εἶπεν·

αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτρῃσι κάθηται,
παισὶ Γαργαρέων βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

καὶ Γάργαρα ἄκρα. Ἐπαφρόδιτος δέ φησιν, ὅτι ἡ μὲν πόλις θηλυκῶς λέγεται, τὸ δ' ἀκρωτήριον οὐδετέρως. Ἑλλάνικος δὲ Γάργασον ἔφη τὴν πόλιν διὰ τοῦ σ, ἀλλ' οἴομαι σφάλμα εἶναι. ἔστι καὶ Λαμψάκου πολισμάτιον Γάργαρον. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἠπείρου ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς, καὶ θηλυκῶς Γαργαρίς.

Γαργαρεῖς, ἔθνος ὃ μίγνυται ταῖς Ἀμαζόσιν, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ.***) τὸ θηλυκὸν Γαργαρὶς κατὰ τέχνην, ὡς Μεγαρίς, κατὰ δὲ τὸ ἐπιχώριον Γαργαρήνη.

Γάργη, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Γαργαῖος, ὡς Βεργαῖος, τῷ τύπῳ δὲ Γαργίτης.

Γαργηττός, πόλις καὶ δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Γαργήττιος. Ἐπίκουρος Νεοκλέους Γαργήττιος. τὸ ἐκ τόπου Γαργηττόθεν, καὶ τἄλλα ἀκολούθως, Γαργηττόνδε καὶ Γαργηττοῖ. ὀξύνεται δὲ τὸ Γαργηττός, ὡς Ὑμηττός, Λυκαβηττός. ἐνταῦθά φασι τὸ τοῦ Εὐρυσθέως κεῖσθαι σῶμα.

Γαστρωνία, χώρα Μακεδονίας. Θεόπομπος νδ'.

Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

Γαῦλος, νῆσος πρὸς τῇ Καρχηδόνι. Ἑκαταῖος περιηγήσει. ὁ νησιώτης Γαυλίτης.

****) *Γέα*, πόλις πλησίον Πετρῶν ἐν Ἀραβίᾳ, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γεῖος. ἐν Πέτραις δ' ἐπιχωριάζει κύριον ὄνομα τὸ Γέσιος. ὅθεν ἦν ὁ περιφανέστατος ἰατροσοφιστής, ἴσως ἐντεῦθεν κεκλημένος. κατὰ ἀναλογίαν δ' ἔδει Γεάτης, ὡς Τε-

---

*) c. 174. **) XIII. p. 583. 610. ***) p. 504. ****) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον ια'.

γεάτης. ἔοικε δὲ Γεήσιος προϋπάρχειν, ὡς τὸ Ἰθακήσιος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Γέσιος.

Γέβαλα, τρίτη μοῖρα τῆς Παλαιστίνης. Ἰώσηπος.*) τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνός, ὡς Βαρηνός, Ἀδαρηνός. Γεβαλήνη τε καὶ Αἰμανῖτις ἡ τῶν Ἰδουμαίων χώρα μετωνομάσθη.

Γεβεωνῖται, ἔθνος πλησίον Ἱεροσολύμων, ὡς Ἰώσηπος.**)

Γεδρωσία, χώρα, καὶ Γεδρώσιοι, ἔθνος Ἰνδικόν. Διονύσιος περιηγήσει***)·

τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα.

οὐκ οἶδα ὅθεν κλίνας. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πολυίστορος διὰ τοῦ κ εὑρέθη ἡ πρώτη συλλαβή, ἀλλ' ἦν ἀδιόρθωτον τὸ βιβλίον.

Γέλα, πόλις Σικελίας, ἡ γενικὴ Γέλας. τὸ δὲ Γέλης Ἰωνικόν. καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα· ὁ δὲ ποταμός, ὅτι πολλὴν πάχνην γεννᾷ· ταύτην γὰρ τῇ Ὀπικῶν φωνῇ καὶ Σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. Πρόξενος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ πόρων Σικελικῶν καὶ Ἑλλάνικος ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑμάρου. Ἀρισταίνετος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Φασήλιδα, ὅτι Λάκιος καὶ Ἀντίφημος ἀδελφοὶ ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς μαντεύσασθαι, τὴν δὲ Πυθίαν οὐδὲν περὶ ἐκείνων λέγουσαν, προστάσσει τὸν Λάκιον πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου πλεῖν. τοῦ δ' Ἀντιφήμου γελάσαντος τὴν Πυθίαν εἰπεῖν πάλιν· ἀφ' ἡλίου δυσμῶν καὶ ἣν ἂν πόλιν οἰκήσῃ. τὸ ἐθνικὸν Γελαῖος, οὐ Γελῷος, ὡς Ἄβρων καὶ ἡ συνήθεια. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλως τὸ Γελῷος.

Γελωνοί, πόλις Σαρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ Γελώνου τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Ἀγαθύρσου ἀδελφοῦ. ὁ οἰκήτωρ ὁμοφώνως. ὀξύνεται δέ. ἔστι δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ, ὡς Ἡρόδοτος.****) παρὰ τούτοις ζῶον θαυμάσιον, ὃ ὀνομάζεται τάρανδος, καὶ μεταβάλλει τὰς χρόας τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον ᾖ. ἔστι δὲ δυσθήρατον διὰ τὴν μεταβολήν· οἵοις γὰρ ἂν ᾖ τόποις, τοιοῦτος γίγνεται τὴν τρίχα. καὶ θαῦμα· ὁ γὰρ χαμαιλέων καὶ πολύπους τὴν χρόαν μεταβάλλει. τὸ μέγεθος βοός, τοῦ προσώπου τὸν τύπον [ὅμοιον ἔχει] ἐλάφῳ, ὡς Ἀριστοτέλης πέμπτῳ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων.

Γενεά, κώμη Κορίνθου, ὁ οἰκήτωρ Γενεάτης. ἀφ' οὗ παροιμία· εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἴην Γενεάτης. τινὲς τὰς ἀπὸ ταύτης καλοῦσι Γενειάδας, ὡς Παρθένιος, τινὲς δὲ Γενεὰ γράφουσι.

Γενέση, πόλις Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γενεσαῖος, ὡς Τεμεσαῖος. ἄμεινον δὲ διὰ τὴν χώραν Γενεσάτης.

Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμός. Ἀπολλώνιος ἄκραν Γενηταίαν φησί. Σοφοκλῆς ποταμὸν Γενήτα φησίν. ἔστιν οὖν ἐκ τῆς Γένητος γενικῆς Γενηταῖος καὶ Γενηταία ἄκρα, καὶ τὸ Γενήτης ἐκ τῆς Γένητος, ὡς τῆς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης καὶ τρίποδος τριπόδης. Ἡρωδιανὸς δέ, ὡς τὸ Σεληναία, ἁμαξαία φησί.

---

*) Ant. Iud. II. 1. **) Ant. V. 1. ***) v. 1086. ****) IV. 108.

Γενύα, πόλις τῶν Λιγυρίων, Σταλία καλουμένη νῦν, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Γενυάτης.

Γενόαιοι, ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἄρχοντος αὐτῶν. Ῥιανὸς τετάρτῃ Θεσσαλικῶν.

Γέννα, πόλις Ἰνδικὴ τῆς ἐκτὸς Γάγγου. τὸ ἐθνικὸν Γενναῖος.

Γεντῖνος, πόλις Τρωάδος, κτίσμα τινὸς τῶν Αἰνείου παίδων. οἱ οἰκοῦντες Γεντίνιοι.

Γεραιστός, κώμη Εὐβοίας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος, ἀπὸ Γεραίστου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός. καὶ οἱ ἄνθρωποι Γεραίστιοι, καὶ Γεραιστία τὸ θηλυκὸν καὶ Γεραιστίς, καὶ Γεραίστιον οὐδετέρως.

Γεράνεια, πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου, ἀφ' οὗ ἥλατο Ἰνὼ φεύγουσα τὸν Ἀθάμαντα. τὸ πρωτότυπον Γεράνη, ἐξ ἧς Γεράνεια. τὸ ἐθνικὸν Γερανεὺς ἢ Γερανειάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Γερανθραί, πόλις Λακωνικῆς. Παυσανίας τρίτῳ *). ὁ πολίτης Γερανθράτης, ὡς αὐτὸς Παυσανίας. **)

Γέρασα, πόλις τῆς κοίλης Συρίας, τῆς τεσσαρεσκαιδεκαπόλεως. ἐξ αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεῖος, ὡς Φίλων, καὶ Κήρυκος σοφιστὴς καὶ Πλάτων νομικὸς ῥήτωρ, πᾶσαν παίδευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρεδρείαις καὶ θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων. τὸ ἐθνικὸν Γερασηνός, ὡς Μήδαβα Μηδαβηνός.

Γέργις, πόλις Τροίας. καὶ κλίνεται Γέργιθος. λέγεται καὶ ἡ Γέργιθος εὐθεῖα ἀπὸ γενικῆς, ὡς Τροίζηνος. ὁ πολίτης Γεργίθιος, τὸ θηλυκὸν Γεργιθία, ἀφ' οὗ Γεργιθία ἡ χρησμολόγος Σίβυλλα, ἥ τις καὶ τετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων, αὐτή τε καὶ ἡ σφίγξ, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πρώτῃ. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Γεργιθίου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶναι τάφον. ἔστι καὶ ἄλλο Γεργίτης καὶ θηλυκῶς Γεργῖτις. ἔστι καὶ Γεργιθεύς.

Γέρην, πόλις ἢ κώμη Λέσβου, ἀπὸ Γέρηνος τοῦ Ποσειδῶνος. καὶ θηλυκῶς Γερηνίς.

Γερηνία, πόλις Μεσσηνίας, ἔνθα Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη. Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἕνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνοις.

ἀπὸ εὐθείας τῆς Γέρηνος. καὶ αὖθις

Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

ἐξ ἧς εὐθείας τῆς ἡ Γέρηνος τὸ Γερηνεύς, ὡς Ἤλιος Ἀλιεύς, καὶ ἐξ αὐτῆς Γερηνία καὶ Γερήνιος.

Γερμανίκεια, πόλις Εὐφρατησίας. Κουάδρατος ἐν τρίτῃ Παρθικῶν χωρίον αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Γερμανικεύς.

---

*) c. 21, 7. 22, 6. **) ib. 2, 6.

Γέρμαρα, Κελτικῆς ἔθνος, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπει, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ θαυμασίων· τοὺς δὲ Λωτοφάγους καθεύδειν ἑξάμηνον.

Γέρμη, πόλις Ἑλλησποντία πλησίον Κυζίκου, ἣν Ἡρωδιανὸς Ἀσίας φησίν. ὁ πολίτης Γερμηνὸς καὶ Γερμηνή.

Γερούνιον, πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος δὲ Γερουνίαν ταύτην καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Γερουνινός.

Γέῤῥα, πόλις Χαλδαίων. τὸ ἐθνικὸν Γεῤῥαῖος, καὶ θηλυκὸν Γεῤῥαία καὶ Γεῤῥαΐς, ὡς Θηβαΐς.

Γέῤῥος, τόπος καὶ ποταμὸς προσεχὴς τῷ Βορυσθένει. ὁ πολίτης Γέῤῥιος.

Γετία, ἡ χώρα τῶν Γετῶν. Γέτης γὰρ τὸ ἐθνικόν, οὐ τὸ κύριον. ἔστι δὲ Θρᾳκικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ θηλυκῶς Γέτης· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ τοῦ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου. καὶ κτητικῶς λέγεται Γετικός, ἀφ' οὗ Κρίτωνος Γετικά, καὶ θηλυκὸν Γετική. νόμοι δὲ Γετῶν τὸ ἐπισφάζειν τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ καὶ ὅταν ἐπικηρυκεύωνται κιθαρίζειν. Ἀῤῥιανὸς δὲ Γετηνοὺς αὐτούς φησι.

Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας. τινὲς δὲ τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ Ταναγραίους φασίν, ὡς Στράβων*) καὶ Ἑκαταῖος. ἀφ' οὗ καὶ Γεφυραία ἡ Δηώ.

Γεφυρώτη, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γεφυρωτεῖος ἢ Γεφυρωτίτης διὰ τὸν τύπον.

Γῆ, ἀπὸ τοῦ γέα κραθέν· ἀφ' οὗ τὸ γέγειος κτητικὸν πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ γῆ γήιος, ἀφ' οὗ καὶ γηίτης ὁ αὐτόχθων καὶ γῆν οἰκῶν, καὶ γήινος μετουσιαστικόν. λέγεται καὶ γήπεδον τὰ πρὸς τοῖς οἴκοις ἐν πόλει κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ διὰ τοῦ α φασὶ δωρίζοντες. διαφέρει γήπεδον οἰκοπέδου· οἰκόπεδον γὰρ οἰκίας ἐστὶ κατεῤῥιμμένης ἔδαφος, γήπεδον δὲ τὸ ἐν ταῖς πόλεσι προσκείμενον ταῖς οἰκίαις κηπίον. ἀπὸ τοῦ γῆ γαῖα. ὁ οἰκήτωρ γαιάτης, καὶ γαιήιος κτητικόν, καὶ θηλυκὸν γαιηιάς. καὶ τοῦ γαῖα καὶ τοῦ γραῖα βραχὺ τὸ α, ὅτι δισύλλαβα, ὡς Μαῖα, φαῖα.

Γήθουσσα, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γηθουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, ἢ Γηθούσσιος, ὡς Πιτυούσσιος, ἢ Γηθουσσίτης, διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Γηλύς, ἔθνος, οὗ μέμνηται Ἀσσίνιος Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. ὀξύνεται δέ.

Γήρεια, πόλις Ἰνδική, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Γηρειάτης.

Γιγγλυμώτη, Φοινίκης πόλις, ὡς Ἑκαταῖος.

Γίγωνος, πόλις Θρᾴκης προσεχὴς τῇ Παλλήνῃ. ὁ πολίτης Γιγώνιος. ἀπὸ Γίγωνος τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως, ὃν ἥττησε Διόνυσος. Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιος Γιγωνίδα ταύτην φησί.

*) XI. p. 404.

Γίλδα, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γιλδίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν.

Γιλιγάμαι, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος δ'.*)

Γινδᾶνες, ἔθνος Λιβυκὸν λωτοφάγον, οἳ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι.

Γίνδαρα, κώμη πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γινδαρεύς. Κουάδρατος δὲ Γινδάρους ἔφη.

Γίττα, πόλις Παλαιστίνης. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Γιτταῖος.

Γλάνις, ποταμὸς Κύμης, ὡς Λυκόφρων**)·

Γλάνις δὲ ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα.

καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἰχθὺς γλάνις ὁ καὶ καλούμενος γλάνιος. ἔστι καὶ Ἰβηρίας ποταμός. ἔστι καὶ Ἰταλίας τρίτος ποταμὸς περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν.

Γλαυκία, πολίχνιον Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γλαυκιεὺς καὶ Γλαυκιώτης. βέλτιον δὲ Γλαύκιος, ὡς τῆς Πλακίας Πλάκιος.

Γλαύκου δῆμος, ἐν Λυκίᾳ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἥρωος. ὁ δημότης Γλαυκοδήμιος.

Γλαφυραί, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος***)·

Βοίβην καὶ Γλαφυράς.

ἀπὸ Γλαφύρου υἱοῦ Μάγνητος κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλαφυρεύς. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας Γλαφυραί, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα στάδια πρὸς δύσιν.

Γλῆτες, ἔθνος Ἰβηρικὸν μετὰ τοὺς Κυνήτας. Ἡρόδωρος δεκάτῳ.

Γλισσάς, πόλις Βοιωτίας. ἢ ἀπὸ Γλίσσωνος ἢ ἀπὸ Γλίσσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλισσάντιος.

Γνῆς, ἔθνος οἰκῆσαν τὴν Ῥόδον. ἔνθεν καὶ Γνῆτες οἱ ἰθαγενεῖς. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, Ἴγνητες.

Γοαρήνη, χώρα Ἀραβίας πλησίον Δαμασκοῦ. λέγεται δὲ καὶ Γοάρεια.

Γολγοί, πόλις Κύπρου, ἀπὸ Γόλγου τοῦ ἡγησαμένου τῆς Σικυωνίων ἀποικίας. λέγεται καὶ Γόλγιον οὐδετέρως, ἀφ' οὗ Γολγία ἡ Ἀφροδίτη. τὸ ἐθνικὸν Γόλγιος καὶ Γολγία καὶ Γολγηΐς.

Γομολῖται, ἔθνος τῆς Ἰδουμαίας, ἢ ἀπὸ Ἀμαλήκου Ἀμαληκῖτις ἐκλήθη.

Γόμφοι, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. εὕρηται δὲ Γομφεύς.

Γόνδραι, Θράκιον ἔθνος. λέγεται δὲ παρ' Ἡρωδιανῷ Κίνδρα καὶ Ῥόνδα.

Γοντίς, πόλις Θράκης. οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως. οἱ δὲ Ἀδριανοπολίτας τούτους ἐκάλεσαν.

---

*) c. 169. **) v. 718. ***) Iliad. II. 712.

Γόννοι, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ὥς φησιν Ὅμηρος.*) ὁ πολίτης Γούνιος. καὶ Γουνία ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ υ. τοὺς δὲ Περραιβοὺς Αἰολεῖς ὄντας τὰ σύμφωνα διπλοῦν καὶ Περραιβοὺς καλοῦντας ἑαυτούς, καὶ Γόννον διὰ δύο ν τὴν πόλιν· γόννα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. τὸ ἐθνικὸν καὶ Γονατάς, ὃ καὶ παράλογον διὰ τὸν τόνον, καὶ Γόννιος.

Γοννοῦσα, πόλις Περραιβίας. τὸ ἐθνικὸν Γοννουσαῖος.

Γόραμα, χώρα τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. οἱ οἰκήτορες Γοραμηνοί.

Γοργιππία, πόλις Ἰνδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γοργιππεύς.

Γόργυια, τόπος ἐν Σάμῳ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις· ἐν ᾧ Διόνυσος Γοργυιεὺς τιμᾶται.

Γορδίειον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ, ἀπὸ Γορδίου τοῦ πατρὸς Μίδου. τὸ ἐθνικὸν Γορδιεύς, ὡς Κυτιάειον Κυτιαεύς, Δορυλάειον Δορυλαεύς. ἐχρῆν δ' ἰσοσύλλαβα· ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῖς Φρυξὶ σημειώδη.

Γορδίου τεῖχος, πόλις Μίδου, κτισθεῖσα ἀπὸ τοῦ παιδὸς Γορδίου. ὁ πολίτης Γορδιοτειχίτης.

Γορδυαία, χώρα Περσική, ἀπὸ Γόρδυος Τριπτολέμου παιδός, τοῦ κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς ἐξ Ἄργους ἐλθόντος εἰς Συρίαν. ἔστι δὲ ἡ πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγριδος. τὸ ἐθνικὸν Γορδυαῖος καὶ Γορδυαία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή, οὐδετέρως Γορδυαῖα ὄρη. εἴρηται καὶ Γορδύας. καὶ Γορδόχους αὐτούς φασι καὶ Γόρδους.

Γορδυνία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Γορδυνιάτης.

Γόρτυν, πόλις Κρήτης. οὕτω δὲ διὰ τοῦ ν, ἀπὸ ἥρωος Γόρτυνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λάρισσα. πρότερον γὰρ ἐκαλεῖτο Ἑλλωτίς· οὕτω γὰρ παρὰ Κρησὶν ἡ Εὐρώπη· εἶτα Λάρισσα, εἶτα Κρήμνια καὶ ὕστερον Γόρτυς. φασὶ δὲ τὴν αἰτιατικὴν οἱ μὲν δισυλλάβως Γόρτυν, οἱ δὲ τρισυλλάβως

Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν.**)

οἱ δὲ Γόρτυναν, ὡς ἄμυναν.

Γότθοι, ἔθνος πάλαι οἰκῆσαν ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος, ὕστερον δὲ εἰς τὴν ἐκτὸς Θρᾴκην μετανέστησαν, ὡς εἴρηταί μοι ἐν τοῖς Βυζαντικοῖς. μέμνηται τούτων ὁ Φωκαεὺς Παρθένιος.

Γαύνας, κατοικία Συρίας, βαθύγειος καὶ εὔκαρπος. ὅθεν καὶ τοὔνομα, διὰ τὸ γόνιμον. τὸ ἐθνικὸν Γουναΐτης.

Γραία, πόλις Ἐρετρίας. ὁ πολίτης Γραῖος. ἀφαίρεσις γέγονε τῆς ἀρχῆς, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ Ταναγραία.

Γραικός, ὁ Ἕλλην, ὀξυτόνως, ὁ Θεσσαλοῦ υἱός, ἀφ' οὗ Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες. Κεφάλων δὲ καὶ τὸν Γράνικον ποταμὸν ἐντεῦθεν

---

*) Iliad. II. 748. **) Iliad. II. 646.

κληθῆναι. τὸ δὲ Γραῖκος τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ οὖν ἐθνικὸν ὀξύνεται. λέγεται καὶ Γραικίτης καὶ Γραικὶς τὸ θηλυκόν. Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν. ἔστι δὲ ἡ μεταπλασμὸς ἢ τῆς Γραὶξ εὐθείας κλίσις ἐστίν. εἰσὶ δὲ καὶ Γραῖες Αἰολέων, οἳ τὸ Πάριον οἰκοῦντες.

Γράμμιον, πόλις ἐν Κρήτῃ. οἱ πολῖται Γραμμῖται καὶ Γραμμήσιοι. εἰσὶ δὲ Γραμμῖται πρὸς τῇ Κελτικῇ ἔθνος.

Γράστιλλος, ἀρσενικῶς, πόλις Μακεδονίας, ὃ καὶ διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν Πράστιλλος, ὡς Εὔπολις.

Γρησῖνος, πόλις Χερρονήσου. τὸ ἐθνικὸν Γρησίνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἕκτῳ Ἀτθίδος.

Γρηστωνία, χώρα Θράκης πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.*) ἀπὸ Γράστου τινός. τὸ ἐθνικὸν Γραστῶνες.

Γρύνοι, πολίχνιον Μυριναίων, οὗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον καὶ ναὸς πολυτελὴς λευκοῦ λίθου, ἐν ᾧ τιμᾶται. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Γρυνεὺς καὶ Γρυνηὶς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Γρύνειος Ἀπόλλων, ὡς Παρθένιος Δήλῳ, καὶ Γρυνήιος καὶ Γρυνικὸς τὸ κτητικόν. καὶ οὐδετέρως τὰ Γρύνεια.

Γρώνεια, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Γρωνεύς, ὡς τῆς Γρυνείας τὸ Γρυνεύς. ἡ γὰρ διὰ τοῦ υ τῆς Τρωάδος ἐστί.

Γύαρος, νῆσος μία τῶν Σποράδων, θηλυκῶς λέγεται. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος**) φησίν, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρώγουσι τὸν σίδηρον καὶ ὅτι ἡ ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστι καὶ κἂν εἰς ἄλλο δένδρον πήξῃ, ἀφαναίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον καὶ τοὺς ὀδόντας κατασήπει προσαπτόμενον. τὸ ἐθνικὸν Γυαρεύς.

Γύζαντες, ἔθνος Λιβυκόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ***) καὶ Ἡρωδιανός.

Γύθειον, πόλις Λακωνική. Λυκόφρων †)·

δισσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθείου πλάκας.

τινὲς φασὶν ὅτι Πύθιον ἐκαλεῖτο, κακῶς. ὁ πολίτης Γυθεάτης. καὶ τὸ ἐκ τόπου Γυθειόθεν ἐθνικόν.

Γυλάκεια, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ τῆς Ἰλλυρίας Ἀπολλωνία, ἀπὸ Γύλακος Κορινθίου. τὸ ἐθνικὸν Γυλακεύς.

Γυμνησίαι, δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα, οὐχ, ὡς τινές, μία. Λυκόφρων ††)·

οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας
σισυρνόδυτοι καρκίνοι πεπλωκότες,
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον.

καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Γυμνήσιος καὶ Γυμνησία καὶ Γυμνησίς, ἀπὸ τῆς Γυμνῆτος γενικῆς τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. ἐκλήθη

*) c. 99. **) c. 21. ***) c. 194. †) v. 98. ††) v. 633.

δὲ τὸ ἔθνος, ὅτι τῷ θέρει γυμνοὶ μένουσιν. ἐκλήθησαν δὲ καὶ Βαλιαρίδες, ἀφ᾽ οὗ Βαλιαρεῖς τὸ ἐθνικόν, ὅ ἐστι σφενδονῖται.

Γυναικόπολις, πόλις Φοινίκων. ὁ πολίτης Γυναικοπολίτης, ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας δέ, οὐ πολλῷ νεώτερος Πλάτωνος, φησὶν ὅτι οὕτως ὠνομάσθη διὰ τρεῖς αἰτίας· ἢ ὅτι πολεμίων ἐπιπεσόντων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐν γεωργίαις ἀπόντων τὰς γυναῖκας κρατῆσαι τοῦ πολέμου, ἢ ὅτι γυνή τις Νομάρχου, περισπωμένων τῶν παίδων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἅμα τοῖς παισὶν ὁπλισαμένη κατεδίωξε τὸν βασιλέα, καὶ νικῆσαι, ἢ ὅτι τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναπλεόντων κατὰ τὸν ποταμὸν καὶ κωλυομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀποβαίνειν, οὗτοι καταπλαγέντες ὑπὸ ἀνανδρίας οὐ διεκώλυσαν. ταῦτα καὶ Ἀρτεμίδωρός φησιν. ἔστι καὶ γυναικῶν λιμὴν περὶ τὴν λεγομένην Φιδάλειαν, τὸ μεταξὺ Ἀνάπλου καὶ τοῦ Λεωσθενείου. ἔνθα φασὶ τὴν γυναῖκα Βύζαντος Φιδάλειαν διώξασαν ἅμα ταῖς γυναιξὶ τοὺς μετὰ Στροίβου τοῦ ἀδελφοῦ Βύζαντος τῇ πόλει ἐπιθεμένους, τῶν πολιτῶν μὴ παρόντων, νικῆσαι διώξασαν μέχρι τοῦ λιμένος, καὶ οὕτως ὀνομάσαι. ἐθνικὸν τοῦ λιμένος Γυναικολιμενίτης.

Γυρτών, πόλις τῆς Θεσσαλίας καὶ Περραιβίας, ἣν Ὅμηρος*) Γυρτώνην καλεῖ, ὡς Ἰτώνην καὶ Ἰτῶνα. ἀπὸ Γύρτωνος τοῦ Φλεγύου ἀδελφοῦ, ὅς τις αὐτὴν ἔκτισεν. ὁ πολίτης Γυρτώνιος.

Γυψῆϊς, νῆσος Αἰθιοπίας, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλων πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν Γυψηΐτης.

Γωγαρηνή, χωρίον μεταξὺ Κόλχων καὶ Ἰβήρων τῶν ἀνατολικῶν. τὸ ἐθνικὸν Γωγαρηνός.

**) *Δάαι*, Σκυθικὸν ἔθνος. εἰσὶ δὲ νομάδες. λέγονται καὶ Δάσαι μετὰ τοῦ σ.

Δαδίκαι, ἔθνος Περσικόν. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.***)

Δαδόκερτα, φρούριον μέγα τῆς Ἀρμενίας μεταξὺ Μηδίας. τὸ ἐθνικὸν Δαδοκερτηνός, τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ.

Δαίδαλα, πόλις τῆς Ῥοδίας ἢ χωρίον. Στράβων ιδ.****) ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα. ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ Ἰκάρου ἡ ἐν Λυκίᾳ. διά τινος γὰρ ἕλους ἐπορεύετο διὰ τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χερσύδρου δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι καὶ κτισθῆναι πόλιν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Λυκιακοῖς. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς καὶ Κρήτης ἄλλη. ὁ πολίτης Δαιδαλεύς, ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεύς, καὶ Δαιδαλὶς τὸ θηλυκόν.

Δαιδάλεια, πόλις Ἰταλίας, Δαιδάλου κτίσμα, ἥ τις Ἰουλία νῦν καλεῖται, Ῥωμαίου ἄρχοντος κληρουχήσαντος. τὸ ἐθνικὸν Δαιδαλεύς.

Δαιδαλίδαι, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Δαιδαλίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Δαιδαλιδῶν.

---

*) Iliad. II. 738. **) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ιβ'. ***) c. 66. ****) p. 651. 664.

Δακία, χώρα πλησίον Βορυσθένους. οἱ Δάκοι, οὓς καλοῦμεν Δάους Γέτας γὰρ τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ τὴν ἕω, Δάους δὲ τοὺς πρὸς τἀναντία πρὸς Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἴστρου πηγάς. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Δάοι καὶ Γέται.

Δάλμιον, πόλις Δαλματίας μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον ἢ Δαλμιεύς. ἴδιον δὲ τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος τῆς χώρας ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι. Ἀππιανὸς δὲ τὴν πόλιν Δέλμινον καλεῖ, Κουάδρατος δὲ Δάλμινον. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ Δαλμάτας.

Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Δαμασκός, πόλις Συρίας μεσόγειος, ὕπερθε Φοινίκης, πρὸς τὸν Βαρδίνην ποταμόν. ὠνομάσθη δὲ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων Ἀσκὸς ὄνομα ἅμα Λυκούργῳ δήσας τὸν Διόνυσον ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμόν· ὃν λύσας Ἑρμῆς τὸν Ἀσκὸν τοῦ δέρματος ἐγύμνωσεν, ὅθεν πρὸς οἶνον ἐπιτήδειον τὸ δέρμα. οἱ δέ, ὅτι Δαμασκός, Ἑρμοῦ παῖς καὶ νύμφης Ἀλιμήδης, ἐξ Ἀρκαδίας εἰς Συρίαν ἦλθε καὶ πόλιν ὁμώνυμον ἔκτισεν. ἄλλοι δέ, ὅτι Δαμασκὸς ἐφατίζετο ἀνήρ, Διονύσου δὲ τὴν Συρίαν ἀμπελόφυτον ποιήσαντος πελέκει ταῦτα ἔκοπτε· Διόνυσος δὲ ὀργισθεὶς ἐδίωξε καὶ ἐξέδειρε. *ἐπράχθη Δαρμασκὸς* καὶ οὕτω Δαμασκὸς κατὰ παραφθοράν. ὁ πολίτης Δαμασκηνὸς καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις Δαμασκήνη.

Δανδάριοι, ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δανθαλῆται, ἔθνος Θρᾳκικόν. Θεόπομπος μη'.

Δανούβιον, πόλις περὶ τὴν Ῥώμην. τὸ ἐθνικὸν Δανούβιος ἢ Δανουβιεύς.

Δάνουβις ἢ Δάνουσις, Ἴστρος ὁ ποταμός, πάλαι Ματόας καλούμενος. συμφορᾶς δὲ τοῖς Σκύθαις ἐπιπεσούσης οὕτως ἐκλήθη. Ματόας δὲ λέγεται ἐς τὴν Ἑλληνίδα γλῶσσαν ἀσινής, ὅτι πολλάκις περαιούμενοι οὐδὲν ἐπεπόνθεισαν. ὁ δὲ Δάνουσις ἑρμηνεύεται, ὥστε τοῦ ἁμαρτεῖν ἔχων αἰτίαν.

Δάονες, ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Δάραψα, πόλις Βακτρίας, ὡς Στράβων.*) τὸ ἐθνικὸν Δαραψηνὸς καὶ Δαραψιανός.

Δάρδαι, Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμῆσαν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν.

Δάρδανος, πόλις Τρῳάδος, ἡ πρότερον Τευκρίς. Μνασέας δέ φησιν, ὅτι Δάρδανος ἐξιὼν ἐκ τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ παλλάδιον ἀράμενος ἀφίκετο εἰς Σαμοθρᾴκην μετὰ Ἁρμονίας καὶ Ἰασίωνος, τῶν ἀδελφῶν· κἀκεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο· καὶ ἀποθανούσης Τηλεφάης γαμεῖ τὴν Ἁρμονίαν ὁ Κάδμος καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἑταίρων πρὸς Τεῦκρον τὸν Τρῶα· ὁ δὲ Τρὼς ἀναγνωρίσας τὸν Δάρδανον δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν. καὶ πόλιν ᾤκισε

*) XI. p. 516.

Δάρδανον καὶ Δαρδανίαν τὴν χώραν ὠνόμασεν, ἢ Τευκρὶς πρότερον ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Δαρδανία καὶ Δαρδανικὴ καὶ Δαρδάνιοι καὶ Δαρδανίδαι καὶ *

Δάριδνα, πόλις Παφλαγονίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Δαριδναῖος, ὡς Πύδνα Πυδναῖος.

Δαρά, ὃ καὶ Δαράς φασι, φρούριον Ἀναστασίου πόλεως λεγόμενον ὀχυρώτατον. ὁ πολίτης Δαρηνός, ὡς Σοῦρα Συρηνός. δύναται καὶ Δαρραῖος. εἰσὶ δὲ Δαρραὶ διὰ δύο ρ ἔθνος πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Δαριστάνη, πόλις Περσική. ἔστι καὶ ἔθνος Δαρῖται.

Δαρίειον, πόλις τῆς Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν τῷ λόγῳ τῶν Φρυγίων παρὰ μίαν συλλαβὴν Δαριεύς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεύς, τῷ λόγῳ τοῦ Ῥοίτειον καὶ Σίγειον Δαριειεύς.

Δαρσανία, πόλις Ἰνδική, ἐν ᾗ αὐθήμερον ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ·

ἠ᾽ οἳ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν,
ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ᾽ ἱστοπόδων τανύουσαι,
αὐτῆμαρ δ᾽ ἔταμόν [τε καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο.

τὸ ἐθνικὸν Δαρσάνιοι, ὡς Καρμάνιοι, Ὑρκάνιοι, Κορο[μάνιοι.]

Δάρσιοι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δασέαι, πόλις Ἀρκαδική. Παυσανίας ὀγδόῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Δασεάτης, ὡς Καφυάτης.

Δασκύλιον, πόλις Καρίας ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς Ἐφεσίας, ἀπὸ Δασκύλου τοῦ υἱοῦ Περιαύδου. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις μετὰ τὰ Τρωικὰ κτισθεῖσα. τρίτη τῆς Ἰωνίας, τὸ μέγα λεγόμενον, ὡς μεῖζον τῶν ἄλλων. τετάρτη περὶ Βιθυνίαν. πέμπτη τῆς Αἰολίδος καὶ Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Δασκυλίτης, ὡς Κύπρος Κυπρίτης. ἔστι καὶ Δασκυλῖτις λίμνη, ἢ Δασκυλία, ὥστε καὶ Δασκύλιος ὁ πολίτης. Εὐδαίμων δὲ καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι τὴν λι συλλαβήν. λέγεται καὶ Δασκυλὶς θηλυκόν.

Δάσκων, Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ἕκτῃ Σικελικῶν· εἰς τὸν Πλημμύριον καὶ Δάσκωνα. τὸ ἐθνικὸν Δασκώνιος ἢ Δασκωνίτης.

Δασσαρῖται, ἔθνος Ἰλλυρίας. Πολύβιος ὀγδόῳ. καὶ τὸ θηλυκὸν Δασσαρῖτις. λέγονται καὶ Δασσαρηνοὶ καὶ Δασσαρίτιοι καὶ Δασσαριτῖνος.

Δᾶτον, πόλις Θρᾴκης. Ἡρόδοτος ἐννάτῃ.**) Ἠδωνῶν δὲ τοῦτό φασιν. οἱ οἰκοῦντες Δατήνιοι. τὸ ἐθνικὸν Δατηνός.

Δατύλεπτοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δαύη, βαρυτόνως, πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Δαυαῖος ἢ Δαυηνός, ᾧ τύπῳ φιληδοῦσιν Ἄραβες. δύναται καὶ Δαυίτης.

---

*) c. 8, 3. 27, 4. 36, 9. **) c. 75.

Δαυλίς, πόλις Φωκίδος, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλην. Ὅμηρος*)·

Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα.

Δαῦλον δὲ τὸ δασύ· δασεῖα δὲ ἡ πόλις. οἱ δ' ὕστερον Δαυλειάν φασι. Παυσανίας δὲ δεκάτῳ**)· ἀπὸ νύμφης Δαυλίδος. διὸ λέγεται καὶ Δαυλίς. ὁ πολίτης Δαυλιεύς. Δαυλιεῦσι δὲ ἱερὸν Ἀθηνᾶς καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον. τὸ θηλυκὸν Δαυλιάς. λέγεται καὶ Δαύλιος. ἀπὸ δὲ τοῦ Δαυλὶς τὸ ἐθνικὸν Δαυλίδιος. ὀξύνεται τὸ Δαυλίς. τὸ δὲ Αὖλις αἰολικῶς βαρύνεται.

Δαύνιον, πόλις Ἰταλίας. Λυκόφρων***)·

ὑπὲρ Λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην.

τὸ ἐθνικὸν Δαύνιοι, καὶ Δαυνία τὸ θηλυκόν, καὶ Δαυνικὴ κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τοῦ Δαυνιᾶται καὶ Δαυνιατικός. ἔστι καὶ Δαύνιον τεῖχος, πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Δαυνιοτειχίτης.

Δαύσαρα, πόλις περὶ Ἔδεσσαν. ὁ πολίτης Δαυσαρηνός, ὡς Αὐαρηνός, Ἀδαρηνός.

Δάφνη, προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἕω Ἀντιοχείας μητροπόλεως. τὸ ἐθνικὸν Δαφνίτης καὶ Δαφνητικὸς κτητικόν. ἔστι καὶ ἄλλη Δάφνη, Λυκίας χωρίον. ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον Πηλουσίου, ὅτι παρὰ τῶν ἐκεῖ πολλῶν φυομένων δαφνῶν. οἱ οἰκοῦντες Δαφναῖοι. ἔστι καὶ λιμὴν Δάφνη, φαινομένη ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου ἐν δεξιᾷ ἀναπλέοντι. ἔστι καὶ προάστειον Δάφνη ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν ἀριστερᾷ ἐπὶ τὸν ἀνάπλουν ἀνιοῦσιν, ὃ λέγεται Σέργιον.

Δαφνοῦς, Φωκικὴ πόλις, ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Δαφνούντιος ἢ Δαφνούσιος, καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς. Δαφνοῦσαν δὲ αὐτήν φησιν Εὐφορίων. τὸ ἐθνικὸν Δαφνουσαῖος ἢ Δαφνούσιος. ἔστι δὲ καὶ Δαφνουσὶς λίμνη πλησίον τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Βιθυνοῦ. ἔστι καὶ δῆμος πλησίον τῆς Κῶ, ὁ Δαφνοῦς λεγόμενος, καὶ δημότης Δαφνούσιος. ἔστι καὶ Δαφνούσιον πρὸς τῷ Ῥηγίῳ, πλησίον τῆς Θρᾳκῶν γῆς. ἔστι καὶ Αἰγύπτου κώμη.

Δαχαρηνοί, ἔθνος Ἀραβίας, ἀπὸ Ναβάτου προσαγορευθὲν Ναβαταῖον. σημαίνει δὲ τὸ Δαχαρηνοὶ ἀρσενικούς.

Δέδμασα, ὡς Πήγασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Δεδμασεύς, ὡς Πηγασεύς.

Δεσιλοί, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δειπνιάς, κώμη Θεσσαλίας περὶ Λάρισσαν, ὅπου φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα δειπνῆσαι πρῶτον, ὅτε ἐκ τῶν Τέμπεων καθαρθεὶς ὑπέστρεψε, καὶ τῷ παιδὶ τῷ διακομιστῇ τῆς δάφνης ἔθος εἰς τήνδε παραγενομένῳ δειπνεῖν. Καλλίμαχος τετάρτῃ·

Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δειδέξαται.

τὸ ἐθνικὸν Δειπνιεύς, ὡς Ἀφροδισιεὺς καὶ Ὀρθωσιεύς.

---

*) Iliad. II. 520. **) c. 4, 7. ***) v. 1254.

Δειράδες, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Δειράδου τινός. ὁ δημότης Δειραδιώτης.

Δειρή, ἄκρα καὶ πόλις ὁμώνυμος πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Στράβων ιϛ΄.*) ἔστι καὶ πόλις Ἀθηναίων συμμαχική. τὸ ἐθνικὸν Δειραῖος.

Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, ἀπὸ Δεκέλου τοῦ ἡγησαμένου τοῖς Διοσκούροις εἰς Ἀφίδνας, ὡς Ἡρόδοτος ἐννάτῳ.**) ὁ δημότης Δεκελειεύς. τὸ τοπικὸν Δεκελειᾶθεν· τὰ γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς α ἢ εἰς η γιγνόμενα διὰ τοῦ ηθεν ἢ αθεν προπερισπᾶται. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ Δεκελειόθεν. Δεκελειάζε, Δεκελειᾶσι.

Δεκέντιοι, ἔθνος Παννονίας, ἀπὸ Δεκεντίου τοῦ Μάγνου παιδὸς, Μαγνεντίου δ᾽ ἀδελφοῦ. τὸ θηλυκὸν Δεκεντιάς, ὡς Παρθένιος ὁ Φωκαεύς.

Δεκίητον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Δεκιῆται, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ά γεωγραφουμένων.

Δελματία, Ἰταλίας χώρα. οἱ οἰκήτορες Δαλματεῖς καὶ Δαλμάται.

Δέλτα, πόλις πρὸς τῇ Συρίᾳ καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ὡς Ἔφορος, κατ᾽ Αἰγυπτίους καλουμένη Πτίμυρις, ἀπὸ τῆς τοῦ σχήματος ὁμοιότητος. ἐθνικὸν τῆς νήσου Δελτίτης, τῆς δὲ πόλεως Δελτηνὸς τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ· οὐ γὰρ ἐνετύχομεν.

Δελφοί, πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τῇ Φωκίδι, ἔνθα τὸ ἄδυτον ἐκ Πεντελησίων κατεσκεύασται λίθων, ἔργον Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου. ἔστι καὶ Δελφοῦσα τοῦ τόπου κρήνη. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως τῇ πόλει. τὸ θηλυκὸν Δελφίς. καὶ κτητικὸν Δελφικός. ἐκλήθησαν δὲ Δελφοὶ, ὅτι Ἀπόλλων συνέπλευσε δελφῖνι εἰκασθεὶς· καὶ ἵδρυται Ἀπόλλωνι ἱερόν. ἔστι καὶ Δελφουσία πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Ἀνδροτίων ἐν β΄ Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Δελφουσιάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Δελφίνιον, φρούριον Χίων, ὡς Θουκυδίδης ὀγδόῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Δελφίνιος· προκατελείφθη γὰρ ὁ τύπος τοῦ ἐθνικοῦ· ἢ Δελφινιεύς.

Δελθάνιοι, πόλις μία τῶν περιμαχήτων Μεσσηνίων καὶ Λακεδαιμονίων. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Δεξαμεναί, μέρος τῆς Ἀμβρακίας, ἀπὸ Δεξαμένου τοῦ Μεσόλου παιδὸς καὶ Ἀμβρακίας τῆς θυγατρὸς Φόρβαντος, τοῦ Ἡλίου. τὸ ἐθνικὸν Δεξαμεναῖος, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Ἀμβρακιωτῶν πολιτείᾳ.

Δεξάροι, ἔθνος Χαόνων, τοῖς Ἐγχελέαις προσεχεῖς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὑπὸ Ἄμηρον ὄρος οἰκοῦν.

Δέρρα, τόπος Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Δερραῖος ἢ Δερρεάτης, ἀφ᾽ οὗ Δερρεάτιδος Ἀρτέμιδος ἱερόν. καὶ τὸν δῆμον δὲ Δειράδας φασὶ καὶ τοὺς δημότας Δειραδιώτας, ἀπό τινος ἥρωος.

Δέρβη, φρούριον Ἰσαυρίας καὶ λιμήν. ὁ κατοικῶν Δερβήτης,

---

*) p. 769. 773. **) c. 73. ***) c. 38.

ὡς Σιδήτης, Πυλήτης. λέγεται δ' ἴσως καὶ Δέρβεια καὶ τὸ ἐθνικὸν Δερβείτης. Καπίτων δὲ Δέρμην φησί. τινὲς δὲ Δέλβειαν, ὅ ἐστι τῇ τῶν Λυκαόνων φωνῇ ἄρκευθος· καὶ Ἀρκεύθη ἡ πόλις.

Δερβίκκαι, ἔθνος πλησίον τῶν Ὑρκαῶν. Ἀπολλώνιος δὲ δὶς τὸ κ καλῶς γράφει. Κτησίας δὲ Δερβίσσους.

Δέρεα, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Δερεεύς, ὡς Ἡραιεύς. Ἀρκαδίας γὰρ ἀμφότερα.

Δεραῖοι, Θράκιον ἔθνος. Ἡρόδοτος*) Δερσαίους αὐτούς φησι.

Δέρτων, πόλις Λιγυρῶν. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ιά· τὴν καλουμένην Δέρτουνα πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Δερτώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Δηλία, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεύς, τῷ λόγῳ τῶν Καρικῶν.

Δήλιον, πολίχνιον Βοιωτίας ἐν Τανάγρᾳ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεύς, ὡς Σουνιεύς.

Δῆλος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων.

Δῆλον ἐκυκλώσαντο καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἰσίν**)

ἢ παρὰ τὰς γονὰς ἢ μαντείας. ἱερὸν γὰρ Δῆλος τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ θεοῦ πρῶτον ἐν αὐτῇ γενομένου. ἢ διὰ τὰς μαντείας· δηλοῦσα γὰρ ἦν τὰ δυσεύρετα. ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ Ἀπόλλων Κύνθιος. καὶ Ἀστερία καὶ Πελασγία καὶ Χλαμυδία. τινὲς δὲ ὅτι Ζάκυνθος ἐκαλεῖτο, κακῶς εἰδότες. κεκλῆσθαι δὲ αὐτὴν καὶ Σκυθιάδα Νικάνωρ φησίν. ἐξ αὐτοῦ Δήλιος καὶ Δηλία καὶ Δηλιὰς καὶ Δηλίτης, ὁ εἰς Δῆλον ἐρχόμενος χορός. Καλλίμαχος τρίτῳ. καὶ Δηλιακὸς τὸ κτητικόν.

Δημητριάς, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Δημητρίου βασιλεύσαντος, ὃς καὶ τὰς ὑπὸ τὸ Πήλιον κειμένας πόλεις κατέσκαψε. κεῖται δὲ πρὸς τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐν μέσῳ Εὐβοίας καὶ τῆς Φωκίδος. β' Μακεδονίας. γ' Περσίδος πρὸς Ἀρβήλοις. τὸ ἐθνικὸν Δημητριεύς, ὡς τὸ Ἀφροδισιεύς, Ὀρθωσιεύς.

Δημήτριον, τόπος περὶ Θεσσαλίαν περὶ τὸ Κροκωτὸν πεδίον κείμενος περὶ τὸν Ἄμφρυσον. ἔστι καὶ πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Δημητριεύς, ὡς Δουλιχιεύς.

Δημόνησος, περὶ Χαλκηδόνα νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τινός. ἔχει δ' ὁ τόπος κυανοῦ μέταλλον καὶ χρυσοκόλλης. καὶ χρυσίον εὑρίσκεται τίμιον, ὀφθαλμῶν φάρμακον. ἔστιν ὁ νησιώτης Δημονήσιος.

Δῆμος. παρ' Ἀθηναίοις ἡ κώμη καὶ ἡ τοῦ πλήθους συλλογή. καὶ τὸν ἕνα δημότην·

οὐ μὲν ἔοικε

δῆμον ἐόντα.***)

καὶ τὸν τόπον·

δήμῳ ἐνὶ Τρώων.****)

---

*) VII. 110. **) Dionys. perieg. v. 526. ***) Iliad. XII. 212.
****) Odyss. XIII. 266.

καὶ τὸ κατὰ πόλιν πλῆθος ἐν τοῖς ἀρίστοις·

εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην.*)

καὶ τὸ Ἑλλήνων πλῆθος ἔξω τῆς ἰδίας χώρας·

θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.**)

καὶ τὸ ὅλον ἔθνος. καὶ τόπον ἐν Ἰθάκῃ, ὃν καὶ Κροκύλειον. καὶ τὸ πᾶν πλῆθος, ὡς ἐν Σφηξί·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάνειν.***)

ὁ οἰκήτωρ δημότης, ἀφ' οὗ δημόσιος, καὶ δημοτεύομαι ἀντὶ τοῦ οἰκῶ, καὶ δήμιος καὶ δημότερος συγκριτικόν, οὐκ ἀποκοπῇ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ·

δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν.†)

καὶ δημοτικὸς καὶ δημοτικώτερος. καὶ δημαγωγὸς ὁ προεστηκὼς δήμου. καὶ δημοποίητος ὁ εἰσπεποιημένος δημότης ἐξ ἑτέρου τινὸς εὐεργεσίας. καὶ σύνθετα δημηλάτης. Αἰσχύλος Ἱκετίσιν††)·

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ,

ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἐλαθείς. καὶ δημιόπρατον. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν†††)·

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος.

Δηρά, γῆς Ἰβηρίας, ἧς ὁ Σικανὸς ποταμός. οἱ οἰκήτορες Δηραῖοι.

Δηρούσιοι, ἔθνος Περσικόν. Ἡρόδοτος α' ††††)· Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι, οἱ δὲ Δηρούσιοι, οἱ δὲ Καρμάνιοι.

Δία, πόλις Θεσσαλίας, Αἰακοῦ κτίσμα. β' Θρᾴκης κατὰ τὸν Ἄθω. γ' Εὐβοίας. δ' νῆσος καὶ πόλις Πελοποννήσου περὶ τὸ Σκύλαιον. ε' Λυσιτανίας περὶ τὸν ὠκεανόν. ς' Ἰταλίας πρὸς ταῖς Ἄλπεσιν. ζ' Σκυθίας παρὰ τῷ Φάσιδι. η' Καρίας. θ' Βιθυνίας πρὸς τῷ Πόντῳ. εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι, α' ἡ Νάξος, β' ἡ πρὸς Μιλήτῳ, γ' ἡ πρὸς Ἀμοργῷ, δ' κατὰ Κνωσσὸν Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Διεύς, καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὅθεν καὶ Διάδες Ἀθῆναι.

Διαβῆται, νῆσοι περὶ Σύμην. τὸ ἐθνικὸν Διαβαταῖος.

Διαβήτη, νῆσος δυσμικωτέρα Σαρδοῦς καὶ Κύρνου. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Διαδόχου, πόλις Περσικὴ οὐ πόρρω Κτησιφῶντος. τὸ ἐθνικὸν τῆς χώρας Διαδοχηνός.

Διάκρια, φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἣν ᾤκει Πάλλας ὁ Πανδίονος υἱός. οἱ δημόται Διακριεῖς.

Διανεῖς, ἔθνος Γαλατικόν. Ἐρατοσθένης ἐν δ' Γαλατικῶν.

Διάς, πόλις Λυκίας, ἣν Διάδης ἔκτισε. τὸ ἐθνικὸν Διαδεύς.

Δίγηροι, ἔθνος Θρᾴκιον. Πολύβιος ιγ'.

---

*) Od. XVI. 75. **) Iliad. XIII. 218. ***) v. 41. †) Iliad. XII. 213. ††) v. 614. †††) v. 103. ††††) c. 125.

Δίδυμα, οὐδετέρως, τόπος καὶ μαντεῖον Μιλήτου, ἀφιερωμένον Διὶ καὶ Ἀπόλλωνι. εἰσὶ καὶ κρῆναι. εἰσὶ καὶ τῆς Θετταλίας. εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πρὸς τῇ Σύρῳ. τὸ ἐθνικὸν Διδυμεὺς καὶ Διδυμαῖος κτητικόν. εἰσὶ καὶ ὄρη Λαοδικείας ἐγγύς.

Διδύμη, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα. ἔστι καὶ πόλις Λίβυσσα. ὁ πολίτης Διδυμαῖος. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας Διδυμή, ὀξυτόνως. Ἀρτεμίδωρος δὲ δύο νησίδια Δίδυμά φησι.

Δίδυμον τεῖχος, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Διδυμοτειχῖται.

Διζηρός, ποταμὸς Ἰλλυρίδος. Λυκόφρων*)·

οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ.

ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζεσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθείς. τὸ ἐθνικὸν Διζήριος καὶ Διζηρίτης, ὡς Ἄλωρος Ἀλωρίτης.

Δίκαια, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Δικαίου τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ. ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ Ἰώνων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Δικαιοπολίτης. εἰ δὲ τῷ τύπῳ θέλοις, Δικαῖος καὶ Δικαιεύς. ἡ αὐτὴ δ' ἐκλήθη Δικαιάρχεια καὶ Ποτίολοι.

Δικαιάρχεια, πόλις Ἰταλίας. ταύτην δέ φασι κεκλῆσθαι Ποτιόλους, ἐν ᾗ τὸ συμπόσιον ὁ Ἡρωδιανὸς ἔγραψε. πότια δὲ τὰ φρέατα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ὄλερε δὲ τὸ ὄζειν· δυσώδη γὰρ τὰ φρέατα εἶχε. τὸ ἐθνικὸν Δικαιαρχεὺς ἔδει. ἔστι δὲ καὶ Δικαιαρχείτης, ὡς Ζελείτης.

Δίκτη, ὄρος Κρήτης. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. τὸ ἐθνικὸν Δικταῖος καὶ Δικταῖα.

) **Δινδρύμη, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Δινδρυμαῖος.

Δίνδυμα, ὄρη τῆς Τρῳάδος, ἀφ' ὧν Δινδυμήνη ἡ Ῥέα. ὁ τοπίτης Δινδυμηναῖος. καὶ τὴν θεὸν Δινδυμήνην. ὅτι καὶ Δινδυμηνὸς καὶ Δινδυμηνὴ καὶ Δινδύμιος καὶ Δινδυμία. ἐκ τόπου Δινδυμόθεν.

Διοβούλιον, πολίχνιον πλησίον τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Διοβουλιεύς, ὡς τὰ τῶν Φρυγίων πόλεων ἐθνικά.

Διόμεια, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Διομειεύς. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιξενωθεὶς παρὰ Κολύττῳ ἠράσθη Διόμου τοῦ αὐτοῦ οὐ ἀποθέω*.

Διομήδεια, πόλις Δαυνίων, κτίσμα Διομήδους. καὶ νῆσος ἡ Διομήδεια, ἐν ᾗ οἱ ἐρωδιοὶ χειροήθεις προσπετόμενοι καὶ εἰς τοὺς κόλπους δύοντες. οὓς φασιν ὅτι τοὺς ἑταίρους Διομήδους ἐκεῖ εἰς ὄρνιθας μετασχηματισθῆναι. ἔστι καὶ τόπος Διομήδεια πλησίον Ἀργυρίππης. τὸ ἐθνικὸν Διομηδεύς, ἄμεινον δὲ Διομήδειος.

Δῖον, πόλις Εὐβοίας περὶ τὸ Κήναιον. Ὅμηρος***)·

Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον.

ἔστι καὶ Μακεδονίας, ἔνθα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτέλουν. τὸ ἐθνι-

---

*) v. 1026. **) In cod. Vratisl. hic incipit βιβλίον ιγ'. ***) Iliad. II. 538.

κὸν Διεύς. Πανσανίας*) δὲ Διαστάς φησι· Μακεδόνων γὰρ ὁ τύπος· Ὀρεσταί, Λυγκισταί. γ′ Θράκης πρὸς τῷ Ἄθῳ, ὡς Θουκυδίδης.**) δ′ Θεσσαλίας. ε′ Πισιδίας. ϛ′ Ἰταλίας. ζ′ κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, ἡ καὶ Πέλλα· ἧς τὸ ὕδωρ νοσερόν. καὶ τὸ ἐθνικὸν Διηνός, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπίγραμμα·

νᾶμα τὸ Διηνὸν, γλυκερὸν ποτὸν, ἢν δέ γε πίῃς,
παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.

τὸ κτητικὸν Διακός. καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὡς δηλοῦσιν αἵ γε περὶ ταύτην ἦσαν Διάδες Ἀθῆναι καλούμεναι. οἱ πολῖται Ἀθηναῖται.

Διονύσια, πόλις Ἰταλίας. ἔστι καὶ Διονυσιάς. τὸ ἐθνικὸν Διονυσιεύς, ὡς Δημητριὰς Δημητριεύς.

Διονύσου πόλις, ἐν τῷ Πόντῳ, ἡ πρότερον Κρουνοὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων καταρροῆς. Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερόν ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος οὕτως ἐκλήθη. εἰσὶ δὲ καὶ Κρουνοὶ χωρίον πρὸς δύσιν τῆς ἐχούσης τοὺς βασιλέας πόλεως. β′ Φρυγίας, κτίσμα Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς ξόανον εὑρόντων Διονύσου περὶ τοὺς τόπους. γ′ τῆς Ἰνδικῆς. δ′ Λιβύης. ε′ Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Διονυσοπολίτης.

Διόπη, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Φερεκύδης. τὸ ἐθνικὸν Διοπεὺς ἢ Διοπίτης, ὡς Σινωπίτης.

Διὸς ἱερόν, πολίχνιον Ἰωνίας μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Διοσκουριάς, μία τῶν ἐν Λιβύῃ λευκῶν νήσων. ὁ νησιώτης Διοσκουρίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα περὶ τὸν Πόντον, ἣ τις Σεβαστόπολις καλεῖται. καὶ πρότερον δὲ Αἶα ἐκικλήσκετο, ὡς Νικάνωρ. ὁ πολίτης Διοσκουριεύς. ἔστι καὶ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ νῆσος Διοσκουρίδου.

Διοσκούρων κώμη, Λιβύης, ἐν ᾗ τὸν Πάριν ἐπιδιώξαντες ἥρπασαν τὴν Ἑλένην οἱ Διόσκουροι ᾤκησαν. ὁ κωμήτης Διοσκουροκωμήτης, ὡς Μεγαλοκωμήτης· ἐκ δύο ἓν παραγωγόν.

Διὸς πόλις, ἡ μεγάλη πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θηβαΐδος, ἡ λεγομένη Ἑκατόμπυλος, κτίσμα Ὀσίριδος καὶ Ἴσιδος. πρὶν δὲ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναί φησι Κάτων, ὅτι μυρίας τρισχιλίας κώμας εἶχε καὶ τριάκοντα, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ἑπτακοσίας, ἀρουρῶν δὲ τόπον μεμετρημένον τρισχιλίων καὶ ἑπτακοσίων, ἑκατὸν δὲ πύλας διακεκοσμημένας, τετρακόσια στάδια τὸ μῆκος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐν Αἰγύπτῳ τέσσαρες, ὧν ἐν τῇ μιᾷ τιθασσεύουσι τοὺς κροκοδείλους, ἐν ἄντροις καὶ φρέασι σέβοντες, μηδὲ τοῦ ποταμοῦ γευόμενοι, μηδ᾽ εἰ σφόδρα λέγοιντο. ϛ′ Λυδίας. ζ′ Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Διοσπολίτης.

Διοχίτης, κώμη Αἰγύπτου, ἐν ᾗ τέθαπται Ὄσιρις. ἐθνικὸν τὸ αὐτὸ Διοχίτης.

Δίπαια, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Διπαιεύς. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις οὕτω.

---

*) IX. 30, 8. **) IV. 109.

Δίρφυς, ὄρος Εὐβοίας, ὡς Εὐφορίων. τὸ ἐθνικὸν Δίρφυος. καὶ Διρφύα ἡ Ἥρα τιμᾶται.

Δισοραί, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Δίφροι, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν ὁμώνυμον.

Διωνία, πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς Κυπρίαις πόλεσι Θεόπομπος πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Διωνιάται, ὡς Κυδωνιάται.

Δόβηρος, πόλις Παιονίας. οἱ πολῖται Δόβηρες.

Δοίαντος πεδίον Φρυγίας. Ἄκμονα γὰρ καὶ Δοίαντά φασιν ἀδελφούς· ἀφ' ὧν τε Δοιάντιον καὶ Ἀκμόνιον ἄλση.

Δοκίμειον, πόλις Φρυγίας, ὡς Εὐδαίμων. τὸ ἐθνικὸν Δοκιμεὺς κατὰ τέχνην, κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν Δοκιμηνός· ἀφ' οὗ τὰ μάρμαρα οὕτω φασί.

Δόλβα, πόλις τῆς Ἀδιαβήνης. Ἀρριανὸς ιγ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δολβαῖος καὶ Δολβηνός.

Δολίονες, οἱ τὴν Κύζικον οἰκοῦντες, οὓς Δολιέας εἶπεν Ἑκαταῖος. λέγονται καὶ Δολιόνιοι, καὶ θηλυκῶς Δολιονία.

Δολιχή, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας περίπλῳ Δολιχίστην αὐτήν φησιν. ἔστι δὲ καὶ Δολιχινὴ πόλις τῆς Κομμαγηνῆς. ἐθνικὸν Δολιχαῖος Ζεύς· οἱ δ' ἐπιχώριοι Δολιχηνοὶ λέγονται. τῆς δὲ Λυκιακῆς Δολιχῆς Δολιχεύς. ὁ γὰρ τύπος συνήθης τοῖς Λυκίοις. τῆς δὲ Δολιχίστης Δολιχιστεύς.

Δόλογκοι, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Δολόγκου τοῦ ἀδελφοῦ Βιθυνοῦ. τὸ ἐθνικὸν Δολόγκιος καὶ Δολογκιὰς καὶ Δολογκιάδης.

Δόλοπες, ἔθνος Θεσσαλῶν ἔγγιστα, ἀπὸ Δόλοπος. ἡ χώρα Δολοπία καὶ Δολοπηίς.

Δομετιούπολις, Ἰσαυρίας πόλις. ὁ πολίτης Δομετιουπολίτης.

Δονουσία, νῆσος μικρὰ Ῥόδου, εἰς ἣν Διόνυσος ἐκ Νάξου τὴν Ἀριάδνην μετεκόμισε, τοῦ πατρὸς Μίνω διώκοντος αὐτήν. ἔοικεν οὖν Διονυσία εἶναι, καὶ κατὰ παραφθορὰν Δονουσία. τὸ ἐθνικὸν Δονούσιος.

Δορίειον, Φρυγίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Δοριεύς, ὡς Γορδιεύς.

Δορίσκος, πόλις Θρᾴκης καὶ πεδίον. τὸ ἐθνικὸν Δορίσκιος, ὡς Βορμίσκιος.

Δοροκόττορος, πόλις Γαλατῶν τῶν προσβόρρων. ὁ οἰκῶν Δοροκοττόριος.

Δορυλάειον, πόλις Φρυγίας, ὃ καὶ Δορύλαιον Δημοσθένης φησί. τὸ ἐθνικὸν Δορυλαεύς.

Δουλίχιον, μία τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἡ καὶ Δόλιχα καλουμένη καὶ Ὀξεῖα, ἣν Θοὰς ὁ ποιητὴς εἶπεν*), ἀπὸ Δουλιχίου τοῦ

*) Odyss. XV. 298.

Τριπτολέμου. ὁ πολίτης Δουλιχιεὺς καὶ Δουλιχιώτης ἀπὸ τοῦ Δουλιχίη κατὰ τροπὴν καὶ Δουλιχιήτης καὶ Δουλιχίς. ἐλέγοντο καὶ οἱ ἐν τῷ Δουλιχίῳ Ἐπειοί, ὡς Ἐπαφρόδιτος παρατιθεὶς τὸν Ἀρίσταρχον ἐκδεχόμενον οὕτω.

Δούλων πόλις, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει. καὶ ἐὰν δοῦλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον προσενέγκῃ, ἐλεύθερος γίγνεται κἂν ξένος ᾖ. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἱεροδούλων, ἐν ᾗ εἷς μόνος ἐλεύθερός ἐστι. φασὶ καὶ κατὰ Κρήτην Δουλόπολιν εἶναι χιλιάνδρον. σημειωτέον δ' ὅτι Κρατῖνος ἐν Σερίφοις πόλιν δούλων φησὶν Ἀπολλωνίου φήσαντος, μὴ δεῖν ταύτας τὰς παραθέσεις ἐναλλάσσειν δίχα ποιητικῆς ἀνάγκης, ὥς φησι Κρατῖνος·

εἶτα Σάκας ἀφικνῇ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
ἔς τε πόλιν δούλων ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων.

ἔστι καὶ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ Δουλόπολις, ὥς φησιν Ὀλυμπιανός. τὸ ἐθνικὸν Δουλοπολίτης.

Δούμαθα, πόλις Ἀραβίας. ὁ πολίτης Δουμαθηνός, ὡς Γλαῦκος ἐν β' Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας.

Δοῦρα, πόλις Μεσοποταμίας, ὡς Πολύβιος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Δουρηνός.

Δούριοπος, πόλις Μακεδονίας. Στράβων ἑβδόμῃ.*) οὕτω καὶ ἡ χώρα.

Δουσαρή, σκόπελος καὶ κορυφὴ ὑψηλοτάτη Ἀραβίας. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Δουσάρου. θεὸς δὲ οὗτος παρὰ Ἄραψιν καὶ Δαχαρηνοῖς τιμώμενος. οἱ οἰκοῦντες Δουσαρηνοί, ὡς Δαχαρηνοί.

Δραβῆσκος, Θράκης χωρίον. Θουκυδίδης α'.**) τὸ δ' ἐθνικὸν Δραβήσκιος.

Δράγγαι, ἔθνος Περσικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ.***) τὸ θηλυκὸν Δραγγὴς ἡ χώρα. Δραγγανή, ὡς ἔθος. Σωφηνοὶ γὰρ καὶ Ἀραβηνοί.

Δραγμός, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Δράγμιος ἢ Δραγμίτης, ὅπερ ἄμεινον.

Δράκονον, ὄρος νήσου τῆς Ἰκαρίας λεγομένης καὶ πόλις. Στράβων ιδ'.****) τὸ ἐθνικὸν Δρακόνιος, ὡς Μυκόνιος, καὶ Δρακονεύς.

Δράκοντος νῆσος, Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Δρακοντονήσιος ἢ Δρακοντονησίτης.

Δρεπάνη, ἡ Φαιακία. τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς, ὡς Σχεριεύς. ἔστι καὶ πόλις Λυκίας Δρέπανα. ὁ πολίτης ὁμοίως. καὶ Δρέπανα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. ἔστι καὶ Δρέπανον πόλις Λιβύης. εἰσὶ καὶ νησία δύο περὶ Λέβινθον. ἔστι καὶ Δρεπάνη Βιθυνίας πρὸς τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ. ἔστι καὶ ὄρος Αἰθιοπίας. τῆς δὲ Βιθυνίας φασὶν ὠνομάσθαι, ὅτι

Δρεπάνην κλείουσιν ἀπὸ Κρονίδαο σιδήρου.

τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς, καὶ θηλυκὸν Δρεπανηίς.

---

*) p. 326. **) c. 99. ***) p. 721. ****) p. 639.

Δρεσία, πόλις Φρυγίας. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν γ'·
Βουδεῖαν Δρεσίην τε καὶ οἱ μηλώδεα γαῖαν.
τὸ ἐθνικὸν Δρεσιεύς.

Δρίλαι, συνοικία τῆς Ποντικῆς, Τραπεζοῦντος οὐ πόρρω, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως πέμπτῳ.*)

Δριλώνιος, πόλις μεγάλη, ἐσχάτη τῶν Κελτικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δριλώνιος, ὡς Θεόπομπος μγ'.

Δρόγγιλον, χωρίον Θετταλίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν θ'. τὸ ἐθνικὸν Δρογγίλιος.

Δρύαινα, πόλις Κιλικίας, κτίσμα Δρυαίνου, ἡ μετονομασθεῖσα Χρυσόπολις. τὸ ἐθνικὸν Δρυαινίτης.

Δρυΐδαι, ἔθνος Γαλατικὸν φιλόσοφον, ὡς Λαέρτιος Διογένης ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ.**)

Δρύμη, πόλις Λιβύης. Στράβων ιζ'.***) ὁ πολίτης Δρυμαῖος, ὡς Βαρκαῖος, Κυρηναῖος.

Δρυμία, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας ι'.†) Δήμητρος δὲ θεσμοφόρου Δρυμίοις ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον. τὸ ἐθνικὸν Δρυμιεὺς ἐκ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου.

Δρυμοῦσσα, νῆσος Ἰωνίας. Θουκυδίδης ὀγδόῃ.††) τὸ ἐθνικὸν Δρυμουσσαῖος.

Δρυόπη, πόλις περὶ τὴν Ἑρμιόνα. γράφεται καὶ Δρυόπα. ὁ πολίτης Δρυοπαῖος, ὡς Ἡρόδωρος, ὃν παρατίθησιν Ἐπαφρόδιτος. οἱ δὲ περὶ τὴν Οἴτην Δρύοπες ἀπὸ Δρυόπης τῆς Εὐρυπύλου θυγατρός. ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τραχῖνα. λέγεται καὶ Δρυοπὶς καὶ Δρυοπηὶς καὶ Δρυοπία.

Δρῦς, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ πόλις τῶν Οἰνώτρων. ὁ πολίτης Δρυεὺς καὶ Δρυσίς. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας παρὰ τῷ Ἀρῷ ποταμῷ.

Δυμᾶν, φυλὴ Δωριέων. ἦσαν δὲ τρεῖς, Ὑλλεῖς καὶ Πάμφυλοι καὶ Δυμᾶνες ἐξ Ἡρακλέους. καὶ προσετέθη ἡ Ὑρνιθία, ὡς Ἔφορος α'. Αἰγίμιος γὰρ ἦν τῶν περὶ τὴν Οἴτην Δωριέων βασιλεύς. ἔσχε δὲ δύο παῖδας, Πάμφυλον καὶ Δυμᾶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους Ὕλλον ἐποιήσατο τρίτον, χάριν ἀποδιδοὺς ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκπεπτωκότα κατήγαγεν. οἱ οἰκοῦντες Δυμᾶνες. καὶ Δυμανὶς τὸ θῆλυ·
στέλλεο, νῦν ἔτι τῆλε Δυμανίδος ἐξ ἀπείροιο.
καὶ Δύμαινα. Εὐφορίων χιλιάσι·
δαίμων ** σαιτο φιλοπλοκάμοισι Δυμαίναις.
τὰ ἐθνικὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν τόποις.

Δύμη, πόλις Ἀχαΐας, ἐσχάτη πρὸς δύσιν, ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν·
εἰς Δύμην ἀπιόντα τὴν Ἀχαϊκήν.

---

*) c. 2, 1. **) prooem. §. 1. 6. ***) p. 834. Ἀδρύμη. †) c. 8, 2. 33, 12. Δρυμαία. ††) c. 31.

καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. ὕστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος· τούτων ἀπέχουσα σταδίους ρκ′ ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι. ὁ πολίτης Δυμαῖος. Ἔφορος κδ′· παραγενομένης δὲ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Δύμην, πρῶτον μὲν οἱ Δυμαῖοι καταπλαγέντες. καὶ Παυσανίας ζ′ *)· Οἰβώτᾳ ἀνδρὶ Δυμαίῳ σταδίου μὲν ἀνελομένῳ νίκην. καὶ πάλιν **)· Δυμαίοις μὲν ἔστιν Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ ἄγαλμα. καὶ ἐν τῷ α′· τὰ δὲ πρὸς Ἀχαΐαν Δυμαίων εἰσὶν ὅμοροι. καὶ Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος· τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι. καὶ Φίλιστος Σικελικῶν α′· ἐπὶ τῆς ὀλυμπιάδος καθ' ἣν Οἰβώτας [ὁ Δυμαῖος] ἐνίκα στάδιον. καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν α′· πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. ὅθεν καὶ Θεόπομπος μ′· προστάται δὲ τῆς πόλεως ἦσαν τῶν μὲν Συρακοσίων Ἄθηνις καὶ Ἡρακλείδης, τῶν δὲ μισθοφόρων Ἀρχέλαος ὁ Δυμαῖος. τὸ θῆλυ δὲ Δυμαία. Εὐφορίων·

ἤ τις ἔχεις κληΐδα ἐπιζεφύροιο Δυμαίης.

διὰ τὸ πρὸς δύσιν ἐπιζέφυρον. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς Διρκαίας. ἔνιοι δὲ καὶ Ἀσωπίδα. διαστέλλεται δὲ τῆς Ἠλείας κατὰ τὴν Βουπρασίαν Λαρίσῳ τῷ ποταμῷ. λέγεται καὶ Δύμιος, ὡς Βοίβη Βοίβιος. Ἀντίμαχος ἐν ε′ Θηβαΐδος·

ἐν δὲ σὺ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίκουρος ἀμορβῶν
ὡμιλήσαε, ὡς διεπέρσατε Δύμιον ἄστυ.

Δύνδασον, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β′· αὖθις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὁρμῆσαι. τὸ ἐθνικὸν Δυνδασεύς, ὡς Πηγασεύς.

Δυρβαῖοι, ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ τὴν Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν Περσικῶν ι′· χώρα δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι· οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοί εἰσι, πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες. οὗτοι οὔτε ἀδικοῦσιν οὔτε ἀποκτιννύουσιν ἀνθρώπων οὐδένα. ἐὰν δέ τι εὕρωσιν ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν ἀποκινήσειαν οὗτοι, οὔτε ἀρτοποιέουσιν οὔτ' ἐσθίουσιν οὔτε νομίζουσιν, ἐὰν μὴ ἱερῶν οὕνεκεν. ἄλφιτα δὲ ποιοῦσιν λεπτότερα καθάπερ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐσθίουσι μάζας ποῶν.

Δυρράχιον, πόλις Ἰλλυρική, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Δυρράχιος· ἀφ' ἧς ἐστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν. μετὰ δὲ τὸν Ῥιζονικὸν [κόλπον] Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμνος Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χερρονήσῳ πρότερον λεγομένη, ἐφ' ἧς ἵδρυται, ὡς Φίλων. Δέξιππος δὲ ἐν χρονικῶν ι′ φησὶν οὕτως· καὶ Μακεδόνων τὴν μὲν Ἐπίδαμνον, εἰς ὕστερον δὲ Δυρράχιον μετωνομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα κατὰ κράτος αἱροῦσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τοῦ σ Δυσράχιον αὐτὴν καλεῖ.

*) c. 17, 6. **) ib. 9.

Δυσραχίου τ' Ἐπίδαμνος ἐπ' ἀγχιάλου χθονὸς ἀκτῆς.

ἔστι καὶ ἄλλη Λακωνικὴ μία τῶν ρ'. λέγεται δὲ καὶ ἡ χώρα τῆς Ἰλλυρίας Δυρραχία. Εὐφορίων·

ἄστεα Δυρραχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων.

καὶ δῆλον ὅτι Δυρράχιος τὸ τούτου ἀρσενικόν, ὡς τοῦ Ἀνακτόριον τὸ Ἀνακτόριος, Βυζάντιον Βυζάντιος, Θούριον Θούριος, Κούριον Κούριος. Ἐρατοσθένης γ' γεωγραφουμένων· ἐχόμενοι δ' οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. πόλις δὲ Ἑλληνὶς Ἐπίδαμνος ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου. ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Ἀῶος, περὶ οὓς οἱ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας τάφοι δείκνυνται. ὅμως δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται. οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς φησί· καὶ τούτων αἱ πόλεις Δυρραχηνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδιῄρηνται. καὶ Ἑρέννιος Φίλων ἐν τοῖς ἰατρικοῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως· Ἀσκληπιάδης ἀκουστὰς ἔσχε Τίτον Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον. καὶ πάλιν· Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία με'. λέγει δὲ Παυσανίας ς' *) περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νῦν πόλεως οὕτως· Ἐπιδάμνιοι μὲν χώραν ἥν περ καὶ ἐξ ἀρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐπὶ ἡμῶν ἔχουσιν, ἐκείνης δ' ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον· ὄνομα δὲ τῇ πόλει [τῇ νῦν] Δυρράχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ.

Δ υ σ π ό ν τ ι ο ν, πόλις Πισαίας, ἀπὸ Δυσπόντου τοῦ Πέλοπος, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἤλιδος εἰς Ὀλυμπίαν. ἀπὸ ταύτης Ἀντίμαχος ἦν Ὀλυμπιονίκης, νικήσας ἐν ὀλυμπιάδι [δ'] στάδιον. Φλέγων ἐν ὀλυμπιάδι δ'· Ἀντίμαχος Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου στάδιον. καὶ ἐν κζ'· Δάϊππος Κροτωνιάτης πὺξ Ἠλείων ἐκ Δυσποντίου τέθριππον. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Τρύφων ἐν παρωνύμοις, γράφων οὕτως τὸ ἐθνικόν. οἱ δὲ Δυσποντεῖς οὐ παρὰ τὴν πόλιν Δυσπόντιον καλοῦνται· ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντεῖς παρὰ τὸν Πέλοπος υἱὸν Δύσποντον.

Δ ύ σ τ ο ς, πόλις Εὐβοίας. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν κδ'· ἀποστήσας δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ περιοικίᾳ τῶν Ἐρετριέων ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Δύστον. τὸ ἐθνικὸν Δύστιος.

Δ ω δ ώ ν η, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεύς,

Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου.**)

καὶ Διονύσιος***)·

Δωδώνης Ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

Φιλόξενος δὲ ὁ τὴν Ὀδυσσείαν ὑπομνηματίζων δύο φησί, Θετταλικὴν καὶ Θεσπρωτικήν. οὕτως Δωδώνην νῦν φησι τὴν Θεσπρωτικήν, ἐν ᾗ τὸ μαντεῖον ἐκ τῆς δρυός· ἑτέρα δὲ ἡ Θετταλική, ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς καλεῖ τὸν Δία. ἔοικε δὲ οὕτως ἐπιλελῆσθαι τὸ

ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.†)

πῶς γὰρ τούτων μέμνηται ἀπὸ τῆς Θετταλικῆς καλῶν αὐτόν; οὕτω δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος· τιμᾷ τοὺς ἐν Δωδώνῃ ἔχοντας ἐπιφανὲς μαντεῖον.

---

*) c. 10, 8. **) Iliad. XVI. 234. ***) perieg. v. 430. †) Iliad. XVI. 234.

τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι.*)

ἐπικέκληκε δὲ Ἀχιλλεὺς τὸν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ γειτνιῶντα θεόν, ὡς καὶ ὁ Πάνδαρος εὔχεται τῷ Λυκηγενεῖ**) καὶ ὁ Χρύσης τῷ Σμινθεῖ. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον καὶ [Βωδω]ναῖον. Ζηνόδοτος δὲ γράφει Φηγωναῖε, ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο. καὶ Σουίδας δέ φησι, Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην ὅπου τιμᾶται. Κινέας δέ φησι, πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ Φηγὸν καὶ τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἤπειρον μετενεχθῆναι. ὠνόμασται δὲ κατὰ Θρασύβουλον, ὡς Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ β' αἴτιον, ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν. Ἀκεστόδωρος δὲ ἀπὸ Δώδωνος τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης. εἰκὸς δὲ ἀπὸ Δώδωνος ποταμοῦ, ὃν παρατίθησιν ὁ Τεχνικὸς ἐν τῷ α' τῆς καθόλου, λέγων οὕτως· Δώδων ποταμὸς Ἠπείρου. διτταὶ δ' εἰσὶ Δωδῶναι, αὕτη καὶ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, καθάπερ ἄλλοι καὶ Μνασέας. λέγεται καὶ Δωδών, ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι·

νῦν δ' οὔτε μ' εἰς Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν
γυ*** τις ἂν πείσειεν.

καὶ δοτικήν·

Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν.

καὶ ἐν Τραχινίαις***)·

ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

καὶ Καλλίμαχος. τὸν ἐν Δωδῶνι λεγόμενον οὖν ἠχώχαλκον ἤγειρον. καὶ τὴν αἰτιατικήν φησιν Εὐφορίων Δωδῶνα ἐν Ἀνίῳ·

ἵκομεν ἐς Δωδῶνα Διὸς φηγοῖο προφῆτιν.

λήγεται δὲ καὶ εἰς ω. Σιμμίας ὁ Ῥόδιος·

Ζηνὸς ἕδος Κρονίδαο μάκαιρ' ὑπεδέξατο Δωδώ.

ἠδύνατο δὲ ἡ Δωδῶνος γενικὴ μετὰ τῆς λοιπῆς κινήσεως καὶ κλίσις εἶναι τῆς Δωδών, εἴπερ ἦν ἐν χρήσει τῆς πόλεως ἡ εὐθεῖα. διόπερ ἔοικεν ὁ Τεχνικὸς μεταπλασμὸν ἡγεῖσθαι τὸ ἐθνικὸν ταύτης ἄρρητον ὡς πεπονθυίας· εἰ δέ τις χρηματίσειεν, ἔσται Δωδώνιος, ὡς Πλευρῶνος Πλευρώνιος, Καλυδῶνος Καλυδώνιος, τῆς μέν τοι Δωδώνης Δωδωναῖος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίης οἰκέουσι Δωδωναῖοι. καὶ Ὅμηρος†)·

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε.

καὶ Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις·

Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ τίτθῃ γεράνῳ προσεοικώς.

καὶ τὸ θῆλυ Δωδωνὶς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς Παλλήνη Παλληνίς. Ἀπολλώνιος††)·

στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι·

τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερὰς Δωδωνίδας.

---

*) Odyss. XIV. 327. **) Iliad. IV. 119. ***) v. 171. †) Iliad. XVI. 233. ††) Arg. I. 527. IV. 583.

Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α΄ περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθά, Πελασγικὸν δέ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν. ἔστι καὶ Δωδωναῖον χαλκεῖον παροιμία ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, ὡς μὲν ὁ Δήμων φησίν· ἀπὸ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ Δωδωναίου Διὸς τοίχους μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ τρίποδας πολλοὺς ἀλλήλων πλησίον, ὥστε τὸν ἑνὸς ἁπτόμενον παραπέμπειν διὰ τῆς ψαύσεως τὴν ἐπήχησιν ἑκάστῳ, καὶ διαμένειν τὸν ἦχον ἄχρις αὖθις τοῦ ἑνὸς ἐφάψηται. ἡ παροιμία δὲ οὔ φησιν εἰ μὴ χαλκίον ἕν, ἀλλ' οὐ λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς. προσθετέον οὖν τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι, ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ, καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὴν β΄· ἐν τῇ Δωδώνῃ στῦλοι δύο παράλληλοι καὶ παρεγγὺς ἀλλήλων, καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκίον ἐστὶν οὐ μέγα, τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον λέβησι, ἐπὶ δὲ θατέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ λεβήτιον ἔχων κίων ἕστηκεν. ὅταν οὖν ἄνεμον συμβῇ πνεῖν, τοὺς τῆς μάστιγος ἱμάντας χαλκοῦς, ὄντας ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμᾶσιν, αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος συνέβαινε ψαύειν τοῦ χαλκίου καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν, ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένῃ. καὶ κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους φησὶν ὁ Ταρραῖος· εἰ μὲν λάβῃ τῆς μάστιγος, οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπεπτώκασιν. παρὰ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς ἐπείπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἠχεῖ δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης εἰκότως εἰς παροιμίαν παρεγένετο. μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ· ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τις, ἣν τίτθην καλεῖ, πέρας ποιεῖ λαλιᾶς τὸ Δωδωνεῖον ἄν τι χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παράψηθ' ὁ παριών, τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαῦσαι θᾶττον ἢ ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Δωνεττῖνοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν·

αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ' ὀτρηροὶ Κεραΐνες.

καὶ ἐν τῇ ζ΄·

ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες.

Δῶρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καθὰ Στράβων ιϛ΄ *): τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δῶρα. ὁ νησιώτης Δωρίτης, ὡς τοῦ Στάγειρα Σταγειρίτης, Ἄβδηρα Ἀβδηρίτης. οὕτω καὶ Ὧρος. εἰ δὲ τῷ τῆς χώρας τύπῳ χαρακτηρισθῆναι δεῖ, Δωρηνός, ὡς Σωφηνός, Ἀραξηνός, Νισιβηνός.

Δώριον, πόλις μία τῶν τριῶν, ὧν Ὅμηρος μνημονεύει **)·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος [τε] καὶ Δώριον.

Δικαίαρχος δὲ δ' ταύτας εἶναί φησι, καὶ Πτελέας, οὗ Πτελεὸν τὴν μίαν καλεῖ κατὰ τὸ α΄ τοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος βιβλίον. τῶν δ' ἐν τῇ Πελασγιώτιδι χώρᾳ Δωριέων κατοικούντων μέρος τι μετὰ τῶν ἐν ταῖς

---

*) p. 767. Ὀαράκτα vel Δώρακτα. **) Iliad. II. 594.

ἐσχάταις . . . . . .
τῶν εἰς Κρήτην ψ . . . . .
λόμενον αὐτοῦ κ . . . . .
ων· τὴν πρότε . . . . . .
Δωρίδα καλ . . . . . .
ὤκισε· κυτι . . . . . .
ὕστερον οἱ μ . . . . . .
ἐν Πελοπ . . . . . .
μονα ἅρ . . . . . .
σαν: τὸ δ . . . . . .
ἐν πεδ . . . . . .
διτος . . . . . .
μεταγ . . . . . .
δώρι . . . . . .
γόρ . . . . . .
ὀλ . . . . . .
στύρ . . . . . .
ἀρ . . . . . .
ἀ . . . . . .
φ . . . . . .
ρ . . . . . .
μ . . . . . .
φ . . . . . .
. . . . . φ περὶ Μεσσήνην κα-
. . . . . ἁρμονίαν*) καὶ τῆς
. . . . . ορεῦσαι Δώριον. εἰ
. . . . . οὐ πρῶτον ἐν δελ-
. . . . . στήματι τούτῳ
. . . . . εῦσαι τοὺς ἄλλους
. . . . . ιοι γὰρ ἀφ' ὧν
. . . . . ὡς Σουνιεὺς
. . . . . τὸ γένος
. . . . . γορίαν εἴ-
. . . . . Δωριὰν
. . . . . σ Ζεὺς
. . . . . Δωριεῖς δὲ
. . . . . ὶ τὸν
. . . . . ον οἱ
. . . . . ο. θου
. . . . . ομ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . ὸν
. . . . . . σ
. . . .
. . . .

*) In huius loci epitome leguntur haec: Δοσίθεος ἐν αὐτῇ τῇ πόλει φησὶν ὑπὸ Θαμύρα εὑρεθῆναι τὴν Δώριον ἁρμονίαν.

γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ Δωριεῦσι τιμωρεῖν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ α΄*) περὶ τοῦ Δωρικοῦ γένους φησί, πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως· τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα· ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος βασιλέως ᾤκεε τὴν Φθιῶτιν, ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἕλληνος τὴν ὑπὸ τὴν Ὄσσαν τε καὶ τὸν Ὄλυμπον χώρην καλεομένην Ἱστιαιῶτιν, ἐκ δὲ Ἱστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, ᾤκεεν ἐν Πίνδῳ Μακεδνὸν καλεόμενον, ἐντεῦθεν δὲ αὖτις εἰς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὸν Δωρικὸν ἐκλήθη. καὶ οἱ Κρῆτες Δωριεῖς ἐκαλοῦντο,

Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.**)

περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἄνδρων, Κρητὸς ἐν τῇ νήσῳ βασιλεύοντος, Τέκταφον τὸν Δώρου τοῦ Ἕλληνος, ὁρμήσαντα ἐκ τῆς ἐν Θετταλίᾳ τότε μὲν Δωρίδος, νῦν δὲ Ἱστιαιώτιδος καλουμένης, ἀφικέσθαι εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν, τῶν οὐκ ἀπαράντων εἰς Τυρρηνίαν. μέμνηται τῆς Δωρίδος τῆς Θετταλικῆς Χάραξ ἐν ζ΄, τῇδε γράφων περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Αἰάτου, νικήσαντος τοὺς ἐν Ἄρνῃ Βοιωτούς. ὁ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς ἐπωνυμίας μετέβαλεν, ἀλλ' Ἱστιαιῶτιν αὐτήν, ὡς πρίν, καλεῖσθαι εἴασε. κεῖται δὲ πρὸς δυσμῶν τῆς Πίνδου. Δῶρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἕλληνος εἴληχε τὰ πρῶτα καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερον, ὕστερον δὲ Ἱστιαιῶτις μετωνομάσθη.

Δῶρος, πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται. καὶ οὕτως Ἰώσηπος καλεῖ ἐν ε΄ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας***)· ἀπὸ μὲν Ἰορδάνου μέχρι Δώρων πόλεως. καὶ πάλιν· Ἀζώτῳ καὶ Δώροις ὁριζόμενοι. καὶ ἐν δ΄· εἶναί τι γύναιον ἐν πόλει Δώρῳ. καὶ πάλιν· ὅτε ἤνεγκεν εἰς τὴν Δῶρον. καὶ Κλαύδιος Ἴουλλος ἐν γ΄ Φοινικικῶν· μετὰ Καισάρειαν Δῶρα κεῖται βραχεῖα πολίχνη, Φοινίκων αὐτὴν οἰκούντων, οἳ διὰ τὸ ὑπόπετρον τῶν τε αἰγιαλῶν καὶ τὸ πορφύρας γόνιμον συνελθόντες καλιὰς αὐτοῖς ᾠκοδομήσαντο καὶ περιβαλλόμενοι χάρακας, ὡς ὑπήκουεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τὰς πέτρας διὰ τῶν ἐξαιρουμένων λίθων τὰ τείχη κατεβάλοντο, καὶ τὴν ἔνορμον χειλὴν ὅπως τε ἀσφαλῶς ἔθεντο, ἐπώνυμον αὐτὴν τῇ πατρίῳ γλώσσῃ Δῶρα καλοῦντες. οἱ δ' Ἕλληνες ἄχρι τοῦ τῆς φωνῆς εὐπροφόρου καλεῖν ἀρκοῦνται Δῶραν τὴν πόλιν. καί τινες ἱστοροῦσι, Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς γεγονέναι. καὶ Ἀρτεμίδωρος Δώραν τὴν πόλιν οἶδεν ἐν ἐπιτομῇ τῶν ια΄· συνεχῶς δ' ἐστὶ Στράτωνος πύργος, εἶτα ἔνι Δῶρα ἐπὶ χερσονησοειδοῦς τόπου κείμενον πολισμάτιον, ἀρχομένου τοῦ ὄρους τοῦ Καρμήλου. καὶ ἐν θ΄ γεωγραφουμένων τὸ αὐτό. Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ΄· εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν. καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ·

Δῶρός τ' ἀγχίαλός τ' Ἰόπη, προύχουσα θαλάττῃ.

καὶ Χάραξ ια΄· Τρύφων, ἐν Δώρῳ τῆς κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ' Ἀντιόχου, ἔφυγεν εἰς Πτολεμαΐδα, τὴν Ἄκην λεγομένην.

*) c. 56. **) Odyss. XIX. 177. ***) Archaeol. V. 1.

τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης. ὃ καὶ ταῖς δύο καταλήξεσιν ἀναλογεῖ, τῇ μὲν Δώρᾳ Δωρίτης, ὡς Στάγειρα Σταγειρίτης, ὡς εἴρηται, τῆς δὲ Δῶρος ὁμοίως Δωρίτης, Σκῖρος Σκιρίτης, χῶρος χωρίτης, μέσος μεσίτης, Κοπτὸς Κοπτίτης, δίολκος διολκίτης. Πausανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ, τῇδε γράφων· Τύριοι, Ἀσκαλωνῖται, Δωριεῖς, Ῥαφανεῶται. ὥστε παρὰ τὴν Δῶρον τὸ Δώριος εἶναι, οὐ ἂν εἴη τὸ Δωριεύς; ὡς τοῦ Χήσιον τὸ Χησιεύς. ἔστι καὶ Καρίας Δῶρος πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς πόλεσιν ταῖς Καρικαῖς Κρατερὸς ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων γ΄· Καρικὸς φόρος, Δῶρος, Φασηλῖται.

Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετῴκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὕμνοις*)·

οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἐλάτου. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου. ὡς δὲ Ἀρχῖνος ἀπὸ Δώτου τοῦ Νεώνου τοῦ Ἕλληνος. Μνασέας δὲ ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ. ἔστι δὲ τὸ πεδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίοις ὄρεσι περιεχόμενον. ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις· καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήματι. καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις· Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἠδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κορωνός. τὸ θηλυκὸν Δωτηίς. Ῥιανὸς ἐν δ΄ Μεσσηνιακῶν·

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηὶ νικοτελείῃ.

καὶ Δωτιάς, ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ· βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος. καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ῥόδου κτίσει·

ὅσσα τε γαίης
ἔργα τε Δωτιάδος πρότεροι κάμον Ἀσμονιῆες.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν β΄ Λύδης·

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

καὶ οὐδέτερον Δώτιον. Διονύσιος ἐν ά Γιγαντιάδος·

καὶ κελάδων Σπερχειὸς, ἔχουσί σε Δώτια τέμπεα.

καὶ τὸ ἐγικὸν ἐν τῷ β·

καὶ κενεὸν βρόντησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἄργος.

ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ή· Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιττοῦ τοίνυν Ὦρος ἐν τοῖς ἐθνικοῖς τῇδε γράφει· καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ, πάλιν Ἡσίοδος Δωτίῳ ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι. συντάσσει γὰρ τοῦτο τοῖς διχογραφουμένοις πρωτοτύποις τῶν ἐθνικῶν. ἐπάγει γ' οὖν· οὐ γὰρ ὡς ἡ Καλχηδὼν καὶ Καρχηδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ λ περὶ τὸν Πόντον, ἡ δὲ διὰ τοῦ ρ πρὸ τῆς Λιβύης. ἡμεῖς δὲ προὔφθημεν δείξαντες διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, ἕτερον [τὸ] διὰ τοῦ ρ Δώριον καὶ ἕτερον τὸ διὰ τοῦ τ Δώτιον.

*) in Cer. v. 24.

*) Ἔαρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν δ΄·

οἱ δὲ θοῶς προγένοντο Διωνύσου κατὰ φήμης.

Ἔβορα, πόλις παρωκεανῖτις μετὰ τὰ Γάδειρα. τὸ ἐθνικὸν Ἐβορεύς.

Ἑβραῖοι. οὕτως Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἀβραμῶνος, ὥς φησι Χάραξ.

Ἐβρών, πόλις ἐν Χαναναίᾳ τῆς Ἰουδαίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐβρώνιος.

Ἐγγάδα, κώμη μεγάλη πλησίον Σοδόμων Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγαδηνός, ὡς Ζοαρηνός, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Ἐγγελᾶνες, ἔθνος Ἰλλυρίας, οἱ αὐτοὶ τοῖς Ἐγχελέαις, ὡς Μνασέας ἐν γ΄ τῶν περιηγήσεων.

Ἐγγύιον, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγυῖνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Ἐγέστα, πόλις Σικελίας, ἔνθα θερμὰ ὕδατα, ὡς Φίλων. ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός. τὸ ἐθνικὸν Ἐγεσταῖος· καὶ θηλυκῶς.

Ἔγρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῷ Αἰλανίτῃ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐγρηνός, ὡς Βοστρηνός.

Ἐγχελεῖς, ἔθνος Ἰλλύριον, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγχελῆς ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγχελεύς. λέγεται καὶ Ἐγχελέαι ἀπὸ τοῦ Ἐγχελέης ἢ Ἐγχελέας. λέγεται καὶ Ἐγχελὶς θηλυκῶς. οἱ οἰκοῦντες Ἐγχελεῖς.

Ἔδδανα, πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κατοικία Φοινίκων ἀπὸ Ἐδδανοῦ ἡγεμόνος. τὸ ἐθνικὸν Ἐδδανεύς.

Ἐδεβησσός, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν α΄. τὸ ἐθνικὸν Ἐδεβησσεὺς καὶ Ἐδεβήσσιος.

Ἔδεσσα, πόλις Συρίας, διὰ τὴν τῶν ὑδάτων ῥύμην οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονί[ᾳ. τὸ ἐθνικὸν] κατὰ μὲν τοὺς ἐγχωρίους Ἐδεσσηνός, παρὰ δὲ τοῖς πλείοσι τῶν ἀρχαίων Ἐδεσσαῖος.

Ἐδουμαῖοι, ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τετάρτῳ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσιν, ὡς εἰρήσεται μοὶ ἐν τῷ ι.

Ἕδρα, ἡ καθέδρα. οὕτω λέγονται ἕδραι βουλῆς. ἀφ᾽ οὗ ἑδρίτης ὁ ἱκέτης.

Ἐθνέσται, ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἐθνέστου τῶν Νεοπτολέμου παίδων ἑνός, ὡς Ῥιανὸς δ΄ καὶ ε΄.

Εἰδομενή, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης β΄.**) τὸ ἐθνικὸν Εἰδομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Εἰζηλός, φρούριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Εἰζηλῖνος.

Εἰλέσιον. Ὅμηρος***)·

καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας.

τὸ ἐθνικὸν Εἰλεσιεύς.

---

*) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ιδ΄. **) c. 100. ***) Iliad. II. 499.

Ἐλλειθυίας πόλις Αἰγυπτιακή. τὸ ἐθνικὸν Ἐλλειθυιοπολίτης.

Εἴνατος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων φησί. τὸ ἐθνικὸν Εἰνάτιος. τινὲς δὲ ὄρος καὶ ποταμὸν, ἐν ᾧ τιμᾶσθαι τὴν Εἰλείθυιαν Εἰνατίην.

Εἰρεσίδαι, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Εἰρεσίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Εἰρεσιδῶν, καὶ τὰ λοιπὰ οὕτω.

Ἑκαδήμεια ἢ Ἀκαδήμεια, ἀπὸ Ἀκαδήμου. καὶ Ἀθήνησι τόπος ὁ Κεραμικός. ὁ ἥρως δὲ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ δ' ὅτι Ἔχεμος ὁ Ἀρκὰς συστρατεύσας τοῖς Διοσκούροις ὑποχείριον ἔσχε τὴν Ἀττικήν. ἐξ οὗ Ἐχεμήδειόν φασιν. μὴ βουλόμενοι δὲ σώζεσθαι τὸ ὄνειδος Ἀκαδήμειόν φασιν. ὁ δημότης Ἀκαδημαϊκός, τροπῇ καὶ τοῦ τελευταίου ε εἰς α.

Ἑκάλη, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑκάλιος. τὰ τοπικὰ Ἑκαλῆθεν, Ἑκαλῆνδε, Ἑκαλῆσι. καὶ Ἑκάλιος Ζεύς.

Ἑκατήσια. οὕτως ἡ Ἰδρίας πόλις ἐκαλεῖτο Καρίας. ναὸν γὰρ τεύξαντες οἱ Κᾶρες τὴν θεὸν Λαγινίτην ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ φυγόντος ζώου ἐκεῖ, καὶ τὰ ἑτήσια τελοῦντες ὠνόμασαν. ὁ πολίτης Ἑκατήσιος.

Ἑκατόννησοι. οὕτω περὶ τὴν Λέσβον νησία κ', ὡς Στράβων*), παρὰ τὸν Ἕκατον τὸν Ἀπόλλωνα· τιμᾶται γὰρ διαφόρως ἐν τοῖς τόποις Σμινθεύς, Κιλλαῖος, Γρυνεύς. οἱ οἰκοῦντες Ἑκατοννήσιοι.

Ἑκατόμπυλος, πόλις Παρθίας, ἀνατολικωτέρα Περσίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἑκατομπύλιος.

Ἐκβάτανα, ἡ μεγάλη μερὶς τῆς Μηδίας. ἔστι καὶ Συρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐκβατανηνός, ὡς Ταβηνός.

Ἐλαία, πόλις τῆς Ἀσίας Αἰολική, Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἣ Κιδαινὶς ὠνομάζετο, Μενεσθέως κτίσμα. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἰταλίας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ Ἐλέα, ἐξ ἧς Ἐλεάται. τῆς δὲ προτέρας Ἐλαιῖται. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης Ἐλαία μεταξὺ Τύρου καὶ Σιδῶνος, ὡς Φίλων. καὶ Ἐλαία Βιθυνίας ἐπίνειον πλησίον Μυσίας. ἔστι καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας καὶ νῆσοι τρεῖς.

Ἐλαιεύς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, ὡς Διονύσιος. Διόδωρος δ' Ἐλαιοῦς, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἐλαιούσιος. τὰ τοπικὰ Ἐλαιουντόθεν καὶ Ἐλαιουντάδε καὶ Ἐλαιοῦσι. λέγεται καὶ ἐξ Ἐλαιέως.

Ἐλαίου τεῖχος, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιοτειχίτης.

Ἐλαιοῦς, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιούσιος, καὶ τὸ θηλυκὸν Ἐλαιουσία. ἔστι καὶ Ἄργους Ἐλαιοῦς.

Ἐλαιοῦσσα, νῆσος Κιλικίας μετὰ τὴν ἤπειρον, ἡ νῦν Σεβαστὴ πρὸς τῷ Κωρύκῳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι ἑπτά. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαιούσσιος.

Ἐλάτεια, πόλις μεγίστη Φωκίδος, ἀπὸ Ἐλάτου. ἔστι καὶ

*) XIII. p. 618.

Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλατεύς. ἔστι καὶ Θεσπρωτίας, ἣν καὶ Ἐλατρίαν φασὶ διὰ τοῦ ρ. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἐλατριεύς.

Ἐλαύια, φρούριον Σικελίας. Φίλιστος β΄. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαυιάτης [καὶ Ἐλαυίτης], ὡς Ἰαμνιάτης καὶ Ἰαμνίτης.

Ἐλαφόνησος, μία τῶν Σποράδων νήσων, ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον. τὸ ἐθνικὸν Ἐλαφονήσιος.

Ἐλβέστιοι, ἔθνος Λιβύης. Φίλιστος η΄ περὶ δὲ τοὺς Λίβυας ἐκτ* Εὐρώπης Ἐλβέστιοι καὶ Μαστιηνοί.

Ἔλβονθις, πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἐλβονθίτης, ὡς Φλέγων.

Ἐλβώ, νῆσος. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἐλβῶος, ὡς Σαρδῶος.

Ἔλγος, πόλισμα Λυκίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἔλγιος καὶ Ἐλγαῖος, ὡς Σιγγαῖος.

Ἐλέα, πόλις Ἰταλίας, ὡς εἴρηται. ἐκαλεῖτο δὲ Βύλη. ὠνομάσθη δὲ Ἐλέα ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, ἡ νῦν Βελέα.

Ἐλέγεια, χωρίον πέραν Εὐφράτου. Ἀρριανὸς ἐν Παρθικῶν η΄. τὸ ἐθνικὸν Ἐλεγεύς, ὡς Σελευκιεύς.

Ἐλένειος, τόπος πρὸς τῷ Κανώβῳ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐλενειεύς.

Ἑλένη, νῆσος τῆς Ἀττικῆς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐκεῖ γὰρ ἀποβῆναί φασι τὴν Ἑλένην μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἰλίου. ἐκαλεῖτο δὲ Μακρὶς διὰ τὸ μῆκος. ἔστι καὶ κρήνη Ἑλένη ἐν Χίῳ, ἐφ' ᾗ Ἑλένη ἐλούσατο. τὸ ἐθνικὸν Ἑλεναῖος, ὡς Κασμεναῖος, ἢ Ἑλενίτης ἢ Ἑλένειος.

Ἐλευθέρα Κιλικία, μέρη αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις. οἱ οἰκήτορες Ἐλευθεροκίλικες, νῦν δὲ Ἐλευθερῖται.

Ἐλευθεραί, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἐλευθῆρος τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι καὶ Κρήτης ἀπὸ Ἐλευθῆρος ἑνὸς τῶν Κουρήτων, ἥ τις καὶ Σάωρος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Σαώρης νύμφης. ἔστι καὶ ἄλλη ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ ἐν τῷ Πόντῳ, διὰ τὸ φυγόντας Αἰήτην τοὺς περὶ Ἰάσονα ἐκεῖ τοῦ φόβου ἐλευθερωθῆναι. ἔστι καὶ πόλις Λυκίας ἀπό τινος νύμφης. ὁ πολίτης Ἐλευθερεὺς ἢ Ἐλευθεραῖος, ὡς Ἡράκλειος.

Ἐλευθέριον, πολίχνιον Μυσίας. οἱ οἰκῆται Ἐλευθεριεῖς, ὡς Προύσιον Προυσιεῖς.

Ἐλευθερίς, πόλις Βοιωτίας Ὠρωποῦ πλησίον, Κότου καὶ Ἐγκλέου. Θεόπομπος μγ΄. τὸ ἐθνικὸν Ἐλευθερίτης.

Ἐλευθερίσκος, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἐλευθερίσκιος, ὡς Τριποδίσκιος.

Ἐλευθέρνα, πόλις Κρήτης, ἀφ' ἑνὸς τῶν Κουρήτων. οἱ πολῖται Ἐλευθερναῖοι καὶ Ἐλευθερνεύς.

*) c. 140.

Ἐλευσίς, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐλευσίνιος. τὰ τοπικὰ Ἐλευσινόθεν, Ἐλευσίναδε καὶ Ἐλευσίνισι. λέγεται καὶ Ἐλευσινιακὸς καὶ Ἐλευσινιάς. ἔστι καὶ Δήμητρος καὶ Κόρης Ἐλευσινίας ἱερόν.

Ἐλεύτιοι, ἔθνος τῆς Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἐλεφαντίνη, πόλις Αἰγύπτου. Παρθένιος δὲ Ἐλεφαντίδα αὐτήν φησιν. τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν προτέρας Ἐλεφαντῖνος, τῆς δ' Ἐλεφαντίδος Ἐλεφαντίτης.

Ἐλιβύργη, πόλις Ταρτησσοῦ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐλιβύργιος.

Ἑλίκη, πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος*)·

οἵ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς.

ἀπὸ Ἑλίκα τοῦ Λυκάονος, ἢ Ἑλίκης τῆς Ἴωνος μὲν γυναικός, Σελινοῦντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατρός. ὁ πολίτης Ἑλικώνιος ἀπὸ τοῦ κτίστου Ἑλικῶνος, καὶ Ἑλικωνία τὸ θηλυκόν. ἴσως δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὄρους γέγονεν. ἔστω οὖν Ἑλικεὺς ἢ Ἑλικωνίτης· ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἑλικώνιος· ἢ Ἑλικήσιοι.

Ἐλίμεια, πόλις Μακεδονίας. Στράβων ἑβδόμῳ**). ἀπὸ Ἐλύμου τοῦ ἥρωος ἢ ἀπὸ Ἐλένου ἢ ἀπὸ Ἐλύμα τοῦ Τυρρηνῶν βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ἐλιμειώτης. Ἀλέξανδρος δ' ἐν Εὐρώπῃ Ἐλίμειόν φησι, διὰ μακροῦ τὴν μει συλλαβήν, τὴν δ' ἐλίου διὰ βραχέος τοῦ ι.

Ἔλινοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν. καὶ Ἐλινία ἡ χώρα. ἔστι καὶ Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐλινῖνος.

Ἐλίξοια, νῆσος Ὑπερβορέων, οὐκ ἐλάσσων Σικελίας, ὑπὸ ποταμῷ Καραμβύκα. οἱ νησιῶται Καραμβύκαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης.

Ἐλίσυκοι, ἔθνος Λιγύων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἔλλα, χωρίον Ἀσίας, Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον. Πολύβιος ιϛ'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλλαῖος.

Ἑλλάς, πόλις Θεσσαλίας.

πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.***)

ἐκτίσθη ὑπὸ Ἕλληνος οὐ τοῦ Δευκαλίωνος, ἀλλὰ τοῦ Φθίου καὶ Χρυσίππης τῆς Ἴρου. ὁ δὲ Φθῖος ἦν Ἀχαιοῦ. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἑλλὰς κοίλης Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἕλλην ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ Ἑλληνὶς τὸ θηλυκόν, καὶ Ἑλληνικός, καὶ Ἑλλαδικὸς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλληνόπολις, πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνῳκισμὸν Βιθάλβης. τὸ ἐθνικὸν Ἑλληνοπολίτης.

Ἑλληνικὸν καὶ Καρικόν, τόποι ἐν Μέμφιδι, ἀφ' ὧν Ἑλληνομεμφῖται καὶ Καρ[ικ]ομεμφῖται, ὡς Ἀρισταγόρας.

Ἑλλήσποντος, ἡ χώρα ἡ παρακειμένη τῷ κόλπῳ, ἀπὸ Ἕλλης.

*) Iliad. VIII. 203. **) p. 326. ***) Iliad. IX. 395.

οἱ οἰκήτορες Ἑλλησπόντιοι καὶ Ἑλλησποντία καὶ Ἑλλησποντίς. ἔστι δ' ἀπὸ δύο παρηγμένον, ὡς παρ' ὠκεανὸν παρωκεανῖτις, παρὰ ποταμῷ παραποτάμιος.

Ἐλλοπία, χωρίον Εὐβοίας. καὶ αὕτη ἡ νῆσος ἀπὸ Ἔλλοπος τοῦ Ἴωνος. τὸ ἐθνικὸν Ἐλλοπιεύς. ἐλέγετο καὶ ἡ περὶ Δωδώνην χώρα Ἐλλοπία, ἧς οἱ οἰκήτορες Ἑλλοὶ καὶ Σελλοί. Ὅμηρος*)·

ἀμφὶ δὲ Σελλοί.

ἔστι καὶ πόλις περὶ Δολοπίαν καὶ χώρα περὶ Θεσπιάς.

Ἐλλόπιον, πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ια'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλλοπιεύς.

Ἐλμαντική, πόλις Ἰβηρίας τῆς ἐκτὸς Ἴβηρος ποταμοῦ. Πολύβιος γ'. τὸ ἐθνικὸν Ἐλμαντικός.

Ἕλος, πόλις Λακωνική.

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον.**)

παρὰ τὸ ἐν ἕλει εἶναι. οἱ πολῖται Εἵλωτες τῇ ἐκτάσει, καὶ τῷ γένει καὶ τῇ προσθέσει τοῦ ι διαφέρει. λέγονται καὶ Εἱλῶται καὶ Ἕλειοι καὶ Ἑλεάται, καὶ ἡ χώρα Εἱλωτεία, καὶ θηλυκὸν Εἱλωτίς, καὶ κτητικὸν Εἱλωτικός. ἔστι καὶ Ἕλος Αἰγύπτου.

Ἕλουροι, Σκυθικὸν ἔθνος, περὶ ὧν Δέξιππος ἐν χρονικῶν ιβ'.

Ἐλοῦσα, πόλις τῆς νῦν μὲν Παλαιστίνης τρίτης, πάλαι δ' Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐλουσηνός.

Ἐλπία, πόλις ἐν Δαυνίοις, κτίσμα Ῥοδίων. τὸ ἐθνικὸν Ἐλπιανός.

Ἐλύμαι, χώρα Ἀσσυρίων πρὸς τῇ Περσικῇ, τῆς Σουσίδος ἐγγύς. οἱ οἰκοῦντες Ἐλυμαῖοι.

Ἐλύμνιον, νῆσος Εὐβοίας, πόλιν ἔχουσα. λέγεται καὶ Ἐλυμνία. τὸ ἐθνικὸν Ἐλύμνιος ἢ Ἐλυμνιεύς. τῆς δ' Ἐλυμνίας Ἐλυμνιάτης.

Ἔλυρος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρήτῃ. ὁ πολίτης Ἐλύριος.

Ἔλωρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἑλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασσοὺς ἰχθῦς ἔχειν, ἀπὸ χειρὸς ἐσθίοντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῃ. ἔστι καὶ Μακεδονίας ἄλλη. ὁ πολίτης Ἑλωρίτης. Θουκυδίδης δὲ ἐν ἑβδόμῃ***) καὶ Ἑλωρινὴν ὁδόν φησι.

****) Ἔμβατον, τόπος τῆς Ἐρυθραίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν ὀγδόῃ.

Ἔμισσα, πόλις Φοινίκης Λιβανουσίας, ὡς Λάρισσα. καὶ Ἐμισσαῖος τὸ ἐθνικόν, ὡς Λαρισσαῖος. Διονύσιος δὲ ὁ ποιητὴς συνέστειλε τὸ ι· φησὶ γάρ·

τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Ἐμίσων πόλιν.

καὶ ἔοικε κλίνειν τὰ Ἔμισα· ἡ χρῆσις δὲ θηλυκῶς. ἐν τισι δὲ Ἔμεσα εὕρηται, ἀφ' οὗ Ἐμεσηνός.

*) Iliad. XVI. 234. **) Iliad. II. 594. ***) c. 80. ****) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ιε'.

Ἐμπόριον, πόλις Κελτική, κτίσμα Μασσαλιωτῶν. δευτέρα Μακεδονίας. τρίτη Σικελίας. δ' Καμπανίας. ὁ πολίτης Ἐμπορίτης.

Ἐνετοί. Ὅμηρος*)·

ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

ᾤκουν δὲ περὶ Παφλαγονίαν. λέγονται καὶ Ἐνετίδες ἵπποι. ἦν δὲ καὶ κτητικὸν [Ἐνετικός]. ἔστι καὶ πόλις Ἐνετός, ἀφ' ἧς ἦν Μύρμηξ ὁ διαλεκτικὸς φιλόσοφος, ὡς Διογένης ἐν δευτέρῳ φιλοσόφου ἱστορίας.**)

Ἐνίσπη, πόλις Ἀρκαδίας.

καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην.***)

νῦν δ' οὐκ ἔστι. φασὶ δὲ ἢ τῆς Κλειτορίας εἶναι ἢ τῆς Ψωφίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἐνισπαῖος ἢ Ἐνισπίτης ἢ Ἐνισπεύς.

Ἔννα, πόλις Σικελίας, κτίσμα Συρακουσίων, μετὰ ο' ἔτη Συρακουσῶν. ὁ πολίτης Ἐνναῖος καὶ Ἐνναία.

Ἐνόπη, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ὅμηρος†)·

Καρδαμύλην, Ἐνόπην.

τὸ ἐθνικὸν Ἐνοπεύς, ὡς Ῥο[δο]πεύς. μέμνηται αὐτῆς καὶ Παυσανίας τρίτῳ.††)

Ἔντελλα, πόλις Σικελίας. Ἔφορος ις'. ἦσαν δ' οἱ οἰκοῦντες Καμπανοὶ τὸ γένος, σύμμαχοι Καρχηδονίων. τὸ ἐθνικὸν Ἐντελλῖνος.

Ἐντριβαί, ἔθνος Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἐξγύιος, πόλις Σικελίας, γραφὴν ἀττικῶς ἔχουσα, ὡς τὸ Ἐξκλινής. λέγεται δ' οὕτω διὰ τὸ ἐξ ἀγυίας ἔχειν.

Ἐορδαῖαι, δύο χῶραι Μυγδονίας. εἰσὶ καὶ ἄλλαι δύο, ἡ μὲν Ἰβηρίας, ἡ δὲ Θρᾴκης, ἀπὸ Ἐορδοῦ τινος. ὁ οἰκήτωρ Ἐορδαῖος. ὀξύνεται δὲ τὸ Ἐορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἕκτῃ. ἐκλήθησαν καὶ Ἐορδισταὶ ἀπὸ τοῦ ἐορδίζω, ὡς Λυδὸς λυδίζω.

Ἐπάκρια, μία τῶν ἐπὶ Κέκροπος συνοικισθεισῶν δυοκαίδεκα πόλεων, διὰ τὸ ληίζεσθαι ὑπὸ Καρῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐπακριεύς.

Ἐπαρῖται, ἔθνος Ἀρκαδίας. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν Ἔπαρις ἔδει, οὐχ εὕρηται δέ. περὶ δὲ τοῦ ἔθνους Ξενοφῶν†††) καὶ Ἔφορος καὶ Ἀνδροτίων φασίν.

Ἐπειοί, οἱ Ἠλεῖοι, ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως. τὸ θηλυκὸν Ἐπειάς καὶ Ἐπειίς. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Ἐνδυμιωνιάδαι.

Ἐπίδαμνος, πόλις Ἰλλυρίας, ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου. ἔστι δ' ἑτέρα ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιδάμνιος. εὕρηται παρὰ Παρθενίῳ καὶ διὰ διφθόγγου. τὸ θηλυκὸν Ἐπιδαμνιάς.

Ἐπίδαυρος, πόλις πρὸς τῷ Ἄργει, θηλυκῶς λεγομένη. τὸ γὰρ

---

*) Iliad. II. 852. **) c. 11, 113. ***) Iliad. II. 606. †) Iliad. IX. 150. ††) c. 26, 8. †††) Hell. VII. 4, 33. 36.

ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον)*

μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου θηλυκόν ἐστιν, ὡς τὸ

ψολόεντος ἐχίδνης

παρὰ Νικάνδρῳ. τινὲς δὲ Λειμήρην αὐτήν φασι, τὴν λειμῶνας ἔχουσαν. ἐκαλεῖτο καὶ Μειλισσία καὶ Αἴμηρα διὰ τὸ συνεχῶς αἱμάσσεσθαι τὸν βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ τῶν θυσιῶν. εἶτα Ἐπίταυρος καὶ Ἐπίδαυρος. τινὲς δὲ Λιμηρὴν Λακωνικὴν λέγουσι, μίαν τῶν ἑκατόν, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. ὁ πολίτης Ἐπιδαύριος, τὸ θηλυκὸν Ἐπιδαυρία καὶ Ἐπιδαυρὶς καὶ Ἐπιδαυριώτης φασίν.

Ἐπιεικίδαι, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπιεικίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἐπιεικιδῶν, ἐν Ἐπιεικιδῶν.

Ἐπικηφησία, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπικηφήσιος. τὰ τοπικὰ Ἐπικηφησιάθεν.

Ἐπιλευκάδιοι, πόλις μετὰ Ἀκαρνανίαν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιλευκάδιος ὁμοίως.

Ἐπιπολαί, χωρίον ἀπόκρημνον προσεχὲς Συρακούσαις. Θουκυδίδης ἕκτῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἐπιπόλαιος τῷ κοινῷ τύπῳ.

Ἐπιτάλιον, πόλις τῆς Τριφυλίας. Πολύβιος τετάρτῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Ἐπιταλιεύς.

Ἐπιφάνεια, πόλις Συρίας κατὰ Ῥαφανέας ἐν μεθορίοις Ἀράδου, ἀφ' ἧς Εὐφράτης ὁ στωικὸς φιλόσοφος. δευτέρα Κιλικίας. τρίτη Βιθυνίας. δ' κατὰ Τίγριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀρκεσίκερτα, ὅ ἐστιν Ἀρκεσίου κτίσμα. ὁ πολίτης Ἐπιφανεύς.

Ἐπουία, πόλις, ἡ νῦν Ἀμβρακία, ἡ πρότερον Παραλία. καὶ οἱ οἰκοῦντες Παράλιοι.

Ἑπτακωμῆται, βάρβαροι τὸ Σκυθικὸν οἰκοῦντες ὄρος. τινὲς δὲ τούτων ἐκαλοῦντο καὶ Βύζηρες.

Ἐπωπή. οὕτως ἡ Ἀκροκόρινθος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ Σίσυφον ἐκεῖ ἰδεῖν τὴν Αἰγίνης ἁρπαγὴν ὑπὸ Διός. τὸ ἐθνικὸν Ἐπωπεὺς καὶ Ἐπωπίτης.

Ἐρβησσός, Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐρβησσῖνος. Φίλιστος Σικελικῶν β'.

Ἕρβιτα, πόλις Σικελίας. Ἔφορος κη'. τὸ ἐθνικὸν Ἑρβιταῖος.

Ἐργέτιον, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐργετῖνος. καὶ Αἴτνη Ἐργετίνη.

Ἐρεβίδαι, μέρος Λωτοφάγων. Φίλιστος ὀγδόῳ.

Ἐρεμβοί, ἔθνος Ἀράβων. Ὅμηρος****)·

καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς.

τούτους δέ φησι τοὺς Τρωγλοδύτας, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. λέγονται καὶ Ἐρεμβαῖοι καὶ θηλυκὸν Ἐρεμβίς.

---

*) Iliad. II. 561. **) c. 96. ***) c. 80, 13. ****) Odyss. IV. 84.

Ἔρεσος, πόλις Λέσβου, ἀπὸ Ἐρέσου τοῦ Μάκαρος, ἐξ ἧς Θεόφραστος Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ διάδοχος, ὁ ἐπιφανέστατος, ὃς Τύρταμος ἐλέγετο καὶ διὰ τὸ τῆς φράσεως θεσπέσιον Θεόφραστος ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρέσιος, ὡς Ἐφέσιος, καὶ Ἐρεσία καὶ Ἐρεσιεύς.

Ἐρετρία, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος*)·

Χαλκίδα τ' Ἐρετρίαν τε.

ἐκαλεῖτο δὲ Μελανηὶς ἀπὸ Μελανέως τοῦ Εὐρύτου πατρός. οὕτω δ' ἐκλήθη ἀπὸ Ἐρετριέως τοῦ Φαέθοντος υἱοῦ. τοῦτον δ' εἶναι ἕνα τῶν Τιτάνων. ἔστι καὶ Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Ἐρετριεύς. καὶ κλίνεται Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς, ὡς Στειριῶς. καὶ Ἐρετρὶς θηλυκὸν καὶ Ἐρέτριος καὶ Ἐρετριὰς καὶ Ἐρετριακός.

Ἐρευάτις, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Ἐρευάτης καὶ Ἐλευθερᾶς. τὸ ἐθνικὸν Ἐρευατ[ίτ]ης.

Ἔρημος, καὶ νῆσός ἐστιν ἐρήμη. ἐρήμη δ' ἐστὶ γῆ μεμονωμένη, ἀφ' ἧς ἐρημαῖος καὶ ἐρημαία.

Ἔρθα, πόλις Παρθίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρθηνός, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Ἐρίκεια, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐρικειεύς. τὰ τοπικὰ Ἐρικείαθεν, Ἐρικείανδε, Ἐρικειᾶσιν.

Ἐρικοῦσσα, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ καλουμένη, ὡς τὸ Φοινικοῦσσα. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖοι ἐξ Ἐρικούσσης, καὶ πάλιν Λιπαραῖοι ἐκ Φοινικούσσης. πάντες γὰρ οἱ οἰκοῦντες Αἰόλου νήσους ἐκαλοῦντο κοινῶς μὲν Λιπαραῖοι, ἰδικῶς δὲ ἐξ ἑκάστης τοπικῶς, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις δείξομεν τοῦτο φυλαττόμενον.

Ἔριμον, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ, ὡς Ἑκαταῖος.

Ἐρινεός, πόλις Δωριέων ὑπὸ τὸν Παρνασόν. λέγεται καὶ Ἐρίνειος. ἔστι καὶ Ἰταλίας ἄλλη καὶ Ἀχαΐας. ὁ πολίτης Ἐρινεάτης καὶ Ἐρινεύς.

Ἐρινιάτης, κώμη Μεγαρίδος. Πανσανίας α'.**) ὁ οἰκήτωρ Ἐρινιάτης διὰ τὸ προκατειληφός.

Ἑρκύνιον, ὄρος Ἰταλίας, ἀφ' οὗ Ἑρκυνὶς ἡ χώρα καὶ Ἑρκύνιος τὸ κτητικόν. Ἀλέξανδρος Εὐρώπῃ.

Ἑρμιὼν καὶ Ἑρμιόνη, ἀπὸ τῆς Ἑρμιόνος γενικῆς, ὡς ἀπὸ τῆς κάλυκος ἡ καλύκη καὶ τῆς χιτῶνος ἡ χιτώνη καὶ ἡγεμόνος ἡγεμόνη. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λακέρεια. Ἕρμιον δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐνταῦθα ἀπὸ Κρήτης ἀφικομένους ὁρμισθῆναι, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὅθεν καὶ ἱερὸν Ἥρας παρθένου ἦν ἐν αὐτῇ. τὸ ἐθνικὸν Ἑρμιονεύς, καὶ Ἑρμιονὶς τὸ θηλυκόν.

Ἕρμος, ὡς Ἕρκος, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἕρμειος. τὸ εἰς τόπον εἰς Ἕρμους ἢ Ἑρμόσε, τὸ ἐν τόπῳ ἐν Ἑρμεῖ.

---

*) Iliad. II. 537. **) c. 44, 5. ἐν Ἐρενείᾳ τῇ.

Ἑρμοτυμβιεῖς, μοῖρα τῶν μαχίμων ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῃ. οἱ αὐτοὶ καὶ Λαβαρεῖς.

Ἑρμοῦ πεδίον, τόπος πλησίον Κύμης. Ἔφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ. ὁ τοπίτης Ἑρμοπεδιεὺς καὶ Ἑρμοπεδιανὸς καὶ ὅσα πεδίου ἐθνικά.

Ἑρμούπολις, Αἰγύπτου πόλις. Ἡρωδιανὸς δύο εἶναι λέγει, καὶ μεγάλην καὶ μικράν. καὶ γ' κατ' Αἴγυπτον. καὶ δ' κατὰ Θμοῦιν. καὶ ε' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ϛ' ἐν Κῷ τῇ νήσῳ. καὶ ζ' ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Ἑρμεοπολίτης καὶ Ἑρμοπολίτης.

Ἑρμώνασσα, νῆσος μικρά, πόλιν ἔχουσα ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, Ἰώνων ἄποικον, ὡς ὁ Περιηγητής.*) ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμώνειαν καλεῖ. Στράβων ἐν ἑβδόμῃ**) Ἑρμώνακτος κώμην φησί. Μένιππος δὲ χωρίον Τραπεζοῦντος ἐν περίπλῳ τῶν δύο πόντων. Ἑκαταῖος δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτήν φασιν, ἀπὸ Ἑρμωνάσσης. τὸ ἐθνικὸν Ἑρμωνασσαῖος ἢ Ἑρμωνάσσιος, ὡς Συρακούσιος.

Ἑρμωνθίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Μώμεμφις, Μένουθις, Τερένουθις. ἀφ' ἧς Ζεὺς Ἑρμωνθίτης καὶ Ἀπόλλων. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῳ.***) ἀφ' ἧς καὶ νομὸς Ἑρμωνθίτης. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ Ἴσιδος ἱερόν.

Ἔρνικες, ἔθνος Λατίνων. Διονύσιος ὀγδόῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.****)

Ἐροιάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐροιάδης, τὰ τοπικὰ ἐξ Ἐροιάδων, εἰς Ἐροιάδων, ἐν Ἐροιάδων.

Ἐρύθεια, νῆσος Γηρυόνου ἐν τῷ ὠκεανῷ, ἀπὸ Ἐρυθείας τῆς Γηρυόνου, ἧς καὶ Ἑρμοῦ Νώραξ, ὡς Παυσανίας.†) λέγεται δὲ καὶ Ἐρύθη κατὰ συναλοιφήν, ὡς τὸ Ἀγάμεια Ἀγάμη, καὶ Ζέλεια Ζέλη, Μαντίνεια Μαντίνη. ὁ νησιώτης Ἐρυθεύς, ὡς Μαντινεύς, ἢ Ἐρυθείτης, ἢ κατὰ περίφρασιν ὁ κατοικῶν τὴν Ἐρύθειαν, ὡς Ὅμηρος††)·

Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.

Ἐρυθῖνοι, πόλις Παφλαγονίας. λέγεται δὲ παρὰ τὸ ἔρευθος. Ἀπολλώνιος· [αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίνους.†††) καὶ Ὅμηρος·]

καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.††††)

τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Ἐρυθρά, ἡ θάλασσα, ἀπὸ Ἐρύθρου τοῦ ἥρωος. Οὐράνιος δ' ἐν Ἀραβικῶν δευτέρᾳ· ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρῶν, ἃ ἐρυθρὰ δεινῶς εἰσι καὶ πορφυρᾶ καὶ ἐπὴν βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὴν αὐγήν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν· καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων κάτω συρρέοντι εἰς θάλασσαν, οὕτω γίγνεται ἡ θάλασσα τὴν χρόαν. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυθραῖος καὶ Ἐρυθραία καὶ Ἐρυθραῖον. καί ἐστιν ἄκρα Ἐρυθρὰ τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῃ γεωγραφουμένων.

---

*) Dionys. v. 552. **) p. 306. ***) p. 817. ****) c. 69. al. †) X. 17, 5. ††) Odyss. I. 23. †††) Arg. II. 943. ††††) Iliad. II. 855.

Ἐρυθρὰ βῶλος, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἐρυθροβωλίτης.

Ἐρυθρά, πόλις Ἰώνων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ Κνωπούπολις ἀπὸ Κνώπου. ἔστι καὶ Λιβύης ἄλλη, καὶ ἄλλη Λοκρίδος. ἔστι καὶ Βοιωτίας καὶ Κύπρου ἄλλη, ἡ νῦν Πάφος. ὁ πολίτης Ἐρυθραῖος. καὶ τοπικῶς Ἐρυθραιῆθεν. ἐχρημάτιζε δὲ καὶ Ναυκράτης Ἐρυθραῖος, ὁ Ὅμηρον ὑπομνηματίσας.

Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυκαῖος.

Ἐρύμανθος, ὄρος καὶ ποταμός.

ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον.**)

ἐν τούτοις τοῖς ὄρεσι λέων οὐ γεννᾶται. ὅθεν Ὅμηρος περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι***)·

τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,

καὶ οὐ λέουσι. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυμάνθιος, καὶ θηλυκὸν Ἐρυμανθίς, ὡς Βοιωτὸς Βοιωτίς. ἔστι καὶ οὐδέτερον Ἐρυμάνθιον.

Ἐρυμναί, πόλις Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυμναῖος.

Ἔρυξ, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς, ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Ἀφροδίτης καὶ Βύτου. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυκῖνος. καὶ Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη ἐν Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ.

Ἐρύσθεια, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ·

οἵ τ' ἔχον Ὑλάταο θεοῦ ἕδος Ἀπόλλωνος,
Τέμβρον Ἐρύσθειάν τε καὶ εἰναλίην Ἀμαμασσόν.

Ἐρυσίχη, πόλις Ἀκαρνανίας, ἥ τις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη. καί τινες δὲ τὴν χώραν τῶν Οἰνιαδῶν πᾶσαν Ἐρυσίχην ὠνόμασαν ἀπὸ Ἐρυσίχης τῆς Ἀχελῴου θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις. ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φασιν, ὅτι σεσημείωται τὸ Ἐρυσιχαῖος προπερισπώμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἔγκειται, ὅ ἐστιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. διχῶς οὖν ἔσται. ὥς ἐστι δῆλον παρὰ Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν παρθενείων ᾀσμάτων· φησὶ γάρ·

οὐκ εἶ σ' ἀνὴρ ἄγριος οὐδὲ σκαιὸς
οὐδὲ παρὰ σοφοῖσι, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικόν ἐστι καὶ προπερισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς καθόλου προσῳδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη. εἰ δὲ τῷ οὐδὲ ποιμὴν συνάψειέ τις λέγων, οὐδ' Ἐρυσίχαιος, οὐδὲ ποιμήν, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται, καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον η

*) c. 111. **) Odyss. VI. 103. ***) ibid. 104.

τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἁρμόδιον ἐπαχθήσεται. ὁ πολίτης Ἐρυσιχαῖος. τὸ θηλυκὸν Ἐρυσιχίς. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας.

Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγηίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἐρχίου τοῦ ξενίσαντος Δήμητραν. τρισυλλάβως δὲ τοὺς Ἐρχίας φασίν. ὁ δημότης Ἐρχιεύς. καὶ Ἰσοκράτης Ἐρχιεὺς ἦν. τὰ τοπικὰ Ἐρχιάθεν, Ἐρχίαζε καὶ Ἐρχιᾶσιν.

*) **Εἴδητες**, ἔθνος Ἰβηρικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἑσπερία, ἡ δύσις καὶ τὸ δυτικὸν μέρος. τὸ ἐθνικὸν Ἑσπέριος καὶ Ἑσπεριώτης, καὶ Ἑσπερίτης ὁ δυτικὸς παρὰ τὴν ἑσπέραν τὴν δύσιν.

Ἑσπερίς, πόλις Λιβύης, ἡ νῦν Βερενίκη. ὁ πολίτης Ἑσπερίτης. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν.

Ἑστίαια, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος**)·

πολυστάφυλόν θ' Ἑστίαιαν.

ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ὄλυμπον Ἑστιαίας. τὸ ἐθνικὸν Ἑστιαιεύς. λέγεται καὶ τρισυλλάβως. ἔστι καὶ ἄλλη Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Ἑστιαιώτης, [καὶ θηλυκῶς Ἑστιαιῶτις] ἡ Θετταλικὴ μοῖρα· καὶ Ἑστιαιεύς.

Ἐταεῖς, διὰ διφθόγγου, ὡς Διπεδιεῖς. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Ἐτεωνός, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος***)·

πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν.

ἀπὸ Ἐτεωνέως. καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφη. κεῖται δ' ἐπὶ λόφου. τὸ ἐθνικὸν Ἐτεώνιος, ὡς Σικυώνιος. ἐκ τόπου Ἐτεωνόθεν.

Εὖα, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος ἐν ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαῖος.

Εὐαίμων, πόλις Ὀρχομενίων. Θεόπομπος ἐν ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαιμόνιος.

Εὐαληνοί, ἔθνος, περὶ οὗ φησι Γλαῦκος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀραβίας.

Εὔβιοι, ἔθνος Λιγυστικόν. εἴρηται ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀρβαξανῶν.

Εὔβοια, νῆσος μία τῶν ἑπτά, περιμήκης, ἣ καὶ Μακρίς· ἀπὸ Εὐβοίας. Ἡρόδοτος.****) ἔστι καὶ τόπος ἐν Ἄργει. ἔστι καὶ πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς ἣν οἱ ἀπὸ τῆς νήσου εἰς Ἰλλυριοὺς ἀπιόντες Ἄβαντες ἐκλήθησαν. τὸ ἐθνικὸν τῆς νήσου Εὐβοιεύς, καὶ Εὐβοιὶς τὸ θηλυκόν. καὶ Εὐβοεὺς χωρὶς τοῦ ι. καί τοι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α παραγόμενα εἰς ευς φυλάττει τὴν παραλήγουσαν· διὸ καὶ τὸ Ἀλεξάνδρεια οὐ προϋπάρχει τοῦ Ἀλεξανδρεύς, ἔδει γὰρ Ἀλεξανδρειεύς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς Ταρσὸς Ταρσεύς. ἔστι καὶ Εὐβοεικὸς κτητικόν.

Εὔγεια, χωρίον Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐγείτης, ὡς Ζελείτης, καὶ Εὐγεώτης, ὡς Μαρεώτης.

---

*) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ις'. **) Iliad. II. 537. ***) Iliad. II. 497. ****) V. 31.

Εὐδείπνη, νῆσος Λιβυοφοινίκων. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Εὐδειπναῖος, ὡς Λερναῖος.

Εὐέλγεια, πόλις. Ἑκαταῖος περιηγήσει. ὁ πολίτης Εὐελγεύς.

Εὐεργέται, Σκυθικὸν ἔθνος. Στράβων.*) ὃ καὶ Ἀριμασποὶ ἐλέγετο· ἐκεῖ γὰρ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς χειμῶνος πνεύσαντος διασωθῆναι τὸ σκάφος καὶ οὕτω κληθῆναι.

Εὐεσπερίδες, πόλις Λιβύης, καὶ ἑνικῶς λεγομένη. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ευ μορίου Ἑσπερίς. τὸ ἐθνικὸν Εὐεσπερίτης.

Εὐθηναί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Εὐθηναῖος, κατ' ἐκείνους δὲ Εὐθηνεύς. Πολέμων δὲ καὶ Εὐθηνίτας φησίν.

Εὐίππη, δῆμος Καρίας. ὁ οἰκήτωρ Εὐιππεύς.

Εὐκαρπία, δῆμος τῆς μικρᾶς Φρυγίας. ἱστορεῖ Μητροφάνης, τὸν βότρυν ἐκεῖ τοσοῦτον γίνεσθαι τὸ μέγεθος, ὅσον ἅμαξαν ἀπ' αὐτοῦ σχισθῆναι κατὰ μέσον. καὶ οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ εὔφορον. περὶ αὐτῆς γὰρ οἱ βάρβαροι ἔλεγον ὅτι Δήμητρι καὶ Διονύσῳ Ζεὺς τὴν χώραν τὴν τῶν εὐκάρπων δοίη. ἔστι καὶ Εὐκαρπία φρούριον Σικελίας ἐν τοῖς λεγομένοις Τιμαίοις· καὶ γενέσθαι Λαΐδα ἐν τούτῳ, τὴν ἐπὶ κάλλει διαβεβοημένην ἑταίραν, ἣν οἱ πολλοὶ Κορινθίαν φασί. τὴν οὐδὲ Λαΐδα τινὲς λέγουσιν, ἀλλὰ Ναΐδα, καὶ Ὑκκαρικὸν ἀνδράποδον, ὡς Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ.**) τὸ ἐθνικὸν Εὐκαρπεύς. δυνατὸν δὲ τὸ τῆς Σικελίας Εὐκαρπιανὸς καὶ Εὐκαρπιάτης καὶ Εὐκαρπίτης.

Εὐκρατιδία, πόλις Βάκτρων, παρὰ τὸν Εὐκρατίδαν. Στράβων ἑνδεκάτῳ.***)

Εὐμένεια, πόλις Φρυγίας, Ἀττάλου καλέσαντος ἀπὸ Εὐμενοῦς τοῦ Φιλαδέλφου· ἢ Ὕλλος καλῶς μείνας ὠνόμασεν οὕτω. δευτέρα Καρίας. τρίτη ἐπὶ Ὑρκανίᾳ. ὁ πολίτης Εὐμενεύς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ Εὐμενείας.

Εὐναί, πόλις Καρίας, ἐν ᾗ ποταμὸς Εὐναῖος. τὸ ἐθνικὸν Εὐναῖος. ἔστι καὶ πόλις Ἀργοῦς Εὐναία, ἣν ᾤκουν Κυνούριοι. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον ἢ καὶ Εὐναιάτης.

Εὐπαλία, πόλις Λοκρίδος, ἣν Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρός φησι. τὸ ἐθνικὸν Εὐπαλιεύς.

Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν. οἱ πολῖται Εὐπατρίδαι. μᾶλλον δὲ Εὐπατρεῖς. Ξάνθος ἐν γ' Λυδιακῶν.

Εὐπορία, πόλις Μακεδονίας, ἣν Ἀλέξανδρος ταχέως νικήσας ἔκτισε καὶ ὠνόμασε διὰ τὸ εὔπορον. τὸ ἐθνικὸν Εὐποριεύς.

Εὐπυρίδαι, δῆμος [τῆς] Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Εὐπυρίδης. Τρικώμους δὲ τούτους ἐκάλουν, Εὐπυρίδας, Κεκροπίδας, Πήληκας. τὰ τοπικὰ ἐξ Εὐπυριδῶν, εἰς Εὐπυριδῶν καὶ ἐν Εὐπυριδῶν.

Εὐρύαμπος, πόλις Μαγνησίας. ὁ πολίτης Εὐρυάμπιος. Λυκόφρων****)·

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

---

*) XV. p. 724. **) epist. 3. ***) p. 516. ****) v. 900.

Εὐρύηλος. οὕτως ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἐπιπολῶν. πολίχνιον δὲ τοῦτο Συρακουσῶν ἀπόκρημνον. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυήλιος.

Εὐρυμέδων, ποταμὸς Παμφυλίας καὶ τόπος κατὰ Ταρσόν. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυμεδόντιος. ἀπὸ δὲ Εὐρυμηδοῦς Εὐρυμηδούντιος.

Εὐρυμεναί, πόλις Θεσσαλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Εὐρυμένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Εὐρυτᾶνες, ἔθνος Αἰτωλικόν. Λυκόφρων*)·

μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς.

ὡς τὸ Αἰνιάν.

Εὔρωμος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Εὐρώμου τοῦ Ἰδριέως Καρός. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωμεύς. Ἀπολλώνιος ἑπτακαιδεκάτῳ Καρικῶν.

Εὐρώπη, ἡ χώρα ἐκ τῆς Φοινίκης, θυγατρὸς τοῦ Ἀγήνορος. λέγεται καὶ Εὐρώπεια, καὶ διὰ τοῦ ι Εὐρωπία παρὰ Σοφοκλεῖ Αἰχμαλωτίσι·

καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ·

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας.

ὁ οἰκῶν Εὐρωπαῖος, καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, καὶ Εὐρωπίς.

Εὐρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐρώπου τοῦ Μακεδόνος καὶ Ὠρειθυίας τῆς Κέκροπος. ἔστι καὶ Συρίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωπαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ἣν Ἰδριάδα ἀπὸ Ἰδριέως τοῦ Χρυσάορος. τὸ ἐθνικὸν Εὐρώπιος, ὡς Ὠρώπιος.

Εὐταία, πόλις Ἀρκαδίας. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ς'.**) τὸ ἐθνικὸν Εὐταιεύς, ὡς Ἡραιεύς, Φωκαιεύς.

Εὔτρησις, κώμη. Ὅμηρος***)·

Κώπας, Εὔτρησίν τε.

κεῖται δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιὰς ἀπάγουσαν, ἣν ἐτείχισε Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ἐκλήθη δὲ Εὔτρησις διὰ τὸ πολλαῖς αὐτὴν πρότερον τρήσασθαι ῥύμαις, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ὁ κωμήτης Εὐτρησίτης, ἀφ' οὗ Ἀπόλλων Εὐτρησίτης· καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καὶ μαντεῖον ἐνδοξότατον. τὸ γὰρ Εὐτρήσιος πόλις Ἀρκαδίας καὶ οὐκ ἐθνικόν. ἔστι δὲ καὶ εἰς τόπον ἐπιρρηματικῶς Εὔτρησίνδε, ὡς Μενέλαος.

Εὔφραντα, πόλις Λιβυκή. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Εὐφρανταῖος.

Εὐφρατίς, ἡ Συρία, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ. ἐλέγοντο αὐτὸς καὶ Ἀράξης ἀδελφοί, ῥέοντες ἐξ ὄρους Ἀρμενίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐφρατίτης, ὡς Προσωπίτης.

Εὐωνυμία, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐωνυμεύς. ἔστι καὶ δῆμος Ἀθηναίων, ἀπὸ Εὐωνύμου τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ ἢ Κηφισσοῦ.

---

*) v. 799. **) c. 5, 12. ***) Iliad. II. 502.

ὁ δημότης Εὐωνυμεύς. τὰ τοπικὰ ἐξ Εὐωνυμέων. λέγεται καὶ ὁ δῆμος Εὐώνυμος.

Εὐωνυμῖται, ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ.

Ἔφεσος, πόλις Ἰωνίας ἐπιφανεστάτη καὶ λιμὴν ἐν κόλπῳ. Ἡρόδοτος*) δὲ Λυδίας αὐτήν φησιν. ἐκαλεῖτο δὲ Σμύρνα ἀπὸ Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σαμόρνα καὶ Τρηχεῖα καὶ Ὀρτυγία καὶ Πτελέα. ὁ πολίτης Πτελεαῖος. ἦν δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ. καὶ Πτελεάτης ὁ πολίτης. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Σάμορνα Σαμορναῖος. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, ἣν καὶ βασίλισσαν καὶ πρόσπολον Ἀρτέμιδος εἶναί φασιν. ἐσχηκέναι δὲ καὶ θυγατέρα Ἀμαζόνα, ἀφ' ἧς αἱ Ἀμαζόνες. ἡ δὲ πόλις ἐν κοίλῳ τόπῳ κατοικισθεῖσα χειμῶνος κατεκλύσθη καὶ μυρίων ἀποθανόντων Λυσίμαχος τὴν πόλιν μετέθηκεν ἔνθα νῦν. ἐκάλεσε δ' Ἀρσινόην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἀρσινόης· οὗ τελευτήσαντος ἡ προτέρα κλῆσις ἀνελήφθη. φέρεται δὲ Δούριδος ἐπίγραμμα τοῦ Ἐλαΐτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν οὕτως·

ἠέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα·
ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
αἶ αἶ, τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

ἔστι καὶ Ἔφεσος νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ καὶ Χίος καὶ Λέσβος καὶ Κύπρος καὶ Σάμος καὶ ἄλλαι, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος. εὕρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς. λέγεται καὶ Ἐφεσίτης, ὡς Ἄβρων φησί, καὶ Ἐφεσεύς, ὡς Ταρσὸς Ταρσεύς, Ἁλικαρνασσὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Ἔφυρα, πόλις Ἠπείρου, ἀπὸ Ἐφύρου τοῦ Ἄμβρακος τοῦ Θεσπρωτοῦ τοῦ Πελασγοῦ τοῦ Λυκάονος τοῦ γηγενοῦς τοῦ Ἀρκάδος. ἐκ ταύτης Ἀστυόχη, ἡ μήτηρ Τληπολέμου, ὥς φησιν Ὅμηρος.**) ἦν δὲ αὕτη μεταξὺ Πύλου καὶ Ἤλιδος, ὡς Παρμενίσκος φησίν. ἠγνόησε δ' ὅτι μυχὸς ἡ Κόρινθός ἐστι, Γλαύκῳ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντι, ὡς ἂν τῆς Εὐρώπης οὖσα δυτικωτάτη. κέκληται δὲ ἀπὸ Κορίνθου. Ὅμηρος***) οὖν τὸ Ἐφύρη περὶ τῆς Κορίνθου ἔφη. ἔστι καὶ ἄλλη Ἐφύρη Κρανὼν λεγομένη, ὥς φησι Κινέας ὁ ῥήτωρ καὶ Ἐπαφρόδιτος. δευτέρα περὶ Θεσσαλίαν. τρίτη Οἰνόη. καὶ νῆσος οὐ μακρὰν ἀπέχουσα Μήλου. ὁ πολίτης Ἐφυραῖος. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας ἄλλη. ἔστι καὶ Θεσσαλίας καὶ Ἰταλίας κατὰ Καμπανίαν. ἔστι καὶ κώμη Αἰτωλίας Ἔφυρα. τὸ ἐθνικὸν Ἔφυρος. τὸ κτητικὸν τῆς Θεσπρωτίας Ἐφύριος. καὶ Ἐφύρηθεν ἀπὸ τόπου ἐπίρρημα.

Ἐχελίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἐχέλου ἥρωος. οὗτος δ' ἀπὸ Ἕλους τόπου μεταξὺ ὄντος τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ τετρακώμου

*) I. 142. **) Iliad. II. 658 sq. ***) Iliad. VI. 152.

Ἡρακλείου, ἐν ᾧ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐτίθεσαν τοῖς παναθηναίοις. ὁ δημότης Ἐχελίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἐχετία, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἐχετιανός, ὡς Καρδιανός.

Ἐχέτλα, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἐχετλάτης.

Ἐχέτρα, πόλις Ἰταλίας, διαφέρει Οὐολουσκοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἐχετρανός. Διονύσιος δεκάτῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.*)

Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν, αἷς Ἀχελῷος ποταμὸς προσβάλλει ἰλύν. λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξύ, παρὰ τὸν ἐχῖνον, ἢ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἐχῖναι Ἐχιναῖος, τοῦ δ' Ἐχινάδες Ἐχιναδεύς, ὡς Ἄρκαδος Ἀρκαδεύς, ἢ Ἐχινάδιος.

Ἐχῖνος, πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. Ῥιανὸς Ἐχίονος ἄστυ ταύτην εἶπεν. ὁ πολίτης Ἐχιναῖος, ὡς Χέρσος Χερσαῖος καὶ Ἄπειρος Ἀπειραῖος, Κύφος Κυφαῖος. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐχιναῖος Ἐχιναιεύς, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. τινὲς δὲ καὶ Ἐχινοῦντά φασι τὴν αὐτήν.

**) Ζάβιδα, κώμη ἐν τῷ μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῃ.

Ζάβιοι, ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμῆσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.

Ζάγκλη, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ γηγενοῦς ἢ ἀπὸ κρήνης Ζάγκλης, οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρύψαι, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Νίκανδρος ἐν τῷ δεκάτῳ Σικελίας·

καί τις καὶ Ζάγκλης ἐδάη δρεπανηΐδος ἄστυ.

τὸ γὰρ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Ζαγκλαῖος, καὶ Ζαγκλαϊκὸς τὸ κτητικόν.

Ζάγυστις, χωρίον Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ζαγυστῖται.

Ζαδράμη, βασίλειον τῶν Κιναιδοκολπιτῶν, περὶ οὗ ἐροῦμεν ἐν τῷ κ. εἰσὶ δὲ ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· Ζαδραμιτῶν καὶ Κιναιδοκολπιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Ζαδραμαῖος.

Ζαιά, πόλις Βοιωτίας ἀρχαιοτάτη. Ἡρωδιανὸς καὶ διὰ τοῦ ι καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου. τὸ ἐθνικὸν Ζαιάτης, ὡς Βοιάτης.

Ζάκανθα, πόλις Ἰβηρίας, ἣν εἷλεν Ἀννίβας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ζακανθαῖος.

Ζάκυνθος, πόλις, ἀπὸ Ζακύνθου τοῦ Δαρδάνου. ἀρσενικῶς Ὅμηρος καὶ θηλυκῶς·

---

*) c. 21. **) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ιζ'.

καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.*)
καὶ ὑλήεντα Ζάκυνθον.**)

δευτέρα Ἰβηρίας. τρίτη Λιβύης, ἣν καὶ Ζακυνθίαν τινὲς ἀνέγραψαν. ὁ πολίτης τῆς Ζακύνθου Ζακύνθιος καὶ Ζακυνθία, τῆς δὲ Ζακυνθίας Ζακυνθιανός, ὡς Ἀδριανός, ἢ Ζακυνθιεύς, ὡς Ἀκανθιεύς, Οἰχαλιεύς.

Ζάρηξ, πόλις Λακωνικὴ πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ ἥρως Ἀθηναῖος, ὡς Παυσανίας ἐν πρώτῳ.***) ἔστι καὶ Ἱπποθόωντος ἡρῷον, ἀφ' οὗ καὶ φυλὴν ὀνομάζουσι. τὸ ἐθνικὸν Ζαρήκιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς Θρᾴκιος.

Ζάρητα, κρήνη ὑπὲρ τῆς Χαλκηδονίας θαλάσσης, μικροὺς τρέφουσα κροκοδείλους, οἳ καλοῦνται Ζαρήτιοι.

Ζαρίασπα ἢ Ζαριάσπη, πόλις Βακτριανή. Στράβων ἑνδεκάτῃ.****) ἣ ἐκαλεῖτο καὶ Βάκτρα. Χάραξ δὲ οὐδετέρως τὰ Ζαρίασπα. οἱ οἰκοῦντες Ζαριασπηνοὶ ἐγχωρίως. ἀπὸ δὲ τοῦ Ζαριάσπη Ζαριασπεύς.

Ζαύηκες, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος δ'.†) Ζαύηκες ἔθνος. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Ἀσίας.

Ζεβέκη, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας πέμπτῳ.††) τὸ ἐθνικὸν Ζεβεκηνός, ὡς αὐτός. σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα κυρίως.

Ζειρινία, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος Φιλιππικῶν γ'. τὸ ἐθνικὸν Ζειρινιάτης, ὡς Κυδωνιάτης.

Ζέλεια, πόλις Τρῳάδος.

οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον,

Ὅμηρος.†††) ἀπὸ Ζελείου ἥρωος. οἱ δὲ Ζέλην αὐτήν φασι. τὸ ἐθνικὸν Ζελείτης. παρὰ Ποσιδίππῳ δ' εὕρηται διὰ τοῦ ι. Ἡρωδιανὸς δὲ Ζελειατῶν φησιν. ἔστι γὰρ Ζελειάτης καὶ Ζελείτης. ἔστι καὶ Ζέλεια φρούριον Κυζίκου, ὡς Διογένης ἐν τρίτῃ περὶ Κυζίκου. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. Ποσίδιππος δὲ [ὅτι] Πάνδαρος παρὰ τῷ Σιμοῦντι τέθαπταί φησιν.

οὐδὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελίη, ἀλλὰ προχοὴ Σιμόεντος.
— — διὰ τοῦτό σοι Ἕκτωρ
σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι.

Ζεῦγμα, πόλις Συρίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὃν Ἀλέξανδρος ζεύξας ἁλύσεσι διεβίβασε τὰ στρατόπεδα. τὸ ἐθνικὸν οἱ μὲν ἐπιχώριοι Ζευγματεύς· δεῖ δὲ Ζευγματίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης, ὡς καὶ Πρωτέας ὁ γραμματικὸς Ζευγματίτης.

Ζεφύριον, ἡ Ἁλικαρνασσὸς τῆς Καρίας. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ πόλις Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ζεφυριώτης. ἔστι καὶ Σκυθίας χωρίον. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ζεφύριον, ἀφ' οὗ Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρῖτις, ὡς

*) Odyss. IX. 24. **) Od. I. 246. ***) c. 38, 4. ****) p. 514.
†) c. 193. ††) c. 2. †††) Iliad. II. 824.

Καλλίμαχος. τὸ οὖν Ζεφυρίτης ἀπὸ τοῦ Ζεφυριώτης, συγκοπῇ τοῦ ω, ὡς τὸ Θρονίτης. Ἀρκάδιος δὲ διὰ διφθόγγου γράφει.

Ζήβυττις, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Ζηβυττίτης.

Ζῆλα, τόπος Ἀρμενίας, ἐν ᾧ Ἀναΐτιδι Σάκεα, λεγομένη καὶ αὐτὴ οὐδετέρως. Στράβων ἑνδεκάτῃ.*) ἔστι καὶ Ποντικὴ Ζῆλα οὐδετέρως. ἔστι καὶ Ζηλία τρισυλλάβως, πόλις Καππαδοκίας, ἣν ἔκτισεν ὁ Νικομήδους υἱὸς Ζηλίας. ὁ πολίτης Ζηλήτης.

Ζῆλος, πόλις τῶν ἑσπερίων Αἰθιόπων. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.**) ὁ πολίτης Ζηλίτης.

Ζηνοδότιον, πόλις Ὀσροήνης πλησίον Νικηφορίου. Ἀρριανὸς Παρθικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ζηνοδότιος καὶ Ζηνοδοτιεὺς καὶ Ζηνοδοτῖνος ἐπιχωρίως.

Ζηράνιοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῷ πέμπτῳ. καὶ Ζηρανία ἐπὶ τῆς χώρας. Ἔφορος εἰκοστῷ ἑβδόμῳ.

Ζήρυνθος, πόλις καὶ ἄντρον Ἑκάτης ἐν Θρᾴκῃ. Λυκόφρων***)·

> Ζήρυνθος ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
> λιπών.

ὁ πολίτης Ζηρύνθιος καὶ Ζηρυνθιάς.

Ζιποίτιον, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ζιποίτου βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ζιποίτιος.

Ζόαρα, πόλις Περσική. οἱ οἰκοῦντες Ζοαρᾶται. Διονύσιος καὶ Ζοάρους αὐτούς φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν. ἔστι καὶ κώμη μεγάλη ἢ φρούριον ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ τῇ Ἀσφαλτίδι καλουμένῃ θαλάσσῃ Ζόαρα, οὐδετέρως. δηλοῖ δὲ τῇ Ἑβραίων φωνῇ τὸ μικρόν, ὅποι ὁ Λὼτ ἔφυγε καὶ ἐσώθη ἀπὸ τῆς Σοδομητικῆς ὀργῆς. οἱ πολῖται τοῦ χωρίου Ζοαρηνοὶ διὰ τὸν ἐγχώριον τύπον καὶ Ζοαρᾶται· οἱ γὰρ δύο τύποι Ἀράβιοι.

Ζοίτειον, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.†) λέγεται καὶ Ζοίτεια. ἀπὸ Ζοίτεως. τὸ ἐθνικὸν παρὰ τὸ Ζοίτειον Ζοιτειεύς, παρὰ δὲ τὴν Ζοίτειαν Ζοιτεύς.

Ζομβίς, πόλις τῆς Μηδίας.

Ζοῦχις, πόλις Λιβύης περὶ τὴν Σύρτιν. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.††) ὁ πολίτης Ζουχίτης.

Ζύγενα, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ζυγενίτης, καὶ κτητικὸν Ζυγενικός.

Ζυγαντίς, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. οἱ πολῖται Ζυγάντες, οἵ τινες τὰ ἄνθη συλλέγοντες μέλι ποιοῦσιν, ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνομένου, ὡς Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἐν ἕκτῳ γῆς περιόδου.

---

*) p. 512. **) p. 827. ***) v. 77. †) c. 27, 3. ††) p. 834.

Ζυγοί, πρὸς τῷ τῆς Ἀσίας Βοσπόρῳ. Στράβων ἑνδεκάτῃ.*) τούτων ἔοικε καὶ ἡ Ζυγόπολις παρὰ Τραπεζοῦντα. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.**) τοῦ Ζυγοὶ τὸ ἐθνικὸν Ζυγιανός.

Ζωβίδαι, ἔθνος πλησίον Καρμανίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν δευτέρῳ.

Ζώνη, πόλις Κικόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ζωναῖος.

Ζωστήρ, τῆς Ἀττικῆς ἰσθμός, ὅπου φασὶ τὴν Λητὼ λῦσαι τὴν ζώνην, καθεῖσαν ἐν τῇ λίμνῃ λούσασθαι. ἐνταῦθα θύουσιν ἁλιεῖς Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι ζωστηρίῳ. ὁ τοπίτης Ζωστήριος. τιμᾶται καὶ ζωστηρία Ἀθηνᾶ ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδίοις.

***) **Ἠδοί**, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἠδύμη, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἠδυμαῖος.

Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἠδωνοῦ τοῦ Μύγδονος ἀδελφοῦ. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἠδωνὴ καὶ Ἠδωναί. λέγεται καὶ Ἠδωνεὺς καὶ Ἠδωνιάτης.

Ἠετιώνεια, οὕτως ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα, ἀπὸ Ἠετίωνος. τὸ ἐθνικὸν Ἠετιώνειος.

Ἠιών, πόλις ἐν Χερρονήσῳ, ὡς Θουκυδίδης.****) τὸ ἐθνικὸν Ἠιονεύς. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἠιονίτης.

Ἠλακάταιον, ὄρος Θεσσαλίας, ὅπου καὶ Διὸς Ἠλακαταίου ἱερόν. τὸ ἐθνικὸν Ἠλακαταιεύς· καὶ Ζεὺς Ἠλακατεύς.

Ἠλεκτρίδες νῆσοι, ἐν αἷς εἰσι δύο ἀνδριάντες, Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου. ταύτας δὲ τὰς νήσους φασὶ καὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν προσκεχωκέναι. ἔστι δὲ καὶ λίμνη πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὕδωρ ἔχουσα θερμόν· ὀσμὴ δὲ ἀπ' αὐτῆς βαρεῖα καὶ χαλεπὸν ἀποπνεῖ, καὶ οὔτε ζῶον πίνει ἐξ αὐτῆς οὔτε ὄρνεον ὑπερίπταται, ἀλλὰ πίπτει καὶ ἀποθνήσκει. ἔστι δὲ ὁ κύκλος σταδίων διακοσίων, τὸ δὲ εὖρος ἕως δέκα. καὶ μυθολογοῦσι Φαέθοντα κεραυνωθέντα πεσεῖν ἐκεῖ. εἶναι δὲ ἐκεῖ καὶ αἰγείρους πολλάς, ἐξ ὧν πίπτει τὸ καλούμενον ἤλεκτρον, ὅμοιον κόμμι, διότι σκληρύνεσθαι ὡς λίθον. οἱ κατοικοῦντες Ἠλεκτρῖται πρὸς τὸν τύπον τῶν εἰς ις, Ἠλεκτρινοὶ δὲ διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Ἡλιαία, δικαστήριον Ἀθηναίων, παρὰ τὸ ἅλις. δεύτερον παράγωγον Ἁλία καὶ Ἡλιαία. ἔστι δὲ τὸ μέγα δικαστήριον, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων ἠλισμένον δικαστηρίων, ἐκ πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίων καὶ ἑκατόν. οἱ δὲ ἐκφερόμενοι ἐλέγοντο ἡλιασταί· ἐκ γὰρ τοῦ ἅλις ἁλία γίγνεται. καὶ ὡς βία βιάζω καὶ αἰτία αἰτιάζω, οὕτως ἁλία ἁλιάζω, καὶ ἁλιαστής, ὡς δικαστής, καὶ ἡλιαστής. καὶ κτητικὸν ἡλιαστικὸς παρὰ τὸ ἡλιαστής.

---

*) p. 492. 495. **) p. 548. ***) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον ιη'. ****) I. 98. al.

Ἡλιούπολις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισεν Ἀκτὶς ὁ Ἡλίου καὶ Ῥόδης. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.*) ἔστι καὶ Θρᾴκης καὶ τῆς Ἀρωματοφόρου ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας. καὶ δύο ἐν Σάρδεσι. καὶ ἡ Κόρινθος Ἡλιούπολις ἐλέγετο, εἶτα Πάγος, καὶ οὕτως Ἐφύρη. ἔστι καὶ ἐν Φοινίκῃ. ὁ πολίτης Ἡλιοπολίτης.

Ἦλις, πόλις πρὸς τῇ [Αἰγυπτίᾳ] Ὀλυμπίᾳ, ἀπὸ Ἠλείου τοῦ Ταντάλου παιδός. ἔστι καὶ ἄλλη Ἀρκαδίας. καὶ τρίτη Ἱσπανίας. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς Ἤλιδος γενικῆς ἀναλόγως Ἠλίδειος, ὡς Ἀδωνίδειος καὶ Εὐπολίδειος, καὶ κτητικῷ τύπῳ καθ' ὕφεσιν τοῦ δ' Ἠλίειος καὶ Ἠλεῖος. ἀφ' οὗ Ἠλεῖος ὁ Ζεύς. Τρύφων δέ φησιν, ὅτι Ἠλιέος καὶ Ἠλιεῖος καὶ Ἠλεῖος. Ὅμηρος**) δ' Ἐπειοὺς αὐτούς φησι. καὶ κτητικῶς λέγεται Ἠλιακός. λέγεται καὶ πατρωνυμικῶς Ἠλιάδαι. λέγεται καὶ Ἠλιδίς, ὡς Ψωφιδὶς καὶ Ἀρκαδὶς ἀπὸ γενικῆς. καὶ ἐπίρρημα Ἠλιδίαθεν. τὸ δὲ Ἠλεῖος καὶ θηλυκῶς φασιν.

Ἠλώνη, πόλις Περραιβική. Ὅμηρος***)·

Ὄρθην Ἠλώνην τε.

νῦν δὲ Λειμώνη, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ λειμῶνα. τὸ ἐθνικὸν Ἠλωναῖος.

Ἠμαθία, πόλις καὶ χωρίον, ἡ νῦν Μακεδονία. καὶ Ἠμαθὶς ἡ χώρα.

Ἡμεροσκοπεῖον, πόλις Κελτιβήρων, Φωκαέων ἄποικος. Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ λόγῳ γεωγραφουμένων.

Ἡμικύνες, ἔθνος οὐ πόρρω Μασσαγετῶν καὶ Ὑπερβορέων. Σιμμίας ἐν Ἀπόλλωνι·

Ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
τῶν ὤμων καθύπερθεν ἐϋστεφέων κύνιος κρὰς
τέτραφε γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνός.
τῶν μένθ' ὥς τε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

καὶ Ἡσίοδος.

Ἡνιόχεια, χώρα παρὰ τῷ Καυκάσῳ. οἱ οἰκήτορες Ἡνίοχοι. Στράβων ἑνδεκάτῃ.****)

Ἤπειρος, ἡ γενικὴ χώρα. οἱ μὲν γὰρ εἰς δύο τὴν γῆν, οἱ δὲ εἰς γ', οἱ δὲ εἰς τέσσαρα διεμέρισαν. ἐξ αὐτῆς Ἠπειρώτης καὶ Ἠπειρωτικός.

Ἤπιον, πόλις Τριφυλίας, ἣν Ἠλεῖοι προσελάβοντο. τὸ ἐθνικὸν Ἠπιεύς.

Ἡραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη καταντικρὺ Χαλκηδόνος. ταύτην δ' ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἡρειάν φασί τινες, κακῶς, ἄλλοι δὲ Ἤριον, μυθοποιοῦντες, ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες τάφους χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ. πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένει ἐν τῷ δ' βιβλίῳ·

ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Χαλκηδόνος ἄκρη
Ἡραία τρηχοῦσα, πολυσπιλάς. ἔνδοθι δ' αὐτῆς

---

*) c. 3. **) Odyss. XIII. 275. ***) Iliad. II. 739. ****) p. 496.

λαΐνεον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται εἴσω
κόλπος ἁλός· φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα πάντη
ἔμμεναι. ειαμενὴ δὲ καὶ οὐ βύθος ἐστὶ θαλάσσης,
ἔνθα τε νῆας ἀνῆγον, ὀϊόμενοι σκέπας εἶναι
αὐτοφυοῦς ὅρμοιο, κακῷ δ' ἐνέκυρσαν ἑτοίμῳ.

καὶ ἄλλοι οὕτως. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἣ ἐλέγετο Σολογοργός. κεῖται δὲ κατὰ Μεσσήνην πρὸς Πελοπόννησον. τὸ ἐθνικὸν Ἡραιεύς. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς Νικαεύς.

Ἥραιον, πόλις Θρᾴκης. Ἡρόδοτος τετάρτη.*) ἡ καὶ Ἡραῖον τεῖχος. οἱ πολῖται Ἡραῖοι. τοῦ δὲ Ἡραίου τείχους Ἡραιοτειχίτης.

Ἡράκλεια, πόλις Θρᾴκης ἐν τῷ Πόντῳ διάσημος. β΄ Σικελίας. γ΄ Λυδίας. δ΄ Λιβύης. ε΄ Σαρδοῦς. ς΄ Ἰταλίας. ζ΄ Κελτικῆς. η΄ Θεσσαλίας. θ΄ Καρίας. ι΄ ἐν τῷ Λυδίῳ Ταύρῳ. ια΄ μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς. ιβ΄ νῆσος ἐν τῷ Καρπαθίῳ πελάγει. ιγ΄ Συρίας. ιδ΄ Φοινίκης. ιε΄ Πιερίας. ις΄ πόλις καὶ νῆσος. ιζ΄ Κρήτης. ιη΄ Πισσαϊκή. ιθ΄ Καρίας, ἡ λεγομένη Ἀλκμᾶνι Λάτμος. κ΄ πόλις πρὸς τῇ Κυμαίᾳ τῆς Αἰολίδος. κα΄ Ἀκαρνανίας πόλις. κβ΄ νῆσος ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. κγ΄ Μακεδονίας, Ἀμύντου τοῦ Φιλίππου κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ἡρακλεὺς καὶ Ἡρακλειώτης καὶ Ἡρακλεώτης καὶ Ἡράκλειον καὶ Ἡρακλεωτικόν.

Ἡρακλεοβουκόλοι, Αἰγυπτιακὴ συνοικία.

Ἡρακλεούπολις, πόλις Αἰγυπτία, ἐξ ἧς Θεοφάνης ὁ φυσικός. β΄ πλησίον Πηλουσίου. γ΄ κατὰ τὸ Κανωβικὸν στόμα. οἱ πολῖται Ἡρακλεωπολῖται.

Ἤρητος, πόλις Σαβίνων. τὸ ἐθνικὸν Ἠρητῖνος.

Ἡρώ, πόλις Αἰγυπτία, ἣ Αἶμος ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα κεραυνῷ βληθῆναι καὶ αἷμα ῥυῆναι. Στράβων**) δὲ Ἡρώων πόλιν αὐτὴν καλεῖ. ὁ πολίτης ταύτης Ἡρωοπολίτης. τῆς δὲ πρώτης Ἡρῷος, ὡς Κῷος.

Ἠσιονία, ἡ Σαρδέων χώρα, ἡ καὶ Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Ἠσιονεύς.

Ἠσσός, πόλις Λοκρίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἤσσιος. Θουκυδίδης τρίτῃ.***)

Ἤτεια, δῆμος Λακωνικῆς, καὶ τῆς Κρήτης πόλις, ὅθεν ἦν Μύσων εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν χρηματίζων Ἤτειος, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ †), Χηνέα τοῦτον εἰπών. Δίδυμος δὲ συμποσιακῶν δεκάτῳ Ἤτιον αὐτὸν καλεῖ.

Ἡφαιστιάδαι, δῆμος [τῆς] Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐν ᾧ ἦν Ἡφαίστου ἱερόν. ὁ δημότης Ἡφαιστιάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἡφαιστιάδων, καὶ τὰ λοιπά.

Ἡφαιστία, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστιεύς. Χάραξ δ' ἐν δεκάτῳ χρονικῶν φησιν, ὅτι Μυριναῖοι τῶν Πελασγικῶν ὑποθέσεων οὐ φροντίσαντες ἀπέκλεισαν τῷ Μιλτιά-

*) c. 90. **) XVII. p. 836. ***) c. 101. Ἠσσ. †) p. 343. A.

δῃ τὰς πύλας, κἀκεῖνος τὴν πολιορκίαν παρεστήσατο αὐτοῖς. τῶν δ' Ἡφαιστιέων τύραννος ὢν, φοβηθεὶς τὴν δύναμιν, ἔφη χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις φίλοις οὖσιν ἐμπεδοῦν τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, καὶ ἀμαχεὶ παρέδωκε τὴν πόλιν.

Ἡφαίστου νῆσοι, τῆς Ἀδιαβηνῆς. Ἀρριανὸς ιγ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστονησιώτης.

*) Θαλάμαι, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Θαλαμάται.

Θάλασσα. τὸ ἐθνικὸν Θαλασσαῖος καὶ Θαλασσεὺς καὶ Θαλάσσιος.

Θάλπουσα, πόλις τῆς Ἀρκαδίας, τοῦ Ὀρχομενοῦ κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Θαλπούσιος.

Θαμαναῖοι, ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον. Ἡρόδοτος τρίτῃ.**)

Θαμία, πόλις Θεσσαλίας. Ῥιανὸς τεσσαρεσκαιδεκάτῃ Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμίεια. τὸ ἐθνικὸν Θαμιεύς.

Θάμνα, πόλις Παλαιστίνης. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας.***) οἱ πολῖται Θαμνῖται.

Θαμουδᾶ, Ναβαταίων γείτων τῶν Ἀραβίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῃ. ὁ οἰκήτωρ Θαμουδηνός.

Θάσσος, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, ἔνθα Τηλέφασσα ἡ τῆς Εὐρώπης θνήσκει μήτηρ. ἀπὸ Θάσσου. δέκα δὲ γενεαῖς Ἡρακλέους καὶ Θάσσος παλαίτερος, εἴπερ ἀπὸ Ἀγήνορος Προῖτος ἦν, Ἀγήνορος δὲ Βῆλος ἀδελφὸς ἦν, Βήλου δ' Αἴγυπτος, οὗ Λυγκεύς, οὗ Ἄβας, οὗ Δανάη, ἧς Περσεύς, οὗ Ἀλκαῖος, οὗ Ἀμφιτρύων, οὗ Ἡρακλῆς. ὅτι δὲ καὶ Ἀερία ἡ Θάσσος, δῆλον ἐκ τοῦ χρησμοῦ τοῦ δοθέντος πατρὶ τοῦ Ἀρχιλόχου·

ἄγγειλον Παρίοις, Τελεσίκλεις, ὥς σε κελεύω,
νήσῳ ἐν Ἠερίῃ κτίζειν εὐδείελον ἄστυ.

Θαυμακία, πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος****)·

οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο.

ἀπὸ Θαυμάκου τοῦ Ποίαντος πατρός, ἀφ' οὗ νῆσος. δευτέρα πόλις κατὰ τὸν Μηλιᾶ κόλπον. οἱ ἔνοικοι Θαυμακοί. καὶ Θαυμακίας ἱερὸν Ἀρτέμιδος.

Θαυμάσιον, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ τὸν λίθον ὁ Κρόνος κατέπιεν. οἱ ἐνοικοῦντες Θαυμάσιοι.

Θάψακος, πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Θαψακηνός.

Θαψίπολις, πλησίον Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Θαψιπολίτης. Κουάδρατος δυοκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν.

*) In cod. Vratisl. hic incipit βιβλίον ιθ'. **) c. 93. ***) c. 10. ****) Iliad. II. 716.

Θάψος, πόλις Λιβύης. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῳ.*) ἔστι καὶ Σικελίας Χερσόνησος ἐν τῷ στενῷ ἰσθμῷ. τὸ ἐθνικὸν Θάψιος.

Θέα, πόλις Λακωνικῆς. Φιλόχορος τρίτῳ. οἱ πολῖται Θεεῖς, ὡς Θουκυδίδης.

Θεάγγελα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Θεαγγελεύς.

Θεβηθά, φρούριον Μεσοποταμίας. Ἀρριανὸς ἑνδεκάτῃ. ὁ οἰκήτωρ Θεβηθηνός, ὡς Ἄμαθα Ἀμαθηνός.

Θείσοα, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.**) ὁ πολίτης Θεισοάτης, ὡς Λυκοάτης.

Θελαμοῦζα, φρούριον τῆς παρ' Εὐφράτην Ἀραβίας, ὡς Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Θαλαμουζαῖος.

Θέμβριμος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Θεμβρίμου. ὁ πολίτης Θεμβριμεύς.

Θεμίσκυρα, πόλις, ἥ ἐστιν ἀντίον Θερμώδοντος, καὶ ἡ χώρα. οἱ οἰκοῦντες Θεμισκύριοι. λέγεται καὶ Θεμισκύρεια.

Θεμισσός, πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Δάδας. ἀπὸ Θεμισσοῦ παιδός, ὃν λύκοι διεχρήσαντο. ὁ πολίτης Θεμισσεύς.

Θεμισώνιον, χωρίον Φρυγίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. τὸ ἐθνικὸν Θεμισώνιος.

Θέναι, πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Ἀρκαδίας. οἱ δὲ ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Θεναῖος καὶ Θεναία καὶ Θενεῖς.

Θεοδοσία, Ταυρικὴ πόλις παραλία. Στράβων ζ'.***) τὸ ἐθνικὸν Θεοδοσιανὸς καὶ Θεοδοσιεύς.

Θεούπολις, ἡ μεγίστη τῆς ἕω πόλις, ἥτις ἐξ Ἀντιοχείας μετὰ τὸν σεισμὸν ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ. ὁ πολίτης Θεουπολίτης. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Θεούπολις, ὁ πολίτης ὁμοίως.

Θεράπναι, πόλις Λακωνική, ἣν τινες Σπάρτην φασίν. ἔστι καὶ τόπος ἔχων ναὸν τῶν Διοσκούρων, διὰ τὸ ἐκεῖσε τούτους τιμᾶσθαι. θεραπεύειν γὰρ τιμᾶν σημαίνει καὶ ὁ ναὸς τὴν οἰκίαν, ἔνθα θεοὶ θεραπεύονται. τὸ ἐθνικὸν Θεραπναῖος καὶ Θεραπναία καὶ Θεραπναῖον.

Θέρμα, χωρίον Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Θερμαῖος. ἔστι καὶ Βιθυνίας Θέρμα, τὰ μὲν Πύθια, τὰ δὲ ἐν Προύσῃ βασιλικὰ λεγόμενα, τὰ δὲ ἐν Καππαδοκίᾳ, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ, τὰ δὲ Δορυλαίου. οἱ οἰκοῦντες Θερμηνοί.

Θέρμη, πόλις Θρᾴκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης.†) ὁ πολίτης Θερμαῖος. ἔστι καὶ Θερμαῖος κόλπος.

Θέρμος, πολίχνιον Αἰτωλίας, ὡς Πολύβιος.††) τὸ ἐθνικὸν Θέρμιος, καὶ τὸ κτητικὸν Θερμικός.

*) 831. **) c. 27, 4. ***) p. 309. †) I. 61. ††) Exc. VII. p. 17. XI. p. 44.

Θέρμυδρα, λιμὴν τῆς μιᾶς τῶν ἐν Ῥόδῳ πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Θερμυδρεύς.

Θέρνη, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Θερναῖος.

Θερσῖται, ἔθνος Ἰβηρικόν. Πολύβιος ἐν τρίτῳ.*)

Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος**)·

Θέσπειαν, Γραῖαν τε.

Θεσπιάδου κτίσμα, τοῦ Τεύθραντος τοῦ Πανδίονος. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ. καὶ ἐπίγραμμα τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν· ἦν δὲ Φιλιάδου Μεγαρέως·

ἄνδρες θ' οἵ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν ἄρχει Θεσπιὰς εὐρύχορος.

πληθυντικῶς δὲ Θεσπιαὶ ὀξυτόνως. καὶ θαῦμα, πῶς τὸ ἑνικὸν διὰ διφθόγγου γράφηται. δευτέρα Θεσσαλίας. τρίτη ἐν Σαρδοῖ. ὁ πολίτης Θεσπιεὺς καὶ Θεσπιακὸς καὶ Θεσπίς.

Θεσπρωτία, πόλις καὶ χώρα ἔξω τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Θεσπρωτὸς καὶ Θεσπρωτὶς καὶ Θεσπρωτιακός.

Θεσσαλία, ἀπὸ Θεσσαλοῦ, ἡ πρότερον Πελασγία. ἐν ταύτῃ οὐκ ἔξεστι τοὺς πελαργοὺς κτείνειν· τοὺς γὰρ τῆς χώρας ὄφεις ἀναιροῦσιν. ὁ πολίτης Θεσσαλιώτης καὶ Θετταλιώτης καὶ Θετταλὸς καὶ Θετταλίς. ἔστι καὶ θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος ἐν Βάκχαις. τὸ Θεττάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς, εἰς ἰδιότητα τεθέν. λέγεται καὶ θετταλίζω, ὡς δωρίζω, ἀφ' οὗ τὸ ἐντεθετταλίσμεθα παρὰ Εὐπόλιδι ἐν Μαρικᾷ, τουτέστι χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν ἢ Θετταλικὸν πτερόν.

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἥτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἁλία, Κασσάνδρου κτίσμα· ἢ ὅτι Φίλιππος τοῦ Ἀμύντου ἐκεῖ Θετταλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Λούκιλλος δὲ ὁ Ταρραῖος περὶ Θεσσαλονίκης βιβλίον ἔγραψεν, ὅς φησιν, ὅτι Φίλιππος θεασάμενος κόρην εὐπρεπῆ καὶ εὐγενῆ, Ἰάσονος γὰρ ἦν ἀδελφιδῆ, ἔγημε, καὶ τεκοῦσα τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν· ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ παιδίον ἔδωκε Νίκῃ τρέφειν καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην· ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο. Στράβων***) δὲ Θεσσαλονίκειαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Θεσσαλονικεύς.

Θέστωρος, ὡς Κύτωρος, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Θεστώριος.

Θεστίδειον, πόλις Θεσσαλική. Ἑλλάνικος δὲ δίχα τοῦ σ φησίν, ἀπὸ Θέτιδος. ἔστι καὶ λίμνη Θρᾴκης, παρ' ᾗ Νύσα χωρίον. τὸ ἐθνικὸν Θεστιδεύς.

Θέστις, πόλις Ἀράβων καὶ ἄλλη Λιβύης. ὁ πολίτης ἑκατέρας Θεστίτης. ἐκ δὲ τῆς Λιβυκῆς Κόρνουτος φιλόσοφος Θεστίτης χρηματίζων.

*) c. 33, 9. **) Iliad. II. 498. ***) VII. p. 323.

Θήβη, πόλις Βοιωτίας διάσημος, ἀπὸ Θήβης τῆς Προμηθέως. ὁ πολίτης Θηβαῖος καὶ Θηβαιεύς, καὶ Θηβαῒς καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγυπτία, περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν, ὅτι κατὰ τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἐστὶ σπήλαιον, ὃ ταῖς μὲν ἄλλαις ἡμέραις πληροῦται ἀνέμου, κατὰ δὲ τὰς τριακάδας οὐ πνεῖ παντελῶς. τρίτη Θεσσαλίας τῆς Φθιώτιδος. τετάρτη ἐν Κιλικίᾳ ὑποπλακίᾳ, πλησίον τῆς Τροίας, ἧς ὁ πολίτης Θηβαΐτης. πέμπτη Ἰωνίας κατὰ Μίλητον. ἕκτη ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἑβδόμη τῆς Καταονίας. ὀγδόη Ἰταλίας. ἐννάτη Συρίας. τὸ κτητικὸν Θηβαϊκὸς καὶ Θηβαϊκή. τὰ τοπικὰ Θήβηθεν, Θήβαζε, Θήβησιν.

Θηγώνιον, πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος πρώτῃ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Θηγώνιος.

Θημακοί, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς, ὡς δὲ Φρύνιχος, τῆς Πτολεμαΐδος. ὁ δημότης Θημακεύς. τὸ τοπικὸν Θημακόθεν, Θημακόνδε, Θημακοῖ.

Θήρα, νῆσος τῶν Σποράδων, κτίσμα Μεμβλιάρου, ἑνὸς τῶν μετὰ Κάδμου. ἐν ᾗ τοὺς ἐτῶν ὀκτὼ θνήσκοντας οὐκ ἐθρήνουν, οὐδὲ τοὺς ἑπτά. ἔστι καὶ Ῥόδου πόλις ταπεινή. καὶ Καρίας ἄλλη καὶ τῆς Σογδιανῆς ἄλλη. ὁ οἰκήτωρ Θηραῖος καὶ Θηραία καὶ Θηραϊκός. τὸ δὲ Θηράσιος ξένον. Θηρασία γὰρ νησίον, ὡς εἰρήσεται.

Θηρασία, νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυνουρίας. τὸ α μακρόν. μεταξὺ τῆς Θήρας τε καὶ Θηρασίας. ὁ νησιώτης Θηράσιος.

Θίβα, τόπος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν κληθεῖσα. πεσεῖν γάρ φασι τὰς μάλιστα διαφερούσας, Τράλλαν τε καὶ Ἰσοκράτειαν καὶ Θίβαν καὶ Πάλλαν καὶ Κοίαν καὶ Κοινίαν. ὁ τοπίτης Θίβιος, ὡς ἀπὸ τῆς Θίβης εὐθείας. ἔστι δὲ ἔθνος βασκαντικὸν καὶ φθοροποιόν, ὡς Δίδυμος ἐν δευτέρῳ συμποσιακῶν. θανατοῖ δὲ τὸ πνεῦμα αὐτῶν οἷς ἂν πλησιάζῃ. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ῥιφέντα εἰς θάλασσαν οὐ καταδύουσι.

Θίβρος, πόλις. Λυκόφρων*)·
οἳ Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος.
τὸ ἐθνικὸν Θίβριος.

Θίγγη, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Θίγγιος.

Θίς, πόλις Αἰγυπτία πλησίον Ἀβύδου. ὁ πολίτης Θινίτης. Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ.

Θίσβη, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος**)·
πολυτρήρωνά τε Θίσβην.
ἀπὸ Θίσβης τῆς Ἀσωποῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Θισβαῖος. καὶ ὁ λιμὴν δὲ τῶν Θισβαίων, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος, καὶ τὸ ἐπίνειον περιστερῶν πλῆρες. Ἰσμηνίας δὲ ὁ αὐλητὴς Θισβεὺς ἐχρημάτιζε, καὶ ὁ Ἐρετρίων αὐλητὴς Θισβεύς.

---

*) v. 1390. **) Iliad. II. 502.

Θμουΐς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ξόϊς, Σάϊς. ὁ πολίτης Θμουΐτης.

Θοραί, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θοραιεύς. τὰ τοπικὰ Θόραθεν, Θόραζε, Θόρασι.

Θορικός, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν αὐτήν φησιν. ὁ δημότης Θορίκιος καὶ Θορικεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Θορικοῦ, Θορικόνδε, Θορικοῖ.

Θόρναξ, ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Νικόλαος δ΄. τὸ ἐθνικὸν Θορνάκιος, ὡς Νάρυξ Ναρύκιος.

Θούλη, νῆσος μεγάλη ἐν τῷ ὠκεανῷ ὑπὸ τὰ Ὑπερβόρεια μέρη, ἔνθα τὴν θερινὴν ἡμέραν ὡρῶν εἴκοσιν ὁ ἥλιος ἰσημερινῶν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα τεσσάρων, τὰς δὲ χειμερινὰς τοὐναντίον. τὸ ἐθνικὸν Θουλαῖος, ἴσως δὲ καὶ Θουλίτης.

Θούριοι, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σύβαρις, ἀπὸ Θουρίας πηγῆς· ὕστερον δὲ Κωπίαι. λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον, ὡς ἐν τῷ Ἡροδότου ἐπιγράμματι·

Ἡρόδοτον Λυξέω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ᾽ ἄπο. τῶν γὰρ ἄπλητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως Θούριοι καὶ Θουριακοί· καὶ Θουρῖνος οἶνος, ὡς Στράβων.*) καὶ ὤφειλε δὲ παρὰ τὸ Θούριος Θουριανός, ὡς Πάριος Παριανός, ἢ παρὰ τὴν Θουρίαν, ὡς Ὀλβίαν Ὀλβιανός. Παυσανίας**) δὲ Ἄνθειαν αὐτήν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Θουριάται καὶ Θουριὰς τὸ θηλυκὸν καὶ Θουριεύς. τινὲς δὲ Θουνίαν καὶ Θουνιάτας.

Θράκη, ἀπὸ Θρακὸς βασιλέως, τοῦ πάλαι ἐν αὐτοῖς τελευτήσαντος, ἢ ἀπὸ Θράκης νύμφης Τιτανίδος, ἀφ᾽ ἧς καὶ Κρόνου Δόλογκος. ἔστι δὲ ἡ Θράκη χώρα, ἢ Πέρκη ἐκαλεῖτο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θρᾷξ καὶ Θρᾶσσα καὶ Θρᾶττα ἀττικῶς, καὶ ἡ ἀπὸ Θράκης δούλη, καὶ εἶδος ἰχθύος καὶ ὀρνέου. τὸ θηλυκὸν Θρακία ἀπὸ τοῦ Θράκιος καὶ Θράκιον. τὸ δὲ Θρηίκιος λέγεται καὶ διὰ μακροῦ τοῦ ι·

ἀνέρα δὲ Τρωῒ Θρηίκιον οὔτι φορήσει.

τὸ ἐθνικόν φασι καὶ Θρήικες, καὶ θηλυκῶς Θρήισσα καὶ θρακιστὶ τὸ ἐπίρρημα, ὡς ἀπὸ τοῦ θρακίζω.

Θράκων κώμη, πλησίον Ἀντιοχείας. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην Θρακοκωμήτης.

Θράμβος, ἀκρωτήριον Μακεδονίας. τὸ τοπικὸν Θραμβούσιος. ὁ γὰρ διὰ τοῦ σιος τύπος δύο συλλαβῶν, εἰ μὴ τις βραχεῖα παραγωγὴ γένοιτο, τοῦ πρωτοτύπου περιττεύει. σεσημείωται τὸ Περκώσιος καὶ Κριθώσιος ἀπὸ τοῦ Περκώτη καὶ Κριθώτη.

Θρία, δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. λέγεται καὶ Θριῶ. ὁ δημότης Θριάσιος, καὶ Θριάσιον πεδίον. ἔστι δὲ ὡς Τίθρας Τιθράσιος.

---

*) VI. p. 264. **) IV. 31, 1.

τὰ πλεῖστα δὲ διὰ τοῦ ω. Θριῶθεν, Θριῶζε καὶ Θριᾶσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ Θριαὶ Θριαῖος. λέγεται δὲ καὶ Θριασικός. θριαὶ δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, ἃς ἔφερεν Ἀθηνᾶ· ἀχθομένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄπιστον ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν διὰ τῶν θριῶν μαντικὴν εὐδόκιμον οὖσαν. διὸ καὶ Ἀπόλλων ἔφη·

πολλοὶ θριόβολοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

ἔστι δὲ καὶ δῆμος Θρίων ἀπὸ Θρίαντος.

Θρίγκη, πόλις περὶ τὰς στήλας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Θριγκαῖος, ὡς Τρικκαῖος.

Θριοῦς, πόλις πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ τῆς Ἠλείας, ὅμορος Πάτραις, ἀπὸ Θριοῦντος Ἀθηναίου, ὃν Θησεὺς ἔπεμψε μετὰ στρατιᾶς συμμαχήσειν Ἡρακλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Θριούντιος καὶ Θριούσιος.

Θρόνιον, πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος*)·

Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

τὸ ἐθνικὸν Θρόνιος καὶ Θρονίτης καὶ Θρονιεύς. τὸ δὲ Θρονίτης ἀπὸ τοῦ Θρονιώτης.

Θρύανδα, πόλις Λυκίας. ὁ πολίτης Θρυανδεύς.

Θρύον, πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων θρύων, ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ Θρυόεις καὶ Θρυόεσσα. κεῖται δὲ ἡ πόλις περὶ τὸν Ἀλφειόν. ὁ πολίτης Θρυοέντιος καὶ Θρυούντιος. ἐκ δὲ τῆς Θρυοέσσης Θρυουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, καὶ Θρυούσιος, ὡς Πιτυούσιος, καὶ Θρυίτης, ὡς Λικνίτης.

Θύαμις, κώμη ὑπὸ Σεμιράμιδος κτισθεῖσα παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν. τὸ ἐθνικὸν Θυαμίτης.

Θυάτειρα, πόλις Λυδίας, ἡ πρότερον Πελόπεια καὶ Σεμίραμις ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος Λυσιμάχῳ πολεμοῦντος, καὶ ἀκούσαντος ὅτι θυγάτηρ αὐτῷ γέγονε, τὴν πόλιν ἐκάλεσε Θυγάτειρα. καὶ ἔδει θηλυκῶς· νῦν δὲ οὐδετέρως φασίν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μυσῶν ἐσχάτη. βουλομένων δὲ καὶ κτίσαι πόλιν τῶν Μυσῶν, ἀνεῖλεν ὁ θεός, οὗ ἂν ὀραθείη ἔλαφος τετοξευμένη καὶ τροχάζουσα κτίσαι, εὑρόντας δ' ὀνομάσαι διὰ τὸ θέειν καὶ τροχάζειν τὴν ἔλαφον. τὸ ἐθνικὸν Θυατειρηνός, ὡς Γάγγρα Γαγγρηνός. ἀφ' οὗ Νίκανδρος γραμματικὸς Θυατειρηνὸς ἢ Κολοφώνιος.

Θύελλα, πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ᾗ μοῖρα Φωκαέων ᾤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος α'.**) τὸ ἐθνικὸν Θυελλαῖος.

Θυεσσός, πόλις Λυδίας, ὀξυτόνως. ἀπὸ Θυεσσοῦ καπήλου. ἔστι καὶ Πισιδίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Θυεσσεύς.

Θυματάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θυματάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Θυματαδῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

Θύμβρα, πόλις Τρῳάδος, Δαρδάνου κτίσμα, ἀπὸ Θύμβρου

---

*) Iliad. Π. 533. **) c. 167. Τέλη.

φίλου αὐτοῦ· οὗ ποταμὸς Θύμβριος. ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμβραίου ἱερόν. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ξ Ζυμβραῖος. λέγεται καὶ Θύμβριος. Ἑλλάνικος δὲ Δύμβριός φησι διὰ τοῦ δ καὶ Δυμβριεύς.

Θύμβραρα, πόλις Ἀσίας τῷ Πακτώλῳ συνεχής, ὡς Ξενοφῶν.*) τὸ ἐθνικὸν Θυμβραρεὺς ἔδει. Ξενοφῶν δὲ Θυμβραραῖός φησι.

Θύμβρις, ποταμὸς Ῥώμης, ὃς καὶ Τίβερις. τὸ ἐθνικὸν Θύμβριος καὶ Θυμβριάς.

Θυμιατηρία, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Θυμιατήριος.

Θύνη, πόλις Λιβύης, ὡς ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. ὁ πολίτης Θυναῖος, ὡς Δωδωναῖος.

Θυνία, ἡ χώρα τῶν Θυνῶν. τὸ ἐθνικὸν Θυνός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ τῆς Θυνίας, ὡς Θετταλός, Ἰταλός.

Θυνιάς, νῆσος πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου καὶ ἄκρα. τὸ ἐθνικὸν Θυνιάδιος, ὡς Ψωφίδιος, καὶ Θυνιαδεύς. λέγεται καὶ Θύνη καὶ Θύνις καὶ Θυνηίς.

Θυραῖον, πόλις Ἀρκάδων, κτίσμα Ὑψοῦντος παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Θυραῖος, ὡς Νυμφαῖος. καὶ Θυραιόθεν τοπικῶς.

Θυρέα, περὶ ἧς Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν. ἔστι δὲ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἐν μεθορίᾳ τῆς Ἀργείας καὶ Λακεδαιμονίας. λέγεται καὶ πληθυντικῶς κατὰ συναίρεσιν Θύρη. οἱ οἰκοῦντες Θυρεᾶται, ὡς Τεγεᾶται, καὶ θηλυκῶς Θυρεᾶτις. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας Θυρίον διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Θυριεύς, ὡς Σουνιεύς. Ἀνδροτίων δὲ Θούριός φησι.

Θυσσαγέται, ἔθνος περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος.**)

Θώκνεια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Θώκνου. Παυσανίας ὀγδόῳ.***) ὁ πολίτης Θωκνεύς.

Θῶνις, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Θῶνος βασιλέως, τοῦ ξενίσαντος Μενέλαον. κεῖται δὲ κατὰ τὸ στόμα τὸ Κανωβικόν. ὁ πολίτης Θωνίτης.

Θώραξ, πόλις Αἰτωλίας. ἔστι καὶ Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Θωρακίτης.

†) Ἴαβις, πόλις. Ἰώσηπος.††) λέγεται καὶ Ἰαβισσός. ἐθνικὸν τῆς Ἰάβιδος Ἰαβιδίτης, τῆς δὲ Ἰαβισσοῦ Ἰαβισσηνός.

Ἰαγξουάτις, πόλις Λιβύων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαγξουατίτης· Αἰγυπτίων γὰρ καὶ Αἰθιόπων ὁ χαρακτήρ.

Ἰαξαβάται, ἔθνος παρὰ Μαιῶτιν, οὓς Σαυρομάτας φησὶν Ἔφορος.

*) Cyrop. VI. 2, 11. **) IV. 22. ***) c. 3, 2. †) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον κ'. ††) Antiq. V. 2.

Ἰάξυγες, ἔθνος Εὐρωπαῖον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ.

Ἰάθριππα, πόλις Ἀραβίας πλησίον τῆς Ἔγρας. ὁ οἰκήτωρ Ἰαθριππηνός· ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος, ὡς Μηδαβηνός.

Ἰαιθία, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰαιθῖνος.

Ἰάλυσσος, πόλις ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐν Σκυθίᾳ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαλύσσιος καὶ Ἠλύσσιος καὶ Ἰαλυσσιάς.

Ἰάμαι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Ἰάμνια, πολίχνιον Φοινίκης. Στράβων*) δὲ κώμην φησὶν ἀπὸ Ἰάμνου, ἢ ὅτι ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύγρους καὶ τεθηλότας τόπους. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἰαμνιάτης. ἔστι δὲ καὶ Ἰαμνίτης καθ' ὕφεσιν τοῦ α. τὰ γοῦν καθ' ὕφεσιν τοῦ α διὰ διφθόγγου εἰσὶ πλὴν τοῦ Ἰαμνίτης καὶ τοῦ Δαυνίτης.

Ἰάμοι, Σκυθίας ἔθνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ.

Ἰαπίς, χαράδρα Ἀττικὴ εἰς Μέγαρα ἀπάγουσα, ὡς Καλλίμαχος Ἑκάλῃ.

Ἰάποδες, ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῇ Ἰλλυρίᾳ. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ.

Ἰαπυγία, δύο πόλεις, μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίδι, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἰάπυξ καὶ Ἰαπύγιος καὶ Ἰαπυγία.

Ἰάρδανος, ποταμὸς Λυδίας. Ὅμηρος**)·

Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

οἱ οἰκοῦντες Ἰαρδάνιοι.

Ἰάς, Ἰλλυρίας μέρος. οἱ οἰκοῦντες Ἰάται. λέγεται καὶ Ἰωνική.

Ἰασσός, πόλις Καρίας ἐν ὁμωνύμῳ νήσῳ κειμένη, ἡ καὶ ὀξυτόνως λεγομένη. ὁ πολίτης Ἰασσεύς, ἀφ' οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἰασσεύς. Ἴασος δὲ τὸ Ἄργος καὶ Ἰάσιοι οἱ κατοικοῦντες.

Ἰάων καὶ Ἰήων, καὶ ῥῆμα ἰαωνίζω, ἀφ' οὗ τὸ ἰαωνιστὶ ἐπίρρημα. ἐκ δὲ τοῦ Ἰάων τὸ Ἰάν. λέγεται καὶ θηλυκῶς Ἰὰς καὶ Ἰαωνίς.

Ἰβαῖοι, οἱ καὶ Ἰβηνοί, ἔθνος Κελτικῆς. Ἰβηνοὶ δ' εἰσὶ καὶ Λυδίας, οἳ καὶ Ἰαωνῖται λέγονται.

Ἰβηρίαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς β'. ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἴβηρ τ' ἐστὶ μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω. ταύτην δὲ εἰς πολλά φασι ἔθνη διαιρεῖσθαι, καθάπερ Ἡρόδωρος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα γέγραφεν ἱστορίᾳ οὕτως· τὸ δὲ Ἰβηρικὸν γένος τοῦτο, ὅπερ φημὶ οἰκεῖν τὰ παράλια τοῦ διάπλου, διώρισται ὀνόμασιν ἓν γένος ἐὸν κατὰ φῦλα· πρῶτον μὲν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐσχά-

*) XVI. p. 759. **) Iliad. VII. 135.

τοις οἰκοῦντες τὰ πρὸς δυσμέων Κύνητες ὀνομάζονται, ἀπ' ἐκείνων δὲ ἤδη πρὸς βορέαν ἰόντι Γλῆτες, μετὰ δὲ Ταρτήσιοι, μετὰ δὲ Ἐλβυσίνιοι, μετὰ δὲ Μαστιηνοί, μετὰ δὲ Καλπιανοί, ἔπειτα δὲ ἤδη ὁ Ῥόδανος. Ἀρτεμίδωρος δὲ ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων οὕτω διαιρεῖσθαί φησιν. ἀπὸ δὲ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν ἕως τῶν κατὰ Γάδειρα τόπων ἐνδοτέρω καὶ συνωνύμως Ἰβηρία τε καὶ Σπανία καλεῖται. διήρηται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας. πρώτη μὲν ἐπαρχία διατείνουσα ἀπὸ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν ἅπασα μέχρι τῆς Καινῆς Καρχηδόνος καὶ τῶν τοῦ Βαίτιος πηγῶν, τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ μέχρι Γαδείρων καὶ Λουσιτανίας. λέγεται δὲ καὶ Ἰβηρίτης. Παρθένιος ἐν Λευκαδίαις· Ἰβηρίτῃ πλεύσει ἐν αἰγιαλῷ. ἡ δ' ἑτέρα Ἰβηρία πρὸς Πέρσας ἐστί. τὸ ἔθνος Ἴβηρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες. Διονύσιος*)·

ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι. καὶ· τοὺς Ἴβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφουμένων. γραμματικῇ δὲ χρῶνται τῇ τῶν Ἰταλῶν οἱ παρὰ θάλατταν οἰκοῦντες τῶν Ἰβήρων. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκόν. Ἑλληνὶς οὐκ Ἰβηρίς, Μένανδρος Ἀσπίδι. λέγεται καὶ Ἰβηρικός. Διονύσιος**)·

πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισι.

διῃρεῖτο δὲ ἡ Ἰβηρία εἰς ἐπαρχίας δύο, νῦν δὲ εἰς τρία, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· πρότερον μὲν οὖν ἡ Ἰβηρία εἰς δύο ἐπαρχίας διῃρεῖτο ὑπὸ Ῥωμαίων, νυνὶ δὲ εἰς τρεῖς, εἰς Σπανίαν Βαιτικὴν, Σπανίαν Λουσιτανίαν καὶ Ταρρακωνησίαν. ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἴβηρος εὐθεῖαν παράγει Ἀπολλώνιος, ὡς τοῦ φύλακος ὁ φύλακος. ἐν τοῖς παρωνύμοις φησίν· ἀπὸ γενικῶν εὐθεῖαι παράγονται. τὸ μὲν Ἴβηρ δύο συλλαβὰς, ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, κατὰ τὸν τόνον παροξυνόμενον καὶ ἢ ἐν ἁπλῷ σχήματι ἢ ἐν συνθέτῳ. ἁπλὸν μὲν οὖν μάρτυρ μάρτυρος ὁ μάρτυρος, Χάροψ Χάροπος ὁ Χάροπος,

Χαρόποιό τ' ἄνακτος,

Τροίζην Τροίζηνος ὁ Τροίζηνος, υἱὸς Τροιζήνοιο, Ἴβηρ Ἴβηρος ὁ Ἴβηρος. ἀφ' οὗ παρὰ Κουαδράτῳ ἐν Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος ε' ἐστὶν Ἰβήροισιν οὕτω· καί τοι Λίγυσί θ' ἅμα καὶ Ἰβήροισι πολεμέοντες. τὸ αὐτὸ καὶ Ἀβρὼν ἐν παρωνύμοις φησί. καί, αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπώγων, ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου. λέγονται οἱ Ἴβηρες ὑδροποτεῖν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφιστῶν β'***) οὕτω· καὶ τοὺς Ἴβηράς φησιν ὑδροποτεῖν πάντας, καίτοι πλουσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων τυγχάνοντας. κέκτηνται γὰρ ἄργυρον καὶ χρυσὸν πλεῖστον. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτάς τε φορεῖν πολυτελεστάτας.

Ἴβυλλα, πόλις Ταρτησίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰβυλλῖνος. παρ' οἷς μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἴγνη, πόλις πλησίον Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Ἰγναῖος καὶ Ἰγναία. Ἴγνητες, οἳ καὶ χωρὶς τοῦ ι λέγονται, ὡς εἴρηται ἐν τῷ γ.

---

*) perieg. v. 282. **) ibid. v. 69. ***) p. 44. B.

Ἰδάλιον, πόλις Κύπρου. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη, ὅπου ἴδοι τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα, πόλιν κτίσαι. ὁ οὖν Χαλκήνωρ περιὼν, τὶς τῶν σὺν αὐτῷ ἔφη, εἶδον βασιλεῦ τὸν ἅλιον. ἀφ' οὗ ὠνομάσθαι τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἰδαλιεύς.

Ἴδη, Τροίας ὄρος. Ὅμηρος·

Ἴδης μεδέων.*)

ἀπὸ Ἴδης βασιλίσσης, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἰδαῖοι καὶ Ἰδηίδαι, ἀπὸ τῆς Ἰδηΐς, εὐθείας θηλυκῆς.

Ἰδομεναί, πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Ἰδομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Ἰδουμαῖοι, ἔθνος Ἑβραίων, ἀπὸ Ἀδώμου. Ἄδωμα γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ ἐρυθρὸν καλοῦσιν. ὅτι ξανθὸν βρῶμα δοὺς αὐτῷ ὁ ἀδελφὸς τὰ πρωτεῖα εἰλήφει.

Ἰδριάς, πόλις τῆς Καρίας, ἡ πρότερον Χρυσαορίς. ἀπὸ Ἰδριέω παιδὸς Καρός. ὁ οἰκῶν Ἰδριεὺς καὶ Ἰδριὰς τὸ θηλυκόν.

Ἴδυμα, πόλις Καρίας, οὗ καὶ Ἴδυμος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυμεὺς καὶ Ἰδύμιος. λέγεται καὶ Ἰδύμη ἡ πόλις.

Ἴδυρος, πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας. Ἑκαταῖος. ἢ καὶ Ἰδυρὶς ὀξυτόνως. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυρίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις.

Ἱερὰ κώμη, δῆμος Καρίας. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεροκωμήτης.

Ἱεραμαί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραμεύς.

Ἱερὰ νῆσος, ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ Αἰγύπτου Ἱερὰ νῆσος. ὁ οἰκήτωρ Ἱερονησίτης ἢ Ἱερονήσιος.

Ἱεράπολις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις, θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα, ἀπὸ τοῦ ἱερὰ πολλὰ ἔχειν. β' Κρήτης. γ' Συρίας, ἣ καὶ Ἱερόπολις διὰ τοῦ ο. τετάρτη Καρίας. τὰ ἐθνικὰ Ἱεροπολῖται, ἀφ' οὗ Νικάνωρ ὁ νέος Ὅμηρος καὶ Πόπλιος καὶ Σαραπίων στωικοὶ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι Ἱεροπολῖται.

Ἱεράπυτνα, πόλις Κρήτης, ἡ πρότερον Κύρβα, εἶτα Πύτνα, εἶτα Κάμιρος, εἶθ' οὕτως Ἱεράπυτνα. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραπύτνιος.

Ἱεράφη, ὡς Ἀνάφη, νῆσος Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει.

Ἱεριχοῦς, πόλις μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰορδάνου ποταμοῦ. ἡ γενικὴ Ἱεριχοῦντος. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. εὕρηται καὶ δοτικὴ Ἱεριχοῖ ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεριχούντιος.

Ἱέρνη, νῆσος ἐν τῷ πέρατι πρὸς δυσμαῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἱερναῖος, ὡς Λερναῖος.

Ἱερὸς κόλπος, πλησίον Ἀράδου πόλεως. ὁ οἰκῶν Ἱεροκολπίτης.

*) Ἴδηθεν μεδέων Iliad. III. 276. VII. 202. XXIV. 308.

Ἱεροσόλυμα, ἡ μητρόπολις τῆς Ἰουδαίας, ἣ Σόλυμα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Σολύμων ὀρῶν. ὁ πολίτης Ἱεροσολυμίτης.

Ἰεταί, φρούριον Σικελίας, θηλυκῶς. Φίλιστος ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰεταῖος καὶ Ἰεταία.

Ἰθάκη, νῆσος πρὸς τῇ Κεφαληνίᾳ, ἀπὸ Ἰθάκου, ἀφ' ἧς Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην. τὸ ἐθνικὸν Ἰθακήσιος καὶ Ἰθακησία, καὶ Ἴθακος Ὀδυσσεύς, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ.

Ἰθώμη, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος. Ὅμηρος*)·

οἵ τ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν.

ἔστι καὶ Μεσσήνης, ἀπὸ Ἰθώμου βασιλέως. καλεῖται δὲ ὁ τόπος τῆς Θετταλικῆς Θούμαιον, ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον [Θούμαιον]. τὸ ἐθνικὸν Ἰθωμαῖος καὶ Ἰθωμαία καὶ Ἰθωμήτης διὰ τοῦ η, καὶ δωρικῷ τρόπῳ Ἰθωμάτας. ἀφ' οὗ ὁ πολίτης Ἰθωμάτας καὶ Ζεὺς Ἰθωμάτας, καὶ ἑορτὴ Ἰθωμαία καὶ Ἰθωμαΐς.

Ἰκαρία, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς Ἠριγόνης. ὁ δημότης Ἰκαριεύς. τὰ τοπικὰ Ἰκαριόθεν, Ἰκαρίαζε, Ἰκαριοῖ.

Ἴκαρος, μία νῆσος τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις καὶ Δολιχὴ καὶ Ἰχθυόεσσα. δευτέρα ἐστὶ καὶ πόλις. τρίτη νῆσος πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὁ πολίτης Ἰκάριος·

πόντου Ἰκαρίοιο.**)

καὶ θηλυκῶς Ἰκαρία.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας πρὸς τοῖς ὅροις τοῦ Ταύρου. φασὶ δ' ὅτι ἦν τις Ἀννακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη. τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθαρήσονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐθρήνουν σφοδρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν, ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος πάντες διεφθάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ εἴδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι πᾶσιν ἐκέλευσε καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖ διαγραφῆναι Ἰκόνιον κληθῆναι. καὶ ἔδει διὰ διφθόγγου. ὁ πολίτης Ἰκονιεύς.

***) *Ἰκός*, νῆσος τῶν Κυκλάδων προσεχὴς τῇ Εὐβοίᾳ. ὁ νησιώτης Ἴκιος. ἔγραψε δὲ Φανόδημος Ἰκιακά.

Ἰλαραυγάται, οἱ Ἴβηρες. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. καὶ Ἰλαραυγάτης ποταμός.

Ἰλάρις, πόλις Λυκίας, ὡς Πολύχαρμος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἰλαρεύς.

Ἰλαττία, πόλις Κρήτης. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰλάττιος.

---

*) Iliad. II. 729. **) Iliad. II. 145. ***) Hic in cod. Vratisl. incipit βιβλίον κα΄.

Ἴλερδα, πόλις πρὸς τῇ Πυρήνῃ Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Ἰλερδίτης.

Ἴλιον, πόλις Τρῳάδος, ἀπὸ Ἴλου, ἣν οἱ Τρῶες Ἄτην ἐκάλουν, καὶ αὐτῆς λόφοι δύο ἐν τῇ Προποντίδι παρὰ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ. τρίτη Μακεδονίας, Ἑλένου κτίσμα. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Θρᾴκης κατὰ Βιζύην. τὸ ἐθνικὸν Ἰλιεύς· Ἰλιεὺς ὁ Ἀπόλλων ἐν Τροίᾳ· καὶ θηλυκὸν Ἰλιὰς καὶ Ἴλιος καὶ Ἰλία καὶ Ἰλιακός. οὐδετέρως δὲ παρὰ πᾶσι τὸ Ἴλιον, παρ' Ὁμήρῳ*) δὲ θηλυκῶς. τὸ γὰρ Ἴλιον αἰπὺ**) νοθεύει Ἀρίσταρχος.

Ἰλισσός, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἰλλυρία, χώρα πλησίον τοῦ Παγγαίου, ἀπὸ Ἰλλυρίου τοῦ Κάδμου παιδός. οἱ οἰκήτορες Ἰλλυριοὶ καὶ Ἰλλυρὶς καὶ Ἰλλυριὰς καὶ Ἰλλυρία καὶ Ἰλλύριον, καὶ ἰλλυρίζω, ἰλλυριστί, Ἰλλυρικός.

Ἰλούργεια, πόλις Ἰβηρίας. Πολύβιος ἑνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰλουργειάτης.

Ἴμβρασος, ἡ Σάμος, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἰμβράσιος καὶ Ἰμβρασία.

Ἴμβρος, νῆσός ἐστι Θρᾴκης, ἱερὰ Καβείρων καὶ Ἑρμοῦ, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες. ἔστι καὶ πόλις. οἱ οἰκοῦντες Ἴμβριοι.

Ἱμέρα, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ Λιβύης. ὁ πολίτης Ἱμεραῖος. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἱμέρας, ὡς Νικάνωρ.

Ἴμυρα, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Ἰμυρεύς.

Ἰμφῆς, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Περραιβοῖς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· οἰκέουσιν Ἰμφέες καὶ Περραιβοί.

Ἰναχία, ἡ Πελοπόννησος, οὐ μόνον τὸ Ἄργος. ἀπὸ Ἰνάχου τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἰνάχιος, καὶ διὰ διφθόγγου, ὡς Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ***)·

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείης; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ.

καὶ οὐδέτερον·

σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους.†)

καὶ διὰ τοῦ ι Ἰνάχιον. καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς.

Ἴνδαρα, Σικανῶν πόλις. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Ἰνδαραῖος, ὡς Ἱμεραῖος.

Ἰνδική, πόλις Ἰβηρίας πλησίον Πυρήνης. τινὲς δὲ Βλαβέρουραν αὐτήν φασι. τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῆται.

Ἰνδός, ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικὸς καὶ Ἰνδικοί.

καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.††)

λέγεται καὶ Ἰνδῷος.

---

*) Iliad. IV. 46. VI. 448. **) Iliad. XV. 71. ***) v. 589. †) ibid. v. 705. ††) Dionys. perieg. v. 47.

Ἰνυσσός, πόλις Αἰγύπτου προσεχὴς τῷ Κασίῳ ὄρει. Ἡρόδοτος.*)

Ἰνσόβαρες, ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῷ Πάδῳ. Πολύβιος. οὓς καὶ Ἰνσόβρας φασίν.

Ἴνσοβροι, ἔθνος Ἰταλικόν. Πολύβιος ις'.

Ἴνυκον, πόλις Σικελίας. Ἡρόδοτος**) δὲ Ἴνυχα αὐτήν φησιν, ἀπὸ τοῦ Ἴνυξ. ἔοικε δ' ἐσφάλθαι. ἀφ' οὗ Ἰνυχῖνος οἶνος. ἴδιος γὰρ ὁ τύπος τῶν Σικελῶν. Ἰνυκῖνος οὖν δεῖ.

Ἰξίαι, πληθυντικῶς, χωρίον τῆς Ῥόδου ἀπὸ Ἴξου λιμένος. καὶ Ἴξιος Ἀπόλλων, ὡς Ἀρτεμίδωρος δεκάτῳ γεωγραφουμένων.

Ἰξιάς, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Ἰξιὰς πόλις, ἐν δὲ Μενεκίνη πόλις.

Ἰξιβάται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ προσεχὲς τῇ Ἰνδικῇ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Ἰόπη, πόλις Φοινίκης πλησίον Ἰαμνίας, ὡς Φίλων, ὡς δὲ Διονύσιος, Παλαιστίνης. Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ Παλαιστίνη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἰόπης τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, τῆς γυναικὸς Κηφέως τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλεύσαντος, τοῦ καταστερισθέντος, οὗ ἐστι γυνὴ Κασσιέπεια. οἱ Ἕλληνες κακῶς φασιν· ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ Θεσσαλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν τῆς προτέρας Ἰοπίτης. λέγεται καὶ Ἰοππία διὰ τοῦ ι· καὶ ἴσως ἐκ τοῦ Αἰθιοπία. ἐκ δὲ τοῦ Ἰόπεια διὰ διφθόγγου Ἰοπείτης καὶ Ἰοπεύς. ἔστι καὶ Ἰοπὶς θηλυκὸν παρὰ Χάρακι.

Ἰόνιον, πέλαγος τὸ περὶ τὴν Ἰταλίαν. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ.***) οἱ δὲ ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ ἢ ἀπὸ Ἴονος Ἰταλοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀδρίας ὁ Ἰόνιος κόλπος. λέγουσι δέ τινες καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πέλαγος Ἰόνιον λέγεσθαι. Ἰώνη γὰρ καὶ ἡ Γάζα ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἰοῦς, βοῦν ἔχουσα πλησίον ἐν τῇ εἰκόνι.

Ἴος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Ἰώνων οἰκησάντων, ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ, ὡς ὁ χρησμός·

> ὄλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
> πατρίδα δίζηαι, μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἔστιν.
> ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἥ σε θανόντα
> δέξεται, ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Φοινίκη ἡ Ἴος. ἔστι καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰήτης καὶ Ἰέτης.

Ἰουδαία. Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ, ἀπὸ τῶν παίδων Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία, ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος, ἀπὸ Ἰουδαίου Σπάρτωνος ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος. τὸ ἐθνικὸν Ἰουδαίους, τινὲς δὲ Ἰδουμαίους φασίν.

Ἰουερνία, ἡ Πρετανικὴ νῆσος, τῶν δύο ἐλάσσων. τὸ ἐθνικὸν Ἰουερνιάτης.

*) III. 5. Ἰήνυσσος. **) VI. 23. ***) v. 840.

Ἰουέρνη, πόλις ἐν τῷ ὠκεανῷ τῷ Πρετανικῷ.

Ἰουερνία, νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Ἰούερνοι.

Ἰουλεῖς, οἱ Ῥωμαῖοι, ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἀφ' οὗ καὶ ὁ μήν, ἢ ἀπὸ Ἰουλίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἰουλεὺς καὶ Ἰουλίας. τὸ θηλυκὸν Ἰουλίς.

Ἰουλίς, πόλις ἐν Κῷ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Ἰουλίδος κρήνης· ἀφ' ἧς Σιμωνίδης ἐστὶν ὁ μελοποιὸς καὶ Βακχυλίδης ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκείνου καὶ Ἐρασίστρατος ἰατρός, μετ' αὐτῶν καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός. οὗτοι Ἰουλιῆται. παρ' οἷς νόμος ἐτέθη, ὡς Μένανδρος·

καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι Φανία,
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς.

προσέταττε γὰρ τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη κωνειάζεσθαι, τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. τὸ ἐθνικὸν Ἰουλιεὺς καὶ Ἰουλιήτης, ὡς πολιήτης.

Ἵππανα, πόλις περὶ Καρχηδόνα, ὡς Πολύβιος πρώτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ἱππανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς.

Ἵπνος, ἣν Ἰπνέαν τινές, Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων. τὸ ἐθνικὸν Ἰπνεύς.

Ἰπνοῦς, χωρίον ἐν Σάμῳ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἥρας Ἰπνούντιδος. λέγεται δὲ καὶ Ἰπνουσία.

Ἵππολα, πόλις ἀρχαία Λακωνική. Παυσανίας τρίτῳ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἱππολαΐτης, καὶ θηλυκὸν Ἱππολαΐτις.

Ἱππόνησος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἱππονήσιος.

Ἵππος, νῆσος Ἐρυθραίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ. ἔστι καὶ πόλις Σικελίας. ἔστι καὶ Παλαιστίνης. τὸ ἐθνικὸν Ἵππιος καὶ Ἱππῖνος καὶ Ἱππηνός.

Ἱπποταμάδαι, δῆμος [τῆς] Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἱπποταμάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἱπποταμαδῶν, εἰς Ἱπποταμαδῶν, ἐν Ἱπποταμαδῶν.

Ἱππούακρα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἱππουακρίτης.

Ἱππουρίσκος, νῆσος Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἱππουρίσκιος, ὡς Δορίσκιος, Τριποδίσκιος.

Ἵππου κώμη, Λυκίας κώμη, διὰ τὸ ὁδοιπόρων τινῶν ἐκεῖ ἵππον ἀποθανεῖν. οἱ οἰκοῦντες Ἱπποκωμῆται.

Ἱππών, Λιβύης πόλις. Πολύβιος δυοκαιδεκάτῳ.

Ἱππώνιον, πόλις Βρεττίων, ἀπὸ ἥρωος, ἣ μετωνομάσθη ὑπὸ Ῥωμαίων Οὐιβοουαλεντία. τὸ ἐθνικὸν Ἱππωνιάτης. τοῦτο δὲ τὸ ἐθνικὸν ὡς ἀπὸ τοῦ Ἱππωνία· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἱππώνιον ἔδει Ἱππώνιος ἢ Ἱππωνιεύς.

Ἱρά, ὄρος Μεσσηνίας. Ῥιανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν πρώτῳ.

*) c. 24, 10. **) c. 25, 9.

ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ Ἴρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' Ὁμήρῳ*)·

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν.

τὸ ἐθνικὸν Ἰριεὺς τῶν Μαλιέων.

Ἴρασα, τόπος Λιβύης, εἰς ὃν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβυες, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Ἰρασεύς, ὡς Μύλασα Μυλασεύς.

Ἶρος, πόλις Θεσσαλίας. Λυκόφρων***)·

Ἶρόν τε καὶ Τραχῖνα καὶ Περραιβικήν.

ὁ πολίτης Ἰρώτης, ὡς Ἠπειρώτης, Μαλλώτης.

Ἴς, πόλις Περσική. Ἡρόδοτος πρώτῃ.†) ἔνθα καὶ ποταμὸς Ἴς· ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη.

Ἴσαυρα, οὐδετέρως, πόλις Ἰσαυρίας μεταξὺ Λυκαονίας καὶ Κιλικίας πρὸς τῷ Ταύρῳ. Χάραξ δὲ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεὺς καὶ Ἴσαυρος.

Ἴσβος, Ἰσαυρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἰσβώτης, ὡς Μαλλὸς Μαλλώτης.

Ἰσεῖον, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἴσιδος. οἱ οἰκοῦντες μετάβολοι· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν. προπερισπᾶται δέ, ὡς Ἡρεῖον καὶ Νεμεσεῖον καὶ τῶν ὅσα μὴ τῆς γενικῆς τὸ δ ἐφύλαξαν τεμενικῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τύπος. πωλοῦσι δὲ μόνοις τοῖς ἐμπόροις ἀθρόα τὰ φορτία παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀγοράζοντες αὐτὰ κατ' ὀλίγα καὶ κοτυλίζουσι τοῖς ἐγχωρίοις.

Ἴσηπος, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἰσθμός, ἡ Ἁλικαρνασσὸς τῆς Καρίας πόλις. ὁ πολίτης Ἴσθμιος. ἔστι καὶ Κορίνθου Ἰσθμός, ἐν ᾗ Ἴσθμιος ὁ Ποσειδῶν. καὶ νίκη Ἰσθμιὰς καὶ Ἰσθμιάδες σπονδαί. λέγονται καὶ Ἰσθμιῶται.

Ἴσινδος, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Ἰσίνδιος.* λέγεται καὶ Ἴσινδα. τὸ ἐθνικὸν Ἰσίνδιος, καὶ χωρίον Ἰσινδία καὶ Ἴσινδα.

Ἰσμάηλα, τῆς Ἀραβίας χωρίον. οἱ οἰκοῦντες Ἰσμαηλῖται.

Ἴσμαρος, πόλις Θρᾴκης τῶν Κικόνων. Ὅμηρος.††) ὁ πολίτης Ἰσμάριος καὶ Ἰσμαρικὸς τὸ κτητικόν. ἔστι καὶ Ἰσμαρὶς λίμνη. Ἡρόδοτος ζ.†††)

Ἰσμήνη, ἡρωὶς καὶ κώμη Βοιωτίας. ὁ κωμήτης Ἰσμήνιος καὶ Ἰσμηναῖος καὶ Ἰσμηνεὺς καὶ Ἰσμηνίτης. ἔστι καὶ Ἰσμηνὸς ποταμὸς Βοιωτίας, ἀφ' οὗ Ἰσμήνιος Ἀπόλλων καὶ Ἰσμηνία.

Ἰσπανίαι, δύο τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαι, ἡ μὲν μεγάλη, ἡ δὲ μικρά. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἰβηρία καὶ Πανία.

Ἴσσα, πόλις ἐν Λέσβῳ, κληθεῖσα Ἱμέρα, εἶτα Πελασγία καὶ Ἴσσα, ἀπὸ τῆς Ἴσσης τῆς Μάκαρος. ἔστι καὶ νῆσος πόλιν ὁμώνυμον

*) Iliad. IX. 150. **) c. 158. Ἴρασα. ***) v. 905. †) c. 179.
††) Odyss. IX. 40. †††) c. 109.

ἔχουσα κατὰ Δαλματίαν καὶ Ἰλλυρίαν. τὸ ἐθνικὸν Ἰσσεύς, ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν Ἰσσηὶς ἐπὶ τῆς Λέσβου, παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἡρακλεῖ.

Ἰσσηδόνες, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀλκμὰν δὲ μόνος Ἀσσεδόνας αὐτούς φησιν. εὑρίσκεται καὶ ἡ δευτέρα γραφὴ παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε. λέγονται καὶ Ἴσσιδοι τρισυλλάβως. ἔστι καὶ Ἰσσηδὼν πόλις.

Ἰσσός, πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησεν, ἣ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Ἰσσικὸς κόλπος. ὁ πολίτης Ἰσσαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος. ἐκεῖ δὲ καὶ ποταμὸς Πιναρὸς ὀνομαζόμενος.

Ἰσσώριον, ὄρος τῆς Λακωνικῆς, ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Ἰσσωρία. τὸ ἐθνικὸν Ἰσσώριος.

Ἱστίαια, πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος *)·

πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν.

ἡ δὲ διὰ τοῦ ι ἰωνικὴ γραφή ἐστι. νῦν δὲ καλεῖται Ὠρεός. ὁ πολίτης Ἱστιαιεύς. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Ἑστιαῖός φησι. καὶ Ἱστιαιώτης ὁ τῆς Θετταλικῆς. τῆς δὲ Εὐβοίας διάφορος κατὰ τὴν γραφὴν καὶ διὰ τοῦ ι καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Ἱστός, νῆσος Λιβύης, Οὐδενὸη λεγομένη ὑπὸ Λιβύων, ὑπὸ δὲ Φοινίκων κέλλα ῥαρσάθ, ὃ ἑρμηνεύεται ἱστὸς νηός· νηὶ γὰρ ἐστι παραπλήσιος. τὸ ἐθνικὸν Ἵστιος, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ος δισυλλάβων ἐπὶ νήσων, Ἴμβριος, Ἄνδριος.

Ἰστρία, χώρα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. οἱ οἰκοῦντες Ἴστροι καὶ Ἴστριοι.

Ἰστριανά, πόλις περὶ τὴν Περσικὴν θάλασσαν, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἰστριανηνὸς ἢ Ἰστριανίτης.

Ἴστροι, ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν καὶ κτητικὸν Ἰστρικός, ὡς τὸ Ταῦροι Ταυρικός.

Ἴστρος, πόλις Κρήτης, ἣν Ἀρτεμίδωρος Ἰστρῶνά φησι. δευτέρα πόλις Ἴστρος ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἴστριος καὶ Ἰστριεύς. Ἀρριανὸς δὲ Ἰστρίαν ὡς Ὀλβίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἰστριανός, ὡς Ὀλβιανός, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰστρινὸς λιμὴν καὶ Ἰστριανὶς θηλυκῶς. τρίτη νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, κατὰ Τριόπιον τῆς Κνιδίας. τετάρτη πόλις τῆς Ἰαπυγίας, ὡς Ἔφορος εἰκοστῷ ἐννάτῳ.

Ἰστώνη, ὄρος προσεχὲς τῇ Κερκύρᾳ. Θουκυδίδης τρίτῃ. **) τὸ ἐθνικὸν Ἰστωναῖος, ὡς Τορωναῖος.

Ἰταλία, ἡ χώρα, ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἡ πρὶν Αὐσονία καὶ Αὐσονίς. τὸ ἐθνικὸν Ἰταλὸς καὶ Ἰταλίς. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰταλία τὸ Ἰταλιώτης, ὡς Φθιώτης, Κιλικιώτης. τί δὲ διαφέρει τὸ Ἰταλὸς τοῦ Ἰταλιώτου, ἐν τῷ περὶ Σικελίας εἰρήσεται. τὸ θηλυκὸν Ἰταλιῶτις καὶ

*) Iliad. II. 537. **) c. 85.

Ἰταλιεύς, ὡς τοῦ Αὐσονία τὸ Αὐσονιεύς. καὶ ἰταλιάζειν ῥῆμα. καὶ Ἰταλικὸς τὸ κτητικὸν καὶ Ἰταλιωτικός. ἔστι καὶ Ἰταλικὸν χωρίον Σικελίας. ἔστι καὶ Ἰταλίκη πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰταλικήσιος καὶ Ἰταλικησία. ἐκαλεῖτο ἡ χώρα καὶ Οἰνωτρία καὶ Ἑσπερία.

Ἰτανός, πόλις ἐν Κρήτῃ, ἀπὸ Ἰτανοῦ Φοίνικος, ἢ τῶν Κουρήτων ἑνὸς μιγάδος. οἱ πολῖται Ἰτάνιοι. ἔστι καὶ ἄκρα.

Ἰτέα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἰτεαῖος. Ἀνδροτίων δὲ τρισυλλάβως ἔφη.

Ἰτύκη, πόλις Λιβύης, Τυρίων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Ἰτυκαῖος. ἀφ' οὗ Διονύσιος Ἰτυκαῖος Ῥιζοτομικῶν πρώτῳ.

Ἴτων, πόλις Θεσσαλίας.

Ἰτῶνά τε μητέρα μήλων. *)

οἱ ἐγχώριοι ὀξυτόνως αὐτήν φασιν Ἰτών. τινὲς δὲ Σιτῶνα αὐτήν φασι διὰ τὸ σιτοφόρον. λέγεται καὶ ἡ Ἴτωνος ἀπὸ Ἰτώνου ἥρωος, ἀφ' οὗ καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ· ἢ τις καὶ Ἰτώνη. τὸ ἐθνικὸν Ἰτωναῖος καὶ Ἰτωναία ἡ Ἀθηνᾶ. ἔστι καὶ πόλις Ἰτώνη ἐν Ἠπείρῳ καὶ Ἰταλίας καὶ Βοιωτίας καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰτώνιος καὶ Ἰτωνία, καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἰτωνιὰς καὶ Ἰτωνίς. καὶ χώρα Ἰτώνη ὑπὸ τὸν Αἷμον, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ἴχανα, πολίχνιον τῆς Σικελίας, διὰ τὸ τῇ αὐτοῦ ἁλώσει πολλὰ προσλιπαρῆσαι τοὺς Συρακουσίους. ἰσχανᾶν δὲ τὸ ἐπιθυμεῖν. τὸ ἐθνικὸν Ἰσχανῖνος.

Ἴχναι, πόλις Μακεδονίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. **) Ἐρατοσθένης δὲ Ἄχνας αὐτήν φησι. Φιλητᾶς δ' ἄλλην φησὶ διὰ τοῦ α. τὸ ἐθνικὸν Ἰχναῖος καὶ Ἰχναία ἡ Θέμις. διωκομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατελήφθη ἐν τοῖς τῶν Ἰχναίων τόποις, καὶ ἀπὸ τοῦ διωχθῆναι κατ' ἴχνος ὠνομάσθη. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς ἀνατολικῆς πόλις.

Ἰψίκουροι, ἔθνος Λιγυστικόν. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ· ἣν ἐνέμοντο πρότερον Ἰψίκουροι καὶ Ἀρβαξανοὶ καὶ Εὔβιοι, Λίγυες τὸ γένος.

Ἰωλκός, πόλις Θεσσαλίας.

Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν.***)

ἀπὸ Ἰωλκοῦ τοῦ Ἀμύρου, ἀφ' οὗ τὸ Ἀμυρικὸν πεδίον Λαρισσαίων. τὸ ἐθνικὸν Ἰώλκιος καὶ Ἰωλκία καὶ Ἰωλκὶς καὶ Ἰωλκιάς.

Ἴωλον, ὄρος Περραιβίας. οἱ οἰκοῦντες Ἴωλοι. Ὅμηρος ****)·

τῷ δ' ἄρ' Ἴωλοι ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί.

Ἰώνη. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, ἣν ᾤκισαν Ἀργεῖοι. τὸ ἐθνικὸν Ἰωνίτης ἢ Ἰωναῖος, ὡς Κλεωναῖος·

Κλεωναίου Χάρωνος, τοῦ χαροποῦ λέοντος.

Ἰωνία, ἡ Ἀττικὴ πρότερον, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ

*) Iliad. II. 696. **) c. 123. ***) Iliad. II. 712. ****) Iliad. II. 749.

Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. οὕτω μὲν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐν μέν τοι Δωριεῦσιν Αἰτωλοί, ἐν δὲ Αἰολεῦσι Βοιωτοί, ἐν δὲ τοῖς Ἴωσιν Ἀθηναῖοι. ὁ οἰκῶν Ἴων καὶ Ἰωνὶς καὶ Ἰὰς καὶ Ἰωνικὸς καὶ ἰωνικίζω ῥῆμα.

Ἰωνίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἰωνίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἰωνιδῶν, εἰς Ἰωνιδῶν, ἐν Ἰωνιδῶν.

Ἰωπίς, ὀξυτόνως, Λακωνικὴ χώρα. Ἡρωδιανὸς τετάρτῃ.

Ἰωτάπατα, πόλις Συρίας. Ἰώσηπος ἐν τρίτῳ.*) καὶ θηλυκῶς Ἰωταπάτη. τὸ ἐθνικὸν Ἰωταπατηνός.

) Καβαλίς, πόλις πλησίον Κιβύρας πρὸς νότον Μαιάνδρου. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ.*) ἡ γενικὴ Καβαλίδος. ὁ πολίτης Καβαλεύς. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. καὶ θηλυκῶς, ὡς Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ· ἀπόγονοι δὲ Λυδῶν οἱ Κιβυρᾶται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα. ὁ δὲ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος Καβάλισσαν φησὶ τὸ θηλυκόν. εἶναι δὲ τὸ γένος αὐτὴν Ὀλβίαν.

Καβασσός, πόλις ἐν Καππαδοκίᾳ, πατρὶς Ὀθρυονέως. Ὅμηρος †)·

Καβησσόθεν ἔνδον ἐόντα.

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος Καβασσὸν πόλιν εἶναί φησιν ὑπερβάντι τὸν Θρᾴκιον Αἶμον. καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπὶς τῶν Θρᾳκῶν ἀκολασίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ τῆς Λυκίας πόλιν Καβασσόν. Ἀπίων δὲ ἀληθέστερόν φησι, κώμην εἶναι Καππαδοκίας μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Μαζάκων. Μάζακα δὲ ἡ Καππαδοκίας ἐκαλεῖτο Καισάρεια. ἐθνικῶς ἀρκεῖ τὸ Ὁμηρικὸν Καβησσόθεν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα, ὡς τὸ Καμειρόθεν, τὰ τοπικὰ ἐθνικῶς. δύναται καὶ Καβάσσιος ἢ Καβασσίτης.

Καβειρία, πόλις τῆς κάτω Ἀσίας, ἧς τὴν γῆν Καβείριοι ᾤκουν. εἰσὶ καὶ Καβείριοι ἔθνος Βοιωτίας, ὡς Παυσανίας ἐννάτῳ. ††) καὶ Κάβειρος Καβειρία, ἀφ' οὗ τὸ Καβειραῖος καὶ Καβειραία καὶ Καβειρίτης καὶ Καβείριον. τούτου τὸ ἐθνικὸν Καβείριος, ὡς τὸ Βυζάντιον Βυζάντιος. καὶ Καβειρὶς τὸ θηλυκὸν καὶ Καβειριὰς καὶ νύμφαι Καβειρίδες ἀπὸ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἀγχινόης, ἀφ' ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Καβειρὶς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ δὲ Καβειριὰς παρὰ τὸ Καβείριος. τὸ κτητικὸν Καβειρικὸς καὶ Καβειρική, καὶ καβειριάζεσθαι ῥῆμα.

Καβελλιών, πόλις Μασσαλίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον Καβελλιωνήσιος, ὡς Ταρρακωνήσιος, κατὰ δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Καβελλιωνίτης, ὡς Ταρρακωνίτης.

Καβύλη, πόλις Θρᾴκης οὐ πόρρω τῆς τῶν Ἀστῶν χώρας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καβυληνός, ὡς Ἀρτακηνός.

---

*) Bell. Iud. c. 6 sq. **) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον κβ'.
***) p. 629 sq. †) Iliad. XIII. 363. ††) c. 25, 5.

Καδμεία, πόλις καὶ Θηβῶν ἀκρόπολις, ἀφ' ἧς οἱ Θηβαῖοι Καδμεῖοι καὶ Καδμείονες καὶ Κάδμιοι, καὶ τὸ τεῖχος Καδμεῖον.

Κάδοι, πόλις Μυσίας. Στράβων ιβ'.*)· καὶ Δρυλάϊον πόλις καὶ Κάδοι. τὸ ἐθνικὸν Καδηνός.

Καδούσιοι, ἔθνος μεταξὺ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Πόντου, Στράβων ἑνδεκάτῃ.**)

Κάδρεμα, πόλις Λυκίας, ἄποικος Ὀλβίων. ἑρμηνεύεται δὲ σίτου φρυγμὸς ἡ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Καδρεμεύς.

Κάθαια, πόλις Ἰνδική. τιμῶσι δὲ τοὺς καλοὺς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε βασιλέα τὸν κάλλιστον αἱροῦνται. ὁ πολίτης Καθαιαῖος.

Καίκινον, χωρίον Ἰταλικόν. Φίλιστος δευτέρῳ Σικελικῶν.

Καινίνη, πόλις Σαβίνων, ἡ ὑπὸ Ῥωμύλου ἁλοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Καινῖται.

Καινοί, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

Καιρή, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Καιρητανός. εἴρηται ἐν τῷ περὶ Ἀγύλλης.

Καινύς, νῆσος πλησίον Πελωριάδος, τῆς κατὰ Σικελίαν ἄκρας πρὸς δύσιν νεύουσα. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας Καινύσιον.

Καισάρεια, μητρόπολις τῆς Καππαδοκίας, ἡ πρὶν Εὐσέβεια καὶ Μάζακα, ὡς Στράβων.***) ἔστι καὶ Παλαιστίνης. καὶ τρίτη πρὸς τῇ Πανεάδι. τὸ ἐθνικὸν Καισαρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορευόμεναι.

Καλαβρία, χώρα πλησίον Ἰταλίας. ὁ οἰκήτωρ Καλαβρός, καὶ Καλάβρα θηλυκὸν καὶ Καλαβρίς.

Καλάθη, πόλις οὐ πόρρω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἔφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτήν φησιν. ἔστι καὶ τοῦ Πόντου Καλάθουσα. ὁ πολίτης τῆς Καλάθης Καλαθῖνος, ὡς Ἀγαθῖνος, τῆς δὲ Καλαθούσης Καλαθούσιος, ὡς Νύσιος.

Καλάμαι, πόλις Πελοποννήσου. Παυσανίας δ'.†)

Καλαμένθη, ἥ τις καὶ Καλαμίνθη, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. κρεῖττον οὖν ὡς Ἡρόδοτος διὰ τοῦ ι πόλις Φοινίκων.

Κάλαρνα, πόλις Μακεδονίας, ὡς Λούκιλλος ὁ Ταρραῖος. τὸ ἐθνικὸν Καλαρναῖος.

Καλάσιρις, μοῖρα Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος β'.††) οἱ καὶ Καλασίριοι καὶ Καλασιρίαι.

Καλατίαι, γένος Ἰνδικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Καλαύρεια, νησίδιον πρὸς τῇ Κρήτῃ, κύκλον ἔχουσα ὅσον τριάκοντα σταδίων· ἀπὸ Καλαύρου τοῦ Ποσειδῶνος. ἐκαλεῖτο καὶ Εἰρήνη. ὁ πολίτης Καλαυρείτης.

---

*) p. 576. **) p. 507 sq. ***) XII. p. 537. †) c. 31, 3. ††) c. 81.

Κάλβιος, κρήνη Λυκίας, ἣν καὶ Καλαινόν φασι. τινὲς δὲ αὐτὴν καὶ διὰ τοῦ μ φασί.

Καλὴ Ἀκτή, πόλις Σικελῶν. Εὔδοξος τετάρτῳ γῆς περιόδου. ἔστι δὲ ὡς Μεγάλη Κώμη. ἐκ τῶν δύο δὲ ἡ παραγωγὴ Μεγαλοκωμήτης, καὶ Καλακτίτης ἢ Καλοακτίτης διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ καὶ παρὰ τὸ Ἀκτὴ Ἀκτικὸς καὶ Ἀττικός. Ἀκτὴ γὰρ ἡ Ἀττική. ἢ Καλοακταῖος καὶ Καλοακταία θηλυκόν. ἢ Καλοάκτιος, ὡς Πανάκτιος καὶ Ἐπάκτιος.

Κάληρος· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀλωπεκία νῆσος, ἀπὸ Καλήρου βασιλέως. Ἀλωπεκόνησος δὲ, ὅτι ἐκεῖ εἶδον σκύμνους φέρουσαν καὶ κατατιθεῖσαν ἀλώπεκα. τινὲς δ' ὅτι Κάλαρος ἐκαλεῖτο ἡ πόλις.

Καλησία, πόλις Αὐσονική. Διονύσιος πεντακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Καλησιανός, ὡς αὐτός.

Καλλάτηβος, πόλις Λυδίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Καλλατήβιος.

Κάλλατις, πολίχνιον ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου. Στράβων ἑβδόμῃ.**) ἐν ᾗ κάλαθος εὑρέθη ἐοικυῖα τοῖς θεσμοφοριακοῖς. ὁ πολίτης Καλλατιανός, ὡς Τραλλιανός, Σαρδιανός· ἀφ' οὗ Ἴστρος Καλλατιανὸς περὶ τραγῳδίας γράψας καλὸν βιβλίον. ἔοικε δ' εἶναι ἀπὸ τοῦ Καλλατία, ὡς Ὀλβιανός· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς γενικῆς γέγονε τῆς Καλλάτιος.

Καλλίαι, πόλις μία τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Τριπόλεως. ὁ πολίτης Καλλιεύς, ὡς Ἰσπανιεύς. ἔστι καὶ χωρίον πλησίον Τάραντος.

Καλλίαρος, πόλις Λοκρῶν, ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀδοιδόκου καὶ Λαονόμης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. Στράβων δ' ἐν ἐννάτῃ***) παρὰ τὸ εὐήροτον αὐτὴν εἶναί φησι. Καλλίαρα οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Καλλιαρεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Καλλιόπη, πόλις Παρθυαίων. Πολύβιος δεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Καλλιοπεύς, ὡς Παρθενόπη Παρθενοπεύς.

Καλλίπολις, πολίχνιον Λαμψάκου ἐν τῇ περαίᾳ τῆς Χερρονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας. δευτέρα κατὰ τὸν Ἀνάπλουν. γ' πόλις Σικελίας. δ' πόλις Καρίας. οἱ πολῖται πασῶν Καλλιπολῖται.

Κάλπαι πόλις Βιθυνῶν. Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν. ἔστι καὶ λιμὴν Κάλπη. τὸ ἐθνικὸν Καλπεύς, ὡς Σινωπεύς. καὶ Καλπῖνος ἐστὶν ὡς Πεύκη Πευκῖνος. τοῦ δὲ λιμένος Καλπολιμενίτης. τινὲς τούτους Καρπηιανοὺς ὡς Καλπεινοὺς φασι καὶ τὴν πόλιν Καρπήιαν.

Καλύβη, πόλις Θρᾴκης, ἄποικος Μακεδόνων. τὸ ἐθνικὸν Καλυβῖται ἢ Καλυβεῖς, ὡς τῆς Ἀλύβης Ἀλυβεῖς.

Κάλυδνα, νῆσος, καὶ πόλις Θήβης, ἀπὸ Καλύδνου παιδὸς Οὐρανοῦ. λέγεται καὶ Καλυδνός. ὁ πολίτης Καλυδναῖος, καὶ Καλυδνὶς

*) c. 31. **) p. 318. ***) p. 426.

τὸ θηλυκόν, καὶ Καλυδνεὺς ὁ Ἀπόλλων καὶ Καλύδνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἕκτῃ Ἀτθίδος.

Καλυδών, Αἰτωλίας πόλις, ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἐνδυμίωνος ἢ τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Καλυδώνιος καὶ Καλυδωνία.

Κάλυμνα, νῆσος, ἣν ὁ Σκήψιος πληθυντικῶς Καλύμνας φησί. τὸ ἐθνικὸν Καλύμνιος, ὡς Στράβων ι´ *) τὸ Καλύμνιον μέλι ἐκεῖ εἶναί φησι. λέγεται καὶ Καλυμνία. τὸ ἐθνικὸν Καλυμνιάτης.

Κάλυνδα, πόλις Καρίας, ὡς Καρύανδα. τὸ ἐθνικὸν Καλυνδεύς. Ἡρόδοτος ὀγδόῃ. **)

Κάλυτις, πόλις Συρίας. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ***) ὁ οἰκήτωρ Καλύτης, καὶ τὸ θηλυκὸν Κάλυτις, διὰ τὸ προειλῆφθαι τὸν χαρακτῆρα.

Καμάρα, πόλις Κρήτης. καὶ ὁ πολίτης Καμαραῖος. Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησιν· ἥτις Λατὼ ἐλέγετο.

Καμαρηνοί, νῆσοι Ἀραβίων. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει. οἱ οἰκοῦντες ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ Καμαρηνοί.

Καμαρία, πόλις Ἰταλική, Ἀλβανῶν ἀποίκισις. Διονύσιος [β´] Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. †) οἱ οἰκήτορες Καμαρῖνοι.

Καμαρίνα, πόλις Σικελίας καὶ λίμνη. ἀφ᾽ ἧς ἡ παροιμία· μὴ κίνει Καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων. ὁ πολίτης Καμαριναῖος.

Καμβυσηνὴ καὶ Ξερξηνή, αἱ ἀπὸ Καμβύσου καὶ Ξέρξου Περσικαὶ χῶραι. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Κάμικος, πόλις Σικελίας, ἐν ᾗ Κώκαλος ἦρχεν ὁ Δαιδάλου. Χάραξ δὲ Ἴνυκον ταύτην φησίν. ὁ πολίτης Καμίκιος καὶ θηλυκῶς.

Κάμιρος, πόλις ἐν Ῥόδῳ, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Κερκάφου, τοῦ Ἡλιάδου καὶ Κυδίππης. ἀπὸ Κερκάφου δὲ αἱ Ῥόδιαι γυναῖκες Κερκαφίδες. ἦσαν δὲ τρεῖς, ὡς Ὅμηρός φησι ††)·

Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμιρον.

ὁ πολίτης Καμιρεύς. Πείσανδρος ὁ διασημότατος ποιητὴς Καμιρεὺς ἦν. λέγεται καὶ Καμιρίτης καὶ Καμιραῖος· καὶ θηλυκῶς.

Καμμανία, μοῖρα Θεσπρωτίας. μετωνομάσθη δὲ Κεστρινία. ἐξ ἧς Κάδμος, ὁ ποταμὸς Κεστρῖνος. ἔστι κτίσμα Κεστρίνου τοῦ υἱοῦ Ἑλένου τοῦ Πριάμου. οἱ οἰκήτορες Καμμανοί, ὡς τῆς Καμπανίας Καμπανοί.

Κάμπος, κτίσμα Καμπάνου, ἀφ᾽ οὗ ἐκτίσθησαν. τὸ θηλυκὸν Καμπανὶς καὶ Καμπανή.

Κάναθα, πόλις πρὸς τῇ Βόστρᾳ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Καναθηνός. ἔν τισι δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Κάναι, πολίχνιον Εὐβοϊκὸν ἢ Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου. ἔστι καὶ ὄρος Κάνη καὶ πόλις καὶ λίμνη. ἔστι καὶ

*) p. 489. **) c. 87. ***) c. 159. Κάδυτις. †) c. 50. ††) Iliad. II. 656.

πόλις τῆς Τρῳάδος. εἰσὶ καὶ Κάνναι διὰ δύο ν, πλησίον Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Καναῖος καὶ Καναία. ἔστι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Στράβων ιγ'.*) Καναῖος Ζεὺς οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Καναίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Κάνης.

Κάναστρον, ἄκρον Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Καναστραῖος. Σοφοκλῆς δὲ ὑπομνηματίζων τὰ ἀργοναυτικὰ Καναστραῖόν φησιν ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης. ἀλλ' ἐναντιοῦται τὰ ἐθνικά, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ἐκλάβοιμεν παραπλησίως τῷ Λέχαιον καὶ Λεχαῖος, καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λύκειος Ἀπόλλων, καὶ Νυμφαῖον καὶ Νυμφαῖος.

Κάνδασα, ὡς Μύλασα, Πήγασα, φρούριον Καρίας. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κανδασεὺς καὶ Κανδασίς.

Κάνδαρα, χωρίον Παφλαγονίας, ὡς σχοινίων τριῶν ἀπὸ Γαγγρῶν καὶ Θαρίβης κώμης. οἱ οἰκήτορες Κανδαρηνοί. καὶ Ἥρας Κανδαρηνῆς ἱερόν.

Κάνδυβα, οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. ἀπὸ Κανδύβου παιδὸς Δευκαλίωνος. τὸ ἐθνικὸν Κανδυβεύς.

Κανθηλία, πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρόδοτος.

Κανθήλη, πόλις Λιβοφοινίκων. καὶ Ἑκαταῖος οὕτω.

Κανταβρία, χώρα. Στράβων τρίτῃ.**) οἱ οἰκήτορες Κάνταβροι, ὡς τῆς Καλαβρίας Καλαβροί.

Κάντανος, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν περιορίου Κρητικοῦ τόπῳ. τὸ ἐθνικὸν Καντάνιος.

Κανύσιον, μεγίστη τῶν Ἰταλιωτίδων πόλεων. Στράβων ἕκτῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Κανύσιος ἢ Κανυσίτης, ὡς Στράβων.

Κάνυτις, πόλις Συρίων μεγάλη, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κανυτίτης.

Κάνωπος. οὕτως ἔδει γράφεσθαι διὰ τοῦ π. γράφεται δὲ ὅμως διὰ τοῦ β. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ†)· Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἀπὸ Κανώβου κυβερνήτου Μενελάου, ἀποθανόντος αὐτόθι. καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος Κανώβου καὶ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Κανωβίτης, καὶ τὸ κτητικὸν Κανωβικός· καὶ Κανωβικὴ διῶρυξ καὶ τὸ Κανωβικὸν στόμα. καὶ Κανωβὶς θηλυκῶς. ἔστι καὶ Λιβύης τόπος Κάνωβος.

Καοῦς, κώμη τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Τελφουσίας γῆς. ὁ πολίτης Καούσιος· ἐκεῖ γὰρ οὕτως Ἀσκληπιὸς τιμᾶται Καούσιος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.††)

Κάπαι, πόλις Ἑλλησποντία. Ἀνδροτίων γ' Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Καπαῖος, ὡς Ναπαῖος.

Καπετώλιον, ἐν Ῥώμῃ λόφος, Ταρπαῖος πάλαι λεγόμενος.

*) p. 615. **) p. 157. ***) p. 282. †) p. 800 sq. ††) c. 25, 1.

περὶ δὲ τῆς γραφῆς τοῦ τεμενικοῦ ὁ Εὐδαίμων διὰ τοῦ ι φησίν. Εἰρηναῖος προπαροξύνει, διὰ τοῦ ι γράφων. Ἡρωδιανὸς δὲ Καπετωλίειον ἐν ἓξ συλλαβαῖς, καὶ ἐν συναιρέσει Καπετωλεῖον. τὸ δὲ Καπετωλεῖα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος προπερισπᾶται. ὅσα γὰρ ἔχει προϋπάρχον τὸ ι, εἰς ος λήγει καθαρὸν, παραληγόμενα ἢ μόνῳ τῷ ι ἢ προηγουμένου αὐτοῦ τοῦ α, ὥστε εἶναι πρὸ τέλους τὴν αι δίφθογγον, προπερισπᾶται· ἢ καὶ ὅσα κτητικά· Ἀσκληπιεῖον, Ἀσκληπιὸς γάρ· Πτολεμαεῖον, Πτολεμαῖος γάρ· Ὀλυμπίεια τὰ Ἀθήνησιν, Ὀλύμπιος γάρ· τὸ δὲ τέμενος Καπετώλιον καὶ Καπετώλιος Ζεὺς διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Καπετωλῖνος.

Καπίννα, Τυρρηνικὴ πόλις. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Καπιννάτης καὶ Καπιννήτης, ὡς Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης. τὸ κτητικὸν Καπιννάτιος.

Καππαδοκία, χώρα τῇ Κιλικίᾳ πρόσχωρος, ὥς φησι Μένιππος, ἀπὸ Σινώπης εἰς Εὔαρχον ποταμὸν, ὃς ὁρίζει Παφλαγονίαν καὶ Καππαδοκίαν. τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος καὶ Καππαδόκης. Ἡρόδοτος δέ φησιν. ὁ κτίστης Καππάδοκος εἴρηται ὑπὸ Μενάνδρου. λέγεται καὶ Καππαδόκισσα, ὡς Αἰθιόπισσα καὶ πανδόκισσα. διῄρηται δ' οὐχ ὡς νῦν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν, ἀλλ' εἰς μείζονα καὶ ἐλάττονα καὶ μικρὰν καὶ μεγάλην.

Καπρίη, νῆσος Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. λέγονται καὶ Καπρίαι. τὸ ἐθνικὸν Καπριάτης. ἐντεῦθεν ἦν Βλαῖσος σπουδογελοίων ποιητὴς Καπριάτης.

Κάπυα, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωικοῦ. τὸ ἐθνικὸν Καπυανός, ὡς Ἀσιανός.

Κάραλλις ἢ Καράλλεια, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Καραλλεώτης. ἔστι καὶ Καραλία δι' ἑνὸς λ Λιβυκὴ πόλις. καὶ ἐθνικὸν αὐτοῦ Καραλιανός.

Καραμβύκαι, ἔθνος Ὑπερβορέων, ἀπὸ ποταμοῦ Καραμβύκα, ὡς Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης.

Κάρανα, πόλις Γαλατίας, ὑπὸ Ῥωμαίων συνοικισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Καρανίτης καὶ Καρανῖτις τὸ θηλυκόν.

Καρβανῖς. γέγονε καὶ ἀπὸ γενικῆς τῆς εὐθείας ὁ Κάρβανος. ἔστι καὶ Κάρβανα πόλις Λυκίας. καὶ τὸ ἐθνικὸν Καρβανεύς.

Καρδαμύλη. Ὅμηρος*)

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε.

Ἡρόδοτος**) δὲ Λακωνικὴν αὐτήν φησιν. ἔοικε δ' ἑτέρα εἶναι πλησίον Χίου. τὸ ἐθνικὸν Καρδαμυλίτης, ὡς Σινωπίτης. παρὰ δὲ τῶν ἐγχωρίων Σκαρδαμυλίτης λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Καρδαμυλησσὸς κώμη.

Καρδησός, πόλις Σκυθίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Καρδήσιος καὶ Καρδησεύς.

---

*) Iliad. IX. 150. **) VIII. 73.

Καρδία, πόλις τῆς ἐν Θράκῃ Χεῤῥονήσου. Ἑρμοχάρους δὲ τοῦ κτίστου θύοντος κόρακα τὴν καρδίαν ἁρπάσαντα καὶ ἀναπτάντα εἰς τόνδε τὸν χῶρον μεθεῖναι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτω κεκλῆσθαι. ἢ ὅτι τῇ Σκυθῶν γλώττῃ οὕτως ἐκλήθη. ὁ πολίτης Καρδιανός, ὡς Ἀσιανός.

Καρδοῦχοι, ἔθνος Μηδίας, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως γ´ *)· ἐς Καρδούχους ἄγει. τούτους δὲ ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ πολεμικοὺς εἶναι καὶ βασιλέως οὐκ ἀκούειν. καὶ Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει φησὶ περὶ αὐτῶν.

Καρδυτός, ὡς Βηρυτός, πόλις Σύρων μεγάλη, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Ἀσίας. τὸ ἐθνικὸν Καρδύτιος, ὡς Βηρύτιος.

Καρήνη, πόλις Μυσίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. **) τὸ ἐθνικὸν Καρηναῖος, ὡς Κρατερὸς γ´ περὶ ψηφισμάτων· Γρυνεῖς, Πιταναῖοι, Καρηναῖοι.

Καρθαία, μία τῆς ἐν Κέῳ τετραπόλεως, ἀπὸ Καρθίου τελευτήσαντος ἐκεῖ. οἱ οἰκοῦντες Καρθαιεῖς. Πολύβιος ις´. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Καρθαία, περὶ ἧς Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων.

Καρία, ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Κάρ, ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν κατὰ τέχνην Καΐρα, ἡ χρῆσις δὲ τὴν ει δίφθογγον ἔχει. Ἀπολλώνιος δὲ διὰ τοῦ ι φησὶ μακροῦ, ὡς ἐν τῷ ε´ περὶ παθῶν καὶ ἐν τῷ περὶ γενῶν. ἡ δὲ ἔκτασις ἀναγκαία διὰ τὴν παραλήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς α βραχὺ λήγοντα παρασχηματιζόμενα ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν φύσει ἢ θέσει. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν μὲν τῇ ὀρθογραφίᾳ ἀμφίβολον αὐτό φησιν· ἐν δὲ τῇ καθόλου χρήσει ἑπόμενος διὰ διφθόγγου· ὑπομνηματίζων δὲ τὸ περὶ γενῶν Ἀπολλωνίου διὰ του ι μακροῦ. ἔστι γὰρ ὅτε μετὰ τὴν διαίρεσιν ἔκτασις γίγνεται· οἴομαι, ὄϊον, οἶδα παρ' Αἰολεῦσιν, ἀντὶ τοῦ οἶδα. ἡ χρῆσις δὲ διὰ διφθόγγου κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ σώτειρα, ὀλέτειρα. λέγεται καὶ Κάριος· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς παρὰ Μυλασσεῦσι τιμᾶται. τὸ θηλυκὸν Καρία. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Μεγάρων ἀκρόπολις Καρία ἀπὸ Καρὸς τοῦ Φορωνέως. καὶ ὁ οἰκήτωρ Κάριος. ἔστι καὶ Καρίνη. ἔστι καὶ Καριάτης. ἔστι καὶ Καριᾶτις καὶ Καρὶς ἀπὸ τῆς Καρὸς γενικῆς. Καρὶς δὲ ἐλέγετο ἡ Κῶς, ὡς Ἑλλάνικος. ἔστι καὶ Φρυγίας πόλις Καρὶς καὶ Καρίδες. τὸ ἐθνικὸν Καριδεύς, ὡς Ἀρκαδεύς. τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης Καρίτης. τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικός. Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ ***)· τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκιμώτατον.

Καρικόν, τόπος ἰδιάζων ἐν Μέμφιδι, ἔνθα Κᾶρες οἰκήσαντες, ἐπιγαμίας πρὸς Μεμφίτας ποιησάμενοι, Καρομεμφῖται ἐκλήθησαν.

Καρικὸν τεῖχος, πόλις Λιβύης ἐν ἀριστερᾷ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς Ἔφορος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καρικοτειχίτης.

Καρκινῖτις, πόλις Σκυθική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ κατοικοῦντες Καρκινῖται.

Καρμανία, χώρα τῆς Ἰνδικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. ****)

*) c. 5, 9. **) c. 42. Καρίνη. ***) c. 171. ****) p. 724.

τὸ ἐθνικὸν Καρμάνιοι καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Καρμανοὶ καὶ Καρμανίς. ἔστι καὶ Κάρμανα νῆσος, ἢ ἀπὸ τῶν Καρμάνων.

Κάρμηλος, ὄρος δυσχείμερον. τὸ ἐθνικὸν Καρμήλιος, ὡς Μῆλος Μήλιος, καὶ κύριον ἐντεῦθεν. τὸ ἐθνικὸν παραπλήσιον.

Κάρμινα, νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε Καρμιναῖος. εὕρηνται δὲ Καρμῖνοι.

Κάρνανα, πόλις Μιναίων ἔθνους πλησίον ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Καρνανᾶται. Οὐράνιος δὲ Καρνανίαν καὶ Καρνανίτας φησί.

Κάρνη, πόλις Φοινίκης, ἀπὸ Κάρνου τοῦ Φοίνικος, ὡς Ἴστρος φησίν. ὁ πολίτης Καρνίτης. Λυκόφρων*)·

ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες.

ἔστι δὲ ἄλλη Αἰολίδος, ἧς τὸ ἐθνικὸν Καρναῖος, τὸ κτητικὸν Κάρνιος τριγενές. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ βιβλίῳ φησίν· ἔστι Κάρνος καὶ συνεχῶς Πάλτος, εἶτα Γάβαλα πόλις. καὶ ἀναλογεῖ τὸ Καρνίτης.

Καρνία, πόλις Ἰωνίας. Νικόλαος τετάρτῳ.

Κάρνος, νῆσος Ἀκαρνανίας. Ἀρτεμίδωρος β' γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κάρνιος.

Καρόπολις, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Καροπολίτης.

Καρὸς κῆποι, χωρίον Θρᾴκης. Θεόπομπος ν'. τὸ ἐθνικὸν Καροκηπίτης, ὡς αὐτός.

Καρούεντος, πόλις Λατίνων. Διονύσιος β' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἔν τισι δὲ γράφεται Καρύεντος καὶ τὸ ἐθνικὸν Καρυεντανός.

Κάρπαθος, νῆσος πλησίον τῆς Κρήτης. Διονύσιος**)·

Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ ζόφον, ἐγγύθι δ' αὐτῆς
Κρήτη τιμήεσσα.

ὁ οἰκήτωρ Καρπάθιος καὶ Καρπαθία καὶ Καρπάθιον.

Καρπασία, πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων ἔκτισεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς. Διονύσιος δὲ διὰ διφθόγγου Καρπάσειαν αὐτήν φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν·

ἠδ' ὁπόσοι Κινύρειον ἰδ' αἰπεινὴν Κραπάσειαν.

ἔστι καὶ νῆσος Καρπασία κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδονίαν. Ξεναγόρας δὲ Κάρπαθον αὐτήν φησι. Δημήτριος δ' ὁ Σαλαμίνιος Καρβασίαν φησίν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον Καρβᾶν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ. ὁ πολίτης Καρπασεώτης, ὡς Μαρεώτης. καὶ τὸ κτητικὸν Καρπασεωτικὸς καὶ Καρπασεωτικὴ ἄκρα. Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Καρπασεῖς αὐτούς φησιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Κάρπασος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς· ἀφ' οὗ Καρπασεύς.

*) v. 1291. **) perieg. v. 500.

Καρπήια. εἴρηται ἐν τῷ Κάλπαι, ὅτι τινὲς Κάρπειαν τὴν πόλιν φασὶ καὶ Καρπηιανοὺς τὸ ἐθνικόν.

Καρπήσιοι, ἔθνος Ἰβηρικὸν τῶν ἐκτὸς Ἴβηρος ποταμοῦ.

Κάρραι, πόλις Μεσοποταμίας, ἀπὸ Καρρὰ ποταμοῦ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Καρρηνὸς ἢ Καρραῖος. ἔστι καὶ πόλις πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Κάρυα, χωρίον τῆς Λακωνικῆς. Θεόπομπος νέ. ὁ οἰκήτωρ Καρυάτης καὶ θηλυκὸν Καρυᾶτις καὶ Καρυαῖος καὶ Καρυεύς. καὶ Καροιᾶτις μέλισσα ἀντὶ τοῦ Λακωνική. Κάροια γὰρ αὐτόθι τόπος.

Καρύανδα, πόλις καὶ λιμὴν ὁμώνυμος πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ. Ἑκαταῖος Καρύανδαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Καρυανδεύς, ὡς Ἀλαβανδεύς. ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

Κάρυστος, πόλις ὑπὸ τῇ Ὄχῃ, ὄρει τῆς Εὐβοίας. ἀπὸ Καρύστου τοῦ Χείρωνος. Θεοδωρίδας Χειρωνίαν αὐτήν φησι. κεῖται δ' ἡ πόλις πρὸς τῷ Μυρτῴῳ πελάγει ὑπὸ τῷ ὄρει Ὄχῃ. ἐκλήθη δὲ τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὀχείας, ἤτοι τῶν θεῶν μίξεως Διὸς καὶ Ἥρας, ἢ διὰ τὸ τὰ πρόβατα κυίσκεσθαι ὀχευόμενα ἐν τῷ τόπῳ· οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ τὴν τροφὴν ὀχήν φασι. λέγεται καὶ ἡ Ὄχη τὸ ὄρος καὶ ἀρσενικῶς ὁ Ὄχης. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει γίγνεται λίθος, ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τῇ ὑφῇ χειρόμακτρα γίγνεσθαι, ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγαία ἀπὸ Αἴγωνος τοῦ δυναστεύοντος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον. ἔστι καὶ Καρυστὸς ἐν τῇ Λακωνικῇ τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν ἔφη, καθὰ Στράβων δεκάτῃ.*) τῆς προτέρας τὸ ἐθνικὸν Καρύστιος. ἐν ᾗ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων. καὶ θηλυκὸν Καρυστία.

Καρχηδών, μητρόπολις Λιβύης, διασημοτάτη πόλις (Χαλκηδὼν δὲ τῆς Βιθυνίας διὰ τοῦ λ καὶ κ), ἀπὸ Καρχηδόνος Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καινὴ πόλις καὶ Καδμεία καὶ Οἰνοῦσσα καὶ Κακκάβη. τούτῳ δὲ κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν λέξιν ἵππου κεφαλὴ δηλοῦται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Καρχηδὼν πόλις Ἰβηρίας, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ αὐτὴ καινὴ πόλις. ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Καρχηδών, ὡς Εὐτρόπιός φησιν. ὁ πολίτης Καρχηδόνιος. Καρχηδόνιος ἦν σοφὸς μέγας καὶ Κλειτόμαχος ὁ Διογνήτου, ὃς ἐκαλεῖτο Ἀσδρούβας, φιλόσοφος ἀκαδημαϊκός, διάδοχος Καρνεάδου τῆς Κυρηναίου σχολῆς, ὃς κή ἐτῶν ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος ἦν τῶν πρώτων στοιχείων καὶ ταῦτα μανθάνων ἠκροάσατο Καρνεάδου.

Κάσιον, ὄρος καὶ πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῷ Πηλουσίῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Κυκλάδος νήσου ἢ ἀπὸ Κάσου τοῦ Κλεομάχου· ἀφ' οὗ καὶ Κασίου Διὸς ἱερόν. ὁ πολίτης Κασιώτης, ὡς Πηλουσιώτης. καὶ θηλυκὸν Κασιῶτις. καὶ τὸ κτητικὸν Κασιωτικός, ἀφ' οὗ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια.

*) p. 446.

Κασμένη, πόλις Σικελίας. Ἡρόδοτος ζ.*) ὁ πολίτης Κασμεναῖος καὶ Κασμεναία.

Κάσος, μία τῶν Κυκλάδων.

οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε.**)

ἐκαλεῖτο δ' Ἄμφη καὶ Ἀστράβη. κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ Κάσου τοῦ Κλεομάχου πατρός. ἀπῴκισται δὲ τῆς νήσου καὶ τὸ ἐν Συρίᾳ ὄρος Κάσιον. ἔστι καὶ ἑτέρα Περσίδος καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Κάσιος.

Κασπάπυρος, πόλις Γανδαρική, Σκυθῶν ἀκτή. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Κάσπειρος, πόλις Πάρθων προσεχὴς τῇ Ἰνδικῇ. Ἡρόδοτος γ.***) τὸ ἐθνικὸν Κάσπειροι, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν·

ἐν δέ τε Κάσπειροι ποσὶ κλειτοί, ἐν δ' Ἀριηνοί.

καὶ πάλιν·

Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἵ ῥά τε πάντων
Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν.
ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέοντες,
ἢ ὁπόσα δελφῖνες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης,
αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν,
ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες,
τόσσον ἐλαφρότατοι πάντων προφέρουσι πόδεσσι
Κάσπειροι μετὰ φῦλα, τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἠώς.

ἔδει οὖν ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης, οὕτω Κάσπειρος Κασπειρίτης. ἀλλ' οἱ βάρβαροι Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ φυλάττουσι.

Κασπία θάλασσα. οἱ ἐξ αὐτῆς Κάσπιοι καὶ Κάσπιον ὄρος καὶ Κάσπιοι ἄνδρες καὶ Κασπία γῆ καὶ Κάσπιον. λέγεται καὶ Ὑρκανία ἡ Κασπία. τινὲς δὲ ταύτας διακρίνουσι. φασὶ δὲ τὴν ἔξω θάλασσαν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ὠκεανόν, οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλασσαν, οἱ δ' Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος. γίνεται δὲ Κασπιανὸς ἐκ τοῦ Κασπία, ὡς Καρδιανός.

Κασάνδρεια, πόλις Μακεδονίας πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, ἡ ποτὲ Ποτίδαια λεγομένη, ἀπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου. ὁ πολίτης Κασανδρεύς. Ποσίδιππος δὲ κωμῳδίας ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασανδρέως.

Κασσανῖται, ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· ἐντεῦθεν ἐκδέχεται τὸ τῶν Κασσανιτῶν ἔθνος.

Κασσάνωρος, πόλις Αἰγυπτία, ἧς μέμνηται Ἔφορος κς'. τὸ ἐθνικὸν Κασσανωρίτης.

Κασσίτειρα, νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχής, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς. ἐξ ἧς ὁ κασσίτερος.

Κασσώπη, πόλις ἐν Μολοσσοῖς, ἐπώνυμος τῇ Κασσωπίᾳ χώρᾳ.

---

*) c. 155. **) Iliad. II. 676. ***) c. 102. *Κασπάτυρος*. c. 92. *Κάσπιοι*.

τὸ ἐθνικὸν Κασσωπαῖος καὶ Κασσώπιος καὶ Κασσωπία. ἀπὸ τοῦ Κασσώπιος Κασσωπιάς, ὡς Ἑλικωνιάς. Ἡρόδωρος δὲ Κασσώπους αὐτούς φησιν, ἴσως κακῶς. πάντες δὲ διὰ δύο σσ, Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος δι' ἑνὸς σ.

Καστάβαλα, Κιλικίας καὶ Φοινίκης πόλις. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.*) ὁ πολίτης Κασταβαλεύς. ἣ καὶ Περασία ἐκαλεῖτο.

Κασταλία, πόλις Κιλικίας. Θεαγένης ἐν Καρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Κασταλιώτης. ὁ τύπος τοῖς Κίλιξι συνήθης.

Καστάλων, μεγίστη πόλις Ὠρητανίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τρίτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κασταλωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης, Ταρρακωνίτης.

Καστάναια. Εὔδοξος δὲ διὰ τοῦ θ φησί. Λυκόφρων **)·

καὶ Κασταναίαν ἀκτέριστον ἐν πέτραις.

τὸ ἐθνικὸν Κασταναῖος. ἔστι καὶ Καστανία διὰ τοῦ ι πόλις πλησίον Τάραντος. τὸ ἐθνικὸν Καστανιάτης.

Κάσταξ, Κάστακος, ὡς Νάρυξ Νάρυκος, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Καστακαῖος, ὡς Καρυκαῖος, ὁ Ἀππιανός***) φησι.

Κάστνιον, ὄρος ἐν Ἀσπένδῳ τῆς Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Κάστνιος καὶ Κάστνιον, ἐξ οὗ καὶ Καστνιήτης. ἔδει δὲ Καστνιώτης, ὡς Πηλιώτης.

Καστωλοῦ πεδίον, Δωριέων, ὡς Ξενοφῶν.†) ἐκλήθη δὲ ὅτι Καστωλοὺς τοὺς Δωριεῖς οἱ Λυδοὶ φασιν. ἦν δὲ πόλις ἐν Λυδίᾳ Καστωλός. τὸ ἐθνικὸν Καστώλιος, ὡς Σπαρτώλιος. καὶ τὸ κτητικὸν Καστωλικός.

Κασώριον, τὸ πορνεῖον. Ἀριστοφάνης ††)·

ἐν κασωρίοισι λείχων.

ὁ οἰκήτωρ Κασωρίτης. καὶ θηλυκῶς Κασωρῖτις καὶ Κασωρία.

Κατάβαθμος, τόπος ἐν Λιβύῃ μεταξὺ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τοῦ Παραιτονίου. ὁ οἰκήτωρ Καταβαθμίτης, ὡς Φελλὸς Φελλίτης.

Κατακεκαυμένη, χώρα τῆς Ἐφεσίας. Στράβων τρισκαιδεκάτῳ.†††) τὸ ἐθνικὸν Κατακεκαυμενίτης. ἄδενδρος ἅπασα πλὴν τῆς ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον. εἰκάζουσι δέ τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι. ἔστι καὶ νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Κατάνη, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Κατάνη πόλις, ὑπὲρ δὲ ὄρος Αἴτνη. ἀπὸ δὲ τῆς Κατάνης Χαρώνδας, ὁ διάσημος τῶν ἐν Ἀθήνησι νομοθετῶν. κέκληται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ κατέβη πρὸς τὸν Ἀμενανὸν ποταμὸν ἡ Θεοκλέους τοῦ Χαλκιδέως ναῦς, ἣν Δωριεῖς χωρὶς τοῦ υ νᾶν φασιν, ἢ ὅτι τῆς Αἴτνης κατατεθει-

*) p. 535. **) v. 907. ***) Iber. c. 32. †) Anab. I. 1, ††) Equ. 1285. †††) p. 628.

σης τὰ ἄνω κάτω γέγονεν. ἔστι καὶ ἄλλη κατέναντι τῆς Λέσβου πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Καταναῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Κατάνειρα, οὐδετέρως, πόλις, ὡς Θεόπομπος λε Φιλιππικῶν. ὁ οἰκητὴς Κατανειρεύς, ὡς Μεγαρεύς.

Καταονία, μοῖρα ἐσχάτη τοῦ Ταύρου. Στράβων*) δὲ Καππαδοκίας ταύτην φησίν. οἱ οἰκοῦντες Κατάονες, ὡς τῆς Λυκαονίας Λυκάονες.

Καταννοί, ἔθνος πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Κάτρη, πόλις Κρήτης, τὸν Ἰωνικὸν ἔχουσα τρόπον, ὡς Ἡρωδιανὸς περὶ τῆς Ὀλύκρης γράφων. τὸ ἐθνικὸν Κατραῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Κατταβανία, κατοικία τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ**)· φέρει δὲ τὸν λιβανωτὸν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις. τὸ ἐθνικὸν Κατταβανεύς.

Κάττουζα, πόλις Θρᾴκης, ἐν ᾗ κατῴκουν οἱ Πυγμαῖοι. οἱ οἰκήτορες Κάττουζοι. ὅθεν δὲ τὰς γεράνους ὁρμᾶν, τὸ χωρίον Ῥακώλην προσαγορεύεσθαι. ὑπὸ δὲ Καρῶν Τουσσύλοι ἐκαλοῦντο.

Καύδιον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Καυδῖνος, ὡς αὐτός φησι, καὶ Καυδίνα θηλυκόν.

Καυίνδανα, Ἰσαυρίας κώμη. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἕκτῳ. ὁ κωμήτης Καυινδανεώτης.

Καύκασος, τὸ ὄρος, ὃ καὶ Παροπάμισον καλοῦσι, τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὀρῶν μέγιστον. τὸ ἐθνικὸν Καυκάσιος καὶ Καυκασία θηλυκῶς ἐπὶ τῆς χώρας. ἀφ' οὗ τὸ Καυκασιανός, ὡς Κασιανός, καὶ οὐδετέρως Καυκάσιον. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ι Καύκασις, ἐξ οὗ τὸ Καυκασίτης, ὡς τὸ Ὑασίτης τῆς Ὑάσιος.

Καυκώνεια, χώρα τῶν Καυκώνων. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Μάρων Μάρωνος Μαρώνεια, Χαίρωνος Χαιρώνεια, Βύζαντος Βυζάντεια. τὸ ἐθνικὸν Καυκωνείτης, ὡς Ζελείτης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ βασιλέως Καύκωνος ἢ ποταμοῦ. ὤφειλε δὲ Καυκώνιος ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Ἀντρώνιος. λέγεται καὶ Καυκωνὶς καὶ Καυκωνιὰς καὶ Καυκωνίτης.

Καυλικοί, ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληται δ' ἀπὸ ὄρους. Ἀπολλώνιος μετὰ τοῦ α Καυλιακόν φησι.

Καυλωνία, πόλις Ἰταλίας, ἣν Αὐλωνίαν Ἑκαταῖος καλεῖ, διὰ τὸ μέσην αὐλῶνος εἶναι. ἀπὸ γὰρ τοῦ Αὐλῶνος ὕστερον μετωνομάσθη Καυλωνία, ὡς ἀπὸ Μετάβου ἥρωος τὸ Μεταπόντιον καὶ Ἐπίδαυρος Ἐπίταυρος καὶ αἱ Κλαζομεναὶ Γλαζομεναί. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελίας. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν. ὁ πολίτης Καυλωνιάτης, ὡς Ἀπολλωνιάτης, καὶ θηλυκὸν Καυλωνιᾶτις, καὶ Καυλώνιος.

*) XII. p. 533. **) p. 768.

Καῦνος, πόλις Καρίας, ἀπὸ Καύνου, οὗ ἡ Βιβλὶς ἀδελφὴ ἐρασθεῖσα φεύγοντος ἐκείνου ἀπήγξατο. ὅθεν ἡ παροιμία ὁ Καύνιος ἔρως. ἔστι δὲ νοσώδης. ὅθεν καὶ Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους ἔφη·

οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

ἔστι καὶ ἄλλη πόλις ἐν Κρήτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καύνιος καὶ Καυνία καὶ Καυναῖος.

Καΰστριον, πεδίον τῆς Ἐφεσίας, ἀπὸ Καΰστρου ποταμοῦ, ὃς διὰ τὸ ἔχειν τὴν Κατακεκαυμένην χώραν πλησίον ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Καϋστριανὸς καὶ Καϋστριανὴ τὸ θηλυκόν. λέγονται καὶ Καΰστριοι.

Καφηρεύς, ἐπίνειον Εὐβοίας, ὅς τις Καθηρεὺς ἐκαλεῖτο, ὅτι τοὺς πλέοντας ἐκεῖ καθῄρουν οἱ Εὐβοεῖς. τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως. καὶ τὸ θηλυκὸν Καφερίς, καὶ κτητικὸν Καφήριος.

Καφύαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κάπυος τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου ἢ ἀπὸ Κεφέως. ὁ πολίτης Καφυεὺς καὶ Καφυάτης, ὡς Καρυάτης.

Κάψα, πόλις Χαλκιδικῆς χώρας κατὰ Παλλήνην, ὁμοροῦσα τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. ὁ πολίτης Καψαῖος.

Κεβρανῖται, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῳ.

Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρῳάδος, ἀπὸ Κεβριόνου τοῦ Πριάμου. Δίδυμος δὲ Κέβρηνα τὴν πόλιν φησίν. Ἡρωδιανὸς δὲ ἀπὸ Κεβρῆνος ποταμοῦ. ὁ οἰκήτωρ Κεβρηνὸς καὶ Κεβρηνεὺς καὶ Κεβρήνιος.

Κεγχρέαι, πόλις Τρῳάδος, ἐν ᾗ διέτριψεν Ὅμηρος μανθάνων τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας. δευτέρα πόλις καὶ ἐπίνειον Κορίνθου. τρίτη Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Κεγχρεάτης, ὡς Κορσεάτης. λέγεται καὶ Κέγχρειος ὁ Ποσειδῶν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἥρωος Κεγχρείου.

Κεδρέαι, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κεδρεάτης καὶ Κεδραῖος τρισυλλάβως καὶ Κεδρεατικός.

Κέδρωσσοι, ἔθνος πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Κεδρωσσεῖς.

Κειριάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κειριάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κειριαδῶν, εἰς Κειριαδῶν, ἐν Κειριαδῶν.

Κεκροπία χώρα καὶ **Κεκροπὶς** φυλή, ἀπὸ Κέκροπος. λέγεται καὶ Κεκρόπιος καὶ Κεκροπία καὶ Κεκροπίτης τὸ ἐθνικὸν καὶ θηλυκὸν Κεκροπῖτις, καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Κεκροπίαθεν. ἔστι καὶ Κεκροπὶς χώρα Θρᾴκης. ἔστι δὲ δῆμος Θεσσαλονίκης. οἱ δημόται Κεκρόπιοι.

Κεκρυφάλεια, ἄκρα τις, περὶ ἣν ἐνίκησαν Αἰγινήτας Ἀθηναῖοι. τινὲς δὲ νῆσον αὐτήν φασι Πελοποννήσου. τὸ ἐθνικὸν Κεκρυφαλεύς.

Κελαδώνη, πόλις Λοκρίδος, ὡς Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κελαδωναῖος.

Κέλαιθοι, ἔθνος Θεσπρωτικὸν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ. Ῥιανὸς δ΄. λέγονται καὶ Κελεθεῖς.

Κελαίθρα, πόλις Βοιωτίας Ἄρνης πλησίον, ἀπὸ Κελαίθρου. (Λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ κε καὶ τὰ κη, κι, κλ, κν καὶ τὰ πρῶτα τῶν κο.)

Κόρακος πέτρα, τόπος ἐν Ἰθάκῃ. Ὅμηρος.*) ὁ ταύτην οἰκῶν Κορακοπετραῖος.

Κορακόνησος. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Κορακονησίτης.

Κόραξ, ὄρος μεταξὺ Καλλιπόλεως καὶ Ναυπάκτου. Πολύβιος εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Κοράκιος, ὡς Ἄτραξ Ἀτράκιος.

Κόραξοι, ἔθνος Κόλχων πλησίον Κώλων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Κοραξικὸν τεῖχος καὶ Κοραξικὴ χώρα.

Κόρδυλος, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κορδύλιος.

Κορησσός, πόλις τῆς Ἐφεσίας, * διὰ τὸ τὴν Λητὼ τεκοῦσαν καὶ τὴν Ἄρτεμιν κομίζουσαν γενομένην κατὰ τὸν τόπον, οὗ νῦν βωμὸς αὐτῆς· τῆς δὲ πυθομένης τίνος ἐστὶν ὁ τόπος; κόρη, σὸς εἰπεῖν. τὸ ἐθνικὸν Κορησσίτης. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ Κόρησις. λέγεται καὶ Κορησσεύς. καὶ Κορησσία πολίχνιον τῆς Κέω καὶ ἐπίνειον.

Κόρινθος, πόλις ἔσω τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἡ αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἔφυρα ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἀκροκόρινθος Ἐπωπὴ διὰ τὸ Σίσυφον ἐντεῦθεν ἐπιδεῖν τὴν τῆς Αἰγίνης ὑπὸ Διὸς ἁρπαγήν. εἶτα Ἡλιούπολις διὰ τὸ ξηρὰν εἶναι, εἶτα Πάγος, εἶτα Ἔφυρα. οἱ πολῖται Κορίνθιοι, καὶ θηλυκῶς Κορινθιάς. καὶ σύνθετον Κορινθιουργής, ὡς Ἀττικουργής. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανωπῷ δευτέρῳ. Κορινθιουργές ἐστι κιόνων σχῆμα. καὶ Κορινθιακὸς κόλπος τὸ κτητικόν. καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν, ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

Κόριλλα, πόλις Λατίνων. Διονύσιος τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.**) τὸ ἐθνικὸν Κοριλλανοί.

Κορίολλα, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ς΄ τῆς ἐπιτομῆς. τὸ ἐθνικὸν Κοριολλανὸς κατὰ πρόσθεσιν τῆς νος, ὡς Μύρλεια Μυρλεανὸς καθ' ὕφεσιν τοῦ ι.

Κόριον, τόπος ἐν Κρήτῃ ἀπὸ κόρης τινός. ὁ πολίτης Κορήσιος. καὶ λίμνη Κορησία. καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν Κορησίας. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ κόρη γέγονεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Κόριον τὸ ἀνάλογον Κοριεύς.

Κορκυρίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἁλμυρίς, Ἀργυρίς. ἡ δὲ Ψέντρις Αἰγυπτία κώμη βαρύνεται. ὁ πολίτης Κορκυρίτης.

Κόρνικλος, πόλις Λατίνων. Διονύσιος τρίτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.***) τὸ ἐθνικὸν Κορνικλανός.

*) Odyss. XIII. 408. **) c. 45. ***) c. 50.

Κοροκονδάμη, πλησίον Σινώπης. Ἀρτεμίδωρος ἑνδεκάτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κοροκονδαμίτης, καὶ λίμνη Κοροκονδαμῖτις.

Κορομάνη, πόλις πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Κορομανηνὸς διὰ τὸν τύπον τῶν Περσῶν. Παραιτακηνοὶ γὰρ τῆς Παραιτάκης.

Κορώπη, πόλις Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Κορωπαῖος. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς*)·

ἢ ἐν Ἀπόλλων
μαντείας Κοροπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν.

οἱ δὲ ὑπομνηματίσαντες αὐτὸν Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φασι· Νίκανδρος Ὠρωπαῖος καὶ Ὠρωπαῖος Ἀπόλλων. ἀγνοεῖ δὲ τὸ Ἀμφιαράου. ἱερὸν Ἀπόλλωνός ἐστι. λέγεται κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι Κορωπαῖος Κορώπη. Κορώπη δὲ Θεσσαλίας πόλις. βέλτιον δὲ ὑπονοεῖν ὅτι ἡμάρτηται καὶ γράφεται Ὠρωπαῖος. Ὠρώπη γὰρ πόλις Εὐβοίας, ὅπου Ἀπόλλωνος διασημότατον ἱερόν.

Κόροντα, πόλις Ἀκαρνανίας. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.**) τὸ ἐθνικὸν Κοροντεύς, ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεύς.

Κορουιών, πόλις Αἰκανῶν ἐν Ἰταλίᾳ. Διονύσιος Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ι'.***) τὸ ἐθνικὸν Κορουιώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Κορπιλοί, Θρᾳκῶν ἔθνος. ἡ χώρα Κορπιλική. ἡ γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν προτέραν Ἀψυνθίδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην.

Κόρσεαι, νῆσος τῆς Ἰωνίας ἀντικρὺ Σάμου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἡρωδιανὸς Κορσία διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Κορσεάτης.

Κορσίς, νῆσος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου. λέγεται καὶ Κορσική. τὸ ἐθνικὸν Κορσοί.

Κορύδαλλα, πόλις Ῥοδίων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κορυδαλλεῖς.

Κορύδαλλος, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κορυδαλλεύς. τὰ τοπικὰ Κορυδαλλόθεν, Κορυδαλλόνδε, Κορυδαλλοῖ.

Κορύλειον, κώμη περίσημος ἐν Παφλαγονίᾳ, ἀπὸ Κορύλου βασιλεύσαντος. ὁ οἰκήτωρ Κορυλειεύς.

Κορυφαῖον, ὄρος ἐπὶ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, ἐν ᾧ τιμᾶται Ἄρτεμις Κορυφαία. Παυσανίας δευτέρῳ.†) τὸ ἐθνικὸν Κορυφαῖος.

Κορυφάσιον, χωρίον Λακωνικὸν πλησίον Πύλου. Θουκυδίδης τετάρτῃ.††) τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Πύλοι ἐν παροιμίᾳ·

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μέν ἐστι καὶ ἄλλος.

τὸ ἐθνικὸν Κορυφασιεὺς καὶ Κορυφάσιος.

Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κορώ-

---

*) v. 614. **) c. 102. ***) c. 24. Κορβιών. †) c. 28, 2. Κόρυφον. ††) c. 3. 118.

νου τοῦ Θερσάνδρου. ἐν ταύτῃ οὐ φαίνεται ἀσπάλαξ, πάσης τῆς Βοιωτίας ἐχούσης τὸ ζῶον, κἂν τις ἔξωθεν ἐνέγκῃ εἰς τὴν Κορωνέων χώραν, οὐ δύναται ζῆν. δευτέρα πόλις Πελοποννήσου μεταξὺ Σικυῶνος καὶ Κορίνθου. τρίτη τῆς Φθιώτιδος. ἔστι δὲ καὶ φρούριον τῆς Ἀμβρακίας. τετάρτη πόλις Κύπρου. ἔστι καὶ χερρόνησος πρὸς τὴν Ἀττικήν. ϛ πόλις καὶ λιμὴν Κορώνη. ὁ πολίτης Κορώνιος καὶ Κορωνεύς. οἱ δέ φασι παρὰ τὴν Κορώνειαν Κορωνειεύς. παρὰ δὲ τὴν Κορωνὴν Κορωναιεύς.

Κορώνη, πόλις Μεσσήνης, ὡς Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῳ τοῦ καταλόγου. ὁ πολίτης Κορωνεὺς καὶ Κορωναιεὺς καὶ Κορωναῖος. ἔστι καὶ Κορώνη μοῖρα τῆς Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ. καὶ τρίτη*. ταύτης ὁ οἰκήτωρ Κορωνίτης. ἔστι καὶ πόλις Βιθυνίας.

Κοσίανα, φρούριον Παλαιστίνης. Χάραξ δεκάτῳ. ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Κοσιανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς.

Κόσσα, πόλις Οἰνώτρων ἐν τῷ μεσογείῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Κοσσανοί.

Κοσσαία, μέρος Περσίδος. Στράβων ιϛ'.*) οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι. ἔστι καὶ Θρᾴκης πολίχνιον.

Κοσσός, ὄρος Βιθυνίας, ὡς Δημοσθένης Βιθυνιακῶν δεκάτῳ. οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι.

Κόσυρος, νῆσος κατὰ Σελινοῦντα, τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλις ὁμώνυμος. καὶ Λιβύης νῆσος Κόσυρα. τὸ ἐθνικὸν τῆς πρώτης Κοσύριος, καὶ κτητικὸν Κοσυριακὸς ἢ Κοσυρῖνος. τῆς δὲ δευτέρας Κοσύραιος.

Κοσύτη, πόλις Ὀμβρική. Κτησίας τρίτῃ περιηγήσεως. τὸ ἐθνικὸν Κοσυταῖος, ὡς Μοτυαῖος τῆς Μοτύης, ἣ Σικελίας πόλις.

Κοτιάειον, πόλις τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας. Στράβων ιβ'.**) τινὲς δέ φασι Κοσιάειον ὀφείλει. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ κόσα κόσαιον, ὡς τοῦ Μίδα Μίδαιον, καὶ προσθέσει τοῦ ι Κοσιαῖον, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ Κοτιαῖον. τὸ ἐθνικὸν Κοτιαεύς. ἔνθα ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων, ὃς περὶ παντοδαπῆς ὕλης τεσσαράκοντα δύο ἔγραψε λόγους.

Κοτράδης, πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κοτραδεώτης ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς Κοτραδέως.

Κοτύλαιον, ὄρος Εὐβοίας, ἀνακείμενον Ἀρτέμιδι, ὥς φησιν Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β'.

Κότυρτα, χωρίον Λακωνικόν. Θουκυδίδης.***) τὸ ἐθνικὸν Κοτυρταῖος.

Κοτύωρα, κώμη πρὸς τῷ Πόντῳ, ὡς Ἀρριανός. τὸ ἐθνικὸν Κοτυωρῖται, ὡς Ἄβδηρα Ἀβδηρῖται.

Κούρης, ὁ ἐξ Ἀκαρνανίας.

*) p. 744. **) p. 576. ***) IV. 56.

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

Ὅμηρος.*) καὶ Κουρεὺς παράγωγον, καὶ θηλυκὸν Κουρῖτις. καὶ Κούρειος καὶ Κούρεια καὶ Κούρισσα θηλυκῶς.

Κ ο ύ ρ ι ο ι, ἔθνος Σαβίνων, πολεμῆσαν Ῥωμαίοις. Χάραξ ιβ'. οἱ φυλέται Κουρῖται, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Κούριτες πρὸς ἐκείνων ἐκλήθησαν.

Κ ο ύ ρ ι ο ν, πόλις Κύπρου, ἀπὸ Κουρέως τοῦ Κινύρου παιδός. Ἡρόδοτος πέμπτῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Κουριεύς. καὶ Ἀριστοκλῆς Κουριεὺς ἦν. τὸ θηλυκὸν Κουριὰς καὶ ἡ χώρα. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας.

Κ ο υ ρ ό π ο λ ι ς, πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κουροπολῖται.

Κ ο χ λ ί ο υ σ α, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκίας, διὰ τὸ κοχλιοὺς ἐν αὐτῇ εὑρίσκεσθαι. τὸ ἐθνικὸν Κοχλιούσιος.

Κ ρ α β α σ ί α, πόλις Ἰβήρων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κραβάσιος καὶ Κραβασιεὺς καὶ Κραβασιάτης καὶ Κραβασιανός, διὰ τὴν χώραν.

Κ ρ ᾶ γ ο ς, ὄρος Λυκίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν. ἀπὸ Κράγου τοῦ Τρεμίλου υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν Ἀγρίων ἄντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον. τὸ ἐθνικὸν Κράγιος. ἔστι καὶ ὄρος Ἀντίκραγος ἕτερον.

Κ ρ ά δ η, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Κραδίτης, ὡς Σιδίτης.

Κ ρ ά μ β ο υ σ α, νῆσος περὶ Σελεύκειαν τῆς Ἰσαυρίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῳ.***) τὸ ἐθνικὸν Κραμβούσιος ἢ Κραμβουσαῖος.

Κ ρ ά μ β ο υ τ ι ς, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Κραμβουτίτης, ὡς Ναυκρατίτης. Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ο γράφει Κράμβοτις προπαροξυτόνως, ὡς Ἄβοτις.

Κ ρ α ν ά η, νῆσος Λακωνική. Ὅμηρος****)·

νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην,

ἥτις πρόκειται τοῦ Γυθείου. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ἀττικὴ ἀπὸ Κραναοῦ. ἐξειλήφασι γάρ τινες οὕτω τὸ Ὁμηρικὸν τὸ Κρανάῃ ἀντὶ τοῦ Ἀτθίδι. Ἑλένη καλεῖται νῦν. ἐμοὶ δοκεῖ Ἀλέξανδρος δηλοῦν οὐ τὸν διὰ τῶν νήσων πλοῦν πεποιημένον τοῦ εἰσάγοντος, ἀλλ' αὐτῶν ἔξω. ὑπονοῶν γὰρ διωχθήσεσθαι τὴν Κρήτην εὐώνυμον λαμβάνει καὶ τὴν Ἀσίαν παραλεγόμενος εἰς Φοινίκην ἔρχεται. τὸ ἐθνικὸν εἰ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Κραναάτης, ὡς Καρυάτης, εἰ δὲ τῆς Ἀττικῆς, Κραναῖος, ὡς Ἀθηναῖος.

Κ ρ ά ν ε ι α, χωρίον Ἀμβρακιωτῶν. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης, ὡς Μαρειάτης, ὥς φησι Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις.

Κ ρ α ν ί δ ε ς, συνοικία πρὸς τῷ Πόντῳ. Παρθένιος ἐν Ἀνθίππῃ. τὸ ἐθνικὸν Κρανῖται.

*) Iliad. IX. 529. **) c. 113. ***) p. 670. ****) Iliad. III. 445.

Κράνιοι, πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ. τετράπολις δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ τῶν Κεφάλου παίδων Προνήσου, Σάμου, Πηλέως, Κρανίου. τὸ ἐθνικὸν Κρανιεῖς.

Κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἀθαμανίας, ἀπὸ Κράνωνος τοῦ Πελασγοῦ. ἐν ταύτῃ δύο κόρακας εἶναί φασι μόνους, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς Θαυμασίοις καὶ Θεόπομπος. ὅταν δ' ἄλλους ἐκνοσσεύσωσιν, ἴσους αὐτοὺς καταλιπόντες ἀπέρχονται. ὁ πολίτης Κρανώνιος. Ἡρόδοτος ἕκτῃ*)· ἐκ δὲ Θεσσαλίης ἦλθεν τῶν Σκοπαδέων Διακτορίδης Κρανώνιος. ἀπέχει δὲ σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος ἡ Κράνων πόλις, ὥς φησι Στράβων.**) καὶ Ὅμηρός***) φησιν Ἐφύρους τοὺς Κρανωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους. ἔστι καὶ θηλυκὸν Κρανωνὶς ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Κρασέριον, Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρασερῖνος.

Κραστός, πόλις Σικελίας τῶν Σικανῶν. Φίλιστος Σικελικῶν τρισκαιδεκάτῳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἐπίχαρμος ὁ κωμικὸς καὶ Λαῒς ἡ ἑταίρα, ὡς Νεάνθης ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας γυναῖκας, ὡς Φιλήμων. Ἀπίων δὲ ὅτι μόνος Πολέμων ἔφη τὴν Λαΐδα Κορινθίαν. ὁ πολίτης Κραστῖνος καὶ Κραστίνη τὸ θηλυκόν.

Κρέμη, πόλις Πόντου. Φλέγων ὀγδόῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κρεμήσιος, ὡς Ἰθακήσιος.

Κρεμμύων, κώμη Κορίνθου. Εὔδοξος ἕκτῳ γῆς περιόδου. ὁ πολίτης Κρεμμυώνιος. ἐν ᾗ μυθεύουσι τὰ περὶ τὴν Κρεμμυωνίαν ὗν, ἣν μητέρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου φασὶ καὶ ἕνα τῶν Θησέως ἄθλων. Φαβωρῖνος δὲ ὅτι τοῦ Ἐρυμανθίου καὶ τοῦ Καλυδωνίου μήτηρ ἦν, τὸ δὲ κύριον ὄνομα αὐτῆς ἐκαλεῖτο Φαῖα. ἔστι καὶ Κρομμύων πόλις Λιβύης διὰ τοῦ ο· καὶ Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Κρομμυώνιος καὶ Κρομμυωνία.

Κρεῦσις, πόλις Βοιωτίας, κειμένη καταντικρὺ τῆς Μεγαρίδος, ὡς Ἡρωδιανός, ἡ γενικὴ Κρεύσιος. τὸ ἐθνικὸν Κρευσιεύς.

Κρηνίδες, πόλις Πιερίας, ἃς Φίλιππος μετωνόμασε Φιλίππους. τὸ ἐθνικὸν Κρηνῖται.

Κρῆσσα, πόλις Παφλαγονίας, ἣν Μηριόνης μετὰ Τροίαν ἔκτισε, Ζηίλας δὲ εἷλεν ὁ Νικομήδους υἱός. Δημοσθένης γράφει τὸ ἐθνικὸν Κρησσαῖος.

Κρήσιον, πόλις Κύπρου. Θεόπομπος Φιλιππικῶν πεντεκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρησιεύς, ὡς Σουνιεύς.

Κρήστων, πόλις Θρᾴκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστὼν παρ' Ἡροδότῳ.†) Λυκόφρων ††)·

*) c. 127. **) VII, p. 330. ***) Iliad. XIII, 301. †) I. 57. ††) v. 937.

ὀρκωματῆσαι τόν τε Κρηστώνης θεόν.
ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ. Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτούς φησιν. Ἑκαταῖος δὲ Κρηστῶνας αὐτοὺς ἐν Εὐρώπῃ. καὶ Κρηστωνικὸν κτητικόν.

Κρήτη, ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. οἱ μέν φασιν ἀπὸ τοῦ κόρης κορήτην καὶ Κρήτην κατὰ συγκοπήν, οἱ δὲ ἀπὸ Κρητὸς τοῦ Διὸς καὶ Ἰδαίας νύμφης παιδός, οἱ δ' ἀπὸ Κρήτης μιᾶς τῶν Ἑσπερίδων, οἱ δὲ ἀπό τινος γηγενοῦς Κρητός. ἄμεινον δὲ παρὰ τὸ κρὴς κρητὸς Κρήτη, ὡς Θράκη καὶ Χιτώνη καὶ εὐφρόνη. λέγεται καὶ ποιητικῶς Κρῆται. λέγεται καὶ καὶ Κρὴς Κρητὸς καὶ Κρῆσσα καὶ Κρηταῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως· καὶ Κρητεὺς καὶ Κρητῆος καὶ Κρητήιος κτητικόν· καὶ θηλυκὸν Κρητηιάς. καὶ Κρηταιεὺς καὶ Κρήσιος ἀπὸ τοῦ Κρής, καὶ Κρησιὰς θηλυκὸν καὶ Κρησία καὶ Κρήσιον. καὶ ἀπὸ τῆς Κρητὸς γενικῆς Κρῆτις, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ Κρῆσις. καὶ τὸ κτητικὸν Κρητικός. καλεῖται δὲ ἡ νῆσος καὶ Ἀερία καὶ Χθονία καὶ Ἰδαία.

Κρητηνία, τόπος Ῥόδου, ἐν ᾧ ᾤκουν οἱ περὶ Ἀλθαιμένην. ὃς χρησθεὶς ὅτι τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ ἔφυγε, καὶ νυκτὶ πλοίῳ συναντᾷ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ὡς λῃστὰς νομίσας ἀναιρεῖ τὸν πατέρα. εἰσὶ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ Ἀταβύρια ὄρη, ἀφ' ὧν Ζεὺς Ἀταβύριος.

Κριθωτή, πόλις Ἑλλησπόντου, ὀγδοήκοντα σταδίους ἀπέχουσα τῆς Καρδίας. τὸ ἐθνικὸν Κριθώσιος, ὡς Περκώσιος. ἔστι καὶ ἄκρα Ἀκαρνανίας.

Κρίμισα, πόλις Ἰταλίας πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου. Λυκόφρων.*) ἀπὸ Κριμίσης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Κριμισαῖος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ ποταμός.

Κρίσα, πόλις Φωκίδος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κρίσου Φώκου υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κρισαῖος καὶ Κρισαῖον πεδίον. εἰσὶ καὶ Κρῖσαι ἄλλαι Τρωικαί. ἔστι καὶ Αἰολίδος Κρίσα. τινὲς δ' αὐτὴν τῇ Κίρρᾳ φασί. λέγεται τὸ ἐθνικὸν Κρισήιος καὶ θηλυκὸν Κρισηιάς, ὡς ἀπὸ τοῦ Κρισεύς.

Κριῶα, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κριωεύς. τὰ τοπικὰ Κριῶθεν κατὰ συγκοπὴν καὶ Κριῶζε καὶ Κριῶσι.

Κρόβυζοι, ἔθνος πρὸς νότον ἀνέμου τοῦ Ἴστρου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐξ οὗ Κροβυζικὴ ἡ γῆ.

Κροκέαι, πόλις Λακωνική, τῶν ἑκατὸν πόλεων μία. λέγεται καὶ ἑνικῶς. οἱ οἰκοῦντες Κροκεᾶται. λέγεται δὲ τοπικῶς Κροκεῆθεν.

Κροκοδείλων πόλις, ἐν τῇ Μοιρίδι τῇ λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.**) ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι ὁ Μηνᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν διωκόμενος μεθ' ἵππου φεύγει· καταπεσόντος δὲ τοῦ ἵππου ἐν τῇ Μοιρίδι λίμνῃ, ὑπὸ κροκοδείλου ληφθῆναι καὶ ἐξενεχθῆναι εἰς τὸ πέραν, καὶ οὕτως ὀνομασθῆναι καὶ πόλιν κτίσαι

*) v. 913. **) c. 148.

καὶ καθιερῶσασθαι τοὺς κροκοδείλους. ἀπεῖπέ τε μηδένα ἀποκτείνειν τὸ ζῶον, ἡγεῖσθαί τε ὡς θεόν. ὁ πολίτης Κροκοδειλοπολίτης.

Κροκύλειον, νῆσος Ἰθάκης. Θουκυδίδης τρίτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Κροκυλεύς. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τετραμερῆ φησι τὴν Ἰθάκην, ἧς τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ θάλατταν καὶ τὸ δεύτερον Νήιον καὶ τὸ τρίτον Κροκύλειον, τὸ τέταρτον Αἰγιρῆα.

Κρομύουσα, νῆσος Ἰβηρίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κρομυούσιος.

Κρομμύων, πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβῳ. ὁ πολίτης Κρομμυώνιος.

Κρόσσα, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κροσσαῖος, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Κρόταλλα, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κροταλλαῖος, ὡς Ἄβολλα Ἀβολλαῖος.

Κρότων, πόλις Ἰταλίας εὔσημος περὶ τὸ Ῥήγιον. βαρύνεται δὲ, ὅτε τὸ ὄρος σημαίνει, ὅθεν ὁ Αἴσαρος ῥεῖ ποταμός. τὸ μέν τοι ἐπὶ τοῦ φθαρτοῦ τῶν κυνῶν ὀξύνεται. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Τυρρηνίας μητρόπολις, καὶ τρίτη Ἰταλίας. οἱ πολῖται Κροτωνιᾶται, καὶ θηλυκῶς Κροτωνιᾶτις, καὶ Κροτώνιος καὶ Κροτωνία καὶ Κροτωνιάτης καὶ Κροτωνιάς.

Κρουστομερία, πόλις Σαβίνων ἀντιστᾶσα Ῥωμύλῳ. Διονύσιος δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.**) τὸ ἐθνικὸν Κρουστομερῖνος.

Κρουσίς, μοῖρα τῆς Μυγδονίας. Στράβων ἑβδόμῃ· Ἠδωνικῆς Κρουσίδος. ἀπὸ Κρουσέως τοῦ Μύγδονος υἱοῦ. τῷ τοπικῷ ἔθει Κρουσιδεύς, ὡς Χαλκιδεύς. ἔστι δὲ Κρουσεύς. καί ἐστι θηλυκὸν ὁμώνυμον, Κρουσὶς γῆ.

Κρύα, πόλις Λυκίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῆς πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρυεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι Κρυέων, Κάρυσις καὶ Ἀλίνα.

Κρυασσός, πόλις Καρίας, ἀπὸ Κρυάσσου τοῦ Κάρητος. ὁ πολίτης Κρυασσεύς.

Κρωβίαλος, πολίχνιον πρὸς τῇ Ποντικῇ. Ἀπολλώνιος δευτέρῳ***)·

Κρωβίαλον, Κρῶμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.

οἱ οἰκοῦντες Κρωβιαλεῖς.

Κρῶμνα, πόλις Παφλαγονίας, ἡ νῦν Ἄμαστρις, ὡς εἴρηται. τινὲς δέ φασι χωρίον Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Κρωμνίτης καὶ Κρωμναῖος καὶ Κρωμναιεύς. ἔστι καὶ Πελοποννήσου πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἀπὸ Κρώμνου τοῦ Λυκάονος.

Κρωπιά, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ Κρωπιάδα φησίν. Ἀνδροτίων δὲ Κρῶπάς φησι τὸν δῆμον. ὁ δημό-

*) c. 96. **) c. 32. ***) v. 944.

της Κρωπίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κρωπιδῶν καὶ Κρωπίαθεν, Κρωπιάνδε, Κρωπιᾶσι.

Κρῶς, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας. ὁ πολίτης Κρωίτης, καὶ νομὸς Κρωίτης. ἔστι καὶ Κρωὶς Ἀράβων πόλις.

Κτημένη, πόλις Θετταλίας, ὑπὸ Πηλέως Φοίνικι δωρηθεῖσα, ἧς τοὺς πολίτας Ὅμηρος Δόλοπάς φησιν, ὡς Σίντιας τῆς Λήμνου*) καὶ Τρῶας τῆς Ἰλίου καὶ Ζελείας**) καὶ Ἐπειοὺς τῆς Ἤλιδος***) καὶ Φαίακας τῆς Σχερίας****) καὶ Ἄβαντας τοὺς Εὐβοέας†) καὶ Κτημένην Δολοπιάδα.††) τὸ ἐθνικὸν, ὡς Κλαζομένιος, Κτημένιος καὶ Κτημεναῖος.

Κτησιφῶν, πόλις Ἀσσυρίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Κτησιφώντιος.

Κύαλος, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ἀπὸ Κυάλου τοῦ Διός. τὸ ἐθνικὸν Κυάλιος, ὡς Φάρσαλος Φαρσάλιος.

Κύαρδα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Κυάρδου βασιλέως Καρῶν, υἱοῦ Βαργάσου. τὸ ἐθνικὸν Κυαρδεύς, ὡς Λαρανδεύς.

Κυβασσός, πόλις Καρίας, ὡς Καβασσός. τὸ ἐθνικὸν Κυβασσεύς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς.

Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλην φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας. καὶ Κύβελον ἱερὸν, ἀφ' οὗ Κυβέλη ἡ Ῥέα λέγεται Κυβεληγενὴς καὶ Κυβελίς. Πείσανδρος δεκάτῳ.

Κύβος, πόλις Ἰώνων ἐν Λιβύῃ Φοινίκων. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτοῦ· καὶ λιμήν που, ἄκρη, καὶ Κυβώ. ὁ πολίτης Κυβίτης, ὡς Σαβίτης τῆς Σαβοῦς, ἢ Κυβοίτης, ὡς τῆς Βουτοῦς Βουτοίτης.

Κυδαθήναιον, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς. ἐντεῦθεν ἦν Νικοχάρης ὁ κωμικός, καὶ Κύων Κυδαθηναιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαθηναίων, εἰς Κυδαθήναιον, ἐν Κυδαθηναίων.

Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς, ὡς δὲ Φρύνιχος, Πτολεμαΐδος. ὁ δημότης Κυνδαντίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαντιδῶν, ἐς Κυδαντιδῶν, ἐν Κυδαντιδῶν.

Κύδνα, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἢ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Πυδναῖος. ἔστι καὶ Κύδνος ποταμὸς Βιθυνίας.

Κύδραι, πόλις τῶν Δολόπων. Στράβων ζ'.

Κύδραρα, πόλις. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.†††) τὸ ἐθνικὸν Κυδραραῖος, ὡς Μεγαραῖος. ἔστι δὲ πρὸς τοὺς ὅρους τῶν Φρυγῶν.

Κυδρήνη, πόλις Ἀρμενίας, οὐχ ὥς τινες Κύδρος. τὸ ἐθνικὸν Κυδρηναῖος.

---

*) Odyss. VIII. 294. **) Iliad. II. 824. ***) Iliad. II. 619. ****) Odyss. VI. 8. †) Iliad. II. 536. ††) Sic non Homerus, sed Apoll. Rhod. I. 68. †††) c. 30.

Κυδωνία, πόλις Κρήτης, ἡ πρότερον Ἀπολλωνία, ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀκακάλλιδος τῆς Μίνωος θυγατρός. δευτέρα πόλις Σικελίας. τρίτη Λιβύης. ὁ πολίτης Κυδωνιάτης καὶ Κύδων καὶ Κυδώνιος καὶ Κυδωναῖος καὶ Κυδωνὶς θηλυκῶς καὶ Κυδωνικὸς ἀνήρ.

Κύζικος, πόλις τῆς Προποντίδος, κειμένη ἐπὶ χερρονήσῳ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἄρκτων νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Κυζικηνὸς καὶ Κυζικηνὶς ἡ ποίησις. Ὅμηρος δὲ τοὺς κατοικοῦντας Κύζικον Δολίονάς φησιν,*) ὡς τοὺς τὴν Ἴσμαρον Κίκονας.**) λέγεται καὶ κτητικὸν Κυζικηνικός. κέχρηνται δὲ καὶ τῷ Κυζικηνὸς ἁπλῶ ἀντὶ κτητικοῦ, ὡς τὸ Τυρσηνοὶ ἀντὶ τοῦ Τυρρηνικοί. οἱ χαλεποὶ διὰ τὸ λῃστρικοὺς εἶναι τοὺς Τυρρηνούς.

Κύθηρα, νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ Πορφύρουσσα διὰ τὸ κάλλος τὸ παρὰ τῶν πορφυρῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. οἱ οἰκήτορες Κυθήριοι καὶ Κυθηρία, καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος λέγεται Κυθηραία.

Κύθηρος, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κυθήριος. τὰ τοπικὰ Κυθηρόθεν, Κυθηρόνδε.

Κύθνος, νῆσος πρὸς τῇ Δρυόπιδι τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Κύθνου κτίσαντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ὀφίουσα καὶ Δρυοπίς. ὁ νησιώτης Κύθνιος. καὶ Κύθνιος τυρὸς καὶ Κυδίας ὁ ζωγράφος.

Κυκνῖτις, ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ καὶ ἐν Ποιμέσι· βοὴν Κυκνῖτιν.

Κύλλανδος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κυλλανδεύς.

Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. ἐν τούτῳ δέ φασι τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῆ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι, θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην, τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη σφόδρα δυσθηράτους εἶναι. ἔστι δὲ καὶ Ἠλείων ἐπίνειον Κυλλήνη. τὸ ἐθνικὸν Κυλληνεὺς καὶ Κυλλήνιος· καὶ Κύλλιος λέγεται Ἑρμῆς κατὰ συγκοπὴν τοῦ Κυλλήνιος.

Κύμη, πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου, ἀπὸ Κύμης Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀμαζόνιον. τὸ ἐθνικὸν Κυμαῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς καὶ Ἡσίοδος Κυμαῖοι. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Φρικωνῖτις λεγομένη. αὕτη δὲ καὶ ἡ Λέσβος σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἰταλίας. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Κυμεύς. τετάρτη τῆς Ἠλείας, πέμπτη τῆς Εὐβοίας, ἕκτη Παμφυλίας. ἔστι καὶ νῆσος πλησίον Σικελίας.

Κύναιθα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυναίθου ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. τὸ ἐθνικὸν Κυναιθεὺς καὶ Κυναιθαιεὺς καὶ Κυναιθαεύς, ἀπὸ τοῦ τετρασυλλάβου τοῦ Κυναίθεια. ἔστι καὶ Κύναιθα πόλις Θρᾴκης ὑπὸ τῷ Νηρίτῳ ὄρει.

---

*) Hoc potius Apoll. Rhod. II. 767. **) Odyss. IX, 39.

Κυνέτεια, πόλις Ἄργους. Καλλίμαχος δευτέρῳ. οἱ πολῖται Κυνετεῖς καὶ Κυνετιάται. οἱ τύποι γὰρ οὐκ ἀήθεις τῶν Ἀργείων.

Κυνή, πόλις Λυδίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κυνεὺς καὶ Κύνιος.

Κυνητικόν, Ἰβηρίας τόπος πλησίον ὠκεανοῦ. Ἡρόδωρος δεκάτῳ τῶν καθ' Ἡρακλέα. οἱ οἰκοῦντες Κύνητες καὶ Κυνήσιοι.

Κύνθος, [ὄρος Δήλου] παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος. ὁ οἰκήτωρ Κύνθιος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Κυνθιώτης καὶ Κυνθιῶτις θηλυκῶς.

Κύννα, πολίχνιον πλησίον Ἡρακλείας, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ἢ Κύννου τοῦ ἀδελφοῦ Κοίου. τὸ ἐθνικὸν Κυνναῖος.

Κῦνος, ἐπίνειον Ὀποῦντος, ὡς Φίλων καὶ Παυσανίας.*) Ἑκαταῖος δὲ πόλιν αὐτήν φησιν. Ὅμηρος**)·

οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε.

οἱ οἰκοῦντες Κύνιοι καὶ Κυναῖοι.

Κυνόσαργες, γυμνάσιον ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δῆμος, ἀπὸ Διόμου, ἀφ' οὗ ὁ χῶρος Ἀθήνησι Διόμεια καλεῖται. Δίομος γὰρ Ἡρακλεῖ ὡς θεῷ θύων, τὰ * ξενώσων ἱερὰ Ἡρακλεῖ ἥρωι ἔδειξε καὶ αὐτῷ κύων λευκὸς ἁρπάσας τὰ μηρία εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἤνεγκεν. ὁ δημότης καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐκ Κυνοσάργους, καὶ εἰς τόπον ἐς Κυνόσαργες, καὶ ἐν τόπῳ ἐν Κυνοσάργει.

Κυνὸς Κεφαλαί, λόφος τῆς Θεσσαλίας. Πολύβιος ἐννεακαιδεκάτῳ. ἦν δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν, ἀφ' οὗ Πίνδαρος Δαϊφάντου παῖς, Βοιώτιος ἐκ Κυνὸς Κεφαλῶν, μελῶν ποιητής.

Κυνόσουρα, ἄκρα Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυνοσούρου τοῦ Ἑρμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυνοσουρεὺς καὶ Κυνοσουρὶς θηλυκόν.

Κυνόσσημα, τόπος Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς. ἔστι καὶ ἄλλο χωρίον. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Κυνοσσηματεύς.

Κύνουρα, πόλις Ἄργους, ἀπὸ Κυνούρου παιδὸς Περσέως. Παυσανίας τρίτῳ.***) Κυνουρεὺς τὸ ἐθνικὸν καὶ Κυνουρὶς θηλυκὸν καὶ Κυνούριος καὶ Κυνουρία καὶ οὐδέτερον. κτητικὸν Κυνουρικός.

Κυνῶν νῆσος, Λιβυκὴ νῆσος. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Κυνονησίτης.

Κυνῶν πόλις, Αἰγυπτία πόλις. ὁ οἰκῶν Κυνοπολίτης. ἐν ᾗ πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται.

Κύον, πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος τετάρτῃ Καρικῶν. ἡ πρότερον Καγήβιον. τὸ ἐθνικὸν Κυίτης.

Κύπαιθα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Κυπαιθεύς.

Κυπαρισσία, πόλις τῆς Τριφυλίας, ἥ τις Ἔραννα ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικόν Κυπαρισσεὺς καὶ Κυπαρισσία ἡ Ἀθηνᾶ.

---

*) X. 1, 2. **) Iliad. II. 531. ***) c. 2, 2.

Κυπαρισσήεις, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ὅμηρος *)· καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισσηέντιος.

Κυπάρισσος, πόλις ἐν Παρνασσῷ κατὰ τοὺς Δελφούς, ἡ πρότερον Ἔρανος. Ὅμηρος **)· οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν. ἀπὸ Κυπαρίσσου τοῦ Μινυοῦ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτόθι κυπαρίσσων, ἣν Κυπαρισσοῦντά τινες καὶ Ἀπολλωνιάδα φασί. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισσεύς.

Κύπασις, πόλις περὶ Ἑλλήσποντον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυπασίτης.

Κύπη, Σικελίας φρούριον. Φίλιστος Σικελικῶν ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κυπαῖος.

Κύπρος, νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρου ἢ ἀπὸ τοῦ φυομένου ἄνθους κύπρου. Ἀστύνομος δέ φησι Κρύπτον κεκλῆσθαι διὰ τὸ κρύπτεσθαι πολλάκις ὑπὸ τῆς θαλάσσης· εἶτα Κύπρος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἄκρα ἔχειν καὶ Κεραστιὰς καὶ Ἀμαθουσία καὶ Μηιονὶς καὶ Σφήκεια καὶ Ἀκαμαντίς. τὸ ἐθνικὸν Κύπριος καὶ Κυπρία καὶ Κύπριον καὶ Κυπριακὸς καὶ Κυπριεὺς καὶ Κυπρίτης. ἔστι καὶ Λιβυκὴ Κύπρος. τὸ ἐθνικὸν Κυπρίτης.

Κυραννίς, νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ***) ὁ νησιώτης Κυραννίτης.

Κύρβασα, ὡς Πήδασα, Μέδμασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Κυρβασεύς.

Κύρβη, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Κυρβαῖος.

Κύρη, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσεως δευτέρῳ. ὁ νησιώτης Κυραῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Κυρήνη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως, ἢ Κυρῆς πηγῆς ἐγχωρίου. ἔστι καὶ Ἰβηρίας καὶ Μασσαλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Κυρηναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἐρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός. καὶ Κυρηναΐς, ὡς Θηβαΐς, καὶ Κυρηνίτης.

Κύρης, Κύρητος, πόλις, ὡς Φάγρης, Μένδης, Ἀδρύμης. τὸ ἐθνικὸν Κυρήσιος.

Κυρίς, μητρόπολις Σαβίνων. τὸ ἐθνικὸν Κυρίτης. τὸ κτητικὸν Κυρίτιος, καὶ Κυριτία Ἥρα.

Κύρνος, νῆσος πρόσβορρος Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κύρνιοι καὶ Κυρναῖοι. φασὶ δὲ τοὺς Κυρναίους πολυχρονιωτάτους εἶναι. οἰκοῦσι δὲ οὗτοι περὶ τὴν Σαρδόνα διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ τοῦτο γίγνεται παρ' αὐτοῖς.

*) Iliad. II. 593. **) Iliad. II. 519. ***) c. 195.

Κύρου πόλις, ἣ καὶ Κυρέσχατα καλεῖται, πόλις πρὸς τοῖς ἐσχάτοις Περσίδος. ὁ πολίτης καθ' ἡμᾶς Κυροπολίτης, κατὰ δὲ Πέρσας Κυρεσχατηνοί, ὡς Ἀραξηνοὶ καὶ Καμβυσηνοί.

Κύρρος, πόλις Συρίας, ἧς ἀκρόπολις Γίνδαρος. ὁ πολίτης Κυρρέστης, ὡς Πολύβιος πέμπτῳ.*) καὶ Κυρρέστις ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ χώρα Κυρρεστική. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.**) Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου τὸ Κυρρήστης διὰ τοῦ η φησί.

Κυρταῖα, πόλις ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, εἰς ἣν ὑπερώρισεν Ἀρταξέρξης Μεγάβυζον. Κτησίας τρίτῳ Περσικῶν. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς τέχνης Κυρταιανός, ἐκ δὲ τῆς χώρας Κυρταιηνός, ὡς Σωφηνὸς καὶ Ἀραξηνός.

Κύρτος, πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσογείῳ. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἰατρός, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτὸς ὀνομαζόμενος, οὗ μέμνηται Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἰατρῶν. ὁ τόνος τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀξύς, ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρύς, ὡς τὸ Πόντος καὶ κόντος.

Κύρτωνες, πόλις Βοιωτίας. Παυσανίας ἐννάτῳ***)· τὸ καὶ ἀρχαῖον τῷ πολίσματί φασιν εἶναι Κυρτώνη. τὸ ἐθνικὸν Κυρτώνιος, τοῦ δὲ πολιχνίου Κυρτῶνες.

Κυρτώνιος, πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ.****) τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυρτωνῖνος, ὡς Σατορνῖνος.

Κύτα, πόλις Κολχική, πατρὶς Μηδείας. ἔστι καὶ ἄλλη Σκυθίας. ὁ πολίτης Κυταῖος, ἐξ οὗ καὶ Κυταιεύς·

πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο. †)

τὸ θηλυκὸν Κυταιὰς καὶ Κυταία. Λυκόφρων††)·

ὃς εἰς Κυταίαν τὴν Λιβυστίνην μολών.

οἱ Λιβυστῖνοι γὰρ ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις. λέγεται καὶ Κυταεὶς ἀπὸ τοῦ Κυταῖος. οἱ δὲ ὅτι δύο εἰσὶ Κύτα, ταῦτα καὶ τῆς Εὐρώπης. ἔστι καὶ Κύταιον πόλις Κρήτης.

Κυτέριον, πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυτεριώτης. δύναται καὶ τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυτερῖνος.

Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος.†††) ὁ πολίτης Κυτιναῖος. ἔστι καὶ Κυτίνιον μία τῶν τριῶν τῶν Δωρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κυτινιάτης.

Κυτώνιον, πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ ἡγουμένῳ.

Κύτωρος, πόλις Παφλαγονίας, ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Κυτωρεύς, καὶ θηλυκὸν Κυτωριάς. λέγονται καὶ Κυτωρῖται καὶ Κυτώριος καὶ Κυτωρία θηλυκόν.

---

*) c. 50, 7. **) p. 751. ***) c. 24, 4. ****) c. 82, 9. †) Apoll. Rhod. II. 405. ††) v. 1312. †††) ad v. 1389.

Κῦφος, πόλις Περραιβίας.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.*)

ἀπὸ Κύφου τοῦ παιδὸς Περραιβοῦ. δύο δ' εἰσὶ Κύφοι, ἡ μὲν Περραιβίας, ἡ δὲ Θετταλίας. καὶ ποταμὸς Κύφος. ὁ πολίτης Κυφαῖος. Λυκόφρων**)·

ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην.

Κυχρεῖος πάγος, περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ. ἀπὸ Κυχρέως τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων· ὃν λυμαινόμενον τὴν νῆσον ἀπήλασεν Εὐρύλοχος· ἐδέξατο δ' ἐν Ἐλευσῖνι Δημήτηρ καὶ ἀμφίπολον ἐποίησεν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Σαλαμὶς Κυχρεία ἐκλήθη, ὡς Στράβων.***) τὸ ἐθνικὸν Κυχρεοπαγίτης.

Κύψελα, φρούριον τετειχισμένον ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑπὸ Μαντινέων. Θουκυδίδης πέμπτῃ.****) ἔστι καὶ Κύψελα πόλις Θρᾴκης πλησίον τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυψελῖνος ἢ Κυψεληνός.

Κῶβρυς, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος Φιλιππικῶν ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κωβρύτης, ὡς Αἰγὺς Αἰγύτης.

Κώθων, νῆσος οὐ πόρρω Κυθήρων. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Κωθώνιος, ὡς Σιδώνιος.

Κωλιάς, ἄκρα ἤτοι Φαληροῖ ἀκτή, ὅπου καὶ Ἀφροδίτη Κωλιάς. ὁ δὲ τόπος [οὕτως] καλεῖται· ἐγκείμενος γάρ ἐστιν, ὅμοιος δὲ ἀνθρώπου κώλῳ. τὰ τοπικὰ Κωλιάθεν καὶ Κωλιοῖ ἐν τόπῳ καὶ Κωλιάδε. τὸ ἐθνικὸν Κωλιεύς. ὅθεν καὶ τὸ Κωλιὰς καὶ Κώλιον οὐδέτερον. καὶ Κώλιοι, ὡς Σούνιοι.

Κῶλοι, ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. αἱ δὲ ὑπώρειαι τοῦ Καυκάσου καλοῦνται Κωλικὰ ὄρη. ἡ χώρα Κωλική.

Κώμη. ἐν ταῖς μακραῖς ὁδοῖς μέσα χωρία ἔκτισαν πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι νυκτὸς ἐπιγενομένης, ὅθεν καὶ ἐπικέκληται, ὡς Φιλόξενος. ὁ οἰκήτωρ ἐγκώμιος. Ἡσίοδος†)·

εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο.

καὶ κωμαῖος καὶ κωμήτης ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ η. καὶ ὁ δῆμος κώμη. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς κοιμᾶσθαί τε καὶ αὐλίζεσθαι. λέγεται καὶ κωμήτωρ.

Κωνώπη, πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος πέμπτῳ.††) τὸ ἐθνικὸν Κωνωπεὺς καὶ Κωνωπίτης καὶ Κωνωπαῖος. ἔστι καὶ Κωνώπιον τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ὅπου φασὶ τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἁλιέων λαμβάνοντας τροφὴν φυλάττειν τὴν θήραν· ἐὰν δὲ ὑπολάβωσιν ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι καὶ τὰ λίνα καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. τὸ ἐθνικὸν Κωνώπιος καὶ Κωνωπιεύς.

Κῶπαι, πόλις Βοιωτική. Ὅμηρος†††)·

*) Iliad. II. 748. **) v. 897. ***) IX. p. 393. ****) c. 33. †) Opp. v. 344. ††) c. 6, 6. †††) Iliad. II. 502.

Κώπας Εὔτρησίν τε.

ἀπὸ Κωπέως τοῦ Ἀπαταλέως τοῦ Ὀγχηστοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. ὁ πολίτης Κωπαΐτης, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Κωπαῖος, ὡς Ἀθηναῖος Ἀθηναΐτης. λέγεται δὲ καὶ Κωπαία λίμνη καὶ Κωπαιεύς. καὶ ἡ λίμνη Κωπαΐς, ἣ ἐλέγετο Λευκωνίς.

Κώρυκος, πόλις Κιλικίας. Παρθένιος προπεμπτικῷ. παρ' ᾗ τὸ Κωρύκειον ἄντρον νυμφῶν, ἀξιάγαστον θαῦμα, ᾧ ὁμώνυμον ἐν Παρνασσῷ. τὸ ἐθνικὸν Κωρύκιος. ἐκεῖ δὲ τὴν πόλιν Κωρύκειάν φασι. λέγεται καὶ Κωρυκιώτης, καὶ ἴσως παρὰ τὸ Κωρύκιον ἢ ἀπὸ τοῦ Κωρυκία. ἔστι καὶ Κώρυκος ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον ὑψηλὸν πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. καὶ λιμὴν ὁμώνυμος καὶ νησίον ὁμώνυμον, οὗ κατὰ τὸν παράπλουν λῃστήριόν τι μέγα τῶν Κωρυκαίων, ὠτακουστούντων ἐν τοῖς αὐτόθι λιμέσι τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρρητα· τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάσατο. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον Κρήτης Κωρυκὴ καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας.

Κῶς, τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν Κορίνθῳ, οὗ καθείργνυον τοὺς φῶρας καὶ τοὺς δραπέτας. λέγεται καὶ Κῶος. Κῶες δὲ οἱ ἐν αὐτῷ ἀνατραφέντες. Κώους γὰρ τὰ κοιλώματα τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ σπήλαια ἔλεγον.

Κῶς, πόλις καὶ νῆσος. καὶ Ὅμηρος*).

καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο.

ἡ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο ἀπὸ γηγενοῦς Μέροπος. Κῶς δὲ ἀπὸ Κῶ τῆς Μέροπος θυγατρός. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καρίς. λέγεται καὶ Κώως διὰ δύο ω, καὶ Κόως. ἀφ' οὗ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοπικὸν**)·

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.

λέγεται καὶ Κόος διὰ δύο ο. ἔοικεν οὖν τὸ πρωτότυπον Κέως. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κτίστης τῆς Κέω. τὸ ἐθνικὸν Κεῖος, καὶ ἐκτάσει Κήιος, ὡς τῆς Τέω Τέϊος καὶ Τήιος, καὶ Κεῖος διὰ διφθόγγου. τῆς δὲ Κῶ μονοσυλλάβου Κῶος καὶ Κώιος, ὡς Μινῷος. οὕτω δὲ ἐχρημάτιζον Ἱπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος ἰατροί. ἦν δὲ Ἱπποκράτης τῶν καλουμένων Νεβριδῶν· Νεβρὸς γὰρ ἐγένετο ὁ διασημότατος τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ᾧ καὶ ἡ Πυθία ἐμαρτύρησεν· οὗ Γνωσίδικος, Γνωσιδίκου δὲ Ἱπποκράτης καὶ Αἴνειος καὶ Ποδαλείριος, Ἱπποκράτους Ἡρακλείδης, οὗ Ἱπποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος, ὁ καὶ θαυμασίας συντάξεις καταλελοιπώς. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις Κῶς.

Κωνστάντεια, ἡ νῦν ἐν Κύπρῳ Σαλαμίς. γίγνεται δὲ ἀπὸ τῆς Κώνσταντος γενικῆς, ὡς Μαρώνεια ἀπὸ τοῦ Μάρωνος καὶ Καύκωνος Καυκώνεια. ἔστι δὲ καὶ Βρεττανίας ἄλλη, ὡς Διονύσιος ἐννεακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντιάτης. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ ι.

Κωνσταντίνου πόλις, δύο μέρη λόγου, καὶ ἐξ αὐτῶν ἓν Κωνσταντινουπολίτης, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου.

*) Iliad. II. 676. **) Iliad. XIV. 255.

Λά, πόλις Λακωνική. Λυκόφρων*)·

καὶ Λᾶν περήσεις.

ταύτην ἑλόντες οἱ Διόσκουροι Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ταύτην διαλύσας Ὅμηρός φησιν**)·

οἵ τε Λάαν εἶχον, οἵ τ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, διὸ Λᾶ καλεῖται. οἱ κατοικοῦντες Λᾶοι.

Λάβαι, πόλις, ὡς Σάβαι, Χαττηνίας πόλις. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαβαῖος, ὡς Σαβαῖος. τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφότερα. ἡ γὰρ Χαττηνία τῶν Γερραίων ἐστὶ χώρα.

Λάβαρα, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβαρεύς, ὡς Παταρεύς.

Λάβδαλον, ἄκρον τῶν Ἐπιπολῶν, Συρακουσίων πλησίον. Θουκυδίδης ἕκτῃ.***)

Λαβίνιον, πόλις Ἰταλίας, Αἰνείου κτίσμα. Ἰόβας ἐν πρώτῳ. ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβινιάτης. λέγονται καὶ Λαυινιᾶται.

Λάβρανδα, κώμη Καρίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.****) τὸ ἐθνικὸν Λαβρανδηνὸς καὶ Λαβράνδιος καὶ Λαβρανδεύς.

Λαγαρία, φρούριον Ἰταλίας πλησίον Θουρίων, τοῦ Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα, ὡς Στράβων.†) ὁ πολίτης Λαγαρίτανός, ὅθεν καὶ Λαγαριτανὸς οἶνος.

Λαγινία, πολίχνιον Καρίας. Ἀπολλόδωρος Καρικῶν ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαγιναῖος καὶ Λαγινίτης καὶ θηλυκῶς Λαγινῖτις. ἔστι καὶ Λαγίνεια Βιθυνίας.

Λάγουσα, νῆσος περὶ Κρήτην. Στράβων δεκάτῃ.††) τὸ ἐθνικὸν Λαγουσαῖος ἢ Λαγούσιος.

Λάδεστα ἢ *Λάδεστον*, μία τῶν Λιβυρνίδων νήσων. Θεόπομπος κά Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαδεστανός, ὡς τῆς Αὐγούστας Αὐγουστανός.

Λαδεψοὶ καὶ *Τρανιψοί*, ἔθνη Βιθυνῶν. Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν.

Λάδη, νῆσος Αἰολίδος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λαδαῖος.

Λαδισακίτης, κόλπος ἐν τῇ Περσικῇ θαλάσσῃ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Λάεια, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Λαΐτης, ὡς Παυσανίας φησὶ πέμπτῳ.

Λαέρτης, Κιλικίας χωρίον. Στράβων ιδ'.†††) Ἀλέξανδρος δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλιν φησί. τὸ ἐθνικὸν Λαερτῖνος. ἄμεινον δὲ Λαέρτιος.

---

*) v. 95. **) Iliad. II. 585. ***) c. 97. ****) p. 659. †) VI. p. 263. ††) p. 484. †††) p. 669.

Λαζοί, Σκυθῶν ἔθνος. ἔστι καὶ χωρίον ἐν Πόντῳ παλαιὰ Λαζική, ὡς Ἀρριανός.

Λάϊνοι, ἔθνος Παιονικόν. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.*)

Λαιστρυγόνες, πρῶτοι μετὰ Κυκλώπων ᾤκησαν Σικελίαν. Θουκυδίδης ς΄.**) λέγεται καὶ Λαιστρυγονὶς καὶ Λαιστρυγόνιος, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς.

Λακεδαίμων, πόλις ἐνδοξοτάτη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ Σπάρτη πρότερον, ἀπὸ Σπαρτοῦ τοῦ Ἀμύκλαντος τοῦ Λέλεγος τοῦ Σπαρτοῦ, ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτους συνοικίσαντας τὴν πόλιν Λέλεγας διεσπαρμένους εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν καὶ μίαν οἴκησιν ποιήσασθαι. Λακεδαίμονα δὲ οἱ μὲν ἀπὸ Λακεδαίμονος, ἢ ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον συνθέμενοι κλήρῳ διανείμασθαι τὴν χώραν καὶ τὸν λαχόντα πρῶτον ταύτην λαβεῖν καὶ Λαχεδαίμονα ἢ Λαβεδαίμονα καλέσαι, διότι ἀγαθῷ δαίμονι, τουτέστι τύχῃ, ταύτην ἔλαβεν ὁ λαβὼν ἢ ἔλαχεν ὁ λαχών· καὶ τροπῇ τοῦ β ἢ τοῦ χ εἰς κ Λακεδαίμων. ἔστι καὶ ἑτέρα Λακεδαίμων Κύπρου μεσόγειος. ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος. καὶ κτητικὸν Λακεδαιμονικός. λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων, ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται τὸ Κύδωνες. ἔοικε δὲ πρωτότυπον εἶναι καὶ οὐ συγκοπή. τινὲς δὲ τὸ Λάκων ὑποκοριστικόν φασιν, οὗ τὸ θηλυκὸν Λάκαινα καὶ κτητικὸν Λακωνικός. καὶ Λακωνικὴ τὸ θηλυκόν, εἶδος ὑποδήματος. ἔστι καὶ ὄρχησις Λακωνική, ὡς ἐν τῷ περὶ Μαντινείας εἰρήσεται. εἰσὶ καὶ μάστιγες Λακωνικαί. ἔστι καὶ εἶδος κλειδὸς Λακωνικῆς. καὶ οὐδέτερον τὸ Λακωνικὸν σιδήριον· στομωμάτων γὰρ τὸ μὲν Χαλυβδικόν, τὸ δὲ Σινωπικόν, τὸ δὲ Λύδιον, τὸ δὲ Λακωνικόν. καὶ ὅτι Σινωπικὸν καὶ Χαλυβδικὸν εἰς τὰ τεκτονικά, τὸ δὲ Λακωνικὸν εἰς ῥίνας καὶ σιδηροτρύπανα καὶ χαρακτῆρας καὶ εἰς τὰ λιθουργικά, τὸ δὲ Λύδιον καὶ αὐτὸ εἰς ῥίνας καὶ μαχαίρας καὶ ξυρία καὶ ξυστῆρας, ὥς φησι Δαΐμαχος ἐν πολιορκητικοῖς ὑπομνήμασι λέ. καὶ λακωνίζω καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. λέγεται καὶ Λακεδαιμονάδε ἐπίρρημα.

Λακέρεια, πόλις Μαγνησίας. Ἑλλάνικος Δευκαλιωνείας πρώτῳ. ἔστι καὶ τῆς Ἰταλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Λακερειεὺς καὶ Λακερειεὺς καὶ Λακέρεια τὸ θηλυκόν, ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ.

Λακιάδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Λακιάδης. ἀναγράφεται ὁ δῆμος Λακία καὶ ὁ δημότης Λακιεύς, καὶ τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μετὰ τῶν προθέσεων.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος. Λυκόφρων***)·

καὶ Λακινίους μυχούς.

τὸ ἐθνικὸν Λακίνιος, καὶ τὸ κύριον τοῦ ἥρωος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος. τὸ θηλυκὸν Λακινιάς. καὶ ἡ χώρα Λακινία, ὡς Κυδωνία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Λακινιάτης.

*) c. 96. Λαιαῖοι. **) c. 2. ***) v. 856.

Λάκμων, ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους, ἐξ ἧς ὁ Ἴναχος καὶ Αἴας ῥεῖ ποταμός, ὡς Ἑκαταῖος ἐν πρώτῳ. ἔστι δὲ παρώνυμον, ὡς ἀπὸ τοῦ Λάκμος. τὸ ἐθνικὸν Λακμώνιος.

Λαλίσανδα, πόλις Ἰσαυρική, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαλισανδεύς. οἱ νῦν δὲ Λαλίσανδα ταύτην φασὶ καὶ Λαλισανδεώτας.

Λάμια, πόλις Θεσσαλίας τῶν Μηλιέων, ὡς Πολύβιος.*) οἱ μὲν ἀπὸ Λάμου τοῦ Ἡρακλέους φασίν, οἱ δὲ ἀπὸ Λαμίας γυναικός, ἣ ἐβασίλευσε Τραχινίων. ἐν ᾗ καὶ Λαμιακὸς πόλεμος. ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Λαμιεῖς καὶ Λαμιῶται.

Λαμητῖνοι, πόλις, ἀπὸ Λαμήτου ποταμοῦ πρὸς Κρότωνι. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Λάμητος ποταμός, ἐν δὲ Λαμητῖνοι. ὁ πολίτης Λαμητῖνος.

Λάμος, ποταμὸς Κιλικίας, καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λαμουσία, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαμούσιος.

Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας. Παρθένιος Ἀνθίππῃ. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Λαμπειάτης καὶ δίχα τοῦ ι.

Λαμπέτεια, πόλις Βρεττίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπετειάτης ἢ Λαμπετειανὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. Λαμπετινὸς γὰρ οὐ δύναται εἶναι διὰ τὴν παράληξιν τῆς διφθόγγου.

Λαμπέτειον, σῆμα ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Λαμπετοῦ τοῦ Ἴρου.

Λάμπη, πόλις Κρήτης, Ἀγαμέμνονος κτίσμα, ἀπὸ Λάμπου τοῦ Ταρραίου. τὸ ἐθνικὸν Λαμπαῖος. Κλαύδιος δὲ Ἰούλιος Λαμπέας αὐτούς φησιν. ἔστι καὶ δευτέρα τῆς Ἀκαρνανίας. καὶ τρίτη τῆς Ἀργολίδος, ὡς Φίλων. Ξενίων δὲ ἐν Κρητικοῖς διὰ δύο π γράφει τὴν πόλιν τὴν Κρητικὴν καὶ διὰ δύο α καὶ διὰ τοῦ η.

Λαμπώνεια, πόλις Τρωάδος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνειεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτήν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνιεύς.

Λάμυρα, πόλις Λυκίας καὶ ποταμὸς Λάμυρος, ἀπὸ θαλάσσης ὑπὲρ μετεώρου λόφου. ὁ πολίτης Λαμυρεύς.

Λάμψακος, πόλις κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης. ἔστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα λεγομένη, ὡς Δηίοχος ὁ Κυζικηνός. Ἐπαφρόδιτος δὲ Πιτύειαν ὑφ' Ὁμήρου***) ταύτην κληθῆναι διὰ τὸ πιτύων ἔχειν πλῆθος, Λαομεδοντίαν καλουμένην. ἔστι δὲ εὔοινος. ὅθεν Θεμιστοκλεῖ παρὰ τοῦ τῶν Περσῶν ἐδόθη βασιλέως εἰς οἶνον. Δημοσθένης δὲ διὰ τὸ εὔοινον καὶ Πριάπου κτίσμα ταύτην φησί, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου. τὸ ἐθνικὸν Λαμψακηνός.

Λάμψος, μοῖρα τῆς Κλαζομενῶν χώρας, ἀπὸ Λάμψου παιδὸς

*) v. 856. **) Exc. lib. IX. ***) Iliad. II. 829.

Καδίδρου, ὡς Ἔφορος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λάμψιος, ὡς Θάψιος, Σάμιος, Κίψιος.

Λαοδαμάντεια, νῆσος ἐν Λιβύῃ. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ Λαομεδόντεια, ἴσως ἀπὸ Λαομέδοντος τοῦ Τρωός. τὰ ἐθνικὰ ἀμφότερα, Λαομεδοντίτης καὶ Λαοδαμαντίτης.

Λαοδίκεια, πόλις τῆς Συρίας, ἡ πρότερον Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τούτου Ῥάμιθα. κεραυνωθεὶς γάρ τις ἐν αὐτῇ ποιμὴν ἔλεγε ῥαμάνθας, τουτέστιν ἀφ᾽ ὕψους ὁ θεός· ῥάμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτω Φίλων. λέγεται δὲ ἀπὸ Λαοδίκης τῆς μητρὸς Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. ἔστι δ᾽ εὐοινοτάτη καὶ πάσης εὐκαρπίας ἀνάμεστος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Λυδίας, Ἀντιόχου κτίσμα τοῦ παιδὸς τῆς Στρατονίκης· τῇ γὰρ γυναικὶ αὐτοῦ ὄνομα Λαοδίκη. Διὸς μήνυμα δι᾽ Ἑρμοῦ, ὄναρ διὰ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος·

Ἀντιόχῳ βασιλῆι τάδε χρᾷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
κτιζέμεναι πτολίεθρον ἀγακλεές, ὡς ἐκέλευσε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἐριούνιον Ἑρμῆν.

ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Λυκαονίας καὶ Μηδίας ἑτέρα.

Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ἀπὸ Λάου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λαΐνος, ὡς Ῥηγῖνος.

Λαούντιον, μητρόπολις τῶν Λατίνων. Διονύσιος ε Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.) τὸ ἐθνικὸν Λαουντῖνος.*

Λαπέρσα, θηλυκῶς, ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ. ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκούρων. τὸ ἐθνικὸν Λαπερσαῖος.

Λάπηθος, πόλις Κύπρου, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια. Ἀλέξανδρος Ἐφέσιος·

Βήλου δ᾽ αὖ Κιτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος.

τὸ ἐθνικὸν Λαπήθιος καὶ Λαπηθεύς.

Λαπίθη, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς. ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Περίφαντος. οἱ οἰκήτορες Λαπῖθαι, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἔθνους, ὡς Πισῖδαι καὶ Ἴωνες καὶ Θετταλοί. Λαπῖθαι γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. ἔστι καὶ Λαπίθαιον ὄνομα ὄρους τῆς Λακωνικῆς.

Λάρανδα, πόλις Λυκαονίας. ὁ πολίτης Λαρανδεύς. Χάραξ τρίτῳ χρονικῶν. τὸ θηλυκὸν Λαρανδίς.

Λάρινα, πόλις Δαυνίων. τὸ ἐθνικὸν Λαριναῖος, ὡς Τέρινα Τεριναῖος.

*Λάρισσα, πόλις πρώτη Θεσσαλίας, ἡ πρὸς τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀκρίσιος ἔκτισε. δευτέρα ἡ Κρεμαστή, ὑπό τινων δὲ Πελασγία. τρίτη ἐν τῇ Ὄσσῃ χωρίον. τετάρτη τῆς Τρωάδος, ἣν φησιν Ὅμηρος**)·*

τῶν οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα.

---

*) c. 12. *Λαουίνιον.* **) Iliad. II. 841.

πέμπτη Αἰολίδος περὶ Κύμην τὴν Φρικωνίδα. ἕκτη Συρίας, ἣν Σύροι Σίζαρα καλοῦσιν. ἑβδόμη Λυδίας. ὀγδόη Θεσσαλίας πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ. ἐννάτη Κρήτης. δεκάτη Ἀττικῆς ἐστι Λάρισσα. καὶ ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους Λάρισσα. καὶ ὁ πολίτης Λαρισσαῖος καὶ Λαρισσεὺς Ζεύς. Στράβων*) δὲ κώμην φησὶν Ἐφέσου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων Λαρισσηνός.

Λῆμνος, νῆσος πρὸς τῇ Θράκῃ, δύο πόλεις ἔχουσα, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης θεοῦ, ἣν Λῆμνόν φασι· ταύτῃ δὲ καὶ παρθένους θύεσθαι. ᾠκίσθη δὲ πρῶτον ὑπὸ Θρακῶν, οἳ Σίντιες ἐκαλοῦντο, ὡς Στράβων.**) οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι καὶ Σαπαῖοι. ὁ οἰκήτωρ Λήμνιος καὶ Λημνικὸς κτητικόν.

Λήναιος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς, ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν. καὶ Ληναϊκὸς καὶ Ληναιεύς. ἔστι δὲ καὶ δῆμος.

Λῆνος, χώρα τῶν Πισαίων. ὁ πολίτης Ληναῖος. Φλέγων τεσσαροκοστῇ ὀγδόῃ ὀλυμπιάδι.

Λητή, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἱδρυμένου Λητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Λητaῖος· οὕτω γὰρ ἱστορεῖται Νέαρχος Λητaῖος, τῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ συστρατευσαμένων ὁ διασημότατος.

Λητοῦς πόλις, πόλις Αἰγύπτου. ἔστι δὲ μοῖρα Μέμφιδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες, Λητοῦς ἱερόν. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Λητοπολίτης· οὕτω γὰρ Πολύστρατος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρχιερεὺς λεγόμενος ἀναγράφεται.

Λητωεύς, δῆμος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων· ὅτι παρὰ τὸ Λητὼ κτητικὸν σχηματίζεται.

Ληψήμανδος, πολίχνιον Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ληψημανδεύς. Κρατερὸς ἐννάτῳ περὶ ψηφισμάτων.

Λιβαναί, πόλις Συρίας, ταῖς Ἄτραις γειτνιάζουσα. Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἐννάτῳ. ἔστι καὶ Λίβανος ὄρος τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Λιβανίτης.

Λιβύη, χώρα πολυώνυμος, ὡς Πολυίστωρ. γῆ Ὀλυμπία, Ὠκεανία, Ἐσχατιά, Κορυφή, Ἑσπερία, Ὀρτυγία, Ἀμμωνίς, Αἰθιοπία, Κυρήνη, Ὀφίουσα, Λιβύη, Κηφηνία, Ἀερία. τὸ ἐθνικὸν Λίβυς καὶ θηλυκὸν Λίβυσσα.

Λιβυρνοί, ἔθνος προσεχὲς τῷ ἐνδοτέρῳ μέρει τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Λιβυρνὶς καὶ Λιβυρναῖοι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπό τινος Λιβυρνοῦ, ἀφ' οὗ εὕρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη. καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη, εἶδος ἐσθῆτος.

Λίβυς, κύριον, κλίνεται Λίβυος, ἀφ' οὗ Λιβύη. τὸ ἐθνικὸν Λίβυς Λίβυσσα Λίβυ, Λιβυκὸς Λιβυκή, καὶ Λιβύστιον, ὡς ἀπὸ τοῦ Λίβυστος τοῦ ἀπὸ τοῦ Λίβυος ὄντος κατὰ πλεονασμόν. καὶ Λιβυστι-

*) IX. p. 440. XIII. p. 620. **) VII. p. 331.

κὸν καὶ Λιβυστῖνος καὶ Λιβυστίνη, καὶ Λιβυστιὰς καὶ Λιβυστὶς καὶ Λιβυσταία ἀπὸ τοῦ Λίβυσσα. καὶ κτητικὸν Λιβυστικός. Λιβυστικὰς πλάκας, Λυκόφρων.*) οἵτινες δὲ διὰ τοῦ γ γράφουσι, κακῶς.

Λίβυσσα, φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς Πολνίστωρ Ἀλέξανδρος. τὸ ἐθνικὸν Λιβυσσαῖος.

Λιβυστῖνοι, ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις, ὡς Διόφαντος ἐν πολιτικοῖς. οὗ θηλυκὸν Λιβυστίνη.

Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῳ, ὃς καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος. ἔστι δὲ καὶ Λίγγιος καὶ Λίγγιος κόλπος.

Λὶγξ, ποταμὸς Μαυριτανίας καὶ πόλις. τινὲς δὲ Λίξον γράφουσι καὶ Λίξους τοὺς πολίτας.

Λίγυρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Τυρρηνοῖς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. ἀπὸ Λιγύρου ποταμοῦ.

Λιγυστίνη, πόλις Λιγύων τῆς δυτικῆς Ἰβηρίας ἐγγὺς καὶ τῆς Ταρτησσοῦ πλησίον. οἱ οἰκοῦντες Λίγυες καλοῦνται.

Λίηβρις, πόλις Φοινίκων, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Λιηβρίτης, ὡς Συβαρίτης. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου.

Λιθήσιος, ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῷ Μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. Ῥιανὸς Ἡλιακῶν τρίτῳ. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο.

Λίλαια, πόλις Φωκίδος. Λυκόφρων**)·

πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον.

ὁ πολίτης Λιλαιεύς.

Λιλύβαιον, ἡ πρὸς δύσιν ἄκρα τῆς Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιλυβαῖος καὶ Λιλυβαίτης καὶ Λιλυβηίς.

Λιμενῶτις, χερρόνησος Κελτική.

Λιμήν, ὁ ὕφορμος τόπος. καὶ λιμενίτης ὁ ἐν αὐτῷ ἱδρυμένος.

Λιμναία, κώμη τοῦ Ἄργους. τὸ ἐθνικὸν Λιμναῖος. Θουκυδίδης***) δὲ διὰ τοῦ ει τὴν β' συλλαβήν.

Λίμναι, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ περὶ Σηστόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. καὶ ἕτερος τόπος τῆς Ἀττικῆς, Λίμναι καλούμενος, ἔνθα ὁ Διόνυσος ἐτιμᾶτο καὶ οἱ Λιμναῖοι χοροστάδας ἦγον ἑορτάς.

Λίμυρα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Λιμύρου ποταμοῦ. ὁ πολίτης Λιμυρεύς.

Λινδόνιον, πόλις τῆς Βρεττανίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λινδονῖνος.

---

*) v. 648. **) v. 1073. ***) II. 80.

Λίνδος, πόλις ἐν Ῥόδῳ, κτίσμα τοῦ Λίνδου τοῦ Κερκάφου τοῦ Ἡλίου καὶ Κυδίππης, τῆς Ὀχίμου θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Λίνδιος.

Λίνον, χωρίον τῆς Ἑλλησποντίας. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ.*) μεταξὺ δὲ κεῖται τοῦ Παρίου καὶ τοῦ Πριάπου. καὶ οἱ οἰκοῦντες Λινούσιοι.

Λίξα, πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λίξιοι Λιξίτης καὶ Λιξᾶται παρά τισι.

Λίπαξος, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Λιπάξιος.

Λιπάρα, νῆσος μεγίστη τῶν ἑπτὰ τῶν Αἰόλου, ἣ Μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, πλησίον Σικελίας, ἀπὸ Λιπάρου τοῦ Αὔσονος υἱοῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖος.

Λιρνύτεια, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λιρνυτειεύς.

Λίσσος, πόλις Ἰλλυρίας, καὶ Ἀκρόλισσος. τὸ ἐθνικὸν Λίσσιος καὶ Λισσεύς.

Λιταί, πόλις Λακωνικῆς. Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῳ. οἱ πολῖται Λιταιεῖς.

Λίχινδος, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λιχινδῖνος.

Λογγώνη, Σικελίας πόλις. ὁ πολίτης Λογγωναῖος. Φίλιστος δεκάτῳ.

Λόκοζος, πόλις Φρυγίας, ἣν ᾤκουν Θρᾷκες Λοκόζιοι. κατεκλύσθη δὲ, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδὸς, ὃς καὶ διὰ τοῦ ξ γράφει ἐν τόποις Λοκοξίτας τούτους καλῶν.

Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, πόλις Ἰταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Λοκροὶ ὁμωνύμως. τὸ ἐθνικὸν Λόκριος, ὡς Κύπριος.

Λοπάδουσσα, νῆσος κατὰ Θάψον τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Λοπαδουσσαῖος.

Λούγδουνα, πόλις Κελτογαλατίας. Πτολεμαῖος ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Λουγδουνήσιος. καὶ Λουγδουνησία ἐπαρχία.

Λουκαρία, πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ.**) παρὰ δὲ Διονυσίῳ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ οἰκοῦντες Λουκερῖνοι.

Λουσία. τῶν Ὑακίνθου θυγατέρων ἡ Λουσία ἦν· ἀφ' ἧς ὁ δημότης [τῆς] Οἰνηΐδος φυλῆς Λουσιεύς.

Λουσιτανία, μέρος τῆς Βαιτικῆς. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λουσιτανοί.

Λουσοί, πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου Μελάμπους ἔλουσε τὰς Προίτου θυγατέρας καὶ ἔπαυσε τῆς μανίας. ὁ πολίτης Λούσιος καὶ Λουσεὺς καὶ Λουσιάτης.

---

*) p. 583. **) c. 88, 5. Λουκερία.

Λύγκος, πόλις Ἠπείρου. Στράβων ἑβδόμῃ.*) ἐκλήθη ἀπὸ Λυγκέως. τὸ ἐθνικὸν Λυγκισταί. τὸ θηλυκὸν Λυγκιστίς. λέγεται καὶ Λύγκιος, ὡς Λύττιος. λέγεται καὶ Λυγκεύς.

Λύγξ, πόλις Λιβύης πρὸς τοῖς Γαδείροις μετὰ τὸν Ἄτλαντα. καὶ νῆσος Ἄτλαντος καὶ πόλις Λύγξ, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Λυγξίτης καὶ Λύγγιος.

Λυδία, ἡ χώρα. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυδὸς καὶ Λυδαῖος.

Λύξεια, πόλις Ἀκαρνανίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Λύξεως τινός. τὸ ἐθνικὸν Λυξεὺς καὶ Λυξαῖος.

Λύκαια, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἕκτῳ. παρὰ δὲ Μενελάῳ Λύκαιθα μετὰ τοῦ θ. ὁ οἰκήτωρ Λύκαιος. καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων.

Λυκαονία, χώρα Λυκίας τε καὶ Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Λυκαόνιος καὶ Λυκάων, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ· καὶ Λυκάν, ὡς Μεγιστάν.

Λύκαστος, πόλις Κρήτης. Ὅμηρος**)·

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον.

ἀπὸ Λυκάστου αὐτόχθονος. ὁ πολίτης Λυκάστιος.

Λύκαψος, κώμη πλησίον Λυδίας. Εὐφορίων Διονύσῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυκάψιος, ὡς Αἰδήψιος, Γαλήψιος.

Λύκειον, τὸ γυμνάσιον. καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων. λέγεται καὶ Λυκήιον.

Λυκία, ἡ χώρα, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος. ἔστι καὶ Λυκία ἡ πρὸς Κιλικίαν, ἧς ἦρχε Σαρπηδών. οἱ οἰκήτορες Λύκιοι, ὡς Φρύγιοι.

Λύκοα, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Λυκοάτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι.

Λυκόζεια, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Λυκόζειοι, ὡς Πείσανδρος τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.

Λυκόρμας, ποταμὸς, ὅν τινες Εὔηνόν φασι. τὸ ἐθνικὸν Λυκορμαῖος.

Λυκοσθένη, πόλις Λυδίας. Ξάνθος πρώτῃ Λυδιακῶν. ἣν καὶ Λυκοσθένειαν Νικόλαός φησιν. ὁ πολίτης Λυκοσθενεύς, ὡς Βερενικεύς. παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενείτης, ὡς Δικαιαρχείτης.

Λυκόσουρα, πόλις Ἀρκαδίας ἐπὶ τῷ Λυκαίῳ ὄρει. ὁ πολίτης Λυκοσουρεύς.

Λύκτος, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Λύκτου τοῦ Λυκάονος. ἔνιοι Λύττον φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ. τὸ γὰρ ἄνω καὶ ὑψηλὸν λύττον φασί. τὸ ἐθνικὸν Λύκτιος, καὶ θηλυκὸν Λυκτηίς.

Λύκων, πόλεις δύο· ἡ μὲν ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νομῷ τῆς

---

*) p. 326. Λυγκησταί **) Iliad. II. 647. ***) c. 3, 4. 36, 7.

Αἰγύπτου, ἡ δὲ ἑτέρα τοῦ Σεβεννύτου νομοῦ παραθαλάσσιος. τὸ ἐθνικὸν Λυκοπολῖται.

Λυκώνη, πόλις Θράκης. Εὐφορίων Ἱππομέδοντι. τὸ ἐθνικὸν Λυκωναῖος, ὡς Σκιώνη Σκιωναῖος. δύναται καὶ Λυκωνεύς, ὡς Σινωπεύς.

Λυκώρεια, κώμη ἐν Δελφοῖς. Καλλίμαχος τρίτῳ. ἀπὸ Λυκωρέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Λυκωρεὺς καὶ Λυκώριος καὶ Λυκωρείτης. ἔστι καὶ Λυκώρειος Ζεὺς καὶ Λυκώρειον διὰ διφθόγγου.

Λύλη, πόλις Ἀρκαδίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκωρείας. τὸ ἐθνικὸν Λυλαῖος.

Λύρκειον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. τὸ τοπικὸν Λύρκειον ὕδωρ καὶ Λυρκήιον. τὸ ἀρσενικὸν Λύρκειος, ὡς Ῥοίτειος.

Λυρνατία, χερρόνησος καὶ χωρίον Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ περὶ Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Λυρνατιεύς, ὡς Οἰχαλιεύς. Ἀρκάδιος δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Λυρνησσός, πόλις Τρωϊκή, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι. τὸ ἐθνικὸν Λυρνήσσιος. Αἰσχύλος δὲ Πέρσαις*) ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα ἢ Λύρνη Λυρναῖος.

Λυσιμάχεια, πόλις τῆς ἐν Θράκῃ χερρονήσου, ἡ πρότερον Καρδία. ὁ πολίτης Λυσιμαχεύς. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας.

Λυταί, χωρίον Θεσσαλίας, διὰ τὸ λῦσαι τὰ Τέμπη Ποσειδῶνα καὶ σκεδάσαι τὸ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ὕδωρ.

Λυχνιδός, πόλις Ἰλλυρίας ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς. Ἡρωδιανὸς Λυχνιτὸν αὐτόν φησι. τὸ ἐθνικὸν Λυχνίδιος καὶ Λυχνιδία λίμνη καὶ Λυχνῖτις. ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Λυχνῖτις χωρίον.

Λωμεντός, πόλις Ἰταλίας, ὀξυτόνως, καὶ ὅσαι εἰς τος τῇ εν συλλαβῇ παραλήγει. ἣν καὶ Λωρεντόν φασι μετὰ τοῦ ρ.

Λώρυμα, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου, ὃς Λώρυμα λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Λωρυμαῖος.

Λῶς, νῆσος περὶ Θετταλίαν, ὡς Κῶς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. Λῷος ὁ νησιώτης.

Λωτοφάγος, χώρα, καὶ Λωτοφαγῖτις γυνή.

Μάγαρσος, μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ Μαλλῷ. τὸ τοπικὸν Μαγάρσιος, καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἵδρυται, ὡς Λυρνησσὸς Λυρνήσσιος.

Μαγδωλός, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Μαγδωλίτης διὰ τὸν Αἰγύπτιον τύπον, Κανωβίτης, Διολκίτης, Πεντασχοινίτης.

---

*) v. 324.

Μαγία, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Μαγιάτης καὶ Μαγιανός. εἰσὶ καὶ Μάγοι ἔθνος περὶ Μηδίαν.

Μαγιστρική, χώρα τῶν Ταυρίσκων τῶν πρὸς τὰ Ἄλπεια ὄρη. οἱ οἰκήτορες Μαγίστρικες, οἳ τοῖς Γερμανοῖς ὁμοροῦσι.

Μάγνα, νῆσος Λιβυκή, Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ἡ κατὰ τὴν τῶν Λιβύων φωνὴν Σαμαθώ, ὅ ἐστι μεγάλη. τὸ ἐθνικὸν Μαγνίτης διὰ τὸν Λιβυκὸν τύπον καὶ τὸν Αἰγύπτιον.

Μαγνησία, πόλις παρὰ τῷ Μαιάνδρῳ καὶ χώρα, ἀπὸ Μάγνητος. ὁ πολίτης Μάγνης ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ Μάγνησις παρὰ Παρθενίῳ καὶ Μαγνῆτις παρὰ Σοφοκλεῖ.

Μαδιηνοί καὶ *Μαδιανῖται*, ἔθνος Ἀραβίας. εἴπομεν δὲ ὅτι οἱ Ἄραβες τοῖς δυσὶ τύποις χρῶνται.

Μαδυτός, πόλις Ἑλλησποντία. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ καὶ ἄλλοι. τὸ ἐθνικὸν Μαδύτιος, ὡς Βηρύτιος, Σήστιος, καὶ ἀπὸ τοῦ Μάδυτα Μαδυτεύς.

Μάζακα, πόλις Καππαδοκίας, ἡ νῦν Καισάρεια. τὸ ἐθνικὸν Μαζακηνός. λέγεται καὶ Μαζακεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς. λέγεται καὶ ἀπὸ Μαζάκων.

Μαζάρη, φρούριον Σελινουντίων. τὸ ἐθνικὸν Μαζαραῖος, ὡς Ἐνναῖος, Ἱμεραῖος.

Μάζυες, οἱ Λιβύης νομάδες. Ἑκαταῖος περιηγήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Μάξυες καὶ ἕτεροι Μάχμες.

Μάζαινα, πόλις Παλαιστίνης, ἀπὸ Μαζαίνου. οἱ πολῖται Μαζαινηνοί.

Μαῖα, πόλις Ἑλλησποντία. τὸ ἐθνικὸν Μαιάτης κατὰ πρόσθεσιν τοῦ της.

Μαιανδρούπολις, Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι. τὸ ἐθνικὸν Μαιανδροπολίτης. εἰ δέ ἐστι Μαίανδρος ἡ πόλις, τὸ ἐθνικὸν Μαιάνδριος.

Μαιδοί, ἔθνος Θράκης πλησίον Μακεδονίας. ἐκ τούτων μεταβάντες τινὲς εἰς Μακεδόνας Μαιδοβίθυνοι ἐκλήθησαν. τὸ ἐθνικὸν Μαιδικὸς καὶ Μαιδική.

Μαίναλος, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μαινάλιος καὶ θηλυκὸν Μαιναλία καὶ Μαιναλίτης, ὡς Ἴναχος Ἰναχίτης, καὶ Μαιναλεύς, ὡς Σουνιεύς, παρὰ τὸ ὄρος τὸ Μαίναλον. ἔστι καὶ Μαιναλία πόλις Γαλατίας.

Μαινόβωρα, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μαινοβωραῖος.

Μαιονία, ἡ Λυδία, ἀπὸ Μαίονος ποταμοῦ τοῦ περὶ τὴν Ἀχαΐδα γῆν ῥέοντος. τὸ ἐθνικὸν Μαιόνιος καὶ Μαιονία θηλυκόν, καὶ Μαίων ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ, ἀφ' οὗ ἡ χώρα.

Μαιῶται, ἔθνος Σκυθικὸν μέγιστον καὶ πολυάνθρωπον. καὶ τὸ θηλυκὸν Μαιῶτις, ὡς Μαιῶτις λίμνη, ἥν φασι κληθῆναι ἀπὸ τοῦ μαῖαν εἶναι τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἔστι καὶ μαιώτης ἰχθύς τις. λέγεται καὶ κτητικὸν Μαιωτικός.

Μάκη, Κελτικὴ πόλις. εὕρηται καὶ Μαινάκη Κελτικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μαινακηνός.

Μάκαι, ἔθνος μεταξὺ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας.

Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτήτην. τὸ ἐθνικὸν Μακαλλαῖος, ὡς Γογγυλαῖος.

Μακαρέαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μακαρέως τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μακαρεὺς καὶ Μακαρεάτης καὶ Μακαρία. κατὰ δὲ Ῥωμαίους Βέατα. τὸ ἐθνικὸν Μακαριεύς.

Μακεδνόν, χωρίον ἐν Πίνδῳ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Μακεδονία, ἡ χώρα, ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος. τὸ ἐθνικὸν Μακεδὼν ὁμοφώνως τῷ κτίστῃ, κοινὸν τῷ γένει, καὶ Μακεδονὶς θηλυκῶς, καὶ Μακεδὼν ἀντὶ τοῦ Μακεδονικός. λέγεται καὶ Μακεδόνιος καὶ Μακεδονικὴ ἡ χώρα. λέγεται καὶ Μακέτης ἀρσενικῶς καὶ Μακετὶς γυνὴ καὶ Μάκεσσα ἐπιθετικῶς, ὡς Ἡρακλείδης, καὶ Μάκεττα διὰ δύο τ καὶ δι' ἑνὸς τ.

Μάκιστος, πόλις τῆς Τριφυλίας, ἣν ᾤκησαν Καύκωνες, ἀπὸ Μακίστου τοῦ ἀδελφοῦ Φρίξου, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Φρίξα πόλις, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ κειμένη πρὸς ἕω τῆς Λεπρεατικῆς. ὁ πολίτης Μακιστεύς. τὸ ἐθνικὸν Μακίστιος καὶ Μακιστία. εὕρηται καὶ Μακέστιος διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Μάκκαραι, χώρα ὑπὲρ Φάρσαλον. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μακκαραῖος.

Μάκρα, νῆσος Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Μακρονησίτης καὶ Μακραῖος καὶ Μακρήσιος.

Μάκρις, ἡ Εὔβοια. οἱ οἰκοῦντες Μάκρωνες. ὁ οἰκήτωρ Μακριεὺς καὶ Μακρηίς.

Μακροκέφαλοι, πρὸς τοῖς Κόλχοις· ὡς * γὰρ Ἡμίκυνες καὶ Μακροκέφαλοι καὶ Πυγμαῖοι.

Μάκρυες, ἔθνος Λιβύης. Ῥιανὸς δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ι τούτους φησί.

Μάκρωνες, οἱ νῦν Σάννοι. Στράβων δωδεκάτῃ.**) καὶ Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ καὶ Ἀπολλώνιος δευτέρῳ.

Μακτώριον, πόλις Σικελίας. Φίλιστος πρώτῳ. ἣν ἔκτισε μόνην. τὸ ἐθνικὸν Μακτωρῖνος.

Μακύνεια, πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Μακυνεὺς τῷ κοινῷ τύπῳ.

---

*) c. 56. **) p. 548. ***) p. 451. 460.

Μαλάκη, πόλις Ἰβηρίας. Μαρκιανὸς ἐν β' τῶν ἐπιτομῶν Ἀρτεμιδώρου. τὸ ἐθνικὸν Μαλακιτανός.

Μαλάνιος, πόλις μία μεσογείας τῶν Οἰνώτρων τῶν ὑπὸ Ἑκαταίου καταλεχθεισῶν ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μαλάνιος καὶ Μαλανιεύς.

Μαλέα, ἄκρα πρὸς Πελοποννήσῳ, καὶ Μάλεια διὰ διφθόγγου. καὶ Μαλεάτης, ὡς Ἀσεάτης, καὶ Μαλεᾶτις. καὶ ἀπὸ τοῦ Μάλεια Μαλειαῖος Ζεύς. καὶ θηλυκὸν Μαλειαία ἄκρα.

Μαλιεύς, πόλις ἐπώνυμος τῶν Μαλιέων, ἀπὸ Μάλου τοῦ Ἀμφικτύονος υἱοῦ, ἢ Ἀμύρου τοῦ Βοιωτοῦ. ὁ πολίτης Μαλιεύς. ἔστι καὶ Μαλιακὸς κόλπος. λέγεται καὶ Μαλεάτης. Ἀνδροτίων πέμπτῳ.

Μαλλάδα, πόλις Περσική. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μαλλαδηνός.

Μαλλός, πόλις Κιλικίας. Καλλίμαχος αἰτιῶν πρώτῳ. ἀπὸ Μάλλου κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης Μαλλώτης, καὶ θηλυκὸν Μαλλῶτις.

Μαλλόεις, Ἀπόλλων ἐν Λέσβῳ, καὶ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλλόεις. ἀπὸ τοῦ Μήλου τῆς Μαντοῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν πρώτῳ.

Μαλλοί, ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν α'.

Μαλσάνη, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Μαλσανίτης· ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος.

Μαμάκρινα, πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Μαμακριναῖος, ὡς Τεριναῖος καὶ τὰ ὅμοια.

Μαμέρτιον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Μαμερτῖνος, ὡς Μεταποντῖνος καὶ Ῥηγῖνος.

Μανδαραί, μέρος τῆς Μακεδονικῆς Κύρρου. οἱ οἰκήτορες Μανδαραῖοι.

Μανδρόπολις, Φρυγίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μανδροπολίτης.

Μανδύριον, πόλις Ἰαπυγίας. ὁ πολίτης Μανδυρῖνος, ὡς Λεοντῖνος.

Μανήσιον, πόλις Φρυγίας. Ἀλέξανδρος. ἀπὸ Μάνου, σφόδρα εὐπόρου κτίστου.

Μανθυρέα, κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Μανθυρεὺς διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο ε.

Μαννάκαρτα, πόλις Ἀραβίας. ὁ οἰκήτωρ Μαννακαρτηνός, ὡς Μηδαβηνός.

Μάννεως, χώρα μέση τῶν ποταμῶν, ἐν ᾗ οἰκοῦσιν Ἄραβες Μαννεῶται, ὡς Οὐράνιός φησι.

Μάνταλος, πόλις Φρυγίας, ὡς ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος, ἀπὸ Μανταλοῦ κτίστου αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Μανταληνός.

Μαντίνεια, πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος*)·

οἵ Τεγέαν τ' εἶχον καὶ Μαντινέην ἐνέμοντο.

τὸ ἐθνικὸν Μαντινεὺς καὶ Μαντινίς. τὸ κτητικὸν Μαντινικός.

Μάντυα, πόλις Ῥωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Μαντυανός. Πολύβιος ἑκκαιδεκάτῳ. γράφεται καὶ Μάντουα τῷ τῶν Ῥωμαίων ἔθει. ἐξ αὐτῆς ἦν Βιργίλιος ὁ ποιητὴς Μαντούτης χρηματίζων. ἔστι καὶ κατὰ συγκοπήν, ὡς τὸ Ζελείτης.

Μαραθήσιον, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Μαραθήσιοι, ὡς Βυζάντιοι. ἔστι δὲ πόλις Ἐφεσίων.

Μάραθος, πόλις Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Μαραθηνός. τὸ ἐθνικὸν Μαραθούσιος, ὡς Κάδος Καδούσιος.

Μαράθουσσα, νῆσος πρὸς Κλαζομεναῖς. ὁ πολίτης Μαραθούσιος.

Μαραθών, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. καὶ Μαραθώνιος καὶ Μαραθωνία καὶ Μαραθώνιον. τοπικὸν Μαραθωνόθεν, καὶ κτητικὸν Μαραθωνιακός.

Μαραθωνία, πόλις Θράκης οὐκ ἄποθεν Ἀβδήρων. τὸ ἐθνικὸν Μαραθωνιάτης.

Μαράφιοι, ἔθνος ἐν Περσίδι, ἀπὸ Μαραφίου βασιλέως.

Μαράχη, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Μαράχιος τῷ κοινῷ τύπῳ.

Μαργαῖαι, πόλις Ἠλείας, ὡς Ἡραῖαι, καὶ τὸ ἐθνικὸν Μαργαιεύς, ὡς Ἡραιεύς.

Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. ἔστι καὶ Μαργάναι πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Μαργανεῖς.

Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος περὶ γῆς δευτέρῳ. λῃσταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

Μαρδόνες, Ἠπειρωτικὸν ἔθνος. Εὔπολις Πόλεσι·

καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων.

Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρακειμένη, ἢ καὶ Μαρεῶτις λέγεται. ἀφ' ἧς καὶ Μαρεώτης οἶνος.

Μάρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Μοσσυνοίκοις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μαρίαβα, μητρόπολις Σαβαίων πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.**)

Μαριαμμία, πόλις Φοινίκων. οἱ πολῖται Μαριαμμῖται, ὡς Παυσανίας ἕκτῳ.

Μαριανδυνία, χώρα. Εὔπολις Χρυσῷ γένει·

ὁρῶ θέων νῦν τὴν Μαριανδυνίαν.

ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τινος Αἰολέως. τὸ ἐθνικὸν Μαριάνδυνος βαρυ-

---

*) Iliad. II. 607. **) p. 768.

τόνως καὶ Μαριανδυνὶς καὶ Μαριανδύνη θηλυκόν. τοῦ Μαριανδυνὸς κτητικὸν καὶ Μαριανδυνικός.

Μάριον, πόλις Κύπρου, ἡ μετονομασθεῖσα Ἀρσινόη, ἀπὸ Μαριέως. ὁ πολίτης Μαριεύς. ὅθεν καὶ τὸ κύριον, ὁ Κινύρου Μαριεύς.

Μάρκαιον, ὄρος τῆς Τρῳάδος πρὸς τῇ Γέργιθι. οἱ οἰκήτορες Μαρκαιίσσιοι.

Μάρμακες, ἔθνος Αἰθιοπικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μαρμάριον, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης Μαρμάριος, ὡς Βυζάντιος.

Μάρμη, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Μαρμαῖος, ὡς Βαρκαῖος.

Μάρπησσα, ὄρος Πάρου, ἀφ' οὗ οἱ λίθοι ἐξαίρονται. ὁ οἰκήτωρ Μαρπήσσιος.

Μάρσιππος, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Μαρσίππιος.

Μάρσοι, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸ κτητικὸν Μαρσικός.

Μαρσύα, πόλις Φοινίκης, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ Φίλων, ἀπὸ Μαρσύου. τὸ ἐθνικὸν Μαρσυηνός, τῷ τῆς Ἀσίας τύπῳ.

Μαρώνεια, πόλις Κικονίας κατὰ τὴν ἐν Θράκῃ χερρόνησον. ἐν δὲ λίμνη Ἰσμαρίς, ἐν δὲ Μαρώνεια πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μαρωνείτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι καὶ Μαρωνὶς ἀπὸ τῆς Μάρωνος γενικῆς. καὶ Μαρωναῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ Μαρώνη.

Μασαισυλία, χώρα Λιβύης προσεχὴς τῇ τῶν Μαυρουσίων. τὸ ἐθνικὸν Μασαισύλιοι καὶ Μασαισυλεῖς καὶ Μασαισυλῖται.

Μασανώραδα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μασανωράδου τοῦ Κινδάψου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Μασανωραδεύς.

Μάσης, πόλις Ἀργείων. Παυσανίας δευτέρῳ.*) ὁδός ἐστιν ἐπὶ Μάσητα. Ὅμηρος**)·

οἵ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν.

λέγεται καὶ ἡ πόλις Μάσητος. οἱ πολῖται Μασήτιοι. ἔστι καὶ λίμνη καὶ κώμη Μασῆτις καὶ νῆσος.

Μάσιον, ὄρος ὑπὲρ τῆς Νισίβιος. Στράβων ἑνδεκάτῃ.***) οἱ οἰκοῦντες Μασιανοί, ὡς Πάριον Παριανός.

Μάσκωτος, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ἑσπερίδων. τὸ ἐθνικὸν Μασκωτίτης, Λιβυκῷ καὶ Αἰγυπτίῳ τύπῳ.

Μάσπιοι, ἔθνος Περσικόν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Μαραφίων, Ἀρτεάτων καὶ Πασαργάδων.

Μασσαγέται, ἔθνος Σκυθῶν, ἔνθα Κῦρος ἐτελεύτησε. τὸ θηλυκὸν λέγεται Μασσαγῆτις καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον.

*) c. 36, 2. **) Iliad. II. 562. ***) p. 506.

Μασσαλία, πόλις τῆς Λιγυστικῆς κατὰ τὴν Κελτικήν, ἄποικος Φωκαέων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Τίμαιος δέ φησιν, ὅτι προσπλέων ὁ κυβερνήτης καὶ ἰδὼν ἁλιέα ἐκέλευσε μᾶσσαι τὸ ἀπόγειον σχοινίον· μᾶσσαι γὰρ τὸ δῆσαί φασιν Αἰολεῖς· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἁλιέως καὶ τοῦ μᾶσσαι ὠνόμασται. τὸ ἐθνικὸν Μασσαλιώτης καὶ Μασσαλιεὺς καὶ Μασσαλία καὶ Μασσαλιῶτις γυνή.

Μάσσακα, πόλις Ἰνδῶν. Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μασσακηνός, ὡς Μάζακα Μαζακηνός.

Μασσία, χώρα ἀποκειμένη τοῖς Ταρτησσίοις. τὸ ἐθνικὸν Μασσιανός. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ.

Μάσταυρα, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μᾶς. Μᾶ δὲ τῇ Ῥέᾳ εἵπετο, ᾗ παρέδωκε Ζεὺς Διόνυσον τρέφειν. καὶ ἡ Μᾶ παρὰ τῆς Ἥρας ἐρωτηθεῖσα, τίνος εἴη τὸ βρέφος, Ἄρεος, ἔφη. καὶ παρὰ Καρσὶν ὁ Διόνυσος Μάσαρις ἔνθεν ἐκλήθη. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Ῥέα Μᾶ καὶ ταῦρος αὐτῇ ἐθύετο παρὰ Λυδοῖς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις. ποταμὸς δὲ διὰ μέσης πόλεως ῥεῖ Χρυσαόρας λεγόμενος. τὸ ἐθνικὸν Μασταυρεύς, ὡς Πηγασεύς. εἴρηται καὶ Μασταυρίτης.

Μαστιανοί, ἔθνος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. εἴρηται δὲ ἀπὸ Μαστίας πόλεως.

Μαστραμέλλη, πόλις καὶ λίμνη τῆς Κελτικῆς. Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα.

Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'. Πολύβιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ Μασσυλεῖς αὐτούς φησι.

Μασχάνη, πόλις πρὸς τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. Κουάδρατος ὀγδόῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μασχανεύς.

Μάταυρος, πόλις Σικελίας, Λοκρῶν κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ματαυρῖνος. Στησίχορος Εὐφήμου παῖς Ματαυρῖνος γένος, ὁ τῶν μελῶν ποιητής.

Ματιανή, μοῖρα τῆς Μηδίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ *)· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῇ Ματιανῇ.

Ματυκέται, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μαυριτανίαι δύο, ἡ μὲν Τιγγιτάνη, ἡ δὲ Καισαρισία, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ.

Μαυρούσιοι καὶ Μαῦροι, ἔθνος μέγα Λιβύης, ὡς Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μαυρούσιος. τὸ θηλυκὸν Μαυρουσίς.

Μαυσός, κώμη Κορίνθου. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μαυσεῖς.

Μαυσωλοί, οἱ Κᾶρες, ἀπὸ Μαυσωλοῦ. Δημοσθένης δεκάτῳ Βιθυνιακῶν· Δαίδαλα Μαυσωλῶν.

*) p. 509.

Μαχαιροῦς, φρούριον τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος.*) τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Μαχαιρούντιος, ὡς Ἱεριχούντιος. αὐτὸς δὲ Μαχαιρίτας αὐτούς φησι.**)

Μεγάλη πόλις, πόλις Ἀρκαδίας, ἣν συνῴκισαν ἄνδρες Ἀρκάδες μετὰ τὰ Λευκτρικά. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος Ὀρεστία, ἀπὸ τῆς τοῦ Ὀρέστου παρουσίας. οἱ δὲ πολῖται Ὀρέστιοι καὶ Μεγαλοπολῖται. ἀφ᾽ ἧς Κερκίδας ἄριστος νομοθέτης καὶ μιμιάμβων ποιητὴς καὶ Αἰνησίας περιπατητικὸς, ὁ Θεοφράστου μαθητής, καὶ Ἀκεστόδωρος, περὶ πόλεων συγγεγραφώς, καὶ Πολύβιος, τεσσαράκοντα βιβλία συγγράψας. οὗτοι Μεγαλοπολῖται. τὸ κτητικὸν Μεγαλοπολιτικός. δευτέρα ἐστὶ καὶ ἄλλη πόλις Καρίας, ἡ νῦν Ἀφροδισιάς, ἡ πρότερον Λελέγων πόλις. καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἐκλήθη Μεγαλόπολις. ὠνομάσθη δὲ καὶ Νινόη ἀπὸ Νίνου. ὁ πολίτης Νινοήτης. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Μεγάλη πόλις, ὡς Φίλων. ἔστι καὶ Μεγάλη νῆσος, ἡ νῦν Λυκιάς.

Μέγαρα, πόλις περὶ τὸν Ἰσθμὸν, μέση Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἧς ἐπίνειον ἡ Νισαία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεγαρέως τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος τοῦ Ἐρεχθέως τοῦ Ἡφαίστου, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς χώρας. ὁ πολίτης Μεγαρεύς. ἀφ᾽ ὧν Θέογνις ὁ τὰς παραινέσεις γράψας. ἦν δὲ σχολὴ φιλοσόφων Μεγαρικῶν λεγομένη, διαδεξαμένων Εὐκλείδην Μεγαρέα Σωκρατικόν, ὡς Στράβων ἐννάτῃ.***) τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας Μεγαρὶς καὶ Μεγαρηίς. καὶ κτητικὸν Μεγαρικός. οὕτω δὲ καὶ τοὺς Μεγαρικοὺς κεράμους διὰ τοῦ ε χρὴ λέγειν, οὐ διὰ τοῦ α, ὡς οἱ ἔμποροι τὴν ἄρχουσαν παραφθείροντες. τὰ τοπικὰ Μεγαρόθεν ἐκ τόπου καὶ ἐν τόπῳ Μεγαροῖ, ὡς Πυθοῖ. ἔστι καὶ Μέγαρα ἐν Θετταλίᾳ. τρίτη ἐν Πόντῳ. τετάρτη ἐν Ἰλλυρίδι. πέμπτη ἐν Μολοσσίδι. ἕκτη ἐν Σικελίᾳ, ἡ πρότερον Ὕβλη, ἀπὸ Ὕβλωνος βασιλέως. καὶ Ὑβλαῖοι οἱ πολῖται.

Μεγαρικόν, πολίχνιον, ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσιν. Ἀρριανὸς πέμπτῳ· Ἀστακός τε καὶ Ἡραία καὶ τὸ Μεγαρικόν. [τὸ] ἐθνικὸν Μεγαρικός.

Μέγασα, ὡς Γέρασα, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας. ἐξ αὐτῆς Σιτοφάγοι καὶ Ἀροτῆρες.

Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς ὁ Πολυΐστωρ, ἀπὸ Μεγιστέως τινός. τὸ ἐθνικὸν Μεγιστεύς.

Μεδεών, Βοιωτικὴ πόλις, καὶ Φωκικὴ ἑτέρα. Στράβων ἐννάτῃ.****) ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεδεῶνος τοῦ Πυλάδου καὶ Ἠλέκτρας. τὸ ἐθνικὸν Μεδεώνιος. ἔστι καὶ τῆς Ἠπείρου πόλις καὶ κώμη.

Μεδιόλανον, πόλις Ἀκυταυίας. οἱ οἰκοῦντες Μεδιολάνιοι.

Μεδίων, πόλις πρὸς τῇ Αἰτωλίᾳ. Πολύβιος ὀκτωκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδιώνιος.

---

*) Bell. Iud. VII. 25. **) In cod. Vrat. τέλος τοῦ λ' βιβλίου. βιβλίον λα'. ***) p. 399. ****) p. 410. 429.

Μέδμασα, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδμασεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, ὡς Πηγασεύς.

Μέδμη, πόλις Ἰταλίας καὶ κρήνη ὁμώνυμος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἀπὸ Μέδμης κρήνης τινός. ὁ πολίτης Μεδμαῖος. ὅθεν ἦν Φίλιππος ὁ ἀξιόλογος ἀνὴρ, ὁ περὶ ἀνέμων γεγραφώς. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Λιγυστικῆς. [τὸ] ἐθνικὸν Μεδαμαῖος.

Μεδυλλία, πόλις, Ἀλβανῶν κτίσις, Ῥωμαίων ἀποικία. Διονύσιος γ' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.*) τὸ ἐθνικὸν Μεδυλλῖνος.

Μεθουριάδες, νῆσοι μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς πλησίον Τροιζῆνος. Ἀνδροτίων πέμπτῳ Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Μεθουριεύς.

Μεθύδριον, πόλις Ἀρκαδίας. ὁ πολίτης Μεθυδριεύς. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φιλόξενος.

Μεθώνη, πόλις Θρᾴκης. Ὅμηρος διὰ τοῦ ἦτα **)·

οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο.

ὁ πολίτης Μεθωναῖος. ἔστι καὶ Μακεδονίας. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ μέθυ· πολύοινος γάρ ἐστι. καὶ τῆς Λακωνικῆς, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μεθωναιεύς, ὡς Κορωναιεύς. τετάρτη ἐν Περσίδι. πέμπτη Εὐβοίας.

Μελάγχλαινοι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληνται ἀφ' ὧν φοροῦσιν, ὡς Ἱππομολγοὶ παρὰ τὸ τοὺς ἵππους ἀμέλγειν, καὶ Μοσσύνοικοι παρὰ τὰς οἰκήσεις.

Μέλαιναι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μελαινέως τοῦ Λυκάονος, ὡς Παυσανίας.***) ὁ πολίτης Μελαινεύς, ὡς τῆς Ἡραίας Ἡραιεύς. Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ·

Γόρτυναν Ἡραίαν τε, πολυδρύμους τε Μελαίνας.

εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μελαιναὶ πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος Λυκιακοῖς. δύναται τὸ ἐθνικὸν Μελαινίτης, ὡς Κελαινίτης.

Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μελαινάς φησι τὸν δῆμον ἐν Ἑκάλῃ. ὁ δημότης ὁμοίως Μελαινεύς. τὸ θηλυκὸν Μελαινηίς. τὰ τοπικὰ ἐκ Μελαινῶν, εἰς Μελαινῶν, ἐν Μελαινῶν.

Μελάμπεια, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μελάμπου, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μελαμπεύς, ὡς Σελευκεύς, Ἀλεξανδρεύς.

Μελανδία, χώρα Σικυωνίας. Θεόπομπος τριακοστῷ τρίτῳ Φιλιππικῶν. τὰ ἐθνικὰ Μελάνδιος καὶ Μελανδία.

Μελανίππιον, ποταμὸς Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τινὲς δὲ Λυκίας φασί. τὸ ἐθνικὸν Μελανιππεὺς καὶ Μελανίππιος.

Μελήτου κόλπος, ὃς Σμυρναῖος ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μελήτου ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Αἰολικοῖς.

Μελία, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιεύς, ὡς Ὑριεύς.

---

*) c. 1. **) Iliad. II. 716. ***) VIII. 26, 8.

Μελίβοια, πόλις Θετταλίας. Στράβων ἐννάτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Μελιβοεύς, ὡς Θεόπομπος. τὸ θηλυκὸν Μελιβοιάς.

Μελιγουνίς, μία τῶν Αἰόλου νήσων. Καλλίμαχος ἐν τῷ εἰς Ἄρτεμιδα ὕμνῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιγουνίτης.

Μέλινα, πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. Λυκόφρων**)·

τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν.

Μελινοφάγοι, ἔθνος Θρᾴκης. Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως ἑβδόμῳ***) καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ.

Μέλισσα, πόλις Λιβύων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ οἰκήτωρ Μελισσαῖος. ἡ χώρα Μελισσαία. ἔστι καὶ ἐν Κυριακῷ κώμη Μέλισσα. τὸ ἐθνικὸν Μελισσηνός, ὡς Κυζικηνός.

Μελιταία, πόλις Θετταλίας. Ἀλέξανδρος Ἀσίᾳ. Θεόπομπος δὲ Μελίτειαν αὐτήν φησιν. ὁ πολίτης Μελιταιεύς. Ἔφορος λ'· οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς, φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες.

Μελίτεια. Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρημένῃ προσάπτων. τὸ ἐθνικὸν Μελιτεύς.

Μελίτη, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταῖά φασιν. ὁ οἰκήτωρ Μελιταῖος. ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων καὶ δῆμος [τῆς] Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς. τὰ τοπικὰ εἰς Μελίτην, ἐκ Μελίτης καὶ ἐν Μελίτῃ.

Μελιτηνή, πόλις Καππαδοκίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ·****) τὸ δ' Ἄμανον ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι, καθ' ὃ ἡ Κομμαγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται. οἱ πολῖται Μελιτηνοί, ὡς Κομμαγηνοί.

Μελίτουσσα, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιτουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, καὶ Μελιτούσσιος, ὡς Σκοτούσσιος.

Μεμβλίαρος, νῆσος πλησίον Θήρας, ἡ καὶ Ἀνάφη, ἀπὸ Μεμβλιάρου τοῦ Θήραν οἰκήσαντος Φοίνικος, τῶν μετὰ Κάδμου ἑνός. λέγεται καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν Βλίαρος. τὸ ἐθνικὸν Μεμβλιάριος.

Μέμφις, ἡ διασημοτάτη Αἰγύπτου μητρόπολις. καὶ κλίνεται Μέμφιδος καὶ Μέμφιος. ὁ πολίτης Μεμφίτης. καὶ Μεμφιτικὸς κτητικόν.

Μέμνονες, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὃ ἑρμηνεύεται, ὡς ὁ Πολυΐστωρ φησίν, ἀγρίους τινὰς ἢ μαχίμους καὶ χαλεπούς.

Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων. Ἀπολλόδωρος ἐν β' χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μεναῖος, ὡς Λύκαι Λυκαῖος.

Μένδη, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μενδαῖος οἶνος.

---

*) p. 436. **) v. 403. ***) c. 5, 7. ****) p. 521.

Μένδης, πόλις Αἰγύπτου περὶ τὴν Λύκων πόλιν. Στράβων ιζ'*)· καὶ Λύκων πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον. ὁ πολίτης Μενδήσιος καὶ Μενδησία θηλυκόν. λέγεται καὶ Μενδίτης.

Μενεδήμιον, πόλις Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μενεδήμιος ἢ Μενεδημιεύς.

Μενεκίνη, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μενεκιναῖος καὶ Μενεκῖνος διὰ τὴν χώραν.

Μενέλαος, πόλις Αἰγύπτου. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.**) καὶ ἡ χώρα Μενελαΐτις. ἔστι καὶ χωρίον Σπάρτης Μενελάϊον. τὸ ἐθνικὸν Μενελαεύς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεύς. καὶ κτητικὸν Μενελαϊκός. τῆς δ' Αἰγυπτίας Μενελαΐτης.

Μένουθις, Αἰγυπτία κώμη πρὸς τῷ Κανώβῳ καὶ νῆσος Αἰθιοπίας Μενουθιάς. τὸ ἐθνικὸν Μενουθίτης τοῦ Μένουθις, διὰ τὸν τῆς χώρας χαρακτῆρα, τοῦ δὲ Μενουθιὰς Μενουθιεύς.

Μέντορες, ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβύρνοις. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μέντυρνα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν. Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεντυρναῖος.

Μερμησσός, πόλις Τρωική, ἀφ' ἧς ἡ ἐρυθραία Σιβύλλα. ἦν γὰρ καὶ ἡ πόλις αὐτὴ ἐρυθρὰ τῷ χρώματι. τὸ ἐθνικὸν Μερμήσσιος καὶ Μερμησσεύς.

Μερόη, πόλις Αἰθιόπων. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.***) ἀπὸ Μερόης. ἔστι καὶ νῆσος. ὁ πολίτης Μεροΐτης, ὡς τῆς Ἀρσινόης Ἀρσινοΐτης. ἔστι καὶ Μερόη κατὰ ἀνατολὰς τῆς περὶ Δάφνην Ἀντιοχείας. τὸ ἐθνικὸν Μεροαῖος ἢ Μερούσιος, κατὰ τὸ τῆς ἑορτῆς ὄνομα. καὶ τὸ κτητικὸν Μερουσιακός. ἔστι καὶ Μερόη πόλις Λυκίας.

Μερούσιον, χωρίον Σικελίας, ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐννάτῳ. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως Μερούσιοι καὶ Μερόεσσα ἡ Ἄρτεμις. ἀπέχει δὲ ὁ τόπος Συρακουσῶν στάδια ἑβδομήκοντα. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Μερόης τῆς Αἰθιοπίας.

Μέροψ, Τριόπα παῖς, ἀφ' οὗ Μέροπες οἱ Κῷοι καὶ νῆσος Μεροπίς.

Μεσανίτης, κόλπος. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τῆς Περσικῆς θαλάσσης.

Μεσημβρία, πόλις Ποντική. Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκλήθη ἀπὸ Μέλσου. βρία γὰρ τὴν πόλιν φασὶ Θρᾷκες. ὡς οὖν Σηλυμβρία ἡ τοῦ Σήλυος πόλις, Πολτυμβρία ἡ Πόλτυος πόλις, οὕτω Μελσημβρία ἡ Μέλσου πόλις. καὶ διὰ τὸ εὐφωνότερον λέγεται Μεσημβρία. ὁ πολίτης Μεσημβριανός. ἔστι καὶ Θρᾴκης Μεσημβρία πρὸς τῷ τέλει τῆς χερρονήσου, ὡς Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.****) τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Μέση τῶν ποταμῶν, χώρα μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος.

*) p. 802. **) p. 803. ***) c. 29. ****) c. 108.

καὶ Ἀδιαβηνὴ ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Κουάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Μεσοποταμίτης.

Μέσμα, πόλις Ἰταλίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μεσμανός, ὡς τῆς Νώλης Νωλανός.

Μεσόλα, πόλις Μεσσήνης, μία τῶν πέντε. Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεσολάτης, ὡς τῆς Μεσσόας Μεσσοάτης.

Μεσοπόντιος Ποσειδῶν, ὁ Ἐρέσιος· οὕτω γὰρ ἐν Ἐρέσῳ τιμᾶται, πόλει τῆς Λέσβου. Καλλίμαχος αἰτιῶν πρώτῳ.

Μέσσαβα, πόλις Καρῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαβεύς, τῷ τύπῳ τῶν Καρικῶν πόλεων.

Μεσσαπέαι, χωρίον Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαπεεύς· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ.

Μεσσαπία, χώρα Ἰαπυγίας προσεχὴς Τάραντι. τὸ ἐθνικὸν Μεσσάπιος. Παυσανίας δεκάτῳ.*)

Μεσσάπιον, ὄρος Εὐβοίας. καὶ Μεσσαπικὸς ἀπὸ Μεσσάπου τοῦ μετοικήσαντος εἰς Ἰταλίαν.

) Μεσσήνη, καὶ χώρα καὶ πόλις. Στράβων ὀγδόῃ.*) χώρα δὲ ἡ Μεσσηνία καὶ Μέσση κατὰ ἀποκοπήν, ἢ Μέση καὶ Μεσήνη, ὥς τινες. τὸ ἐθνικὸν καὶ ὁ πολίτης Μεσσήνιος καὶ θηλυκὸν Μεσσηνίς. ἔστι καὶ ἄλλη Μεσήνη τῆς Σικελίας, καὶ χώρα Περσίδος Μεσήνη δι' ἑνὸς σ, ὑπὸ τῶν δύο ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος μεσαζομένη, ὡς Ἀσίνιος Κουάδρατός φησι.

Μέσσοα, τόπος Λακωνικῆς. Στράβων ὀγδόῃ.†) ἔστι καὶ φυλὴ Λακωνική. τὸ ἐθνικὸν Μεσσοάτης.

Μέσσωγις, ὄρος Λυδίας. τὸ τοπικὸν Μεσσωγίτης. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.††) ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρωμεύς.

Μεταγώνιον, πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος Λιβύῃ. θηλυκῶς δὲ ταύτην φασί. τὸ ἐθνικὸν Μεταγωνίτης.

Μέταον, πόλις Λέσβου, ἣν Μέτας Τυρρηνὸς ᾤκισεν, ὡς Ἑλλάνικος.

Μέταπα, πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος πέμπτῳ.†††) τὸ ἐθνικὸν Μεταπαῖος ἢ Μεταπεὺς διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Μεταπόντιον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σῖρις, ἀπὸ Μετάβου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου· τὸν γὰρ Μετάποντον οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον. ὁ πολίτης Μεταποντῖνος. ἀφ' οὗ Φίλων ὁ αὐλητὴς καὶ ποιητής. λέγεται καὶ Μεταπόντιος, ὡς Βυζάντιος, καὶ Μεταποντίνη.

Μετάχοιον, φρούριον Βοιωτίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας. Ἔφορος τριακοστῷ. τὸ ἐθνικὸν ἐκ Μεταχοίου, ὡς τοῦ

---

*) c. 10, 6. **) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον λβ'. ***) p. 342. al. †) p. 364. ††) p. 648 sq. †††) c. 7, 8.

Οἴου τὸ ἐξ Οἴου· Οἶον δὲ δῆμος Ἀττικῆς, ὡς λέλεκται· ἢ Μεταχοιάτης· καὶ γὰρ Οἶος πολίχνιον, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰάτης. Ἀνδροτίων δὲ ἐν τῷ ζ' Μεταχοίου ναέτης φησὶ καὶ ἴσως περιφραστικῶς.

Μέτηλις, πόλις Αἰγύπτου πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἣ νῦν Βῆχις λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Μετηλίτης νομός.

Μήδαβα, πόλις τῶν Ναβαταίων. ὁ πολίτης Μηδαβηνός, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Μηδία, χώρα ταῖς Κασπίαις παρακειμένη πύλαις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας. τὸ ἐθνικὸν Μῆδος ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ θηλυκὸν Μηδίς· καὶ Μηδικὸς καὶ Μήδειοι λέγονται. ὁ Μηδικὸς ὀπὸς, ἡ Μηδικὴ βοτάνη. Στράβων*)· φέρει δὲ σίλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ. καὶ πάλιν· καὶ τὴν βοτάνην τὴν μάλιστα τρέφουσαν τοὺς ἵππους, ἣν Μηδικὴν καλοῦμεν.

Μήθυμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Μηθύμνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς καὶ γυναικὸς Λεπετύμνου. ὁ πολίτης Μηθυμναῖος. οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἐχεκρατίδης περιπατητικὸς, Ἀριστοτέλους συνήθης, καὶ Μυρσίλος συγγραφεὺς καὶ Ἀρίων καὶ ἄλλοι πολλοὶ Μηθυμναῖοι. καὶ θηλυκὸν Μηθυμναία χώρα καὶ γυνή.

Μήκιστον, πόλις Τριφυλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἤλιδος. τὸ ἐθνικὸν Μηκίστιος.

Μηκύβερνα, πόλις Παλλήνης, τῆς ἐν Θρᾴκῃ χερρονήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μηκυβερναῖος· οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἡγήσιππος, ὁ τὰ Παλληνιακὰ συντεταχώς, καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Μῆλος. νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. Φοίνικες οὖν οἰκισταὶ πρότερον· ὅθεν καὶ Βύβλος ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Βυβλίων Φοινίκων· ἀλλὰ καὶ Ζεφυρία. ὁ πολίτης Μήλιος. Διαγόρας ὁ Μήλιος καὶ Σωκράτης παρ' Ἀριστοφάνει.**) οἱ δ' ἐν Θετταλίᾳ Μηλιεῖς. ἔστι καὶ κώμη τῆς Ἀκαρνανίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μηλιεύς. καὶ διὰ τοῦ α δωρικῶς. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ Μήλιος Μηλιεὺς καὶ Μηλιακὸς καὶ Μηλὶς ἡ χώρα.

Μήλουσσα, νῆσος κατὰ Ἴβηρας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μηλουσσαῖος.

Μῆνιγξ, νῆσος περὶ τὰς Σύρτεις καὶ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μηνίγγιος.

Μητρόπολις, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν οἰκισθεῖσα, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Φρυγίας. ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος. τρίτη Λυδίας. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Ἀκαρνανίας. τὸ ἐθνικὸν Μητροπολίτης. ἕκτη Δωριέων. ἑβδόμη τῶν ἐν τῷ Πόντῳ Μοσσυνοίκων. ὀγδόη Σκυθίας. ἐννάτη Εὐβοίας. δεκάτη τῆς ἄνω Θετταλίας.

---

*) XI. p. 525. **) Nub. v. 830.

Μιάκωρος, πόλις Χαλκιδική. Θεόπομπος κέ Φιλιππικῶν. ὁ πολίτης Μιακώριος.

Μιδάειον, πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνείας. καὶ Μιδαὶ λέγονται. τὸ ἐθνικὸν Μιδαειεὺς καὶ Μιδαιεὺς καὶ Μιδήιον.

Μίδεια, πόλις ἐν Ἄργει, ἡ νῦν κώμη, ἡ πρότερον Περσέως πόλις, ἀπὸ Μιδείας τῆς Ἀλωέως θυγατρός. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι Μίδεα. ὁ πολίτης Μιδεάτης καὶ θηλυκὸν Μιδεᾶτις καὶ Μιδιαῖος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος *)·

οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν.

ἔστι καὶ Λυκίας ἄλλη.

Μίεζα, πόλις Μακεδονίας, ἣ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μιέζης θυγατρὸς Βέρητος τοῦ Μακεδόνος, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. Βέρης γὰρ τρεῖς ἐγέννησε, Μίεζαν, Βέροιαν, Ὀλγανον· ἀφ' οὗ ποταμὸς ὁμώνυμος καὶ πόλις Βέροια καὶ τόπος Στρυμόνος. τὸ ἐθνικὸν Μιεζεὺς καὶ Μιεζαῖος· οὕτω γὰρ χρηματίζει Νικάνωρ, καθὰ Λούσιος.

Μίλητος, πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Δίδυμος δ' ἐν συμποσιακοῖς φησιν, ὅτι πρῶτον Λελεγηὶς ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν ἐνοικούντων Λελέγων, εἶτα Πιτύουσσα ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων, καὶ ὅτι ἐκεῖ πρῶτον πίτυς ἔφυ. οἱ γὰρ ἐν Μιλήτῳ οἰκοῦντες ἐν τοῖς θεσμοφορίοις πίτυος κλάδον ὑπὸ τὴν στιβάδα καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος ἱερὰ κῶνον πίτυος ἐτίθεσαν, διὰ τὸ ἀρχαῖον τῆς γενέσεως. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ Ἄνακτος τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ ὠνομάσθη Ἀνακτορία. ὁ πολίτης Μιλήσιος. οὕτω καὶ Θαλῆς Ἐξαμίου πατρὸς Μιλήσιος ἐχρημάτιζε καὶ Φωκυλίδης καὶ Τιμόθεος κιθαρῳδός, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρῳδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα, εἰς ἐπῶν ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμόν, καὶ προνόμια αὐλῶν χίλια. θνήσκει δ' ἐν Μακεδονίᾳ. ἐπιγέγραπται δ' αὐτῷ τόδε·

Πάτρα Μίλητος τίκτει μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

Μιλητούπολις, πόλις μεταξὺ Κυζίκου καὶ Βιθυνίας περὶ τὸν Ῥυνδακόν. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Περσίδι. ὁ πολίτης Μιλητοπολίτης καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ Μιλητοπολῖτις. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.**)

Μίλκωρος, Χαλκιδικὴ πόλις ἐν Θρᾴκῃ. ὁ πολίτης Μιλκώριος. Θεόπομπος εἰκοστῷ πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Μιλύαι, οἱ πρότερον Σόλυμοι, ὡς Τιμαγένης πρώτῳ βασιλέων. καὶ ἡ χώρα Μιλυάς, ὡς Μινυάς. λέγονται καὶ Μίλυες, ἀπὸ Μιλύης τῆς γυναικὸς Σολύμου καὶ ἀδελφῆς, ὕστερον δὲ Κράγου γυναικός. τὸ ἐθνικὸν Μιλυεὺς καὶ Μιλυίτης.

Μιλωνία, πόλις Σαυνιτῶν ἐπιφανεστάτη. Διονύσιος ἑπτακαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μιλωνιάτης.

Μίμαλκες, ἔθνος Λιβυκόν. Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδόῳ.

---

*) Iliad. II. 507. **) p. 575.

Μιμνηδός, πόλις Λυδῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μιμνήδιος, ὡς τῆς Λυχνίδος Λυχνίδιος.

Μιναῖοι, ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Μινύα, πόλις Θετταλίας, ἡ πρότερον Ἀλμωνία, ἀφ' ἧς ἡ Μινύα, ἀπὸ Μινυοῦ κληθεῖσα. καὶ Μινύειον καὶ Μινυηὶς καὶ Μινυήιος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φρυγίας ἐν τοῖς ὁρίοις Λυδίας. ἔστι καὶ τὸ ἐθνικὸν Μινύαι.

Μινώα, πόλις ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ, μία τῶν Κυκλάδων. δευτέρα πόλις Σικελίας. τρίτη ἐν Σίφνῳ, μία τῶν Κυκλάδων. ἔχει δὲ Μινώαν καλουμένην κρήνην. ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Γάζα Μινώα. ἔστι καὶ Ἀραβίας, ἧς οἱ πολῖται Μινωῖται, ἀπὸ Μίνωος. ἔστι καὶ Κρήτης. ἔστι καὶ ἄλλη νῆσος οὐ πόρρω Μεγάρων. καὶ ἡ Πάρος Μινώα. οἱ πολῖται Μινῶαι.

Μίσγητες, ἔθνος Ἰβήρων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μισγομεναί, πόλις Θετταλίας. Ἑλλάνικος πρώτῳ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Μισγομένιος, ὡς Κλαζομένιος.

Μισητός, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μισήτιος, ὡς Βηρύτιος.

Μίσκερα, πόλις Σικανίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μισκερεύς, ὡς Μεγαρεύς.

Μίσπιλα, πόλις Μήδων. Ξενοφῶν τρίτῳ ἀναβάσεως.*) τὸ ἐθνικὸν Μισπιλάτης.

Μόκαρσος, Θρᾴκης χωρίον. Θεόπομπος πρώτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μοκάρσιος.

Μόκατα, πόλις Βιθυνίας, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοκατηνός.

Μόκκλη, κώμη Φρυγίας. οἱ οἰκήτορες Μοκκληνοί.

Μολορχία, πόλις Νεμέας, ἀπὸ Μολόρχου τοῦ ξενίσαντος Ἡρακλέα ἀπιόντα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. τὸ ἐθνικὸν Μολορχίτης.

Μολοσσία, ἡ χώρα τῆς Ἠπείρου. ὁ οἰκήτωρ Μολοσσός. καὶ θηλυκὸν Μολοσσὶς καὶ τὰ Μόλοσσα οὐδετέρως καὶ Μολοτοὶ δι' ἑνὸς τ. Μολοτὸς ὁ τόπος. τὸ κτητικὸν Μολοτικός.

Μολυβδάνα, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Μολύκρεια, πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ.**) Θουκυδίδης β'***) Μολύκρειον αὐτὴν καλεῖ, Εὐφορίων δὲ Μολυκρίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μολύκριος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Μολυκρῖται καὶ Μολυκριάς. λέγεται καὶ Μολυκρεύς. Ἀρκάδιος δὲ Μολυκραίους φησί.

*) c. 4, 6. Μέσπιλα. **) p. 460. ***) c. 84.

Μολύνδεια, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Λυκίας πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μολυνδεύς.

Μοναβαί, πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μοναβάτης.

Μονόγισσα, πόλις Καρίας, ὅθεν Ἄρτεμις Μονογισσηνή, ἵδρυμα Δαιδάλου. μεγίσσα γὰρ τῇ Καρῶν φωνῇ λίθος ἑρμηνεύεται. νῦν δὲ τοὺς πλακώδεις καὶ μαλακώδεις λίθους γίσσα λέγουσι.

Μόνοικος, πόλις Λιγυστική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μονοίκιος.

Μοργέντιον, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Μοργήτων. λέγεται καὶ Μοργεντία. τὸ ἐθνικὸν Μοργεντῖνος καὶ Μοργήτης λέγεται.

Μόργυνα, πόλις Σικελῶν. Φίλιστος δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοργυναῖος.

Μοσσύνοικοι, ἔθνος, περὶ οὗ Εὔδοξος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου. τὸ κτητικὸν Μοσσυνοικικός.

Μόσυλον, ἀκρωτήριον καὶ ἐμπόριον Αἰθιοπίας. Μαρκιανὸς ἐν πρώτῳ περιόδου.

Μόσχοι, Κόλχων ἔθνος προσεχὲς τοῖς Ματιηνοῖς. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μοτιηνοί, χωρίον Ἰβηρίας, ἄποικον Ῥωμαίων. Πολύβιος τρίτῳ.*) Φλέγων δὲ Μουτιηνὸν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μοτιηνός.

Μοτύη, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Μοτύης γυναικὸς μηνυσάσης Ἡρακλεῖ τοὺς ἐλάσαντας τοὺς αὐτοῦ βοῦς. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Φίλιστος δὲ φρούριον αὐτήν φησι Σικελίας παραθαλάττιον. τὸ ἐθνικὸν Μοτυαῖος.

Μοτύλαι, Σικελίας φρούριον περὶ τὴν Μοτύην. Φίλιστος Σικελικῶν πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοτυλαῖος.

Μούκισσος, πόλις Καππαδοκίας δευτέρας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἕκτῳ.

Μούμαστος, ὡς Βούβαστος, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Καρικῶν. ὁ πολίτης Μουμαστίτης.

Μουνυχία, λιμὴν Ἀττικῆς, ἀπὸ Μουνύχου. καὶ ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος. ὁ οἰκήτωρ Μουνύχιος καὶ Μουνυχιάς. τὰ τοπικὰ Μουνυχιάθεν καὶ Μουνυχίαζε καὶ Μουνυχίασι. οὐ τὴν εἰς τόπον σχέσιν Θουκυδίδης ἢ**)· τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων.

Μοῦρσα, πόλις Παιονίας, κτίσμα Ἀδριανοῦ. τὸ ἐθνικὸν Μουρσαῖος, ὡς Παρθένιος Φωκαεύς. λέγεται καὶ Μούρσιον.

Μούσειον, τόπος περὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν ἐν Μακεδονίᾳ. Πολύβιος τριακοστῷ ἑβδόμῳ. τὸ τοπικὸν ἀναλόγως Μουσειεύς, ὡς Σιγειεύς.

Μόψιον, πόλις τῆς Πελασγιώτιδος χώρας Θεσσαλίας. Στράβων ἐννάτῃ***)· ἄλλος δέ ἐστι Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία. τὸ ἐθνικὸν Μόψιος.

*) c. 40, 8. **) c. 92. ***) p. 443.

Μοψοπία, ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος. Καλλίμαχος. ἄρρητος ἡ Μόψοψ. ὁ πολίτης Μοψόπειος διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ Μοψοπιεύς. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν πρώτῳ* Μοψοπίτης φησὶ, καὶ ἔδει Μοψοπιώτης. ἴσως δὲ καθ' ὕφεσιν τοῦ ω. τὸ θηλυκὸν Μοψοπίς.

Μόψου ἑστία, πόλις Κιλικίας ἐπὶ τῷ Πυράμῳ ποταμῷ, ἀπὸ Μόψου τοῦ μάντεως. ὁ πολίτης Μοψεάτης, κατὰ παραγωγὴν μιᾶς τῶν λέξεων. ἀφ' οὗ ὁ γραμματικὸς Ἡρακλείδης, ὡς Μοψεάτης.

Μυγδονία, μοῖρα Μακεδονίας, καὶ ἑτέρα Φρυγίας τῆς μεγάλης, ἀπὸ Μύγδονος. τινὲς δὲ Μαιδοὺς αὐτούς φασι. τὸ ἐθνικὸν Μυγδονικός, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Μυγδόνιος καὶ Μυγδονία. ἐλέγετο καὶ Μυχθονία.

Μύγισοι, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος τετάρτῃ γενεαλογιῶν. τὸ ἐθνικὸν Μυγίσιος καὶ Μυγισία Ἀθηνᾶ καὶ Μυγισαΐς.

Μύης Μύητος, ὡς Φάγρης Φάγρητος, πόλις Ἰωνική. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μυήσιος, ὡς Φαγρήσιος.

Μυκάλη, πόλις Καρίας. Ἡρόδοτος πρώτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσιος, ὡς Ἰθακήσιος. Τρύφων δὲ Μυκαλεύς φησιν ἐν παρωνύμοις. λέγεται καὶ θηλυκῶς Μυκαλησίς, ὡς Σώστρατος ὁ Φαναγορίτης. Δίδυμος δ' ὄρος τὴν Μυκάλην φησίν. ἐκλήθη δὲ, ἐπεὶ αἱ λοιπαὶ Γοργόνες ἐπὶ τόκῳ μυκώμεναι τὴν κεφαλὴν Μεδούσης ἀνεκαλοῦντο. οἱ δὲ Μυχάλην αὐτήν φασιν, ἐπεὶ ἐν μυχῷ κεῖται τῆς Καρικῆς ἁλός. ἔστιν οὖν ἡ Μυκάλη καὶ πόλις καὶ ὄρος.

Μυκαλησσός, πόλις μεσογεία Βοιωτίας. Θουκυδίδης ἑβδόμῃ.**) ἐκλήθη δὲ, ὅτι ἡ βοῦς ἐνταῦθα ἐμυκήσατο ἡ τὸν Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἀγαγοῦσα εἰς Θήβας. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ὡς Ἔφορος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσσιος καὶ Μυκαλησσία. ἔστι καὶ ὄρος Μυκαλησσὸς ἐναντίον Σάμου. καὶ Μυκαλησσὶς τὸ θηλυκόν.

Μυκῆναι, πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος***)·

οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον.

ἀπὸ Μυκηνέως τοῦ Σπάρτωνος τοῦ Φορωνέως ἀδελφοῦ· ἢ ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους, ὃ ἐφόρει Περσεὺς, οὗ πεσόντος κατὰ κέλευσιν Ἑρμοῦ τὴν πόλιν ἔκτισεν· ἢ ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν Ἰὼ, βοῦν ἐκεῖ γενομένην. ὁ πολίτης Μυκηναῖος καὶ θηλυκὸν Μυκηνὶς καὶ Μυκηνεύς.

Μυκοί, ἔθνος, περὶ οὗ Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ· ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξην ποταμόν.

Μύκονος, μία τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Μυκόνου τοῦ Αἰνίου τοῦ Καρυστοῦ καὶ Ῥυοῦς τῆς Ζάρηκος. Θουκυδίδης τρίτῃ†) καὶ Στράβων δεκάτῃ††)· Μύκονος δ' ἐστὶν, ἐφ' ἧ μυθεύονται κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑγιεινοτάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ'.

---

*) c. 148. **) c. 29. ***) Iliad. II. 569. †) c. 29. ††) p. 485.

ὧν ἡ παροιμία, πάντα ὑπὸ μίαν Μύκονον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν γραφὴν ἀγαγόντων τὰ διῃρημένα τῇ φύσει. καὶ τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ. ὁ νησιώτης Μυκόνιος.

Μυλαί, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μυλαΐτης, ὡς τῶν Θηβῶν Θηβαΐτης, Ἀθῆναι Ἀθηναΐτης. εἰσὶ γὰρ οἳ οὕτω λέγονται. καὶ τὸ θηλυκὸν Μυλαΐτις. εἰσὶ δὲ Μυλαὶ καὶ Θετταλίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μυλαῖος.

Μύλακες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Λυκόφρων*)·

Κρᾶθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροις.

Μυλαντία, ἄκρα ἐν Καμίρῳ τῆς Ῥόδου. Μυλάντιοι θεοὶ ἐπιμύλιοι, ἀπὸ Μύλαντος ἀμφότερα, τοῦ καὶ πρώτου εὑρόντος ἐν τῷ βίῳ τὴν τοῦ μύλου χρῆσιν.

Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσὶν ἢ Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυλασεύς. οὕτω γὰρ ἀναγράφουσι πολλοί, ὡς Μένανδρος Καταψευδομένοις.

Μύλισιν, ἔθνος Φρυγίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ.

Μύλων, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος. ὁ πολίτης Μυλοπολίτης.

Μύνδος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ πόλις Καρίας ἄλλη, παλαιὰ Μύνδος, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μύνδιος καὶ **Μυνδία**. Ἀπολλώνιος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί.

Μύνδονες, ἔθνος Λιβύης. Ἔφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ· Μύνδονες ὑπερευγνωμότατοι δοκοῦσιν εἶναι πλουσιώτατοι τὸν βίον.

Μυονία, πόλις Φωκίδος. Παυσανίας ι'.**) οἱ πολῖται Μύονες. Θουκυδίδης***) Μυονέας αὐτούς φησι.

Μυόνησος, πόλις μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀρτεμίδωρος δὲ χωρίον αὐτήν φησι. ὁ νησιώτης Μυονήσιος.

Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν α' χρονικῶν. Στράβων ιβ' †)· τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. τὸ ἐθνικὸν Μυούσιος.

Μύρα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ μύρων ἢ ἀπὸ Μύρωνος ἢ ἀπὸ Μύρου ποταμοῦ παραρρέοντος. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. λέγεται καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Μυρεύς.

Μυργέται, ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐν τισι δὲ τῶν Ἡρωδιανοῦ γράφεται Λυργετῶν·κακῶς.

Μυρίκη, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς.

Μυρίανδρος, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Φοινίκῃ. Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως.††) τὸ κτητικὸν Μυριανδρικὸς κόλπος.

*) v. 1021. **) c. 38, 8. ***) III. 101. †) p. 579. ††) c. 4, 6.

Μυρικοῦς, πόλις καταντικρὺ Τενέδου καὶ Λέσβου τῆς Τρῳάς. Ἑκαταῖος· ἐς Μυρικόεντα τῆς Τρωικῆς. οἱ πολῖται Μυρικούσιοι.

Μύρινα, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ τῆς Αἰολίδος ἄλλη. ἀπὸ Μυρίνης ἀμφότεραι ἢ ἀπὸ Μυρίνου, τὸ ἐθνικὸν Μυριναῖος. Μυριναία δὲ ἐπὶ τῆς χώρας. καὶ οὐδετέρως Μυριναῖον.

Μύρκινος, τόπος καὶ πόλις κτισθεῖσα παρὰ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ. τὸ ἐθνικὸν Μυρκίνιος καὶ Μυρκινία. Παρθένιος δὲ Μυρκιννίαν αὐτήν φησι.

Μύρλεια, πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν λεγομένη Ἀπάμεια, ἀπὸ Μύρλου τοῦ Κολοφωνίων ἡγεμόνος. Νικομήδης δὲ ὁ ἐπιφανής, Προυσίου δὲ υἱός, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἀπάμας Ἀπάμειαν ὠνόμασεν· οἱ δὲ ἀπὸ Μυρλείας Ἀμαζόνος. ὁ πολίτης Μυρλεανός, ὡς Ἀσκληπιάδης Μυρλεανὸς ἀναγράφεται. Στράβων*) δὲ Μυρλεᾶτιν καλεῖ τὴν χώραν. ἴσως ἀπὸ τούτου Μυρλεάτης ἐστὶ καὶ Μυρλεανὸς κόλπος.

Μυρμήκιον, πολίχνιον τῆς Ταυρικῆς. Στράβων ἑνδεκάτῃ.**) Ἡρωδιανὸς διὰ διφθόγγου γράφει καὶ προπερισπᾷ. τὸ ἐθνικὸν ἐὰν μὲν διὰ διφθόγγου, Μυρμηκειεύς, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται, Μυρμήκιος. Ἀρτεμίδωρος δὲ Μυρμηκίαν αὐτήν φησι.

Μυρμιδονία, χώρα τῶν Μυρμιδόνων· οὕτω γὰρ ἡ Αἴγινα ἐκλήθη.

Μυρμισσός, πόλις περὶ Λάμψακον, ὡς Πολέμων. τὸ ἐθνικὸν Μυρμίσσιος.

Μυρρινοῦς, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μυρρινούσιος. τὰ τοπικὰ Μυρρινουντόθεν, Μυρρινουντάδε, Μυρρινουντίσι. Διονύσιος δὲ ὁ Τρύφωνος Μυρρινοῦντά φησιν. ὁ δημότης ἐκ Μυρρινούττης, διὰ δύο τ.

Μύρσινος, πόλις Ἤλιδος.

καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα.***)

ὕστερον δὲ Μυρτούντιον ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν εὕρηται Μυρτούσιος.

Μύρτουσσα, ὄρος Λιβύης. ὁ οἰκήτωρ Μυρτουσσαῖος καὶ Μυρτούσσιος.

Μύρωνος νῆσος, νῆσος τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μυρωνονησίτης ἢ Μυρωνονησαῖος.

Μυσία, χώρα καὶ πόλις. Λυδοὶ δὲ τὴν ὀξύνην μυσήν φασι. λέγονται καὶ Μυσοὶ καὶ Μύσιοι καὶ Μυσάδιος αἰολικῶς.

Μυστία, πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἑνδεκάτῳ. οἱ οἰκήτορες Μυστιανοί, ὡς τῆς Ὠστίας Ὠστιανοί.

Μυτιλήνη, πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Μυτιλήνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς ἢ Πέλοπος. οἱ δέ, ὅτι Μύτιλης ἦν ὁ οἰκιστής, οἱ δὲ ἀπὸ Μύτωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μυτι-

*) XII. p. 551. **) p. 494. ***) Iliad. Π. 616.

λήνης. ὅθεν Μυτωνίδα καλεῖ τὴν Λέσβον Καλλίμαχος ἐν τῷ τετάρτῳ. Παρθένιος δὲ Μυτωνίδας τὰς Λεσβικὰς φησι. λέγονται καὶ Μύτωνες καὶ Μυτωναῖοι καὶ Μυτιληναῖος.

Μυτισέρατα, φρούριον Σικελίας. Φίλιστος δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυτισερατῖνος, ὡς αὐτός.

Μυτίστρατον, πολίχνιον περὶ Καρχηδόνα. Πολύβιος πρώτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Μυτιστράτιος, ὡς Στρατὸς Στράτιος, ἡ Ἀκαρνανικὴ πόλις.

Μύων, πόλις Λοκρῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ. οἱ πολῖται Μύονες, ὡς Θουκυδίδης τρίτῃ.**) λέγονται καὶ Μυονεῖς.

Μώβα, μοῖρα τῆς Ἀραβίας. Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. οἱ οἰκοῦντες Μωβηνοί, καὶ θηλυκῶς Μωβηνή. ἔοικε δ' ἐνδεῖν τὸ α. ἦν γὰρ Μώαβα. καὶ τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης, τὸ θηλυκὸν Μωαβῖτις.

Μωθώ, κώμη Ἀραβίας, ἐν ᾗ ἔθανεν Ἀντίγονος ὁ Μακεδὼν ὑπὸ Ῥαβίλου τοῦ βασιλέως τῶν Ἀραβίων, ὡς Οὐράνιος ἐν πέμπτῳ. ὅ ἐστι τῇ Ἀράβων φωνῇ τόπος θανάτου. οἱ κωμῆται Μωθηνοὶ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον.

Μῶλυς, Λίβυσσα πόλις. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Μωλύτης τῷ τύπῳ τῶν Λιβυσσῶν πόλεων καὶ Μωλυάτης.

Μώμεμφις, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.***) κλίνεται Μωμέμφεως, ὡς Ἀρίσταρχος. καὶ Μωμεμφίτης νομός.

Μωνυχία, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς, οὗ τὴν εἰς τόπον σχέσιν φησὶ Θουκυδίδης η' †)· τῶν Μωνυχίασι τεταγμένων ἀρχῶν.

Μωριεῖς, ἔθνος Ἰνδικὸν ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

††) Νάαρδα, πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἐνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ναρδηνὸς τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ.

Ναβαταῖοι, ἔθνος τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, ἀπὸ Ναβάτου τινός. Ναβάτης δέ ἐστιν ἀραβιστὶ ὁ ἐκ μοιχείας γενόμενος. ἀπὸ οὖν τοῦ Ναβάτης Ναβαταῖος καὶ Ναβατηνὴ ἡ χώρα καὶ Ναβατηνὸς ὄνομα κύριον.

Ναγίδος, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ Ναγίδος πόλις ἀπὸ τοῦ Νάγιδος κυβερνήτου, καὶ νῆσος Ναγιδοῦσα. Νάγιδος δ' ἐκλήθη διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι. ὁ πολίτης Ναγιδεύς.

Ναϊσός, πόλις Θρᾴκης, κτίσμα καὶ πατρὶς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ναϊσιτανός. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ Ναϊσος Ναϊσίτης καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐπιχωρίως Ναϊσιτανός.

*) c. 24, 11. **) c. 101. ***) c. 163. †) c. 92. ††) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον λγ'.

Νάρκασσος, δῆμος καὶ πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος δεκάτῳ Καρικῶν. ὁ δημότης καὶ ὁ πολίτης Ναρκασεύς.

Νακολία, πόλις Φρυγίας. Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.*) καί ἐστιν οὐδέτερον. ἀπὸ Νακόλης νύμφης. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ νύμφης νυμφαῖον καὶ Ἥρας Ἡραιον, οὕτω Νακόλας Νακόλαιον. τὸ ἐθνικὸν Νακολεύς. εἰ δ' ἐστὶ Νακόλεια διὰ διφθόγγου, παρὰ τὸν Νάκολον τὸν Δασκύλου παῖδα, τὸ ἐθνικὸν ἔσται Νακολεύς, ὡς τὸ Σέλευκος Σελευκεύς.

Νακόνη, ὡς Ἀλκόνη, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Νακοναῖος. Φίλιστος ἕκτῳ Σικελικῶν.

Ναξία, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ναξιεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας καὶ Ναξιάτης.

Νάξος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἡ διάσημος, ἀπὸ τοῦ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Νάξου τοῦ Ἐνδυμίωνος. Εὐφορίων δὲ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ φασι θῦσαί τινες. Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ τὰς Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν, ἢ διὰ τὸ τὴν Ἥραν φίλην γενομένην τῷ Διονύσῳ ταῖς Ναξίαις τοῦτο δῶρον παρασχεῖν, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος οὕτως ἐτέχθη. καὶ ὅτι ἐστὶν ἐκεῖ κρήνη, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς. εἰσὶ καὶ πόλις Σικελίας καὶ ἄλλοι τόποι Νάξοι. τὰ ἐθνικὰ Νάξιοι, ἀφ' οὗ καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ναξιὰς ἀπὸ τοῦ Νάξιος. τὸ δὲ Κρητικὴ ἀκόνη ἐὰν διὰ τοῦ ι γράφεται, ἡ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα σημαίνει.

Ναπάται, πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ναπατίτης. ἔστι δὲ Ναπαταῖος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Νάπη, πόλις Λέσβου. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Λεσβιακῶν. ὁ πολίτης Ναπαῖος, καὶ Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ καὶ Ναπαῖοι Ἠπείρου. ἔστι καὶ μέρος ὄρους Νάπη καὶ Ναπαῖος τὸ ἐκ τούτου.

Νάπις, κώμη Σκυθίας. ὁ οἰκήτωρ Ναπάτης ἢ Ναπίτης τῆς κώμης καὶ Ναπῖται ἐθνικόν.

Ναρβών, ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτική. Στράβων τετάρτῃ.**) Μαρκιανὸς δὲ Ναρβωνησίαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Ναρβωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης. ἔστι καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις, ὡς Ἀσκαλωνῖτις. καὶ ποταμὸς Ἄταξ. Ἑκαταῖος καὶ Ναρβαίους αὐτούς φησι.

Ναρβίς, Ἰλλυρίας πόλις.

Νάρθηκις, νησίδιον ἐγγὺς Σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ναρθηκουσαῖος ἢ Ναρθηκούσιος.

Νάρμαλις, πόλις Πισιδίας, ὡς Κάβαλις. οἱ πολῖται Ναρμαλεῖς, ὡς Καβαλεῖς, ὡς Ἔφορός φησι.

Ναρνία, πόλις Σαυνιτῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Νάρνου, ὡς Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ναρνιάτης, ὡς Καυλωνιάτης.

*) p. 576. **) p. 181 sq.

Νάρυξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Νάρυκον τὴν πόλιν φασὶν, ἐξ ἧς Αἴας. ὁ πολίτης Ναρύκιος καὶ Ναρυκία. καὶ Ναρύκιον δὲ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρύκη καὶ Ναρυκαῖος θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Νασαμῶνες, ἔθνος ἐν Λιβύῃ, ὡς Καλλίμαχος. καὶ Νασαμονὶς ἀπὸ Νασαμόνος τινός.

Νάστος, πόλις Θράκης. γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσει.

Ναύκρατις, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Μιλησίων τότε θαλασσοκρατούντων. καὶ Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.*) ὁ πολίτης Ναυκρατίτης καὶ θηλυκῶς Ναυκρατῖτις· καὶ Ναυκρατιώτης, ὡς Πηλουσιώτης, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ναυκράτιον ἢ Ναυκρατία, ὡς Ἰταλία Ἰταλιώτης.

Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλίας, ἀπὸ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν, ὡς Ἔφορος καὶ Στράβων.**) ὁ πολίτης Ναυπάκτιος καὶ Ναυπακτία.

Ναυπλία, πόλις Ἄργους. Στράβων ὀγδόῃ.***) ἀπὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ οἰκοῦντες Ναυπλιεῖς, ὡς Στράβων, †) καὶ Ναυπλία.

Νέαι, νῆσος πλησίον Λήμνου, ἐν ᾗ Φιλοκτήτης κατά τινας ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ προσνήξασθαι Ἡρακλέα. τὸ ἐθνικὸν Νεαῖος. ἔστι καὶ Νέα κώμη καὶ φρούριον Μυσίας. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Νεάνδρεια, πόλις Τρωάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ. ἐν τισι δὲ Λέανδρος γράφεται διὰ τοῦ λ κακῶς. λέγεται καὶ Νεάνδριον οὐδετέρως, ὡς Θεόπομπος. ὁ πολίτης Νεανδρεὺς, ὡς Στράβων.††)

Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπη ᾕρηται μία τῶν Σειρήνων. ὁ πολίτης Νεαπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Λιβύης καὶ ἄλλαι.

Νέγλα, πολίχνιον Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νέγλιος ἢ Νεγλίτης, τῷ ἔθει τῆς χώρας.

Νέδη, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης Νέδης. Εὐφορίων δὲ Νεδέην καὶ αὐτήν φησι. τὸ κτητικὸν Νεδεήσιος.

Νέδων, πόλις καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς. τὸ τοπικὸν Νεδούσιος καὶ Νεδουσία ἡ Ἀθηνᾶ. κλίνεται δὲ Νέδοντος.

Νεῖλος, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς· καὶ ἱερὸν Νείλου τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως Νειλοπολίτης. εἰ δὲ ἡ πόλις μόνη κέκληται, ὀφείλει ἕπεσθαι τῷ κτητικῷ τοῦ ποταμοῦ Νειλαῖος, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν. ὅσα γὰρ τῶν κτητικῶν παραληγόμενα διὰ τοῦ ι ἢ τὴν γενικὴν ποιεῖ τοῦ πρωτοτύπου ἢ τὴν εὐθεῖαν, ταῦτα μόνον διὰ τοῦ ι ἐκφέρεται, Ποσειδώνιος, Ἑλικώνιος, Ῥόδιος,

*) p. 801. **) IX. p. 427. ***) p. 368. †) p. 373. ††) XIII. p. 606.

Σάκιος. τὰ δὲ φύσει διὰ διφθόγγου παραληγόμενα οὐδέποτε τὸ προκείμενον σχῆμα ἀποτελεῖ. οὔτε γὰρ τὸ Κηκαῖος ἢ Νειλαῖος ἐθνικὸν αὐτὸ ὁμολόγως παραλαμβάνει.

Νέμαυσος, πόλις Γαλλίας, ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου, ὡς Παρθένιος. τὸ ἐθνικὸν Νεμαύσιος ἢ Νεμαυσῖνος διὰ τὴν χώραν.

Νεμέα, χώρα τῆς Ἤλιδος. ἐν ταύτῃ Δρύοπες ᾤκουν. τὸ ἐθνικὸν Νέμεος καὶ Νεμεαῖος. Στράβων ὀγδόῳ.*) καὶ Νεμέα λέγεται καὶ Νεμεήτης ὁ Ζεὺς καὶ Νεμεῆται. οἱ πολῖται τῆς Λοκρίδος πόλεως Νέμειοι καὶ Νεμεῆθεν ἐπίρρημα.

Νεοκαισάρεια, Ποντικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων πεντεκαιδεκάτῃ ὀλυμπιάδι. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἀδριανοπολῖται. ἔστι καὶ Βιθυνίας.

Νέον τεῖχος, πόλις τῆς Αἰολίδος, ὡς Χωλὸν τεῖχος. τὸ ἐθνικὸν Νεοτειχίτης, ὡς Χωλοτειχίτης. καὶ Νεοτειχεύς, ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὁμήρου βίῳ.**)

Νέπετος, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος τρισκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νεπεσῖνος. ἡ τροπὴ δὲ τοῦ τ εἰς σ ἰδιάζουσα καὶ σεσημείωται.

Νέσσων, πόλις Θεσσαλίας. Διονύσιος τρίτῳ Γιγαντιάδος. τὸ ἐθνικὸν Νεσσωνίτης τῷ κοινῷ τύπῳ.

Νέστος, πόλις καὶ ποταμὸς Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Νέστιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων, καὶ Νεστὶς ἡ χώρα.

Νεῦροι, ἔθνος τῆς Σαρματίας. Διονύσιος ἐν περιηγήσει.***) καὶ Νευρὶς ἡ χώρα. λέγονται καὶ Νευρῖται.

Νεφελοκοκκυγία, πόλις κωμικῶς ἐπινοηθεῖσα παρὰ Ἀριστοφάνει,****) καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Νεφελοκοκκυγιεύς.

Νεφθαλῖται, ἔθνος κρατῆσαν τῆς ἕω, ὡς Ἰώσηπος.†) καὶ θηλυκῶς Νεφθαλῖτις.

Νέων, πόλις Φωκίδος. Ἡρόδοτος ὀγδόῃ.††) τὸ ἐθνικὸν Νεώνιος, ὡς Ἐλεὼν Ἐλεώνιος, καὶ Νεωνία καὶ Νεωναῖος.

Νήιον, ὄρος Ἰθάκης, ἀφ' οὗ κατὰ Κράτητα αἱ Νηιάδες. οἱ δὲ τὰς διατριβούσας ἐπὶ τὰ νάματα. τὸ δὲ Ὑπονήιον σύνθετον ὥσπερ τὸ Ἐπικνημίδιον. αἱ δὲ Νηιάδες ἀπὸ τοῦ Νήιος ἢ ἀπὸ τοῦ Νηιεύς.

Νηκουία, πόλις Ὀμβρικῶν. Διονύσιος ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νηκουιάτης.

Νήραβος, πόλις Συρίας. Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νηράβιος, ὡς τοῦ Τόρρηβος Τορρήβιος.

Νήρικος, πόλις Ἀκαρνανίας, ἣν Ὅμηρος†††) ἀκτὴν φησιν

---

*) p. 377. **) c. 10. ***) v. 310. ****) Av. v. 819. †) Ant. Iud. V. 1. ††) c. 32. †††) Odyss. XXIV. 375.

Ἠπείροιο, ἥτις ἐστὶν Ἀκαρνανία. Λούπερκος δὲ ταύτην Νήριτός φησιν. ἢ Νήριτον, ὡς τὸ ὄρος. ὁ πολίτης Νηρίκιος καὶ Νηρικίαι. καὶ τὸ κτητικὸν τοῦ ὄρους Νηρίτιος.

Νηρίς, πόλις Μεσσήνης. Νικόλαος τετάρτῳ.

Νησαῖον, πεδίον. ἀφ' οὗ παρὰ Μήδοις οἱ Νησαῖοι ἵπποι.

Νῆσος, ἡ ἐν θαλάσσῃ πόλις. ὁ ταύτην οἰκῶν νησίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης. τοῦ δὲ νησίον νησιώτης καὶ νησιῶτις θηλυκῶς. καὶ νησαῖος, ὡς χερσαῖος. τὸ κτητικὸν νησιωτικός. ἔστι καὶ Νῆσος πόλις Ἰβηρική.

Νησώπη, νῆσος Λέσβου, ἡ τὸν Σίγριον λιμένα ποιοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Νησωπαῖος.

*) Νίβις, πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων ἑκατοστῇ τεσσαρακοστῇ ὀλυμπιάδι. τὸ ἐθνικὸν Νιβίτης, ὡς Μεμφίτης.

Νίγρητες, ἔθνος Λιβύης, ἀπὸ ποταμοῦ Νίγρητος. Διονύσιος**)

καὶ ἀγχέμαχοι Νίγρητες.

Νίκαια, πόλις Βιθυνίας, Βοττιαίων ἄποικος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀγκώρη, εἶτα Ἀντιγόνεια, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς Λυσιμάχου γυναικὸς Νίκαια μετεκλήθη. δευτέρα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν. τρίτη ἐν Ἰλλυρίδι. τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς. πέμπτη ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ. ἕκτη ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας. ἑβδόμη Κελτικῆς, Μασσαλιωτῶν ἄποικος. ὀγδόη Θρᾴκης. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, αἳ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θρᾷκας. λέγεται δὲ προπαροξυτόνως. εἰ δ' ἔστι Νικαῖος, τὸ θηλυκὸν Νικαία. ὁ πολίτης Νικαιεὺς καὶ Νικαεὺς διχῶς. ἐξ αὐτῆς Ἰσίγονος καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Παρθένιος καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἐπιθέρσης γραμματικὸς, γράψας περὶ λέξεων ἀττικῶν καὶ κωμικῶν καὶ τραγικῶν.

Νικασία, νησίδιον μικρὸν πλησίον Νάξου. τὸ ἐθνικὸν Νικάσιος, ὡς Θηράσιος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον Νικάσιος.

Νικάτορις, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Εὐρώπῳ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. τὸ ἐθνικὸν Νικατορίτης.

Νικηφόριον. οὕτως ἡ Κωνσταντίνα, ἡ περὶ Ἔδεσσαν πόλις, ὡς Οὐράνιος. τὸ ἐθνικὸν Νικηφόριος, ὡς Βυζάντιος.

Νικίου, κώμη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. ὁ οἰκήτωρ Νικιώτης, ὥς φησιν Ὧρος ἐθνικῶν πρώτῳ.

Νικομήδεια, πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Νικομήδους τοῦ Ζήλα παιδὸς, ἐπισημοτάτου βασιλέως. ἣ καὶ Ὀλβία ἐκλήθη. ὁ πολίτης Νικομηδεύς, καὶ τὸ κτητικὸν Νικομήδειος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἐξ ἧς Ἀρριανός.

Νικομήδειον, ἐμπόριον Βιθυνίας. Ἀρριανὸς πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Νικομηδεύς. δυνατὸν καὶ Νικομηδειεύς.

*) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον λδ'. **) Perieg. v. 215.

Νικόπολις, πόλις Ἠπείρου, ὡς Μαρκιανός. ἔστι καὶ Βιθυνίας. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ πολίτης Νικοπολίτης, ὡς Παυσανίας δεκάτῳ.*)

Νικωνία, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου. Στράβων ἑβδόμῃ.**) τὸ ἐθνικὸν Νικωνιάτης, ὡς Ῥιθυμνιάτης.

Νίναια, πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ναιναῖος ἢ Νιναιεύς.

Νινόη, ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιάς, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν Λελέγων. καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις. εἶτα ἐκλήθη Μεγαλόπολις. εἶτα ἀπὸ Νίνου Νινόη. τὸ ἐθνικὸν Νινοήτης, ὡς τὸ Πύλη Πυλήτης, ὅθεν Πυλάτιδες ἀγοραί, καὶ Λίμνη Λιμνήτης.

Νῖνος, πόλις Ἀσσυρίων, ἣν ἔκτισε Νῖνος Σεμιράμιδος ἀνήρ, ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ. οἱ πολῖται Νίνιοι. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ.***)

Νισαία, ἐπίνειον Μεγαρίδος. καὶ αὕτη ἡ Μεγαρὶς ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἑλλάνικος ἐν Ἱερειῶν πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ Νισαίαν εἷλε καὶ Νίσαν τὸν Πανδίονος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον.

Νίσιβις, πόλις ἐν τῇ περαίᾳ τῇ πρὸς τῷ Τίγρητι ποταμῷ. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβίς φησι διὰ τοῦ α. Οὐράνιος δὲ διὰ τοῦ ε Νέσιβις. σημαίνει δέ, ὥς φησι Φίλων, νάσιβις τὰς στήλας, ὡς δὲ Οὐράνιος, νέσιβις, φησί, σημαίνει τῇ Φοινίκων φωνῇ λίθοι συγκείμενοι καὶ συμφορητοί. Στράβων δὲ ἑκκαιδεκάτῃ****) διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Νισιβηνός. καὶ ἔδει Νισιβίτης, ἀλλ' ὁ τύπος Αἰγύπτιος καὶ Λιβύς. ὁ δὲ διὰ τοῦ ηνος παρὰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὴν ἕω, ὡς Σωφηνός, Ταβηνός, Καμβυσηνός.

Νίσυρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον.†)

Πολυβώτης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ Διὸς βληθεὶς ἐνήχετο, Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος. ἐκαλεῖτο καὶ Πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. ὁ οἰκήτωρ Νισύριος καὶ Νισυριακός.

Νιτρίαι, τόπος Αἰγύπτου. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.††) τὸ ἐθνικὸν Νιτρίτης καὶ Νιτριώτης. ἔστι καὶ νομὸς Νιτριώτης.

Νιφάτης, ὄρος Ἀρμενίας. οὕτω γὰρ Ἀρκάδιος. ἔοικε δὲ παρὰ τὸ νείφειν, ἀλλ' ὀνοματικῶς διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ Πείσανδρος ἑβδόμῳ·

Ταύρου πρυμνώρεια ἐΰσκόπελόν τε Νιφάτην.

Νίψα, πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Νιψαῖος. Ἡρόδοτος τετάρτῃ.†††)

Νόαι, τὸ ἐθνικὸν Νοαῖος. ὁ τύπος γὰρ οὐκ ἀήθης αὐτοῖς. ἔστι δὲ πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ χρονικῶν.

---

*) c. 8, 3. **) p. 306. ***) p. 737. ****) p. 747. †) Iliad. II. 676. ††) p. 803. †††) c. 93.

Νομαντία, πόλις Ἰβηρίας. Ἰόβας ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νουμαντῖνος λέγεται διὰ τῆς ου.

Νόμβα, πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἰώσηπος ἕκτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.*) τὸ ἐθνικὸν Νομβαῖος.

Νόσορα, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Οὐράνιος Ἀραβικῶν*. ὁ νησιώτης Νοσορηνός. ἐγχώριος ὁ τύπος.

Νοστία, κώμη Ἀρκαδίας. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. Ἔφορος τὸ ἐθνικὸν Νεστάνιος ἔφη, ὥστε κατ' αὐτὸν Νεστανία λέγεσθαι· ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ προτέρᾳ, ὡς δῆλον ἐξ ἄλλων.

Νότιον, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Νοτιεύς.

Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς. λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Σαβαῖοι, καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

Νουκερῖνοι, ἔθνος Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ.**) τὸ πρωτότυπον αὐτῶν Νουκερία.

Νουκρία, πόλις Τυρσηνίας. Φίλιστος ιά καὶ ιέ. τὸ ἐθνικὸν Νουκρῖνος. εὕρηται καὶ Νακρία διὰ τοῦ α.

Νυμφαία, θηλυκόν; ἡ νῆσος Καλυψοῦς παρὰ τῷ Ἀδρίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Νυμφαῖος, ὡς τῆς Αἰαίας Αἰαῖος.

Νύμφαιον, πόλις Ταυρικὴ μεταξὺ Παντικαπαίου μητροπόλεως καὶ Θεοδοσίας, ὥς φησι Στράβων.***) τὸ ἐθνικὸν δύναται ὡς Ἡραιεὺς Νυμφαιεύς, τὸ δὲ Νυμφαῖος κτητικὸν ἀπὸ τῶν νυμφῶν. λέγεται καὶ Νυμφαΐτης.

Νυμφάς, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.†) τὸ ἐθνικὸν Νυμφάσιος, καὶ Νυμφασία πηγή.

Νύραξ, πόλις Κελτική. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Νυράκιος, ὡς παρὰ τὴν Νάρυκα Ναρύκιος.

Νύσα, πόλεις πολλαί. πρώτη ἐν Ἑλικῶνι. δευτέρα ἐν Θρᾴκῃ. τρίτη ἐν Καρίᾳ. τετάρτη ἐν Ἀραβίᾳ. πέμπτη ἐν Αἰγύπτῳ. ἕκτη ἐν Νάξῳ. ἑβδόμη ἐν Ἰνδοῖς. ὀγδόη ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ὄρους. ἐννάτη ἐν Λιβύῃ. δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελόν φασιν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεσθαι. τὸ ἐθνικὸν Νυσεὺς καὶ Νυσαῒς θηλυκόν, ἀφ' οὗ κτητικὸν Νυσήιος. λέγεται καὶ Νυσαῖος, καὶ ἐξ αὐτοῦ Νυσαιεὺς τρισυλλάβως καὶ Νυσαεὺς ἄνευ τοῦ ι.

Νῶλα, πόλις Αὐσόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Νωλὴν δὲ αὐτὴν Πολύβιός φησι. τὸ ἐθνικὸν Νώλιος. Πολύβιος††) δὲ Νωλανούς αὐτούς φησι.

Νώνακρις, πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νωνακρίτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Νωνακριάτης, ὁ Ἑρμῆς. Λυκόφρων†††).

---

*) c. 14. Νωβά. **) c. 91, 4. ***) VII. p. 809. †) c. 34, 6. ††) III. 91, 5. †††) v. 680.

Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.
καὶ θηλυκὸν Νωνακριᾶτις. καὶ Νωνακριεὺς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει.

Νώνυμνα, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Νωνυμναῖος, ὡς Φίλιστος.

Νωμεντός, πόλις οὐ πόρρω Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Νωμεντανός. Διονύσιος ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.*)

Νῶρα, πόλις ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Νωρανός, ὡς Νωλανός.

Νώρακος, πόλις Παννονίας. ὁ πολίτης Νωράκιος, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς φησιν· ὅτι γίγνεται ἐν Παννονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ

νώροπα χαλκόν.**)

καὶ θηλυκὸν Νωρακία καὶ οὐδέτερον Νωράκιον.

***) Ξάνθοι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ξάνθος, πόλις Λυκίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. παρ' ἣν Ξάνθος ἐξίησι ποταμός. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ξάνθου Αἰγυπτίου ἢ Κρητὸς οἰκιστοῦ. ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ. ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐρίπιος. καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ κτητικὸν ὁμοίως.

Ξαῦρος, τόπος Μακεδονίας, ἀπὸ Ξαύρου τινός. οἱ οἰκοῦντες Ξαύριοι.

Ξενέφυρις, κώμη Λιβύης πλησίον Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ξενεφυρίτης, τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ξερξηνή, ἀπὸ Ξέρξου, ὡς Καμβυσηνὴ ἀπὸ Καμβύσου, τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ὅμορος.

Ξηρά, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξηραῖος, ὡς Θήρα Θηραῖος.

Ξιλία, πόλις Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξιλιάτης, ὡς Ἰάμνια Ἰαμνιάτης.

Ξιφηνή, χώρα Παλαιστίνης. Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας****) τὸ ἐθνικὸν Ξιφηναῖός φησι.

Ξιφωνία, πόλις Σικελίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξιφωνιάτης, ὡς Καυλωνιάτης.

Ξόϊς, πόλις καὶ νῆσος Αἰγυπτία ἐν τῇ μεσογαίᾳ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ στόματος. ὁ πολίτης Ξοΐτης, ὡς Σαΐτης.

Ξουθία, πόλις Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξουθιάτης.

---

*) c. 113. **) Iliad. II. 578. ***) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον λε'. ****) c. 13. Ζιφήνη.

Ξούχης, πόλις Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Ξουχίτης.

Ξύλος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ξύλιος ἢ Ξυλεύς, διὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ τόπου· χαίρουσι γὰρ τοῖς εἰς ευς.

Ξυνία, Θετταλίας πόλις. Πολύβιος ἐνάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξυνιεύς, ὡς Ἰλιεύς. καὶ Ξυνιὰς λίμνη, ἣν Βοιβιάδα φασί.

Ξυπέτη, δῆμος [τῆς] Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ξυπετεών, ὡς Μακεδών. τὸ τοπικὸν ἐκ Ξυπετεώνων, εἰς Ξυπετεώνων καὶ ἐν Ξυπετεώνων. Φιλόχορος δὲ Ξυπετέωνον τὸν δῆμόν φησι διὰ τοῦ ω καὶ τοῦ ο μικροῦ ἐν τέλει.

Ξύστις, ὡς Σάρδις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ξυστιανός.

*) Ὄα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνός φησι τὸ πληθυντικὸν Ὄεις λέγεσθαι αὐτάς, ὡς καὶ ἄλλα πολλά. ὁ μέντοι δημότης Ὄαθεν λέγεται. Δάμων Δαμωνίδου Ὄαθεν. καὶ ἐκ τόπου τὸ αὐτό. τὰ δ' ἄλλα Ὄαζε, Ὄασε. λέγεται καὶ Ὄη. ἔστι δ' Ὄη τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ὀῆθεν.

Ὄανος, πόλις Λυδίας. Διονύσιος ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν.

Ὄαξος, πόλις Κρήτης, Ἐλευθέρνης οὐ πόρρω, καθὰ Ξενίων, ἀπὸ Ὀάξου τοῦ Ἀκακάλλιδος, τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνω. τινὲς δὲ διὰ τὸ κατὰ γῆν εἶναι τὸν τόπον καὶ κρημνώδη ὑπάρχειν· καλοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους τόπους ἄξους, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἀγμούς. ὁ πολίτης Ὀάξιος.

Ὄβοδα, χωρίον Ναβαταίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τετάρτῳ. ὅπου Ὀβόδης ὁ βασιλεύς, ὃν θεοποιοῦσι, τέθαπται. τὸ ἐθνικὸν Ὀβοδηνός, ὡς Δαχαρηνός.

Ὀβόλκων, Ὀβόλκωνος, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ὀβολκωνίτης.

Ὀγκαῖαι, πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρᾳκί. Ὄγκα γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Φοίνικας.

Ὀγκεῖον, χωρίον Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ὄγκου δυναστεύσαντος, ὡς Παυσανίας δηλοῖ ὀγδόῳ.**) ὁ οἰκήτωρ Ὄγκειος. καὶ θηλυκῶς Ὀγκεία.

Ὀγχηστός, ἄλσος. Ὅμηρος***)·

Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος.

κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυθὲν δ' ὑπὸ Ὀγχήστου τοῦ Βοιωτοῦ, ὥς φησιν Ἡσίοδος. ἔστι καὶ πόλις Βοιωτίας, ὡς Παυσανίας ἐννάτῳ†) καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος.††) τινὲς δὲ πόλιν μεγάλην φασὶ τὸν Ὀγχηστὸν μεταξὺ Ἁλιαρτίων καὶ Ἀκραιφίων. ἔστι καὶ ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ. ὁ πολίτης Ὀγχήστιος. Παυσανίας ἐννάτῳ.

Ὀγχόη, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Ὀγχοαῖος, ὡς τῆς Οἰνόης Οἰνοαῖος, ἢ Ὀγχοεύς.

---

*) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον λϛ'. **) c. 25, 4. ***) Iliad. II. 506. †) c. 26, 6. ††) Arg. III. 1241.

Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν. ὁ πολίτης Ὀδησσίτης καὶ Ὀδησσεύς. ἐχρημάτιζον δὲ Ἡρακλείδης ἱστοριογράφος καὶ Δημήτριος ὁ περὶ τῆς πατρίδος γράψας.

Ὀδιούπολις, χωρίον Ἡρακλείας τῆς πρὸς τῷ Πόντῳ. Δομίτιος Καλλίστρατος ἕκτῳ τῶν περὶ Ἡρακλείας. ὁ πολίτης Ὀδιουπολίτης.

Ὁδός, παρὰ τὸ ἕδος, ἡ πεπατημένη τρίβος. τὸ παράγωγον ὅδιος καὶ ἐνόδιος. καὶ ὅδιος Ἑρμῆς.

Ὀδόμαντοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.*) καὶ θηλυκὸν Ὀδομαντίς, Ὀδομαντικὴ ἐκ τοῦ Ὀδομαντικός.

Ὄδρυσαι, ἔθνος Θρᾴκης. Στράβων ἑβδόμῃ. λέγεται Ὀδρύσιος καὶ Ὀδρυσία καὶ Ὀδρυσίδαι. καὶ Ὀδρυσιάδες θηλυκῶς καὶ Ὀδρυσίς. ἔστι δὲ καὶ Ὄδρυσα πόλις αὐτῶν. καὶ Ὀδρυσία λέγεται. καὶ Ὀδρύσης λέγεται καὶ Ὀδρυσίτης.

Ὀδυσσεῖς, πόλις Ἰβηρίας, ἀρσενικῶς. καὶ τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. ἀρσενικὸν δέ, ὡς Ἀταρνεῖς καὶ Διπαιεῖς.

Ὀζόλαι. Λοκρῶν μοῖραι τρεῖς εἰσιν, Ἐπικνημίδιοι, οἱ καὶ Ὀπούντιοι, ὧν ἦν Αἴας, Ἐπιζεφύριοι, οἱ δὲ Ὀζόλαι. λέγεται καὶ Ὀζολὶς ἡ χώρα.

Ὄθρωνος, πόλις. οἱ δὲ νῆσον πρὸς νότον Σικελίας. Λυκόφρων**)·

ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρώνου πέλας.

ὁ οἰκῶν Ὀθρώνιος.

Οἰάνθη, πόλις Λοκρῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ Οἰάνθειαν αὐτήν φησιν. τὸ ἐθνικὸν Οἰανθεύς. ἔστι δὲ καὶ Οἰάνθειον καὶ Οἰανθίς. ἐξ αὐτοῦ Οἰάνθιος.

Οἰδάντιον, πόλις Ἰλλυρίων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Οἰδάντες, ὥς φησιν Ἑκαταῖος, καὶ Οἰδαντικὴ γῆ.

Οἶκος. Ἡρωδιανὸς μὲν παρὰ τὸ εἴκω, ἐν ᾧ εἴκομεν. δύναται δὲ εἶναι τὸ ἴδιον ἐνδιαίτημα παρὰ τὸ οἷος, τὸ μόνος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, ὡς ὅρος ὅρκος. ὁ οἰκήτης οἰκεῖος, ὡς ἀστὸς ἀστεῖος, καὶ οἰκεὺς παρὰ τὸ οἶκος, οἰκία καὶ οἰκιάτης κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἀπὸ τοῦ οἰκίτης.

Οἰκοῦς, Καρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Οἰκούσιος καὶ Οἰκουσία καὶ Οἰκούσιον ἄστυ.

Οἶνα, πόλις Τυρρηνίας ἐχυρὰ λίαν. μέσον δὲ αὐτῆς λόφος ἐστὶν ὑψηλὸς τριάκοντα σταδίων, ἔχων ἄνω καὶ ὕδατα καὶ ὕλην παντοδαπήν, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων.***) τὸ ἐθνικὸν Οἰνάτης. οὐκ ἀλλότριος γὰρ ὁ τύπος.

*) c. 101. **) v. 1027. ***) c. 99.

Οἰνειάδαι, πόλις Ἀκαρνανίας πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ, ἡ καὶ Ἐρυσίχη καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος. λέγεται καὶ Οἰνειὰς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Οἰταίας πόλις Οἰνειάδαι.

Οἰνεών, Λοκρίδος λιμήν. Θουκυδίδης τρίτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Οἰνεωνεύς.

Οἴνη, πόλις Ἄργους. Ἑκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Οἰναῖος Οἰναία Οἰναῖον. Ὧρος δὲ Οἰνώην αὐτήν φησιν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰνωάτης. καὶ θηλυκὸν Οἰνωᾶτις Ἄρτεμις, ἡ ἐν Οἰνώῃ τῆς Ἀργείας ἱδρυμένη ὑπὸ Προίτου.

Οἰνόανδα, πόλις Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοανδεύς.

Οἰνόη, μία τῶν ἐν Ἰκαρίᾳ δύο πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοαῖος.

Οἰνοῦς, πολίχνιον Λακωνικῆς, ὡς Ἀνδροτίων καὶ Δίδυμος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Οἰνούντιος καὶ Οἰνουντιάς.

Οἰνοῦσσαι, νῆσος τῇ Χίῳ προσεχής. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Οἰνουσσαῖος καὶ Οἰνούσσιος.

Οἰνώνη, νῆσος μία τῶν Αἰακιδῶν. οἱ οἰκήτορες Οἰνωναῖοι, ὡς Παρθένιος Ἡρακλεῖ.

Οἰνωτρία, χώρα τῆς Ἰταλίας. τινὲς δὲ καὶ αὐτὴν Ἰταλίαν οὕτω φασὶ κεκλῆσθαι ἀπὸ Οἰνώτρου Ἀρκάδος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.**) Πείσανδρος τρισκαιδεκάτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως κεκλῆσθαι αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Οἰνωτρός, ὡς Θετταλὸς καὶ Ἴων καὶ Κίλιξ. λέγεται καὶ Οἰνώτριος, ἀφ' οὗ τὸ Οἰνωτριὰς γῆ. ὀξύνεται δὲ τὸ Οἰνωτρός.

Οἶον, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἐξ Οἴου. Ἄλεξις Ἀλέξιδος ἐξ Οἴου Λεοντί[δο]ς. ἐν Οἴῳ, Οἰόνδε, εἰς Οἶον.

Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς. οἱ πολῖται Οἰάται. καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Οἰσύμη, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης τετάρτῃ.***) ἡ νῦν Ἠμάθεια. τὸ ἐθνικὸν Οἰσυμαῖος. ταύτην Αἰσύμην Ὅμηρος†) ἔφη.

Οἴτη, ὄρος περὶ Τραχῖνα. ἔστι καὶ πόλις Μηλιέων. οἱ οἰκοῦντες Οἰταῖοι. Σοφοκλῆς††)·

ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός.

καὶ θηλυκὸν Οἰταίη καὶ Οἰτηίς, ἴσως ἀπὸ τοῦ Οἰτιεὺς Οἰταιῆται Οἰτηίς. ἔστι δὲ ὡς παρὰ τὸ Κρηταῖος Κρηταιεύς. καὶ οὐδέτερον Οἰταῖον.

Οἴτυλος, τρισυλλάβως ὡς δάκτυλος, πόλις Λακωνικῆς. Ὅμηρος†††)·

ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

*) c. 96. 102. **) c. 3, 5. ***) c. 107. †) Iliad. VIII. 304.
††) Philoct. v. 453. †††) Iliad. II. 585.

ἀπὸ τοῦ Οἰτύλου ἥρωος. τινὲς δὲ τὸ οἱ ἄρθρον φασὶ καὶ τὴν πόλιν Τύλον. τὸ ἐθνικὸν Οἰτύλιος.

Οἰχαλία, πόλις, ἣν Ὅμηρος ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει τάσσει, λέγων *)

οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου.

οἱ δὲ νεώτεροι τεθείκασιν αὐτὴν ἐν Εὐβοίᾳ. ἔστι καὶ Μεσσηνὶς Οἰχαλία καὶ ἑτέρα ἐν Τραχῖνι καὶ ἐν Θετταλίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Οἰχαλιεύς, ὡς τὸ Αἱμονία Αἱμονιεὺς καὶ Αἱμονίς, οὕτω καὶ Οἰχαλίς, καὶ Οἰχαλιώτης, ὡς Ἀμβρακιώτης καὶ Σικελιώτης. Αἶνος γὰρ ὁ ἱστορικὸς Οἰχαλιώτης ἦν. λέγεται καὶ Οἰχάλιος καὶ Οἰχαλίηθεν ἐκ τόπου.

Ὀκρίκολα, πόλις Τυρρηνῶν. Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀκρικολανός, ὡς αὐτός φησιν.

Ὄκωλον, χωρίον Ἐρετριέων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀκώλιος.

Ὄλβηλος, πόλις Μακεδονίας. Βάλαγρος Μακεδονικῇ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλβήλιος.

Ὀλβία, πόλις Λιγυστική. ὁ πολίτης Ὀλβιοπολίτης. καὶ Ὀλβιανοί, ὡς Ἀσιανοί. ἔστι δὲ καὶ πλησίον αὐτῆς ὄρος Ὀλβιανόν. δευτέρα πόλις ἐν Πόντῳ. τρίτη Βιθυνίας, ἀπὸ Ὀλβίας νύμφης. τετάρτη Παμφυλίας, ὡς Φίλων. οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας, ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς καὶ οὐδὲ Ὀλβία, ἀλλὰ Ὄλβα καλεῖται. καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὄλβιος καὶ Ὀλβία. πέμπτη Ἰβηρίας. ἕκτη Σαρδοῦς. ἑβδόμη Ἰλλυρίδος. ὀγδόη Ἑλλησπόντου. ἐννάτη Κιλικίας. λέγεται καὶ Ὀλβηνὸς καὶ Ὀλβιακὸς καὶ τὸ θηλυκὸν Ὀλβιακή.

Ὀλβύσιοι, ἔθνος ἐπὶ Ἡρακλείων στηλῶν. καὶ Ὀλβυσίνιοι ἄλλο.

Ὀλιζών, πόλις Θετταλίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ ω καὶ ὀξύνεται·

καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν. **)

ὀξύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀλίζων·

λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν. ***)

ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ μικρὰ εἶναι. Θεσσαλοὶ γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν κτίσεσι, τὸ μικρὸν ὄλιζον καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Ὀλιζώνιος.

Ὀλκάδες, ὡς Ἀρκάδες, ἔθνος Ἰβήρων τῶν ἐντὸς Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ. Πολύβιος ἐν τρίτῳ. ****)

Ὄλκιον, πόλις Τυρρηνίας. Πολύβιος ἕκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλκιῆται καὶ Ὀλκιεῖς.

Ὄλμιον, πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλμιεύς.

---

*) Iliad. II. 730. **) Iliad. II. 717. ***) Iliad. XVIII. 519. ****) c. 33, 9.

Ὄλμοι, πόλις τραχείας Κιλικίας, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλμεῖς, ὡς Ταρσεῖς.

Ὄλμωνες, κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὀλμοῦ τοῦ Σισύφου. Παυσανίας ἐννάτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Ὀλμωνεῖς.

Ὀλόβαγρα, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλοβάγριος.

Ὀλοοσσών, πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος**)·

πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν.

οἱ πολῖται Ὀλοοσσόνιοι καὶ Ὀλοοσσονίηθεν ἐπίῤῥημα.

Ὄλουρος, πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας οὐ πόῤῥω Πελλήνης, ὡς Ξενοφῶν ἑβδόμῳ.***) τὸ ἐθνικὸν Ὀλούριος.

Ὀλοῦς, πόλις Κρήτης. Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. ὁ πολίτης Ὀλούντιος, ὡς Σελινούντιος.

Ὀλόφυξος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης Ὀλοφύξιος. Ἡρόδοτος περὶ νυμφῶν καὶ θεῶν γράψας.

Ὄλπαι, φρούριον, κοινὸν Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλοχίων δικαστήριον. Θουκυδίδης τρίτῃ.†) ὁ οἰκήτωρ Ὀλπαῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

Ὄλυκα, πόλις Μακεδονίας. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυκαῖος.

Ὀλύκραι, πόλις περὶ Ναύπακτον. Ἑκαταῖος περιηγήσει Εὐρώπης. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυκραῖος.

Ὀλύμπη, πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἑβδόμῳ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπαῖος ἢ Ὀλυμπεύς.

Ὀλυμπία, ἡ πρότερον Πίσα λεγομένη, ἔνθα Ὀλύμπιος Ζεὺς τιμᾶται, ἀφ' οὗ τὰ Ὀλύμπια ὁ ἀγών. μετὰ συλλαβῆς τὰ τοπικά, Ὀλυμπίαθεν, Ὀλυμπίαζε. λέγεται καὶ Ἅρπινα, ὡς Νικάνωρ, ἀπὸ τῆς Οἰνομάου μητρός.

Ὀλυμπίειον, τόπος ἐν Δήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθηναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων ἐν ὀλυμπιάδων πεντεκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπιεὺς ἢ Ὀλύμπιος, ὡς Βυζάντιος.

Ὄλυμπος, ὄρος Μυσίας. Ἀῤῥιανὸς Βιθυνιακῶν πρώτῳ. οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί. ἔστι καὶ πόλις Παμφυλίας. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.††) τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον.

Ὄλυνθος, πόλις Θρᾴκης πρὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους. ὁ πολίτης Ὀλύνθιος καὶ Ὀλυνθία.

Ὄμανα, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμανεύς, ὡς Τυανεύς, Κομανεύς.

*) c. 24, 3. **) Iliad. II. 739. ***) Hellen. VII. 4, 17. †) c. 105. ††) p. 666.

Ὀμάριον, πόλις Θετταλίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ. ἐν ταύτῃ τιμᾶται Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμάριοι, Ὀμαρεύς.

Ὄμβοι. πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀμβῖται.

Ὄμβρικοι, ἔθνος Ἰταλικὸν περὶ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, μέσον τοῦ Πάδου καὶ Πικεντικοῦ. λέγονται καὶ Ὄμβροι. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἰταλίας Ὄμβρος. λέγονται Οὔμβροι παρὰ τοῖς Ἰταλικοῖς συγγραφεῦσι. παρὰ τούτοις ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, ὅτι τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτουσι τὰ βοσκήματα, καὶ τοὺς καρποὺς πολλαπλασίους τὴν γῆν ἀνιέναι τῶν κάτω βαλλομένων, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ πολυγόνους· σπανίως γὰρ ἓν τίκτουσιν αἱ γυναῖκες· τὰς δὲ πλείστας δύο ἢ τρία.

Ὁμηρῖται, ἔθνος Αἰθιόπων. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ α΄.

Ὁμόλη, ὄρος Θετταλίας. Παυσανίας ἐννάτῳ.*) λέγεται καὶ Ὅμολος. οἱ οἰκοῦντες Ὁμολοεῖς. καὶ Θηβῶν αἱ πρὸς τῷ ὄρει Ὁμολοΐδες πύλαι, καὶ Ζεὺς Ὁμολώϊος τιμᾶται ἐν Βοιωτίᾳ.

Ὁμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὁμολιεύς. τὸ δὲ Ὁμολώϊος τὸ κτητικόν ἐστι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω.

Ὀμφάκη, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφακαῖος. ἔδει δὲ Ὀμφακῖνος τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ὀμφάλιον, τόπος Κρήτης πλησίον Θενῶν καὶ Κνωσσοῦ. ἔστι καὶ Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφαλίτης.

Ὀνειαβάτης, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Ὀνειαβάτης τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Ὀνθύριον, πόλις Θεσσαλικὴ περὶ τὴν Ἄρνην. τὸ ἐθνικὸν Ὀνθυριεύς. Ῥιανὸς ὀγδόῳ.

Ὄννη, ἐμπόριον τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀνναῖος, ὡς Ἐνναῖος.

Ὄνουφις, πόλις Αἰγύπτου οὐκ ἄγνωστος. ὁ πολίτης Ὀνουφίτης.

Ὀνύχιον, τόπος Κρήτης, ἀπὸ ὄνυχος ἀγκύρας ἐνσχεθείσης ἐν αὐτῷ τῶν Ἀμυκλαίων ἀποικησάντων.

Ὀξύβιοι, μοῖρα Λιγύων. Κουάδρατος τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς χιλιαρχίας.

Ὀξυδράκαι, ἔθνος Ἰνδικόν, ὑφ᾽ ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτὴρ ἐκλήθη. οἱ δὲ ψεῦδος τὸ περὶ τῶν Ὀξυδρακῶν.

Ὀξύρυγχος, πόλις Αἰγύπτου, τιμῶσα τὸν ὁμώνυμον ἰχθῦν. ὁ πολίτης Ὀξυρυγχίτης.

*) c. 8, 6.

Ὀπικοί, ἔθνος Ἰταλίας. Εὔδοξος ἕκτῳ γῆς περιόδου. γλώσσας συνέμιξαν. οἱ δὲ ὅτι Ὀφικοὶ ἀπὸ τῶν ὄφεων.

Ὀπόεις, πόλις Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ἀπὸ Ὀπόεντος. τὸ ἐθνικὸν Ὀποείσιος Ὀποεισία. λέγεται καὶ Ὀποῦς Ὀποῦντος κατὰ κρᾶσιν. ἔστι καὶ Ὀποῦς πόλις Ἀχαΐας καὶ τῆς Ἠλείας ἄλλη. οἱ πολῖται Ὀπούντιοι.

Ὀρβῖται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξανδρείας.

Ὄραθα, πόλις τῆς ἐν Τίγρητι Μεσήνης. Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἑκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀραθηνός.

Ὀργάλημα, πόλις ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. εἰσὶ καὶ Ὀργομεναὶ πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργομεναῖος. καὶ τῆς δευτέρας Ὀργομένιος.

Ὀργών, νῆσος πλησίον Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργώνιος, ὡς Ἀντρώνιος.

Ὀρδαία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ὄρδοι. λέγονται καὶ Ὀρδαῖοι, ὡς Νίκανδρος.

Ὀρεσθάσιον, πόλις Ἀρκαδική, ἀπὸ Ὀρεσθέως τοῦ Λυκάονος. Παυσανίας ὀγδόῳ.*) ὁ πολίτης Ὀρεσθάσιος.

Ὀρέσται, Μολοσσικὸν ἔθνος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς φησιν, ὅτι ἐπεὶ ἀφείθη τῆς μανίας Ὀρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης, εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν καὶ παῖδα ἔσχεν Ὀρέστην, οὗ ἄρξαντος ἐκλήθησαν Ὀρέσται· αὐτὸς δὲ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς θνήσκει εἰς χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, τὸ λεγόμενον Ὀρέστιον. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ὀρεστὶς καὶ Ὀρεστιάς. ὡσαύτως Θεαγένης καὶ Διονύσιος δευτέρῳ Γιγαντιάδος.

Ὀρέστη, πόλις Εὐβοίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπης περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Ὀρέσται ὁμοίως.

Ὀρεστία, πόλις ἐν Ὀρεσταῖς, ἐν ὄρει ὑπερκειμένῳ τῆς Μακεδονικῆς γῆς, ἐξ ἧς Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρῶτος βασιλεύσας Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ὀρεστιαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀρκαδίᾳ Ὀρεστία, ἣν Εὐδαίμων καὶ Ὧρος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι, τὴν Ὀρέστειαν.

Παλική, πόλις Σικελίας. Θεόφιλος δ' ἐν ἑνδεκάτῳ περιηγήσεως Σικελίας Παλικίνην κρήνην φησὶν εἶναι. πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἵ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου, Σιληνὸς δὲ ἐν δευτέρῳ Αἴτνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἡφαίστου, κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικοὺς διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἱκέσθαι. ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις ἐν Παλικοῖς τῆς Σικελίας δεκάκλινος. αὕτη δ' ἀναρρίπτει

---

*) c. 27, 3.

ὕδωρ εἰς ὕψος ἓξ πήχεις, ὥστε ὑπὸ τῶν θεωρούντων νομίζεσθαι κατακλυσθήσεσθαι τὸ πεδίον καὶ πάλιν εἰς ἑαυτὸ καθίσταται. ἔστι δὲ καὶ ὅρκος ἅγιος αὐτόθι· ὅσα γὰρ ὀμνύει τις εἰς πινάκιον γράψας, βάλλει αὐτὸς εἰς τὸ ὕδωρ· ἐὰν μὲν οὖν εὐορκῇ, ἐπιπολάζει, ἐὰν δὲ μὴ εὐορκῇ, τὸ μὲν πινάκιον ἀφανίζεται, αὐτὸς δὲ πίμπραται. ὁ πολίτης Παλικῖνος, ὡς τῆς Ἐρύκης Ἐρυκῖνος, καὶ τὸ θηλυκὸν Παλικίνη.

Παλίμβοθρα, πόλις Ἰνδική. ὁ πολίτης Παλιμβοθρηνός.

Παλλαντία, πόλις Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Παλλάντιος.

Παλλάντιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος. τὸ ἐθνικὸν Παλλάντιος. τινὲς δὲ Παλλαντιάδα καλοῦσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἑστιαίας εἴρηται.

Παλλήνη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Παλλήνης τῆς Σίθωνος μὲν θυγατρὸς, Κλείτου δὲ γυναικός, ὡς Ἡγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνιακοῖς. καὶ Παλλήνη δ' ἐστὶ χερρόνησος τρίγωνος, τὴν βάσιν ἔχουσα πρὸς μεσημβρίαν ἐστραμμένην. ἐκαλεῖτο δὲ Φλέγρα τὸ παλαιὸν καὶ ᾠκεῖτο ὑπὸ τῶν γιγάντων. καὶ ἡ τῶν θεῶν καὶ τῶν γιγάντων μάχη ἐνταῦθα μυθεύεται γενέσθαι. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. οὐκ ἐνταῦθα δ' ὁ περὶ Παλλήνης ἕστηκε λόγος. φασὶ γὰρ, τὴν μὲν γῆν ταύτην κεκλῆσθαι Φλέγραν, τοὺς δ' ἐνοικοῦντας γίγαντας, εἰς οὓς Ἡρακλέα καταχθέντα τήν τε ὕβριν αὐτῶν καὶ τὴν μισανθρωπίαν ἐκπλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ μάχης ἤρξαντο, τὰ συνήθη ὅπλα εἰς χεῖρας λαβὼν, ἕπεσθαι παντὶ σθένει, κτείνοντα τοὺς πόλεμον αὐτῷ ξένια τοῦ κατάπλου παρασχόντας. γενέσθαι δ' ἐν τῇ μάχῃ βροντάς τινας καὶ πρηστῆρας, ἀφ' ὧν ἡ τῶν θεῶν μάχη πρὸς αὐτοὺς μεμυθολόγηται. τὸ ἐθνικὸν Παλλήνιος. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Ἀττικὸς τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς οὕτω λεγόμενος, Παλλήνη. ὁ δημότης Παλληνεύς.

Πάλμυρα, φρούριον Συρίας, οὗ μέμνηται Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Παλμυρηνός. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀδριανοπολῖται μετωνομάσθησαν ἐπικτισθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

Πάλτος, πόλις Συρίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. ὁ πολίτης Παλτηνός, ὡς Δαμασκηνός.

Παμβωτάδαι, δῆμος Ἀττικὸς [τῆς] Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωτάδων, εἰς Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης.

Παμφυλία, χώρα προσεχὴς τῇ Ἰσαυρίᾳ, ἀπὸ Παμφύλης τῆς Ῥακίου καὶ Μαντοῦς. οἱ κατοικοῦντες Παμφύλιοι. τὸ κτητικὸν Παμφυλιακός, ὡς τοῦ Κύπριος τὸ Κυπριακός, Βοιώτιος Βοιωτιακός. ἐχρῆν δὲ τὸ Πάμφυλις προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῷ Ἄγρυλις, διὰ τὸ τοῦ υ μῆκος. τὰ γὰρ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ υ ὀξύνεται· πηγυλίς·

νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πέσοντος
πηγυλίς.

Θηγυλίς, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, γογγυλίς. τὸ δὲ Παμφυλὶς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς Αἰολίς, Αἰτωλίς καὶ τὰ ὅμοια. ὁ φυλέτης Πάμφυλος, ἀλλὰ καὶ Παμφύλιος. ἔστι δὲ καὶ Παμφυλία πόλις Μακεδονίας.

Παναῖοι, ἔθνος Ἠδωνικὸν οὐ πόρρω Ἀμφιπόλεως.

Παναιοῦρα, πόλις Ἰνδικὴ περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν Παναιουρεύς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Κίνουρα Κινουρεύς, Κυνόσουρα Κυνοσουρεύς. καὶ ὡς Βοῦρα Βουραῖος, Παναιοῦρα Παναιουραῖος. καὶ Ἄργουρα Ἀργούριος, Παναιούριος.

Πάνακρα, ὄρη Κρήτης. Καλλίμαχος*)·

Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσιν, ἅτε κλείουσι Πάνακρα.

τὸ ἐθνικὸν Παναχραῖος. τὸ θηλυκὸν Πανακρίς. ἔστι δὲ καὶ Πάνακρον πόλις Κύπρου. τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος ἢ Πανάκριος.

Πάνακτον, φρούριον Ἀττικῆς, ὡς Ἀνδροτίων ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος.

Πάνδαι, ἔθνος Ἰνδικὸν κατὰ Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.

Πανδοσία, φρούριον Βρεττίων ἐρυμνὸν καὶ τρικόρυφον, περὶ ὃ ἐφθάρη Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, ἀπατηθεὶς ὑπὸ χρησμοῦ τοιούτου·

Πανδοσίη τρικόλωνε, πολύν ποτε λαὸν ὀλέσσεις.

ἔδοξε γὰρ πολεμίων, οὐκ οἰκείων φθορὰν δηλοῦσθαι. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσῖνος, ἀλλὰ καὶ Πανδοσιανός. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσιεύς.

Πανεάς, πολίχνιον Φοινίκης. ὁ πολίτης Πανεάτης.

Πανέλληνες, ὡς Παναχαιοί, ἀπὸ μέρους τοῦ παντός, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς

Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.**)

Ἕλληνες γὰρ παρ' αὐτῷ οἱ τὴν Φθιῶτιν Ἑλλάδα κατοικοῦντες.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.***)

Πάνελος, ἀρσενικῶς, πόλις περὶ τὸν Πόντον. ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος τῶν Ἡρακλεωτῶν, ὃς ἀφίκετο ἐκ Βοιωτίας, ἀπόγονος ὢν Πηνέλεω τοῦ στρατηγήσαντος ἐπὶ Τροίαν.

Πανία, ἐπίνειον Κιλικίας περὶ τὸ Ἀλήιον πεδίον. τὸ ἐθνικὸν Πανιεύς, καὶ τὸ θηλυκὸν Πανιάς. ἔστι δὲ καὶ Πάνιον σπήλαιον Παλαιστίνης, ἀφ' οὗ ἐκρεῖ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης. ὁ τοπίτης Πανιεύς.

Πανιώνιον, τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. ὁ πολίτης Πανιώνιος, οὗ τὸ οὐδέτερον τὰ Πανιώνια. ἔστιν οὖν ὡς Βυζάντιον Βυζάντιος, Ἀνακτόριον Ἀνακτόριος. τὸ κτητικὸν Πανιωνικός.

Πανλατερία, νῆσος, ἐν ᾗ ἐξώρισεν Ἀγριππῖναν τὴν γυναῖκα Τιβέριος Νέρων. τὸ ἐθνικὸν Πανλατερῖνος καὶ Πανλατεριανός.

Πανόπη, πόλις Φωκίδος. κέκληται δὲ ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου παιδός. τὸ ἐθνικὸν οὖν Πανοπεύς, ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ.

Πάνορμος, πόλις Σικελίας καὶ λιμήν, ὡς Πολύβιος.****) οἱ

*) Hymn. in Iov. v. 51. **) Iliad. XX. 96. ***) Iliad. II. 684. ****) I. 38.

κατοικοῦντες Πανορμηνοί. ὁ δὲ τοῦ ἐν Σικελίᾳ πολίτης Πανορμίτης. τὸ θηλυκὸν Πανορμῖτις. λέγεται δὲ καὶ Πανορμεύς.

Πανὸς κώμη, κώμη περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἥ τις καὶ Πανῶν λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Πανοκωμίτης.

Πανὸς πόλις, πόλις Αἰγυπτία. ἔστι δὲ καὶ τοῦ θεοῦ ἄγαλμα μέγα, ὀρθιακὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον εἰς ἑπτὰ δακτύλους, ἐπαίρει τε μάστιγας τῇ δεξιᾷ σελήνῃ, ἧς εἴδωλόν φασιν εἶναι τὸν Πᾶνα. ὁ πολίτης Πανοπολίτης.

Παντικάπαιον, πόλις μεγίστη, τῶν κατὰ Βόσπορον μητρόπολις. ᾠκίσθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδὸς, λαβόντος τὸν τόπον παρὰ Ἀγαήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως καὶ καλέσαντος τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Παντικάπου. ὁ πολίτης Παντικαπαιεύς. λέγεται καὶ Παντικαπαιάτης. ἔστι δὲ Παντικαπαιεὺς ὡς ἀπὸ τοῦ Παντικάπη, ὡς τοῦ Σινώπη τὸ Σινωπεύς. τό δὲ Παντικάπη κεῖται παρὰ Εὐστοχίῳ.

Παντομάτριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Παντομάτριος, ὡς Βυζάντιος, ἢ Παντοματριεύς, ὡς Βουπράσιον Βουπρασιεύς καὶ Δουλίχιον Δουλιχιεύς.

Παπίτιον, πόλις Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ.

Παπριμίς, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παπριμίτης.

Παράδεισος, πόλις Συρίας. ἔστι καὶ κώμη Σικελίας τοιῶσδε λεγομένη.

Παραιγιαλῖται, ἰχθύες περὶ τὸν αἰγιαλὸν εὑρισκόμενοι, ὥσπερ Ἀχελωῖται καὶ Παρωκεανῖται.

Πάραισος, περὶ ἧς Ἡρωδιανὸς ἐν ὀγδόῳ. τὸ μέν τοι Πάραισος ὀξύνεται. ἐγένετο δὲ ὁ Πάραισος Μίνῳ συγγενὴς, ἀφ᾽ οὗ ἡ πόλις ἡ Πάραισος ὁμοτόνως τῷ οἰκιστῇ.

Παραίτακα, πόλις Μηδική. τὸ ἐθνικὸν Παραιτακηνός, ὡς Γέρασα Γερασηνός, Ζόαρα Ζοαρηνός. καὶ ἀπὸ τοῦ Παραιτάκη θηλυκοῦ Παραιτακηνός, ὡς τοῦ Ἀρτάκη Ἀρτακηνός.

Παραιτόνιον, πόλις πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἣν Ἀμμωνίαν καλοῦσι.

Πάραλος, ἐν Θετταλίᾳ πόλις τῶν Μηλιέων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. ἔστι δὲ καὶ Παραλία τῆς Ἀττικῆς. οἱ οἰκήτορες λέγονται καὶ Πάραλοι.

Παραποταμία, πόλις Φωκίδος. ὁ πολίτης Παραποτάμιος.

Παραύαιοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν·

σὺν δὲ Παραυαίοις καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας. ————

καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Αὖον ποταμὸν οἰκεῦσθαι.

Παραχελωῖται, ὡς Παρωκεανῖται καὶ Παρασώπιοι, διττὸν ἔθνος. διττὸν γὰρ καὶ Ἀχελώιος, ὁ μὲν Φθιώτης, ὁ δὲ Αἰτωλός, καὶ οἱ παροικοῦντες ὁμοίως Παραχελωῖται.

Πάρεδρος, τῷ βασιλεῖ συγκαθήμενος, παρὰ τὴν ἕδραν, ἤ τις παρὰ τὸ ἕδος τοπικῶς εἴρηται. ἦσαν δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις συνάρχοντες οἱ πάρεδροι. ἐκ τούτου καὶ τὸ παρεδρεύειν, ὡς τοῦ ἔφεδρος τὸ ἐφεδρεύειν.

Πάρεμφις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παρεμφίτης.

Παρέντιον, πόλις καὶ λιμὴν πλησίον Ἰστρίας. τὸ ἐθνικὸν Παρεντῖνος. τὸ θηλυκὸν Παρεντίνα.

Παρθένιον, πόλις Εὐβοίας. ἔστι δὲ καὶ Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Παρθένιος καὶ Παρθενιεύς.

Παρθένιος, ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἄρτεμιν κυνηγετεῖν, ἢ διὰ τὸ ἠρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ῥεύματος,

ὡς ἀκαλὰ προρέων, ὡς ἁβρὴ παρθένος εἶσι.

τινὲς ὅτι ἐν αὐτῷ ἔπεσεν ἡ Παρθένος, Παλαιτίνου βασιλέως θυγάτηρ· καὶ τὴν μὲν τελευτῆσαι ἐκεῖ, τῷ δὲ ποταμῷ Παρθένιον ὄνομα τοὺς προσχώρους θέσθαι ἐπὶ τῷ πάθει τῆς Παρθένου. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον πλησίον Ἡρακλείας, οὗ μέμνηται Ἀρτεμίδωρος ἐν ἕκτῳ γεωγραφουμένων. ἔστι καὶ Παρθενία κώμη Πόντου πλησίον.

Παρθενόπη, πόλις ἐν Ὀπικοῖς τῆς Ἰταλίας, κτίσμα Ῥοδίων. ὁ πολίτης Παρθενοπαῖος ὁμωνύμως τῷ κυρίῳ.

Παρθενόπολις, Μακεδονίας πόλις, ἀπὸ τῶν θυγατέρων Γεραιστοῦ τοῦ Μύγδονος παιδός, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν θυγατέρων διὰ τὸ ἄγροικον αὐτῶν τῆς διαίτης καὶ τὸ ἄμικτον ἔκτισε πόλιν, ἥ τις ἔτι καὶ νῦν δι' ἐκείνας Παρθενόπολις κέκληται. ὁ πολίτης Παρθενοπολίτης.

Παρθένου ἱερόν, τόπος καὶ ἄκρα πρὸ τῆς Χερρονήσου πόλεως Βοσπόρου, ὡς Στράβων.*) ἔστι δὲ δαίμονός τινος ἐπώνυμον, καὶ ἄκρα καὶ ὁ νεὼς καὶ τὸ ξόανον Παρθένιον, ἔχον σταδίους ἑκατόν. ὁ δὲ σχηματισμὸς ἀπὸ δύο ἓν παράγωγον. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μόψου καὶ ἑστία παρήχθη τὸ Μοψεάτης ἀπὸ μόνου τοῦ Μόψου, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς παρθένου καὶ ἱερὸν ἢ ἄκρας ἢ ξοάνου ὁ οἰκήτωρ παρήχθη μόνον τὸ Παρθένιος, ἀπὸ τοῦ παρθένου μόνου ὀνόματος.

Πάρθος, πόλις Ἰλλυρική. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Παρθηνός.

Παρθυαῖοι, ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικόν, ὕστερον δὲ φυγὸν η μετοικῆσαν ἐπὶ Μήδους, κληθὲν δ' οὕτω παρὰ Μήδοις διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτοὺς δεξαμένης γῆς ἑλώδους καὶ ψαμμώδους οὔσης, ἢ διὰ τὴν φυγήν, καθότι οἱ Σκύθαι τοὺς φυγάδας Πάρθους καλοῦσι. λέ-

---

*) VII. p. 308.

γονται δὲ καὶ Πάρθοι καὶ Πάρθιοι καὶ Παρθυαῖοι, καὶ Παρθυαία ἡ χώρα καὶ Παρθυηνὴ καὶ Παρθυηνός· καὶ Παρθὶς ἡ χώρα Μακεδονίας.

Παρικάνη, πόλις Περσική. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Παρικάνη οὔνομα. τὸ ἐθνικὸν Παρικάνιοι λέγονται καὶ Παρίκανοι.

Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανὸς καὶ τὸ θηλυκὸν Παριανή. λέγονται καὶ Παριανεῖς ἀπὸ τῆς Παριανεὺς εὐθείας.

Πάρμη, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Παρμαῖος ἢ Παρμανός, ὡς Ἀλβανός.

Παρνασσός, ὄρος Δελφῶν. ὁ ὄρειος Παρνάσσιος. τὸ θηλυκὸν Παρνασσία καὶ Παρνασσιὰς ἀπὸ τοῦ Παρνάσσιος, ὡς Ἑλικωνιάς, καὶ τὸ οὐδέτερον Παρνάσσιον. λέγεται καὶ Παρνασσὶς παρὰ τὸ Παρνασσός, ὡς τοῦ Τελμισσὸς Τελμισσίς, καὶ Παρνασσεύς. τὸ κτητικὸν Παρνασσιακός. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάρνασσος διὰ τὸ τὴν Δευκαλίωνος λάρνακα αὐτόθι προσενεχθῆναι. ἔνιοι δέ φασιν, ἀπὸ Παρνασσοῦ Παρνασσὸν τοὔνομα λαβεῖν, ὃν καὶ μαντεύσασθαι Πυθοῖ πρῶτον, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου.

Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Ἐμφανὴς ἐν Πυραυνῷ· ἐς κόρακας ἧξω φέρων τε δεῦρο τὸν Πάρνηθα ὅλον. καὶ θηλυκῶς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις*)·

βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα.

καὶ τὸ τοπικὸν Παρνήθιος λέγεται, καὶ ἀπὸ τῆς Πάρνηθος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Παρνηθίς.

Παροιταία, χώρα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης πλησίον, ἧς οἱ οἰκήτορες Παροιταῖοι.

Παροπάμισσος, πόλεως ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλῆσθαι. οἱ δὲ τοῦτο κατοικοῦντες Παροπαμισσάδαι.

Πάρος, νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος αὐτὴν καλεῖ ἐν τοῖς ἐπῳδοῖς. ᾠκεῖτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Κρητῶν καί τινων Ἀρκάδων ὀλίγων. τοὔνομα μὲν λέγεται ὑπὸ Πάρου τοῦ Παρασίου, ἀνδρὸς Ἀρκάδος, ἔχειν, ὡς Καλλίμαχος. Νικάνωρ δὲ ἐν ταῖς μετονομασίαις κεκλῆσθαί φησιν αὐτὴν Πακτίαν, Δημητριάδα, Ζάκυνθον, Ὑρίαν, Ὑλήεσσαν καὶ Μινώαν καὶ Κάβαρνιν, ἀπὸ Καβάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἁπαργὴν τῇ Δήμητρι τῆς θυγατρός. ὁ πολίτης Πάριος. εἰκῇ τοίνυν τὸ ἐθνικὸν τῆς Πάρου ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος Παριανὸς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ παρωνύμων οὕτω γράφων· τοῦ δὲ δευτέρου παρὰ τὴν Ζυγὸν Ζυγιανὸς καὶ παρὰ τὴν Πάρον

*) v. 323.

Παριανός, Λεοντιανός, Ταυριανός. ἀπὸ ταύτης λέγεται παροιμία τὸ ἀναπαριάζειν, ὡς Ἔφορος ἐν δεκάτῳ· ὁ δὲ Μιλτιάδης τῶν μὲν ἄλλων νήσων τινὰς ἀποβάσεις ποιησάμενος ἐπόρθησε, Πάρον δὲ εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην οὖσαν τότε τῶν Κυκλάδων καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολὺν χρόνον τῆς θαλάττης εἴργων καὶ κατὰ γῆν μηχανήματα ἄγων, ἤδη δὲ τῶν τειχῶν πιπτόντων καὶ ἐπὶ τοῦ παραδιδόναι τὴν πόλιν τῶν Παρίων διωμολογημένων, ὕλης τινὸς ἐξ αὐτομάτου περὶ τὴν Μύκονον ἐξαφθείσης οἱ μὲν Πάριοι τὸν Δᾶτιν αὐτοῖς πυρσεύειν ὑπολαβόντες ἐψεύσαντο τὰς ὁμολογίας καὶ τὴν πόλιν οὐκέτι τῷ Μιλτιάδῃ παρέδοσαν. ὅθεν φασὶν ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν χρῆσθαι τῇ παροιμίᾳ, τοὺς ψευδομένους τὰς ὁμολογίας ἀναπαριάζειν φάσκοντας. ἔστι καὶ ἄλλη Πάρος νῆσος Λιβυρνῶν, ὥς φησι Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιηγήσεως.

Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ. τινὲς δὲ Περίνην τοῦτο καλοῦσιν. ὁ πολίτης Παρπαρώνιος ἀπὸ τῆς Παρπάρωνος γενικῆς. τὸ θηλυκὸν Παρπαρωνία. Ἀνδροτίων δ' ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος Παρπαρωνιώτας φησίν. ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ Παρπαρωνία, ὡς Θεσσαλία Θεσσαλιώτης, Ἑσπερία Ἑσπεριώτης.

Παρρασία, πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος*)·

Στύμφηλόν [τ' εἶχον] καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο.

κέκληται ἀπὸ Παρρασοῦ, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ χρονικῶν οὕτω· Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἄργου μετοικήσας ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν, ἐβασίλευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε. Νικάνωρ δὲ Παρβασίαν φησὶν αὐτὴν κεκλῆσθαι διὰ τὴν Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν. ὁ πολίτης Παρράσιος καὶ Παρρασιεὺς καὶ Παρρασις.

δέξονται Φυλοῆς οὔρεα Παρρασίδος.

καὶ Παρρασική.

Παρώρεια, πόλις Ἀρκαδίας. λέγεται δὲ καὶ Παρωραία. οἱ πολῖται Παρωρεῖς. Νικόλαος δὲ Παρωραιάτας φησίν. ἔστι καὶ Μακεδόνων πόλις. τὸ ἐθνικὸν Παρωραῖοι. ἀλλὰ καὶ Παρωρεῖται, ὡς Δικαιαρχεῖται καὶ Σαμαρεῖται.

Πάσσα, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Πασσαῖος, ὡς Ἰσσαῖος τῆς Ἴσσης. ἔστι δὲ καὶ Πασσάνδα χωρίον παρὰ Ἀδραμύτειον πόλιν καὶ Κισθήνην. τὸ ἐθνικὸν Πασσανδεὺς τῷ τῆς χώρας τύπῳ. Ἔφορος· ὀλίγοι δέ τινες εἰς τὸ τῶν Πασσανδέων χωρίον ἔφυγον.

Πάσσαλα, Μυλασσέων ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Πασσαλεύς.

Πασσαργάδαι, πόλις, θηλυκῶς. Διότιμος ἐν ἑξηκοστῷ πέμπτῳ παντοδαπῶν ἀναγνωσμάτων παρατιθέμενος Ἀναξιμένην ἐν μεταλλαγαῖς βασιλέων οὕτω γράφοντα· τὰς δὲ Πασσαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος ἐφ' οὗ τόπου παραταξάμενος Ἀστυάγην ἐνίκησεν. ὀνομά-

*) Iliad. II. 608.

ζεται δὲ ἡ πόλις διερμηνευθεῖσα Περσῶν στρατόπεδον. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν· ἔοικε δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς εἰρῆσθαι, τάχα δὲ, ὅπερ ἄμεινον, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως θηλυκῶς, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκητόρων ἀνδρωνύμως.

Παστερίς, Αἰγυπτία πόλις. ὁ πολίτης Παστερίτης, καθὼς τοῦ Ἀστερὶς τὸ Ἀστερίτης.

Πάταλα, πόλις Ἰνδική. λέγεται καὶ Πατάλη. τὸ κτητικὸν Παταληνικός. λέγεται καὶ Παταλαῖος.

Πάταλος, νῆσος παρακειμένη τῇ Καρίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατάλιος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Παταλεὺς τὸ θηλυκὸν Παταληίς, ὡς βασιληίς.

Πάταρα, πόλις Λυκίας, Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. Ἀλέξανδρος Σαλακίαν κόρην ἐξ Ὀφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐν πατάρᾳ· ἔστι δὲ ταῦτα πέμματα λύραι τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν νηπίους ὄντας. θεῖσαν δὲ τὸ ἄγγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν· ἄνεμον δ' ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν πατάραν, κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα εἰς τὸν οἶκον ἐλθεῖν, τὴν δὲ πατάραν τῇ Λυκίων χερρονήσῳ κατενεχθῆναι· περιτυχόντα δέ τινα τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ πατάρᾳ τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι καὶ τὴν χερρόνησον ἱερὰν Ἀπόλλωνι εἶναι. ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους τοῦ πατάρας Πατάρα. μεθερμηνεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστην. ὁ πολίτης Παταρεύς. τὸ θηλυκὸν Παταρηίς, ὡς βασιληίς. τὸ κτητικὸν Παταρήιον ὕδωρ.

Πάτουμος, πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Πατούμιος. μᾶλλον δὲ Πατουμηνὸς τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Πάτρα, ἓν τῶν τριῶν τῶν παρ' Ἕλλησι κοινωνίας εἰδῶν, ὡς Δικαίαρχος, ἃ δὴ καλοῦμεν πάτραν, φρατρίαν, φυλήν. ἐκλήθη δὲ πάτρα μὲν εἰς τὴν δευτέραν μετάβασιν ἐλθόντων, ἡ κατὰ μόνας ἑκάστῳ πρότερον οὖσα συγγένεια, ἀπὸ τοῦ πρεσβυτάτου τε καὶ μάλιστα ἰσχύσαντος ἐν τῷ γένει τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσα, ὃν ἂν τρόπον Αἰακίδας ἢ Πελοπίδας εἴποι τις ἄν. πατρίαν δὲ συνέβη λέγεσθαι καὶ φρατρίαν, ἐπειδή τινες εἰς ἑτέραν φράτραν ἐδίδοσαν θυγατέρας ἑαυτῶν. οὐ γὰρ ἔτι τῶν πατριωτικῶν ἱερῶν εἶχε κοινωνίαν ἡ δοθεῖσα, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ λαβόντος αὐτὴν συνετέλει πάτραν· ὥστε πρότερον πόθῳ τῆς συνόδου γιγνομένης ἀδελφαῖς σὺν ἀδελφῷ, ἑτέρα τις ἱερῶν ἐτέθη κοινωνικὴ σύνοδος, ἣν δὴ πατρίαν ὠνόμαζον. καὶ πάλιν ὥστε πάτρα μὲν ὅνπερ εἴπομεν ἐκ τῆς συγγενείας τρόπον ἐγένετο μάλιστα τοῖς γονέων σὺν τέκνοις καὶ τέκνα σὺν γονεῦσι, φρατρία δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀδελφῶν. φυλὴ δὲ καὶ φυλέται πρότερον ὠνομάσθησαν ἐκ τῆς εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ καλούμενα ἔθνη συνόδου γενομένης. ἕκαστον γὰρ τῶν συνελθόντων φῦλον ἐλέγετο εἶναι. οἱ οἰκήτορες Πάτριοι.

Πάτραι, πόλις Ἀχαΐας, ἀπό τινος Πατρέως. ὁ πολίτης Πατρεύς.

Πατρασύς, πόλις Ποντική, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατρασύτης καὶ Πατράσυος καὶ Πατρασυεύς.

Πατριαγάδαι, Περσικὸς τόπος. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως Πατριαγάδαι.

Πατρίς, ἡ πατρόθεν πόλις. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλε πατρίτης. ἄμεινον δὲ τὸ πατριώτης.

Πατρόκλου νῆσος. ὡς Προκονήσιος, οὕτω Πατροκλονήσιος. παρὰ τὴν Ἀττικήν.

Πατυκός, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατυκίτης.

Πανσαρκαι, ἔθνος ὑπὸ τὸν Καύκασον.

Πανταλία, μοῖρα Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Πανταλιώτης.

Παφλαγονία, ἀπὸ Παφλαγόνος τοῦ Φινέως παιδός.

Πάφος, πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται Πάφιοι.

Πάχυνος, ἀκρωτήριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Παχύνιος.

Πέδα, πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Πεδανός.

Πεδιεῖς, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως, ὡς Ὀδυσσεῖς, ἢ Πεδιείτης, ὡς Ἀταρνείτης.

Πεδίον, τόπος πλατὺς καὶ ὁμαλός. τὸ ἐθνικὸν πεδιεύς. ἔστι δὲ καὶ Πεδιὰς φυλὴ τῆς Ἀττικῆς.

Πεδνιλισσός, πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πεδνιλισσεύς, ὡς Τελμισσεὺς ἀπὸ τοῦ Τελμισσός.

Πειγέλασος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πειγελασσεῖς.

Πειραιός. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Πειραιὸς δὲ καὶ τὸ ἐθνικόν, ὕστερον δὲ Πειραιεύς. δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πειραιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Πειραιῶς, εἰς τόπον εἰς Πειραιᾶ, ἐν τόπῳ ἐν Πειραιεῖ καὶ Πειραιοῖ. λέγεται καὶ κτητικῶς Πειραϊκὸς μετὰ συστολῆς τοῦ α. ἔστι καὶ τῆς Κορινθίας λιμήν. λέγεται δὲ καὶ

Πειρητίδος ἱερὸς ὄρνις

ὡς ἀπὸ τοῦ πειρήτης ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ Πειραιᾶ Πειραιάτης καὶ Πειραιείτης καὶ καθ' ὑφαίρεσιν τῆς ει διφθόγγου Πειραίτης.

Πειρασία, πόλις Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Πειρασιεύς, ὡς Ὑριεὺς καὶ Ὑσιεύς. τὸ θηλυκὸν Πειρασίς. λέγεται καὶ Πειρέσιος.

Πελαγονία, χώρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Πελαγοναῖος.

Πελασγία, ἡ χώρα τοῦ Ἄργους καὶ ἡ γυνή. σημειωτέον δὲ ὅτι Πελάσγιος οὐ λέγεται τὸ ἐθνικὸν ἄρρεν ἀλλ' ὁμώνυμον τῷ κτίστῃ Πελασγός. Πελασγιῶτις δὲ θηλυκὸν καὶ Πελασγία καὶ

Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.*)

καὶ Πελασγιακόν, καὶ Πελασγιώτης ἀπὸ τοῦ Πελασγία.

*) Iliad. II. 681.

Πελεθρόνιον, ὄρος Θετταλίας. ὁ οἰκήτωρ Πελεθρόνιος.

Πέλη, πόλις Θεσσαλικὴ διττή, μία μὲν ὑπὸ Εὐρυπύλῳ, ἑτέρα δὲ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ Πέλη Πέλεια, ὡς Ζέλη Ζέλεια. τὸ ἐθνικὸν Πελεύς.

Πέλιννα, πόλις Θεσσαλίας ἐν τῇ Φθιώτιδι. κέκληται ἀπὸ Πελίνου τοῦ Οἰχαλιέως. ἔστι δὲ καὶ Πελινναῖον ὄρος Χίου. καὶ τὸ κτητικὸν Πελινναῖος.

Πέλλα, πόλις Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἀχαΐας, κοίλης Συρίας, ἡ Βοῦτις λεγομένη. ἡ δὲ Μακεδονίας Βούνομος τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο καὶ Βουνόμεια, ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πέλλα τοῦ κτίσαντος. ὁ πολίτης Πελλαῖος. τὸ ἐθνικὸν Πελληνοί, ὡς εἴπομεν τοῦ Κάρραι καὶ Ἔδεσσα ποτὲ μὲν Ἐδεσσαίους, ποτὲ δὲ Ἐδεσσηνούς. ἔστι καὶ Πέλλα ὄρος Αἰθιοπίας.

Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας. λέγεται καὶ Πελλίνα, ὡς Μιτυλίνα. ὁ πολίτης Πελληνεύς, τὸ θηλυκὸν Πελληνίς. σημειωτέον δὲ ὅτι Παλλήνη καὶ Πελλήνη ἑνὶ μόνῳ γράμματι διαφέρουσι· καὶ ἡ μὲν Πελλήνη δύο μόνα ἐθνικὰ ἔχει, τὸ εἰς ευς καὶ τὸ διὰ τοῦ ιος, ἡ δὲ Παλλήνη διὰ τοῦ α τέσσαρα, Παλληνεύς, Παλλήνιος, Παλληναῖος, Παλληνίτης.

Πελόπη, κώμη Λυδίας πρὸς τῇ Φρυγίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πελοπεύς.

Πελοπόννησος, τρεῖς ἔσχεν ἐπωνυμίας. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἄπεως τοῦ Φορωνέως ἐκαλεῖτο Ἀπία, ἐπὶ δὲ Πελασγοῦ Πελασγία, ἐπὶ δὲ Ἄργου ὁμωνύμως Ἄργος ἐκαλεῖτο, ἐπὶ δὲ τῶν Πελοπιδῶν Πελοπόννησος. ὁ οἰκήτωρ Πελοποννήσιος. Πελοποννησιακὸν δὲ πόλεμον φυλάττονται λέγειν. λέγεται καὶ Πελόπειος διὰ διφθόγγου ἀπὸ Πέλοπος. τὸ θηλυκὸν Πελοπία λέγεται καὶ Πελοπηίς.

Πέλται, πόλις Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Πελτηνός.

Πέμπτη, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πεμπτίτης καὶ νομὸς Πεμπτίτης.

Πενέσται, ἔθνος Θεσσαλικόν. ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ὀρέστης, Θυέστης.

Πενθίλη, πόλις Λέσβου. οἱ πολῖται Πενθιλεῖς. ἀπὸ Πενθίλου.

Πεντέλη, δῆμος [τῆς] Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πεντέληθεν. ἔστι δὲ θηλυκὸν τὸ ὄνομα τοῦ δήμου. τὸ κτητικὸν Πεντελικός. τὸ θηλυκὸν Πεντελική.

Πεπάρηθος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. ὁ πολίτης Πεπαρήθιος. τούτου τὸ θηλυκὸν παρὰ τὸ Πεπάρηθος Πεπαρηθίς.

Περαία, πολίχνιον Συρίας. ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου Περαία λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Περαιεύς.

Περαντία, πόλις Αἰτωλίας.

Πέργαμος, πόλις Ἀσίας. ὁ πολίτης Περγαμηνός.

Περγάντιον, πόλις Λιγύων. τὸ ἐθνικὸν Περγάντιος, ὡς Ἀλλάντιος, Βυζάντιος.

Περγασή, ὀξυτόνως, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Περγασεύς. ἔστιν οὖν καὶ Περγασῆθεν καὶ Περγασήνδε. ἐν τόπῳ δὲ Περγασῆσι.

Πέργη, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Περγαῖος. τὸ θηλυκὸν Περγαία. καὶ Περγασία Ἄρτεμις.

Περδίκια, οὐδετέρως, χώρα καὶ λιμὴν Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Περδικιεύς.

Περιθοῖδαι, δῆμος [τῆς] Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Περιθοίδης. καὶ ὡς ἐκ τόπου ἐκ Περιθοιδῶν, ἐν τόπῳ ἐν Περιθοιδῶν.

Πέρινθος, ἀπὸ Περίνθου Ἐπιδαυρίου τοῦ μετὰ Ὀρέστου στρατευσαμένου. ἔστι δὲ πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Περίνθιος. τὸ θηλυκὸν Περινθία.

Περιστερή, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Περιστερίτης.

Περκώτη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρῳάδος. ὁ πολίτης Περκώσιος.

Πέρνη, πόλις Θρᾴκης ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Περναῖος καὶ Περναία.

Περουσία, πόλις Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Περουσιάτης. δύναται δὲ καὶ Περουσιεύς, ὡς τῆς Θεοδοσίας Θεοδοσιεύς. ἔστι δὲ καὶ Περυσινός. γράφεται δὲ διχῶς, καὶ διὰ τοῦ σ καὶ δίχα αὐτοῦ.

Πέρραιβος, πόλις Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Περραιβαῖοι. τὸ θηλυκὸν κατὰ κοινότητα ἡ Πέρραιβος καὶ Περραίβη καὶ Περραιβίς. λέγεται καὶ Περραιβίτης.

Περραίσιον, πόλις μία τῶν δυοκαίδεκα τῶν παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρχηγετίδων καλουμένων. τὸ ἐθνικὸν Περραισηνός, ὡς τοῦ Ἀσσώριον τὸ Ἀσσωρηνός.

Περρίδαι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης [Περρίδης. τὰ τοπικὰ] ἐκ Περριδῶν, εἰς Περριδῶν, ἐν Περριδῶν.

Πέρσα, πόλις, θηλυκῶς, παρὰ τῷ Εὐφράτῃ καὶ Σαμοσάτοις. τὸ ἐθνικὸν Περσαῖος. δυνατὸν δὲ καὶ Περσηνὴν εἰπεῖν, εἴ γε παρὰ τὴν Μέσην Μεσηνὸς καὶ Μεσηνὴ λέγοντας εὕρομεν.

Πέρσαι, τὸ ἔθνος, ἀπὸ Πέρσου τοῦ Μηδείας. λέγεται καὶ Πέρσης ὄνομα. καὶ τοῦ μὲν κυρίου ἡ κλητικὴ κατὰ ὕφεσιν τοῦ σ, ὡς τὸ ὦ Πέρση. τοῦ δὲ ἐθνικοῦ καὶ μετατροπῇ τοῦ η εἰς α, ὦ Πέρσα, ὦ Σκύθα. λέγεται δὲ καὶ Περσὶς ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. καὶ Περσίδιον ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ Περσικόν. καὶ κτητικὸν Περσικόν. καὶ Περσικαὶ εἶδος εὐτελοῦς ὑποδήματος. ἔοικε δὲ γυναικεῖον εἶναι. λέγεται καὶ περσίζειν, ὡς τοῦ Σκύθης σκυθίζειν. ἀφ' οὗ τὸ περσιστὶ ἐπίρρημα, ὡς τοῦ δωρίζω δωριστί, καὶ σκυθιστί.

Περσέπολις, πόλις Περσίδος. τὸ ἐθνικὸν Περσεπολίτης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον υἱοῦ Τηλεμάχου.

Περσεύς, πόλις Ἀττικὴ καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, ὃν ἔκτισαν Ἀθηναῖοι. οἱ πολῖται Περσεῖς.

Πεσσινοῦς, πόλις Γαλατίας, ἀπό τινος Γάλλου Πεσσινοῦντος. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ῥεούσης τοῦ λόφου τοῦ ἐν ᾧ ἐτάφη Μαρσύας. τὸ ἐθνικὸν Πεσσινούντιος.

Πετεών, πόλις Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Πετεώνιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Πετεώνιον.

Πετηλία, πόλις Ἰταλική. τὸ ἐθνικὸν Πετηλινός.

Πέτορσοι, Λιβύης ἔθνος μέγα καὶ πολυάνθρωπον.

Πέτρα, πόλις νῦν τῆς τρίτης Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Πετραῖος.

Πετρόσακα, χωρίον Ἀρκαδίας. ὁ οἰκήτωρ Πετροσακαῖος.

Πέτροσσα, νῆσος Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Πετροσσαῖος.

Πευκετίαντες, ἔθνος τοῖς Οἰνώτροις προσεχές, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Πευκέτιοι, ἔθνος περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος. τὸ ἐθνικὸν Πευκετιεύς, ὡς τοῦ Δουλίχιον τὸ Δουλιχιεύς. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Πευκετεῖς αὐτοὺς καλεῖ. καὶ ἐπιθετικῶς Πευκέτιος.

Πεύκη, νῆσος ἐν τῷ Ἴστρῳ. οἱ οἰκήτορες Πευκηνοί.

Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτήν φησι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Πεφνίτης, ὡς τοῦ Λίκνον Λικνίτης. τοῦ δὲ θηλυκοῦ Πέφνιος, ὡς Σίφνιος. ἀλλὰ καὶ Πεφναῖος, ὡς τοῦ νῆσος νησαῖος. καὶ Πεφναία τὸ θηλυκόν.

Πηγαί, παροικία Μεγαρέων. οἱ οἰκήτορες Πηγαῖοι. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Κυρηνίᾳ τῆς Κύπρου.

Πήδασα, πόλις Καρίας, οὐδετέρως. καὶ Πηδασεὺς τὸ ἐθνικόν. δεῖ δὲ οὐ διὰ τοῦ δ γράφειν Πήδασα, ἀλλὰ διὰ τοῦ γ Πήγασα. οἱ πολῖται Πηγασεῖς. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Πήδασος ὑπὲρ τὴν Ἴδην, ἣν Ἀχιλλεὺς ἐπόρθησεν. ὁ πολίτης Πηδασεύς, καὶ πατρωνυμικῶς Πηδασίδης.

Πηλαγονία, μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκήτορες Πηλαγόνες. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἔοικε δὲ γράφεσθαι τὸ μὲν τῆς χώρας ὄνομα μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν διὰ τοῦ α, τὸ δὲ τοῦ ἥρωος μόνον διὰ τοῦ ε.

Πήλη, μικρὰ νῆσος. βαρύνεται δέ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλη δισύλλαβα βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἀπὸ δασέως ἄρχεται συμφώνου, οἷον Μήλη, Στήλη. τὸ ἐθνικὸν Πηλαῖος.

Πήληκες, δῆμος [τῆς] Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. τὰ τοπικὰ ἐν Πήληκι, εἰς Πήληκα, ἐκ Πηλήκων. καὶ θαυμαστὸν τοῦτο, ὅτι ὁ δῆμος πληθυντικῶς λέγεται, ἑνικῶς δὲ τὰ τοπικά.

Πήληκος, πόλις ἐν Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Πηληκίτης.

Πήλιον, πόλις Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Πηλιεὺς καὶ Πηλιώτης καὶ θηλυκῶς Πηλιῶτις. λέγεται δὲ καὶ Πηλία. καὶ τὸ ἐθνικὸν Πηλεύς. καλεῖται δὲ καὶ Πηλεῖς πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ Πηλεὺς ἑνικοῦ. καλεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις. καὶ τούτου τὸ ἐθνικὸν Πηλίτης. τὸ δὲ ὄρος Πήλιον. τὸ ἐθνικὸν [Πηλιεὺς καὶ] τὸ θηλυκὸν τοῦ ὄρους Πηλιάς, καθὰ τοῦ Ἴλιον Ἰλιεὺς καὶ Ἰλιάς. λέγεται καὶ κτητικὸν Πηλιωτικὸν ἀπὸ τοῦ Πηλιώτης. ἔστι δὲ καὶ Πήλιον Ἰλλυρίας πόλις, ἧς μέμνηται Κοάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Πηληνός.

Πηλοῦς, νῆσος περὶ Χίον. τὸ ἐθνικὸν Πηλούσιος, ὡς Ῥαμνούσιος.

Πηλούσιον, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν ἐκρεῖ τὸ πρῶτον στόμα τοῦ Νείλου. τὸ ἐθνικὸν Πηλουσιώτης, ὡς Ζεφυριώτης. ἀλλὰ καὶ Πηλούσιος καὶ Πηλουσιακός. ἔστι καὶ Πηλούσιον λιμὴν Θετταλίας.

Πήρα, πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πηραῖος.

Πηρεία, Θεσσαλίας χωρίον. τὸ ἐθνικὸν Πηρεύς.

Πίακος, πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Πιακηνοί.

Πιαλία, πόλις Θεσσαλικὴ ὑπὸ τὸ Κερκετιὸν ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Πιαλεύς.

Πιάσται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῷ Ὀρέσται. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διέσται. Μακεδονικὰ δέ εἰσιν ἔθνη καὶ οἱ Πιάσται. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι οὔ φησι καὶ τοὺς Πιάστας Μακεδονικὸν ἔθνος εἶναι, ἀλλὰ συμβαρυνομένους τοῖς Διέσταις καὶ Ὀρέσταις.

Πίγινδα, ὡς Ἄλινδα, Λάρανδα, δῆμος Καρίας. οἱ δημόται Πιγινδεῖς.

Πιερία, πόλις ἐν ὁμωνύμῳ χωρίῳ. ὁ πολίτης Πιεριώτης καὶ Πιερίτης καὶ Πιεριεύς.

Πιθηκοῦσσαι, νῆσοι περὶ Τυρρηνίαν. οἱ οἰκήτορες Πιθηκουσσαῖοι.

Πιθήκων κόλπος, λιμὴν ἐν τῇ Λιβύῃ περὶ Καρχηδόνα. τὸ ἐθνικὸν Πιθηκοκολπίτης.

Πίθος, ὁμωνύμως τῷ ἀγγείῳ, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. κέκληται δὲ ἀπό τινος Πίθου, τῶν πίθων αὐτόθι γενομένων. ὁ δημότης Πιθεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Πιθέων, εἰς Πιθέων, ἐν Πιθέων.

Πικεντία, πόλις Τυρρηνίας. Φλέγων δὲ Πίκεντον αὐτὴν καλεῖ. οἱ ἐνοικήτορες Πικεντῖνοι, καὶ τὸ θηλυκὸν Πικεντίνη.

Πικίαντες, ἔθνος Ἰταλίας.

Πίλωρος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Πιλωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης.

Πιμώλισα, οὐδέτερον, φρούριον τῆς ἐντὸς Ἅλυος Ποντικῆς, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Πιμωλισηνή. ὁ κατοικῶν τὴν πόλιν Πιμωλισηνός, ὡς Ἔμισα Ἐμισηνός.

Πίναμυς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Πιναμύτης, ὡς Αἴγυπτος Αἰγύπτης. ὁ δὲ τύπος Αἰγύπτιος.

Πίναρα, πόλις μεγίστη, ὑπερκειμένη τῷ Κράγῳ ὄρει τῆς Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Πιναρεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Πῖσα, πόλις καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας. ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἵδρυται καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἐπιτελεῖται. τὸ ἐθνικὸν Πισᾶται. τὸ θηλυκὸν Πισᾶτις. λέγεται δὲ καὶ Πισαιεύς. τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς Πίσης μακρά ἐστι.

Πισιδία. οἱ Πισίδαι πρότερον Σόλυμοι, ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Χαλδήνης. ἔστι δὲ ἔθνος βάρβαρον κατοικοῦν παρὰ τὴν Ἄσπενδον καὶ τὴν Κιλικίαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Πισίδου. αἱ δεύτεραι καὶ πρῶται συστέλλονται. λέγεται καὶ Πισιδικὴ καὶ Πισιδικὸν καὶ Πισιδεῖς μετὰ ἐκτάσεως τοῦ ι.

Πίσις, πόλις καὶ ὄρος Ἀρμενίας ἢ Σουσιανῆς. ὁ πολίτης Πισιδεύς, ὡς Χαλκιδεύς.

Πισσαῖον, [πόλις] Πελαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Πισσαῖος.

Πίστιρον, ἐμπόριον Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρῖται. ἔστι δὲ ὡς Σκῖρος Σκιρίτης.

Πισύη, πόλις Καρίας. λέγεται καὶ Πιτύη. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Πισυήτης.

Πιτάνη, πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Πιταναῖος καὶ Πιτανῖτις χώρα καὶ Πιτανῖτις νύμφη καὶ Πιτανaία.

Πιτάου [πόλις], πόλις Καρίας, ἀπὸ Πιτάου. Πίταος δὲ Φρὺξ, Μίδου φίλος. τὸ ἐθνικὸν Πιταεῖς. ἔστι δ' οὕτω δυοῖν ἐθνικόν, ὡς τοῦ Μόψου ἑστία Μοψεᾶται.

Πίτνισσα, πόλις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Πιτνισσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, Πιτουσσαῖος.

Πιτύεια, πόλις μεταξὺ Παρίου καὶ Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Πιτυεὺς καὶ Πιτύεια.

Πιτύη, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πιτυᾶται. Καπίτων δ' αὐτὴν διὰ δύο σ λέγει.

Πιτύουσσαι, νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμάν. τὸ ἐθνικὸν Πιτυούσσιος.

Πλαδαραῖοι, ἔθνος ἐπὶ ἄρκτον κείμενον. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Πλαδαραῖος καὶ Πλαδαρίτης.

Πλακεντία, πόλις Λιγύρων. τὸ ἐθνικὸν Πλακεντῖνος.

Πλάκη, πόλις Ἑλλησποντία. ὁ πολίτης Πλάκιος. τὸ ἐθνικὸν Πλακιανός.

Πλάμος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαμεὺς τῷ χαρακτῆρι τῆς χώρας.

Πλαραῖοι, ἔθνος Ἠπείρου. λέγονται δὲ καὶ Πλάριοι.

Πλάρασσα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαρασσεύς.

Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος*) ἑνικῶς·

οἵ τε Πλάταιαν ἔχον.

Εὔδοξος δὲ * γῆς περιόδου πληθυντικῶς. Πλαταιὰς δὲ διὰ τὸ τάφους καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔχειν, τῶν τὴν Ἑλληνίδα γῆν ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα δουλωσάντων. τὸ πληθυντικὸν ὀξύτονον. Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπικρίνει. εἰ μέντοι μεταβάλλει τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸν τόνον μεταβάλλει. κέκληται δὲ ἀπὸ πλάτης, τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ καταλόγου· ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῷ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλους. ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι. οἱ πολῖται Πλαταιεῖς καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀττικῶς τοὺς Πλαταιᾶς. καὶ Πλαταιᾶτις τὸ θηλυκὸν καὶ Πλαταιίς. ἔστι καὶ νῆσος πρὸ τῆς Λιβύης· ταύτης οἱ πολῖται Πλαταιεῖς. καὶ ἡ χώρα Πλαταϊκή. δεῖ δὲ τὸ πρωτότυπον ἐθνικὸν προπαροξύνειν Πλάταιαν, ὡς Λίλαιαν, Ἱστίαιαν, Δίκαιαν. τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Πλαταιόθεν καὶ εἰς τόπον Πλαταιάζε.

Πλάτανος, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πλατανεύς.

Πλατεῖα, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Πλατειάτης καὶ Πλατείτης, ὡς Ζελείτης.

Πλατηίς, νῆσος παρὰ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πλαταιεὺς διὰ τὸ χαίρειν τοὺς Κᾶρας τῷ τῶν εἰς ευς τύπῳ.

Πλεισταρχία, πόλις Καρίας, ἥ τις καὶ πρότερον καὶ ὕστερον Ἡράκλεια ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Πλεισταρχίτης.

Πλευρών, πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Πλευρώνιος καὶ Πλευρωνία καὶ Πλευρωνεύς. καὶ εἰς τόπον Πλευρῶναδε.

Πλημύριον, φρούριον Συρακουσῶν. ὁ οἰκήτωρ Πλημυριάτης καὶ Πλημυράτης.

Πλινθίνη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας, ἀπὸ τῆς Σαμαρείας. ὁ πολίτης Πλινθινίτης.

Πλούτιον, ὡς Ῥήγιον, πόλις Τυρρηνῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Πλουτῖνος.

Πλυνέαι, νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ. τὸ ἐθνικὸν Πλυνεαῖος καὶ Πλυνεάτης.

Πλώθεια, δῆμος [τῆς] Αἰγηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πλωθειεὺς καὶ Πλωθεύς. τὰ τοπικὰ Πλωθειάθεν, Πλωθειάζε, Πλωθειῆσι.

Πνέβεβις, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πνεβεβίτης, ὡς πάντα τὰ εἰς ις Αἰγύπτια ὀνόματα.

Πνύξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν οὕτως· ἔστιν οὖν πύκνη * κυρ * οὐ δύνα-

---

*) Iliad. II. 504.

ται δὲ καταλῆξαι καὶ ὑπερετέθη τὸ ν, καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ, πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν. ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τοῦ κ πνὺξ πυκνός. τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. Ἀριστοφάνης*) τοῦ λίθου τοὺν τῇ πυκνί. καὶ πύκνα. κέκληται δὲ παρὰ τὸ πυκνὸν τῶν πάλαι συνῳκισμένων οἰκιῶν. ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν πυκνίτης λέγεται καὶ πυκναία. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι [παρὰ] τὴν πύκνα ἂν εἴη, λέγων· τὸ δὲ πυκναία ἀπὸ τοῦ πυκνὴ παρῆκται, ὅπερ οὐκ εἴρηται· οὐδεὶς γὰρ εἶπε προσηγορικῶς ἢ κυρίως τὸ πυκνή· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὡς ἐπίπαν ἀπὸ μακροκαταλήκτων παράγεται, εὐνὴ εὐναία, γυρὴ γυραία, ἀνάγκη ἀναγκαία. τὸ ὡς ἐπίπαν εἴρηται διὰ τὸ ἅμαξα ἁμαξαία καὶ κέρα κεραία.

Ποδάλεια, πόλις Λυκίας πλησίον Λιμύρων. ὁ πολίτης Ποδαλεώτης. εἰσὶ δὲ καὶ Ποδαργοὶ ἔθνος Θρᾴκης.

Ποιήεσσα, πόλις τῆς Κέω. ὁ πολίτης Ποιηέσσιος.

Ποιμάνινον, πόλις ἤτοι φρούριον. ἔστι δὲ καὶ χωρίον Κυζίκου. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως.

Ποιμήν, ὄρος τῆς Ποντικῆς, ἀφ᾽ οὗ καταρρεῖ ὁ Παρθένιος, σχίζων τὴν Ἄμαστριν. οἱ οἰκοῦντες Ποιμαίνιοι. ἔστι καὶ ὄρος Ποιμαίνιον ἐν Μακεδονίᾳ. οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως Ποιμαίνιοι.

Ποίμνη, ὡς αὔλη. Ποιμνίτας ὑμεναίους καὶ Ποιμνιώτας.

Πόλα, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πολάτης. καὶ ἀκρωτήριον Πολατικὸν καὶ τὸ Πολεατικόν.

Πολεμώνιον, ἐν Πόντῳ λιμὴν καὶ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πολεμώνιος καὶ Πολεμωνιεύς.

Πολήσιοι, πόλις καὶ οἱ πολῖται, ὡς Λοκροί, Δελφοί. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως.

Πολίειον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σίρις καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Πολιειεύς, ὡς τοῦ Σίγειον τὸ Σιγειευς.

Πολιόν, ἐν Λέσβῳ τόπος, ὅπου τὸ ἡρῷον Ταντάλου. λέγεται δὲ ὁ πολίτης Πολιεύς.

Πόλις, ὄνομα πόλεως Αἰγυπτίας. ὁ οἰκήτωρ Πολίτης καὶ Πολιεύς. Πολιεὺς γὰρ τιμᾶται ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆς Πόλιος γενικῆς, κατὰ τροπὴν τοῦ ος εἰς ευς. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῦ Πολιεὺς Πολιεία. λέγεται καὶ ἄλλο θηλυκὸν Πολιάς, ὡς Σουνιάς.

Πολιτεία, πόλις Ἀχαΐας.

Πολιτώριον, πόλις Λατίνων, ἣν ἑλὼν Μάρκιος ὁ βασιλεὺς μετήγαγεν εἰς Ῥώμην. τὸ ἐθνικὸν Πολιτωρηνός.

Πολίχνα, πόλις τῆς Τρωάδος. οἱ πολῖται Πολιχναῖοι. ἔστι καὶ Κρήτης Πολίχνη πόλις, ἧς ὁ πολίτης Πολιχνίτης.

Πόλλεντος, ὡς Σώρεντος, ἢ Πολλέντιον, ὡς Ῥήγιον. τὰ

*) Pac. v. 680.

γὰρ τούτων ἐθνικὰ τύπον ἕνα διὰ τοῦ ινος ἔχουσιν, ὡς Ῥηγῖνος, Σωρεντῖνος.

Πολύαρα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Πολυαρεύς.

Πολυδώρα, νῆσος πρὸς τῇ Κυζίκῳ. τὸ ἐθνικὸν Πολυδωρεύς.

Πολυπόδουσα, νῆσος τῆς Κνιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πολυποδουσαῖος.

Πολύρρην, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τοῦ πολλὰ ῥήνεα, τουτέστι πρόβατα ἔχειν. ὁ πολίτης Πολυρρήνιος.

Πομπηιούπολις, πόλις Παφλαγονίας. τινὲς δὲ δίχα τοῦ υ Πομπηιόπολις λέγουσι καὶ Πομπηιοπολίτης.

Πονηρόπολις, πόλις ἐν Θρᾴκῃ. ὁ πολίτης Πονηροπολίτης.

Πόντος, ἰδικῶς ὁ Εὔξεινος. τὸ ἐθνικὸν Πόντιος καὶ Ποντία καὶ Ποντιάς, καὶ τὸ κτητικὸν Ποντικός. ἔστι καὶ Πόντος Πολεμωνιακὸς ἐπαρχία.

Ποπλώνιον, πόλις Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Ποπλώνιος τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Πορδοσελήνη, νῆσος περὶ τὴν Λέσβον, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ὁ πολίτης Πορδοσεληνίτης. τινὲς δὲ ἐκκλίνοντες τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην ἐκάλεσαν.

Πορθμία καὶ Πορθμίον, κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ ἐθνικὸν Πορθμιεύς, ὡς Σουνιεύς, καὶ Πορθμίτης.

Πορφυρεών, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πορφυρεώνιος καὶ Πορφυρεωνίτης.

Πορφυρίτη, πόλις Ἀραβίας κατ' Αἴγυπτον.

Ποσείδειον, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσειδειεύς.

Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσειδωνιάται καὶ Ποσειδώνιος.

Ποταμοσάκων. Σάκων ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ ποταμὸς καὶ νῆσος τῆς Αἰολίδος.

Ποτίδαια, πόλις Θρᾴκης. ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Κασάνδρεια. ὁ πολίτης Ποτιδαιάτης καὶ Ποτιδαιεῖς.

Ποτιδανία, πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτιδανιάτης.

Ποτίολοι, πόλις Τυρρηνίας, κτίσμα Σαμίων, ἥτις καὶ Δικαιαρχεία. τὸ ἐθνικὸν Ποτιολεῖς καὶ Ποτιολήσιοι.

Πότνιαι, πόλις Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτνιεὺς καὶ τὸ θηλυκὸν Ποτνιάς. λέγεται καὶ Πότνιος καὶ τὸ κτητικὸν Ποτνιακὸς καὶ Ποτνιακή.

Πράασπα, πόλις τῆς Ἀτροπατηνῆς. τὸ ἐθνικὸν Πραασπηνός.

Πραίνεστος, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Πραινέστου τοῦ Λατίνου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης υἱοῦ. ὁ πολίτης Πραινεστῖνος.

Πραῖσος, πόλις Κρήτης, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Πραίσιος καὶ Πραῖσος.

Πραιτετία, χωρίον ἀπὸ τοῦ Ἀδρία, ἧς ὁ οἰκήτωρ Πραιτετιανὸς καὶ Πραιτετιανή.

Πρακίαι καὶ *Πράκες*, ἔθνος ἀπὸ Πρακὸς τοῦ ἐξ Ἠπείρου μὲν ὁρμήσαντος, οἰκήσαντος δὲ ἐν τῇ Λακωνικῇ. τὸ ἐθνικὸν Πρᾶκες καὶ Πρακηνοί.

Πρᾶκνος, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πράκνιοι.

Πράξιλος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Πραξίλιος.

Πράσιοι, ἔθνος Ἰνδικὸν Διονύσῳ πολεμῆσαν.

Πρᾶς, ὄνομα πόλεως Περραιβικῆς. περισπᾶται καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. τὸ ἐθνικὸν Πράντες.

Πρασίαι, δῆμος Ἀθήνησι [τῆς] Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πρασιεὺς καὶ Πρασίαθεν. τὸ τοπικὸν Πρασίασε καὶ Πρασίησιν. ἔστι καὶ Λακωνικὸν πολίχνιον, οὗ ὁ πολίτης ὁμοίως Πρασιεύς.

Πράσον, ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. οἱ οἰκήτορες Πράσιοι.

Πράσσαιβοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν.

Πρετανική, νῆσος ἤπειρον μιμουμένη, παρὰ τῇ Κελτικῇ. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Πρετανοὶ καλοῦνται.

Πρίαισος, πόλις Κρήτης. οἱ πολῖται Πριαίσιοι καὶ Πριαισιεύς.

Πρίαπος, πόλις Ἑλλησποντίας, θηλυκῶς. ὁ πολίτης Πριαπηνὸς καὶ Πριαπηνή. ἐστὶ καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Πριήπος καὶ Πριαπεῖς πληθυντικῶς. καὶ ἡ χώρα Πριαπίς.

Πριήνη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Πριηνεὺς καὶ Πριήνιος καὶ Πριηνιάς.

Πρίνασσος, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πρινασσεῖς.

Πριόλα, πόλις πλησίον Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Πριολαεύς.

Πριούερνος, Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πριουερνᾶται.

Πρόαρνα, πόλις Μηλιέων, οὐδετέρως. οἱ οἰκήτορες Προάρνιοι.

Προβάλινθος, δῆμος [τῆς] Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Προβαλίσιος. τὰ τοπικὰ Προβαλινθόθεν, Προβαλινθόνδε, Προβαλινθοῖ. θηλυκῶς δὲ λέγεται ὁ δημότης.

Προγάσεια, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Προγάσου τοῦ υἱοῦ Μελάμπου. τὸ ἐθνικὸν Προγασεύς.

Πρόκλη, πόλις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Προκλαῖος.

Προκόννησος, μία τῶν Σποράδων ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ πολίτης Προκοννήσιος.

Προνάσται, ἔθνος Βοιωτίας. Βοιωτῶν δέ τινες τὸ παλαιὸν ἔθνος Προνάσται καλέονται.

Πρόνεκτος, πόλις Βιθυνίας πλησίον τῆς Δρεπάνης, ἣν ἔκτισαν Φοίνικες.

Προπάλαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προπαλαῖος. ἔστι δ' ὡς Ἐπιπολαῖος.

Προξενούπολις, περὶ Ναυκρατίαν. ὁ πολίτης Προξενοπολίτης, ὡς Ἑρμοπολίτης.

Προποντίς, ἡ πρὸ τοῦ Πόντου τοῦ Εὐξείνου θάλασσα καὶ γῆ Βυζαντίων. ὁ οἰκήτωρ Προποντίτης καὶ Προπόντιος. καὶ Προποντὶς ἡ θάλασσα.

Προσέληνοι, οἱ Ἀρκάδες. καὶ Προσεληνία τὸ θηλυκόν.

Πρόσπαλτα, δῆμος [τῆς] Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Προσπάλτιος. τὰ ἐθνικὰ Προσπαλτόθεν, Προσπαλτάδε, Προσπαλτοῖ.

Προστρόπαια, πόλις Σικελίας οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Προστροπαῖος.

Πρόσυμνα, μοῖρα τοῦ Ἄργους. ὁ οἰκήτωρ Προσυμναῖος.

Πρόσχιον, χώρα Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Προσχιεύς, ὡς Σούνιον Σουνιεύς.

Προσωπίς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης, ὡς Ναυκρατίτης καὶ ὅσα τοιαῦτα. λέγεται καὶ Προσωπῖτις.

Πρόσωπον, νῆσος οὐ πόρρω Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης καὶ Προσώπιος.

Προῦσα, τῆς Προυσιάδος διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ Προυσιὰς Βιθυνίας, ἀπὸ Προυσίου τοῦ Ζιήλα τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ἡ Κεῖος πρότερον ὀνομασθεῖσα, ἧς ὁ πολίτης Προυσιεύς· ἡ δὲ Προῦσα καὶ αὐτὴ μὲν πόλις μικρὰ Βιθυνίας, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Προυσαεύς, ὡς τῆς Νύσας Νυσαεύς.

Προχύτη, νῆσος πρὸ τῆς Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προχυταῖος.

Πρυμνησία, πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Μίμαιθος. τὸ ἐθνικὸν Πρυμνησιεύς, ὡς Θεοδοσιεύς.

Πρῶανα, πόλις Θεσσαλική, οὐδετέρως λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Πρωανεύς, ὡς Τυανεύς, Ἀδανεύς.

Πρωτή, ὀξυτόνως, νῆσος παρὰ τῇ Σφακτηρίᾳ καὶ Πύλῳ. τὸ ἐθνικὸν Πρωταῖος.

Πτελέα, δῆμος [τῆς] Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Πτελεάσιος. τὰ τοπικὰ Πτελεάθεν, Πτελέανδε, Πτελεᾶσιν. ἔστι καὶ πόλις· οὕτω γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Πτελεαῖος.

Πτελέον, πόλις Ἰωνίας καὶ Τρωάδος καὶ τῶν περὶ Θετταλίαν Ἀχαιῶν οὐδετέρως. καλεῖται δὲ, ὅτι πολλὰς ἔχει πτελέας. ὁ πολίτης Πτελεάτης καὶ Πτελεούσιος. καὶ Πτελεεῖς, ὡς Φενεεῖς.

Πτέριον, πόλις Μήδων. τινὲς δὲ Πτερὰ οὐδετέρως τὴν ἀκρόπολιν Βαβυλῶνος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ Πτερία. ἔστι καὶ Πτερία πόλις Σινώπης. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μηδικῆς Πτεριηνός, τῆς δ' ἐν τῇ Σνώπῃ Πτέριος.

Πτολεμαΐς, πόλις Φοινίκης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀκὴ ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ γενομένου δήγματος Ἡρακλεῖ ὑπὸ ὄφεως. ὁ πολίτης Πτολεμαΐτης καὶ Πτολεμαιεύς.

Πτυχία, νῆσος παρὰ τῇ Κερκύρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πτυχιεύς, ὡς Ὑρία Ὑριεύς.

Πύγελα, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Πυγελεύς.

Πυγμαῖοι, ἔθνος, ἀπὸ Πυγμαίου τοῦ Δώρου τοῦ Ἐπάφου.

Πύδης, πόλις καὶ ποταμὸς Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πυδήσιος, ὡς Φαγρήσιος καὶ Μαγνήσιος· οὗ τὸ Μαγνησία.

Πύδνα, πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Πυδναῖος.

Πυῆνις, πόλις Κόλχων. τὸ ἐθνικὸν Πυηνίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις ληγόντων.

Πύθιον, τὸ πάλαι μεσαίτατον τῆς ἐν Κρήτῃ Γόρτυνος. οἱ κατοικοῦντες Πυθιεῖς καὶ οἱ τὸ Πύθιον οἰκοῦντες, ἐν ᾧ Ἀπόλλωνος ἱερόν ἐστι. καὶ Μακεδονίας Πύθιον, ἐν ᾧ καὶ τὰ Πύθια ἐπιτελεῖται. Πύθιος οὖν τὸ ἐθνικόν. ἔστι καὶ Πύθιον πλησίον τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου. οἱ κατοικοῦντες Πυθιανοὶ καλοῦνται καὶ Πυθιανὰ ποτήρια.

Πυθόπολις, Καρίας πόλις, ἡ μετὰ ταῦτα κληθεῖσα Νύσσα. Πυθόπολις ἀπὸ Πυθοῦ περισπωμένως, ὡς ἀπὸ τῆς Ἑρμοῦ γενικῆς Ἑρμόπολις. ὁ δὲ Πυθῆς τοσοῦτον πλουσιώτατος ἦν, ὅτι τὸν Ξέρξην ὑποδεξάμενος ἑκάστῳ τῶν στρατιωτῶν ἀνὰ ἓξ δαρεικοὺς χρυσοῦς παρέσχεν. ὁ πολίτης Πυθοπολίτης, ὡς Ἑρμοπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Πυθόπολις Μυσίας.

Πυθώ, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις. Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Πυθῷος, ὡς Λητὼ Λητῷος, καὶ Πύθιος καὶ Πυθία καὶ Πυθιάς, ὡς Ἑλικωνιάς. καὶ Πύθιον καὶ πυθιάζειν. ἀπὸ τοῦ Πυθαῖος διαλύσεως γενομένης καὶ Πυθαϊστής. καὶ τὸ τοπικὸν Πυθῶθεν διὰ τοῦ ω, ὡς Κριῶθεν, καὶ μετὰ συστολῆς Πυθόθεν, ὡς Λεσβόθεν. καὶ Πυθοῖ τὸ ἐν τόπῳ. καὶ παρὰ τὴν Πυθὼ Πυθεύς, ὡς Ἐννὼ Ἐννεύς. καὶ ἀπὸ τῆς Πυθοῦς γενικῆς ἰωνικῆς Πυθῆος, ἐξ ἧς τὸ Πυθήιος κτητικόν, καὶ Πυθαιεὺς καὶ Πυθαεύς, ὡς Κρηταεύς.

Πύλαι, τόπος Ἀρκαδίας, καὶ Πυλαία. τὸ ἐθνικὸν Πυλαιίτης. λέγεται καὶ Πύλαια τὸ οὐδέτερον ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ τὸ ἐπίρρημα Πυλαιόθεν. τὸ ἐθνικὸν Πυλάτης, τὸ θηλυκὸν Πυλάτις.

---

*) Odyss. VIII. 80.

Πυλήνη, πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Πυλήνιος. τὸ θηλυκὸν Πυληνίς.

Πύλος, πόλις ἐν Μεσσήνῃ. ἐκαλεῖτο δὲ Κορυφάσιον. τὸ ἐθνικὸν Πύλιος καὶ Πυλαῖος. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. τρία τοίνυν ἐθνικά, Πύλιος, Πυλαῖος, Πυλίων.

Πύξις, πόλις ἐν μεσογείᾳ τῶν Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Πύξιος.

Πυξοῦς, πόλις Σικελίας, κτίσμα Μικύθου. ὁ οἰκήτωρ Πυξούντιος.

Πυραία, μοῖρα Θεσσαλίας, ὠνομασμένη ἀπὸ Πύρας. ὁ οἰκήτωρ Πυραῖος.

Πυραμίδες, ἐν Αἰγύπτῳ κτίσμα, εἰς ὃ λέγεται ἀνηλωκέναι κρομμύων καὶ σκορόδων καὶ τυροῦ τάλαντα μύρια πεντακόσια. ὠνομάσθησαν δὲ πυραμίδες ἀπὸ τῶν πυρῶν, οὓς ἐκεῖ συναγαγὼν ὁ βασιλεὺς ἔνδειαν ἐποίησε σίτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Πύραμος, ποταμὸς ἐν Μάλλῳ τῆς Κιλικίας. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λευκόσορος.

Πύρανθος, πόλις μικρὰ ἢ κώμη Κρήτης περὶ Γόρτυνα. οἱ κατοικοῦντες Πυράνθιοι.

Πύρασος, πόλις Φθίας. κέκληται δὲ διὰ τὸ τὴν χώραν εἶναι πυροφόρον. τὸ ἐθνικὸν Πυρασαῖος.

Πύργησσα, πολίχνιον Ἰταλίας. ὁ πολίτης Πυργησσαῖος.

Πύργοι, πόλις Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Πυργῖται.

Πυρήνη, ὄρος Εὐρώπης. καὶ Πυρηναία πόλις Λοκρίδος.

Πύρινθος, πόλις Καρίας. τὰ εἰς ος καὶ εἰς α εἰς ευς ἔχει τὸ ἐθνικόν.

Πύρνος, ὡς Κύρνος, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πύρνιοι.

Πύρρα, πόλις ἐν Λέσβῳ. ὁ πολίτης Πυρραῖος. ἔστι καὶ κώμη Λιγυστική. ἔστι καὶ νῆσος.

Πυρωναία, πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος.

30 Λοκρῶν ἀγυιαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι.*)

Πῶλις καὶ Σῆνος, πόλεις ἐν νήσοις. ὁ μὲν Πωλίτης, ὁ δὲ Σηνικός.

Ῥάβα, πόλις πρὸς τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβαῖος, ὡς Βάββα Βαββαῖος.

Ῥαβάθμωβα, πόλις τρίτης Παλαιστίνης, ἡ νῦν Ἀρεόπολις. ὁ πολίτης Ῥαβαθμωβηνός.

---

*) Lycophr. v. 1149. Πυράνθιοι.

Ῥαββατάμμανα, πόλις τῆς ὀρεινῆς Ἀραβίας. λέγεται δὲ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Ῥαββαταμμανηνός.

Ῥάβεννα, πόλις Ἰταλίας. Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος Ῥούενναν αὐτὴν καλεῖ. Διονύσιος δ' ἐν ἑκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ πληθυντικῶς καὶ διὰ τοῦ η καὶ δι' ἑνὸς ν· ἀμφότεροι ἀπήντησαν Φλαβίῳ περὶ τῶν καλουμένων Ῥαβηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβεννάτης, παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς Ῥαβεννήσιος.

Ῥάγα, πόλις ἐν Μηδίᾳ. τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν Ῥαγὸς Ῥάγιος, τῆς δὲ Ῥάγαι Ῥαγηνός, ὡς Καρρηνός. ἐκτισμένη ὑπὸ Σελευκοῦ τοῦ Νικάτορος. ἐκαλεῖτο δὲ Εὔρωπός. μετωνομάσθη δὲ καὶ Ἀρσάκη ἀπὸ Ἀρσάκου βασιλέως Περσῶν. ἔστι νῆσος Λυκίας Ῥάξ, ἀλλὰ ταύτης μὲν τὸ ἐθνικὸν Ῥάγιος, τῆς δὲ πόλεως Ῥαγηνός.

Ῥαδανουσία, πόλις Μασσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαδανουσιεύς.

Ῥαία, πόλις μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ὑρκανίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαιαῖος.

Ῥαιτοί, Τυρρηνικὸν ἔθνος.

Ῥάκηλος, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥακήλιος.

Ῥακώτης. οὕτως ἡ Ἀλεξάνδρεια πρότερον ἐκαλεῖτο. ὁ οἰκήτωρ Ῥακωτίτης.

Ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ῥαμνούσιος καὶ Ῥαμνουσία καὶ Ῥαμνουσίς. τὰ τοπικὰ Ῥαμνουντόθεν, Ῥαμνουντάδε καὶ Ῥαμνοῦντι.

Ῥάπται, μητρόπολις τῶν ἐν τοῖς Αἰθιόπων. οἱ οἰκήτορες Ῥάψιοι. καὶ Ῥάπτα ὅρμος καὶ Ῥάπτος ποταμός. ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς Βαρβαρίας τὰ Ῥάπτα καὶ αὐτὴ καλουμένη.

Ῥάρεντος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαρεντῖνος.

Ῥάριον, πεδίον ἐν Ἐλευσῖνι. καὶ Ῥαρία γῆ. καὶ Ῥαριὰς ἡ Δημήτηρ.

Ῥαῦκος, πόλις ἐν μεσογείῳ τῆς Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥαύκιος καὶ Ῥαυκία.

Ῥαφάνεια, πολίχνιον Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφανεώτης. τῶν δὲ εἰς ωτης ἐθνικῶν τὰ πολλὰ τὸ ι πρὸ τοῦ ω ἔχει, Πηλιώτης, Φθιώτης, σπάνια δὲ τὸ ε καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῆς ει συσταλέντα, Ἡρακλεώτης. οὕτω καὶ Ῥαφανεώτης.

Ῥάφεια, πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφιώτης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τὸν Διόνυσον.

Ῥεάτιον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥεατινός, ὡς τοῦ Ῥήγιον Ῥηγινός.

Ῥεμουρία, πόλις πλησίον Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Ῥεμουριάτης καὶ Ῥεμουριανός.

Ῥεσάλα, πόλις Ὀμβρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ῥεσαληνὸς τῷ τῆς χώρας ἔθει.

Ῥέσινα, πόλις περὶ τὸν Ἄβορον ποταμόν. καὶ εἰ μὲν ὡς Αἴγινα τονηθείη, τὸ ἐθνικὸν Ῥεσινάτης, εἰ δὲ ὡς Τέρινα, Ῥεσιναῖος. Ῥεσινάτης δὲ ἄμεινον.

Ῥήβας, ποταμὸς παρὰ τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ χώρα, οὗ τὸ ἐθνικὸν Ῥηβαῖοι.

Ῥήγιον, πόλις Ἑλληνίς. ὁ πολίτης Ῥηγῖνος. τὸ θηλυκὸν Ῥηγίνη, καὶ Ῥήγιον τὸ οὐδέτερον.

Ῥῆγμα, πόλις, ὡς Ἅρμα. καὶ κόλπος Ῥῆγμα περὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν Ῥηγματίτης.

Ῥήνη, νῆσος μικρὰ πλησίον Δήλου. λέγεται καὶ Ῥηνὶς καὶ Ῥηναία καὶ Ῥηναιεὺς καὶ Ῥήνιος.

Ῥῆνοι, ἔθνος παροικοῦν τῷ Ῥήνῳ τῷ ποταμῷ καὶ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενοι.

Ῥηγίλλος, Σαβίνων πόλις.

Ῥιζηνία, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥιζηνιάτης.

Ῥίζις, ἄκρα μεγάλη, ἣν οἰκοῦσι Τρωγλοδύται. οἱ κατοικοῦντες Ῥιζῖται. δύναται καὶ Ῥίζις Ῥίζιος Ῥιζιανός, ὡς Φασιανός.

Ῥιζοῦς, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥιζούντιος.

Ῥίζων, πόλις τῆς Ἰλλυρίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Ῥιζωνίτης.

Ῥιθυμνία, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥιθυμνιάτης καὶ Ῥιθύμνιος.

Ῥινοκούρουρα, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων ἐκεῖ τοπαλαιὸν ἀνθρώπων τὰς ῥῖνας ἠκρωτηριασμένων οὕτω καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ῥινοκουρουραῖος καὶ Ῥινοκουρουρίτης.

Ῥίον, πόλις Μεσσήνης ἢ Ἀχαΐας. καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἣ καὶ Μολυκρικὸν ἐκαλεῖτο.

Ῥιπαία, ὄρος Ὑπερβορέων. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος, οὗ παράγωγον τὸ Ῥιπαιεύς.

Ῥίπη, Ἀρκαδικὴ πόλις, βαρυτόνως. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος ὁμοίως.

Ῥόβεια, παρ' ἧς τὸ ἐθνικὸν Ῥοβειάτης καὶ Ῥοβείτης, καὶ κατὰ διάλυσιν Ῥοβεΐτης.

Ῥοδανουσία, πόλις ἐν Μασσαλίᾳ. ὁ πολίτης Ῥοδανούσιος, καὶ τὸ θηλυκὸν Ῥοδανουσία.

Ῥοδαί, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαιάτης.

Ῥόδη, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαῖος, ὡς Μενδαῖος, Ἰουδαῖος.

Ῥοδία, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδιάς Ῥοδιεύς, καὶ τῆς Ῥόδης Ῥοδεύς. ἄμεινον δὲ τὸ Ῥοδιαῖος.

Ῥοδόη, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοήτης, ὡς Ἀρσινοήτης.

Ῥοδόπη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοπεύς, ὡς Σινωπεύς.

Ῥόδος, νῆσος ἐπιφανεστάτη. ἐκαλεῖτο δὲ Ὀφιοῦσσα καὶ Αἰθραία. οἱ κατοικοῦντες Αἰθραῖοι καὶ Ῥόδιοι καὶ Ῥοδία.

Ῥοδουντία, χώρα πλησίον Οἴτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούντιος. τὸ οὐδέτερον Ῥοδούντιον ἔπος.

Ῥόδουσσα, πόλις τῆς Ἀργείας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούσσιος, ὡς Πιτυούσσιος, καὶ Ῥοδουσσαῖος.

Ῥοῖξος, ἐπίνειον Κιλικίας ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Σάρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ῥοίξιος ἢ Ῥοιξίτης.

Ῥοίτειον. Ὄρος ἄκραν εἶναί φησι. καὶ πόλις δέ ἐστι Τρῳάδος. ὁ πολίτης Ῥοιτειεὺς καὶ Ῥοιτειὰς καὶ Ῥοιτὶς διὰ τοῦ ι.

Ῥοιτία, πόλις Βάκτρων. τὸ ἐθνικὸν Ῥοιτιηνός, ὡς Ἀριηνός, καὶ Ῥοιτιανός, ὡς Βακτριανός.

Ῥουδαῖοι, ἔθνος Θρᾴκιον.

Ῥοξονοκαία, πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥοξονοκαῖος καὶ Ῥοξονοκαιάτης καὶ Ῥοξονοκαιανός.

Ῥοπεῖς, ἔθνος, οὗ μέμνηται Φαβωρῖνος ἐν ἐπιτομῇ τετάρτῃ. τῆς Παμφυλίας.

Ῥύβδος, φρούριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥύβδιος.

Ῥύγχαι, χωρίον Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥυγχαῖος.

Ῥύμη, ὁ στενωπός. τὸ τοπικὸν Ῥυμαῖος ἢ Ῥυμίτης.

Ῥύνδακος, πόλις μεταξὺ Φρυγίας καὶ Ἑλλησπόντου. οἱ κατοικοῦντες Ῥυνδακηνοί, ὡς Κυζικηνοί. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥύνδακος θηλυκὸν Ῥυνδακὶς καὶ Ῥυνδακίτης.

Ῥύπαι, πόλις Ἀχαϊκή. λέγεται καὶ Ῥυπαίη, ἐξ οὗ τὸ Ῥυπαῖος. ὁ πολίτης Ῥύψ. τὸ κτητικὸν ἀπὸ τοῦ Ῥύπος Ῥυπικόν.

Ῥύτιον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥυτιεύς. τοῦ δὲ Ῥυτίασσος Ῥυτιασσεύς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς.

Ῥωγάνη, πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Ῥώγη, νῆσος ἐπὶ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγαῖος.

Ῥωγμοί, Κιλικίας ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγμίτης.

Ῥώμη, διασημοτάτη πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμαῖος, ὡς Θηβαῖος. καὶ Ῥωμαΐα καὶ Ῥωμαΐς.

Ῥωμυλία, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμυλιάτης.

Ῥών, πόλις τῆς Γανδαρικῆς Σκυθίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥώνιος ἢ Ῥωνίτης, ὡς Θωνίτης.

Ῥῶσος, πόλις Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥώσιος. ἀλλὰ καὶ Ῥωσεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ταρσὸς Ταρσεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Ῥωσικός, Ῥωσικὸς σκόπελος.

Σαβαί, πόλις μεγάλη πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ φρούριον. τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου Σαβαῖοι, καὶ θηλυκῶς Σαβαία. καὶ τὸ κτητικὸν Σαβαϊτικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σπάρτη Σπαρτιακόν.

Σαββατία, κώμη Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαββατιανὸς καὶ Σαββάτιος.

Σαβῖνοι, Ἰταλικὸν ἔθνος. τὸ θηλυκὸν Σαβίνη καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας.

Σάβοι, ἔθνος Φρυγίας. λέγονται καὶ ἀντὶ τοῦ Βάκχοι παρὰ Φρυξί.

Σαβώ, πόλις μεγάλη πέραν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Σαβαῖοι.

Σαγάλασσος, πόλις Πισιδίας. λέγεται καὶ Σέλγησσος. τὸ ἐθνικὸν Σαγαλασσεὺς καὶ Σαγαλασσηνός.

Σαγαρτία, χερρόνησος παρὰ τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Σαγάρτιοι.

Σαγγάριος, ποταμὸς τῆς κάτω Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Σαγγάριος. προὔφθη γὰρ ὁ τύπος τοῦ πρωτοτύπου καταληφθείς.

Σάγουντος, πόλις ἐν Ἰσπανίαις. οἱ πολῖται Σαγουντηνοί.

Σάδαλις, Αἰγυπτία πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σαδαλίτης.

Σάζοι, ἔθνος παρὰ τῷ Πόντῳ.

Σαιδηνή, ὄρος Κύμης. τὸ ἐθνικὸν Σαιδηνὸς καὶ Σαιδηνὴ ἡ χώρα.

Σαΐξαι, ἔθνος παρὰ τῷ Ἴστρῳ.

Σάϊς, πόλις Αἰγύπτου. κλίνεται δὲ Σάεως, ὡς Μέμφεως. καὶ κτητικὸν Σάϊος καὶ Σαΐα καὶ Σαΐτης νομὸς καὶ ὁ πολίτης. καὶ κτητικὸν Σαϊτικόν. τὸ θηλυκὸν Σαΐτις καὶ Σαϊτηνός.

Σάκαι, ἔθνος. τοὺς Σκύθας οὕτω φασί. τὸ θηλυκὸν Σακίς.

Σάκος, κώμη τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Πιερίας, ἀπὸ τοῦ ὅπλου, ὅτι αὐτοὶ τοῦτο εὕραντο. τὸ ἐθνικὸν Σάκιος.

Σακχηνοί, ἔθνος Ἀράβιον.

Σαλάμιοι, ἔθνος Ἀράβων. Σάλαμα δὲ ἡ εἰρήνη. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔνσπονδοι γενέσθαι τοῖς Ναβαταίοις.

Σαλαμίς, ἡ πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσος καὶ πόλις. ὁ πολίτης Σαλαμίνιος καὶ Σαλαμινία.

Σάλαγγος, ὡς πέλαγος, ἔθνος Ἰταλίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.

Σάλαρς, ὡς Μάκαρς, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Σαλάρτιος, ὡς Τιρύνθιος.

Σαλγανεύς. μετὰ τὴν Χαλκίδα ἔστιν ὁ Σαλγανεὺς, συνάπτων τῷ Εὐρίπῳ. ἔστι δὲ πόλις Βοιωτίας. ὁ οἰκήτωρ Σαλγάνιος. δύναται δὲ καὶ Σαλγανείτης καὶ Σαλγανεὺς Ἀπόλλων.

Σάλγας, ποταμὸς καὶ πόλις Σάλγα τῆς Μαυριτανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλγαῖος ἢ Σαλγανός.

Σαλήσιοι, μοῖρα Παιόνων. Σαλησίοις δ' εἴπερ καὶ αὐτοὶ μοῖρα Παιόνων τυγχάνουσι.

Σαλλεντία, πόλις Μεσσαπίων. τὸ ἐθνικὸν Σαλλεντηνός.

Σάλλυες, ἔθνος δυτικὸν, πολεμῆσαν Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῳ χρονικῶν.

Σαλμάκις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλμακίτης καὶ Σαλμακεὺς διὰ τὸ ἐπιχώριον.

Σαλμηνοί, ἔθνος νομαδικόν, ὡς Γλαῦκός φησιν ἐν * Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας.

Σάλμος, πόλις Βοιωτίας, ἧς οἱ πολῖται Σαλμόνιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνείας.

Σαλμυδησσός, κόλπος τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Σαλμυδήσσιος καὶ Σαλμυδησσία καὶ Σαλμυδησσηνοί. ἡ ἀπὸ τόπου σχέσις Σαλμυδησσόθεν.

Σάλμυκα, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Σάλμυκος Σαλμυκηνός, ὡς Ἐρυκηνός.

Σαλμώνη, πόλις τῆς Πισάτιδος καὶ κρήνη ὁμωνύμως, ἀπὸ τοῦ Σαλμωνέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Σαλμωνεὺς ἢ Σαλμωνείτης, ὡς Ἀταρνείτης. τὸ θηλυκὸν Σαλμωνεῖτις.

Σάλωνα, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλωνίτης. εἰσὶ καὶ Σαλῶναι πόλις Δαλματίας, ὧν Σαλωνεὺς τὸ ἐθνικόν, ὡς Πρίσκος ἐν ἕκτῳ.

Σαλώνεια, πόλις Βιθυνίας καὶ τόπος Σάλων Σάλωνος. ὁ κατοικῶν Σαλωνείτης. οὐκ ἔστι δὲ τοῦ Σάλωνος ὁ Σαλωνείτης, ἀλλὰ τῆς Σαλωνείας. λέγεται καὶ Σαλωναῖος.

Σαμάρεια, πόλις τῆς Ἰουδαίας, ἡ μετονομασθεῖσα Νεάπολις. καὶ Ἐπαφρόδιτος μὲν τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς Σαμαρεὺς εἶπε καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐμήκυνεν, ὁ δ' Ἀντίοχος Σαμαρείτης.

Σάμβος, πόλις Ἀράβων. καὶ ἑνικῶς μὲν ἡ πόλις, πληθυντικῶς δὲ οἱ πολῖται Σάμβοι καὶ Σαμβίτης.

Σαμηνοί, νομάδων Ἀραβίων ἔθνος.

Σαμικόν, οὐδετέρως, Τριφυλιακὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σαμικεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου, ἢ Σαμικόν, ὡς Ἀττικὸν τῆς Ἀττικῆς.

Σάμνιον, πόλις Βρετανίας. τὸ ἐθνικὸν Σάμνιος καὶ Σαμνίτης. καὶ Σαμνιτικὸς κτητικόν.

Σαμοθρᾴκη, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Σαμίων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Δαρδανία. τὸ ἐθνικὸν Σαμοθρᾷξ καὶ Σαμοθρᾴκιος.

Σάμορνα καὶ *Σάμορνος*, ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν τῆς Σαμόρνης Σαμορναῖος, τῆς δὲ Σάμορνος Σαμόρνιος.

Σάμος, ἐπιφανὴς πρὸς τῇ Καρίᾳ νῆσος. ἐκλήθη δὲ πρότερον Παρθενία καὶ Δρύουσα καὶ Ἀνθέμουσα καὶ Μελάμφυλος. τὸ ἐθνικὸν Σαμαῖος καὶ Σάμιος καὶ Σαμία καὶ Σαμιακός.

Σαμόσατα, πόλις Κομμαγηνῆς ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. ὁ πολίτης Σαμοσατεύς.

Σαμυδάκη, πόλις Καρμανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμυδακηνός, ὡς τῆς Ἀρτάκης Ἀρτακηνός.

Σαμυλία, πόλις Καρίας, Μοτύλου κτίσμα, τοῦ τὴν Ἑλένην καὶ Πάριν ὑποδεξαμένου. τὸ ἐθνικὸν Σαμυλιανός.

Σάμφη, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Σαμφαῖος.

Σάμψα, κώμη τῆς Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμψηνός. Σάμψα δὲ παρὰ τοῖς Ἄραψιν ὁ ἥλιος.

Σάμψειρα, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Σαμψειρεώτης, ὡς Μαρεώτης, καὶ Σαμψειρίτης.

Σανδάλιον, Πισιδίας χωρίον. ὁ τοῦτο οἰκῶν Σανδαλιεύς.

Σάνδων, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σανδώνιος, ὡς Αὐλώνιος, Σαλώνιος.

Σάνεια, πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Σανεύς.

Σάνη, πόλις Θρᾴκης μεταξὺ Ἄθω καὶ Παλλήνης. οἱ πολῖται Σάνιοι καὶ Σηναῖοι καὶ Σαναῖοι.

Σάνινα, πόλις ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Σανιναῖος, ὡς Κωνσταντιναῖος. ἀλλ' ἐπειδὴ τῷ εἰς ης χαίρουσι τύπῳ, γίγνεται Σανινίτης.

Σάννιγαι, ἔθνος Σκυθίας τοῖς Ἀβασγοῖς παρακείμενον.

Σάντις, πόλις Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαντίτης, ὡς Λέπτις Λεπτίτης.

Σάντωνες, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

Σάξονες, ἔθνος οἰκοῦν ἐν τῇ Κιμβρικῇ χερρονήσῳ.

Σάος, ἡ τῶν Σαΐων νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σάϊος.

Σάπαι, ἔθνος Θρᾴκης. λέγονται δὲ Σάπαιοι καὶ Σάϊοι. καὶ τὸ κτητικὸν Σαπαϊκὸν καὶ Σαπαϊκή.

Σάπειρες, ἔθνος ἐν τῇ μεσογείᾳ τῆς Ποντικῆς, οἱ νῦν διὰ τοῦ β λεγόμενοι Σάβειρες.

Σαπφειρινή, νῆσος ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ. ἐκ ταύτης ὁ Σάπφειρος λίθος.

Σάρακα, χώρα Ἀραβίας μετὰ τοὺς Ναβαταίους. οἱ οἰκοῦντες Σαρακηνοί.

Σάραπις, νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Σαραπίτης.

Σάραπτα, πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Σαράπτιος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπτηνός.

Σάργανθα, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαργανθηνός.

Σάργαντις, πόλις καὶ φυλακὴ Αἰγυπτία. ὁ πολίτης Σαργαντίτης, ὡς Ναυκρατίτης.

Σάρδαιον, ὄρος περὶ Ἀσωπόν. τὸ ἐθνικὸν Σαρδαῖος καὶ Σαρδαιεύς.

Σάρδησσος, πόλις Λυκίας πλησίον Λυρνησσοῦ. ὁ οἰκήτωρ Σαρδήσσιος. καὶ Σαρδήσσιος Ζεὺς τιμᾶται.

Σάρδις, πόλις Λυδίας. ὁ πολίτης Σαρδιανὸς καὶ Σαρδιανή. τὸ κτητικὸν Σαρδιανικὸς καὶ Σαρδιανική.

Σάρδος, ὡς Πάρθος, πόλις Ἰλλυρίας. οἱ πολῖται Σαρδηνοί.

Σαρδώ, νῆσος. ὁ Σάρδος οὖν τῇ Σαρδοῖ ἀναλόγως. λέγεται καὶ Σαρδών, ὡς τῇ Πυθοῖ παράκειται τὸ Πυθών. ἐκαλεῖτο δὲ Ἰχνοῦσα, διότι ἐοικυῖα ἦν ἀνθρώπου ἴχνει. ὁ κατοικῶν Σαρδώνιος καὶ Σαρδωνία καὶ Σαρδῷος καὶ Σαρδωνικὸς καὶ Σαρδωνική.

Σάριχα, πόλις Καππαδοκίας. τὸ ἐθνικὸν Σαριχηνὸς ἢ Σαριχεύς, ὡς Τυανεύς.

Σαρμάται, ἔθνος Σκυθικόν. ἡ χώρα αὐτῶν Σαρματία καὶ Σαρματικὸν ὄρος.

Σαρνοῦς, ὡς Μυοῦς, πόλις Ἰλλυρική. τὸ ἐθνικὸν Σαρνούσιος, ὡς Μυούσιος.

Σαρπηδών, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σαρπηδόνιος καὶ Σαρπηδονία.

Σάρτη, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Σαρταῖος.

Σάρων, τόπος Τροιζῆνος. Σαρώνιος οὖν καὶ Σαρωνία καὶ Σαρωνικὸς καὶ Σαρωνική.

Σάτρα, πόλις Κρήτης, ἡ μετονομασθεῖσα Ἐλευθέρνα. ὁ πολίτης Σατραῖος.

Σατορνία, ἡ Ἰταλία πρῶτον ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σατορνῖνος, καὶ τὸ κύριον ὁμοίως.

Σάταλα, πόλις Ἀρμενίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σαταλεύς.

Σατίκολα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σατικολανός, ὡς Μεδιολανός.

Σάτραι, ἔθνος Θρᾴκης, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί.

Σατρία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σατριανός, ὡς Διονύσιος.

Σατροκένται, ἔθνος Θρᾴκιον, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ.

Σατύριον, χώρα πλησίον Τάραντος. τὸ ἐθνικὸν Σατυρῖνος καὶ Σατύριος.

Σαῦα, οὐδετέρως, κώμη τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. οἱ κωμῆται Σαυηνοί. ἔστι δὲ καὶ Σαῦνις πόλις Ἀραβίας, ἧς ἡ αἰτιατικὴ Σαῦνιν.

Σαυνῖται, τῶν Ἰαπύγων ὅμοροι. καὶ τὸ θηλυκὸν Σαυνῖτις, καὶ τὸ κτητικὸν Σαυνιτικός.

Σαῦρα, πόλις Σαυνιτῶν. τὸ ἐθνικὸν Σαυρανῶν δ' οἱ κορυφαιότατοι.

Σαυρομάται, Σκυθικὸν ἔθνος. καὶ Σαυρομάτις ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα.

Σαχαλῖται, ἔθνος Ἰνδικόν. καὶ Σαχαλίτης κόλπος. κατὰ τοῦτον τὸν Σαχαλίτην κόλπον κεῖνται πελάγιοι νῆσοι ἑπτά.

Σεβαστή, πόλις Ἀρμενίας, ἡ νῦν Σεβαστία καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σαμαρείτιδι πολίχνιον. τὸ ἐθνικὸν Σεβαστηνός. λέγεται καὶ ἡ πρὸς τῇ Κωρύκῳ χερρόνησος οὕτω.

Σέβεδα, λιμὴν Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Σεβεδεύς.

Σεβέννυτος, πόλις Αἰγύπτου καὶ λίμνη καὶ ποταμός. καὶ Σεβεννύτης νομὸς καὶ πολίτης. καὶ Σεβεννυτικὸν στόμα.

Σεγίδη, πόλις Κελτιβήρων. τὸ ἐθνικὸν Σεγιδαῖος.

Σεθρόη, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Σεθροΐτης, ὡς Ἀρσινοΐτης. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Σειρηνοῦσσαι, νῆσοι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ περὶ τὸν πορθμὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἄκρας κείμεναι τοῦ ἀποπεπτωκότος τόπου καὶ διαλαμβάνοντος τοὺς κόλπους, τόν τε περιέχοντα Κύμην καὶ τὸν διειληφότα τὴν καλουμένην Ποσειδωνίαν, ἐν ᾧ καὶ νεὼς αὐτῶν ἵδρυται καὶ τιμῶνται καθ' ὑπερβολήν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα, Παρθενόπη καὶ Λευκωσία καὶ Λίγεια. τὸ ἐθνικὸν Σειρηνούσσιος καὶ Σειρηνουσσαῖος.

Σέκελα, κώμη Παλαιστίνης, ὡς Ἰώσηπος.*) τὸ ἐθνικὸν Σεκελοί.

Σελάσια, πόλις τῆς Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σελασιεύς, ὡς τῆς Πειρασίας Πειρασιεύς.

*) Antiq. VI. 13.

Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ἄποικος Λακεδαιμονίων. οἱ πολῖται Σελγεῖς. καὶ Σελγικὴ κτητικόν.

Σελεύκεια, πόλις ἐπὶ Κιλικίᾳ, τραχεῖα λεγομένη. ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρός φησι. πρότερον δὲ Ὀλβία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρία. οἱ πολῖται ἀπὸ τῆς Ὑρίας Ὑριεῖς καὶ τῆς Ὀλβίας Ὀλβιανοὶ καὶ τῆς Σελευκείας Σελευκεῖς καὶ Σελευκεὺς καὶ Σελευκηνὸς καὶ Σελευκὶς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ποτηρίων εἶδος Σελευκίς, ἀπὸ Σελεύκου.

Σέλευκος, πόλις περὶ τῇ ἐν Συρίᾳ Ἀπαμείᾳ, ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Σελευκίτης.

Σελευκόβηλος, πόλις Συρίας πλησίον. ὁ πολίτης Σελευκοβηλίτης καὶ Σελευκοβηλαῖος. λέγεται καὶ Σελευκεὺς πρὸς τῷ Βήλῳ. οὕτω γὰρ Παυσανίας ἐν τῷ περὶ Ἀντιοχείας φησί.

Σελήνη, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Σεληνοπολίτης. καὶ ἑτέρα μεγάλη μία τῶν ἑκατὸν νήσων. ἔστι καὶ Σελήνη πόπανόν τι τῷ ἄστρῳ παραπλήσιον. ὁ οἰκήτωρ Σεληνίτης καὶ Σεληναῖος.

Σελινοῦς, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος καὶ Σελινουντία.

Σελλασία, πόλις Λακωνική. Θεόπομπος ἐν τετάρτῳ Ἑλληνικῶν. ὁ πολίτης Σελλασιεύς, ὡς τῆς Ἀπίας Ἀπιεύς.

Σελλοί, οἱ Δωδωναῖοι.

ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται. *)

λέγεται καὶ δίχα τοῦ σ Ἐλλοί.

Σέννονες, ἔθνος Γαλατικόν, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῳ.

Σενοεσσανοί, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Πολύβιος ἐν τρίτῳ. **)

Σέμφη, ὡς Τύμφη, πόλις τῆς κατὰ Εὐφράτην Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Σεμφαῖος καὶ Σεμφηνός.

Σέριφος, μία τῶν Σποράδων, ἐξ οὗ καὶ τὸ βάτραχος Σερίφιος. καὶ τὸ θηλυκὸν Σεριφία καὶ Σεριφαία.

Σερμυλία, πόλις περὶ τὸν Ἄθων, ὡς Ἑκαταῖος. ἔοικε δὲ ὡς παρὰ τὸ Σερμύλιον, τὸ ἐθνικὸν Σερμυλιαῖος καὶ Σερμυλία καὶ Σερμυλιεύς.

Σέρρειον, ἀκρωτήριον τῆς Θρᾴκης. ἔστι καὶ πόλις Σαμοθρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σερρειεὺς καὶ Σερρεώτης, ὡς τοῦ Λαύρειον Λαυρεώτης, καὶ Σερρεάτης, ὡς Λέπρεον Λεπρεάτης. καὶ Σέρρειον τεῖχος, οὗ τὸ ἐθνικὸν Σερρειοτειχίτης. καὶ ἀπὸ τοῦ Σέρρεια ὄρη Σέρρειος ἐθνικόν. λέγεται καὶ Σέρρα, ἧς ἡ γενικὴ κατ' Ἴωνας Σέρρης, καὶ Σερρατειχίτης.

---

*) Iliad. XVI. 234. **) c. 91, 4. *Σενουεσσανοί.*

Σεσάρηθος, πόλις Ταυλαντίων, ὥς φησιν Ἑκαταῖος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Σεσαρήθιος.

Σεσίνδιον, πόλις Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Σεσίνδιος, ὡς τῆς Ἰσίνδου Ἰσίνδιος.

Σέστιον, πόλις ἐν μεσογείᾳ Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Σεστιεύς, ὡς τὰ εἰς ον οὐδέτερα.

Σηκόανος, ποταμὸς Μασσαλιωτῶν, ἀφ' οὗ τὸ ἐθνικὸν Σηκόανοι, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ.

Σηλυμβρία, πόλις Θρᾴκης. κέκληται δὲ ἀπὸ Σήλυος. βρία γὰρ κατὰ Θρᾷκας ἡ πόλις, ὡς Πολτυμβρία ἡ Πόλτυος πόλις. ὁ πολίτης Σηλυμβριανός.

Σημαχίδαι, δῆμος Ἀττικῆς, ἀπὸ Σημάχου, ᾧ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἐπεξενώθη Διόνυσος, ἀφ' ὧν αἱ ἱερεῖαι αὐτοῦ. ἔστι δὲ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φιλόχορος δὲ τῆς Ἐπακρίας φησὶ τὸν δῆμον. ὁ δημότης Σημαχίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Σημαχιδῶν, ἐν Σημαχιδῶν, εἰς Σημαχιδῶν.

Σήνη, πόλις Κελτική. ὁ πολίτης Σηναῖος καὶ Σήνων.

Σῆνος, πόλις Αἰγύπτου. Ἑκαταῖος ἐν αὐτῆς περιηγήσει. ὁ πολίτης Σηνικός.

Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώποις, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν.

Σήσαμον, πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ᾤκησεν ὁ πρῶτος Φινεύς. Δίδυμος δὲ νῆσον αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σησαμηνοὶ καὶ Σησαμίτης.

Σηστός, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς παρ' Ἐφόρῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σηστῷ φασιν. ὁ πολίτης Σήστιος· ἔστι δὲ ὡς Φαῖστος Φαίστιος.

Σηταῖον, χώρα περὶ Σύβαριν, ἔνθα Σηταίαν, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, πείσασαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς αὐτοὶ ἐσταύρωσαν. τὸ ἐθνικὸν Σηταῖος.

Σητία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σητηνοί. ἔστι δὲ καὶ Σητὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν τῶν Σητῶν τῶν ἐν Βιθυνίᾳ Σηταῖος. λέγονται καὶ Σητοί, ὡς Δελφοὶ καὶ Λοκροί.

Σιαγαθουργοί, ἔθνος, περὶ οὗ φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ Σαρματίας.

Σίβαι, Ἰνδικὸν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διονύσῳ, καθά φησι Διονύσιος.

Σίβδα, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Σιβδάται. τὸ ἐθνικὸν Σιβδανὸς καὶ Σιβδίτης.

Σιβερηνή, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Σιβερηνός. προκατελήφθη γὰρ ὁ τύπος τῷ πρωτοτύπῳ.

Σίβυρτος, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Σιβύρτιος, ὡς Πολύβιος ἐν τρισκαιδεκάτῳ.

Σίγαθα, πόλις Λιβύης, ὡς Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ.*) ὁ πολίτης Σιγαθεύς.

Σίγγα, πόλις Λιβύης, ὡς Πολύβιος δυοκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιγγαῖος.

Σίγγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῇ Ἐδέσσῃ, ὡς Οὐράνιος ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν. ὁ πολίτης Σιγγαρηνός.

Σίγγος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Σίγγιος, καὶ Σιγγικὸς τὸ κτητικὸν καὶ Σιγγαῖος.

Σίγγυα, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιγγυάτης, ὡς Αἰγύας Αἰγυάτης.

Σίγειον, πόλις Τρωάδος, ὡς Στράβων τρισκαιδεκάτῃ.**) ὁ πολίτης Σιγειεύς. τὸ θηλυκὸν Σιγειάς. καὶ Σιγειακός. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Σίγειος.

Σίγη, πόλις Τρωάδος, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σιγίτης.

Σίγνινα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Στράβων πέμπτῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Σίγνινος.

Σίγριον, Λέσβου λιμήν. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Σιγριεὺς καὶ Σίγριος.

Σίγυνος, πόλις Αἰγυπτίων, ὡς Κτησίας ἐν πρώτῳ περίπλων. οἱ πολῖται Σίγυνοι.

Σιδάκη, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Σιδάκης τῆς Ἀμισοδώρου. τὸ ἐθνικὸν Σιδακηνὸς καὶ Σιδακηνὴ καὶ Σιδακηνὸν καὶ Σιδακεὺς τῷ τῆς χώρας ἔθει· χαίρουσι γὰρ τῷ τύπῳ.

Σιδαροῦς, πόλις [Λυκίας] καὶ λιμήν. τὸ ἐθνικὸν Σιδαρούντιος, ὡς Τραπεζούντιος.

Σίδη, πόλις Παμφυλίας, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σίδης τῆς θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Κιμώλου, ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. ὁ πολίτης Σιδήτης. τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἔχει διὰ τοῦ η διὰ τὸν βαρὺν τοῦ πρωτοτύπου τόνον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα δισύλλαβα πρωτότυπα ὀξυνόμενα μὲν διὰ τοῦ ε τὸ παράγωγον ἐκφέρει, φυλὴ φυλέτης, διὰ δὲ τοῦ η βαρυνόμενα, κώμη κωμήτης, Πύλη Πυλήτης καὶ Πυλάτης.

Σιδήλη, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιδηληνός.

Σιδήνη, πόλις Λυκίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιδηνός, ὡς Σωφηνός.

Σιδοῦς, κώμη Κορίνθου ἢ Μεγαρίδος ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Σιδούντιος. ἔστι καὶ περὶ Κλαζομενὰς κώμη καὶ ἄλλη τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τόπος τῆς Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιδούσιος.

Σίδουσσα, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δὲ Σίδουσσα πόλις.

*) p. 829. Σίγα. **) p. 595. ***) p. 237. Σιγνία.

Σίδυμα, πόλις Λυκίας, ἧς Ἀλέξανδρος μέμνηται ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σιδύμου. ὁ πολίτης Σιδυμεύς.

Σιδών, πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιδώνιος διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ Σιδωνὶς τὸ θηλυκόν. ἀλλὰ καὶ Σιδὼν ἐθνικόν.

Σιδωνία, πόλις Τρῳάδος. τὸ ἐθνικὸν Σιδώνιος· προκατελήφθη γὰρ τὸ πρωτότυπον.

Σιθηνοί, ἔθνος παρακείμενον τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ.

Σιθωνία, μέρος Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σιθώνιος καὶ Σιθωνίη.

Σικάνη, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Σικάνιος.

Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. καὶ ποταμὸς Σικανός, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Σικελία, ἡ χώρα καὶ ἡ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σικελοὶ καὶ Σικελιῶται. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ καὶ ἀρχηγέτου τῆς χώρας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα, ὡς Κίλικες ἀπὸ τοῦ Κίλικος, οὗ καὶ ἡ Κιλικία, ὡς Θετταλοὶ ἀπὸ Θετταλοῦ, οὗ ἡ Θετταλία, καὶ Φρυγὸς Φρύγες, οὗ ἡ Φρυγία. οἱ δ' ἐπιγενόμενοι καὶ τὴν χώραν εὑρόντες προκεκλημένην ἐπωνομάσθησαν, ὡς ἀπὸ τῆς Φθίας Φθιῶται, οὕτω Ἰταλίας καὶ Σικελίας Ἰταλιῶται καὶ Σικελιῶται. καὶ Σικελὸς καὶ Σικελή. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελία κατὰ τὴν Πελοπόννησον.

Σίκημος, πόλις Ἀραβίας, καὶ Σίκημα. τὸ ἐθνικὸν Σικήμιος καὶ Σικημίτης. τοῦ δὲ Σίκημα τὸ ἐθνικὸν Σίκημοι.

Σίκινος, νῆσος περὶ τὴν Κρήτην, ὡς Στράβων δεκάτῃ.*) αὐτὴ Οἰνόη πρότερον ἐκαλεῖτο. ὁ οἰκήτωρ Σικινίτης, ὡς νῆσος νησίτης.

Σικυών, πόλις Πελοποννήσου. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Μηκώνη καὶ Τελχινία. ὁ πολίτης Σικυώνιος. καὶ ὑποδήματα Σικυώνια.

Σιλίνδιον, πόλισμα περὶ τὴν Ἴδην, ὡς Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου. οἱ πολῖται Σιλινδῖται καὶ Σιλινδιῶται.

Σίλλυος, πόλις Ἰωνίας πρὸς τῇ Σμύρνῃ. τὸ ἐθνικὸν Σιλλυεῖς.

Σίμανα, πόλις Βιθυνίας μεταξὺ δύο ποταμῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιμαναῖος καὶ Σιμανεύς.

Σίμηνα, πόλις Λυκίας, οὐδετέρως. οἱ κατοικοῦντες Σιμηνεῖς, ὡς Σιδυμεῖς.

Σιμόεις καὶ *Σιμοῦς*, ὡς Ὀπόεις Ὀποῦς. παράγωγον Σιμούντιος, καὶ θηλυκὸν Σιμουντίς.

---

*) p. 484.

Σίμυρος, πόλις Συρίων. Ἔφορος δὲ Σίμυρα οὐδετέρως αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σιμύριος, τοῦ δὲ οὐδετέρου Σιμυρεύς.

Σίναι, μητρόπολις τῶν Σίνων, περὶ ὧν φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλοις.

Σινδησσός, ὡς Τελμισσός, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινδησσεὺς καὶ Σινδήσσιος.

Σινδία, πόλις Λυκίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σίνδιοι.

Σίνδα, πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.

Σινδοί, ἀπὸ μεσημβρίας τῆς Μαιώτιδος λίμνης. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαιωτῶν ἀπόσπασμα. λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σινδοναῖοι, Θρᾴκιον ἔθνος, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ.

Σίνηρα, πόλις Φοινίκης, τῶν ἀπὸ τῆς Φοινίκης καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινηρεύς.

Σίνθος, πόλις παρὰ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Σίνθιος.

Σινόεσσα, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Σινοεσσαῖος καὶ Σινοεσσηνός.

Σιντία, πόλις Μακεδονίας πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, ὡς Εὔδοξος ἐν τετάρτῳ γῆς περιόδου. οἱ ἐνοικοῦντες Σιντοὶ ὀξυτόνως. γίγνεται δέ τι θαυμαστὸν παρ' αὐτοῖς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης**)· ποταμόν τινα εἶναι Πόντον προσαγορευόμενον, ἐν ᾧ καταφέρεσθαί τινας λίθους, οἳ καιόμενοι τοὐναντίον πάσχουσι τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἄνθραξι· ῥιπιζόμενοι μὲν γὰρ ἀποσβέννυνται ταχέως, ὕδατι δὲ ῥαινόμενοι ἀνάπτονται· ὅταν δὲ δὴ καίωνται, πονηρὸν ὄζουσι καὶ παραπλήσιον ἀσφάλτῳ, καὶ τὴν ὀσμὴν οὕτω δριμεῖαν ἔχουσιν, ὡς μηδὲν τῶν ἑρπετῶν ὑπομένειν καιομένων αὐτῶν. λέγεται καὶ Σίντιοι καὶ Σίντιον τὸ οὐδέτερον.

Σίντοιον, φρούριον Ἀρμενίας, κτίσμα Γαλατῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιντοιεύς.

Σινώπη, πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα Κριτίου Κῴου, ὥς φησι Φλέγων. ὁ πολίτης Σινωπεὺς καὶ Σινωπίτης καὶ Σινωπῖτις καὶ Σινωπὶς ἀπὸ τοῦ Σινωπεύς. καὶ Σινώπικόν.

Σίξος, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος μετὰ δὲ Σίξος πόλις.

Σιποῦς, πόλις Δαυνίων. τὸ ἐθνικὸν Σιπούντιος.

Σίπυλος, πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν Ἱερειῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιπυληνὸς καὶ Σιπυληνή.

Σίρες, ἔθνος Θρᾴκης ὑπὲρ τοὺς Βυζαντίους, ὡς δέδεικται ἐν τῷ περὶ Νίψων.

---

*) c. 123. Σίνδος. **) Mir. ausc. c. 123.

Σίρβων καὶ *Σιρβωνίς*, λίμνη πλησίον τοῦ Κασίου. τὸ κτητικὸν Σιρβώνιος ἀπὸ τῆς Σίρβωνος γενικῆς, ὡς Κιθαιρώνιος καὶ Ἀργανθώνιος.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας πλησίον τοῦ Μεταποντίου καὶ ποταμός. μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον ἀπὸ τῆς ἐν Ἰλίῳ Πολιάδος Ἀθηνᾶς. ὁ πολίτης Σιρίτης, ὡς Σύβαρις Συβαρίτης. τὸ θηλυκὸν Σιρῖτις καὶ Σιρηνός. ἔστι καὶ Σίρις ἐν Παιονίᾳ, ἧς τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Σιριοπαίονες.

Σίρμιον, πόλις Παιόνων. τὸ ἐθνικὸν Σιρμιεύς, ὡς τοῦ Σούνιον Σουνιεύς.

Σιρρά, πόλις Θρᾴκης. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Σιρραῖος.

Σισίγυλις, πόλις μεγάλη πλησίον Κελτικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σισιγυλίτης.

Σίσυρβα, μέρος Ἐφέσου, ἀπὸ Σισύρβης Ἀμαζόνος. τὸ ἐθνικὸν Σισυρβίτης.

Σίφαι, ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς. καὶ ἑνικῶς Σίφη. ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τῆς Κρηταῖος Κρηταιεύς, οὕτω Σιφαῖος Σιφαιεύς.

Σιτικόν, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιτικηνοί.

Σιτάκη, πόλις Περσική, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιτακηνός. καὶ ἡ χώρα Σιτακηνή.

Σίφνος, περὶ τὴν Κρήτην νῆσος, ἀπὸ Σίφνου τοῦ Σουνίου, ὡς Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Μερόπη. τὸ ἐθνικὸν Σίφνιος. καὶ Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν.

Σιωνία, πόλις Ποντική. τὸ ἐθνικὸν Σιωνίτης καὶ Σιωνῖτις τὸ θηλυκόν.

Σκάβαλα, χώρα Ἐρετριέων. Θεόπομπος εἰκοστῷ τετάρτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Σκαβαλαῖος.

Σκαιοί, ἔθνος μεταξὺ τῆς Τρῳάδος καὶ τῆς Θρᾴκης, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ.

Σκάμανδρος, ποταμὸς Τροίας, ἀπὸ Σκαμάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Σκαμάνδριος καὶ Σκαμανδρία, καὶ Σκαμανδριανός, ὡς τοῦ Καρδία Καρδιανός, καὶ Σκαμανδριηνός.

Σκαμβωνίδαι, δῆμος Ἀττικὸς [τῆς] Λεοντίδος φυλῆς. τὰ τοπικὰ ἐκ Σκαμβωνιδῶν καὶ ἐν Σκαμβωνιδῶν καὶ εἰς Σκαμβωνιδῶν.

Σκάνδεια, ἐπίνειον Κυθήρων, ὡς Παυσανίας τρίτῳ.*)

Σκαπτησύλη, πόλις Θρᾴκης μικρὰ ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Σκαπτησυλῖται.

Σκάροι, πόλις Λυκίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἱερά, οὗ κατ' εὐχὴν ἐμβάλλειν τινάς.

---

*) c. 23, 1.

Σκάρφεια, πόλις Λοκρίδος τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς. κέκληται ἀπὸ Σκαρφείας. τὸ ἐθνικὸν Σκαρφεὺς καὶ Σκαρφιεὺς καὶ Σκαρφαῖος καὶ Σκάρφιος.

Σκέμψα, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σκεμψαῖος. καὶ Σκέμψιοι Δαυνιοτειχῖται.

Σκηναί, πόλις ἀξιόλογος Περσική, ὡς Στράβων ιϛ'.*) οἱ πολῖται Σκηνῖται.

Σκῆψις, πόλις Τρωική. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν τρίτῳ.**) ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ σκήψασθαι τὴν Ῥέαν ἀντὶ τοῦ παιδὸς λίθον τεκεῖν. τὸ ἐθνικὸν Σκήψιος.

Σκίαθος, νῆσος Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Σκιάθιος.

Σκιάποδες, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου.

Σκιάς, χώρα Ἀρκαδίας. καὶ Σκιάτης τὸ ἐθνικόν, ὡς Λευκὰς Λευκάτης. ἔστι καὶ Σκιὰ πολίχνιον Εὐβοίας, οὗ τὸ ἐθνικὸν Σκιεύς.

Σκίθαι, πόλις Θράκης πλησίον Ποτιδαίας. ὁ πολίτης Σκιθαῖος, ὥς φησι Θεόπομπος.

Σκίδρος, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σκιδρανός, ὡς Λύκος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξάνδρου.

Σκιλλοῦς, πόλις Τριφυλιακή. τὸ ἐθνικὸν Σκιλλούσιος καὶ Σκιλλούντιος καὶ Σκιλλουντίς.

Σκιρῖτις, ἡ δωδεκάπολις τῆς Καρίας. οἱ οἰκοῦντες Σκιρῖται.

Σκίρος, Ἀρκαδίας κατοικία πλησίον Μαιναλείων καὶ Παρρασίων. οἱ κατοικοῦντες Σκιρῖται. τὸ θηλυκὸν Σκιρῖτις. ἔστι καὶ ἱερὸν Σκίρον τόπος Ἀττικός. καὶ Σκιρωνίδες πέτραι, ἀπὸ Σκίρωνος. ἢ οὕτως μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου ἥρωος. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. ἴσως δὲ καὶ τὸ Σκιράφιον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ συνίασι. καὶ ὁ Σκιροφόρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτήν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Σκίρα δὲ κέκληται τινὲς μὲν ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθήνησι θύεται, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν γιγνομένων ἱερῶν Δήμητρι καὶ Κόρῃ, καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη Ἐπισκίρα κέκληται. λέγεται καὶ ὁ Σκίρος καὶ τὸ Σκίρον. βαρύνεται δέ· τὰ γὰρ εἰς ρον λήγοντα καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους φύσει μακρὰν βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν ἀποβολὴν ποιήσεται γένους, Δῶρον, Σπεῖρον, Σκίρον. εἰσὶ καὶ Σκίροι Γαλατικὸν ἔθνος. τὸ ἐθνικὸν Σκιριεὺς καὶ Σκιρεύς.

Σκιρτώνιον, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.***) τὸ ἐθνικὸν Σκιρτώνιος.

Σκίρφαι, πόλις Φωκική. τὸ ἐθνικὸν Σκίρφιος καὶ Σκιρφαῖος, ὡς Διευχίδας φησί.

---

*) p. 748. **) c. 1, 15. ***) c. 27, 4.

Σκιώνη, πόλις Θρᾴκης, ἔνθα λέγεται τὰς Τρωάδας αἰχμαλώτους, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς δουλείαν ἀπενεχθῆναι, τῶν αὐτῶν ὑδρευόντων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς. οἱ δὲ πλοίων ἀποροῦντες ἐξ ἀνάγκης κατέμειναν αὐτοῦ πόλιν Σκιώνην οἰκίσαντες. ὁ πολίτης Σκιωναῖος καὶ Σκιωνεύς. ἔστι δὲ ὡς τοῦ Σινώπη Σινωπεύς.

Σκόλις, Ἀχαΐας πόλις. ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Ἀχαϊκῶν.

Σκορδίσκοι καὶ Σκίρτιοι, ἔθνη Παιονίας, ὡς Φλέγων ἐν πεντεκαιδεκάτῃ ὀλυμπιάδι.

Σκορπιανός, ἔθνος. Ἡρωδιανὸς ἑβδόμῃ· Ζυγιανός, Ταυριανός, Σκορπιανός.

Σκοτινά, τόπος ἐν Λακεδαίμονι, ἐν ᾧ τιμᾶται Ζεὺς Σκοτινᾶς, ὡς Παυσανίας τρίτῳ*)· ἰοῦσι δὲ ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν ἔστι τόπος οὗτος δρυῶν πλήρης. ὄνομα δὲ τῷ χωρίῳ Σκοτινά, ὃ οὐ τὸ συνεχὲς τῶν δένδρων ἐποίησεν, ἀλλὰ Ζεὺς ἐπίκλησιν Σκοτινᾶς.

Σκότουσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πελασγίας. καὶ πληθυντικῶς Σκότους. καὶ τὸ ἐθνικὸν Σκοτουσσαῖος καὶ Σκοτουσσαῖα.

Σκοῦποι, πόλις Θρᾴκης. Λέπιδος ἐν ἱστορικῆς ἐπιτομῆς ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκουπηνοί.

Σκύβρος, χωρίον Μακεδονικόν, ὡς Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Σκύβριος.

Σκύδρα, Μακεδονικὴ πόλις, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Σκυδραῖος.

Σκύθαι, ἔθνος Θρᾴκιον. ἐκαλοῦντο δὲ πρότερον Νομαῖοι. Σκύθαι δὲ ἀπὸ Σκύθου παιδὸς Ἡρακλέους. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ σκύζεσθαι· ὀργιλώτατοι γάρ. Σκυθία τοίνυν καὶ Σκύθαι καὶ Σκυθικοὶ καὶ Σκυθικὰ λέγεται καὶ Σκυθική. ἔστι καὶ ὑποδήματος εἶδος, ὡς Περσικαί. καὶ Σκυθίη καὶ Σκύθης ὅμιλος. καὶ Σκύθην ἐς οἶμον. καὶ Σκύθης ὁ σίδηρος. ὅθεν τὸ ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. ἡ κλητικὴ ὦ Σκύθα ἐχρῆν, ὡς Πέρσα, ἔστι δὲ Σκύθη. καὶ Σκυθὶς τὸ θηλυκόν. καὶ Σκύθαιναν, ὡς Κυρίκαιναν. καὶ σκυθίζειν.

Σκυθηνοί, ἔθνος οὐ πόρρω τῶν Μακρώνων, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως τετάρτῳ.**)

Σκυθόπολις, Παλαιστίνης πόλις, ἢ Νύσσης κοίλης Συρίας, Σκυθῶν πόλις πρότερον λεγομένη Βαίσων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ πολίτης Σκυθοπολίτης.

(Σκυλάκη, πόλις περὶ Κύζικον. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σκυλακηνὸς καὶ Σκυλάκιος.

Σκύλλαιον, ἄκρα, περὶ ἧς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλαῖος.

*) c. 10, 6. Σκοτίταν. **) c. 7, 3.

Σκυλλήτιον, πόλις Σικελίας, ὡς Εὔδοξος ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλητηνοί. τὸ κτητικὸν Σκυλλητικός.

Σκύλλιον, ὄρος Κρήτης. οἱ παροικοῦντες Σκύλλιοι· Σκύλλιος γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτοῦ τιμᾶται, ἔνθα φασὶν ἀποθέσθαι τοὺς Κουρῆτας μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν τὸν Δία.

Σκυμνιάδαι, ἔθνος σὺν Γέταις. Εὔδοξος τετάρτῃ γῆς περιόδου· Σκυμνιάδαι καὶ Γέται.

Σκύρμος, πόλις ἐν τῇ Δολιονίδι Κυζίκου πλησίον. οἱ πολῖται Σκύρμιοι.

Σκύρος, νῆσος, περὶ ἧς Νικόλαος ἐν πέμπτῳ. Σκύρον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ᾤκουν Πελασγοί τε καὶ Κᾶρες. οἱ νησιῶται Σκύριοι καὶ Σκυρία.

Σκυτόπολις, πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ Πολυίστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκυτοπολίτης.

Σκυφία, πολίχνιον Κλαζομενίων, ὡς Ἔφορος ἐν τρίτῳ· ἐν Σκυφίᾳ κατῴκει. τινὲς δὲ διὰ τοῦ π.

Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας. ἀρσενικῶς δὲ κώμη τις. ὁ πολίτης Σκώλιος καὶ Σκωλιεύς.

Σμίλα, πόλις Θράκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Σμίλα πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σμιλαῖος.

Σμίνθη, πόλις Τρωίας. τὸ ἐθνικὸν Σμινθαῖος καὶ Σμινθεύς. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου.

Σμίνθιον, ἄλσος. Στράβων τρισκαιδεκάτῃ.*) ὁ οἰκήτωρ Σμίνθιος. καὶ διὰ διφθόγγου, ὡς Ἀχίλλειος. καὶ Σμινθήιον. καὶ θηλυκῶς Σμινθία ἡ χώρα.

Σμύρνα, πόλις Ἰωνίας, ἣν πρῶτον ἔκτισε καὶ ᾤκησε Τάνταλος. καὶ τότε μὲν Ναύλοχον, ὕστερον δὲ Σμύρνα προσηγορεύθη, ἀπὸ Σμύρνης Ἀμαζόνος κατασχούσης τὴν Ἔφεσον. τὸ ἐθνικὸν Σμυρναῖος, καὶ τὸ κτητικὸν Σμυρναϊκὸς κόλπος.

Σόανες, ἔθνος ἀνδρεῖον, ὡς Στράβων ἑνδεκάτῃ**)· πλησίον δὲ καὶ οἱ Σόανες.

Σογδιανή, χωρίον περὶ τὴν Βακτριανήν, ἧς οἱ οἰκήτορες Σόγδιοι καὶ Σόγδοι.

Σόδομα, μητρόπολις ἦν τῶν δέκα πόλεων τῶν ἐν τῇ Ἀσφαλτίτιδι λίμνῃ καταστραφεισῶν. ὁ πολίτης Σοδομίτης.

Σολκοί, πόλις ἐν Σαρδοῖ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ· ἀπὸ δὲ Καράλεως ἐπὶ Σολκούς.

Σόλλιον, Κορίνθου πολίχνιον. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.***) τὸ ἐθνικὸν Σολλιεύς, ὥσπερ Κάλλιον Καλλιεύς, Σούνιον Σουνιεύς, Ἴλιον Ἰλιεύς.

*) p. 605. **) p. 497. ***) c. 30.

Σόλοι, Κιλικίας πόλις, ἡ νῦν Πομπηίου πόλις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σόλωνος, ὡς Εὐφορίων ἐν Ἀλεξάνδρῳ. ἀνεκτίσθη ὑπὸ Πομπηίου καὶ μετωνομάσθη Πομπηιούπολις. ὁ πολίτης Σολεὺς καὶ Σόλιος, τὸ θηλυκὸν Σολουντίς, ὡς ἀπὸ τῆς Σολοῦς Σολοῦντος. Διονύσιος δ' ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν Σώλειαν λέγει διὰ τοῦ ω τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Σολοῦς, πόλις Σικελίας, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. ἐκλήθη[σαν] δὲ ἀπὸ Σολοῦντος κακοξένου, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. ὁ πολίτης Σολούντιος καὶ Σολουντινὸς μετὰ τοῦ ν καὶ Σολουντινὶς καὶ Σολουντιὰς καὶ Σολουντίς.

Σολύγεια, κώμη Κορίνθου, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν εἶναι Σολυγεύς. ἔστι δὲ κτητικὸν Σολύγειος λόφος.

Σόλυμα, πόλις Ἀσσυρίων, μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κτισθεῖσα, ὡς Κουάδρατος ἐννάτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Σολυμηνός.

Σόλυμοι, οἱ νῦν Πισίδαι. Σολύμους καλουμένους παρελθὼν Μαυσώλου.

Σουάγελα, πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος ἦν τοῦ Καρός, ὡς δηλοῖ καὶ τοὔνομα. καλοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὸν βασιλέα. ὁ πολίτης Σουαγελεύς.

Σουκχαῖοι, ἔθνος Μαυρούσιον, ὡς Δέξιππος χρονικῶν δεκάτῳ.

Σουμάτια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Σουματέως τοῦ Λυκάονος ἑνὸς παίδων. γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου Σουμήτεια. τὸ ἐθνικὸν τῷ πρωτοτύπῳ ὁμώνυμον.

Σούνιον, δῆμος [τῆς] Λεοντίδος φυλῆς. Ὅμηρος**) δὲ ἄκρον καλεῖ·

ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἄκρον.

ὁ δημότης Σουνιεύς, ὡς Ἰλιεύς. τὰ τοπικὰ Σουνιόθεν, Σουνιόνδε, Σουνιοῖ. καὶ τὸ θηλυκὸν Σουνιάς.

Σοῦρα, μαντεῖον Λυκίας, περὶ οὗ Πολύχαρμός φησιν ἐν Λυκιακοῖς, ὅπου νῦν φρέαρ θαλάσσης τόπος Σούριος καλούμενος. τὸ ἐθνικὸν Σουρηνός, ὡς Καρρηνός. ἔστι καὶ Φοινίκης πόλις Σῶρα. τὸ ἐθνικὸν Σωρανός, ὡς Νωλανός.

Σοῦσα, πόλις ἐπίσημος Περσική, Μέμνονος κτίσμα. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν κρίνων, ἃ πολλὰ ἐν τῇ χώρᾳ πεφύκει ἐκείνῃ, σοῦσάν τε αὐτὸ καλοῦσιν οἱ βάρβαροι. οἱ πολῖται Σούσιοι, οὓς καὶ Κισίους φησὶ κεκλῆσθαι, ἀπὸ Κισίας τῆς μητρὸς Μέμνονος. καὶ Σουσιανὴ ἡ χώρα καὶ κώμη Σουσιανή.

Σούτριον, πόλις, ἡ πρότερον Τυρρηνῶν, ὕστερον δὲ Ῥωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Σουτρηνός.

---

*) c. 42. **) Odyss. III, 278.

Σπάδα, οὐδετέρως, κώμη Περσική, ἐν ᾗ πρώτη εὐνουχισμὸς γέγονεν, ὅθεν σπάδοι λέγονται. τὸ ἐθνικὸν Σπαδονεύς.

Σπάρτακος, πόλις Θρᾴκης. Ἐρατοσθένης ἐν Γαλατικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτάκιος ἢ καὶ Σπάρτακος.

Σπαλέθρη, πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος δὲ Σπάλαθραν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σπαλαθραῖος.

Σπάρτη, Λακωνικὸν χωρίον, ἀπὸ τῶν μετὰ Κάδμου σπαρτῶν, περὶ ὧν Τιμαγόρας φησίν· ἐκπεσόντας δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Λακωνικὴν Σπάρτην ἀφ' ἑαυτῶν ὀνομάσαι. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτιάται, τὸ θηλυκὸν Σπαρτιᾶτις καὶ Σπαρτιάς. τὸ κτητικὸν Σπαρτιατικός. τὰ τοπικά, ἐκ τόπου Σπάρτηθεν, εἰς τόπον Σπάρτηνδε. ἔστι καὶ Σπάρτον ὄρος καὶ Σπάρτη κώμη πλησίον τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Σπαρτωλός, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ.*) τὸ ἐθνικὸν Σπαρτώλιος.

Σπασίνου χάραξ, πόλις ἐν τῇ μέσῃ τοῦ Τίγρητος Μεσήνῃ. ἡ δὲ τοῦ Σπασίνου εὐθεῖα Σπασίνης ἐστί. τὸ ἐθνικὸν Σπασίνου χάρακος ῥητέον. εἰ γὰρ τὸν συνήθη τύπον ἐκλάβωμεν, ἀνάγκη Σπασινοχαρακηνὸς εἰπεῖν.

Σπήλαιον, τὸ ἄντρον. οἱ οἰκοῦντες Σπηλαῖται. εἰσὶν οὖν ἀγάλματα Ἡρακλέους, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος Σπηλαῖται καλούμενα.

Σπῖνα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὔδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Σπινάτης, ὡς τοῦ Βέμβινα Βεμβινάτης. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Σπῖνος καλούμενος.

Σπόργιλος, δῆμος Ἀττικός. ὁ δημότης Σποργίλιος.

Στάγειρα, πόλις οὐδετέρως πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Σταγειρίτης. Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης.

Σταμένη, πόλις Χαλύβων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σταμέναιος καὶ Σταμένιος.

Στάσις, πόλις Περσικὴ ἐπὶ πέτρης μεγάλης, ἣν εἶχεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. τὸ ἐθνικὸν Στασίτης, τῆς δὲ χώρας Στασηνός.

Στεῖρια, δῆμος Ἀττικὸς [τῆς] Πανδιονίδος φυλῆς, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ δημότης Στειριεὺς Στειριέως καὶ κατὰ συναίρεσιν Στειριῶς. τὸ κτητικὸν Στειριακός, τὸ τοπικὸν Στειριάθεν, Στειριάδε, Στειριοῖ.

Στενύκληρος, πόλις Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Στενυκλάριος. τὸ θηλυκὸν Στενυκλαρία.

Στεφάνη, πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Στεφαναῖος.

Στεφανίς, πόλις Μαριανδυνῶν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Στεφανίτης.

*) c. 79.

Στῆλαι, πόλις Κρήτης πλησίον Παραισοῦ καὶ Ῥιθύμνης. τὸ ἐθνικὸν Στηλαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος. ἀλλὰ καὶ Στηλίτης, ὡς παρὰ τὸ ἀγαλματὶς τὸν λίθον. ἀφ' οὗ καὶ στηλιτεύω.

Στίλπαι, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Στιλπαῖος.

Στοῖαι, πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Στοιήτης.

Στοιχάδες, νῆσοι τρεῖς πρὸς τῇ Μασσαλίᾳ. καλοῦνται δὲ καὶ Λιγυστίδες.

Στουῖνος, πόλις Λιγύρων. οἱ πολῖται Στουῖνοι.

Στρατία, βαρυτόνως, Ἀρκαδικὴ πόλις. Ὅμηρος*)·

Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην.

ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Φανέου. βαρυτονητέον δὲ τὰ ὀνόματα εἰς ἰδιότητα. τρία δὲ σημαίνει ἡ στρατία, τὴν πόλιν καὶ τὸ σύστημα τοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς γραφῆς, ἀλλὰ τόνου διαφόρου· ὀξύνεται γὰρ τὸ δηλωτικὸν τοῦ συστήματος, τοῦ τῆς πόλεως βαρυνομένου. τὸ δὲ ἀξίωμα ἡ στρατεία καὶ διὰ διφθόγγου καὶ βαρύνεται. τὸ ἐθνικὸν Στρατιεὺς καὶ Στρατιάτης.

Στράμβαι, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Σταγειρῖται, Στραμβαῖοι.

Στράτιον, πόλις Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Στρατιώτης καὶ Στράτιος.

Στρατονίκεια, πόλις Μαιονίας πλησίον Καρίας. κέκληται δὲ ἀπὸ Στρατονίκης τῆς Ἀντιόχου γυναικός. ὁ πολίτης Στρατονικεύς. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀδριανούπολις ὠνομάσθη. ἔστι καὶ ἕτερον πολίχνιον πρὸς τῷ Ταύρῳ.

Στρατός, πόλις Ἀκαρνανίας, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Στράτιος.

Στρέψα, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρεψαῖος καὶ Στρέψιος καὶ Στρεψιανός.

Στρῆνος, Ἡρωδιανὸς ἑβδόμῃ, πόλις Κρητική. τὸ ἐθνικὸν Στρήνιος, ὡς Φαῖστος Φαίστιος.

Στρόβος, πόλις Μακεδονίας, Ῥωμαίων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Στροβαῖος.

Στρογγύλη, μία τῶν ἑπτὰ Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλουμένη, καὶ φλογὸς μὲν λειπομένη, φέγγους δὲ μετέχουσα. τὸ ἐθνικὸν Στρογγυλαῖος, ὡς τῆς Λιπάρας Λιπαραῖος. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Λύκτῳ. τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Στρογγυλεύς.

Στρούθεια, πόλις Φρυγίας ἐν τοῖς ὅροις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρουθεύς.

Στρόγωλα, πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρογωλεύς.

*) Iliad. II. 606.

Στροφάδες, νῆσοι πρὸς τῇ Ζακύνθῳ δύο. τὸ ἐθνικὸν Στροφαδεύς.

Στρυβία, νῆσος τῶν Σποράδων. τὸ ἐθνικὸν Στρυβιαῖος.

Στρύμη, πόλις Θρᾴκης, ὡς Ἀνδροτίων ἑβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρυμηνὸς καὶ Στρυμήσιος καὶ Στρυμαῖος. καὶ τὸ κτητικὸν Στρυμαϊκός.

Στρυμών, ποταμὸς Ἀμφιπόλεως, ἀφ' οὗ ὁ βορᾶς.

Στρυμονίου βορέαο.*)

οἱ οἰκοῦντες Στρυμόνιοι. οὗτοι διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν Βιθυνοὶ ἐκλήθησαν. καὶ ἀπὸ τῆς Στρυμόνος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Στρυμονὶς καὶ Στρυμονία ἡ γῆ.

Στρώη, πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Στρωαῖος ἢ Στρωίτης.

Στύελλα, φρούριον τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεγαρίδος. τὸ ἐθνικὸν Στυελλῖνος, ὡς Ἐντελλῖνος.

Στυλλάγιον, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Στυλλάγιος καὶ Στυλλαγιεύς.

Στύμφαλος, πόλις Ἀρκαδίας καὶ πεδίον ὁμώνυμον καὶ πηγή. ἡ πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Στυμφάλιος καὶ Στυμφαλία Ἄρτεμις καὶ λίμνη καὶ γυνή.

Στύρα, πλησίον Καρύστου, τῆς Εὐβοίας πόλις. ὁ πολίτης Στυρεύς.

Στυράκιον, ὄρος Κρήτης. οἱ ἐνοικοῦντες Στυρακῖται· Στυρακίτης γὰρ Ἀπόλλων.

Στῶλος, πόλις μία τῶν ἐν Θρᾴκῃ βαρβαρικῶν, ἃς μετήνεγκαν ἐκ τῶν Ἠδωνῶν οἱ Χαλκιδεῖς εἰς τὰς αὐτῶν πόλεις. τὸ ἐθνικὸν Στώλιος.

Σύαγρα, χωρίον Κιλικίας πλησίον Ἄδου καὶ Λαέρτου. τὸ ἐθνικὸν Συαγρεύς.

Σύαλις, πόλις Μαστιανῶν. τὸ ἐθνικὸν Συαλίτης τῷ κοινῷ λόγῳ. δύναται καὶ Συαλεύς.

Σύασσος, κώμη Φρυγίας. ἐν ταύτῃ τῇ κώμῃ φασὶ Κιμμερίους εὑρεῖν ἐν σιροῖς τεθησαυρισμένας μυριάδας πυρῶν, ἀφ' ὧν αὐτοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον διατραφῆναι. τὸ ἐθνικὸν Συασσεύς, διὰ τὸν εἰθισμένον τῇ χώρᾳ χαρακτῆρα.

Σύβαρις, πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμός. ἡ δὲ πόλις ὕστερον ὠνομάσθη Θούριον. ἥλω δὲ ὑπὸ Κροτωνιατῶν, χρησμοῦ δοθέντος αὐτοῖς·

εὔδαιμον Συβαρῖτα πανευδαιμον, σὺ μὲν αἰεὶ
ἐν θαλίῃσι θεῶν τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων,

*) Callim. hymn. in Del. v. 26.

εὖτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίζῃ,
τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἐμφύλιος στάσις ἥξει.

ἐγένετο δ' αὐτῶν ὄλεθρος κατὰ τὸ μαντεῖον οὕτω. τῶν Συβαριτῶν τις οἰκέτην ἐμαστίγου ἐν ἀγρῷ, τοῦ δὲ καταφυγόντος ἐπὶ τὴν θεὸν ὁ δεσπότης ἐπέμενε παίων· ὁ δὲ παῖς, ἐπεὶ οὐδὲν ὠφέλει, εὐθέως ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ πατρὸς καταντήσας ἔτυχεν αἰδοῦς, καὶ εὐθὺς ἀπεστράφη τὸ ἄγαλμα τῆς Ἥρας. ὁ πολίτης Συβαρίτης. καὶ θηλυκὸν Συβαρῖτις. καὶ Συβαριτικὸς καὶ Συβαριτικὴ συμφορά.

Σύβερος, πόλις Ἰλλυρίδος. τὸ ἐθνικὸν Συβέριος καὶ Συβερεὺς καὶ Συβερείτης.

Σύβοτα, νῆσος πρὸς τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ καὶ λιμήν. ὁ νησιώτης Συβότιος.

Συβρίδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Συβρίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Συβριδῶν, ἐν Συβριδῶν.

Σύεδρα, πόλις Ἰσαυρίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Συεδρεύς.

Σύεσσα, καλύβη τις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Συείσσης γραός τινος, ὑποδεξαμένης τὴν Λητώ. τὸ ἐθνικὸν Συεσσαῖος καὶ Συεσσεύς. καὶ Σύεσσα πόλις Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Συεσσηνός.

Συήνη, πόλις μέση Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας ἐπὶ τῷ Νείλῳ. μεθ' ἣν ὠνόμασται Σίρις ὁ ποταμός. μέμνηται τῆς πόλεως Παυσανίας.*) κέκληται δὲ ἀπὸ Συήνου Δαέτου παιδός. ὁ πολίτης Συηνίτης. τὸ κτητικὸν Συηνιτικόν.

Συία, πόλις μικρὰ Κρήτης, ἐπίνειον οὖσα τῆς Ἐλύρου. ὁ πολίτης Συιάτης καὶ Συιεύς.

Συίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἑκαταῖος ἐν τῇ αὐτῆς περιηγήσει. καὶ νομὸς Συίτης.

Συκαί, πόλις ἀντικρὺ τῆς νέας Ῥώμης, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἰουστινιαναὶ προσαγορευθεῖσα. Στράβων**) ἑνικῶς αὐτὴν λέγει Συκήν. οἰκειότερον δὲ, ὡς λέγονται, Συκαὶ καλοῖντ' ἄν. οἱ τόποι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων ὀνομάζονται, Κυπάρισσος, Ἐλαία, καὶ τύπῳ περιεκτικῶν Σικυών, Μαραθών, καὶ εἰς ους Δαφνοῦς, Κερασοῦς, Φηγοῦς, Μυρρινοῦς, Ἀχερδοῦς, Ἀγνοῦς, Σελινοῦς. ἡ πόλις αὕτη παρὰ τὸ γενικῶς ἀνθεῖν Ἀνθοῦσα. οὐδὲν τῶν τοιούτων εἰς η λήγει, Συκή, ἀλλ' ἐχρῆν ἢ Συκὰς ἢ Συκήνην ἢ Συκοῦντα ἢ Συκῶνα καλεῖσθαι. ἔστι καὶ ἄλλη Συκὴ πλησίον Συρακουσῶν καὶ Κιλικίας. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀλεξανδρείας. φασὶν ἕνα τῶν Τιτάνων Συκέα διωκόμενον τὴν μητέρα Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν τοῦτο. ὁ πολίτης ὤφειλε Συκαῖος. ἔστι δὲ νῦν Συκαΐτης, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς Συκαῖος, ὡς Θηβαῖος Θηβαΐτης.

Συκάμινον, πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Συκαμινίτης.

---

*) I. 33, 4. VI. 26, 2. VIII. 38, 6. **) VII. p. 319.

Σύλκοι, πόλις ἐν Σαρδοῖ, Καρχηδονίων κτίσμα.

Σύλειον, πόλις Φρυγίας, διὰ τῆς ει διφθόγγου. τινὲς δὲ Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Συλειεύς.

Συλίονες, ἔθνος Χαονίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν· Συλίονες δ' ἕσποντο ὁμοῦ.

Σύμαιθα, πόλις Θετταλίας. ὁ πολίτης Συμαιθεύς, ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ.

Σύμβρα, οὐδετέρως, Φρυγίας φρούριον, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Συμβριανός.

Σύμη, νῆσος Καρική, ὡς Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.*) καὶ πόλις ὁμώνυμος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλύσου. καὶ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Μεταποντίς, εἶτα Αἴγλη. τὸ ἐθνικὸν Συμαῖος, ὡς Κυμαῖος, Δυμαῖος. λέγεται καὶ Συμεύς.

Σύναγγος. Ἡρωδιανὸς ἕκτῳ φησί· Σύναγγος πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Συνάγγιος, ὡς Σίγγιος.

Σύνδικος, πόλις προσεχὴς τῇ Σκυθίᾳ, ἔχουσα λιμένα. ἔνιοι δὲ Γοργίππην καλοῦσι.

Σύνναδα, πόλις Φρυγίας, καὶ Δοκίμεια, κώμη ἐπέκεινα αὐτῆς. οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαίαν. λέγουσι δὲ Ἀκάμαντα μετὰ τὰ Τρωικὰ ἀποπλανηθέντα ἐλθεῖν εἰς Φρυγίαν καὶ καταλαβεῖν πολιορκούμενον τὸν τῶν τόπων δυνάστην καὶ βοηθήσαντα αὐτῷ λαβεῖν χώραν καὶ κτίσαι πόλιν· συναθροίσαντα δὲ πολλοὺς οἰκήτορας τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Μακεδόνων κατὰ τὴν Ἀσίαν, τὸ μὲν πρῶτον αὐτὴν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς καὶ συνοικήσεως Συνναία προσαγορευθῆναι, μετὰ δὲ ταῦτα παρεφθαρμένως ἀπὸ τῶν πλησιοχώρων Σύνναδα κληθῆναι. ὁ πολίτης Συνναδεύς. οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγεται.

Συπαληττός, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Συπαλήττιος. ἐκ τόπου Συπαληττόθεν, εἰς τόπον Συπαληττόνδε, ἐν τόπῳ Συπαληττοῖ.

**) *Συρακοῦσαι*, πόλις Σικελίας μεγίστη, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κτίσμα μὲν Ἀρχίου, Κορίνθου ἄποικος τοῖς ἐν Σικελίᾳ καὶ Ναξῷ ὁμόχρονος. φασὶ δὲ Μύσκελλον τὸν Κρότωνος οἰκιστὴν καὶ τὸν ταύτης Ἀρχίαν Πυθοῖ χρηστηριαζομένους ἐρωτηθῆναι ἐκ τῆς Πυθίας, πότερον βούλονται πλοῦτον ἔχειν ἢ ὑγείαν, καὶ Μύσκελλον μὲν ὑγιαίνειν, Ἀρχίαν δὲ πλουτεῖν εἰπεῖν, καὶ τῷ μὲν δοῦναι κτίσαι Συράκουσαν, τῷ δὲ Κρότωνα, καὶ συμβῆναι τοὺς Κροτωνιάτας ὑγιεινὴν οἰκῆσαι τὴν πόλιν καὶ ἀθλητὰς εἶναι, Συρακουσίους δὲ πλουτεῖν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τὴν, οὐκ ἂν ἐκγένοιτο αὐτοῖς Συρακουσίων δεκάτη. τὸ ἐθνικὸν Συρακούσιος καὶ Συρακουσία τὸ θηλυκόν. καὶ λίμνη, ἥ τις καλεῖται Συρακώ. καὶ Συρακοσεύς.

*) p. 656. **) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον γα'.

Συρβανή, νῆσος ἐν τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐννάτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Συρβανηνός.

Σύρινθος, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Συρίνθιος, ὡς Ὀλύνθιος. τὸ θηλυκὸν Συρινθία.

Συρμαῖον, πεδίον μεταξὺ Νομάδων τε καὶ Ναβαταίων. τὸ ἐθνικὸν Συρμαῖος.

Συρμάται, οἱ Σαυρομάται, ὡς Εὔδοξος πρώτῳ· πόταμὸν τοῦ Ταναΐδος Συρμάτας κατοικεῖν.

Σύρνα, πόλις Καρίας. ἔκτισται δὲ ὑπὸ Ποδαλειρίου· ἐκπεσόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Καρίαν σωθῆναι ὑπό τινος αἰγοβοσκοῦ καὶ ἀχθῆναι πρὸς Δαμαιθὸν Καρίας βασιλέα, οὗ τὴν θυγατέρα Σύρναν πεσοῦσαν ἀπὸ τοῦ τέγους ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῆναι. φασὶ δὲ οὕτως ἀθυμοῦντος τοῦ Δαμαιθοῦ τὸν Ποδαλείριον ἀφ' ἑκατέρου τῶν βραχιόνων αἷμα ἀφελόντα σῶσαι τὴν παῖδα, τὸν δὲ θαυμάσαντα συνοικῆσαι αὐτῷ τὴν παῖδα καὶ δοῦναι τὴν χερρόνησον· ἐν ᾗ δύο πόλεις κτίσαντα τὴν μὲν ἀπὸ γυναικὸς Σύρναν, τὴν δὲ ἑτέραν ἀπὸ τοῦ σώσαντος αὐτὸν νομέως. τὸ ἐθνικὸν Σύρνιοι. τὸ θηλυκὸν Συρνιάς.

Σύροι, κοινὸν ὄνομα πολλῶν ἐθνῶν. λέγονται καὶ Λευκόσυροι. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ *) δοκεῖ δὲ ἀπὸ Βαβυλωνίας τῶν Σύρων τὸ ὄνομα διατείνειν μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου πόντου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ οἵ τε πρὸς τῷ πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται. τὸ κτητικὸν Συρικός.

Σύρος, νῆσος Ἰωνική, ὡς Στράβων δεκάτῃ.**) τὸ υ μακρόν. τὸ ἐθνικὸν Σύριος. νῆσος Ἀκαρνανίας.

Συρέντιον, πόλις Τυρρηνίας, καὶ Συρρεντόν. τὸ ἐθνικὸν Σὐρέντιος.

Συώπιοι, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Λιβυρνοῖς, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Σφακτηρία, οὐδετέρως. ἔστι δὲ μεθόριον Ἠλείων τῆς πρὸς Μεσσήνην χώρας. κέκληται δ' οὕτως, ὥς φησιν Ἐχεφυλίδης, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ σφαγιασαμένους τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς Ὄξυλον ποιήσασθαι συνθήκας περὶ φιλίας καὶ ὁμονοίας. ἔστι καὶ νῆσος Σφακτηρία, ἧς μνημονεύει Παυσανίας ἐν τρίτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος.***) ἐκαλεῖτο καὶ Σφαγία, ὡς Φαβωρῖνος. ἔστι καὶ Σφαγίτης ἄκρα Σκυθίας. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας Σφακτηριεὺς καὶ Σφακτηριώτης, καὶ τοῦ Σφαγία Σφαγιεύς, ὡς τοῦ Ὑρία Ὑριεύς.

Σφενδάλη, δῆμος [τῆς] Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Σφενδαλεύς. τὰ τοπικὰ Σφενδαλῆθεν, Σφενδαλήνδε, Σφενδαλῆσι.

Σφήκεια, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων****)·

---

*) p. 737. **) p. 485. ***) c. 5, 5. ****) v. 447.

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κεραστίδα.
οὕτω δὲ καὶ ἡ Κύπρος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σφῆκες. Σφήκειαν δὲ Κεράστειαν τὴν Κύπρον.

Σφηττός, δῆμος [τῆς] Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Σφήττιος. τὰ τοπικὰ Σφηττόθεν, Σφηττόνδε, Σφηττοῖ. ὁ δῆμος καλεῖται ἀπὸ Σφήττου τοῦ Τροιζῆνος παιδός.

Σχερία, ἡ Φαιακία. κέκληται, ὡς Ἀριστοτέλης*) φησίν, ἀπὸ τοῦ τὴν Δήμητραν φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς Ἠπείρου ἐπιχεόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι τοῦ Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν αὐτὴν κληθῆναι. τὸ ἐθνικὸν Σχεριεύς. οἱ ἐνοικοῦντες Σχέριοι ἤτοι Φαίακες.

Σχίνουσσα, ὡς Ῥόδουσσα, Φωκικὴ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σχινούσσιος καὶ Σχινουσσαῖος.

Σχοινοῦς, Ἀρκαδίας χωρίον, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀταλάντης πατρός. ἑλώδης δὲ ὢν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ σχοίνων τὴν προσηγορίαν εἴληφεν, ὥσπερ καὶ τῶν δήμων ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων, Ῥαμνοῦς, Φηγοῦς, Μυρρινοῦς, Μαραθοῦς. ὁ τὸ χωρίον οἰκῶν Σχοινούντιος, ὡς Σελινούντιος. καὶ Σχοινεὺς ποταμός, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος. Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων ὧδέ φησι· τὰ εἰς ευς λήγοντα παρώνυμα οὐδέποτε τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου μιᾷ πλεονάζει. ὁ γοῦν Φωκαεὺς οὐ παρὰ τὸν Φωκὸν γέγονε, παρὰ μέντοι τὴν Φώκαιαν, καὶ ὁ παρὰ Καλλιμάχῳ Ἐλλοπιεὺς παρὰ τὴν Ἐλλόπειαν, οὐ παρὰ τὸν Ἔλλοπα. ὁ δὲ παραρρέων τὸν Σχοινοῦντα ποταμὸς Σχοινεὺς καλεῖται, ἤτοι παρὰ τοὺς σχοίνους ἢ παρὰ τὸν Σχοινέα τὸν τῆς Ἀταλάντης πατέρα. ὁ πολίτης μέντοι Σχοινεύς. ὁ γὰρ ποταμὸς καὶ ὁ οἰκιστὴς Σχοινεύς, ὡς Ταρσοῦ Ταρσεύς. ἐκ τόπου Σχοινόθεν.

Σώβαλα, πόλις Καρίας οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Σωβαλεύς.

Σώζουσαι, πόλεις τρεῖς, Φοινίκης, Πισιδίας καὶ Αἰθιοπίας.

Σώλιμνα, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σωλιμναῖος.

Σωσάνδρα, νῆσος περὶ Κρήτην. ἐκλήθη δὲ ἐπειδή ποτε τῶν Λυκτίων νύκτωρ ἐπελθόντων τῇ πόλει διασῶσαι λέγεται τοὺς εἰς ἑαυτήν. ὁ νησιώτης Σωσάνδριος.

Σωφηνή, χώρα τῶν πρὸς Ἀρμενίαν, ὡς Στράβων ἐν ἑνδεκάτῃ.**) παρὰ δ' Ἀρριανῷ Σωφανηνὴ τετρασυλλάβως. οἱ κατοικοῦντες Σωφηνοί. φησὶ γὰρ Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ· Σωφηνὸς Ἀρσάκης ἔχων τὰ νότια μέρη. ἀντίκειται δὲ ταύτῃ ἡ Κομμαγηνὴ ὅμορος οὖσα τῇ Μελιτηνῇ.

Σώτειρα, πόλις Ἀρηνῶν, Ἀντιόχου κτίσμα τοῦ Σελεύκου. τὸ ἐθνικὸν διὰ τὴν χώραν Σωτειρηνός.

---

*) Ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ sec. Schol. Apoll. Rhod. IV. 983. **) p. 52?

*) *Τάβαι*, πόλις Λυδίας, περὶ ὧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας·

ἄστυ Τάβων ἐρικυδὲς ἐλευθερὸν οἰκίζεσθαι.

καὶ Ἀπολλώνιος ἐννάτῳ· ἐδεήθησαν ὅπως αὐτοὺς εἰς Τάβας καταγάγωσι. βαρύνεται δὲ, ὡς Σάβαι, κύριον καὶ ἰαμβικόν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τάβου. ὁ δὲ Τάβος ἥρως. οἱ δέ φασι τὸν Κιβύραν καὶ Μαρσύαν ἀδελφοὺς τὸν μὲν κτίσαι Κιβύραν πόλιν, τὸν δὲ Τάβας, καὶ καλέσαι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πέτρας οἰκεῖσθαι· τάβαν γὰρ τὴν πέτραν Ἕλληνες ἑρμηνεύουσιν. ἔνιοι ἀπὸ Ταβηνοῦ Ἀργείου. ὁ πολίτης Ταβηνός. Ἡσίοδος·

παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς.

ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Καρίας Τάβαι. καὶ τρίτη τῆς Περαίας, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Συρίας ἑρμηνεύει ἀγαθήν.

Ταβηνοί, ἔθνος, κατὰ τὴν ἔρημον Καρμανίας οἰκοῦντες.

Τάβιοι, πόλις Ἰταλίας, ἐν ᾗ οἱ περὶ Ῥέμον ἐπαιδεύθησαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Τάβιοι, διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος.

Τάβις, πόλις Ἀραβίας. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταβηνός.

Τάβαθρα, πόλις Λιβύης. Πολύβιος δυοκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταβαθρηνὸς διὰ τὴν χώραν.

20 *Ταηνοί*, ἔθνος ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὡς Οὐλπιανὸς ἐν Ἀραβικοῖς καὶ Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ.

Ταίναρος, πόλις ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Γεραίστου μὲν ἀδελφοῦ, Διὸς δὲ παιδός. ὃς πλέων σὺν Καλάβρῳ τῷ ἀδελφῷ καὶ τόπον τῆς Πελοποννήσου καταλαβὼν τινα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἱδρύσατο, ὃ καλεῖται Ταίναρον. ἔστι καὶ Ταίναρος ὁ Ἰκαρίου υἱὸς, ἀφ' οὗ καλεῖται ἡ ἄκρα καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ λιμήν. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. λέγεται καὶ Ταινάριος καὶ Ταιναρία καὶ Ταινάριον. εἰσὶ δὲ καὶ Ταινάριοι Θῆβαι, ὡς Χάραξ ἐν Ἑλληνικῶν δευτέρῳ. λέγεται καὶ ταιναρίζειν, ὡς Ἕρμιππος Θεοῖς·

καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν;

Ὦρος δέ φησιν ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ· Ταίναρον πεδίον τῆς Λακωνικῆς καὶ Ταιναρῖται οἱ ἐν αὐτῷ.

Τάκομψος, κώμη ἐν τοῖς ὁρίοις Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων πρὸς τῇ Φίλᾳ νήσῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τακομψίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης, Πεντάσχοινος Πεντασχοινίτης.

Ταλαρία, πόλις Συρακουσίων. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν τεσσαρακοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Ταλαρῖνος, ὡς τῆς Πανδοσίας Πανδοσῖνος καὶ Πλακεντῖνος· Σικελικῶς καὶ γὰρ ἀμφότερα.

Ταμάσος, πόλις Κύπρου, διάφορον ἔχουσα χαλκὸν ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ταμασίτης καὶ Ταμάσιος, ὡς Ἐφέσιος, Θάσιος. ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν,

*) In mss. ἀρχὴ τοῦ τ. βιβλίου α'. **) Odyss. I. 184.

ἐς Ταμέσην μετὰ χαλκόν,

ἀπιθάνως. ἔστι γὰρ καὶ Ταμέση πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμός. Πολύβιος δ' ἐν τῷ πρώτῳ Τεμεσίαν τὴν πόλιν καλεῖ. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Τεμεσαῖος.

Τάμβραξ, πόλις Παρθυαίων. τὸ ἐθνικὸν Ταμβράκιος, διὰ δὲ τὴν χώραν Ταμβρακηνός.

Ταμιεῖον, οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Ἴστρος καὶ ἄλλοι. Φρύνιχος δὲ ἐν σοφιστικῇ παρασκευῇ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν φησι τὸ ταμιεῖον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν ταμίαν. ὁ δὲ τοῦ ταμιείου οἰκήτωρ ταμιεύς.

Τάμνα, πόλις Ἀραβική, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ. ὁ πολίτης Ταμνίτης.

Τάμυνα, πόλις Ἐρετρίας. Στράβων δεκάτῃ.*) καὶ πληθυντικῶς εἰς τὰς Ταμύνας. τὸ ἐθνικὸν Ταμυνεύς. καὶ θηλυκῶς Ταμυνηίς. ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ Ταμυναῖος· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῇ τιμᾶται. Παυσανίας ἐννάτῳ περιηγήσεως.

Ταμυράκη, πόλις Σαρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταμυρακηνός.

Ταμίαθις, πόλις Αἰγύπτου. λέγεται καὶ θηλυκῶς. ἡ γενικὴ Ταμιάθεως. οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκὸς ἐν τῷ ὀνομαστικῷ.

Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος**) Γραῖαν καλεῖ διὰ τὸ πλησίον εἶναι. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία. Λυκόφρων***)·

ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν.

τὴν δὲ Γραῖαν ἔνιοι λέγουσι τὸ νῦν τῆς Θηβαϊκῆς καλούμενον ἔδος. τινὲς δὲ τὴν Ταναγραίαν, ὧν εἷς ἐστι καὶ Καλλίμαχος. Ἀριστοτέλης δὲ Γραῖαν τὴν νῦν Ὠρωπόν. ἔστι δὲ τόπος τῆς τῶν Ὠρωπίων πόλεως πρὸς τῇ θαλάττῃ. ὁ πολίτης Ταναγραῖος καὶ Ταναγρὶς ἀπὸ τοῦ Τάναγρα. καὶ τὸ Ταναγραῖον καὶ Ταναγρική. Ἡρόδοτος πέμπτῃ †)· Ταναγρικὴ μοῖρα. καὶ Μένανδρος· Ταναγρικὴ γυνή.

Τάναϊς, πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Στράβων ἑβδόμῃ.††) ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ· κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος πόλις Ἑλληνικὴ ἔκτισται Ταναΐς, ἥ τις καὶ ἐμπόριον ὀνομάζεται. ὁ πολίτης Ταναΐτης, καὶ θηλυκῶς Ταναΐτις. τινὲς δὲ καὶ τὸν ποταμὸν Ἀκεσίνην εἶναι καὶ Ἰαξάρτην, ἐλληνίσθαι δὲ τὰ πολλὰ τῶν βαρβαρικῶν ὀνομάτων, ὡς Νικάνωρ φησί.

Τάνις, πόλις μεγάλη Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Τανίτης. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Τάνος, πόλις Κρήτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τετάρτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Τάνιος.

Τάνταλος, ὄρος Λέσβου, ἀπὸ Ταντάλου. τὸ ἐθνικὸν Ταντάλιος, ὡς Φαρσάλιος.

---

*) p. 447. **) Iliad. II. 498. ***) v. 326. †) c. 57. ††) p. 310.

Ταξίανα, νῆσος περὶ τὸν Πηλώδη κόλπον τῆς Σουσιανῆς. τὸ ἐθνικὸν Ταξιανεύς, ὡς Ἀδανεύς. τῷ τύπῳ τῆς χώρας Ταξιανηνός.

Τάξιλα, πόλις Ἰνδική. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ταξιλίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ καὶ Ταξιληνός, τῷ δὲ παρ' ἡμῖν Ταξιλεύς.

Τάοχοι, ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Πόντου. καὶ ἡ χώρα οὕτω. τούτους τινὲς Τάους καλοῦσιν, ὡς Σοφαίνετος ἐν τῇ ἀναβάσει φησί.

Ταπόσειρις, πόλις Αἰγύπτου πλησίον Ἀλεξανδρείας. ὁ πολίτης Ταποσειρίτης.

Ταπροβάνη, νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ. Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος·

νῆσος τετράπλευρος, ἁλιστέφανος Ταπροβάνη,
θηρονόμων πέπληθεν εὐρρίνων ἐλεφάντων.

ἣ πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Σιμούνδου, νῦν δὲ Σαλική, πλοῦ μῆκος οὖσα ἑπτάκις που χιλίων σταδίων, πλάτος δὲ πεντακοσίων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ γεωγραφουμένων.

Τάπυρροι, οὐ πόρρω Ὑρκανίας ἔθνος. Κουάδρατος Τάπουρρά φησι. τὸ ἐθνικὸν Ταπουρραῖοι.

Τάρανδρος, χῶρος Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Ταράνδριος.

Τάρας, πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος παρὰ θάλασσαν. ἀρσενικῶς δὲ κατ' ἀναλογίαν· οὐδὲν γὰρ εἰς ρας θηλυκὸν εὑρίσκεται· τοῦτο δ' εὕρηται καὶ θηλυκῶς. ὁ πολίτης Ταραντῖνος. καὶ ἀνεγράφησαν οὕτω πολλοὶ χρηματίζοντες, μάλιστα Πυθαγόρειοι καὶ Ἀριστόξενος μουσικός, Ἀριστοτέλους γνώριμος, καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος Φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον· φέρονται δ' αὐτοῦ δράματα τριακονταοκτώ· καὶ Ἴκκος ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος· μέμνηται τούτου καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ.**) τὸ θηλυκὸν Ταραντίνη, καὶ Ταραντῖνον οὐδετέρως. καὶ ταραντινίζειν τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς τὰς μάχας χρήσιμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ Τάραντος ἀρσενικῶς λεγομένη πόλις Βιθυνίας, ἔνθα τιμᾶται Ταρανταῖος Ζεύς, ὡς Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ δ Δάρανδος.

Ταριχέαι, πόλεις πολλαί, αἱ μὲν Μενδήσιαι, αἱ δὲ Σηνικαί, αἱ δὲ Κανωβικαί. οἱ πολῖται Ταριχευταὶ παρὰ τὸ ταριχεύω. καὶ ὤφειλε διὰ διφθόγγου. ἔστι καὶ Ταριχέα καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη πόλις τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος.***) τὸ ἐθνικὸν Ταριχεάτης. καὶ ταριχεία τὸ πρᾶγμα παρὰ τὸ ταριχεύω.

Ταρκυνία, πόλις Τυρρηνίδος, ἀπὸ Τάρκωνος. τὸ ἐθνικὸν Ταρκύνιος ἢ καὶ Ταρκυνιεύς, ὡς Δουλιχιεὺς καὶ Βουπρασιεύς. ποτὲ δὲ καὶ Ταρκυνῖται εἰσὶ καὶ Ταρκυναῖοι ἔθνος Ὑπερβορέων, παρ' οἷς οἱ γρύπες τὸν χρυσὸν φυλάσσουσιν, ὡς Ἱεροκλῆς ἐν τοῖς φιλίστορσι.

Τάρνη, πόλις Ἀχαΐας. ὁ οἰκήτωρ Τάρνιος καὶ Τάρνια ἔργα.

*) p. 691. **) p. 285. ***) Bell. Iud. III. 17.

Τάρπη, πόλις Ἰταλίας. καὶ Ταρπαῖον ὄρος. καὶ ἐθνικὸν Ταρπαῖος, ὡς Ῥωμαῖος, τριγενές.

Τάρρα, πόλις Λυδίας, ἀφ' ἧς Λεύκιος ὁ γραμματικός. ἑτέρα Κρήτης, ἐν ᾗ Ταρραῖος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Τάρρα παρὰ τὸν Καύκασον, Κρητῶν ἄποικος. Λούκιος δ' ἦν ἀπὸ Τάρρης τῆς Κρητικῆς πόλεως· φέρεται δὲ τούτου τὰ περὶ παροιμιῶν τρία βιβλία ἄριστα καὶ περὶ γραμμάτων καὶ τεχνικὰ γλαφυρώτατα. τὸ θηλυκὸν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Ταρραία.

Ταρρακηνά, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ταρρακηνός.

Ταρράκων, πόλις δυσμικωτέρα τῆς Ταρρακωνησίας χώρας. ὁ πολίτης Ταρρακωνήσιος. τὸ ἐθνικὸν Ταρρακωνίτης, ὡς Ἀσκάλων Ἀσκαλωνίτης καὶ Μάρων Μαρωνίτης καὶ Καύκων Καυκωνίτης.

Ταρραχίνη, πόλις Ἰταλίας. Φλέγων ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ ὀγδοηκοστῇ πρώτῃ, ὅτι παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ ἐννάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεῦσαι, ἐφ' οἷς τοὺς μάντεις προαγορεῦσαι ὄλεθρον. τὸ ἐθνικὸν Ταρραχῖνος.

Ταρσήιον, πόλις πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Πολύβιος τρίτῳ.*) τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ταρσηίτης ἢ Ταρσηιώτης. νῦν δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον Ταρσηινοὶ λέγονται.

Ταρσός, ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας, ἣν διὰ τοῦ ε ἔλεγον Τερσὸν παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὅ ἐστιν ἀναξηρανθῆναι. τῶν γὰρ ὑδάτων κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν προχωρούντων εἰς τὸ νῦν πέλαγός φασιν ἀναφανθῆναι πρῶτα τὰ Ταυρικὰ ὄρη. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ περὶ Ῥόδου ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου πτώσεως· μέρος γάρ τι τοῦ ποδὸς ταρσὸν καλεῖσθαι, τῆς ἐκείνου χωλείας ὑπόμνημα ποιουμένων τῶν ἀρχαίων. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυίστωρ διὰ τὸ τὸν Πήγασον ἵππον ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀληίῳ πεδίῳ πλανηθῆναι. ἄλλοι δέ φασι διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρώτους ἀναφανῆναι καὶ ἀναξηρανθῆναι, διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι. Ἐρατοσθένης δὲ Τερσὸν διὰ τὸ πρότερον τῶν καρπῶν χλωρῶν φθειρομένων ἐν τῷ παρακμάζειν τούτους πρώτους συναγαγόντας τερσᾶναι καὶ εἰς τὸν χειμῶνα ἀποθέσθαι τὴν τροφήν. ἐκ ταύτης ἐγένετο Ἑρμογένης ὁ τὴν ῥητορικὴν γεγραφώς. Θαρσὸς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ Θαρσεῖς οἱ Κίλικες, ὡς Ἰώσηπος ἐν ἀρχαιολογίᾳ.**) ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κρανία ἀπὸ κρανίου. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἱερά. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀντιόχεια ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. ἔστι δ' ἄποικος Ἀργείων, κτίσμα Σαρδαναπάλου. ταύτην διαρρεῖ ποταμὸς Κύδνος μέσος, ψυχρός τε καὶ καθαρός. ὁ πολίτης Ταρσεύς, ὡς Ἁλικαρνασσεύς. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ Ταρσηνόν φησιν. ἔστι δὲ καὶ Ταρσὸς ἄλλη τῆς Βιθυνίας. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Τάρσιος καὶ Ταρσία. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν Ταρσείαν διὰ τῆς ει διφθόγγου τὴν πόλιν οἶδε. τὸ ἐθνικὸν Τάρσειος. ἔστι καὶ χωρίον Βιθυνίας Τάρσος λεγόμενον. καὶ Τάρσα κώμη ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὡς

*) c. 24, 2. **) I. 7.

Κουάδρατος ἐν τρίτῳ Παρθικῶν· ἀπὸ δὲ Σαμοσατῶν κατὰ ῥοῦν ἰόντι ὅσον σταδίους ἑκατὸν πεντήκοντα Τάρσα κώμη πολυάνθρωπος ᾠκεῖτο ἄνω τοῦ ποταμοῦ σταδίους πεντεκαίδεκα. τὸ ἐθνικὸν Ταρσηνός.

Τάρταρος. Κράτης τὸν ὑπὸ τοῖς πόλοις ἀέρα παχύν τε καὶ ψυχρόν τινα καὶ ἀφώτιστον, Ὅμηρος*) δὲ τόπον εἶναι συνέχοντα τοὺς περὶ Κρόνον καὶ ὑπὸ γῆν ὄντας. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ. καὶ τὸ κωμικὸν Ταρταρίτης. λέγεται καὶ παρὰ τὸ ταράσσειν ταρταρίζειν, τὸ ταράσσεσθαι.

Ταρτησσός, πόλις Ἰβηρίας, ἀπὸ ποταμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀργυροῦ ὄρους ῥέοντος, ὃς τις ποταμὸς καὶ κασσίτερον ἐν Ταρτησσῷ καταφέρει. τὸ ἐθνικὸν Ταρτήσσιος καὶ Ταρτησσία καὶ Ταρτησσίς. καὶ οὐδετέρως·

Ταρτήσσιον ὄλβιον ἄστυ.

Τάρφαρα, οὐδετέρως, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. ὁ πολίτης Ταρφαρηνός, ὡς Ζόαρα Ζοαρηνός, Αὔαρα Αὐαρηνός, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ.

Τάρφη, πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος**)·

Τάρφην τε Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

λέγουσι δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς περὶ Φάρυγας κρήνης. οἱ δὲ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν τόπον διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα· τὰ πυκνὰ γὰρ τάρφεα Ὅμηρος λέγει***)·

βαθείης τάρφεσιν ὕλης.

καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταρφαῖος, ὡς Τύμφη Τυμφαῖος.

Ταρχία, πόλις Σικελική. Φίλιστος ἑβδόμῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ταρχιάτης καὶ Ταρχιανὸς τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ταρχώνιον, πόλις Τυρρηνίας, ἀπὸ Τηλέφου παιδὸς Τάρχωνος. ὁ πολίτης Ταρχωνῖνος, ὡς Ἀσσώριον Ἀσσωρῖνος, ἢ Ταρχωνιεύς, ὡς Ἱππωνιεύς.

Ταῦα, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταυίτης, ὡς Ὧρος ἐν δευτέρῳ περὶ ἐθνικῶν.

Ταύακα, πόλις Σικελίας. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταυακῖνος, ὡς Ἐρυκῖνος.

Ταΰγετον, ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Ὅμηρος****)·

ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον.

λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἀπὸ Τηυγέτης τῆς μητρὸς Εὐρώτα. τὸ ἐθνικὸν Ταϋγέτιος.

Ταυλάντιοι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. Εὐφορίων δὲ μετὰ τοῦ ν Ταυλαντίνους αὐτούς φησι. παρὰ τούτοις ἐκ μέλιτος οἶνον γίγνεσθαι

*) Iliad. VIII. 479. **) Iliad. II. 533. ***) Iliad. V. 555.
****) Odyss. VI. 103.

φησιν Ἀριστοτέλης ἐν θαυμασίοις. λέγεται καὶ οὐδετέρως Ταυλάντιον καὶ Ταυλαντὶς θηλυκῶς.

Ταυρασία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυρασῖνος, ὡς Πλακεντῖνος, καὶ Ταυρασιανός.

Ταυρική, νῆσος μεγάλη καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ πολλὰ ἔχουσα ἔθνη καὶ περικλείουσα τῇ θέσει τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἧς οὐ πολὺ διεστῶσα ἡ Ἀλωπεκεία ἐστὶ μικρά. τῇ δὲ Ταυρικῇ δύο παράκεινται νῆσοι, Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα. λέγεται δὲ Ὄσιριν ἐκεῖ ζεύξαντα βοῦς ἀρόσαι τὴν γῆν. διὰ οὖν τὸ ζεῦγος τοῦ ταύρου τὸ ἔθνος κληθῆναι. ὁ οἰκήτωρ Ταυρικός, ὡς Ἀττικός. τινὲς Ταύναϊν, οἱ δὲ Ἀλωπέκειαν, οἱ δὲ Μαιῶτιν αὐτήν φασι.

Ταυρίσκοι, ἔθνος περὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη. λέγονται καὶ Ταυρῖνοι, ὡς Πολύβιος τρίτῳ.*) Ἐρατοσθένης Τερίσκους αὐτούς φησι διὰ τοῦ ε, οἳ καὶ Ταῦροι λέγονται.

Ταυρόεις, πόλις Κελτική, Μασσαλιωτῶν ἄποικος. οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων φησίν, ὅτι Ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας, οἳ ἀπορριφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενεχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεὼς τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν Ταυροέντιοι.

Ταυρομένιον, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ταυρομενίτης καὶ Ταυρομένιος.

Ταυροπόλιον, ἐν Σάμῳ Ἀρτέμιδος ἱερόν. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.**)

Ταυρόπολις, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυροπολίτης.

Ταῦρος, ὄρος διὰ μέσης Ἀσίας διῆκον, διότι ταύρους οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μεγάλα καὶ βίαια ἐπωνόμαζον. ἢ προτομῇ ταύρου τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ αὐτοῦ ἀπείκασε. τὸ ἐθνικὸν Ταυριανὸς πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς Ζυγιανός.

Ταύχειρα, πόλις Λιβύης, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, ὡς Τάγειρα, ἀπὸ Ταυχείρας τῆς Αὐτάνδρου θυγατρός. λέγεται δὲ νῦν Ἀρσινόη. ὁ πολίτης Ταυχείριος καὶ Ταυχέριος καὶ Ταύχερος καὶ Ταυχερίτης καὶ Ἀρσινοΐτης, ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας.

Τάφος, πόλις Κεφαλληνίας, νῦν δὲ Ταφίουσσα. ἔστι καὶ νῆσος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων Ταφιὰς καλουμένη. καὶ ἑτέρα. οἱ πολῖται Τάφιοι. τῆς δὲ Ταφιούσσης Ταφιουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, Πιθηκουσσαῖος.

Ταφόσιρις, πόλις Αἰγύπτου, ἐν ᾗ λέγεται Ὄσιρις τεθάφθαι.

Τάφραι καὶ **Τάφρη**, ἑνικῶς, χώρα ταφρευθεῖσα περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην ὑπὸ δούλων ταῖς δεσποίναις συμμιγέντων κατὰ τὸν πολυχρόνιον πόλεμον τῶν Σκυθῶν, τῶν δεσποτῶν πολεμούντων τοῖς

*) c. 60, 8. **) p. 639.

Θραξὶν ἢ τοῖς ἐντὸς Ἴστρου, ὡς Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ. ταύτην τὴν χώραν κατοικῆσαι Σατορχαίους. οἱ οἰκοῦντες Σατορχαῖοι.

Ταχεμψώ, νῆσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταχεμψίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Τεανόν, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Τεανός.

Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἔνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Τέγεα, πόλις Ἀρκαδίας.

καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,

Ὅμηρος.*) καὶ Παυσανίας ἡ**)· Μαντινεὺς καὶ Τεγεάτης καὶ Μαίναλος Τέγεαν κτίζουσι καὶ Μαντίνειαν. Λέπιδος δ᾽ ἐν ἱστορίας ἐπιτομῆς πρώτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· χρᾷ δ᾽ αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ᾽ Ἀρκαδίᾳ ὧδε·

Ἀρκαδίην μ᾽ αἰτεῖς, μέγα μ᾽ αἰτεῖς, οὔ τοι δώσω.
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
οἵ σ᾽ ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μεγαίρω.
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι.

ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τάδε·

ἔστι τις Ἀρκαδίης Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ᾽ ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης,
καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ᾽ ἐπὶ πήματι κεῖται.
ἔνθ᾽ Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα.
τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάῤῥοθος ἔσσῃ.

ἔστι καὶ Τεγέα ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τεγεάτης, ὡς Ἐλεάτης, καὶ θηλυκὸν Τεγεᾶτις. ἦν δὲ καὶ μελοποιὸς Ἀνύτη Τεγεᾶτις. λέγεται καὶ Τεγεάς, ὡς Ἰλιάς. ὀξύνεται, ὡς Σοφοκλῆς.

Τέγεστρα, οὐδετέρως, πόλις Ἰλλυρίας πρὸς τῇ Ἀκυληίᾳ. Ἀρτεμίδωρος δ᾽ ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα Τέργεστρον αὐτὴν καὶ κώμην οἶδεν· ἀπὸ Τεργέστρου κώμης καὶ τοῦ μυχοῦ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν στάδιοι πεντακισχίλιοι εἰκοσιεννέα. ὁ πολίτης Τεγεστραῖος.

Τεγησσός, πόλις Κύπρου. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τεγήσσιος καὶ Τεγησσεύς.

Τέγυρα, πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ Ἀπόλλωνά φασι γεννηθῆναι. Σῆμος δ᾽ ὁ Δήλιος· τὴν Ἀπόλλωνος γένεσιν οἱ μὲν ἐν Λυκίᾳ, οἱ δ᾽ ἐν Δήλῳ, οἱ δ᾽ ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ ἐν Τεγύρᾳ τῆς Βοιωτίας φασίν· ὅθεν καὶ Τεγυρήιος Ἀπόλλων. Καλλισθένης ἐν τρίτῳ τῶν Ἑλληνικῶν εἶναι μαντεῖά φησι τὸ μὲν Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις, τὸ δὲ Τροφώνιον ἐν Λεβαδείᾳ, τὸ δὲ ἐν Ἀβαῖς λεγόμενον ἐν Φωκεῦσι, τὸ δὲ κυριώτερον ἐν Δελφοῖς, ὃ καὶ μάλιστά φασι μεμαρτυρηκέναι τὴν ἐν Τεγύρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεγυρεὺς καὶ Τεγυρεῖος, καὶ ἰωνικῶς Τεγυρήιος.

---

*) Iliad. II. 607. **) 8, 3, 4.

Τεῖρια, πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τειριεύς, ὡς Στειριεύς.

Τειχιόεις, φρούριον πλησίον τῆς Τραχῖνος. τὸ ἐθνικὸν Τειχιοέντιος, ὡς Ταυρόεις Ταυροέντιος.

Τειχιόεσσα, πόλις Μιλησίας. τὸ ἐθνικὸν Τειχιόεις καὶ θηλυκὸν Τειχιόεσσα.

Τεῖχος, φρούριον Ἀχαΐας. ὁ οἰκήτωρ Τειχίτης, ὡς τοῦ Γορδίου τείχους Γορδιοτειχίτης.

Τέκμων, πόλις Θεσπρωτῶν. ὁ πολίτης Τεκμώνιος.

Τεκτόσαξ, ὡς Ἄτραξ, Ἄσφαξ. Τεκτόσαγες, ἔθνος Γαλατικόν. εὕρηται καὶ Τεκτοσάγης εὐθεῖα καὶ Τεκτοσάγαι· ὡς γὰρ Καππάδοξ Καππαδόκης, οὕτω Τεκτόσαξ Τεκτοσάγης.

Τελαμών, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Τελαμώνιος, ὡς Καλυδώνιος.

Τελάνη, πόλις ἀρχαιοτάτη Συρίας, ἣν ᾤκει Νῖνος πρὸ τῆς Νίνου κτίσεως. τὸ ἐθνικὸν Τελαναῖος καὶ ἐπιχωρίως Τελανηνός.

Τελέθριον, ὄρος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Οἰχαλίας. Στράβων δεκάτῃ.*) οἱ οἰκήτορες Τελεθριεῖς, ὡς Σουνιεῖς.

Τέλμερα, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Τελμερεύς. Τερμίλην δ' ἑξῆς παραθήσομαι, ἑτέραν ἔχουσαν γραφήν, τὴν αὐτὴν οὖσαν, ὡς οἶμαι.

Τελμισσός, πόλις Καρίας, ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων**), Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὅριον μετὰ Δαίδαλα. ὁ πολίτης Τελμισσεύς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ·

ὡς ἂν τις ἂν οὖν ὅτι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς.

καὶ πάλιν·

φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ τι ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμισσεῖς.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος. τὸ θηλυκὸν Τελμισσίς, ὡς βασιλίς, καὶ Τελμίσσιος, ὡς Λυρνήσσιος. καὶ θηλυκὸν Τελμισσιάς, ὡς τοῦ Ἑλικώνιος τὸ Ἑλικωνιάς. ἔστι καὶ ἄκρα Λυκίας οὕτω λεγομένη Τελμισσιάς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφουμένων.

Τέλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Νύμφης λεγομένης Τελφούσσης, θυγατρὸς Λάδωνος. ὁ οἰκήτωρ Τελφούσσιος. τὸ θηλυκὸν Τελφουσσία. Λυκόφρων***)·

δίκης ἐάσει τάρροθος Τελφουσσία.

ἔστι καὶ Βοιωτίας Τελφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ.****) Ἔφορος δὲ

*) p. 445. **) XIV. p. 665. ***) v. 1040. ****) p. 411.

Τιλφωσίων ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφησίδα καλεῖ ταύτην. ἔστι καὶ Βοιωτίας Τίλφουσσα κρήνη καὶ ὄρος, ἀπὸ Τιλφούσσης. Ἡρωδιανὸς δὲ Τίλφωσσά φησι.

Τελχίς, πόλις Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν ἔθει τῆς χώρας Τελχίτης, τῷ δὲ κοινῷ χαρακτῆρι Τελχίνιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ Κρήτη Τελχινία ἐλέγετο καὶ οἱ Κρῆτες Τελχῖνες. λέγονται καὶ τελχῖνες θηλυκῶς αἱ ὑπὸ πληγῆς εἰς θάνατον καταφοραί. Τελχινία δὲ καὶ ἡ Σικυὼν ἐκαλεῖτο. καὶ τὸ ἐθνικὸν Τελχίνιος.

Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον αὐτήν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειόν φησιν, ὡς Γορδίειον. τὸ ἐθνικὸν Τεμβριεύς.

Τέμβρος, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τετίμηται Ὑλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Τέμβριος.

Τεμένεια, πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεμενεύς.

Τέμενος, τόπος Σικελίας ὑπὸ τὰς Ἐπιπολὰς πρὸς ταῖς Συρακούσαις. ὁ οἰκήτωρ Τεμενίτης καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. ἔστι καὶ Τεμενίτης λόφος ἐν τῇ Θρᾴκῃ πρὸς τῇ Τριβαλλῷ.

Τεμέση, πόλις Ἰταλίας. Ὅμηρος)·*

ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

ὁ πολίτης Τεμεσαῖος.

*Τέμμιξ, ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ. Λυκόφρων**)·*

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι.

*τὸ θηλυκὸν Τεμμικία παρὰ τῷ αὐτῷ***)·*

ὃν Βομβύλεια κλιτὺς ἡ Τεμμικία.

καὶ θηλυκῶς Τεμμικίς, καὶ Τεμμίκειος τὸ κτητικόν. Μενέλαος δὲ διὰ τοῦ ι Τεμμίκιον ἄστυ ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος φησί.

Τένδηβα, πόλις Καρίας ἀρχαία. τὸ ἐθνικὸν Τενδηβεῖς.

Τενέα, κώμη Κορίνθου, ἀπὸ Τένου τοῦ Κύκνου. κεῖται μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μυκήνης. τὸ ἐθνικὸν Τενεάτης. λέγεται καὶ Τενέα ἡ χώρα.

Τενέβριον, ἀκρωτήριον, καὶ κώμη Τενεβρία Ἰβηρίας. ὁ κωμήτης Τενεβριανός, ὡς Πολτυμβριανός, Μεσημβριανός.

Τένεδος, νῆσος τῶν Σποράδων, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Ἑλλησπόντῳ. ἀπὸ Τένου καὶ Ἀμφιθέας ἢ Ἡμιθέας, τῶν Κύκνου παίδων, οἱονεὶ Τενούεδος. ἐκαλεῖτο δὲ Λευκόφρυς. ὁ πολίτης Τενέδιος, ὡς Ἀράδιος, Ῥόδιος. ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι. καὶ παροιμία, Τενέδιος αὐλητής, ἐπὶ τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων. τὸν γὰρ αὐλητὴν ἡ Φυλονόμη

*) Odyss. I. 184. **) v. 644. ***) v. 786.

πρὸς Κύκνον ἤγαγε, μαρτυροῦντα ὅτι Τένης αὐτὴν ἤθελε βιάσασθαι. ἔστι καὶ ἑτέρα παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς, ἐπὶ τῶν ἤτοι πικρῶς ἢ καὶ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα. καί φησιν Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι τὸν ἐν Τενέδῳ Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατεῖν διὰ τὰ συμβάντα τοῖς περὶ Τένην. ἢ μᾶλλον, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοὺς ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρους. ἐπειδὴ δὲ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχόν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον, καὶ ἀναιρεθέντος εἰς παροιμίαν παρῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν ὠμῶς πραττομένων. διὰ τοῦτό φησι καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεφαλὰς εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος. ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία, Τενέδιος ξυνήγορος, ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησίν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους. καὶ θηλυκῶς Τενεδία.

Τεντυρίς, πόλις Αἰγύπτου καθαρτικὴ τῶν κροκοδείλων. ὁ πολίτης Τεντυρίτης. λέγεται καὶ Τέντυρα ἡ πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν.

Τεράψη, νῆσος πρὸς Καρχηδόνα οὐ μεγάλη. τὸ ἐθνικὸν Τεραψαῖος.

Τερβητία, πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι, ὡς Πλακεντῖνοι ἀπὸ Πλακεντίας. Φλέγων ἐν ὀλυμπιάδων πεντεκαιδεκάτῳ.

Τέργις, πόλις ἐν Λιβύῃ πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεργίτης, ὡς τῆς Λέπτις Λεπτίτης. οὕτω καὶ ὁ φιλόσοφος Κορνοῦτος ἐχρημάτιζε Λεπτίτης.

Τερηδών, πόλις ἐπὶ τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τερηδόνιος, ὡς Ἀνθηδόνιος, Καρχηδόνιος.

Τέρινα, πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τινὲς δὲ νῆσον αὐτήν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Λίγεια ἡ Σειρήν, ὡς Λυκόφρων *)·

Λίγεια δ' εἰς Τέριναν ἐκναυσθλώσεται.

ὁ πολίτης Τεριναῖος.

Τέρμερα, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τερμέρου. ὁ πολίτης Τερμερεύς. Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. **) ὁ δὲ χρησμὸς ὁ περὶ αὐτῶν Τερμελέας αὐτούς φησι.

Τερμισσός, πόλις Πισιδίας. ἔστι καὶ ἄλλη ταύτης ἄποικος καὶ αὐτὴ Πισιδίας, λεγομένη μικρά, ὡς ἡ προτέρα μείζων. τὸ ἐθνικὸν Τερμισσεύς.

Τετράπολις, τῆς Ἀττικῆς, ἔχουσα δήμους καὶ πόλεις τέτταρας, Οἰνόην, Προβάλινθον, Τρικόρυθον, Μαραθῶνα. Ἀνδροτίων

*) v. 726. **) c. 173.

δὲ τετραπόλιδός φησι διὰ τοῦ δ. αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ὑττηνία οἱ οἰκήτορες Τετραπολεῖς καὶ Τετραπολῖται, ὡς Φαβωρῖνος ἐν πρώτῳ παντοδαπῆς ὕλης ἱστορικῆς.

Τετραχωρῖται, οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἑβδόμῃ.*) οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι.

Τευθίς, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν πατρωνυμικῶς Τευθίδης.

Τευθρανία, Μυσίας πόλις, ἀπὸ Τεύθραντος. ὁ Τεύθρας δὲ τὴν Αὐγὴν ἔγημε καὶ τὸν Τήλεφον ἐπαιδοποιήσατο. τὸ ἐθνικὸν Τευθράνιος, ὡς τῆς Παῤῥασίας Παῤῥάσιος. λέγεται καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ·

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.

τὸ θηλυκὸν Τευθραντὶς ἀπὸ τῆς Τεύθραντος γενικῆς.

Τευκροί, ὀξυτόνως, οἱ Τρῶες, ἀπὸ Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. λέγεται καὶ Τευκρὶς θηλυκῶς ἡ Τροία καὶ Τεύκριον.

Τευμησσός, ὄρος Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ.**) ἄστυ, ὡς Δημοσθένης ἐν τρίτῳ Βιθυνιακῶν·

εἰς Μυκάλησσον ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.

ἐκλήθη δ' οὕτως, ὡς Ἀντίμαχος πρώτῳ Θηβαΐδος,

οὕνεκά οἱ Κρονίδης, ὃς δὴ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,
ἄντρον ἐνὶ σκηνῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἴη
Φοίνικος κούρα κεκευθμένα, ὥς ῥα ἓ μή τις
μηδὲ θεῶν ἄλλος γε πάρεξ φράσσαιτό κεν αὐτοῦ.

οἱ κατοικοῦντες Τευμήσιοι. καὶ Τευμησία ἡ ἀλώπηξ ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ τὸ οὐδέτερον Τευμήσειον. καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησσόθεν, καὶ τὸ εἰς τόπον Τευμησσόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος.

Τεύτλουσσα, νῆσος Ἰωνίας. Θουκυδίδης.***) τὸ ἐθνικὸν Τευτλουσσαῖος ἢ Τευτλούσσιος.

Τεύωχις, πόλις Αἰγυπτία. ἔστι καὶ λίμνη ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Τευωχίτης.

Τέως, πόλις Ἰωνίας. ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ.****) ἣν πρῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς Ἀρᾶς. σκοπουμένου γὰρ τοῦ Ἀθάμαντος, ἔνθα ἱδρύσει τὸν ναόν, ἀθύρουσα, οἷα δὴ παῖς, ἐκ λίθων οἰκίαν δειμαμένη ἔλεγεν, ἕως σὺ χῶρον ἐσκόπεις, τέως ἐγὼ πόλιν σοι ἐδειμάμην. καὶ διὰ τοῦτο ἡ πόλις οὕτως ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Τήιος. ἔστι γὰρ πρῶτον Τέϊος καὶ Τεῖος καὶ ἰωνικῶς Τήιος. ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήιος καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήιος. καὶ θηλυκῶς Τηία. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Δυρβαίοις τῆς Σκυθίας, ἐν ᾗ λέγουσι λίμνην ἰχθύων ἔχουσαν πλῆθος. ἀφ' ὧν εὐδίας γινομένης ἔλαιον ἐπιπολάζει τοσοῦτον, ὅσσον ἀρύεσθαι αὐτὸ ταῖς χερσὶν εἰς σκάφος καὶ χρῆσθαι αὐτῷ.

---

*) p. 318. **) v. 224. ***) c. 42. ****) c. 142.

Τήλανδρος, πόλις Καρίας καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυίστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν, καὶ Τηλανδρίαν τὴν αὐτήν. τὸ ἐθνικὸν Τηλανδρεύς. τοῦ δὲ Τηλάνδρου Τηλάνδριος τὸ ἐθνικόν.

Τελεβοῖς, μοῖρα τῆς Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Τηλεβόου, ἣ πρότερον Ταφίων ἐκαλεῖτο. οἱ οἰκήτορες Τηλεβόαι. ἔστι καὶ Τηλεβόας ποταμὸς πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Τίγρητος.

Τηλέφιος, δῆμος, καὶ Τηλέφου κρήνη, Λυκίας. Μέναιχμος γάρ φησιν, ὅτι ἀπὸ ἑπτὰ σταδίων Πατάρων Τηλέφου κρήνη δείκνυται, διὰ τὸ Τήλεφον ἀπονίψασθαι ἐκεῖ τὸ τραῦμα, θολερὰν δὲ εἶναι. ἔστι καὶ δῆμος Τηλέφιος. τὸ ἐθνικὸν Τηλέφιος ἢ Τηλεφιεύς.

Τῆλος, νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, ἀπὸ Τήλου οἰκιστοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀγαθοῦσσα, ὡς Ἰάσων. τὸ ἐθνικὸν Τήλιος. Ἀνδροτίων ἕκτῳ Ἀτθίδος.

Τημένιον, χωρίον Μεσσήνης, ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος. οἱ οἰκήτορες Τημενιεῖς, ὡς Ἠλιεῖς.

Τῆμνος, πόλις τῆς Αἰολίδος. Ὅμαλλος γὰρ ἔλαβε χρησμὸν, ὅπου ἂν ὁ τοῦ ἅρματος ἄξων διατμηθῇ, πόλιν κτίσαι. καὶ διατμηθέντος τοῦ ἄξονος κτίζει. ὁ πολίτης Τημνίτης.

Τήνειον, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Τηνειεύς, ὡς Σουνιεὺς καὶ Σιγειεύς.

Τῆνος, νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου. ἐκλήθη καὶ Ὑδροῦσσα διὰ τὸ κατάρρυτον εἶναι, καὶ Ὀφιοῦσσα. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων φησίν, ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ φασὶ φιάλων σύγκραμα εἶναι, ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτουσι πάνυ ῥᾳδίως. καὶ Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν*) περὶ αὐτῆς, ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ κρήνη ἐστὶν, ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ οὐ μίγνυται. ἔστι καὶ πόλις Λακωνική, μία τῶν ἑκατὸν, Τῆνος λεγομένη. ὁ πολίτης Τήνιος, καὶ τὸ θηλυκὸν Τηνία, ἀφ' οὗ καὶ Ἤριννα Τηνία ποιήτρια. λέγεται καὶ Τηνεύς.

**) Τιβαρηνία, χώρα πρὸς τῷ Πόντῳ, πρόσοικος Χάλυψι καὶ Μοσσυνοίκοις. τὸ ἐθνικὸν Τιβαρήνιοι καὶ Τιβαρηνοί· καὶ θηλυκὸν Τιβαρηνίς. Ἔφορος ἐν πέμπτῳ φησίν, ὅτι Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελᾶν εἰσιν ἐζηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσιν. ὅμοροι δὲ τούτοις Χάλυβες καὶ τὸ τῶν Λευκοσύρων ἔθνος.

Τίβιον, τόπος Φρυγίας, ἀπὸ Τιβίου τινός. ἐκ τούτου καὶ Τιβίους τοὺς δούλους καλοῦσι.

Τιβεριάς, πόλις τῆς Ἰουδαίας πρὸς τῇ Γεννεσιρίτιδι λίμνῃ. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου. ἐκ ταύτης ἦν Ἰοῦστος ὁ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον τὸν κατὰ Οὐεσπεσιανοῦ ἱστορήσας. ὁ πολίτης Τιβεριεύς. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς Τιβεριοπολίτας ἐπέγραψε, καὶ δῆλον ὡς τῆς πόλεως καλουμένης Τιβεριουπόλεως. τὸ θηλυκὸν Τιβεριάς.

*) p. 43. C. **) In mss. ἀρχὴ βιβλίου β'.

Τίβυρις, πόλις Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων· ἔστι δ' ἐν μεσογείῳ καὶ Τίβυρα πόλις Ἑλληνὶς τὴν ἀρχὴν γεγονυῖα, ἀπέχουσα ἀπὸ Ῥώμης σταδίους ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτά. τὸ ἐθνικὸν Τιβυρτῖνος. Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου Τίβουρα ταύτην καλεῖ. καὶ τὸ ἐθνικὸν Τιβουρῖνος, ὃ καὶ ἀναλογώτερον. ἐν ᾗ Τιβουρίνιον τέμενος. αὕτη πολυστέφανος ὠνομάζετο πρότερον.

Τίγγις, πόλις Μαυρουσίας. ὁ πολίτης ἔδει Τιγγίτης, ὡς Μεμφίτης, Ζελείτης. Μαρκιανὸς δὲ Μαυριτανίαν αὐτὴν λέγει. Τιγγιτανὸς οὖν τὸ ἐθνικὸν καὶ θηλυκὸν Τιγγιτανή. εἰσὶ δὲ ἀπὸ Τίγγεως στάδια ὀγδοήκοντα.

Τιγρανόκερτα, πόλις οὐδετέρως πρὸς Ἀρμενίαν, ἀπὸ Τιγράνου βασιλέως Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐννάτῳ· καὶ ᾤκησε τὰ Τιγρανόκερτα. τὸ δ' ἐστὶ τῇ Παρθυαίων φωνῇ Τιγρανούπολις. τὸ ἐθνικὸν Τιγρανοκέρται.

Τιθοραία, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ νύμφης Τιθοραίας, ὡς Παυσανίας δεκάτῳ.*) ἐνταῦθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἐτάφησαν. ὁ πολίτης Τιθοραιεύς. ἔστι δ' ἐν τῇ ἄκρᾳ Παρνασσοῦ.

Τίθρας, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Τιθράσιος. ἐκ τόπου Τιθραντόθεν, εἰς τόπον Τιθραντάδε, ἐν τόπῳ Τιθραντοῖ.

Τιθρώνιον, Φωκικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τιθρωνιεύς.

Τίκινος, πόλις Ἰταλίας περὶ Ῥαούενναν καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Τικίνιος.

Τιλαταῖοι, ἔθνος Θρᾴκης. Θουκυδίδης δευτέρᾳ.**)

Τιλφωσσαῖον, χωρίον Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τιλφωσσαῖος ὁμοίως.

Τίμυρα, πόλις περὶ Ἰσαυρίαν καὶ ποταμὸς Ἰνδός. τὸ ἐθνικὸν Τιμυραῖος.

Τιμώνιον, φρούριον Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Τιμωνίτης καὶ τὸ θηλυκὸν Τιμωνῖτις.

Τίνδιον, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Τινδανός. ἐχρῆν δὲ Τινδιεύς, ὡς Σουνιεύς· ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ Τίνδα Τινδανός. τοῦ δὲ Τίνδα τὸ Τίνδιον. ἔστι καὶ Τίνδη Θρᾴκης Χαλκιδικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τινδαῖος.

Τίος, πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου, ἀπὸ Τίου ἱερέως, τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημοσθένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι, κτιστὴν τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον, ἑλόντα Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸν Δία Τίον προσαγορεῦσαι. μέμνηται καὶ Μένιππος ἐν Παφλαγονίας περίπλῳ· ἀπὸ Ψύλλης χωρίου ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδιοι τριακόσιοι, οἱ πάντες ἀπὸ Ἡρακλείας ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδιοι τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. καὶ πάλιν· οἱ πάντες ἀπὸ Τίου εἰς Ἄμαστριν στάδιοι εἴκοσι. Στράβων ἐν δυο-

*) c. 32, 8. **) c. 96.

καιδεκάτη*) οὐδετέρως καὶ τρισυλλάβως τὸ Τίειον φησί. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Τίου Τιανός, ὡς ἀπὸ τῆς Κίου Κιανός. λέγεται δὲ καὶ Τιανεύς.

Τιπάνισσαι, ἔθνος παρὰ τὸν Καύκασον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Τίριζα, πόλις Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Τίριζοι. Κτησίας δὲ Τιριζιβάνους αὐτούς φησιν ἐν τῷ δευτέρῳ· ἐκ δὲ τῶν Ὀδρυσσῶν εἰς Τιριζιβανοὺς οἰκοῦντας ἐν Παφλαγονίᾳ.

Τίρσαι, πόλις Μυγδονίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἀπὸ Τίρσης, μιᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ παιδὸς Μύγδονος, ὡς Θεαγένης φησί. τὸ ἐθνικὸν Τιρσαῖος.

Τίρυνς, πόλις τῆς Πελοποννήσου.

οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν.**)

ἀπὸ Τίρυνθος τῆς Ἄλω θυγατρός, ἥ τις Ἀμφιτρύωνος ἦν ἀδελφή. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἁλιεῖς, διὰ τὸ πολλοὺς Ἑρμιονέας ἁλιευομένους οἰκεῖν αὐτοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τιρύνθιος καὶ Τιρυνθιὰς τὸ θηλυκὸν καὶ Τιρυνθίς. τὸ ἐκ τόπου Τιρυνθόθεν, εἰς τόπον Τιρυνθόνδε. ὤφειλε δὲ Τιρυνθάδε, ὡς πρὸς αἰτιατικήν.

Τισία, ὡς Ἀσία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τισιάτης, ὡς Ἀσιάτης, καὶ Τισιᾶτις θηλυκόν.

Τίσις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισε Τίσις. ὁ πολίτης Τισίτης.

Τίσσαι, χωρίον Σικελίας. Φίλιστος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τισσαῖος.

Τιτακίδαι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Τιτάκου τοῦ προδόντος Ἀφίδνας τοῖς Διοσκούροις. ὁ δημότης Τιτακίδης ὁμοφώνως. καὶ τὰ τοπικὰ ἐπιρρήματα ὡσαύτως.

Τίτανα, χωρίον τῆς Σικυωνίας. λέγεται καὶ ἑνικῶς·

Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα.***)

τὸ ἐθνικὸν Τιτάνιος καὶ Τιτανία. νῦν δὲ Τευτάνιον καλεῖται.

Τιταρών, πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Λυκόφρων†) φησί. τὸ ἐθνικὸν Τιταρώνιος. ἔστι καὶ Τιταρήσιος ποταμὸς Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως Τιταρήσιος.

††) Τιτωνεύς, ὄρος. Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ. ὁ οἰκήτωρ Τιτωνεύς.

Τλῆτες, ἔθνος Ἰβηρικὸν περιοικοῦν τοὺς Ταρτησσίους. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ.

Τλῶς, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τλῶ τοῦ Τρεμίλου καὶ Πραξιδίκης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν διχῶς, καὶ Τλωεὺς καὶ Τλωίτης. ἔστι καὶ Τλῶς Τλωὸς τὸ ἐθνικόν, ἀλλὰ καὶ Τλώιος. ἔστι καὶ ἄλλη Τλῶς πόλις Πισιδίας. τὸ κτητικὸν Τλωικὸς καὶ Τλωική.

---

*) p. 542. **) Iliad. II. 559. ***) Iliad. II. 735. †) v. 904.
††) Hic in cod. Vrat. incipit βιβλίον νβ', in aliis iterum ρ'.

Τνύσσος, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τνυσσεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Τολέριον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τολερῖνος.

Τολιστόβιοι, ἔθνος Γαλατῶν ἑσπερίων μετοικησάντων ἐκ τῆς Κελτογαλατίας ἐς Βιθυνίαν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν Τολιστοβωγίους αὐτούς φησι.

Τολοφών, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Τολοφώνιος. Θουκυδίδης τρίτῃ.*)

Τόμαρος, ὄρος Δωδώνης, ὅ τινες Τομοῦρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Τομούρους. οἱ δὲ Τμάρος, οὗ τὸ ἐθνικὸν Τμάριος.

Τομεύς, πόλις πρὸς τῇ Ὀδησσῷ. Στράβων ἑβδόμῃ.**) ὠνομάσθη δὲ οὕτω διὰ τὸ Ἄψυρτον τὸν Αἰήτου υἱὸν ὑπὸ Μηδείας καὶ Ἰάσονος ἐν τῇ φυγῇ ἐκεῖ κατατμηθῆναι. ἔστι καὶ Τομαῖον ὄρος παρὰ τὸ Κορυφάσιον τῆς Πύλου, ἐοικὸς σμίλῃ. ὁ πολίτης Τομίτης, καὶ Τομῖτις τὸ θηλυκόν. ὤφειλε δὲ ὡς Ἀταρνείτης διὰ διφθόγγου γράφεσθαι.

Τόμισσα, χωρίον διορίζον Καππαδοκίαν ἀπὸ τοῦ Ταύρου. τὸ ἐθνικὸν Τομισηνὸς τῷ τύπῳ τῆς χώρας καὶ Τομισεύς.

Τόξιοι καὶ **Τοξιανοί**, ἔθνος Ταυρικόν. Ἡρωδιανὸς ἑβδόμῃ.

Τοπάζιος, νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Τοπάζιος. Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ φησίν, ὡς εὑρίσκεσθαι καὶ ἐν τῇ τῶν Τοπαζίων νήσῳ λίθον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, [καὶ] ὅμοιον εἶναι τῇ χροιᾷ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου. διὰ τοῦ ξ δ' ἐγράφετο πρότερον.

Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως.

Τόρρηβος, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Τορρήβου τοῦ Ἄτυος. τὸ ἐθνικὸν Τορρήβιοι, καὶ θηλυκὸν Τορρηβίς. ἐν δὲ τῇ Τορρηβίδι ἐστὶν ὄρος Κάριος καλεόμενον καὶ ἱερὸν τοῦ Καρίου ἐκεῖ. Κάριος δὲ Διὸς παῖς καὶ Τορρηβίας, ὡς Νικόλαος τετάρτῳ· ὃς πλαζόμενος περί τινα λίμνην, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ Τορρηβία ἐκλήθη, φθογγῆς Νυμφῶν ἀκούσας, ἃς καὶ Μούσας Λυδοὶ καλοῦσι, καὶ μουσικὴν ἐδιδάχθη καὶ αὐτὸς [τοὺς] Λυδοὺς ἐδίδαξε τὰ μέλη. διὰ τοῦτο Τορρηβία ἐκαλεῖτο.

Τορτόμιον, πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Ἀρμενίας. τὸ ἐθνικὸν Τορτόμιος, ὡς Βυζάντιος.

Τορώνη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Τορώνης τῆς Πρωτέως ἢ Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης. ἔστι καὶ ἄλλη Τορώνη μετὰ Τροίαν κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τορωναῖος. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Σικελίας Τόροννα διὰ δύο ν καὶ τὰ δύο ο μικρά. λέγεται καὶ Τορωναϊκὸς κόλπος. οὗτος δὲ καλεῖται ἀπὸ τοῦ Καναστραίου ἕως τῆς Δέρρεως.

Τουρδιτανία, χώρα τῆς Ἰβηρίας, ἣ καὶ Βαιτικὴ καλεῖται,

---

*) c. 101. **) p. 318.

περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμόν. οἱ οἰκοῦντες Τουρδιτανοὶ καὶ Τουρδοῦλοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ Τουρτυτανίαν αὐτὴν καλεῖ καὶ Τούρτους τοὺς οἰκήτορας καὶ Τουρτανούς.

Τράγασαι, χώρα ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Τραγάσου, οὗ εἰς χάριν ὁ Ποσειδῶν ἁλὸς πῆξιν ἐποίησεν· ὅθεν Τραγασαῖοι ἅλες, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Λεσβιακῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Ἅλσιον καλεῖται. ὁ οἰκήτωρ Τραγασαῖος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.*)

Τραγαία, νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν, ὅθεν ἦν Θεογείτων ὁ περιπατητικός, Ἀριστοτέλους γνώριμος. ἔστι καὶ πόλις ἐν Νάξῳ, ἐν ᾗ Τράγιος Ἀπόλλων τιμᾶται. Εὔπολις διὰ τοῦ ε γράφει καὶ πληθυντικῶς Τραγέαι. τὸ ἐθνικὸν Τραγεάτης, ὡς Τεγεάτης.

Τράγιλος, πόλις μία τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πρὸς τῇ χερρονήσῳ καὶ Μακεδονίᾳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγῳδούμενα γράψας ἐν ἓξ βιβλίοις. ὁ πολίτης Τραγιλεύς.

Τραλλία, μοῖρα τῆς Ἰλλυρίας. λέγονται καὶ Τράλλοι καὶ Τράλλες παρὰ Θεοπόμπῳ. λέγεται καὶ Τραλλικὴ δὲ καὶ Τράλλα. ἔστι καὶ Τράλλιον Βιθυνίας, ἣ καθήκει πρὸς τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν τούτου Τράλλιοι.

Τράλλις, πόλις Λυδίας πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἡ πρότερον λεγομένη Ἄνθεια διὰ τὸ πολλὰ ἄνθη ἐκεῖ πεφυκέναι. ἐκαλεῖτο καὶ Ἐρυμνά. τὸ ἐθνικὸν Τραλλιανός.

Τράμπη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Τραμπαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος.

Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου πλησίον Βουνίμων. ὁ πολίτης Τραμπυεὺς καὶ Τραμπυέτης.

Τρανσαλπῖνοι, ἔθνη Κελτῶν πέραν τῶν Ἄλπεων· τὸ γὰρ τρὰνς σημαίνει τὸ πέραν.

Τράπεζα, πόλις Ἀρκαδίας ἐγγὺς Τρικολώνων. οἱ πολῖται Τραπεζεῖς.

Τραπεζοῦς, πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινωπέων ἄποικος. ἐκαλεῖτο καὶ Οἰζηνίς. ἐν ταύτῃ μέλι ἀπὸ τῆς πύξου φησὶν Ἀριστοτέλης γίγνεσθαι ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων βαρύοσμον, ἀφ' οὗ τοὺς φαγόντας ὑγιαίνοντας μὲν ἐξίστασθαι, τοὺς δ' ἐπιλήπτους εὐθέως ἀπαλλάττεσθαι. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις Τραπεζοῦς ἀπὸ Τραπεζοῦντος παιδὸς Λυκάονος, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.**) ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. ὁ πολίτης Τραπεζούντιος, ὡς Σελινούντιος, καὶ ἡ χώρα Τραπεζουντία. λέγεται καὶ Τραπεζούσιος, ὡς Ἀμαθούσιος.

Τραύαλα, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Τραυαλεύς.

Τραυχένιοι, ἔθνος περὶ τὸν Πόντον τὸν Εὔξεινον, ὅμορον Σινδοῖς.

---

*) v. 853. **) c. 3, 3.

Τραυσοί, πόλις Κελτῶν. ἔθνος οὓς οἱ Ἕλληνες Ἀγαθύρσους ὀνομάζουσι.

Τράφη, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Τραφαῖος.

Τράφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. τὸ ἐθνικὸν Τράφειος ἢ Τραφειεύς.

Τραχεῖα. οὕτως ἡ Ἰσαυρία πᾶσα. Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ*)· Κιλικίας δὲ τῆς ἔξω Ταύρου ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς. τὸ τοπικὸν Τραχεώτης. ἀρχὴ δ' αὐτῆς ἀπὸ Κορακησίου, ἡ πεδιὰς δὲ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρις Ἰσσοῦ. καί ἐστι τὸ ταύτης τοπικὸν ἔτι καὶ νῦν Πεδιανοί· ὤφειλον Πεδιεῖς, ὡς Σουνιεῖς.

Τράχις, πόλις Θεσσαλίας ὑπὸ τὴν Οἴτην, ὑπὸ Ἡρακλέους κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα διὰ τὴν τραχύτητα. ὁ πολίτης Τραχίνιος καὶ Τρηχίνιος καὶ Τραχιναῖος.

Τρεμιθοῦς, κώμη Κύπρου. καλοῦνται Τρεμιθούσιοι καὶ Τρεμιθοπολῖται. φασὶ δ' ὅτι ἐπιβάσης Ἀφροδίτης εἰς τὸν τόπον διὰ τὴν παρουσίαν τῆς δαίμονος ὑπὸ τρόμου διασαλευθῆναι, διὸ καὶ Τρεμιθοῦντα κληθῆναι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφυκυιῶν τερμίνθων, ἃς Κύπριοι τρεμίθους καλοῦσιν, ὠνομάσθαι, ὥσπερ πλεῖσται ἄλλαι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς πλεοναζόντων φυτῶν, ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ Ῥαμνοῦντα, ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ Κυπάρισσον καὶ Θρύον καὶ Ἐλαία.

Τρεμίλη. ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως. οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις·

ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρέμιλος καὶ ἔγημε θύγατρα,
νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσι,
Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ ποταμῷ παρὰ δινήεντι,
τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες, Τλῶος, Ξάνθος, Πίναρός τε
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληίζετ' ἀρούρας.

Ἀλέξανδρος δὲ τελευτήσας * τούτους δὲ τοὺς Τρεμιλέους Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν. Ἑκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τετάρτῳ γενεαλογιῶν.

Τρῆρος, χωρίον Θρᾴκης, καὶ Τρῆρες Θρᾴκιον ἔθνος. λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ ποιητῇ·

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

Θεόπομπος Τρᾶρας αὐτοὺς καλεῖ.

Τριχίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Θωνίς, Σαΐς. τὸ ἐθνικὸν Τριχίτης.

Τριβαλλοί, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν**)·

ὄνομα δὲ τούτοις τῶν θεῶν τῶν βαρβάρων
τί ἐστι; — μανθάνω. Τριβαλλοί.

Τριζοί, ἔθνος πρὸς νότον τοῦ Ἴστρου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

*) p. 668. **) v. 1528. Π. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις τί ἐστιν; Πρ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. Π. μανθάνω.

Τριῆρες, ἔθνος, ἀπὸ Τριήρου τοῦ Ὀμβριάρεω καὶ Θρᾴκης παιδός, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς.

Τριήρης, πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Τριηρήτης.

Τρίκαλον καὶ Τρίκαλα, οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. Φίλιστος. τὸ ἐθνικὸν Τρικαλῖνος καὶ Τρικαλίνη θηλυκῶς.

Τρικάρανα, φρούριον τῆς Φλιασίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρικαρανεύς, καὶ Τρικολωνεύς, τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφότερα.

Τρίκκη, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Τρίκκης τῆς Πηνειοῦ θυγατρός. τὸ ἐθνικὸν Τρικκαῖος.

Τρικόλωνοι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Τρικολώνου παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Τρικολωνεύς.

Τρικόρυνθον, οὐδετέρως Δίδυμος καὶ Διόδωρος, Διονύσιος ἀρσενικῶς, Εὐφορίων θηλυκῶς. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Τρικορύσιος, καὶ θηλυκὸν Τρικορυσία. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη*)·

οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

καὶ Τρικορυνθόθεν καὶ Τρικορυνθόνδε καὶ Τρικορυνθοῖ.

Τρινακρία, ἡ Σικελία, παρὰ τὸ τρεῖς ἔχειν ἄκρας. τὸ ἐθνικὸν Τρινακριεύς. Καλλίμαχος δ' Αἰτιῶν πρώτῃ Τρινάκριον πόντον φησίν. ἐκλήθη δ' οὕτως ἢ ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει ἢ ὅτι θρίνακί ἐστιν ὁμοία. πολλὰ δὲ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος χωρία προσηγόρευται, Λυρνησσός, Βρεντήσιον, Σαρδώ. Σιβύλλα δὲ Τρίνακρον τὸν Ποσειδῶνος Σικελίας ἄρξαι,

Τρινακρίης νήσου, ἣν ἔκτισε Τρίνακρος ἥρως,
υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδάωνος ἄνακτος.

ὕστερον ἐκλήθη ἀπὸ Σικανοῦ Σικανία.

Τρινεμεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. Διόδωρος καὶ Δίδυμος Τρινεμεῖς ἀναγράφουσι τὸν δῆμον, Καλλίμαχος Ἑκάλῃ Τρινέμειαν. ὁ δημότης Τρινεμεύς. τὸ τοπικὸν Τρινεμέαθεν, εἰς τόπον Τρινεμήνδε, ἐν τόπῳ Τρινεμεᾶσι.

Τρίνησσα, τόπος Φρυγίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρινησσαῖος.

Τρίοδος, τόπος τρεῖς ὁδοὺς ἔχων, ἀπὸ Τριόδου Λυκηΐδος. ἀπ' αὐτοῦ Τριοδίτης, ὡς τοπίτης, χωρίτης, καὶ θηλυκὸν Τριοδῖτις. οὕτω γὰρ ἡ Ἑκάτη. αὕτη καὶ ἐνοδία ἐκλήθη, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ εὑρέθη ὑπὸ Ἰνάχου, Τριοδῖτις δέ, ὅτι ἐν ταῖς τριόδοις τετίμηται.

Τριόπιον, πόλις Καρίας, ἀπὸ Τριόπου τοῦ πατρὸς Ἐρυσίχθονος. λέγεται καὶ Τριοπία. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Τρίοπά φησιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Τρίοψ. τὸ ἐθνικὸν Τριόπιος καὶ Τριοπῖτις τὸ θηλυκὸν καὶ Τριοπηίς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τριοπεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Τριοπικός. Τριοπικὸν ἱερὸν Ἡρόδοτος πρώτῃ.**)

*) v. 1032. **) c. 144.

Τριποδίσκος καὶ **Τριποδίσκοι**, κώμη τῆς Μεγαρίδος. λέγεται καὶ Τριποδίσκη. Ἡρωδιανὸς δυοκαιδεκάτῃ. ὁ κωμήτης Τριποδίσκιος. Καλλίμαχος δὲ γ' αἰτιῶν πόλιν αὐτὴν εἶναί φησι.

Τρίπολις, πόλις Φοινίκης, διὰ τὸ ἐκ τριῶν πόλεων ἔχειν ἀποικίας, Ἀράδου, Τύρου καὶ Σιδῶνος. ὁ πολίτης Τριπολίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα Μακεδονίας καὶ ἄλλη Περραιβίας καὶ ἄλλη Καρίας, ἡ νῦν Νεάπολις, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας καὶ Ἠπείρου. καὶ ἄλλη Ποντική.

Τριπόλισσοι, ἔθνος Θεσπρωτικὸν, οὓς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανὸς ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ.

Τρίσπλαι, ἔθνος Θρᾴκιον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Τριταία, πόλις Ἀχαΐας. Στράβων ὀγδόῃ.*) ὁ πολίτης Τριταιεύς.

Τρίτεια, πόλις Τρωικὴ, Ἀρισβαίων κτίσμα. ὁ πολίτης Τριτειεύς. ἔστι καὶ ἄλλη μεταξὺ Φωκίδος καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. ἔστι καὶ Ἀχαΐας ἄλλη διὰ δύο τ.

Τρίτη, πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας. ἡ χρῆσις ἐν τῷ περὶ Σάλμυκα κεῖται.

Τρίτωνος, πολίχνιον Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Τριτώνιος.

Τριφυλία, ἡ Ἦλις. λέγονται καὶ Τρίφυλοι παρὰ τὸ οἰκισθῆναι ἀπὸ τῶν τριῶν φυλῶν ἢ ἀπὸ τριῶν πυλῶν ἢ ἀπὸ Τριφύλης τῆς Κλυτίου μητρός. ὁ οἰκήτωρ Τριφύλιος, καὶ θηλυκὸν Τριφυλίς, ὡς Παμφυλίς.

Τριχώνιον, πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Τριχωνιεύς, ὡς Δουλιχιεύς. καὶ Τριχόνιος εὕρηται διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται καὶ Τριχωνήιος. ἔστι καὶ Τριχωνίτης καὶ θηλυκὸν Τριχωνῖτις.

Τροία, χώρα Ἀσίας, ἡ πρότερον Ἰδαία, εἶτα Τευκρίς, εἶτα Τροία ἀπὸ Τρωὸς κατὰ Βοιωτούς, ἢ μᾶλλον ὡς Βοιωτιακὸν, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Τρώς, ὁμόφωνον τῷ κτίστῃ, ὡς Ἀχαιός, Δαναός, Σικελός. τὸ θηλυκὸν Τρωὶς καὶ Τρωάς, ἢ παρὰ τὸ Τρώϊος Τρωιάς, ὡς Λέσβιος Λεσβιάς. ἔστι καὶ Τρώα θηλυκῶς καὶ Τρωὶς καὶ Τρωιάς. καὶ Τρωικὸν τὸ κτητικὸν καὶ Τρωική. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Τροῖαι. ἐν Ἀττικῇ κώμη, ἥ τις νῦν Ξυπετῆ δῆμος καλεῖται. ἔστι καὶ πόλις ἐν Κεστρίᾳ τῆς Χαονίας. ἔστι καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ὁ πολίτης Τρωίτης. ἔστι καὶ Τρωίτης ποταμὸς καὶ Τρωικὸν ὄρος Αἰγύπτου. ἔστι καὶ Τροία πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ τῆς Βενετίας, καὶ ἄλλη Λατίνων.

Τροιζήν, πόλις Πελοποννήσου, ἀπὸ Τροιζῆνος τοῦ Πέλοπος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀφροδισιὰς καὶ Σαρωνία καὶ Ποσειδωνιὰς καὶ Ἀπολλωνιὰς καὶ Ἀνθανίς. καὶ τὸ ἐθνικὸν Τροιζήνιος καὶ τὸ θηλυκὸν Τροιζηνία καὶ Τροιζηνίς, καὶ οὐδέτερον Τροιζήνιον. ἔστι καὶ ἄλλη Τροιζὴν ἐν Μασσαλίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἣν Χάραξ Τροιζηνίδα χώραν φησί.

*) p. 386.

Τρόκμοι, ἔθνος Γαλατικόν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Τροκμηνοί.

Τρόπις, νῆσος. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων.

Τρύχαι, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων*) δὲ μεταφράσας Τρύχαντα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς, τοῦ δὲ Τρύχαντος Τρυχάντιος.

Τρώγιλος, χώρα ἐν Σικελίᾳ. ἔστι καὶ χώρα Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Τρωγίλιος καὶ Τρωγιλία. ἔστι καὶ Τρωγιλία τῆς Μυκάλης, ἣ λέγεται καὶ Τρωγίλιον.

Τρωιάς, ἡ χώρα τοῦ Ἰλίου, ἣ ἐκαλεῖτο Τευκρὶς καὶ Δαρδανία καὶ Ξάνθη. τὸ ἐθνικὸν Τρωαδεύς. ἐντεῦθεν ἦν καὶ Ἡγησιάναξ γραμματικός, γράψας περὶ τῆς Δημοκρίτου λέξεως βιβλίον ἓν καὶ περὶ ποιητικῶν λέξεων. ἦν δὲ Τρωαδεύς.

Τύανα, πόλις μέση Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας, ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας. οἱ πολῖται Τυανεῖς, ὡς Ἀδανεῖς. λέγεται καὶ Τυανίτης καὶ Τυανῖτις θηλυκόν. ἐκαλεῖτο δὲ Θόανα καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν Τύανα, ὡς Ἀρριανός. ἔστι καὶ Τύανα πόλις Αἰγύπτου, ἣ μᾶλλον ἀναλογεῖ τὸ Τυανίτης διὰ τὴν Αἰγυπτίαν χώραν.

Τύδερτα, πόλις Τυρρηνική, οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Τυδερτῖνος.

Τυῆνις, πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυηνίτης.

Τυλησσός, ὄρος Ἰταλίας. τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Λυκόφρων**)
ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησσίων.

Τύλις, πόλις Θράκης τοῦ Αἵμου πλησίον. καὶ κλίνεται Τύλεως. τὸ ἐθνικὸν Τυλίτης, ὡς Μεμφίτης.

Τυμέναιον, ὄρος περὶ Φρυγίαν. οἱ κατοικοῦντες Τυμεναῖοι.

Τύμηννα, κώμη Λυκίας. ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος τράγου οὕτως ὀνομαζομένου, ὃς ἀπαλλασσόμενος ἀπὸ τοῦ αἰπολίου ἤρχετο τὸν πώγωνα βεβρεγμένος, ᾧ κατακολουθήσαντες εὗρον πηγὴν ἔν τινι λόχμῃ, καὶ ταύτην καὶ τὸ χωρίον οὕτως ἐκάλεσαν. τὸ ἐθνικὸν Τυμηννεύς, ὡς Πιναρεύς, Παταρεύς· χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ τούτῳ.

Τύμης, Τύμητος, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Τυμήσιος, ὡς Φαγρήσιος, Μαγνήσιος.

Τυμνισσός, πόλις Καρίας, ἀπὸ Τυμνισσοῦ ῥάβδου· Ξάνθιοι γὰρ τὴν ῥάβδον τυμνίαν λέγουσιν. ὁ πολίτης Τυμνισσεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν.

Τύμνος, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Τύμνιος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ.

Τύμφη, ὄρος Θεσπρωτικόν. καὶ Τυμφαία πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τυμφαῖος, καὶ θηλυκῶς Τυμφαία. καὶ κτητικὸν Τυμφαϊκόν. καὶ Τυμφαιίς, ὡς Ἀχαιίς.

---

*) v. 374. Τρύχατα. **) v. 593. Τυλησίους.

Τύμωλος. οὕτως ὁ Τμῶλος κατὰ ποιητικὸν μετασχηματισμόν.

Τύνης, Τύνητος, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Τυνησαῖος, ὡς Φαγρησαῖος, Γυμνησαῖος, Ἀδρυμησαῖος.

Τύπαιον, ὄρος Ἤλιδος. Παυσανίας Ἠλιακῶν α.*)

Τυπανέαι, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Τυπανεάτης, ὡς Φενεάτης.

Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. καὶ ἔδει παρὰ τὸν Τύραν Τυράτην εἶναι τὸ ἐθνικόν. ἔστι καὶ Τυρίτης ἀπὸ τοῦ Τύρις. ὁ δὲ Πολυΐστωρ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυράνους. ἐκαλεῖτο δ' Ὀφίουσσα.

Τυρακῖναι, πόλις Σικελίας, μικρὰ μέν, εὐδαίμων δ' ὅμως. τὰ ἐθνικὰ Τυρακιναῖος καὶ Τυρακιναία θηλυκόν. Τυρακὴν δὲ αὐτὴν Ἀλέξανδρος ἐν Εὐρώπῃ καλεῖ.

Τυριτάκη, πόλις Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Τυριτακαῖος καὶ Τυριτακηνὸς τῷ συνήθει τύπῳ.

Τυρμένιοι, Σκυθικὸν ἔθνος ναυτικώτατον. ἑρμηνεύονται δὲ φυγάδες.

Τυρμίδαι, δῆμος [τῆς] Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Τυρμίδης. τὸ τοπικὸν ἐκ Τυρμιδῶν, εἰς Τυρμιδῶν, ἐν Τυρμιδῶν.

Τυρέδιζα, πόλις Θρᾴκης μετὰ Σέρριον. Ἑλλάνικος δὲ Τυρόδιζαν αὐτήν φησιν ἐν Περσικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν δεῖ Τυροδιζαῖος, ὡς Γαζαῖος. νῦν δὲ Τυροδιζηνοὶ λέγονται, ὡς Κρατερὸς ἐν τρίτῳ περὶ ψηφισμάτων.

Τύρος, νῆσος ἐν Φοινίκῃ, ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος. ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἣν Ἀρτεμίδωρος Τύλον διὰ τοῦ λ καλεῖ. ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας. Ἀρριανὸς δὲ τὰ Ἄναθα Τύρον καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τύριος καὶ Τυρία θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον Τύριον. καὶ κτητικὸν Τυριακός, ὡς Ῥοδιακός. ἐκλήθη δὲ καὶ Παλαίτυρος καὶ τὸ ἐθνικὸν Παλαιτύριος.

Τυρρηνία, χώρα πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ἀπὸ Τυρρηνοῦ. ἔστι καὶ Τυρρηνία πόλις, ἣ λέγεται καὶ Τυρρήνη. καὶ Τυρρηνοὶ οἱ πολῖται. καὶ Τυρσήνη θάλασσα καὶ Τυρσηνίς. καὶ κτητικὸν Τυρσηνικὸς καὶ Τυρσηνικὴ καὶ Τυρσηνικόν. λέγονται καὶ Τυρρηνοὶ οἱ Ἀδριάται, ἀπὸ Τυρρηνοῦ κατὰ Δωρίδα διάλεκτον. ἀφ' οὗ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ γράμματος προσθέσει τύραννος ἐκλήθη.

Τύρσητα, πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τυρσητῖνος.

Τύσκλος, πόλις Ἰταλίας. λέγεται καὶ Τύσκλανον. τὸ ἐθνικὸν Τυσκλανός.

---

*) c. 6, 7.

Τυφρηστός, πόλις τῆς Τραχῖνος, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους ἢ ἀπὸ Τυφρηστοῦ, υἱοῦ Σπερχειοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυφρήστιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Παρθένιος· Τυφρήστιον ἔπος. λέγεται καὶ ὄρος ἀρσενικῶς Τυφρηστός.

Τύχη, πόλις Σικελίας πλησίον Συρακουσῶν. Ἔφορος ἐν δυοκαιδεκάτῳ νῆσον Τυχίαν φησίν. ἔστι δὲ καὶ Τυχαῖον ὄρος μεταξὺ Ἐρετρίας καὶ Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Τύχης Τυχαῖος.

Ὑαία, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑαῖος. Θουκυδίδης τρίτῃ.*)

Ὑάμεια, πόλις Μεσσήνης, τῶν πέντε μία. ὁ πολίτης Ὑαμίτης ἢ Ὑαμείτης διὰ διφθόγγου.

Ὑάμιον, πόλις Τρωική. τὸ ἐθνικὸν Ὑάμιος, ὡς Βυζάντιος. καὶ Ὑαμιεύς, ὡς Δουλιχιεύς.

Ὑάμπολις, πόλις Φωκίδος. ὁ οἰκήτωρ Ὑαμπολίτης.

Ὕαντες, ἔθνος περὶ Ἀλαλκομενίαν. λέγονται καὶ Ὑάντιοι. καὶ Ὑάντιος καὶ Ὑαντία καὶ Ὑαντῖνοι καὶ Ὑαντίνη θηλυκῶς. ἔστι καὶ Ὑαντία πόλις Λοκρῶν.

Ὑάπεια, πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Ὑάπου. ὁ πολίτης Ὑαπεύς.

Ὕασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης Ὀασίτης. ὁ ποιητὴς Σωτήριχος καὶ ὁ τὰ πάτρια γεγραφώς. ὁ πολίτης Ὑασίτης.

Ὕβα. οὕτως ὁ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. τινὲς δὲ τὸν δῆμον Ὑβάδαι λέγουσι. τὰ τοπικὰ ἐξ Ὑβάδων, εἰς Ὑβάδων, ἐν Ὑβάδων.

Ὑβέλη, πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑβελίτης.

Ὕβλαι, τρεῖς πόλεις Σικελίας. ἡ μείζων ἧς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι, ἡ μικρὰ ἧς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι, Γαλεῶται, Μεγαρεῖς, ἡ δὲ ἐλάττων Ἥρα καλεῖται. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὴν δὲ Ὕβλαν, * ἀπὸ Ὕβλου τοῦ βασιλέως, διὰ τὸ πολλὰς Ὕβλας καλεῖσθαι τῶν Σικελῶν πόλεων. τοὺς ἐνοικοῦντας Μεγαρέας ἐκάλουν. μία δὲ τῶν Ὕβλων Τίελλα καλεῖται, ὡς Φίλιστος τετάρτῳ Σικελικῶν.

Ὕγασσος, πόλις Καρίας, ὡς Βούβασσος, Κρύασσος. τὸ ἐθνικὸν Ὑγάσσιος, ὡς Βουβάσσιος. λέγεται καὶ Ὑγάσσειον πεδίον διὰ διφθόγγου, ἀφ' οὗ Ὑγασσεύς.

Ὑδάρκαι, ἔθνος Ἰνδικόν, ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.

Ὕδη, πόλις Λυδίας, ἐν ᾗ ᾤκει Ὀμφάλη, δυναστεύουσα Λυδῶν,

---

*) c. 101.

Ἰαρδάνου θυγάτηρ, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. Ὅμηρος διὰ τοῦ λ*)·

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

τὸ ἐθνικὸν Ὑδαῖος. Λέανδρος δ' ὁ Νικάνωρ παρατίθησιν ἐν μετονομασίαις τὴν αὐτὴν Ὕδην καὶ Σάρδεις φησίν.

Ὑδισσός, πόλις Καρίας, ἀπὸ Ὑδίσσου παιδὸς Βελλεροφόντου καὶ Ἀστερίας, θυγατρὸς Ὑδέου, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. ἐξ ὧν ἐγεννήθη Ὑδισσός, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις Ὑδισσός. ὁ πολίτης Ὑδισσεύς, ὡς αὐτὸς Ἀπολλώνιός φησιν.

Ὕδρα, νῆσος Λιβύης περὶ Καρχηδόνα, ὡς Ἔφορος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδραῖος ἢ Ὑδράτης.

Ὑδραμία, πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ὁ τὰ Κρητικὰ γράψας. οἱ πολῖται Ὑδραμιεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Ὑδρεία, νῆσος πρὸς τῇ Τροιζῆνι. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρεάτης· οὕτω γὰρ ἐχρημάτιζεν Εὐάγης Ὑδρεάτης κωμῳδίας ποιητής, ὡς Διονύσιος εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς μουσικῆς ἱστορίας. ἦν δ' ὁ Εὐάγης ποιμήν τις ἀγράμματος δηλαδὴ καὶ τῆς ἄλλης παιδείας ἄπειρος, ποιητὴς δ' ἀγαθὸς κωμῳδιῶν.

Ὑδρηλα, πόλις Καρίας. Ἐρατοσθένης τριακοστῷ τρίτῳ Γαλατικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρηλεύς.

Ὑδροῦς, φρούριον ἀρσενικῶς. Θεόπομπος τριακοστῷ ἐννάτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρούντιος, ὡς Σελινούντιος. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρουσαῖος καὶ Ὑδρούσιος.

Ὑηττός, κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὑήττου ἀνδρὸς Ἀργείου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ὠνόμασται δ' οὕτω διὰ τὸ καθύεσθαι σφοδροῖς ὄμβροις. τὸ ἐθνικὸν Ὑήττιος, ὡς Ὑμήττιος. τινὲς δὲ τὴν Ἀσπληδόνα Ὕηττον ἐκάλεσαν.

Ὑθμῖται, ἔθνος πρὸς Λιβυρνοῖς καὶ Συωπίοις, ὥς φησιν Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

Ὕκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὕκκαρα. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Θουκυδίδης.**) Ὕκκαρα δὲ πόλισμά ἐστι τῆς Σικελίας, ἔνθεν φασὶ γενέσθαι καὶ Λαΐδα τὴν ἑταίραν. τὸ ἐθνικὸν Ὑκκαρεὺς καὶ κτητικὸν Ὑκκαρικός.

Ὑλέα, χώρα Ποντική, Ἀβικὴ λεγομένη, τουτέστιν Ὑλαία. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Πόντου.

Ὕλαμοι, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν δευτέρῳ περὶ Λυκίας. εἶτα Διονύσιός φησι Τούβεριν καὶ Τέρμεριν δύο ἀδελφὰς γῆμαι καὶ γεννῆσαι δέκα ἄρρενας ἑκάτερον. Ὑλάμους δὲ τοὺς καρποὺς φασι. τὸ ἐθνικὸν Ὑλαμίτης.

---

*) Iliad. VII 221. **) VI. 62.

Ὕλη, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Λυκόφρων*)·

καὶ Σάτραχον βλώξαντες, Ὑλάτου τε γῆν.

ἔστι καὶ πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑλαῖος. δῆλον δ' ὅτι καὶ Βοιωτίας ἦν ἡ Ὕλη. Ὅμηρος**)·

οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα.

εἰρῆσθαι δ' αὐτὴν ἀπὸ Ὕλης τῆς Θεσπιέως ἢ ὅτι ὑλώδης ἐστί. καὶ Ὕλη χωρίον μεταξὺ τῆς Σαβίνων καὶ Ῥωμαίων πόλεως.

Ὑλλάριμα, πολίχνιον Καρίας ὕπερθε Στρατονικείας, ὅθεν ἦν Ἱεροκλῆς, ὁ ἀπὸ ἀθλήσεων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἀχθείς. ὁ πολίτης Ὑλλαριμεύς.

Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἀπολλώνιος τετάρτῳ Ἀργοναυτικῶν.***) ἔστι καὶ πόλις Ὕλλη, ὡς αὐτός φησι. τὸ ἐθνικὸν Ὑλλεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑλληΐς. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ Ὑλλὶς Ὑλλίδος, ἀπὸ Ἀργείας μιᾶς τῶν νυμφῶν. ἢ ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Δηιανείρας. ἔστι δ' ὡς Φωκὸς Φωκεύς, Αἴολος Αἰολεύς, οὕτως Ὕλλος Ὑλλεύς. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ· ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὕλλους Λιβυρνοί καί τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλίς. πρόκειται χερρόνησος Ὑλλική*) μάλιστα Πελοποννήσου, ὥς φασι, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. ἔστιν Ὑλλὶς καὶ φυλὴ Ἄργους καὶ Δωριέων καὶ Τροιζηνίων. ὁ φυλέτης Ὑλλεύς. Χάραξ θ'· καὶ Παμφύλιοι καὶ Ὑλλεῖς.

Ὑλλούαλα, δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ε' Καρικῶν· Κᾶρες δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔνθα Ὕλλος ἀπώλετο, Ὑλλούαλαν ὠνόμασαν καὶ ἕδος ἐνταῦθα ἐδείμαντο Ἀπόλλωνος. καὶ νῦν ἔτι παρὰ τὸν θεὸν δῆμός ἐστιν Ὑλλούαλα λεγόμενος· ἄλα γὰρ οἱ Κᾶρες τὸν ἵππον ἔλεγον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται.

Ὑμηττός, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τὸ υ μακρὸν καὶ βραχύ. ὁ οἰκήτωρ Ὑμήττιος.

Ὕοψ, πόλις ἐν Ἰβηρίᾳ χερρονήσου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Ὕοψ πόλις, μετὰ δὲ Λεσυρὸς ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ὕοπος ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Ὕπαιπα, πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακείμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Αἶπος. τὸ ἐθνικὸν Ὑπαιπηνός. καλλίστας ἔχειν γυναῖκας τὴν πόλιν, δῶρον Ἀφροδίτης.

Ὑπαιλόχιοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν.

Ὕπανα, πόλις τῆς Τριφυλίας, ὡς Πολύβιος τετάρτῳ.****) τὸ ἐθνικὸν Ὑπανεύς.

Ὕπανις, ποταμὸς καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαι-

*) v. 448. **) Iliad. II. 500. ***) v. 539. ****) c. 77, 9.

ῶτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυΐστωρ φησίν, ὅτι ὁ Ὕπανις διχῇ σχιζόμενος τὸ μὲν ἓν μέρος εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον. Μητρόδωρος δ' ἐν τετάρτῳ καὶ κρήνην τινὰ πικρὰν εἰς αὐτὸν ἐγχεῖσθαι καὶ ἄποτον ποιεῖν τὸν ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν Ὑπανίτης, ὡς Ταναΐτης.

Ὑπάτη, πόλις Αἰνιάνων. λέγεται δὲ καὶ Ὕπατα. ἔστι καὶ χώρα πλησίον Σαγγαρίου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ὑπαταῖος καὶ Ὑπαταία καὶ Ὑπατεύς.

Ὑπερασία, πόλις, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑπερασιεύς. Φλέγων εἰκοστῇ τρίτῃ ὀλυμπιάδι.

Ὑπερβόρεοι, ἔθνος. Πρώταρχος δὲ τὰς Ἄλπεις Ῥίπαια ὄρη οὕτω προσηγορεῦσθαι, καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ Ἄλπαια ὄρη κατοικοῦντας πάντας Ὑπερβορέους ὀνομάζεσθαι. Ἀντίμαχος δὲ τοὺς αὐτούς φησιν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς. Δαμαστὴς δ' ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν, ἄνω Σκυθῶν Ἰσσηδόνας οἰκεῖν, τούτων δ' ἀνωτέρω Ἀριμασπούς, ἄνω δ' Ἀριμασπῶν τὰ Ῥίπαια ὄρη, ἐξ ὧν τὸν βορέαν πνεῖν, χιόνα δ' αὐτὰ μήποτε ἐλλείπειν· ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν. καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἑλλάνικος δὲ Ὑπερβόρειοι γράφει διὰ διφθόγγου.

Ὑπερδέξιον, χωρίον Λέσβου, ἐν ᾧ Ζεὺς Ὑπερδέξιος καὶ Ὑπερδεξία Ἀθηνᾶ. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Βυζάντιος, οὕτω παρὰ τὸ Ὑπερδέξιον Ὑπερδέξιος τὸ ἐθνικόν. Νικόλαος δὲ πληθυντικῶς Ὑπερδεξίους φησίν.

Ὑπερησία, πόλις τῆς Ἀχαΐας.

οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν.

Ὅμηρος.*) κακῶς δὲ Θέων Ὑπέρειαν αὐτὴν καλεῖ. Ὑπέρεια γὰρ πηγὴ Μεσηΐδος καὶ πόλις Σικελική. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ὑπέρητος, τοῦ Λυκάονος υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ὑπερησίας Ὑπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑπερησὶς παρ' Ἡσιόδῳ. Θεόπομπος δὲ Ὑπερασιεῖς φησι διὰ τοῦ α. ἀπὸ δὲ τῆς Ὑπερείας τῆς κρήνης Ὑπερηιὰς θηλυκῶς ἡ εὐθεῖα, ἀφ' ἧς τὴν Ὑπερηιάδα ἢ Ἀρεθούσην.

Ὕπιος, ποταμὸς καὶ πόλις ὑπὸ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν ἕκτῳ τῶν περὶ Ἡρακλείας. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς, ἔστι καὶ Ὕπια ὄρη αὐτόθι, ὡς Νύμφις ἐν πρώτῳ [περὶ] Ἡρακλείας. καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ὄρεσι τούτοις Μυσούς φασι. τὸ ἐθνικὸν Ὑπιανὸς καὶ Ὑπιανή, ὡς Κῖος Κιανός, Τῖος Τιανός.

Ὑποθῆβαι. τινὲς οὕτω φασὶ τὰς Ποτνίας τῆς Βοιωτίας κεκλῆσθαι. οἱ δὲ πολισμάτιόν τι διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν οὕτως ὠνομασμένον, ὡς τὴν Ὑποχαλκίδα καλοῦσι διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν Χαλκίδα κεῖσθαι. πολλοὶ δὲ καὶ μετὰ προθέσεως τόποι, Ἐπικνημίδιοι, Ὑπερβόρεοι, Περιποτάμιοι, Προποντίς, Παρωκεανῖται.

*) Iliad. II. 573.

Ὑποχαλκίς, πόλις Αἰτωλίας καὶ Εὐρώπην. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως τῷ ἁπλῷ Ὑποχαλκιδεύς.

Ὑρία, χώρα πλησίον Αὐλίδος. ἦν δὲ καὶ πρότερον πολίδιον. Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσίᾳ. ἔστι δ' ἡ μὲν Ὑρία πρὸς τὸν Εὔριπον, αἱ δ' Ὑσίαι τῆς Παρασωπίας ὑπ' αὐτὸν τὸν Κιθαιρῶνα κείμεναι. ὁ κτίσας Ὑριεύς. ὁ πολίτης Ὑριάτης. ἔστιν Ὑρία καὶ κατὰ Ἰσαυρίας Σελεύκειαν, ἣ παραρρεῖ ὁ Καλύκαδνος, ὃν Καλυδνόν τινες καλοῦσιν. ἔστιν Ὑρία πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, Κρητῶν κτίσμα. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.*) τὸ ἐθνικὸν Ὑριευς.

Ὑρκανία, πόλις Θρᾴκης. τὸ ἐθνικὸν Ὑρκάνιος, ὡς Παρράσιος, Ἀλβάνιος. καὶ Ὑρκανιάτης, ὡς Κυδωνιάτης. ἔστι καὶ Ὑρκανία κώμη τῆς Παλαιστίνης πλησίον τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ Ὑρκανοῦ τοῦ ἐξάρχου τῶν Ἰουδαίων. ἔστι καὶ Ὑρκάνιον πεδίον τῆς Λυδίας, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν.

Ὑρκανοί, ἔθνος προσεχὲς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. λέγεται καὶ Ὑρκάνιος καὶ Ὑρκανία καὶ Ὑρκανίς, ἐξ οὗ τὸ

ἐς Ὑρκανίδα λίμνην,

ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ.

Ὑρμίνη, πόλις τῆς Ἤλιδος.

ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα.**)

Μενέλαος δὲ τετάρτῳ Θηβαϊκῶν Ὕρμιναν διὰ τοῦ α φησί. τὴν δ' Ὑρμίνην Ἐχεφυλίδας φησὶ τὰς νῦν Ὁρμίνας. Ὁρμίνας δὲ καὶ τοὺς Ἐπειοὺς καλεῖσθαι. Ὅρμιναι δὲ δύο.

Ὑρνίθιον, χωρίον ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀπὸ Ὑρνιθοῦς τῆς Τημενοῦ θυγατρός. Παυσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως.***) τὸ ἐθνικὸν Ὑρνιθίας, ὡς Βιθυνίας τοῦ Βιθυνίου.

Ὑρτακὸς ἢ καὶ *Ὑρτακῖνος*, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ὑρτακῖνος. Πολύβιος δὲ τὸ θηλυκὸν Ὑρτακίνη ἀπὸ τοῦ Ὑρτακῖνος ἐθνικοῦ. ἀπὸ Ὑρτάκου δὲ Ὑρτάκιος.

Ὑσαεῖς, νῆσος μικρὰ καὶ μεγάλη Αἰθιόπων. Ἑκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου. οἱ νησιῶται Ὑσαῖται, ὡς Ὀασῖται.

Ὕσβη, πόλις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑσβαῖος καὶ Ὑσβίτης.

Ὑσία, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, περὶ ἧς ὁ Θουκυδίδης τρίτῃ.†) ἄποικος Ὑριέων, κτίσμα Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός. ἔστι καὶ ἄλλη Παρθναίων βασίλειον. Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Ὑσιεύς. ἔστι καὶ Ἀργείας κώμη Ὑσία, ὡς Θουκυδίδης.††) Χάραξ δ' αὐτὴν πόλιν λέγει ἐν ἐννάτῳ Ἑλληνικῶν. οἱ ἐξ αὐτῆς Ὑσιάται λέγονται, καὶ θηλυκῶς Ὑσιᾶτις. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις, ὡς Φερεκύδης πρώτῳ. ἔστι καὶ Ῥυσία πόλις Βοιωτίας.

---

*) c. 170. **) Iliad. II, 616. ***) c. 28, 3. Ὑρνήθιον. †) c. 24.
††) V. 83. Ὑσίαι.

Ὕσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολύβιος ή. τὸ ἐθνικὸν Ὑσκανεύς, ὡς Ἀδανεύς, Τυανεύς.

Ὑστάσπαι, ἔθνος Περσικόν. Νέστωρ δ' ἐν πρώτῳ τῆς Ἀλεξανδρειάδος *

Ὕτεννα, πόλις Λυκίας. ὁ οἰκήτωρ Ὑτεννεύς.

Ὕψηλις, κώμη Αἰγύπτου. οἱ κωμῆται Ὑψηλῖται. εἰσὶν Ὑψηλῖται καὶ κατοικία Θρᾴκης.

Ὑψοῦς, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Παυσανίας ὀγδόῳ.*)

Ὑώπη, πόλις Ματιηνῶν, προσεχὴς τοῖς Γορδίοις. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δὲ πόλις Ὑώπη· οἱ δ' ἄνθρωποι ἐσθῆτα φορέουσιν οἵηνπερ Παφλαγόνες. τὸ ἐθνικὸν Ὑωπηνὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. εἰ δὲ καθ' ἡμᾶς, Ὑωπεύς, ὡς Σινωπεύς, καὶ Ὑωπίτης, ὡς Σινωπίτης.

Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Φαβιάτης καὶ Φαβιανός.

Φαβεντία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φαβεντῖνος, ὡς Πλακεντῖνος.

Φάγρης, πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ.**) τὸ ἐθνικὸν Φαγρήσιος. λέγεται καὶ Φαγρησαῖος.

Φαγρώριον, πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν Αἰγυπτιακοῖς. ἐξ οὗ σύνθετον Φαγρωριόπολις καὶ Φαγρωριοπολίτης.

Φαίαξ καὶ Φαιακία, ἀπὸ Φαίακος. Ἑλλάνικος Ἱερείων α' Φαίαξ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας τῆς Ἀσωπίδος, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος Κέρκυρα ἐκλήθη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερία κληθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Φαιακίς. οἱ ἐνοικοῦντες Φαίακες.

Φαιστός, πόλις Κρήτης, ὀξυτόνως. τὸ γὰρ βαρύτονον κύριον. ἐκτίσθη ὑπὸ Φαίστου τοῦ Ῥοπάλου, Ἡρακλέους παιδός. ὁ πολίτης Φαίστιος καὶ Φαιστία καὶ Φαίστιον καὶ Φαιστιάς. ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσής. Ὅμηρος***)·

ἔστι δέ τις Λισσὴς αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη.

ἔστι καὶ Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαίστιος. ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστῖνος Φαιστίνιος. ἔστι καὶ ἄλλη Φαιστὸς Πελοποννήσου ἡ πρότερον Φρίξα καλουμένη.

Φάκιον, πόλισμα Θεσσαλίας. Θουκυδίδης δ'.†) τὸ ἐθνικὸν Φακιεύς, ὡς Κάλλιον Καλλιεύς.

Φάκουσσα, κώμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Στράβων ιζ'.††) Ἑκαταῖος δὲ Φάκουσσαι καὶ Φακούσσαις φησί. καὶ Φακοῦσσαι νῆσοι καὶ Φάκαιοι. τὸ ἐθνικὸν Φακούσσιος.

*) c. 3, 8. **) c. 99. ***) Odyss. III. 293. †) c. 78. ††) p. 805.

Φαλαῖσια, πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.*) τὸ ἐθνικὸν Φαλαισιεύς.

Φαλάκραι, ἄκρα τῆς Ἴδης, ἥ τις οὐκ ἔχει ζώφυτον διὰ τὴν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον, ἀλλ' ἐψίλωται. καὶ πάντα δὲ τὰ ἐψιλωμένα ὄρη ἐλέγετο Φαλάκραι. ὁ ἐκ τόπου Φαλακραῖος. Λυκόφρων**)·

στερρὰν κύβηλιν ἢ Φαλακραῖον κλάδον.

καὶ θηλυκῶς Φαλακραῖαι κόραι. καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης Φαλάκραι. ἔστι καὶ Φάλακρον ἀκρωτήριον Κερκύρας, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πέμπτῳ γεωγραφουμένων φησί.

Φάλανθος, ὄρος καὶ πόλις Ἀρκαδίας. Παυσανίας ὀγδόῳ.***) ἀπὸ Φαλάνθου. τὸ ἐθνικὸν Φαλάνθιος, ὡς Ἀκάνθιος, Ὀλύνθιος.

Φάλαννα, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρός. Λυκόφρων†)·

Γόνον, Φαλάνναν ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας.

Ἑκαταῖος ἱστοριῶν α' Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ. καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ θ'. ἔστι καὶ ἑτέρα Κρήτης, ἀφ' ἧς ἦν Φανιάδης ὁ περιπατητικός. ὁ πολίτης Φαλανναῖος καὶ Φαλανναία τὸ θηλυκόν.

Φαλανναία, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Φαλανναιεύς, ὡς τοῦ Ἡραία Ἡραιεύς.

Φάλαρα, πόλις Θετταλίας πλησίον Λαμίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλαρεύς, ὡς Μεγαρεύς.

Φαλάσαρνα, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Φαλασάρνης. ὁ πολίτης Φαλασάρνιος, ὡς Ξενίων φησί.

Φάλγα, κώμη μέση Σελευκείας τῆς Πιερίας καὶ τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Ἀρριανὸς ἐν ι' Παρθικῶν. ἡ δὲ φάλγα γλώσσῃ τῇ ἐπιχωρίῳ τὸ μέσον δηλοῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλγηνὸς καὶ Φαλγαῖος, ὡς Ἐδεσσηνὸς καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Καρρηνὸς καὶ Καρραῖος, τὸ μὲν κατὰ λόγον, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον.

Φαλέριον, ὡς Βυζάντιον, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλέριος.

Φάληρον, δῆμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς. Παυσανίας πρώτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος.††) καὶ πληθυντικῶς τὰ Φάληρα. Ξενοφῶν ἱππαρχικῷ.†††) ἀπὸ γὰρ Φαλήρου Φαληρεῖς ὀνομάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. λέγεται δὲ καὶ ὁ δῆμος καὶ ὁ δημότης Φαληρεύς. λέγεται καὶ Φαληραῖος καὶ θηλυκῶς Φαληρίς. τὰ τοπικὰ Φαληρόθεν, Φαληρόνδε καὶ Φαληροῖ. καὶ Φαληρικόν. ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρήν, ἣ καλεῖται Νεάπολις. ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἴτῃ, ἣν Ῥιανὸς διὰ τοῦ α γράφει, Φάλαρον λέγων καὶ Φάληρον, διὰ τοῦ η.

Φαλίσκος, πόλις Ἰταλίας, ἄποικος Ἀργείων. καὶ Φαλίσκοι οἱ οἰκήτορες.

---

*) c. 35, 3. Φαλαισίαι. **) v. 1170. ***) c. 35, 9. †) v. 906.
††) c. 1, 2. †††) c. 3, 1. Φάληροί.

Φαλώρη, πόλις Θετταλίας. ταύτην Ῥιανὸς Φαλωρίαν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλωρεὺς καὶ Φαλωρίτης, ὡς Μαρωνίτης.

Φαλωριάς, πόλις Λοκρίδος. ὁ πολίτης Φαλωριεύς, ὡς Ὀρθωσιεύς, Ἀφροδισιεύς.

Φαμιζών, κώμη τῆς Ἀμασείας καὶ νοτιωτέρα Ἀμίσου, ἧς οἱ κωμῆται Φαμιζωνῖται. ἡ χώρα Φαμιζωνῖτις, ἣ Νεάπολις λέγεται. οὕτω γὰρ Πομπήιος ταύτην ὠνόμασε.

Φαναγόρεια, πόλις, ἀπὸ Φαναγόρου, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἡ νῆσος Φαναγόρη καὶ Φαναγόρεια. ἔστι καὶ ἐμπόριον τὰ Φαναγόρεια οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν ἐχρῆν Φαναγορεύς, ὡς Ἀλεξανδρεύς, τῷ πλείονι λόγῳ. ἐκράτησε δ' ὅμως Φαναγορείτης.

Φάναι, ἀκρωτήριον τῆς Χίου, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφανῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. οἱ οἰκήτορες Φαναῖοι καὶ Φαναία τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ Φάνα ἑνικῶς, πόλις Ἰταλίας.

Φανοτεύς, πόλις Φωκίδος. Θουκυδίδης δ'.*) λέγεται καὶ Φανότη καὶ Φανότεια. οἱ πολῖται Φανοτεῖς, ὡς Δελφοὶ καὶ Θούριοι, τῷ οἰκιστῇ παραπλησίως. τινὲς Πανόπειάν φασι.

Φάραθος, πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.**) τὸ ἐθνικὸν Φαραθονίτης. καὶ θηλυκῶς.

Φαραί, πόλις Μεσσήνης, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι. ἔστι καὶ Ἀχαΐας. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η Φηραί. ὁ πολίτης Φηραῖος. εἰσὶ καὶ Φαραὶ Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Φάρης Φάρητος. ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης, ἄποικος τῆς ἐν Μεσσήνῃ, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μεσσηνίας Φαραΐτης, ὡς Θῆβαι Θηβαΐτης καὶ Συκαὶ Συκαΐτης. τῆς δ' ἐν Ἀχαΐᾳ Φαραιεῖς λέγονται. καὶ δῆλον, ὡς παρὰ τὸ Φαραῖος Φαραιεύς, Κρηταῖος Κρηταιεύς, Κωπαῖος Κωπαιεύς. καὶ κτητικὸν Φαραϊκός, ἀπὸ τοῦ Φαραῖος.

Φαράν, πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Φαρανίτης. καὶ κτητικὸν Φαρανιτικὸν ὄρος.

Φάρβαιθος, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Φαρβαιθίτης.

Φάρβηλος, πόλις Ἐρετριέων. τὸ ἐθνικὸν Φαρβήλιος.

Φᾶρις, πόλις τῆς Λακωνικῆς. οἱ πολῖται Φαρῖται, ὡς Παυσανίας.***) καὶ Φαριάτης, ὡς Σπαρτιάτης. Ὅμηρος****)·

Φᾶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην.

Φαρκηδών, πόλις Θεσσαλίας. Θεόπομπος δὲ θ' Φιλιππικῶν Φαρκαδόνα διὰ τοῦ α φησίν. ὁ πολίτης Φαρκηδόνιος, ὡς Χαλκηδόνιος. καὶ Φαρκηδονὶς καὶ Φαρκηνίς.

Φαρμακοῦσσα, δύο νῆσοι πλησίον Σαλαμῖνος. ἔστι καὶ ἄλλη ὑπὲρ Μίλητον, ἐν ᾗ Ἄτταλος ἀνῃρέθη. τὸ ἐθνικὸν Φαρμακουσσαῖος ἢ Φαρμακούσσιος.

---

*) c. 89. **) XIII. 1. ***) III. 2, 6. ****) Iliad. II. 582.

Φαρνακία, χώρα καὶ πόλις Ποντικὴ προσεχὴς τῇ Τραπεζοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Φαρνακεὺς ἀπὸ τοῦ Φάρνακος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς, Σέλευκος Σελευκεύς. ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιον, ὡς Ἀλέξανδρος περὶ Φρυγίας τρίτῳ.

Φάρος, νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἔστι δὲ κτίσμα Παρίων, ὡς Ἔφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Πολύβιος γ΄.*) τὸ ἐθνικὸν Φάριοι. ἔστι καὶ νῆσος ἡ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐφ' ᾗ ὁ Σωστράτου τοῦ Δεξιφανοῦς πύργος ὁμωνύμως λεγόμενος. Φάρος γὰρ ὁ πρωρεὺς Μενελάου ἐν τῇ νήσῳ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐτάφη. Φάρος δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Φάριος καὶ Φαρία καὶ Φάριον. ἔστι καὶ πόλις Περραιβική. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

Φαρούσιοι, ἔθνος Λιβυκόν. μέμνηται αὐτῶν Διονύσιος καὶ Ἀρτεμίδωρος.

Φάρσαλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκρισίου. τὸ ἐθνικὸν Φαρσάλιος καὶ Φαρσαλὶς καὶ Φαρσαλία. ἔστι καὶ Παμφυλίας πόλις. λέγεται καὶ Φαρράλιος διὰ δύο ρ, ὡς Μυρρίνη καὶ κόρρη καὶ ἐπὶ κόρρης.

Φαρύγαι, πόλις Λοκρίδος, ἣν Ὅμηρος**) Τάρφην καλεῖ. οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν Φαρύγαις κρήνης Τάρφης τοὔνομα, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ τῆς ὕλης ταύτας κεκλῆσθαι. οἱ πολῖται Φαρυγαῖοι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Φαρυγαίας Ἥρας.

Φασαηλίς, πόλις τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ Ἡρώδου κτισθεῖσα τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς χώρας, τῷ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς Ἰώσηπος ἐν ά τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου.***) τὸ ἐθνικὸν Φασαηλίτης, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ.

Φασηλίς, πόλις Παμφυλίας, ἡ πρότερον Πιτύουσσα καὶ ὕστερον Φάρσαλος. ὁ πολίτης Φασηλίτης. Θεοδέκτης δ' ἦν γένος Φασηλίτης, υἱὸς Ἀριστάνδρου, κάλλει διαφέρων, ὃς ἐποίησε τραγῳδίας ν΄ καὶ ῥητορικὰς τέχνας καὶ λόγους ῥητορικοὺς ἐπῶν. * ἀπέθανε δ' Ἀθήνησι καὶ ἐπιγέγραπται αὐτῷ ἐλεγεῖον τόδε·

ἥδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες.
αὐτὰρ ἐπὶ χθόν' ἐὼν ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἁμίλλαις
ὀκτὼ ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους.

Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος νῆσόν φησι καὶ προπαροξύνεσθαι. τὸ μέντοι ἀγγεῖον οἱ ἐπ' Ἀλεξανδρείας ὀξύνουσι.

Φασήλουσσαι, δύο νῆσοι Λιβύης πλησίον Σίριος ποταμοῦ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φασηλουσσαῖοι, ὡς Σκοτουσσαῖοι.

Φάσις, πόλις τῆς Αἴας πρὸς τῷ Φάσιδι ποταμῷ ἐν Κόλχοις. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Μιλησίων. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Φασίτης, ὡς Ὀασίτης,

*) c. 19, 12. **) Iliad. II. 533. ***) I. 16.

Μεμφίτης. ἢ *Φασιάτης* πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς καὶ λέγεται. τὸ ἐθνικὸν *Φασιάτης* καὶ *Φασιατικὸς* καὶ *Φασιανός*, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι. καὶ *Φασιανὴ* θηλυκὸν καὶ *Φασιανὸν* νάπος οὐδετέρως. ἔστι καὶ ἄλλος ποταμὸς *Φᾶσις* ἐν τῇ Ταπροβάνῃ.

Φασταία, πόλις ἐν Σάκαις. τὸ ἐθνικὸν *Φασταῖος* καὶ *Φασταιεὺς* διὰ τὸν τύπον.

Φαντία, πόλις Τρωική, κτίσμα Κυμαίων. καὶ *Φαντεῖς*, ὡς Νεανδρεῖς, τὸ ἐθνικόν.

Φέα, πόλις τῆς Ἠλείας. Ὅμηρος*) διὰ τοῦ ι·

Φειᾶς πὰρ τείχεσσι.

τὸ ἐθνικὸν *Φεαῖος*.

Φελεσσαῖοι, ἔθνος ὅμορον τοῖς Ὀμβρικοῖς πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, ὡς Εὔδοξος ἕκτῳ.

Φελλεύς, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τάχα δ᾽ οὐ μόνης τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ παντὸς τοῦ τόπου ἔχοντος ἐπιπολῆς μὲν πέτρας, ὑπὲρ ταύτης δὲ γῆν λιπαρὰν πρὸς ἐλαιοφυτείαν. τὸ τοπικὸν *Φελλείτης* ἂν εἴη, ὡς τοῦ Ἀταρνεὺς Ἀταρνείτης.

Φελλός, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν τῷ περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης *Φελλίτης* καὶ *Ἀντιφελλίτης*, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος.

Φενέβηθις, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν τῷ συνήθει χαρακτῆρι. καὶ *Φενεβηθίτης*. οὕτω γὰρ Ὡραπόλλων ὁ φιλόσοφος ἐχρημάτιζεν.

Φενεός, πόλις Ἀρκαδίας.

οἳ Φενεόν τ᾽ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενόν.**)

λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ἔστι δ᾽ ἡ πόλις τῆς Ἀζανίας. ὁμορεῖ δὲ ἐκ τῶν πρὸς βορᾶν μερῶν τῇ Κλειτορίᾳ, ἐν δὲ τῷ πρὸς ἄρκτους Αἰγείροις καὶ Πελλήνῃ, ταῖς Ἀχαϊκαῖς πόλεσι. κεῖται δὲ ὑπὲρ τὸ ὄρος τὴν Κυλλήνην. ὁ πολίτης *Φενεεὺς* καὶ *Φενεάτης* καὶ *Φενεαῖος* καὶ θηλυκῶς *Φενεαία* καὶ *Φενεαῖον*. τὸ κτητικὸν *Φενεατικὸς* καὶ *Φενεατικὴ* καὶ *Φενικὸς* καὶ *Φενική*.

Φεραί, πόλις Θεσσαλίας.

οἵ τε Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην.***)

ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως ἢ Φερᾶς τῆς Αἰόλου θυγατρός. ὁ πολίτης *Φεραῖος* καὶ *Φεραία*. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Φεραὶ ἀρχαῖαι τῶν νῦν Φερῶν ἀπέχουσαι στάδια ὀκτώ. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Ἰαπυγίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Παρθυαίων. ἔστι καὶ διὰ τοῦ η·

Φηράς τε ζαθέας ἠδ᾽ Ἄνθειαν βαθύλειμον.****)

τὸ ἐθνικὸν *Φηραῖος*.

Φερεντῖνος, πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν *Φε-*

---

*) Iliad. VII. 136. **) Iliad. II. 605. ***) Iliad. II. 711. ****) Iliad. IX. 151.

ρεντηνός. λέγεται καὶ Φερέντιος, ὡς Διονύσιος ιζ′ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Φηγαία, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Φηγαιεύς. ἔστι καὶ ἄλλος δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς οἱ Φηγαιεῖς. ὁ δημότης Φηγαιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Φηγαιέων, εἰς Φηγαιέων, ἐν Φηγαιέων.

Φήγεια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φηγέως βασιλέως, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δ′. Φηγεὺς δ᾽ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φορωνέως ἔκτισε πόλιν Φήγειαν, ἣ πρὶν Ἐρύμανθος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ψωφὶς ὠνομάσθη, ὡς ἐροῦμεν, ἀπὸ τῆς μητρός. οἱ πολῖται Φηγειεῖς.

Φηγοῦς, δῆμος [τῆς] Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Φηγούσιος. τὰ τοπικὰ Φηγουντόθεν, Φηγουντάδε, Φηγουντίσι.

Φημίαι, πόλις τῆς Ἀρναίας, ἀπὸ Φημίου τοῦ Ἄμπυκος. Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Φημιαῖος καὶ Φημιεὺς καὶ Φημιάτης, ὧν οἱ τύποι εὕρηνται.

Φθειροφάγοι, ἔθνος. Στράβων ἑνδεκάτῃ.*)

Φθία, πόλις καὶ μοῖρα Θετταλίας. Παρμενίσκος δὲ χώραν αὐτήν φησι καὶ οὐ πόλιν· οὐκ ὀρθῶς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φθίας γυναικὸς ἢ Φθίου Ποσειδῶνος καὶ Λαρίσσης. Στράβων**) δὲ εἰς τέσσαρα διαιρεῖ τὴν Θετταλίαν, Φθιῶτιν, Ἑστιαιῶτιν, Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν. ὁ πολίτης Φθιώτης καὶ Φθιῶτις τὸ θηλυκόν, καὶ Φθιωτικὸς καὶ Φθῖος, ἀφ᾽ οὗ Φθῖοι καὶ Φθῖες. εὕρηται καὶ Φθιὰς θηλυκῶς παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ***)· Φθιὰς ὅμως.

Φθίρα, ὄρος Καρίας. οἱ κατοικοῦντες Φθῖρες καὶ Φθιριὰς θηλυκῶς.

Φία, πόλις τῶν περιμαχήτων Μεσσηνίοις καὶ Λάκωσιν. Ὅμηρος****)·

Φίας πὰρ τείχεσσιν Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

τὸ ἐθνικὸν Φιεὺς καὶ Φιάτης καὶ Φιαῖος.

Φιγαλέα, πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν ε′ Μεσσηνιακῶν·

τὴν μὲν ἀνήγετ᾽ ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγάλειαν.

μετωνομάσθη δὲ Φιάλεια δίχα τοῦ γ ἀπὸ Φιάλου τινός. ἔστι καὶ Φιάλεια Βιθυνίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς προτέρας Φιγαλεὺς καὶ Φιγαλείτης.

Φιδήνη, πόλις Ἀλβανῶν. τὸ ἐθνικὸν Φιδηναῖος. ἔοικε καὶ Φίδηνα λέγεσθαι, ὡς Ῥάβεννα, καὶ Φιδηνάτης, ὡς Ῥαβεννάτης· οὕτω γὰρ Χάραξ ιβ′ κέχρηται Φιδηνάτης.

Φίκειον, ὄρος Βοιωτίας, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν ἀμφότερον Φικειεύς [καὶ Φικιεύς], ὡς Βουδειεύς, Ῥοιτειεύς, Ἀργιεύς, Συρνιεύς.

Φίλα, πόλις Μακεδονίας, κτίσμα Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου

*) p. 492. **) IX. p. 430. ***) v. 119. ****) Iliad. VII. 135.

παιδὸς, τοῦ Γονατᾶ καλουμένου, ὃς ἀπὸ τῆς τούτου μητρὸς Φίλας ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ ἔκτισε πόλιν Φίλαν. ἔστι καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος τετάρτῃ*)· ἐπὶ ποταμὸν [τὸν] μέγαν, ᾧ οὔνομα Τρίτων ἐστίν· ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. τὸ ἐθνικὸν Φιλαῖος, τῆς νήσου δὲ Φιλάτης.

Φιλαδέλφεια, πόλις Λυδίας, Ἀττάλου κτίσμα τοῦ Φιλαδέλφου. ἔστι δὲ τῆς Κεκαυμένης, ὑπὸ Μυσῶν καὶ Λυδῶν κατεχομένης· Στράβων δυοκαιδεκάτῃ.**) ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Αἰγύπτου. καὶ τρίτη τῆς Συρίας ἐπιφανὴς πόλις, ἡ πρότερον Ἄμμανα, εἶτ' Ἀστάρτη, εἶτα Φιλαδέλφεια ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. ὁ πολίτης Φιλαδελφεύς. τὸ δὲ Φιλαδελφηνὸς ἐπιχώριον. οὕτω γὰρ Ἰώσηπος κ' τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.***)

Φιλαΐδαι, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Φιλαίου τοῦ Αἴαντος υἱοῦ καὶ Λυσίδης τῆς Κορωνοῦ τοῦ Λαπίθου. ὁ δημότης Φιλαΐδης. τὸ τοπικὸν ἐκ Φιλαϊδῶν, εἰς Φιλαϊδῶν, ἐν Φιλαϊδῶν.

Φιλέας, χωρίον Βυζαντίου. τὸ ἐθνικὸν Φιλεάτης. τινὲς δὲ Φιλέαν, ἄλλοι δὲ Φινέαν γράφουσι.

Φιληνόριον, πόλις ἐν Ἀρναίᾳ, χώρᾳ τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Φιλήνορος τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἐθνικὸν Φιληνόριος.

Φίλιπποι, πόλις Μακεδονίας, οἱ πρότερον Κρηνίδες. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα· καὶ πόλις Φίλιπποι τὸ παλαιὸν Κρηνίδες. τοῖς δὲ Κρηνίταις πολεμουμένοις ὑπὸ Θρᾳκῶν βοηθήσας ὁ Φίλιππος Φιλίππους ὠνόμασεν, ἔνθεν ἦν Ἄδραστος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἐκλήθησαν Φίλιπποι καὶ αἱ Θῆβαι Θεσσαλίας καὶ Γόμφοι Θεσπρωτίας. ὁ πολίτης Φιλιππεύς, Φιλιππηνὸς δὲ παρὰ Πολυβίῳ.

Φιλιππόπολις, πόλις Μακεδονίας, Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου κτίσμα ἐν τῷ Ἕβρῳ. τὸ ἐθνικὸν Φιλιπποπολίτης.

Φιλομήλιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Στράβων δωδεκάτῃ.****) τὸ ἐθνικὸν Φιλομηλεύς, ὡς Δορυλαεύς, Κοτυαεύς.

Φίλυρες, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φιλύρας τῆς μητρὸς Κρόνου. τὸ θηλυκὸν Φιλυρὶς καὶ Φιλυρηὶς πλεονασμῷ τοῦ η. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλύρη Φιλυρήτης εἶναι.

Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικήν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. ἔστι καὶ κοίλης Συρίας Φιλωτέρα, ὡς Χάραξ ἐν ὀγδόῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Φιλωτέριος, διὰ τὸ τινὰς καὶ Φιλωτερίαν αὐτὴν εἰρηκέναι. τῆς δ' Αἰγυπτίας Φιλωτερίτης, διὰ τὸ σύνηθες τοῦ ἐπιχωρίου τύπου.

Φίνειον, τόπος τοῦ Πόντου, κτίσμα Φινέως. τὸ ἐθνικὸν Φινειεύς, ὡς Σίγειον Σιγειεύς.

Φινόπολις, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φινέως. τὸ ἐθνικὸν Φινοπολίτης.

---

*) c. 178. Φλά. **) p. 579. ***) c. 1. ****) p. 577.

Φλάνων, πόλις καὶ λιμὴν περὶ τὴν Ἄψυρτον νῆσον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ια΄ μετὰ δὲ τὴν Ἄλωον λιμήν ἐστι Φλάνων καὶ πόλις Φλάνων, καὶ πᾶς ὁ κόλπος οὗτος Φλανωνικὸς καλεῖται. ἀπὸ οὖν τῆς γενικῆς Φλάνων Φλανωνίτης, ὡς Νάρβων Ναρβωνίτης.

Φλέγρα, πόλις Θρᾴκης, ἣν Εὔδοξος μετὰ ταῦτα Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. ὁ πολίτης Φλεγραῖος καὶ Φλεγραία καὶ Φλεγραῖον. ἔστι καὶ Φλεγρὸς καὶ Φλέγρα. Λυκόφρων.*)

Φλεγύα, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Φλεγύου τοῦ Ἄρεος καὶ Χρυσῆς παιδός. ὁ πολίτης Φλεγύας καὶ Φλεγυεύς. λέγεται δὲ ἡ χώρα Φλεγυαντίς, ὡς ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς τῆς Φλεγύαντος. ἔστι δὲ τοῦ Φλεγύας καὶ Φλεγύης εὐθεῖα καὶ Φλεγύς.

Φλιοῦς, πόλις Πελοποννήσου, ἡ πρότερον Ἀραιθυρέα καὶ Ἀράντεια, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης· Παυσανίας**) δὲ ἀπὸ Φλίαντος· ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐθνικὸν Φλιούντιος ἢ Φλιούσιος. Φιλήτας δέ φησι·

Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκολόφος.

ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ φλεῖν, ὅ ἐστιν εὐκαρπεῖν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τῶν μηνῶν ἕνα Φλιάσιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἀκμάζειν συμβέβηκεν. ὤφειλε δὲ ἀπὸ τῆς Φλιοῦντος γενικῆς Φλιούσιος, πλεονασμῷ δὲ τοῦ α Φλιάσιος. καὶ Τίμων ὁ περὶ σίλλων γεγραφὼς Φλιάσιος ἐχρημάτιζε. τὸ θηλυκὸν Φλιουντία καὶ Φλιουντίς.

Φλυγόνιον, πόλις Φωκίδος. λέγεται καὶ θηλυκῶς Φλυγονία. ὁ πολίτης Φλυγόνιος καὶ Φλυγονιεύς.

Φλυεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Φλυεὺς καὶ Φλυῆθεν. τὰ τοπικὰ Φλύαθεν, Φλύαζε, Φλυῆσι.

Φοιβία, πόλισμα Σικυωνίων. τὸ ἐθνικὸν Φοιβίας ἢ Φοιβιανός.

Φοινίκαιον, ὄρος Κορίνθου. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φοινικαῖος.

Φοινίκη, ἡ χώρα, ἀπὸ τῆς Φοίνικος γενικῆς, ὡς Κρῆς Κρητὸς Κρήτη, Λίβυς Λίβυος Λιβύη. ὁ δὲ Φοῖνιξ ἦν Ἀγήνορος παῖς ἢ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ῥαββῶθιν καὶ Κολπίτης. τὸ ἐθνικὸν τῷ ὀνόματι τοῦ οἰκιστοῦ Φοίνιξ καὶ Φοινίκιος. τὸ κτητικὸν Φοινικικός. ἔστι καὶ Φοίνιξ οὐ πολὺ ἀπέχων Ῥόδου. καὶ ποταμός ἐστι Φοίνιξ.

Φοινικοῦς, πόλις Κρήτης. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ Φοινικοῦς λιμήν. Θουκυδίδης ὀγδόῃ.***) τὸ ἐθνικὸν Φοινικούντιος καὶ Φοινικούσιος, ὡς Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος.

Φοινικοῦσσαι, δύο νῆσοι ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φοινικουσσαῖοι. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσσαι, ὡς αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ.

---

*) v. 1404. **) II. 12, 6. ***) c. 84.

Φοιτίαι, πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Φοιτίου τοῦ Ἀλκμαίωνος τοῦ Ἀμφιαράου. Πολύβιος τετάρτῳ.*) λέγεται καὶ Φοίτιον. καὶ τὸ ἐθνικὸν Φοιτιεὺς καὶ Φοίτιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωικοῖς.

Φολέγανδρος, νῆσος τῶν Σποράδων, ἀπὸ Φολεγάνδρου τοῦ Μίνωος, ἣν Ἄρατος Σιδηρίην ὀνομάζει διὰ τὴν τραχύτητα. ὁ πολίτης Φολεγάνδριος καὶ Φολεγανδρῖνος καὶ οὐδέτερον Φολεγανδρῖνον.

Φολόη, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φόλου τοῦ Κενταύρου. τὸ ἐθνικὸν Φολοεύς, ὡς Λευκωνοεύς, Αὐτονοεύς, Μεροεύς.

Φορβάς, πόλις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀχαιῶν. τὸ ἐθνικὸν Φορβάντιος, ἐπειδὴ Φορβάντιον ὄρος Τροιζῆνος.

Φορίεια, κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Φοριειεύς, ὡς Ἔφορος ἐν τῇ ϛ´ τῶν ἱστοριῶν.

Φόρουννα, πόλις Θρᾴκης. Πολύβιος ἐννάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φορουνναῖος, ὡς Ὀνναῖος, Πελλιναῖος, Φαλανναῖος.

Φοροβρεντάτιον, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Φοροβρεντατηνός.

Φοῦνδα, ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. οἱ πολῖται Φουνδανοί, Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Φουρνίτα, πόλις Λιβύης. οἱ οἰκήτορες Φουρνιτανοί. Φλέγων πεντεκαιδεκάτῳ τῶν ὀλυμπιάδων.

Φράασπα, Μηδίας πόλις. Κουάδρατος Παρθικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φραασπηνὸς κατὰ τὸ ἔθος τῆς χώρας.

Φράγγοι, ἔθνος Ἰταλίας τῶν Ἀλπέων ὀρῶν ἐγγύς. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς πρώτῳ.

Φράδα, πόλις ἐν Δράγγαις, ἣν Ἀλέξανδρος Προφθασίαν μετωνόμασεν, ὡς Χάραξ ἐν ἕκτῳ χρονικῶν.

Φρατρία, ἐξ ἧς οἱ φράτορες λέγονται, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας ὄντες, ὅ ἐστι τρίτον φυλῆς, ἣν τινες τριττὺν λέγουσιν. ἐλέγετο δὲ φράτηρ καὶ φράτωρ. ἀλλὰ τὸ μὲν φράτηρ ἀρχαῖον μετὰ τῆς αὐτοῦ κλίσεως, θάτερον δὲ νεώτερον. λέγεται καὶ φράτριον τόπος ἐν ᾧ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνάγονται. λέγεται καὶ φρατρίζειν τὸ εἰς αὐτὴν συνιέναι. καὶ μετὰ τοῦ α φρατριάζειν, ὅπερ σύνηθες τοῖς Ἀττικοῖς. φρατριάζειν δ᾽ ἔλεγον τὸ ἐν τῷ φρατρίῳ εὔχεσθαι, ὅ ἐστι τὸ τῆς φρατρίας ἔθος. καὶ κίνημα τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τοῖς τούτων ἱστορικοῖς. ἀλλὰ καὶ φρατριεῖς ἐκαλοῦντο οἱ ἐν αὐτῷ συνιόντες. ἐλέγοντο δὲ καὶ φράτραι καὶ φάτραι· ἀλλ᾽ οὐ συνᾴδει τῷ φρατριεύς. ὡς γὰρ Ὑρία Ὑριεύς, Ὑσία Ὑσιεύς, οὕτω φρατρία φρατριεύς.

Φρέαρροι, δῆμος Ἀθήνησι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Φρεάρρου Ἀθήνησιν ἐπισήμου ἥρωος. ὁ δημότης Φρεάρριος. τὰ τοπικὰ Φρεαρρόθεν, Φρεαρρόνδε, Φρεαρροῖ.

---

*) c. 63, 7.

Φρέγελλα, πόλις Ἰταλίας, ἣ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν Ὀπικῶν, ἔπειτα Οὐολούσκων ἐγένετο. τὸ ἐθνικὸν Φρεγελλανός, ὡς Διονύσιος ἑκκαιδεκάτῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἄλλοι πλεῖστοι.

Φρέντανον, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φρεντανοί. Στράβων πέμπτῃ.*)

Φρής, Φρητός, Φρῆτες, ἔθνος Λιβυκόν, ὡς Ἡρωδιανὸς τετάρτῳ.

Φρίκιον, ὄρος ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικόν, ἀφ' οὗ Φρίκαγες καὶ Φρικανεῖς οἱ αὐτόθι οἰκήσαντες Αἰολεῖς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν ἱερειῶν Ἥρας β. καλεῖται καὶ Φρικωνὶς ἡ Λάρισσα καὶ Φρικωνῖτις. ἔδει οὖν Φρικιεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν Φρικιάς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φρικίου τοῦ Κενταύρου, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. οἱ οἰκοῦντες Φρικωνέες καὶ Φρικωνεῖς. καλεῖται καὶ Φρίκειον, ὃ καὶ Δρίος ὠνομάζετο. λέγεται καὶ Φρικωνία καὶ Φρικωνίτης καὶ Φρικωνιάτης. κεῖται δὲ παρὰ Παρμένοντι τῷ Βυζαντίῳ ἐν πρώτῳ ἰάμβων.

Φρίξα, πόλις. ἡ δὲ Φρίξα κεῖται μὲν τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ. Φερεκύδης δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει. τὸ ἐθνικὸν Φριξαῖος.

Φρίξος, πόλις Λυκίας. ἔστι καὶ Φρίξου λιμὴν παρὰ τῷ στόματι τοῦ Πόντου ἐν τῇ Χαλκηδονίᾳ περαίᾳ, περὶ οὗ Νύμφις ἐν ά περὶ Ἡρακλείας τάδε φησί. * * τὸ ἐθνικὸν Φρίξιος, εἰ μή τις τῷ ἔθει τῆς Λυκιακῆς τῆς ἐκεῖ Φριξεὺς εἴποι τὸ ἐθνικόν.

Φρουρεντανοί, ἔθνος Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων.

Φρυγία, δύο χῶραι. Στράβων**)· Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευε, καὶ τῆς ἄλλης μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον· ἡ δὲ μικρὰ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ [καὶ ἡ] περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ ἐπίκτητος λεγομένη. οἱ ἐξ ἑκατέρας λέγονται Φρύγες καὶ Μυσοί. λέγονται καὶ Βρίγες. τὸ ἐθνικὸν Φρὺξ καὶ Φρύγιος καὶ Φρυγία ἄνθρωπος, καὶ Φρύγιον, καὶ Φρυγικὸς κτητικὸν καὶ Φρυγικὴ καὶ Φρυγικόν. καὶ φρυγίζειν καὶ φρυγιστί. ἔστι καὶ Φρυγία τόπος τῆς Οἴτης ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα. ἔστι καὶ τὰ Φρύγια οὐδετέρως τόπος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Φρυγιεύς, ὡς Μέγαρα Μεγαρεύς.

Φυκοῦς, πόλις Λιβύης. κεῖται δὲ ὁ Φυκοῦς κατὰ τὸ Ταίναρον τῆς Πελοποννήσου. ὁ πολίτης Φυκούσιος, ἐπειδὴ καὶ Φυκουσία λίμνη. εἰσὶ καὶ Φυκοῦσσαι νῆσοι Λιβύης. ὀνομάζονται δὲ διὰ τὸ φύκων εἶναι πλήρεις. οἱ νησιῶται Φυκουσσαῖοι ἢ Φυκούσσιοι.

Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας.

οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα.***)

ἀπὸ Φυλάκου τοῦ Δηίονος. τὸ ἐθνικὸν δύναται μὲν διὰ περιφράσεως

---

*) p. 241. **) XII. p. 571. ***) Iliad. II. 695.

ἐκ Φυλάκης, εἴρηται δ' ὅμως Φυλακήσιος, ὡς Ἰθακήσιος. καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Ἡλιόδωρος ἐν Πρωτεσιλάῳ·

Ἀργείων τελέεσσιν ὅσοι Φυλακῆθεν ἕποντο.

Φυλή, δῆμος[τῆς] Οἰνηίδος φυλῆς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι*)·

πόθεν; ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

καὶ ἐν Πλούτῳ**)·

μὴ μνησικακήσῃς εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

ὁ δημότης Φυλάσιος. τὰ τοπικὰ ἐκ Φυλῆς, καὶ πληθυντικῶς οἱ ἀπὸ Φυλῆς, Φυλήνδε, Φυλῆσιν. ἔστι καὶ φυλὴ τὸ τρίτον εἶδος τῶν παρ' Ἕλλησι κοινωνιῶν. τὸ ἐθνικὸν φυλέτης. καὶ κτητικὸν φυλετικὸς φυλετική.

Φύλλις, χώρα Θρᾴκης. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ.***) ἡ δὲ γῆ αὕτη περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος καλέεται Φύλλις. ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φύλλις, οὗ Φυλλὴς τὸ θηλυκόν. οἱ οἰκήτορες Φύλλιοι ἢ Φυλλιεῖς, ἀφ' οὗ τὸ θηλυκὸν Φυλληίς.

Φυλλοῦς, πόλις ἐν Θετταλίᾳ. Στράβων ἐννάτῃ. †) Ῥιανὸς δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν ἐννάτῳ Θεσσαλικῶν·

οἳ δ' ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον.

οἱ οἰκοῦντες Φυλλεῖς.

Φῦλον, τὸ ἔθνος, ἀπὸ τῆς φυλῆς δηλονότι, ἢ ἀφ' οὗ ἡ φυλή. σύνθετον ἔμφυλος καὶ ἐμφύλιος, ὡς [Βοιωτὸς] Βοιώτιος καὶ κάπρος κάπριος καὶ πάμφυλος παμφύλιος. λέγεται καὶ φύλιος ἄνευ τῆς ἐν.

Φυσκία, πόλις Λυκίας ἐφ' ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη. τὸ ἐθνικὸν Φύσκιος.

Φύσκος, πόλις Λοκρίδος, ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος πόλις τῆς Καρίας. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Φύσκος. Φύσκος δὲ ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί. Ῥιανὸς δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. λέγεται καὶ Φυσκεύς. ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονίας, ἧς μέμνηται Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι καὶ Λοκροί. ἔστι καὶ ποταμὸς Φύσκος, καθά φησι Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει.

Φύταιον, πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ἑνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φυταῖος.

Φύτειον, πόλις Ἤλιδος τῆς κοίλης, ἀπὸ Φυτέως λέγων αὐτὴν ὠνομάσθαι Ἴστρος τετάρτῳ τῶν Ἠλιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Φυτεάτης, ὡς Γυθεάτης· ὁ γὰρ τύπος Ἀρκάσι συνήθης.

Φώκαια, πόλις Ἰωνίας. Ἡρόδοτος πρώτῃ.††) λέγεται καὶ Φωκαίη διὰ τοῦ η. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ πολλὰς ἀκολουθῆσαι φώκας τοῖς κτίσασιν. ὁ πολίτης Φωκαεὺς καὶ Φωκαιεὺς καὶ Φωκαΐτης καὶ θηλυκὸν Φωκαΐς. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις τῆς Καρίας ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἐθνικὸν τὸ αὐτό.

---

*) v. 1023. **) v. 1146. ***) c. 113. †) p. 435. Φύλλος. ††) c. 142.

Φωκίς, χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Φώκου τινός. οἱ κατοικοῦντες Φωκεῖς. καὶ Φωκικὸς πόλεμος καὶ Φωκική. ἔστι γὰρ καὶ παροιμία, Φωκικὴ ἀπόνοια, ἐπὶ τῶν τὰ ἀναλγῆ βουλευομένων.

Φορταμοί, τόπος Ἤλιδος μεταξὺ [καὶ] Παρθενίου, ἐπιτήδειος εἰς ἐνέδραν, ἐν στενῷ κείμενος.

Φωρμανοί, πόλις Ἰταλίας. ἐθνικὸν τὸ αὐτὸ διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ χαρακτῆρος.

Φωτίναιον, προπαροξυτόνως, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἑκαταῖος περιηγήσει Εὐρώπης.

Χαβαρηνοί, ἔθνος. Εὔδοξος πρώτῳ γῆς περιόδου. ὀνομάζονται γὰρ καὶ Χαβαρηνοὶ οἱ περὶ Χαλύβην οἰκοῦντες. οἳ τῶν ξενικῶν γυναικῶν, ὧν ἴσως γένωνται κύριοι, τίτθους ὠμοὺς ἐσθίουσι, τὰ δὲ παιδία κατευωχοῦσι.

Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ· ἡ δὲ Θεμισκύρη πεδίον ἐστὶν ἀπὸ Χαδισίης μέχρι Θερμώδοντος. Μένιππος δὲ Χαδίσιον κώμην καὶ ποταμὸν ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων φησίν· ἀπὸ τοῦ Λυκάστου εἰς κώμην καὶ ποταμὸν Χαδίσιον στάδια ἑκατὸν πεντήκοντα, ἀπὸ Χαδισίου ἐπὶ τὸν Ἶριν ποταμὸν στάδια ἑκατόν. οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία τὸ θηλυκόν. Ἀπολλώνιος β΄*)· νόσφι δ' ἀκοντο[βόλοι Χαδησίαι].

Χαδραμωτῖται, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὥς φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτοῦ.

Χαζήνη, σατραπεία πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀρριανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ Παρθικῶν· ἐν ταύτῃ τῇ Ὀλβίᾳ καὶ τὰ πεδία τῆς Χαζήνης σατραπείου, ἐπὶ μήκιστον ἀποτεταμένα.

Χαιρέου, πόλις Αἰγυπτία, κατ' ἔλλειψιν τοῦ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Χαιρεώτης, ὡς Νικεώτης.

Χαιρώνεια, πόλις πρὸς τοῖς ὅροις Φωκίδος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Χαιρώνεια πόλις. τὸ πρῶτον κέκληται ἀπὸ Χαίρωνος. Ἀριστοφάνης ἐν Βοιωτικῶν δευτέρῳ· λέγεται δ' οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ πολίσματος Χαίρωνα. τοῦτον δὲ μυθολογοῦσιν Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ ἱερείων Ἥρας· Ἀθηναῖοι καὶ μετ' αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς Ὀρχομενίζοντας τῶν Βοιωτῶν ἐπὶ Ὀρχομενοῖς καὶ Χαιρώνειαν πόλιν Ὀρχομενῶν εἷλον. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, ταῖς ἀρχαιοτέραις ἐχρήσατο ὀνομασίαις, καθότι Αἴγυπτον τὸν ποταμὸν εἶπεν,**) οὐ Νεῖλον· καὶ πανταχοῦ τοῖς ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι κέχρηται. ὁ οἰκήτωρ Χαιρωνεὺς καὶ τὸ θηλυκὸν Χαιρωνίς. καὶ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ· κατὰ τὴν

---

*) Arg. II. 1002. **) Odyss. XIV. 258.

μάχην, ὥς φασι, τὴν Χαιρωνικήν. μάτην δὲ τοῦτο διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει Ἀρκάδιος. τὸ τοπικὸν Χαιρωνική, ὡς Μαντινική· ἐκ γὰρ τοῦ Χαιρωνίς ἐστι Χαιρωνικός.

Χάλαιον, πόλις Λοκρῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Λοκροί, ἐν δὲ Χάλαιον πόλις, ἐν δὲ Οἰάνθη πόλις. τὸ ἐθνικὸν Χαλαῖος. Θουκυδίδης γ´)· Μεταπίους καὶ Τριταίους καὶ Χαλαίους καὶ Κολοφωνίους καὶ Ἰστίους καὶ Οἰανθίους.*

*Χαλάστρα, πόλις Θράκης περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δ' αὐτῷ Θέρμη πόλις Ἑλλήνων Θρηίκων, ἐν δὲ Χαλάστρη πόλις Θρηίκων. Στράβων δ' ἐν ἑβδόμῃ**) Μακεδονίας αὐτὴν καλεῖ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Χαλάστρης. ἔστι καὶ λίμνη τῇ πόλει ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Χαλαστραῖος. Λυκόφρων***)·*

Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων.

*ἔστι δὲ καὶ πόλις ὡς ἀπὸ Χαλαστραῖος Χαλαστραῖα. * φησὶν * ἡ μὲν παρὰ τὴν λίμνην Χαλαστραῖα, ἐν ᾗ τὸ λίτρον γίνεται.*

Χαλδία, χώρα τῆς Ἀρμενίας. Μένιππος ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων· τὴν μέχρι τούτων τῶν βαρβάρων ἔστιν ἡ Ποντικὴ βασίλεια καὶ κατὰ Τιβαρίην καὶ Χαλδίην καὶ Σαννικήν. οἱ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες Χάλδοι· οὕτω γὰρ ἐπεκράτησεν.

*Χαλδαῖοι, οἱ πρότερον Κηφῆνες, ἀπὸ Κηφέως τοῦ πατρὸς Ἀνδρομέδας, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Περσέως τῆς Δανάης καὶ Διὸς Πέρσης, ἀφ' οὗ οἱ Κηφῆνες καὶ Χαλδαῖοι πρότερον [Πέρσαι] ἐκλήθησαν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Κηφηνίας. Ἑλλάνικος δέ φησιν ἐν πρώτῳ Περσικῶν οὕτω· Κηφέως οὐκέτι ζῶντος στρατευσάμενοι ἐκ Βαβυλῶνος ἀνέστησαν ἐκ τῆς χώρας καὶ τὴν * Χογὴν ἔσχον, οὐκέτι ἡ χώρη Κηφηνίη καλέεται, οὐδὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐνοικοῦντες Κηφῆνες, ἀλλὰ Χαλδαῖοι. καὶ ἡ χώρα αὕτη πᾶσα νῦν Χαλδαϊκὴ καλεῖται. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Χαλδαίου τινός, ὡς Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου. τούτῳ δὲ συνέσει καὶ δυνάμει διάφορον γενόμενον τὸν καλούμενον Νῖνον τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ συνοικίσαι πόλιν. ἀπὸ δὲ τούτου τέταρτον ἐπὶ δέκα βασιλέα γενόμενον, ᾧ τοὔνομα Χαλδαῖον εἶναι λέγουσιν, ὅν φασι καὶ Βαβυλῶνα τὴν ὀνομαστοτάτην πόλιν περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν κατασκευάσαι, ἅπαντες εἰς ταὐτὸ συναγαγόντα τοὺς καλουμένους Χαλδαίους. λέγεται καὶ Χαλδαία χώρα. εἰσὶ δὲ καὶ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς·*

Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος.

οἱ μέντοι χαριέστερον περὶ Βαβυλῶνα λέγουσιν οἰκεῖν αὐτούς, ὡς δέδεικται, μαντεῖον δ' ἔχειν αὐτοὺς παρὰ βαρβάροις, ὡς Δελφοὶ παρ' Ἕλλησι.

Χαλία, πόλις Βοιωτίας. Θεόπομπος μὲ· τὴν δὲ Χαλίαν καὶ τὴν καλουμένην Ὑρίαν, ἥπερ ἐστὶν ἐφεξῆς ἐκείνης τῆς Βοιωτίας.

---

*) c. 101. *Μεσσαπίους καὶ Τριταιέας καὶ Χαλαίους καὶ Τολοφωνίους καὶ Ἡσσίους καὶ Οἰανθέας.* **) p. 330. ***) v. 1441. *Καναστραῖος.*

τὸ ἐθνικὸν Χάλιος. ὁ αὐτός· ὕστερον δὲ οἱ Χαλκιδεῖς πολεμήσαντες Αἰολεῦσι τοῖς τὴν Ἤπειρον ἔχουσι Χαλίοις καὶ Βοιωτοῖς καὶ Ὀρχομενίοις καὶ Θηβαίοις.

Χαλισία, πόλις Λιβύης. Ἔφορος πρώτῳ· ἀναχθέντι δ' ἀπὸ τούτων πόλις ὀνομαζομένη Χαλισία. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πόντῳ, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἧς οἱ οἰκήτορες Χαλίσιοι.

Χαλκεῖα, πόλις Λιβύης. ὁ Πολυίστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ, ὡς Δημοσθένης, ᾧ μεμφόμενος Πολύβιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ὧδε γράφει· ἀγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν Χαλκείων· οὔτε γὰρ πόλις ἐστὶν, ἀλλὰ χαλκουργεῖα. ἔστι καὶ Καρίας Χαλκαία, ἧς τὸ ἐθνικὸν Χαλκαιάτης, ὡς Κρατερῷ δοκεῖ.

Χάλκη, πόλις Λιβύης.* μετὰ δ' αὐτὴν πόλις Φοινίκων Χάλκη. ἔστι καὶ ἄλλη Χάλκη Λαρισσαίας πόλις. Θουκυδίδης ὀγδόῃ*)· ἀπέπλευσεν εἰς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' εἰς Σάμον. Θεόφραστος δὲ Χάλκιον αὐτὴν λέγει. λέγεται καὶ πληθυντικῶς Χάλκαι. Θεόπομπος πρώτῳ Φιλιππικῶν καὶ τρίτῳ· ἔτι συνεπολέμησεν ὁρμώμενος ἐκ Χαλκῶν τῆς Λαρισσαίας. βαρύνεται, ὡς Ἡρωδιανός φησι. τὸ ἐθνικὸν Χαλκαῖος καὶ Χαλκίτης.

Χαλκηδών, πόλις Βιθυνίας, ἡ πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καταντικρὺ τοῦ Βυζαντίου. ὁ πολίτης Χαλκηδόνιος. Στράβων**)· Χαλκηδόνιοι ἐπὶ τῆς περαίας ἱδρυμένοι πλησίον οὐ μετέχουσι τῆς εὐπορίας ταύτης. τὸ θηλυκὸν Χαλκηδονία καὶ Χαλκηδονίς. Στράβων ἐν δωδεκάτῃ***)· καλεῖται δὲ [τὰ] ἀριστερὰ τοῦ Πόντου, τὰ δ' ἐν δεξιᾷ Χαλκηδονίς. καὶ Μένιππος ἐν περίπλῳ Βιθυνίας· ἀπὸ ἱεροῦ Διὸς οὐρίου καὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου ἀριστερὰν ἔχοντι τὴν ἤπειρον καὶ ἐπιπλέοντι εἰς Χαλκηδόνα τὴν πόλιν εἰσὶ στάδια ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀπὸ δὲ ταύτης ἕως τοῦ Ἀκρίτου στάδια ξ'. μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ Χαλκίτιδος νήσου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Χάλκιδος τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ, ὡς οἱ ἱστορικοὶ ἅπαντές φασι.

Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ χρονικῶν· μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. Κρατερὸς δ' ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων Χαλκήτορας αὐτούς φησι.

Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Χαλκὶς πόλις ἐστὶν, ἣ πρότερον Εὔβοια προσηγορεύθη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κομβῆς τῆς Χαλκίδος καλουμένης, θυγατρὸς Ἀσωποῦ. τινὲς δὲ Χαλκιδεῖς φασι κληθῆναι διὰ τὸ χαλκουργεῖα πρῶτον παρ' αὐτοῖς ὀφθῆναι. τὸ παλαιὸν δὲ Στύμφηλος προσηγόρευτο, νῦν δὲ Ἁλικάρνα. ἀλλὰ καὶ Ὑποχαλκὶς διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ὄρει λεγομένῳ Χαλκίδι. μέμνηται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ποιητής****)·

Χαλκίδ' Ἐρέτρειάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν.

ὁ πολίτης Χαλκιδεύς, ὡς ἀπὸ τῆς Χαλκίδος γενικῆς, ὡς τοῦ Ἀρκάδος Ἀρκαδεὺς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμώνυμον

*) c. 44. **) VII. p. 320. ***) p. 541. ****) Iliad. II. 537.

τῇ πόλει, ὡς Φωκίς, Λοκρίς, ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. Ἑλλάνικο. ἱερειῶν Ἥρας δευτέρῳ· Θεοκλῆς ἐκ Χαλκίδος μετὰ Χαλκιδέων καὶ Ναξίων ἐν Σικελίῃ πόλεις ἔκτισε. τὸ κτητικὸν Χαλκιδικόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι*)·

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

καλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ Κύμῃ τῆς Σικελίας Χαλκιδεῖς. οὗτοι δ' ἄποικοί εἰσιν ἐξ Εὐβοίας. ἔστι καὶ Χαλκιδικὸν ὄρος Σικελίας, ὡς Πολύβιος πρώτῳ**)· ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους περὶ τὸ Χαλκιδικὸν ὄρος καλούμενον. ἔστι καὶ β' Χαλκὶς πόλις Κορίνθου. τρίτη Αἰτωλίας, ἀφ' ἧς Ἀχελῷος ῥεῖ. Διονύσιος ὁ Περιηγητής***)·

νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἕρπων.

τετάρτη πόλις ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Μονικοῦ τοῦ Ἄραβος. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Χαλκιδηνός. ἔστι καὶ πόλις Χαλκὶς ἐν Σκυθίᾳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκῖται. ἔστι καὶ ἡ χώρα Χαλκῖτις, ὡς Ἑρμείας ἐν περιηγήσει. ἔστι καὶ πόλις Χαλκῖτις ἐν Μεσαπίᾳ τῆς Ἰταλίας. ἑβδόμη νῆσος ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον πρὸς τῇ Λέσβῳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκιδεῖς. ἔστι καὶ ἐν Ἄθῳ ἄλλη Χαλκίς, ὡς Εὔδοξος τετάρτῳ· μετὰ δὲ τὸν Ἄθω μέχρι Παλλήνης, ἣ ἐπὶ θάτερα πεποίηκε κόλπον βαθὺν καὶ πλατὺν, Χαλκίδα ἐπονομαζόμενον.

Χαλκῖτις, νῆσος ἄντικρυ Χαλκηδόνος, ἔχουσα χαλκοῦ μέταλλον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἑνδεκάτῳ γεωγραφουμένων· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκρίτου παραπλεύσαντι [πρὸς] εὖρον στάδια ἑκατὸν δέκα ἄκρα κεῖται Ὑρὶς καλουμένη καὶ νῆσος ταύτῃ παράκειται Πιτυώδης καὶ ἄλλη νῆσος καλουμένη Χαλκῖτις καὶ ἄλλη Πρῶτα λεγομένη· ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν Χαλκῖτιν λεγομένην πόλιν στάδια τεσσαράκοντα. τὸ ἐθνικὸν Χαλκίτης, ὡς Προσωπίτιδος Προσωπίτης.

Χάλυβες, περὶ τὸν Πόντον ἔθνος ἐπὶ τῷ ποταμῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὔδοξος ἐν πρώτῳ· ἐκ δὲ τῆς Χαλύβων χώρας ὁ σίδηρος ὁ περὶ τὰ στομώματα ἐπαινούμενος ἐξάγεται. τούτους Ὅμηρος Ἀλιζῶνάς φησιν ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ†)·

αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὄδιος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβων, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, ἢ τῶν ἀνθρώπων πρῶτον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ τοῦ Χαλύβων. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ δ Χαλυβδικὸς τὸ κτητικόν. Λυκόφρων††)

Χαλυβδικῷ κνώδοντι.

καὶ ἡ χώρα Χαλυβδικὴ λέγεται. καὶ Χάλυβοι παρ' Ἑκαταίῳ· Χαλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμουρέουσι.

Χανδάνη, πόλις Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ἐν δὲ Χανδάνη πόλις, μετὰ δὲ Πευκαῖοι.

Χανδανάκη, πόλις Περσική. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Χανδακηνός.

*) v. 237. **) c. 11, 8. ***) v. 496. †) Iliad. II. 856. ††) v. 1109.

Χαονία, μέση τῆς Ἠπείρου. οἱ οἰκήτορες Χάονες. Ἑλλάνικος ἱερείων Ἥρας τρίτῳ· Ἀμβρακιῶται καὶ οἱ μετ᾽ αὐτῶν Χάονες καὶ Ἠπειρῶται. καὶ ὁ Πρόξενος δὲ καταλέγων αὐτούς φησι· Χάονες, Θεσπρωτοί, Τυμφαῖοι, Παραύαιοι, Ἀμύμονες, Ἄβαντες, Κασωποί. λέγεται καὶ Χαόνιος. Εὐφορίων χιλιάσι·

Ζηνὸς Χαονίοιο προμάντιες ηὐδάξαντο.

καὶ Χαονίη τὸ θηλυκόν. Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος ἐν Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ· οἱ δὲ κάτω Πελασγίδα Χαονίην. καὶ Χαονῖται. Λυκόφρων*)·

τοῦ Χαονίτου νᾶμα πολυάνθου δρέπων.

καὶ ἀπὸ τοῦ Χάονος Χαονίτης, ὡς Αὔσονος Αὐσονίτης. ὁ αὐτός**)·

τὸν Αὐσονίτην Πύραμον δομήσεται.

καὶ ἐν κτητικῷ τύπῳ ὁ αὐτός***)·

φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο.

καὶ Χαονικῶν ἀπὸ τοῦ Χάονος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· ὁ δὲ κόλπος Κιρραῖος καὶ τὸ πεδίον ἐν τῇ Χαονικῇ. καὶ Χαονὶς τὸ θηλυκὸν ὡς Αὐσονίς. λέγεται καὶ Χαονεύς.

Χάραδρα, πόλις Φωκίδος οὐ πόρρω Λιλαίας. τὸ ἐθνικὸν Χαραδραῖος· ἐπάγει γὰρ ὁ Ἡρωδιανός, Χαραδραίοις γάρ.

Χάραδρος, λιμὴν καὶ ἐπίνειον Κιλικίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ Χάραδρος ποταμός.

Χαράκμωβα, πόλις τῆς νῦν τρίτης Παλαιστίνης, ἣν ἀναγράφει Πτολεμαῖος ἐν γεωγραφικοῖς ἐν πέμπτῳ βιβλίῳ****) ἐν ταῖς Ἀραβικαῖς τῆς εὐδαίμονος. Οὐράνιος δ᾽ ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς (ἀξιόπιστος δ᾽ ἀνὴρ περὶ τὰ τοιαῦτα· σπουδὴν γὰρ ἔθετο ἱστορῆσαι ἀκριβῶς τὰ τῆς Ἀραβίας) καὶ Μωβουχάραξ φησίν. ὁ πολίτης τοῦ μὲν Χαράκμωβα Χαρακμωβηνός. ἐκ δὲ τοῦ Μωβουχάραξ Μωβουχαρακηνός, ἐπεὶ καὶ τοῦ Χάραξ Χαρακηνός, ὡς δείξομεν. καὶ τοῦ Μώαβα τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης. Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας τετάρτῳ· ἡσύχαζον δ᾽ ἐν τούτοις Χαρακμωβηνοί.

Χάραξ, Ἀλεξάνδρου τόπος περὶ Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, ἔνθα Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Φιλίππου ἐστρατοπεδεύσατο. τὸ ἐθνικὸν Χαρακηνός. ἔστι καὶ Καρίας ἄλλη πόλις Χάραξ ἡ νῦν Τράλλις. ἔστι καὶ ἄλλος Χάραξ ἐμπόριον μέγιστον ἐν τῷ τῆς Νικομηδείας κόλπῳ πλησίον αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ὅμοιον. ἔστι καὶ ἄλλος τόπος τῆς Ποντικῆς.

Χαριμᾶται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. Παλαίφατος ἐν ἑβδόμῳ Τρωικῆς· Κερκεταίων ἔχονται Μόσχοι καὶ Χαριμᾶται τοῦ Παρθενίου κρατοῦσιν εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. καὶ Ἑλλάνικος ἐν κτίσεσιν ἐθνῶν καὶ πόλεων· Κερκεταίων δ᾽ ἄνω οἰκοῦσι Μόσχοι καὶ Χαριμᾶται, κάτω δ᾽ Ἡνίοχοι, ἄνω δὲ Κοραξοί.

Χαρισίαι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Χαρισίου παιδὸς Λυκάονος.

*) v. 1046. **) v. 593. ***) v. 1320. ****) c. 17.

Πανσανίας ὀγδόῳ*)· ὠνομάσθησαν δὲ [καὶ ἀπὸ Κρώμου Κρῶμοι καὶ Χαρισίαι Χαρίσιον ἔχουσαι οἰκιστήν].

Χαρμάνδη, πόλις πέραν τοῦ Εὐφράτου. Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει· ἐπὶ δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις πύλαις πέραν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πόλις ᾤκιστο ὄνομα Χαρμάνδη. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν τῆς τέχνης λόγῳ Χαρμανδαῖος καὶ Χαρμανδήτης, ὡς Σιδήτης, τῷ δὲ τῆς χώρας ἔθει Χαρμανδηνός.

Χάρμις, πόλις ἐν Σαρδοῖ, κτίσμα Καρχηδονίων. τὸ ἐθνικὸν Χαρμίτης. Πανσανίας**) δέ φησι περὶ αὐτοῦ.*

Χατραμωτῖτις, χώρα πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χατραμωτῖται. Στράβων ἑκκαιδεκάτῃ***)· Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν. καὶ πάλιν· πρὸς ἕω μάλιστα Χατραμωτῖται. Οὐράνιος δ' ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν Χατραμώτας αὐτοὺς καλεῖ· Καμηλοκόμοι, Χατραμῶται, Σαβαῖοι καὶ Ὁμηρῖται.

Χαττηνία, χώρα τρίτη Γερραίων. Πολύβιος ιγ΄· ἔστι δ' ἡ Χαττηνία τἄλλα μὲν λυπρά, κώμαις δὲ καὶ πύργοις διεσκεύασται διὰ τὸ εὔκαιρον τῶν Γερραίων· οὗτοι γὰρ αὐτὴν νέμονται. ἔστι δὲ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χαττηνοί, ὡς αὐτός· τούτοις μὲν γὰρ παρήγγειλε φείδεσθαι τῆς τῶν Χαττηνῶν χώρας.

Χαῦνοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς τετάρτῳ Θεσσαλικῶν·
Κεστρηνοὶ Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἐλινοί.

Χαύων, χώρα τῆς Μηδίας. Κτησίας ἐν πρώτῳ Περσικῶν· ἡ δὲ Σεμίραμις ἐντεῦθεν ἐξελαύνει αὐτή τε καὶ ἡ στρατιὰ καὶ ἀφικνεῖται εἰς Χαύονα τῆς Μηδίας. τὸ ἐθνικὸν Χαύονες.

Χείμερα, πόλις Σικελίας. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν πρώτῳ†)· στρατεύοντες δ' ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἱροῦσιν ἐν τρισὶ μησὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας, Σελινοῦντά τε καὶ Χείμεραν. τὸ ἐθνικὸν Χειμεραῖος, ὡς Ἱμεραῖος.

Χειμέριον, ἄκρα Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Χειμεριεύς, ὡς Ἐλευθεριεύς, Βιθυνιεύς, Βουπρασιεύς.

Χελιδόνιοι, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Σεσαρηθίων πρὸς βορέω οἰκέουσι Χελιδόνιοι. εἰσὶ καὶ Χελιδονίαι πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν. δύο δέ εἰσι κεκλημέναι, ἡ μὲν Κορύδελα, ἡ δὲ Μελανίππεια, ὡς Φαβωρῖνος ἐν τοῖς παντοδαποῖς.

Χελωνίτης, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Χελωνίτης. προειλήφθη γὰρ τὸ ἐθνικὸν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

Χέμμις, πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος††)· ἔστι καὶ Χέμμις πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς τῆς νέας πόλιος. φησὶ δ' ὁ αὐτὸς καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν ἐν αὐτῇ. ὁ πολίτης Χεμμίτης, νομὸς Χεμμίτης. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ εως Χέμμεως. ἔστι καὶ Χέμ-

---

*) c. 3, 4. Χαρισία, sed 35, 5. Χαρισιῶν. **) X. 17, 9. Κάραλιν. ***) p. 768. †) c. 1, 37. Ἱμέραν. ††) c. 91.

βις νῆσος διὰ τοῦ β ἐν Βούτοις, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου· ἐν Βούτοις περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Λητοῦς ἐστι νῆσος Χέμβις ὄνομα, ἱρὴ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔστι δ' ἡ νῆσος μεταρσίη καὶ περιπλεῖ καὶ κινεῖται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ὁ νησιώτης Χεμμίτης καὶ Χέμμιος.

Χερρόνησος, πόλις ἐν τῇ κατὰ Κνίδον χερρονήσῳ. καὶ Τρίπολις. ὁ πολίτης Χερρονήσιος. Αἰλιανὸς ἐν πρώτῳ ἱστορικῆς διαλέξεως*)· Χερρονήσιοι δ' ἀπὸ Κνίδου. ἔστι δευτέρα πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ Χερρόνησος, περὶ ἧς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ· ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Χερρόνησος ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερρονήσου. καὶ τὸν πολίτην Χερρονήσιόν φησιν· Ἀψινθίοισι πρὸς μεσημβρίαν ὁμορέουσι Χερρονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσημήναντο τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός. τούτους καὶ Χερρονησίους λέγει. ὧν τὸ θηλυκὸν Εὐριπίδης·

ὃς τὴν ἀρίστην Χερρονησίαν πλάκα
σπείρει.

ἔστι καὶ τρίτη πόλις τῆς Ταυρικῆς. Ἡρόδοτος τετάρτῃ**)· νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χερρονήσου τῆς τρηχείης καλεομένης. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χερρονησίτης. τετάρτη Χερρόνησος κατὰ Κρήτην νῆσος, ἔχουσα πολισμάτιον ὁμώνυμον. Ξενίων ἐν τῷ περὶ αὐτῆς, μετὰ τὴν Κρήτην· κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν πλευρὰν καὶ Χερρόνησος κεῖται πρὸς τῇ θαλάσσῃ μεταξὺ τῆς τε Κνωσοῦ καὶ τῆς Ὀ[άξου]. οἱ πολῖται ὁμοίως Χερρονησῖται καὶ Χερρονήσιοι, ὡς αὐτός φησιν. ἔστι πέμπτη πόλις Λιβύης Χέρρουρα καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ· ἔχεται Χερρόνησος ὄνομα Χέρρουρα. ὁ πολίτης Χερρούριος, ὡς τοῦ Ταύχειρα Ταυχείριος. ἡ Χερνησσὸς ἡ πρὸς τῇ Κορίνθῳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἄκρα Χερρόνησος ἐν Λυκίᾳ καὶ ἄλλη πρὸς τὴν Κορωνίτων πόλιν. τὸ ἐθνικὸν τούτων Χερρονήσιος.

Χήν, πόλις τῆς Λακωνικῆς. ὁ πολίτης Χηνιεύς· οὕτω γὰρ Μύσων τῶν ἑπτὰ σοφῶν κριθέντων εἷς Χηνιεὺς ἐχρημάτιζεν. ἀλλὰ καὶ Χηνεύς, ὡς Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ***)· τούτων τῶν ἀνδρῶν ἦν Θαλῆς καὶ Πιττακὸς καὶ Βίας καὶ Κλεόβουλος καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς καὶ ἕβδομος ἐξ αὐτῆς τῆς Λακεδαίμονος Χίλων.

Χηνοβοσκία, πόλις Αἰγύπτου. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν· ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοσπολίτου Χηνοβοσκία, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρουσα· νομὰς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις οὔσας, ὑπερβάλλουσαν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλους σπουδήν. τὸ ἐθνικὸν Χηνοβοσκιάτης.

Χήσιον, Ἰωνίας πολίχνιον, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ. ὁ πολίτης Χησιεύς, ὡς Ἴλιον Ἰλιεύς, Σούνιον Σουνιεύς. Ὧρος δ' ἀρσενικῶς αὐτήν φησι, καὶ οὐδὲ πόλιν, ἀλλὰ τόπον.

Χίος, ἡ ἐπιφανεστάτη νῆσος τῶν Ἰώνων, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Χίος κατὰ Ἐρυθράς, ἐν δὲ πόλις Χίος. ἀπὸ Χίου τῆς Ὠκεανοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γιγνομένης πολλῆς ἢ ἀπὸ νύμφης τῆς Χιόνος. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις

*) Var. hist. II. 33. **) c. 99. ***) p. 343.

Καρίας Χίος ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Πελινναῖον, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής*)·

καὶ Χίος ἠλιβάτοιο Πελινναίου ὑπὸ πέζαν.

ἔστι καὶ ἄλλη κατὰ τὸ Τριόπιον κειμένη ἐν τῇ Χερρονήσῳ, καὶ τετάρτη ἐν Εὐβοίᾳ. τὸ πρωτότυπον ὄνομα βραχὺ ἔχει τὸ ι, ὡς τοῦ μῆτι,

μῆτι δ' ἡνίοχος,**)

καὶ τοῦ Θέτι,

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν,***)

καὶ τοῦ μάστι. Θουκυδίδης ὀγδόῃ†)· Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι καὶ αὐτοὶ ἕτοιμι ὄντες. καὶ Ἡρόδοτος πρώτῃ††)· Χῖοι μὲν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται. τὸ κτητικὸν Χιακός, ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακός, Σάμιος Σαμιακός. οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐχρήσαντο θεράπουσιν, ὡς Λακεδαιμόνιοι τοῖς Εἵλωσι καὶ Ἀργεῖοι τοῖς Γυμνησίοις καὶ Σικυώνιοι τοῖς Κορυνηφόροις καὶ Ἰταλιῶται τοῖς Πελασγοῖς καὶ Κρῆτες Δμωίταις. ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐγένετο πρῶτον μέλας οἶνος.

Χιτώνη, οὕτως ἡ Ἄρτεμις. λέγεται καὶ Χιτωνία, ὡς παρὰ Μενίππῳ. * ὁ Βυζάντιος, καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί·

καὶ τὸ τῆς Χιτωνίης αὐλησάτω τίς μοι μέλος.

Χνά. οὕτως ἡ Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὥσπερ Λὰ ἡ Λακωνικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χνάος, ὡς τῆς Λὰ Λάος.

Χοῖ, ἔθνος Βεχείρων ἐγγύς. Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ· ἐς μὲν τοῦτο ἡ Βεχειρική, ἔχονται δ' αὐτῶν Χοῖ. καὶ πάλιν· μέχρι μὲν τούτων Χοῖ. καὶ πάλιν· Χόϊσι δ' ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Δίζηρες.

Χοιράδες, πόλις Μοσσυνοίκων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Τιβαρηνοῖσι δὲ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμουρέουσιν, ἐν δ' αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις. τὸ ἐθνικὸν Χοιραδεύς, ὡς τῆς Ἀρκαδίας Ἀρκαδεὺς καὶ τῆς Χαλκίδος Χαλκιδεὺς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς.

Χόλαργος. οὕτω Δίδυμος καὶ Διόδωρος. Διονύσιος δὲ Χολάργοι καὶ πληθυντικῶς μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολαργεύς.

Χολλεῖδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολλείδης. Διογένης δ' ὁ Λαερτιεὺς ἐν τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας†††) Χολλειδεύς φησι. τὰ τοπικὰ ἐκ Χολλειδῶν, εἰς Χολλειδῶν, ἐν Χολλειδῶν.

Χολοβητηνή, μοῖρα Ἀρμενίας. Ἀρριανὸς ἕκτῳ Παρθικῶν· Τιγράνης ἀρχόμενος ἄρχεται σατράπης. ἡ δὲ χώρα ἧς ἐπῆρχεν Χολοβητηνὴ ὀνομάζεται. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτου.

---

*) v. 535. **) Iliad. XXIII. 318. ***) Iliad. XVIII. 407. †) c. 5. ††) c. 142. †††) § 41.

Χομψώ, νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς Ἡρόδοτος δευτέρᾳ.*) τὸ ἐθνικὸν Χομψοίτης, ὡς Σαβοίτης.

Χορασμίη, πόλις πρὸς ἕω Πάρθων. Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει· ἐν δὲ αὐτοῖσι πόλις Χορασμίη. αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτός φησι· Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι. καὶ Ἡρόδοτος τρίτῃ**)· Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι. καὶ πάλιν· τοῦτο τὸ πεδίον ἦν ποτε Χορασμίων.

Χορσία, πόλις Βοιωτίας. Παυσανίας ἐννάτῳ***)· ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος πόλισμά ἐστι Χορσίας. τὸ ἐθνικὸν Χορσιεύς.

Χορτασώ, πόλις Αἰγύπτου. ἀπὸ με[λλοντος] ὁ σχηματισμός. ὡς γὰρ τοῦ καλύψω ἡ Καλυψώ, οὕτω καὶ τοῦ χορτάσω Χορτασώ. ἱστοροῦσι γὰρ Κλεοπάτραν εἰς πόλεμον μὴ ἔχειν σιτία, τοῖς δ' οἰκοῦσι τὸν τόπον τοσαύτην παρασχέσθαι τούτου τὴν ἀφθονίαν, ὥστε χορτάσαι πᾶσαν τὴν στρατιὰν καὶ ὄνομα τῇ πόλει παρ' αὐτῇ ἐντεῦθεν τεθῆναι.

Χρυσαορίς, πόλις Καρίας, ἡ ὕστερον Ἰδριὰς ὀνομασθεῖσα. Ἀπολλώνιος ἐν ἑβδόμῳ Καρικῶν καὶ α' πόλιν τὴν ὑπὸ Λυκίων κτισθεῖσαν. τὸ ἐθνικὸν Χρυσαορεύς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτοῖς· Ταυροπολῖται μὲν συνεμάχουν καὶ Πλαρασσεῖς, ἔτι καὶ Χρυσαορεῖς δέ. Ἐπαφρόδιτος δὲ τὴν Καρίαν πᾶσαν Χρυσαορίδα λέγεσθαι.

Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις·

ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι.

καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι·

ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην *.

εἰσὶ καὶ ἄλλαι Χρῦσαι ὁμώνυμοι πόλεις καὶ τόποι πολλοὶ περὶ Σκῦρον. καὶ τῆς Λεσβίας τόπος. καὶ περὶ Ἡφαιστίαν τῆς Λήμνου ἀκρωτήριον, πρὸς Τένεδον βλέπον. καὶ ἐν Βιθυνίᾳ καὶ περὶ Χαλκηδόνα καὶ τῆς Καρίας. καὶ ἐν τῇ Ἁλικαρνασσίδι Δώριον πεδίον. καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλις μέση Ὀφρυνίου καὶ Ἀβύδου. ὁ πολίτης Χρυσεύς. ἔστι καὶ ἄλλη περισπωμένως λεγομένη νῆσος Ὠκεανῖτις, ἣν οὕτω καλεῖ Διονύσιος****) διὰ τὸ χρυσοῦ ἔχειν μέταλλα. ἔστι καὶ ἄλλη Χερρόνησος τῆς Ἰνδικῆς· Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ· ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ Χρυσῇ καλουμένη Χερρόνησος.

Χρύσιππα, οὐδετέρως, πόλις Κιλικίας, ἀπὸ Χρυσίππου τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Χρυσιππανός, ὡς τῆς Ἀργυρίππης Ἀργυριππανός. ἄμεινον δὲ Χρυσιππεύς· πολὺς γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ εἰς ευς τύπος.

Χρυσόπολις, πλησίον Χαλκηδόνος ἐν Βιθυνίᾳ, τὸν ἀνάπλουν πλέοντι ἐν δεξιᾷ. Ἔφορος εἰκοστῷ τρίτῳ· παραδοῦναι τὴν

*) c. 29. Ταχομψώ. **) c. 93. ***) c. 24, 5. Κορσεία. ****) perieg. v. 589.

Χαλκηδονίων Χρυσόπολιν τοῖς συμμάχοις. καὶ Θεόπομπος ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν· ἀνήχθησαν εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατεύματος, βουλόμενοι Χρυσόπολιν κατασχεῖν. Διονύσιος δ' ὁ Βυζάντιος τὸν ἀνάπλουν τοῦ Βοσπόρου γράφων περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τάδε φησί· κέκληται δὲ Χρυσόπολις, ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἐνταῦθα ποιουμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόλεων χρυσοῦ τὸν ἀθροισμόν, οἱ δὲ πλείους ἀπὸ Χρυσοῦ παιδὸς Χρυσηίδος καὶ Ἀγαμέμνονος. ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας Χρυσόπολις, ὡς ὁ Πολυίστωρ. τὸ ἐθνικὸν Χρυσοπολίτης, ὡς τοῦ Νικόπολις Νικοπολίτης.

Χυτόν, χωρίον Ἠπείρου. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ· οἱ δ' ἐκ Κλαζομενῶν κατῴκισαν τῆς Ἠπείρου τὸ Χυτὸν καλούμενον. τὸ ἐθνικὸν Χυτίτης, ὡς ὅπλον ὁπλίτης, Λίκνον Λικνίτης.

Χυτροί, Κύπρου πόλις, ἣν ὠνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας φησὶν ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλέδρου τοῦ Ἀκάμαντος. ὁ πολίτης Χύτριος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυτρίοις. καὶ πάλιν· Εὐρυνόην τῶν Χυτριῶν βασιλεὺς ἔγημεν. ἀναλογεῖ δὲ τὸ ἐθνικὸν πρὸς τὸ Χύτρος ἑνικόν, ὡς Κύπριος πρὸς τὸ Κύπρος.

Χυτρόπολις, Θρᾴκης χωρίον. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ· παρῆλθεν ἡ Χυτρόπολις χωρίον ἀπῳκισμένον ἐξ Ἀφύτεως. τὸ ἐθνικὸν ἑξῆς ἐπάγει· εἰσδεξαμένων δὲ τῶν Χυτροπολιτῶν αὐτόν.

Χωλὸν τεῖχος, πόλις Καρίας, ὡς Ἀπολλώνιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Χωλοτειχίτης. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκαμεν.

Χώνη, πόλις Οἰνώτρων, ἧς Στράβων μέμνηται ἐν ἕκτῃ*) καὶ τὴν γῆν ὀνομάσαι Χώνην. καὶ Χώνη πόλις ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτης Χῶνες ἐκλήθησαν.**) ἡ δὲ χώρα Χώνη. Λυκόφρων***)·

ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.

οὐκοῦν καὶ Χώνιος, ὡς Θρᾷξ Θρᾳκὸς Θρᾴκιος Θρᾳκία, Τρὼς Τρωὸς Τρωὶς Τρωία.

Χώρα, ἡ μερικὴ γῆ, ἀφ' οὗ τὸ χώρημα, ἀφ' οὗ καὶ χώρα καὶ χθὼν καὶ χωρικὴ γῆ, ἀφ' οὗ καὶ χῶρος καὶ χώρα. ὅθεν τὸ χωρίτης, ὡς τοῦ μέσος μεσίτης, τόπος τοπίτης. ἢ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕδρα ἑδρίτης, ἑσπέρα ἑσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ·

ἐκλυόμεν. — οὐκ ἔγωγε χωρίτην γ' ὁρῶ.

καὶ ἐν Ἡρακλεῖ·

στρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ·

ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων.

καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβῳ·

---

*) p. 255. **) p. 254. ***) v. 983.

τρέψει δὲ νηὸν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
πλόος κωμίζων δῶρα Νείλου πλουσίου.

καὶ χώριος οὐ σύνθετον, ἀλλὰ τὸ ἐγχώριος καὶ ἐπιχώριος σύνηθες ἐκ τοῦ ἐν χώρᾳ καὶ ἐπὶ χώρας, ὡς τοῦ ἐν τόπῳ ἐντόπιος καὶ τοῦ ἐκ τόπου ἐκτόπιος. τὸ ἐγχώριος καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ κεῖται. τὸ δὲ ἐπιχώριος καὶ ἐπιχωριάζειν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησι Πλάτων.*)

Χωραμναῖοι, ἔθνος Περσικὸν ἀγρίων ἀνθρώπων. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῳ· οὕτω δὲ ταχύς ἐστιν ὁ ἄγριος ἄνθρωπος, ὡς καὶ διώκων τὰς ἐλάφους καταλαμβάνειν. καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ αὐτῶν φησι.

Χωχή, κώμη πρὸς τῷ Τίγριδι ποταμῷ. Ἀρριανὸς δεκάτῳ· καὶ βασιλεὺς δ' ἐξελαύνει ἐκ Σελευκείας οὐ πρόσω τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τίγριδος ἐς κώμην ᾗ τινι Χωχὴ ὄνομα. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Χωχηνὸς καὶ Χωχαῖος, ὡς τὰ παρακείμενα χωρία [Καρραῖος] Καρρηνός, Βαταναῖος Βατνηνός.

Ψαμμαθοῦς, πόλις Λακωνική. Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων· μετὰ γὰρ τὸ Ταίναρον πόλις ἐκδέχεται Ψαμμαθοῦς. τὸ ἐθνικὸν Ψαμμαθούντιος καὶ Ψαμμαθούσιος, ὡς Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος.

Ψεβώ, χώρα ἐνδοτέρα Αἰθιοπίας, περὶ ἧς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακοῖς τάδε γράφει· οὗτοι δή φασιν εἶναι χώραν ἀπέχουσαν Αἰθιοπίας ὁδῶν μὲν πέντε καλουμένην Ψεβώ. Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀγδόῳ γεωγραφουμένων λίμνην εἶναί φησι. τὸ ἐθνικὸν Ψεβοίτης, ὡς Σαβοίτης.

Ψενακώ, κώμη τοῦ Ἀθριβίτου νομοῦ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ὀγδόῳ γεωγραφουμένων. οἱ κατοικοῦντες Ψενακοῖται ἂν κυρίως λέγοιντο.

Ψενηρός, Αἰγυπτία κώμη. τὸ ἐθνικὸν Ψενηρίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ψέντρις, Αἰγυπτία κώμη. κλίνεται Ψέντρεως. τὸ ἐθνικὸν Ψεντρίτης, ὡς Λεπτίτης Λέπτεως καὶ Μεμφίτης Μέμφεως.

Ψευδαρτάκη, λόφος ἐν Σκυθίᾳ μετὰ τὸ λεγόμενον ὄρος Αγιον. τὸ τοπικὸν Ψευδαρτακαῖος. καὶ κατὰ τέχνην λέγεται Ψευδαρτακηνὸς διὰ τὰ πλησιόχωρα.

Ψευδοκοράσιον, αἰγιαλὸς μέγας μεταξὺ Κωρύκου καὶ τῆς Σελευκείας τῆς παρ' Ἰσαύροις. Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ τῶν γεωγραφουμένων· παραλλάξαντι δὲ ταύτην αἰγιαλὸς ἄλλος ἐκδέχεται σταδίων τριῶν, μηνοειδής, ὕφορμος, καλούμενος Ψευδοκοράσιον.

Ψησσοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως· ἔπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησσῶν ἔθνος.

---

*) Phaed. pr.

Ψίλιον, ποταμὸς μεταξὺ Θυνίας καὶ Βιθυνίας. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ περὶ Ἡρακλείας· ἐν κυριεσσαντος ἀπὸ τοῦ Σαγγαρίου χωρίου, εὖ τοῦ Ψιλίου ποταμοῦ. ἔστι καὶ ἄλλος Ψίλις ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. τὸ τοπικὸν Ψιλίτης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐπεκράτησεν ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν τοὺς οἰκήτορας Ψιλιανοὺς καλεῖν.

Ψίμαδα, χωρίον Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιμαδεῖς. Καπίτων ἐν πεντεκαιδεκάτῳ· Κόνωνα δὲ παρόντα Ψιμαδέα μεγάλως ἐφιλοφρονήσατο.

Ψίναφος, Αἰγύπτου πολίχνιον, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ψιναφίτης.

Ψινέκταβις, κώμη Αἰγυπτία. κλίνεται Ψινεκτάβεως. τὸ ἐθνικὸν Ψινεκταβίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις καὶ τῷ τύπῳ τῆς χώρας.

Ψιττακή, πόλις παρὰ τῷ Τίγριδι, ἐν ᾗ τὸ φυτὸν τῶν Ψιττακίων, ὡς Δαμόφιλος. ὁ πολίτης Ψιττάκιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Ψιττακίας καρποῦ. τὸ κυριώτερον δὲ ἐθνικὸν Ψιττακηνὸς διὰ τὸ ἐπιχώριον, καὶ Ψιττακηνὴ ἡ χώρα, ἧς καὶ Ἀριστοτέλης μέμνηται ἐν τοῖς θαυμασίοις.

Ψιττάχεμμις, κώμη τῆς Αἰγυπτίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιτταχεμμίτης καὶ τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις καὶ ὅτι τοῦ ἁπλοῦ τοῦ Χέμμις τὸ ἐθνικὸν Χεμμίτης. κώμη δ' ἐστὶ καὶ αὐτὴ Αἰγυπτία.

Ψυκτήριος, τόπος ἐν Θρᾴκῃ, ἀπὸ Ἡρακλέους ἀναψύξαντος τὸν ἱδρῶτα ἐν τῷ καταπαλαῖσαι τὸν Ἀδραμύλην, καθώς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν Κνίδης κτίσει. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως διὰ τὸ προκατειλῆφθαι τὸ πρωτότυπον, ἔχον αὐτὸν τὸν τύπον.

Ψύλλα, χωρίον μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ τοῦ Πόντου. Μένιππος ἐν περίπλῳ τοῦ Πόντου· ἀπὸ Κρηνιδῶν εἰς Ψύλλαν χωρίον στάδια εἴκοσιν, ἀπὸ Ψύλλης χωρίου εἰς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδια π'. τὸ ἐθνικὸν Ψυλλάτης.

Ψύλλοι καὶ Ψυλλικὸς κόλπος, ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ. Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης· ὁ Ψυλλικὸς κόλπος μέγας καὶ βαθύς, τριῶν ἡμερῶν πλοῦς. περὶ δὲ Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ*)· Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. λέγεται δὲ ἀπὸ Ψύλλου. οὗτοι λέγονται πᾶσι θηρίοις καὶ ἑρπετοῖς δακνόμενοι ἀβλαβεῖς διατελεῖν.

Ψύρα, νῆσος μικρὰ πλησίον Χίου, ἣν ὁ ποιητὴς**) Ψυρίαν καλεῖ·

νήσου ἐπὶ Ψυρίης.

τὸ ἐθνικὸν οὖν Ψύριος, καὶ τὸ θηλυκὸν Ψυρία. τὸ οὐδέτερον Ψύριον. Στράβων δὲ ἐν τῷ ιδ' ***) Ψυρά φησιν οὐδετέρως· τὰ Ψυρὰ νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας. τὸ ἐθνικὸν Ψυρεύς, ὡς Μυρεύς. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεστάτην

*) c. 173. **) Odyss. III. 171. ***) p. 645.

εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος· Ψυρᾷ τὸν Διόνυσον ἄγοντες. καὶ ἐν Νεμέσει· Ψυρᾷ τε τὴν Σπάρτην ἄγεις.

Ψυττάλεια, νῆσος περὶ Σαλαμῖνα. Ἡρόδοτος*)· εἰς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν, τὴν μεταξὺ Σαλαμῖνος κειμένην καὶ τῆς ἠπείρου. Ἡρωδιανὸς μὲν Ψυττάλην αὐτὴν καλεῖ. ἔοικε δὲ τὸ Ψυττάλεια πρωτότυπον εἶναι, ὡς Ἀγάμεια, Μαντίνεια, Ἐρύθεια, Ζέλεια· ἀφ' ὧν κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο Ἀγάμη, Μαντίνη, Ζέλη, Ἐρύθη, περὶ ὧν κατὰ τοὺς οἰκείους εἰρήκαμεν τόπους. τὸ ἐθνικὸν Ψυτταλεύς, ὡς Ἀτταλεύς, Μαντινεύς, Ἀντιοχεύς. ἔστι γὰρ ἡ Ψυττάλεια, ὡς Ἀττάλεια. κέκληται δὲ ἀπὸ Ψυττάλου.

Ψύχιον, τόπος Κρήτης, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Ψυχιεύς, ὡς τοῦ Νότιον Νοτιεύς, Δουλιχιεύς.

Ψωφίς, πόλις Ἀρκαδίας. κέκληται ἀπὸ Ψώφιδος τοῦ Λυκάονος, ὑφ' οὗ φασι τὸ παλαιὸν ἐκτίσθαι αὐτήν. ἢ ἀπὸ Ψωφίδος τῆς Ἔρυκος θυγατρός. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ψωφὶς Ἀκαρνανίας, ἡ παλαιὰ λεγομένη. ἔστι καὶ τρίτη τῆς Ἀχαΐας. ὁ πολίτης ὤφειλεν εἶναι Ψωφίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις ληγόντων. ἀλλὰ γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς τῆς Ἀρκάδος Ἀρκάδιος καὶ τῆς Αὐλίδος Αὐλίδιος, οὕτω Ψωφίδος Ψωφίδιος. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ· κάπρος ἦν ἐν τῷ ὄρει καὶ Ψωφιδίους κακὰ πόλλ' ἔοργεν. ἔστι καὶ ἑτέρα Ψωφίς, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ψωφίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ. λέγεται δὲ καὶ ἡ Ζακυνθίων ἀκρόπολις Ψωφίς, ὡς Παυσανίας φησὶν ὀγδόῳ περιηγήσεως.**)

Ψωχέμμις, πολίχνιον Αἰγύπτου. Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀγδόῳ γνωγραφουμένων· καὶ Περικερμὶς ἐκ δεξιῶν μερῶν καὶ Θαλαβαύση καὶ Ψωχέμμις. τὸ ἐθνικὸν Ψωχεμμίτης τῷ ῥηθέντι λόγῳ ἐν τῷ Ψιτταχεμμίτης.

Ὠβαρηνοί, μέρος Ἀρμενίας περικείμενον Κύρῳ ποταμῷ, ὅστις Εὐφράτην παραλλήλως ἔχει. μέμνηται δ' αὐτῶν καὶ Κουάδρατος ἐν ἕκτῳ Παρθικῶν· παρὰ δὲ Κύρῳ ποταμῷ Ὠβαρηνοὶ καὶ Ὠτηνοὶ νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες.

Ὤγενος, ἀρχαῖος θεός, ὅθεν ὠγενίδαι καὶ ὠγένιοι ἀρχαῖοι. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς Δήλῳ·

σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύς τε καὶ Ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ.

Ὠγυγία, νῆσος ἀρχαία, ἔνθα Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ναυαγίου ἐξερρίφη. λέγεται καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἡ Θήβη ἀπὸ Ὠγύγου υἱοῦ Τερμέρας τὰς * λέγονται καὶ οἱ Λύκιοι Ὠγύγιοι ἐξ αὐτοῦ Ὠγύγου. ἐλέγετο καὶ ἡ Ἀττικὴ πᾶσα Ὠγυγία, ὡς Χάραξ φησὶν ἐν τοῖς χρονικοῖς.

Ὤγυλος, νῆσος μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ὠγύλιος.

---

*) VIII. 76. **) c. 24. 3.

"Ὤγυρις, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠγυρίτης διὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου· Ὁμηρῖται γὰρ καὶ Σαβοῖται καὶ ἄλλα παραπλήσια πλεῖστα.

"Ὤδονες, ἔθνος Θρᾴκης τοῖς Μαίδοις ὅμορον. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ·

Μαίδων τ' ἄγρια φῦλα καὶ Ὤδονες ἐγχεσίπεπλοι.

Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας.

Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

Ὅμηρος.*) ἔστι δὲ πρὸς τῇ Ἁλίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ὠκαλεύς, ὡς Μαντινεύς. ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ τὸ συντόμως πορεύεσθαι ἐκ Θεσπιῶν εἰς Θήβας· αἱ δὲ Θεσπιαὶ γειτονοῦσι καὶ ὁμοροῦσιν αὐτῇ.

Ὠκεανός, ὁ ποταμὸς ὁ περιέχων τὴν γῆν. Φαβωρῖνος ἐν ταῖς παντοδαπαῖς ἱστορίαις· προσαγορεύουσι δὲ τὴν ἔξω θάλατταν ἐκεῖ μὲν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων Ὠκεανόν, οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλατταν, οἱ δ' Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος. ἐκλήθη δ' οὕτω παρὰ τὸ ὠκέως νάειν, ὅ ἐστι ῥεῖν. οἱ παροικοῦντες Ὠκεανῖται. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὠκεανῖτις. ἀλλὰ καὶ Ὠκεανὶς ἐκ τοῦ Ὠκεανός. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ποταμὸν καὶ Κηφισὸν καὶ παρά γίνεται ἐκ δύο εἰς ἓν παραγωγὴ Παραποτάμιοι καὶ Παρακηφίσιοι, οὕτω καὶ ἐκ τῶν πρὸς καὶ Ὠκεανῷ Προσωκεάνιοι. Προσωκεανίους ἔφησεν ἐν τῇ ιθ' τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς· οὕτω Λιβύην χειρωσάμενος μέχρι καὶ τῶν Προσωκεανίων ἐθνῶν. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης παραγωγῆς πολλάκις εἰρήκαμεν.

"Ὤλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος·

Γραύσιον τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον.

Σοφοκλῆς ἐν Ἱππόνῳ·

ἐξ Ὠλένου τῆς φορβάδος κομίζομαι.

Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτήν φησιν ἐν τῇ η' τοῦ νεῶν καταλόγου· τὸν Ὤλενον καὶ τὴν Πυλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκε. κέκληται δὲ ἀπὸ Ὠλένου τοῦ Διός, ὡς Ἴστρος ἐν Αἰγυπτίων ἀποικίαις· τῶν δὲ Δαναΐδων Ἀναξιθέας καὶ Διὸς Ὤλενον γενέσθαι τὸν ἄρξαντα τῶν Ὠλενίων. ἔστιν οὖν καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει**)·

οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην.

τὸ θηλυκὸν Ὠλενία. Ἡσίοδος·

ᾤκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο.

τὸ τοπικὸν ἐπιρρηματικῶς Ὠλενίηθεν. τὸ οὐδέτερον Ὠλένιον.

---

*) Iliad. II. 501. **) Iliad. II. 639.

Ὤλερος, Κρητικὴ πόλις, περὶ ἧς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησι· ποῤῥωτέρω δὲ τῆς Ἱεραπύτνης Ὤλερος ἦν πόλις, ἐφ' ὑψηλοῦ μὲν ᾠκισμένη τόπου. ὁ πολίτης Ὠλέριος καὶ Ὠλερία Ἀθηνᾶ. τὸ οὐδέτερον Ὠλέριον. φησὶ γὰρ οὕτω· τῇ δὲ θεῷ ταύτῃ ἑορτὴν ἄγουσιν Ἱεραπύτνιοι, τὴν δ' ἑορτὴν Ὠλέρια προσαγορεύουσιν.

Ὠλίαρος, νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, περὶ ἧς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ νήσων οὕτω φησίν· Ὠλίαρος Σιδωνίων ἀποικία, ἀπέχουσα Πάρου σταδίους νη'. τὸ ἐθνικὸν Ὠλιάριος, ὡς Ἄμυρος Ἀμύριος.

Ὤλλινα, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠλλιναῖος, ὡς Πελινναῖος τῆς Πελίννης.

Ὠπίαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλήιον· μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημίη μέχρις Ἰνδῶν.

Ὠρεός, πόλις Εὐβοίας. ἡ δὲ Εὔβοια νῆσός ἐστι περιφανεστάτη τῆς Ἑλλάδος, ἡ λεγομένη Εὔριπος. τούτου τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται Ὠρείτης, ὡς Ζελείτης, Σαμαρείτης, Μαρωνείτης. μέμνηται τοῦ ἐθνικοῦ καὶ Χάραξ ἐν χρονικῶν ἑκκαιδεκάτῳ· Ἀθηναῖοι ἅμα Χαλκιδεῦσι τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Μεγαρεῦσι στρατεύσαντες εἰς Ὠρεὸν Φιλιστίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν καὶ Ὠρείτας ἠλευθέρωσαν. Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησίν, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι Ὠρεΐτας· οὕτω τὴν τῶν Ὠρεϊτῶν νυκτὸς αἱροῦσι πόλιν. καὶ δοκεῖ ἀναλογώτερον εἶναι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης παραγόμενα μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς, Στάγειρος Σταγείρου Σταγειρίτης, Ἄβδηρος Ἀβδήρου Ἀβδηρίτης, Πεντάσχοινος Πενταοχοίνου Πενταοχοινίτης, Δίολκος Διόλκου Διολκίτης· οὕτως Ὠρεὸς Ὠρεοῦ Ὠρεΐτης, καὶ κατὰ σύνοδον τοῦ ε καὶ τοῦ ι Ὠρείτης. οὐχ ὅμοιον δὲ τούτῳ τὸ Ζελείτης καὶ Σαμαρείτης· ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καθαρὸν ληγόντων παρῆκται.

Ὠρικός, πόλις ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἠπείρου τὸν Ὠρικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μετὰ δὲ Ὠρικὸς λιμήν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε. λέγεται ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος ἑβδόμῳ· οἱ δὲ τὸν Ὠρικὸν κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὴν εἰσβολὴν πρὸς τὸν Ἀδρίαν ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. ὁ πολίτης Ὠρίκιος, τὸ θηλυκὸν Ὠρικία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή.

Ὠρισία, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὠριτανός. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων· ἀμφότεροι γάρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν, καί τινα τῆς μεσογείου πρῶτον μὲν Ὠριτανοί, πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλαι, Ὠρισία καὶ Καστάλων.

Ὠρῖται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ*)·

*) p. 720.

τῷ ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἑξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον. καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ·

ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
ὧν τοὺς μὲν Ἰνδούς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτραν.

Ὠρύχιον, τόπος τῆς Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Ὠρύχιος. Εὐφορίων Διονύσῳ·

ἴχνος ἂν Ὠρυχίοισιν ἐν ἕρκεσιν ὀκλάσαιντο.

Ὠρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Εὐφορίων Κλιτορίς· Αὐλίς τ' Ὠρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά. κέκληται ἀπὸ Ὠρωποῦ τοῦ Μακεδόνος τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἄλλη Εὐβοίας. Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ὠρωπὸν Γραῖάν φησι λέγεσθαι. ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ὠρωπίας πρὸς τῇ θαλάσσῃ κατ' Ἐρετρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη. ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῇ περὶ Συρίας φησὶν οὕτω· Ξενοφῶν ἐν ταῖς ἀναμετρήσεσι τῶν ὀρῶν περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι Ὠρωπὸν, ἣν πρότερον Τελμισσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δ' ἔφασαν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν καλεῖσθαι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ. ἔστιν οὖν καὶ τετάρτη πάλιν ἐν Ἄργει ὕστερον κτισθεῖσα, καὶ πέμπτη ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἤγουν ἐν Νικοπόλει. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Θουκυδίδης ὀγδόῃ *)· ἔχοντες οὖν τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Ῥόδον. τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπεύς· οὕτω γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγου πρώτῃ· ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπέων πόλις. Στράβων δ' ἐν τῇ ἐννάτῃ **) φησίν· ἀπὸ τῆς Ὠρωπίας ἐπὶ τὴν δύσιν. ὡς ἀπὸ τοῦ Ὠρώπιος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ Ὠρωπιεύς, Ὠρωπιὰς εἶπε. Παυσανίας δὲ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ***) τὴν μὲν πόλιν θηλυκῶς εἶπε· διαρπάζουσιν Ὠρωπὸν ὑπήκοόν σφισιν οὖσαν. τὸ ἐθνικὸν οὕτω· καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν οἱ Ὠρώπιοι. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ †)· παριόντες Ὠρωπὸν [τὴν] γῆν τὴν Γραϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδῄωσαν. καὶ Θεόπομπος ἡ' Ἑλληνικῶν· ἀνακοινοῦνται τῶν Ὠρωπίων Τηλέφῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου βουλομένοις καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑπάρχειν αὐτοῖς.

Ὠστία, πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας· ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις, Ὠστία πόλις πλησίον. καὶ Πολύβιος ἕκτῳ· ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν Ὠστίαν ἐπὶ τοῦ Τιβέριδος. ἐκτίσθη δ' ὑπὸ Μαρκίου βασιλέως, τοῦ ἀπὸ Νουμᾶ τρίτου, ὡς Διονύσιός φησιν ἐν Ῥωμαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ. ††) τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὠστιανὸς καὶ Ὠστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὠστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων· παρέλαβε δὲ τὴν Ὠστίων πόλιν. Στράβων δὲ ἐν τῷ ε' †††) οὕτω φησὶν οὐδετέρως· τὰ Ὤστια τῆς Ῥώμης ἐπίνειον.

Ὠστίωνες, ἔθνος παρὰ τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ, οὓς Κοσσίνους

*) c. 60. **) p. 391. ***) c. 11, 4. †) c. 23. ††) III. 44. †††) p. 219.

Ἀρτεμίδωρός φησι, Πυθέας δ' Ὠστιαίους· τούτων δ' ἐξ εὐωνύμων οἱ Κόσσινοι λεγόμενοι Ὠστίωνες, οὓς Πυθέας Ὠστιαίους προσαγορεύει.

Ὠτηνή, μοῖρα Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν τρίτῳ· ὁ δὲ τῆς Ἀρμενίας βασιλεὺς Πάκορος ἐν τούτῳ περὶ Ἀρτάξατα καὶ τὴν Ὠτηνὴν τῆς Ἀρμενίας διάγων. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ· περὶ δὲ Κύρον ποταμὸν Ὠβαρηνοί τε καὶ Ὠτηνοὶ νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες.

Ὠτιεῖς, μοῖρα Κυπρίων. Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ· Ἀμαθούσιοι δὲ καὶ Σόλιοι καὶ Ὠτιεῖς ἀντέχοντες ἔτι τῷ πολέμῳ.

Ὠφθίς, πόλις Λιβύης Αἰγύπτῳ παρακειμένη. ὁ πολίτης Ὠφθίτης διὰ τὴν εἰς ης κατάληξιν τὴν εἰθισμένην Αἰγυπτίοις τε καὶ Λίβυσι. τὸ μέντοι Ὠφθὶς κατὰ χρῆσιν οὕτω τέως εὗρον.

INDEX NOMINUM ET SCRIPTORUM.